

Ιλιάδος Α'

-Α- Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε,
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν
ἠρώων, αὐτοὺς δὲ ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν

5 οἴωνοῖσί τε πᾶσι· Διὸς δ' ἔτελείετο βουλή,
ἔξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ἄτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

Τίς τ' ἄρ' σφωε θεῶν ἕριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεῖς

10 νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὄρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί,
οὔνεκα τὸν Χρῦσῆν ἠτίμασεν ἀρητῆρα
Ἄτρεΐδης· ὁ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος

15 χρυσέω ἀνὰ σκῆπτρω, καὶ λίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,
Ἄτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν·

«Ἄτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
ὕμιν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἰκέσθαι·

20 παῖδα δ' ἐμοὶ λύσαιτε φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθαι,
ἀζόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.»

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
ἄλλ' οὐκ Ἄτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,

25 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·

«Μὴ σε, γέρον, κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω
ἢ νῦν δηθύνοντ' ἢ ὕστερον αὐτίς ἰόντα,
μὴ νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο·
τῆν δ' ἐγὼ οὐ λύσω· πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν

30 ἡμετέρω ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἀργεῖ, τηλόθι πάτρης,
ἰστὸν ἐποικομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιώσαν·
ἄλλ' ἴθι, μὴ μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὧς κε νέηαι.»

Ἦς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπέθετο μύθῳ·
βῆ δ' ἀκέων παρὰ θίνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·

35 πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κίων ἠρᾶθ' ὁ γεραῖος
Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠὔκομος τέκε Λητώ·

«Κλυθί μευ ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας
Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἴφι ἀνάσσεις,
Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,

40 ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πύονα μηρί' ἔκηα
ταύρων ἠδ' αἰγῶν, τὸ δέ μοι κρήνην ἐέλδωρ·
τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.»

Ἦς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων,
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιο καρήνων χωόμενος κῆρ,

45 τόξ' ὥμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτην·
ἔκλαγξαν δ' ἄρ' οἴστοι ἐπ' ὤμων χωομένοιο,
αὐτοῦ κινήθέντος· ὁ δ' ἦϊε νυκτὶ εὐοικῶς.

ἔζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἔηκε·
δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο·

50 οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῶχετο καὶ κύνας ἀργούς,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφίεις
βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.

Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ᾤχετο κῆλα θεοῖο,
τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορῆν δὲ καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·

55 τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
κῆδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὄρατο.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἠγερθεν ὀμηγερέες τε γένοντο,
τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

«Ἄτρεΐδῃ νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας οἴω

60 ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν,
εἰ δὴ ὀμοῦ πόλεμος τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιοῦς·
ἄλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα

ἤ καὶ ὄνειροπόλον, καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν,
ὅς κ' εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,

65 εἴτ' ἄρ' ὅ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται ἠδ' ἑκατόμβης,
αἶ κέν πως ἀρνῶν κνίσης αἰγῶν τε τελείων
βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.»

Ἦτοι ὅ γ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Κάλχας Θεστορίδης οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,

70 ὃς ἤδη τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα,
καὶ νήεσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω
ἦν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

«ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, Διῖ φίλε, μυθήσασθαι

75 μῆνιν Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος·
τοὶ γὰρ ἐγῶν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μοι ὄμοσον
ἦ μὲν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξιν·
ἦ γὰρ οἴομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων κρατέει καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί·

80 κρείσσω γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηϊ·
εἶ περ γὰρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψη,
ἀλλὰ τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσση,
ἐν στήθεσσι ἐοῖσι· σὺ δὲ φράσαι εἰ με σώσεις.»

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

85 «Θαρσῆσας μάλα εἰπέ θεοπρόπιον ὅ τι οἴσθα·
οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διῖ φίλον, ᾧ τε σὺ Κάλχαν
εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
οὐ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο
σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χειῖρας ἐποίσει

90 συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἵπης,
ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.»

Καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ἠῦδα μάντις ἀμύμων·

«Οὐ τ' ἄρ' ὅ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται οὐδ' ἑκατόμβης,
ἀλλ' ἔνεκ' ἀρητῆρος ὄν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων,

95 οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα,
τοῦνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν ἐκηβόλος ἠδ' ἔτι δώσει·
οὐδ' ὄγε πρὶν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώσει
πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλω δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην
ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην

100 ἔς Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.»

Ἦτοι ὄ γ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
ἦρως Ἄτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφὶ μέλαινα
πίμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἔϊκτην·

105 Κάλχαντα πρῶτιστα κάκ' ὀσσομένοσ προσέειπε·

«Μάντι κακῶν, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας·
αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
ἐσθλὸν δ' οὔτέ τί πω εἶπας ἔπος οὔτ' ἐτέλεσσας·
καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις

110 ὡς δὴ τοῦδ' ἔνεκά σφιν ἐκηβόλος ἄλγεα τεύχει,
οὔνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσηΐδος ἀγλά' ἄποινα
οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
οἴκοι ἔχειν· καὶ γὰρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα
κουριδῆς ἀλόχου, ἐπεὶ οὐ ἔθέν ἐστι χερσίων,

115 οὐδέμας οὐδὲ φυήν, οὔτ' ἄρ φρένας οὔτέ τι ἔργα.
ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω δόμεναι πάλιν εἰ τό γ' ἄμεινον·
βούλομ' ἐγὼ λαὸν σῶν ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι·
αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσατ' ὄφρα μὴ οἶος
Ἀργείων ἀγέραςτος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἕοικε

120 Λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.»

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

«Ἄτρεΐδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
πῶς γὰρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί·
οὐδέ τί που ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλά·

125 ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται,
λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

τριπλῆ τετραπλῆ τ' ἀποτείσομεν, αἶ κέ ποθι Ζεὺς
δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἔξαλαπάξαι.»

130 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·

«Μὴ δ' οὕτως ἀγαθὸς περ ἑὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
κλέπτε νόω, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις.
ἢ ἐθέλεις ὄφρ' αὐτὸς ἔχης γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὐτως
ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;

135 ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ
ἄρσαντες κατὰ θυμὸν ὅπως ἀντάξιον ἔσται·
εἰ δέ κε μὴ δάωσιν ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος
ἄξω ἑλών· ὁ δέ κεν κεχολώσεται ὄν κεν ἴκωμαι.

140 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις,
νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα διαν,
ἐν δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἑκατόμβην
θείομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρυσηΐδα καλλιπάρηον
βήσομεν· εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνήρ βουληφόρος ἔστω,

145 ἢ Αἴας ἢ Ἴδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς
ἢ ἐ σὺ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
ὄφρ' ἡμῖν ἐκάεργον ἰλάσσειαι ἱερὰ ῥέξας.»

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
«ὦ μοι, ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,

150 πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται Ἀχαιῶν
ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἴφι μάχεσθαι;
οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἤλυθον αἰχμητῶν
δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὐ τί μοι αἰτιοὶ εἰσιν·
οὐ γὰρ πῶποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδὲ μὲν ἵππους,
155 οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβόλακι βωτιανείρῃ
καρπὸν ἐδηλήσαντ', ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ μεταξὺ
οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχήεσσα·
ἀλλὰ σοί, ὦ μέγ' ἀναιδὲς, ἄμ' ἐσπόμεθ' ὄφρα σὺ χαίρης,
τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω σοί τε, κυνῶπα,
160 πρὸς Τρώων· τῶν οὐ τι μετατρέπη οὐδ' ἀλεγίζεις·
καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
ᾧ ἔπι πολλὰ μόγησα, δόσαν δέ μοι νῆες Ἀχαιῶν.
οὐ μὲν σοί ποτε ἴσον ἔχω γέρας ὀππὸτ' Ἀχαιοὶ
Τρώων ἐκπέρσωσ' εὖ ναιόμενον πτολίεθρον·

165 ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάϊκος πολέμοιο
χειρες ἐμαὶ διέπουσ'· ἀτὰρ ἦν ποτε δασμὸς ἴκηται,
σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κε κάμω πολεμίζων.
νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστιν

170 οἴκαδ' ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ' οἴω
ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.»

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
«Φεῦγε μάλ', εἰ τοι θυμὸς ἐπέσσεται, οὐδέ σ' ἔγωγε
λίσσομαι εἶνεκ' ἐμεῖο μένειν· πάρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι

175 οἳ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεὺς.
ἔχθιστος δέ μοι ἐσσι διοτρεφῶν βασιλῆων·
αἰεὶ γὰρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε·
εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεὸς που σοὶ τό γ' ἔδωκεν·
οἴκαδ' ἰὼν σὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισι

180 Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω,
οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὤδε·
ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσηΐδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηϊ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισι
πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρηον

185 αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδὲ, τὸ σὸν γέρας, ὄφρ' ἐῦ εἰδῆς
ὅσσον φέρτερός εἶμι σέθεν, στυγέη δὲ καὶ ἄλλος
ἴσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄνην.»

Ὡς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δὲ οἱ ἦτορ
στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,

190 ἢ ὅ γε φάσγανον ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,
ἦε χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.

ἦρος δ' ταῦθ' ὠρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἔλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη

195 οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
ἄμφω ὁμῶς θυμῶ φιλέουσά τε κηδομένη τε·

στή δ' ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα

οἴω φαινομένη· τῶν δ' ἄλλων οὐ τις ὄρατο·

θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνω

200 Παλλάδ' Ἀθηναίην· δεινῶ δέ οἱ ὅσσε φάανθεν·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

«Τίπτ' αὐτ', αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο;
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι οἴω·

205 ἦσ' ὑπεροπλήσι τάχ' ἂν ποτε θυμὸν ὀλέσση.»

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

«Ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἶ κε πίθειαι,
οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε·

210 ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρὶ·
ἀλλ' ἦτοι ἔπεσιν μὲν ὀνειδίσον ὡς ἔσεται περ·
ᾧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
καί ποτέ τοι τρίς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα
ὑβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.»

215 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

«Χρὴ μὲν σφωῖτερον γε, θεά, ἔπος εἰρύσασθαι
καὶ μάλα περ θυμῷ κεχωλομένον· ὥς γὰρ ἄμεινον·
ὅς κε θεοῖσ' ἐπιπείθεται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.»

Ἦ καὶ ἐπ' ἀργυρῆ κώπη σχέθε χεῖρα βαρεῖαν,

220 ἄψ δ' ἐς κουλεὸν ᾧσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησε
μύθῳ Ἀθηναίης· ἦ δ' Οὐλυμπόνδε βεβήκει
δώματ' ἐς αἰγίοχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.

Πηλεΐδης δ' ἐξαὔτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὐ πω λῆγε χόλοιο·

225 «Οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῶ θωρηχθῆναι
οὔτε λόχον δ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
τέτληκας θυμῷ· τὸ δὲ τοι κῆρ εἶδεται εἶναι.
ἦ πολὺ λωῖόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν

230 δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι ὅς τις σέθεν ἀντίον εἶπη·
δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·
ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·
ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὐ ποτε φύλλα καὶ ὄζους
235 φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομῆν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,
οὐδ' ἀναθλήσει· περὶ γὰρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλεψε
φύλλά τε καὶ φλοιόν· νῦν αὐτέ μιν υἷες Ἀχαιῶν
ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἳ τε θέμιστας
πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·
240 ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἴξεται υἷας Ἀχαιῶν
σύμπαντας· τότε δ' οὐ τι δυνήσεται ἀχνύμενός περ
χραιομεῖν, εὖτ' ἄν πολλοὶ ὑφ' Ἔκτορος ἀνδροφόνιοι
θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
χωόμενος ὅ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.»

245 Ὡς φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ
χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ' αὐτός·
Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ
ἠδυεπὴς ἀνόρουσε λιγύς Πυλίων ἀγορητής,
τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή·

250 τῶ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
ἐφθίαθ', οἳ οἳ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἠδ' ἐγένοντο
ἐν Πύλῳ ἠγαθήῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσαν·
ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

«ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἰκάνει·

255 ἦ κεν γηθήσαι Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες
ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροῖατο θυμῶ,
εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πυθοῖατο μαρναμένοϊν,
οἳ περὶ μὲν βουλήν Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.

ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο·
260 ἤδη γὰρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοισιν ἠέ περ ὑμῖν
ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὐ ποτέ μ' οἳ γ' ἀθέριζον.

οὐ γὰρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι,
οἷον Πειριθόον τε Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν
Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον

265 Θησέα τ' Αἰγεΐδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
κάρτιστοι δὴ κείνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο

φηρσὶν ὄρεσκῶοισι καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθὼν
270 τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί·
καὶ μαχόμεν κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγὼ· κείνοισι δ' ἄν οὐ τις
τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσὶν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο·
καὶ μὲν μευ βουλέων ξύνιεν πείθοντό τε μύθῳ·
ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὑμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον·
275 μῆτε σὺ τόνδ' ἀγαθὸς περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην,
ἀλλ' ἔα ὡς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἴες Ἀχαιοῶν·
μῆτε σὺ Πηλεΐδῃ ἔθειλ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ
ἀντιβίην, ἐπεὶ οὐ ποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
σκηπτουῆχος βασιλεύς, ᾧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
280 εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ,
ἀλλ' ὅ γε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
Ἄτρεΐδῃ σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε
λίσομαι Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὅς μέγα πᾶσιν
ἕρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.»

285 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·

«Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἀλλ' ὄδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἅ τιν' οὐ πείσεσθαι οἴω·

290 εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες
τοῦνεκά οἱ προθέουσιν ὄνειδεα μυθήσασθαι;»

Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
«Ἥ γὰρ κεν δειλὸς τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην
εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπεῖξομαι ὅττι κεν εἴπης·

295 ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε
σήμαιν'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοὶ πείσεσθαι οἴω.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
χερσὶ μὲν οὐ τοι ἔγωγε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης
οὔτε σοὶ οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·

300 τῶν δ' ἄλλων ἅ μοί ἐστι θοῆ παρὰ νηϊ μελαίνῃ
τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελῶν ἀέκοντος ἐμείῳ·
εἰ δ' ἄγε μὴν πείρησαι ἵνα γνῶωσι καὶ οἶδε·
αἰψά τοι αἶμα κελαϊνὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.»

Ὡς τώ γ' ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν

305 ἀνστήτην, λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἔϊσας
ἦϊε σὺν τε Μενoitιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν·
Ἀτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδὲ προέρυσσεν,
ἐν δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ' ἑκατόμβην

310 βῆσε θεῶ, ἀνὰ δὲ Χρῦσηΐδα καλλιπάρηον
εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν·
οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλα λύματα βάλλον,

315 ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τελεέσσας ἑκατόμβας
ταύρων ἠδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἄλὸς ἀτρυγέτοιο·
κνίσῃ δ' οὐρανὸν ἴκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῶ.

Ὡς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
λῆγ' ἔριδος τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλῆϊ,

320 ἀλλ' ὅ γε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε,
τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηνῶ θεράποντε·

«Ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος·
χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρηον·
εἰ δέ κε μὴ δώησιν ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι

325 ἔλθῶν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.»

Ὡς εἰπὼν προΐει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
τῷ δ' ἀέκοντε βήτην παρὰ θῖν' ἄλὸς ἀτρυγέτοιο,
Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην,
τὸν δ' εὖρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ

330 ἤμενον· οὐδ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς.
τῷ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα
στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο·
αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·

«Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,

335 ἄσσον ἴτ'· οὐ τί μοι ὕμμες ἐπαίτιοι ἀλλ' Ἀγαμέμνων,
ὁ σφῶϊ προΐει Βρισηΐδος εἵνεκα κούρης.

ἀλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεες, ἔξαγε κούρην
καί σφωῖν δὸς ἄγειν· τῷ δ' αὐτῷ μάρτυροι ἔστων
πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων
340 καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος εἴ ποτε δ' αὐτε
χρεῖῳ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὁ γ' ὀλοῖησι φρεσὶ θύει,
οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σοοὶ μαχέοιντο Ἀχαιοί.»

345 Ὡς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπέειθεθ' ἑταίρῳ,
ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρηον,
δῶκε δ' ἄγειν· τῷ δ' αὐτίς ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν·
ἦ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
δακρῦσας ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθεῖς,

350 θῖν' ἔφ' ἀλὸς πολιῆς, ὀρόων ἐπ' ἀπείρονα πόντον·
πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς·

«Μῆτερ, ἐπεὶ μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἐόντα,
τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν·

355 ἦ γὰρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.»

Ὡς φάτο δάκρυ χέων, τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ
ἠμένῃ ἐν βένθεσσιν ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι·
καρπαλίμως δ' ἀνέδου πολιῆς ἀλὸς ἠὔτ' ὀμίχλη,

360 καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντος,
χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
«Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
ἔξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.»

Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

365 «Οἶσθα· τί ἦ τοι ταῦτα ἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω;
ῶχόμεθ' ἐς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος,
τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα·

καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἷες Ἀχαιῶν,
ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδη Χρυσηΐδα καλλιπάρηον.

370 Χρύσης δ' αὖθ' ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
χρυσέφ' ἀνὰ σκῆπτρω, καὶ λίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,

375 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δῦω, κοσμήτορε λαῶν.
ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
ἄλλ' οὐκ Ἀτρεΐδη Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·

380 χωόμενος δ' ὁ γέρον πάλιν ᾤχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων
εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν,
ἦκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δὲ νυ λαοὶ
θνήσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπῶχετο κῆλα θεοῖο
πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις
385 εὖ εἰδῶς ἀγόρευε θεοπροπίας ἑκάτοιο.

αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἰλάσκεσθαι·
Ἀτρεΐωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ' ἀναστὰς
ἠπέλιησεν μῦθον ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστί·
τὴν μὲν γὰρ σὺν νηϊ θοῆ ἐλίκωπες Ἀχαιοὶ
390 ἐς Χρῦσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι·
τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
κούρην Βρισηῆος, τὴν μοι δόσαν υἷες Ἀχαιῶν.

ἀλλὰ σὺ εἰ δύνασαι γε περισχέο παιδὸς ἐῆος·
ἐλθοῦς' Οὐλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δὴ τι
395 ἢ ἔπει ὦνησας κραδίην Διὸς ἠὲ καὶ ἔργω.

πολλάκι γὰρ σεο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
εὐχομένης ὅτ' ἔφησθα κελαινεφέϊ Κρονίωνι
οἷη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
ὅπποτε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἠθελον ἄλλοι

400 Ἥρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἐλθοῦσα, θεὰ, ὑπελύσαο δεσμῶν,
ᾧχ' ἑκατόγχειρον καλέσασ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ τε πάντες
Αἰγαίων', ὃ γὰρ αὐτε βίην οὐ πατρὸς ἀμείνων·

405 ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδει γαίων·
τὸν καὶ ὑπέδεισαν μάκαρες θεοὶ οὐδ' ἔτ' ἔδησαν.

τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέζεο καὶ λαβὲ γούνων,
αἶ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
τοὺς δὲ κατὰ πρῦμνας τε καὶ ἀμφ' ἄλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς

410 κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,
γνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἦν ἄτην ὅ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.»

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·

«ὦ μοι, τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;

415 αἶθ' ὄφελος παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων
ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ οὐ τι μάλα δὴν·
νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ οἰζυρὸς περὶ πάντων
ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴση τέκον ἐν μεγάροισι.

τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνῳ

420 εἶμ' αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον αἶ κε πίθηται.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι
μήνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν·
Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο·

425 δωδεκάτῃ δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὐλυμπον δέ,
καὶ τότε ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ,
καί μιν γουνάσομαι καὶ μιν πείσεσθαι οἴω.»

Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἀπεβήσετο, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ
χῳόμενον κατὰ θυμὸν ἐϋζώνιοιο γυναικὸς

430 τὴν ῥα βίη ἀέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἐς Χρύσην ἵκανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.

οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο

ἰστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηϊ μελαίνῃ,

ἰστὸν δ' ἰστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες

435 καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρεσσαν ἐρετμοῖς.

ἐκ δ' εὐνάς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·

ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,

ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·

ἐκ δὲ Χρυσῆϊς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.

440 τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς

πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει καί μιν προσέειπεν·

«ὦ Χρῦση, πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην

ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν ὄφρ' ἰλασόμεσθα ἄνακτα,

445 ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν.»

Ἦς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δὲ δέξατο χαίρων
παῖδα φίλην· τοὶ δ' ὤκα θεῶ ἱερὴν ἑκατόμβην
ἔξειῃς ἔστησαν εὐδμητον περὶ βωμόν,
χερνίψαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.

450 τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὐχετο χεῖρας ἀνασχών·

«Κλυθὶ μευ ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας
Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἴφι ἀνάσσεις·
ἦ μὲν δὴ ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν·

455 ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηνον ἐέλωρ·
ἦδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.»

Ἦς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξάντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
αὐέρουσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,

460 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἶθοπα οἶνον
λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρε κἀη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
465 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
470 κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν·
οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἰλάσκοντο
καλὸν ἀείδοντες παιήονα κοῦροι Ἀχαιῶν
μέλποντες ἐκάεργον· ὃ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.
475 ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἴει ἐκάεργος Ἀπόλλων·
480 οἱ δ' ἰστὸν στήσαντ' ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασαν,
ἐν δ' ἄνεμος προῆσεν μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κύμα

στείρη πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης·
ἦ δ' ἔθθεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,

485 νῆα μὲν οἷ γε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν
ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν·
αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.

Αὐτὰρ ὁ μῆνιε νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι
διογενῆς Πηληϊὸς υἱὸς πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·

490 οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν
οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ
αὔθι μένων, ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε πτόλεμόν τε.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠώς,
καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἔοντες

495 πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε· Θέτις δ' οὐ λήθετ' ἐφετμέων
παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ' ἦ γ' ἀνεδύσετο κῦμα θαλάσσης.
ἠερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλυμπόν τε.
εὖρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἡμενον ἄλλων
ἄκροτάτη κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο·

500 καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων
σκαιῆ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἔλοῦσα
λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα·

«Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα
ἦ ἔπει ἦ ἔργω, τότε μοι κρήνην ἐέλδωρ·

505 τίμησόν μοι υἱὸν ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων
ἔπλετ'· ἀτὰρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.
ἀλλὰ σύ πέρ μιν τίσον, Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ·
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ

510 υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλλωσίν τέ ἐ τιμῆ.»

ᾠς φάτο· τὴν δ' οὔ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ' ὡς ἦψατο γούνων
ὡς ἔχετ' ἐμπεφυῖα, καὶ εἶρετο δεύτερον αὐτίς·

«Νημερτές μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον

515 ἢ ἀπόειπ', ἐπεὶ οὐ τοι ἔπι δέος, ὄφρ' εὖ εἰδέω
ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεὸς εἰμι.»

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

«Ἥ δὴ λοίγια ἔργ' ὃ τέ μ' ἐχθοδοπήσαι ἐφήσεις
Ἥρη ὅτ' ἄν μ' ἐρέθησιν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν·

520 ἦ δὲ καὶ αὐτως μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
νεικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε μὴ τι νοήση
Ἥρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται ὄφρα τελέσσω
εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι ὄφρα πεποιθήης·

525 τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν
οὐδ' ἀτελεύτητον ὃ τί κεν κεφαλῇ κατανεύσω.»

Ἥ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρῦσι νεῦσε Κρονίων·
ἀμβρόσια δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος

530 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον.

Τῶ γ' ὡς βουλευσάντε διέτμαγεν· ἦ μὲν ἔπειτα
εἰς ἄλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
Ζεὺς δὲ ἐὼν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέστησαν
ἐξ ἐδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη

535 μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες.
ὡς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνον· οὐδέ μιν Ἥρη
ἠγνοίησεν ἰδοῦσ' ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλάς
ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.
αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα·

540 «Τίς δ' αὖ τοι δολομῆτα θεῶν συμφράσσατο βουλάς;
αἰεὶ τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα
κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πώ μοι
πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅτι νοήσης.»

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

545 «Ἦρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους
εἰδήσειν· χαλεποὶ τοι ἔσονται ἀλόχῳ περ' εὐούσῃ·
ἀλλ' ὄν μὲν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν οὐ τις ἔπειτα
οὔτε θεῶν πρότερος τὸν εἴσεται οὔτ' ἀνθρώπων·
ὄν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι

550 μὴ τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείροο μηδὲ μετάλλα.»
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἦρη·
«Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἶρομαι οὔτε μεταλλῶ,
ἀλλὰ μάλ' εὐκηλος τὰ φράζειαι ἄσσοι ἐθέλησθα.

555 νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα μὴ σε παρείπη
ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος·
ἠερίη γὰρ σοὶ γε παρέζετο καὶ λάβε γούνων·
τῇ σ' οἴω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὡς Ἀχιλῆα
τιμῆσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.»

560 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

«Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν οἴεαι οὐδέ σε λήθω·
πρῆξαι δ' ἔμπης οὐ τι δυνήσεται, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεται· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
εἰ δ' οὔτω τοῦτ' ἐστὶν ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι

565 ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῶ δ' ἐπιπέιθεο μύθῳ,
μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοὶ εἰς ἓν Ἰούμῳ
ἄσσοι ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.»

Ὡς ἔφατ' ἔδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἦρη,
καὶ ῥ' ἀκέουσα καθῆστο ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ·

570 ὄχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες·
τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν
μητρὶ φίλην ἐπίηρα φέρων λευκωλένῳ Ἦρη·

«Ἦ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά,
εἰ δὴ σφῶ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὦδε,

575 ἐν δὲ θεοῖσι κολῶν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς
ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικά·
μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι καὶ αὐτῇ περ' νοεούσῃ

πατρὶ φίλω ἐπίηρα φέρειν Δίί, ὄφρα μὴ αὐτε
νεικείησι πατήρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.

580 εἴ περ γὰρ κ' ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς
ἔξ ἐδέων στυφελίξαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
ἀλλὰ σὺ τὸν ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
αὐτίκ' ἔπειθ' Ἴλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.»

Ἦς ἄρ' ἔφη καὶ ἀναΐξας δέπας ἀμφικύπελλον

585 μητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθει καὶ μιν προσέειπε·

«Τέτλαθι μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ,
μὴ σε φίλῃν περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
θεινομένην, τότε δ' οὐ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ
χραιομεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι·

590 ἤδη γὰρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα
ῥῖψε ποδὸς τεταγῶν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίῳ,
πᾶν δ' ἤμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
κάππεσον ἐν Λήμνῳ, ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·
ἐνθά με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.»

595 Ἦς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον·
αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
οἰνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσω·
ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλωσ μακάρεσσι θεοῖσιν

600 ὣς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα.

Ἦς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης,
οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος ἦν ἔχ' Ἀπόλλων,
Μουσάων θ' αἰ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπί καλῇ.

605 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκον δὲ ἕκαστος,
ἤχι ἐκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίησι πρᾶπίδεσσι·
Ζεὺς δὲ πρὸς ὄν λέχος ἦϊ Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς,

610 ἔνθα πάρος κοιμᾶθ' ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι·
ἔνθα καθεῦδ' ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη.

Ιλιάδος Β'

-B- Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἀνέρες ἵπποκορυσταὶ
εὖδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος,
ἀλλ' ὅ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἀχιλῆα
τιμῆσιν, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
5 Ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλον ὄνειρον·
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
βάσκ' ἴθι οὐλε ὄνειρε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
10 πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω·
θωρῆξαι ἔκέλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
πανσυδίη· νῦν γὰρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
15 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται.
Ὡς φάτο, βῆ δ' ἄρ' ὄνειρος ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε·
καρπαλίμως δ' ἴκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δὲ κίχανεν
εὖδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
20 Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληϊῶ υἱὲ ἔοικώς
Νέστορι, τὸν ῥα μάλιστα γερόντων τῶν Ἀγαμέμνων·
τῶ μιν εἰσιάμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος·
εὐδεις Ἀτρεὺς υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο·
οὐ χρὴ παννύχιον εὖδεν βουληφόρον ἄνδρα
25 ᾧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε·
νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὤκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
ὅς σεῦ ἀνευθεν ἑὼν μέγα κήδετα ἦδ' ἐλεαίρει.
θωρῆξαι σε κέλευσε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
πανσυδίη· νῦν γὰρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
30 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται
ἐκ Διὸς· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσὶ, μηδέ σε λήθη
αἰρείτω εὖτ' ἂν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήη.
35 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ
τὰ φρονέοντ' ἀνά θυμὸν ἄρ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλον·
φῆ γὰρ ὅ γ' αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἧματι κείνῳ

νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη ἄρα Ζεὺς μῆδετο ἔργα·
θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε
40 Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
Ἐγρετο δ' ἐξ ὕπνου, θεῖη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή·
ἔζετο δ' ὀρθωθείς, μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα
καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρος·
ποσσί δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
45 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον·
εἶλετο δὲ σκῆπτρον πατρῷον ἀφθιτον αἰεὶ
σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
ἦώς μὲν ἄρα θεὰ προσεβήσετο μακρὸν Ὀλυμπον
Ζηνὶ φῶως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
50 αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
κηρύσσειν ἀγορῆν δὲ κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς·
οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα·
βουλήν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἴξε γερόντων
Νεστορῆ παρὰ νηϊ Πυλοιογενέος βασιλῆος·
55 τοὺς ὅ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἀρτύνετο βουλήν·
κλῦτε φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος
ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίω
εἶδος τε μέγεθός τε φυὴν τ' ἀγχιστα ἐώκει·
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν·
60 εὐδεις Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο·
οὐ χρὴ παννύχιον εὐδεῖν βουλευφόρον ἄνδρα,
ᾧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται καὶ τόσσα μέμηλε·
νῦν δ' ἐμέθεν ζύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
ὅς σεῦ ἀνευθεν ἔων μέγα κήδετα ἠδ' ἐλεαίρει·
65 θωρήξαι σε κέλευσε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
πανσυδίη· νῦν γὰρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
70 ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν· ὥς ὁ μὲν εἰπὼν
ᾤχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
Ἄλλ' ἄγετ' αἶ κέν πως θωρήξομεν υἱᾶς Ἀχαιῶν·
πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἢ θέμις ἐστί,
καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελεύσω·
75 ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.
Ἦτοι ὅ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
Νέστωρ, ὅς ἄρα Πύλοιο ἄναξ ἦν ἡμαθόεντος,
ὁ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
ὦ φίλοι Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες

80 εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπε
ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
νῦν δ' ἴδεν ὄς μέγ' ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι·
ἀλλ' ἄγετ' αἶ κέν πως θωρήξομεν υἱᾶς Ἀχαιῶν.
Ὡς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι,
85 οἱ δ' ἐπανεστήσαν πείθοντό τε ποιμένι λαῶν
σκηπτουῖχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
Ἡῦτε ἔθνεα εἴσι μελισσᾶων ἀδινάων
πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων,
βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν·
90 αἶ μὲν τ' ἔνθα ἄλις πεποτήαται, αἶ δέ τε ἔνθα·
ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
ἠϊόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο
ἰλαδὸν εἰς ἀγορῆν· μετὰ δὲ σφισιν ὄσσα δεδήει
ὀτρύνουσ' ἰέναι Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο.
95 Τετρήχει δ' ἀγορῆ, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα
λαῶν ἰζόντων, ὄμαδος δ' ἦν· ἐννέα δὲ σφεας
κῆρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ' αὐτῆς
σχοίατ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλῆων.
Σπουδῆ δ' ἔζετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας
100 παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
ἔστη σκῆπτρον ἔχων τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι,
αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ ἀργεῖφόντη·
Ἑρμείας δὲ ἀναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ,
105 αὐτὰρ ὁ αὐτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρείῳ ποιμένι λαῶν,
Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύαρνι Θυέστη,
αὐτὰρ ὁ αὐτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι,
πολλῆσιν νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν.
Τῷ ὅ γ' ἐρεισάμενος ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα·
110 ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοὶ θεράποντες Ἄρηος
Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείη,
σχέτλιος, ὄς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλευσατο, καί με κελεύει
115 δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
Οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
ὄς δὴ πολλῶν πολίων κατέλυσε κάρηνα
ἠδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Αἰσχρὸν γὰρ τότε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι
120 μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν
ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι
ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ' οὐ πῶ τι πέφανται·

εἶ περ γάρ κ' ἐθέλοισιν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε
ὄρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθῆμεναι ἄμφω,
125 Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσοι ἕασιν,
ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί,
Τρώων δ' ἄνδρα ἕκαστοι ἐλοίμεθα οἰνοχοεῦειν,
πολλαὶ κεν δεκάδες δευοῖατο οἰνοχόοιο.
Τόσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι υἱᾶς Ἀχαιῶν
130 Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπίκουροι
πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἕασιν,
οἳ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
Ἰλίου ἐκπέρσαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.
Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
135 καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται·
αἱ δὲ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα
εἴατ' ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
αὐτῶς ἀκράαντον οὐ εἶνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
Ἄλλ' ἄγεθ' ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες·
140 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.
Ὡς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρινε
πᾶσι μετὰ πληθὺν ὅσοι οὐ βουλήσ' ἐπάκουσαν·
κινήθη δ' ἀγορῆ φῆ κύματα μακρὰ θαλάσσης
145 πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρὸς τε Νότος τε
ὄρορ' ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελᾶων.
Ὡς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λήϊον ἐλθῶν
λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἡμῦν ἀσταχύεσσιν,
ὥς τῶν πᾶσ' ἀγορῆ κινήθη· τοὶ δ' ἀλαλητῶ
150 νῆας ἔπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη
ἴστατ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον
ἄπτεσθαι νηῶν ἠδ' ἐλκέμεν εἰς ἄλα διᾶν,
οὐρούς τ' ἐξεκάθειρον· αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκεν
οἴκαδε ἰεμένων· ὑπὸ δ' ἦρεον ἔρματα νηῶν.
155 Ἐνθά κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη
εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ὦ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη,
οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
160 καὶ δὲ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν
Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἶνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης·
ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,

165 μηδὲ ἕα νῆας ἄλα δ' ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.
Ἦς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων ἄϊξασα
καρπαλίμως δ' ἴκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Εὖρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον
170 ἔσταότ'· οὐδ' ὅ γε νηὸς εὖσσελμοιο μελαίνης
ἄπτειτ', ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἴκανε·
ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
175 φεύξεσθ' ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες,
καὶ δὲ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιτε
Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης;
ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδ' ἔτ' ἐρώει,
180 σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
μηδὲ ἕα νῆας ἄλα δ' ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.
Ἦς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης,
βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δὲ κόμισσε
κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος ὅς οἱ ὀπήδει·
185 αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἐλθῶν
δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρῷον ἀφθιτον αἰεὶ·
σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Ἦν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἕξοχον ἄνδρα κιχείη
τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·
190 δαιμόνι' οὐ σε ἔοικε κακὸν ὡς δειδίσεισθαι,
ἀλλ' αὐτὸς τε κάθησο καὶ ἄλλους ἴδρυσε λαούς·
οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ' οἷος νόος Ἀτρεΐωνος·
νῦν μὲν πειραῖται, τάχα δ' ἵψεται υἱᾶς Ἀχαιῶν.
Ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἷον ἔειπε.
195 μὴ τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν υἱᾶς Ἀχαιῶν·
θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλῆων,
τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστὶ, φιλεῖ δὲ ἐμητίετα Ζεὺς.
Ἦν δ' αὖ δῆμου τ' ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ' ἐφεύροι,
τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ·
200 δαιμόνι' ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
οἱ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἀναλκίς
οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος οὔτ' ἐνὶ βουλῇ·
οὐ μὲν πῶς πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί·
οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,
205 εἷς βασιλεύς, ᾧ δῶκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω
σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνά σφισι βουλεύησι.
Ἦς ὅ γε κοιρανέων δῖεπε στρατόν· οἱ δ' ἀγορῆν δὲ

αὐτίς ἐπεσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
ἠχῆ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
210 αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος.
Ἄλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας·
Θερσίτης δ' ἔτι μῶνος ἀμετροεπῆς ἐκολῶα,
ὃς ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἦδη
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν,
215 ἀλλ' ὅ τι οἱ εἴσαιτο γελοῖον Ἀργείοισιν
ἔμμεναι· αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε·
φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα· τῷ δέ οἱ ὤμῳ
κυρτῷ ἐπὶ στήθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὑπερθε
φοξὸς ἔην κεφαλὴν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
220 Ἐχθιστος δ' Ἀχιλῆϊ μάλιστ' ἦν ἠδ' Ὀδυσῆϊ·
τῷ γὰρ νεικείεσκε· τὸτ' αὐτ' Ἀγαμέμνονι δίῳ
ὀξέα κεκλήγων λέγ' ὀνειδέα· τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ.
Αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ·
225 Ἀτρεΐδη τέο δ' αὐτ' ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζεις;
πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἅς τοι Ἀχαιοὶ
πρωτίστῳ δίδομεν εὐτ' ἂν πτολίεθρον ἔλωμεν.
Ἦ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὃν κέ τις οἴσει
230 Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἱὸς ἄποινα,
ὃν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν,
ἠὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεται ἐν φιλότῃ,
ἦν τ' αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι; οὐ μὲν ἔοικεν
ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν υἱᾶς Ἀχαιῶν.
235 ὦ πέπονες κάκ' ἐλέγχε' Ἀχαιῖδες οὐκέτ' Ἀχαιοὶ
οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ' ἐῷμεν
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται
ἢ ῥά τί οἱ χῆμεις προσαμύνομεν ἦε καὶ οὐκί·
ὃς καὶ νῦν Ἀχιλῆα ἔο μέγ' ἀμείνονα φῶτα
240 ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.
Ἄλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλῆϊ χόλος φρεσὶν, ἀλλὰ μεθήμων·
ἦ γὰρ ἂν Ἀτρεΐδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο·
ὡς φάτο νεικείων Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν,
Θερσίτης· τῷ δ' ὤκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
245 καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής,
ἴσχεο, μηδ' ἔθειλ' οἷος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν·
οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημί χειριότερον βροτὸν ἄλλον
ἔμμεναι, ὅσοι ἄμ' Ἀτρεΐδης ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.

250 Τὼ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις,
καί σφιν ὄνειδέα τε προφέροισ, νόστόν τε φυλάσσοις.
Οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
ἢ εὖ ἦε κακῶς νοστήσομεν υἷες Ἀχαιῶν.
Τὼ νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
255 ἦσαι ὄνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν
ἦρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.
Ἄλλ' ἔκ τοι ἔρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κινήσομαι ὡς νύ περ ὦδε,
μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὤμοισιν ἐπέιη,
260 μῆδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατῆρ' κεκλημένος εἶην,
εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω,
χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω
πεπλήγων ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῆσιν.
265 Ὡς ἄρ' ἔφη, σκῆπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὦμῳ
πλήξεν· ὁ δ' ἰδνῶθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ·
σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη
σκῆπτρου ὑπο χρυσεῖου· ὁ δ' ἄρ' ἔζετο τάρβησέν τε,
ἀλγήσας δ' ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ.
270 Οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασαν·
ὦδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
ὦ πόποι ἦ δὴ μυρὶ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε
βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσαν·
νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
275 ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων.
Οὐ θῆν μιν πάλιν αὐτίς ἀνήσει θυμὸς ἀγῆνωρ
νεικεῖιν βασιλῆας ὄνειδείοις ἐπέεσσιν.
Ὡς φάσαν ἢ πληθὺς· ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
ἔστη σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
280 εἰδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει,
ὡς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἷες Ἀχαιῶν
μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασσαῖατο βουλήν·
ὁ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἀτρεΐδῃ νῦν δὴ σε ἄναξ ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
285 πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν,
οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἦν περ ὑπέεσαν
ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἀργεος ἵπποβότοιο
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.
Ὡς τε γὰρ ἦ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες
290 ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκον δὲ νέεσθαι.
Ἥ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι
καὶ γὰρ τίς θ' ἓνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο

ἀσχαλάα σὺν νηϊ πολυζύγω, ὄν περ ἄελλαι
χειμέριαι εἰλέωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα·
295 ἡμῖν δ' εἶνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς
ἐνθάδε μιμνόντεσσι τῷ οὐ νεμεσίζοιμ' Ἀχαιοὺς
ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι.
Τλῆτε φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον ὄφρα δαῶμεν
300 ἢ ἔτεδὸν Κάλχας μαντεύεται ἦε καὶ οὐκί.
Εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες
μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι·
χθιζά τε καὶ πρωῖζ' ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν
ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι,
305 ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱερούς κατὰ βωμοὺς
ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας
καλῆ ὑπὸ πλατανίστῳ ὄθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ·
ἐνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφεινὸς
σμερδαλέος, τὸν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φόως δέ,
310 βωμοῦ ὑπαῖξας πρὸς ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν.
Ἐνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα,
ὄζω ἐπ' ἀκροτάτῳ πετάλοις ὑποπεπτηῶτες
ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἢ τέκε τέκνα·
ἐνθ' ὅ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας·
315 μήτηρ δ' ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα·
τὴν δ' ἐλελιξάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκνα φάγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεὸς ὅς περ ἔφηνε·
λαῶν γὰρ μιν ἔθηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω·
320 ἡμεῖς δ' ἐσταότες θαυμάζομεν οἷον ἐτύχθη.
Ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἑκατόμβας,
Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε·
τίπτ' ἄνεφ' ἐγένεσθε κάρη κομόωντες Ἀχαιοί;
ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς
325 ὄψιμον ὀψιτέλεστον, ὅου κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται.
Ὡς οὗτος κατὰ τέκνα φάγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν
ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἢ τέκε τέκνα,
ὥς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμίζομεν αὖθι,
τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.
330 Κεῖνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Ἄλλ' ἄγε μίμνετε πάντες εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
αὐτοῦ εἰς ὃ κεν ἄστῳ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.
Ὡς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες
σμερδαλέον κονάβησαν ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν,

335 μῦθον ἐπαινῆσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο·
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερῆνιος ἰππότα Νέστωρ·
ὦ πόποι ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε
νηπιάχοις οἷς οὐ τι μέλει πολεμήϊα ἔργα.
Πῆ δὴ συνθεσῖαι τε καὶ ὄρκια βῆσεται ἡμῖν;
340 ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοῖατο μήδεά τ' ἀνδρῶν
σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν·
αὐτως γὰρ ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος
εὐρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες.
Ἀτρεΐδῃ σὺ δ' ἔθ' ὥς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλήν
345 ἄρχευσ' Ἀργείοισι κατὰ κρατεράς ὑσμίνας,
τούσδε δ' ἔα φθινύθειν ἓνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
νόσφιν βουλεύωσ'· ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν·
πρὶν Ἄργος δ' ἰέναι πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο
γνώμεναι εἴ τε ψευδὸς ὑπόσχεσις εἴ τε καὶ οὐκί.
350 Φημί γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα
ἡματι τῷ ὅτε νηυσὶν ἐν ὠκυπόροισιν ἔβαινον
Ἀργεῖοι Τρῶεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες
ἀστράπτων ἐπιδέξι' ἐναίσιμα σήματα φαίνων.
Τὼ μὴ τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκον δὲ νέεσθαι
355 πρὶν τινα παρ Τρῶων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι,
τίσασθαι δ' Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε.
Εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἶκον δὲ νέεσθαι
ἀπτέσθω ἧς νηὸς εὐστέλοιο μελαίνης,
ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη.
360 Ἀλλὰ ἄναξ αὐτός τ' εὖ μήδεο πείθεό τ' ἄλλω·
οὐ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅττι κεν εἴπω·
κρῖν' ἀνδρᾶς κατὰ φῦλα κατὰ φρήτρας Ἀγάμεμνον,
ὥς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη, φῦλα δὲ φύλοις.
Εἰ δέ κεν ὥς ἔρξης καὶ τοι πείθωνται Ἀχαιοί,
365 γνώσῃ ἐπειθ' ὅς θ' ἠγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν
ἦδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται.
Γνώσεαι δ' εἰ καὶ θεσπεσίη πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις,
ἦ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
370 ἦ μὰν αὐτ' ἀγορῇ νικᾶς γέρον υἱᾶς Ἀχαιῶν.
Αἰ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶν
τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἀνακτος
χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.
375 Ἀλλὰ μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.
Καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχεσσάμεθ' εἵνεκα κούρης

ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·
εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλευσομεν, οὐκέτ' ἔπειτα
380 Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται οὐδ' ἠβαιόν.
Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα.
Εὖ μὲν τις δόρου θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω,
εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσι,
εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω,
385 ὥς κε πανημέριοι στυγερῶ κρινώμεθ' Ἄρηϊ.
Οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται οὐδ' ἠβαιόν
εἰ μὴ νύξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
Ἴδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσφιν
ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται·
390 ἰδρώσει δέ τευ ἵππος εὖξοον ἄρμα τιταίνων.
Ἵον δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐ οἱ ἔπειτα
ἄρκιον ἔσσειται φυγέειν κύνας ἠδ' οἰωνούς.
Ὡς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον ὥς ὅτε κύμα
395 ἀκτῆ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθὼν,
προβλήτη σκοπέλω· τὸν δ' οὐ ποτε κύματα λείπει
παντοίων ἀνέμων, ὅτ' ἂν ἐνθ' ἢ ἐνθα γένωνται.
Ἄνσταντες δ' ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας,
κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοντο.
400 Ἄλλος δ' ἄλλω ἔρεζε θεῶν αἰειγενετῶν
εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρης.
Αὐτὰρ ὁ βοῦν ἰέρευσε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
πίονα πενταέτηρον ὑπερμενείῃ Κρονίῳ,
κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστήας Παναχαιῶν,
405 Νέστορα μὲν πρῶτιστα καὶ Ἴδομενῆα ἄνακτα,
αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν,
ἕκτον δ' αὐτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.
Αὐτόματος δὲ οἱ ἦλθε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
ἦδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὥς ἐπονείτο.
410 Βοῦν δὲ περιστήσαντο καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο·
τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Ζεῦ κύδιστε μέγιστε κελαινεφὲς αἰθέρι ναίων
μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν
πρὶν με κατὰ πρηγνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
415 αἰθαλόεν, προῆσαι δὲ πυρὸς δηϊοιο θύρετρα,
Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι
χαλκῶ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
πρηγνέες ἐν κονίησιν ὀδᾶξ λαζοίατο γαιῖαν.
Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκράϊαινε Κρονίῳ,

420 ἄλλ' ὅ γε δέκτο μὲν ἰρά, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλεν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίση ἐκάλυψαν
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.

425 Καὶ τὰ μὲν ἄρ' σχίζησιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον,
σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπεύραντες ὑπέιρεχον Ἥφαιστοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρε κἀη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.

430 Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
Ἄτρεΐδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

435 μηκέτι νῦν δήθ' αὖθι λεγώμεθα, μηδ' ἔτι δηρὸν
ἀμβαλλώμεθα ἔργον ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει.

Ἄλλ' ἄγε κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας,

ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν

440 ἴομεν ὄφρα κε θᾶσσον ἐγειρόμεν ὄξυν Ἄρηα.

Ἵως ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγοισι κέλευσε
κηρύσσειν πόλεμον δὲ κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς·
οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.

445 Οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες

θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη

αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον ἀγήρων ἀθανάτην τε,

τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσειο ἠερέθονται,

πάντες εὐπλεκέες, ἑκατόμβοιός δὲ ἕκαστος·

450 σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν

ὀτρύνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὤρσεν ἑκάστω

καρδίῃ ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἠὲ νέεσθαι

ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

455 Ἦῦτε πῦρ αἴδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην

οὔρεος ἐν κορυφῆς, ἕκαθεν δὲ τε φαίνεται αὐγῇ,

ὡς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο

αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἴκε.

Τῶν δ' ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ

460 χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων

Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι Καῦστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα

ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πτεροῦγεσσι

κλαγγηδὸν προκαθιζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμών,
ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
465 ἔς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθῶν
σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
Ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδριῷ ἀνθεμόεντι
μυρίοι, ὅσά τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὦρη.
Ἦύτε μυιάων ἀδινάων ἔθνεα πολλὰ
470 αἶ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἠλάσκουσιν
ὦρη ἐν εἰαρινῇ ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει,
τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
ἐν πεδίῳ ἴσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.
Τοὺς δ' ὥς τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
475 ῥεῖα διακρίνωσιν ἐπεὶ κε νομῶ μιγέωσιν,
ὡς τοὺς ἠγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
ὕσμίνην δ' ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἵκελος Διὶ τερπικεραύνῳ,
Ἄρει δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.
480 Ἦύτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων
ταῦρος· ὃ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησι
τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἤματι κείνῳ
ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἠρώεσσι.
Ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
485 ὑμεῖς γὰρ θεαὶ ἐστε πάρεστε τε ἴστε τε πάντα,
ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν·
οἳ τινες ἠγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν·
πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
490 φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη,
εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι Διὸς αἰγιόχοιο
θυγατέρες μνησαίαθ' ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον·
493 ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω νῆάς τε προσάσας.
Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Ληϊτός ἦρχον
495 Ἀρκεσίλαός τε Προθοήνωρ τε Κλονίος τε,
οἳ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρήεσσαν
Σχοϊνόν τε Σκῶλόν τε πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,
Θέσπειαν Γραϊάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν,
οἳ τ' ἀμφ' Ἄρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρυθράς,
500 οἳ τ' Ἐλεῶν' εἶχον ἠδ' Ὑλην καὶ Πετεῶνα,
Ἔκαλέην Μεδεῶνά τ' ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Κώπας Εὐτρησίην τε πολυτρήρωνά τε Θίσβην,
οἳ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἀλίαρτον,
οἳ τε Πλάταιαν ἔχον ἠδ' οἳ Γλισᾶντ' ἐνέμοντο,

505 οἳ θ' Ὑποθήβας εἶχον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Ὀγχηστόν θ' ἱερὸν Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλλος,
οἳ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἳ τε Μίδειαν
Νισάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν·
τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἐκάστη
510 κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον.
Οἳ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον,
τῶν ἦρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος υἱὲς Ἄρης
οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμῳ Ἄκτορος Ἀζεΐδαο,
παρθένος αἰδοίη ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα
515 Ἄρηϊ κρατερῶ· ὃ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη·
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
Αὐτὰρ Φωκίων Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον
υἱὲς Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο,
οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν
520 Κριῶν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα,
οἳ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο,
οἳ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφισὸν διὸν ἔναιον,
οἳ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἔπι Κηφισοῖο·
τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναὶ νῆες ἔποντο.
525 Οἳ μὲν Φωκίων στίχας ἴστασαν ἀμφιέποντες,
Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσαντο.
Λοκρῶν δ' ἠγεμόνευεν Οἰλῆος ταχὺς Αἴας
μείων, οὗ τι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας
ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἦν λινοθώρηξ,
530 ἐγχείη δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς·
οἳ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ' Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν τε
Βῆσσαν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγείας ἐρατεινάς
Τάρφην τε Θρόνιον τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα·
τῶ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναὶ νῆες ἔποντο
535 Λοκρῶν, οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης.
Οἳ δ' Εὐβοίαν ἔχον μένεα πνεύοντες Ἄβαντες
Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ' Ἰστιάϊαν
Κήρινθόν τ' ἔφαλον Δίου τ' αἰπὸν πτολίεθρον,
οἳ τε Κάρυστον ἔχον ἠδ' οἳ Στύρα ναιετάασκον,
540 τῶν αὖθ' ἠγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ ὄζος Ἄρης
Χαλκωδοντιάδης μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
Τῶ δ' ἅμ' Ἄβαντες ἔποντο θοοὶ ὄπιθεν κομόωντες
αἰχμηταὶ μεμαῶτες ὀρεκτῆσιν μελίησι
θώρηκας ῥήξειν δηῖων ἀμφὶ στήθεσσι·
545 τῶ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναὶ νῆες ἔποντο.
Οἳ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον
δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη

θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα,
καδ δ' ἐν Ἀθήνης εἶσεν ἑῷ ἐν πίονι νηῷ·
550 ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνείοις ἰλάονται
κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
τῶν αὖθ' ἠγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς.
Τῷ δ' οὐ πῶ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένητ' ἀνήρ
κοσμήσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·
555 Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν·
τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας,
στήσε δ' ἄγων ἴν' Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγγες.
Οἱ δ' Ἄργός τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν
560 Ἐρμιόνην Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
Τροιζῆν' Ἠίονας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδουρον,
οἱ τ' ἔχον Αἴγιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
καὶ Σθέnelος, Καπανῆος ἀγκαλειτοῦ φίλος υἱός·
565 τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν ἰσόθεος φῶς
Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος·
σμπάντων δ' ἠγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
Οἱ δὲ Μυκῆνας εἶχον εὐκτίμενον πτολίεθρον
570 ἀφνειὸν τε Κόρινθον εὐκτιμένας τε Κλεωνάς,
Ὀρνειάς τ' ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ' ἐρατεινὴν
καὶ Σικυῶν', ὅθ' ἄρ' Ἀδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν,
οἱ θ' Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν
Πελλήνην τ' εἶχον ἠδ' Αἴγιον ἀμφενέμοντο
575 Αἰγιαλόν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ' Ἐλίκην εὐρείαν,
τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρεΐδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν
κυδιῶν, πᾶσιν δὲ μετέπρεπεν ἠρώεσσι
580 οὐνεκ' ἄριστος ἦν πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς.
Οἱ δ' εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
Φᾶρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην,
Βρυσείας τ' ἐνέμοντο καὶ Αὐγείας ἐρατεινάς,
οἱ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον Ἔλος τ' ἔφαλον πτολίεθρον,
585 οἱ τε Λάαν εἶχον ἠδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο,
τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
ἔξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο·
ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἦσι προθυμίησι πεποιθῶς
ὀτρύνων πόλεμον δέ· μάλιστα δὲ ἴετο θυμῷ

590 τίσασθαι Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε.
Οἱ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν
καὶ Θούρον Ἀλφειοῖο πόρον καὶ εὐκτιτον Αἰπὺ
καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον
καὶ Πτελεὸν καὶ Ἑλος καὶ Δώριον, ἔνθά τε Μοῦσαι
595 ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήϊκα παῦσαν ἀοιδῆς
Οἰχαλίθην ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·
στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν εἴ περ ἂν αὐταὶ
Μοῦσαι ἀεῖδοιεν κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν
600 θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν·
τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε Γερήνιος ἰππότης Νέστωρ·
τῶ δ' ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
Οἱ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπὺ
Αἰπύτιον παρὰ τύμβον ἴν' ἀνέρες ἀγχιμαχηταί,
605 οἱ Φενεὸν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον
Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην
καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν
Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,
τῶν ἦρχ' Ἀγκαῖοιο πάϊς κρείων Ἀγαπήνωρ
610 ἐξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηϊ ἑκάστη
Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
Αὐτὸς γὰρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
νῆας εὐσσέλμους περᾶαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
Ἄτρεΐδης, ἐπεὶ οὐ σφί θαλάσσια ἔργα μεμήλει.
615 Οἱ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα δῖαν ἔναιον
ὄσσον ἐφ' Ὑρμίνη καὶ Μύρσιος ἐσχατόωσα
πέτρῃ τ' Ὠλενίῃ καὶ Ἀλήσιον ἐντὸς ἔεργει,
τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρῶν ἑκάστῳ
νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοί.
620 Τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἠγησάσθην
υἱὲς ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ' ἄρ' Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε·
τῶν δ' Ἀμαρυγκεΐδης ἦρχε κρατερός Διώρης·
τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδῆς
υἱὸς Ἀγασθένεος Αὐγηιάδαο ἄνακτος.
625 Οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου Ἐχινάων θ' ἱεράων
νήσων, αἱ ναίουσι πέρην ἁλὸς Ἥλιδος ἄντα,
τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἀρηΐ
Φυλεΐδης, ὃν τίκτε Διῦ φίλος ἰππότης Φυλεύς,
ὅς ποτε Δουλίχιον δ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθεῖς·
630 τῶ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλήνας μεγαθύμους,
οἱ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον

καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
οἳ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ' οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο,
635 οἳ τ' ἠπειρον ἔχον ἠδ' ἀντιπέραι' ἐνέμοντο
τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος·
τῶ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δυώδεκα μιλτοπάροιοι.
Αἰτωλῶν δ' ἠγεῖτο Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,
οἳ Πλευρῶν' ἐνέμοντο καὶ Ὀλενον ἠδὲ Πυλήνην
640 Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον Καλυδῶνά τε πετρήεσαν·
οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ Ξανθὸς Μελέαγρος·
τῶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασσεμέν Αἰτωλοῖσι·
τῶ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
645 Κρητῶν δ' Ἴδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἠγεμόνευεν,
οἳ Κνωσόν τ' εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσαν,
Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον
Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὖ ναιετοώσας,
ἄλλοι θ' οἳ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
650 Τῶν μὲν ἄρ' Ἴδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἠγεμόνευε
Μηριόνης τ' ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντη·
τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
Τληπόλεμος δ' Ἡρακλεΐδης ἠϋς τε μέγας τε
ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων,
655 οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες
Λίνδον Ἰηλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.
Τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρὶ κλυτὸς ἠγεμόνευεν,
ὄν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακληεΐη,
τὴν ἄγετ' ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος
660 πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζητῶν.
Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφ' ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτω,
αὐτίκα πατρὸς ἐοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα
ἠδὲ γηράσκοντα Λικύμνιον ὄζον Ἄρηος·
αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὅ γε λαὸν ἀγείρας
665 βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπειλήσαν γὰρ οἳ ἄλλοι
υἱέες υἰωνοὶ τε βίης Ἡρακληεΐης.
Αὐτὰρ ὅ γ' ἐς Ῥόδον ἴξεν ἀλώμενος ἄλγεα πάσχων·
τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδόν, ἠδὲ φίληθεν
ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει,
670 καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.
Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας εἴσας
Νιρεὺς Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόποιό τ' ἀνακτος
Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·

675 ἄλλ' ἀλαπαδνός ἔην, παῦρος δέ οἱ εἶπετο λαός.
Οἱ δ' ἄρα Νίσυρον τ' εἶχον Κράπαθόν τε Κάσον τε
καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας,
τῶν αὖ Φεῖδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἠγησάσθην
Θεσσαλοῦ υἱε δὺω Ἡρακλεΐδαο ἄνακτος·
680 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
Νῦν αὖ τοὺς ὅσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον,
οἱ τ' Ἄλον οἱ τ' Ἀλόπην οἱ τε Τρηχίνα νέμοντο,
οἱ τ' εἶχον Φθίην ἠδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί,
685 τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς.
Ἄλλ' οἱ γ' οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνώνοντο·
οὐ γὰρ ἔην ὅς τις σφιν ἐπὶ στίχας ἠγήσασατο·
κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠϋκόμοιο,
690 τὴν ἐκ Λυρνησοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας
Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης,
καδ δὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμῶρους,
υἱέας Εὐηνοῖο Σεληπιάδαο ἄνακτος·
τῆς ὅ γε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.
695 Οἱ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα
Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε μητέρα μήλων,
ἀγχιάλόν τ' Ἀντρῶνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποῖην,
τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήϊος ἠγεμόνευε
ζῶος ἑὼν· τότε δ' ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα.
700 Τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο
καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνήρ
νήος ἀποθρῶσκοντα πολὺ πρῶτιστον Ἀχαιῶν.
Οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
ἀλλὰ σφεας κόσμησε Ποδάρκης ὄζος Ἄρηος
705 Ἴφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο
αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου
ὀπλότερος γενεῆ· ὁ δ' ἅμα πρότερος καὶ ἀρείων
ἦρος Πρωτεσίλαος ἀρήϊος· οὐδέ τι λαοὶ
δεύονθ' ἠγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἔοντα·
710 τῶ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
Οἱ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηΐδα λίμνην
Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ εὐκτιμένην Ἰαωλκόν,
τῶν ἦρχ' Ἀδμήτιο φίλος πάϊς ἔνδεκα νηῶν
Εὐμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν
715 Ἄλκηστις Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.
Οἱ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο
καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,

τῶν δὲ Φιλοκτῆτης ἦρχεν τόξων εὖ εἰδῶς
ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἐκάστη πεντήκοντα
720 ἐμβέβασαν τόξων εὖ εἰδότες ἴφι μάχεσθαι.
Ἄλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κείτῳ κρατέρ' ἄλγεα πάσχων
Λήμνῳ ἐν ἠγαθῇ, ὅθι μιν λίπον υἴες Ἀχαιῶν
ἔλκεϊ μοχθίζοντα κακῶ ὀλοόφρονος ὕδρου·
ἐνθ' ὅ γε κείτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
725 Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτῆταο ἄνακτος.
Οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν Ὀϊλῆος νόθος υἴος,
τόν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Ὀϊλῆϊ πτολιπόρθῳ.
Οἱ δ' εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
730 οἳ τ' ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος,
τῶν αὖθ' ἠγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε
ἠητῆρ' ἀγαθῶ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων·
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
Οἱ δ' ἔχον Ὀρμένιον, οἳ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
735 οἳ τ' ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα,
τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἴος·
τῶ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
Οἱ δ' Ἄργισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
Ὀρθὴν Ἠλώνην τε πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκὴν,
740 τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης
υἴος Πειριθόοιο τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς·
τόν ῥ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἴπποδάμεια
ἦματι τῶ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνηέντας,
τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὥσε καὶ Αἰθίικεσσι πέλασσαν·
745 οὐκ οἴος, ἅμα τῶ γε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος
υἴος ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινεΐδαο·
τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δὺν καὶ εἴκοσι νῆας·
τῶ δ' Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοὶ
750 οἳ περὶ Δωδώνην δυσχεόμερον οἰκί' ἔθεντο,
οἳ τ' ἀμφ' ἰμερτὸν Τιταρησσὸν ἔργα νέμοντο
ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίροον ὕδωρ,
οὐδ' ὅ γε Πηνειῶ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ,
ἀλλὰ τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἠΰτ' ἔλαιον·
755 ὄρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ.
Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος Τενθηρόνος υἴος,
οἱ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
ναῖεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἠγεμόνευε,
τῶ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

760 Οὗτοι ἄρ' ἠγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν·
τίς τὰρ τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην σύ μοι ἔννεπε Μοῦσα
αὐτῶν ἠδ' ἵππων, οἳ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο.
Ἴπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
τὰς Εὐμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὡς
765 ὄτριχας οἰέτεας σταφύληρ' ἐπὶ νῶτον εἴσας·
τὰς ἐν Πηρεΐῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρης φορεούσας.
Ἄνδρῶν αὖ μέγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας
ὄφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,
770 ἵπποι θ' οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
Ἄλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
Ἀτρεΐδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες
775 τόξοισίν θ' ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος
λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον
ἔστασαν· ἄρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων
ἐν κλισίῃς· οἳ δ' ἀρχὸν ἀρηΐφιλον ποθέοντες
φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο.
780 Οἳ δ' ἄρ' ἴσαν ὡς εἴτε πυρὶ χθῶν πᾶσα νέμοιτο·
γαῖα δ' ὑπεστενάχιζε Διὶ ὡς τερπικεραύνῳ
χωμένῳ ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωεῖ γαῖαν ἰμάσση
εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·
ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα
785 ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.
Τρῶσιν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις
παρ Διὸς αἰγίοχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ·
οἳ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι
πάντες ὀμηγερέες ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες·
790 ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
εἴσατο δὲ φθογγὴν υἱὶ Πριάμοιο Πολίτη,
ὅς Τρῶων σκοπὸς ἴξε ποδωκείῃσι πεπορθῶς
τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυνήταο γέροντος,
δέγμενος ὀππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
795 τῷ μιν ἐεισαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
ὦ γέρον αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν,
ὡς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλίαςτος ὄρωρεν.
Ἦδη μὲν μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
ἀλλ' οὐ πω τοιόνδε τοσονδέ τε λαὸν ὄπωπα·
800 λήην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν
ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι προτὶ ἄστυ.
Ἐκτορ σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι, ὦδε δὲ ῥέξαι·

πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστῳ μέγα Πριάμου ἐπικούροι,
ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
805 τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαίνεται οἷσί περ ἄρχει,
τῶν δ' ἐξηγείσθω κοσμησάμενος πολιήτας.
Ὡς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' οὐ τι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν,
αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο·
πᾶσαι δ' ὠϊγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαὸς
810 πεζοὶ θ' ἵππηές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη
ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε περιδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
τὴν ἦτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·
815 ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ' ἐπικούροι.
Τρωσὶ μὲν ἠγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ
Πριαμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
λαοὶ θωρήσοντο μεμαότες ἐγχείησι.
Δαρδανίων αὐτ' ἦρχεν εὖς πάϊς Ἀγχίσαιο
820 Αἰνείας, τὸν ὑπ' Ἀγχίση τέκε δι' Ἀφροδίτη
Ἰδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα,
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύω Ἀντήνορος υἱε
Ἀρχέλοχος τ' Ἀκάμας τε μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
Οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἰδης
825 ἀφνειοὶ πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσῆπιοιο
Τρῶες, τῶν αὐτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.
Οἱ δ' Ἀδρηστεϊάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ
καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρεΐης ὄρος αἰπύ,
830 τῶν ἦρχ' Ἀδρηστός τε καὶ Ἄμφιος λινοθώρηξ
υἱε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
ἦδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὖς παιῖδας ἔασκε
στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δὲ οἱ οὐ τι
πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
835 Οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο
καὶ Σηστόν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ διὰν Ἀρίσβην,
τῶν αὖθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἄσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἄσιος Ὑρτακίδης ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
αἰθῶνες μεγάλοι ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
840 Ἴππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμῶρων
τῶν οἱ Λάρισαν ἐριβόλακα ναιετάασκον·
τῶν ἦρχ' Ἴππόθοός τε Πύλαιός τ' ὄζος Ἄρηος,
υἱε δύω Λήθιοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.
Αὐτὰρ Θρηϊκάς ἦγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἦρως

845 ὅσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐέργει
Εὐφήμος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητῶν
υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.
Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους
τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος,
850 Ἀξιοῦ οὐδ' ἀλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν.
Παφλαγόνων δ' ἠγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ
ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
οἳ ῥα Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο
ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον
855 Κρῶμνάν τ' Αἰγιαλὸν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους.
Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον
τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.
Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἐννομος οἰωνιστῆς·
ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν,
860 ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
ἐν ποταμῶ, ὅθι περ Τρῶας κεράϊζε καὶ ἄλλους.
Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδῆς
τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὕσμῖνι μάχεσθαι.
Μήροισιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἄντιφος ἠγησάσθην
865 υἱε Ταλαιμένεος τῷ Γυγαίῃ τέκε λίμνη,
οἳ καὶ Μήονας ἦγον ὑπὸ Τμῶλῳ γεγαῶτας.
Νάστης αὖ Καρῶν ἠγήσατο βαρβαροφώνων,
οἳ Μίλητον ἔχον Φθιωῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον
Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
870 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἠγησάσθην,
Νάστης Ἀμφίμαχός τε Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,
ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμον δ' ἱεν ἠὔτε κούρη
νήπιος, οὐδέ τί οἱ τό γ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
875 ἐν ποταμῶ, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων.
Σαρπηδῶν δ' ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων
τηλόθεν ἐκ Λυκίας, Ξάνθου ἄπο δινήεντος.

Ιλιάδος Γ'

-Γ- Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
Τρωῆες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν ὄρνιθες ὡς
ἦῤτε περ κλαγγῇ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό·
αἶ τ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον
5 ὦ'Ο κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοάων
ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι·
ἠέραι δ' ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται.
Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνεύοντες Ἀχαιοὶ
ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.
10 Εὖτ' ὄρεος κορυφῆσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην
ποιμέσιν οὐ τι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,
τόσσόν τίς τ' ἐπιλεύσσει ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἴησιν·
ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὄρνυτ' ἀελλῆς
ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.
15 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς
παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα
καὶ ξίφος· αὐτὰρ δοῦρε δῦω κεκορυθμένα χαλκῷ
πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
20 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν ἀρηϊφίλος Μενέλαος
ἐρχόμενον προπάροιθεν ὀμίλου μακρὰ βιβάντα,
ὡς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας
εὐρῶν ἢ ἔλαφον κεραδὸν ἢ ἄγριον αἶγα
25 πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν
σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοί·
ὡς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα
ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσεσθαι ἀλείτην·
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
30 Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς
ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ,
ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
Ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη
οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
35 ἅψ δ' ἀνεχώρησεν, ὦχρός τέ μιν εἶλε παρειάς,
ὡς αὐτίς καθ' ὄμιλον ἔδυσ Τρώων ἀγερώχων

δείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδής.
Τὸν δ' Ἔκτωρ νείκεσσαν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
Δύσπαρι εἶδος ἄριστε γυναιμανὲς ἠπεροπευτὰ
40 αἶθ' ὄφελος ἄγονός τ' ἔμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι
καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν
ἢ οὔτω λώβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
Ἦ που καρχαλόωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
φάντες ἀριστήα πρόμον ἔμμεναι, οὔνεκα καλὸν
45 εἶδος ἔπ', ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή.
Ἦ τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσι
πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρίηρας ἀγείρας,
μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι γυναικ' εὐειδέ' ἀνήγες
ἐξ ἀπίης γαίης νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητῶν
50 πατρί τε σῶ μέγα πῆμα πόληϊ τε παντί τε δήμῳ,
δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῶ;
οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηϊφίλον Μενέλαον;
γνοίης χ' οἴου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παρὰκοῖτιν·
οὐκ ἂν τοι χραισμη κίθαρις τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης
55 ἢ τε κόμη τό τε εἶδος ὅτ' ἐν κονίησι μιγείης.
Ἀλλὰ μάλα Τρῶες δευδήμονες· ἦ τέ κεν ἦδη
λαῖνον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ' ὅσσα ἔοργας.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
Ἔκτορ ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν·
60 αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρῆς
ὅς τ' εἴσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος ὅς ῥά τε τέχνη
νήϊον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
ὥς σοὶ ἐνὶ στήθεσσι νόος ἀτάρβητος νόος ἐστί·
μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
65 οὐ τοι ἀπόβλητ' ἐστί θεῶν ἐρικυδέα δῶρα
ὅσσά κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκῶν δ' οὐκ ἂν τις ἔλοιτο·
νῦν αὖτ' εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηϊφίλον Μενέλαον
70 συμβάλετ' ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι·
ὀππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
κτήμαθ' ἔλών εὖ πάντα γυναικῆ τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
ναίοιτε Τροίην ἐριβόλακα, τοὶ δὲ νεέσθων
75 Ἄργος ἐς ἰππόβοτον καὶ Ἀχαιῖδα καλλιγύναικα.
Ὡς ἔφαθ', Ἔκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας
μέσσου δουρὸς ἔλών· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
Τῶ δ' ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ

80 ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ' ἔβαλλον·
αὐτὰρ ὁ μακρὸν ἄυσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ἴσχεσθ' Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε κοῦροι Ἀχαιῶν·
στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἴκτωρ.
Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἔσχοντο μάχης ἀνεῶ τ' ἐγένοντο
85 ἔσσυμένως· Ἴκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·
κέκλυτέ μεν Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
Ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντα Ἀχαιοὺς
τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
90 αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηϊφίλον Μενέλαον
οἴους ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
Ὅππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται
κτῆμαθ' ἐλὼν εὖ πάντα γυναικῆ τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
οἳ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.
95 Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἰκάνει
θυμὸν ἐμόν, φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη
Ἀργεῖους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπασθε
100 εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἀρχῆς·
ἡμέων δ' ὀπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται
τεθναίῃ· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.
Οἴσετε ἄρν', ἕτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν,
Γῆ τε καὶ Ἥελίω· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον·
105 ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὄρκια τάμνη
αὐτός, ἐπεὶ οἳ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι,
μὴ τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρκια δηλήσῃται.
Αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται·
οἷς δ' ὁ γέρον μετέησιν ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
110 λεύσσει, ὅπως ὄχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε
ἐλπόμενοι παύσασθαι οἴζυροῦ πολέμοιο.
Καί ῥ' ἵππους μὲν ἔρυσαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
τεύχεά τ' ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
115 πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα·
Ἴκτωρ δὲ προτὶ ἄστρῳ δὺν κήρυκας ἔπεμπε
καρπαλίμως ἄρνᾶς τε φέρειν Πριάμόν τε καλέσσαι·
αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων
νῆας ἐπιγλαφυρὰς ἰέναι, ἠδ' ἄρν' ἐκέλευεν
120 οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησ' Ἀγαμέμνονι δίω.
Ἴρις δ' αὖθ' Ἑλένη λευκωλένω ἄγγελος ἦλθεν
εἰδομένη γαλόω Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,

τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἐλικάων
Λαοδίκη Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
125 Τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρω· ἦ δὲ μέγαν ἰστὸν ὕφαινε
δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
οὓς ἔθεν εἴνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἄρηος παλαμῶν·
ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
130 δεῦρ' ἴθι νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδῃαι
Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
οἳ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρον Ἄρηα
ἐν πεδίῳ ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο·
οἳ δὴ νῦν ἕαται σιγῇ, πόλεμος δὲ πέπαυται,
135 ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν.
Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηϊφίλος Μενέλαος
μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σεῖο·
τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήση ἄκοιτις.
Ὡς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἴμερον ἔμβαλε θυμῷ
140 ἀνδρός τε προτέρου καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκῆων·
αὐτίκα δ' ἀργεννῆσι καλυψαμένη ὀθόνησιν
ὄρματ' ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα
οὐκ οἶη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὺ' ἔποντο,
Αἶθρη Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις·
145 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανον ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν.
Οἳ δ' ἀμφὶ Πριάμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην
Λάμπόν τε Κλυτίον θ' Ἴκετάονά τ' ὄζον Ἄρηος
Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ πεπνυμένω ἄμφω
ἦατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι πύλῃσι,
150 γῆραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ
ἔσθλοί, τεττίγεσσι εὐκότες οἳ τε καθ' ὕλην
δενδρέω ἐφεζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ἰεῖσι·
τοῖοι ἄρα Τρώων ἠγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.
Οἳ δ' ὥς οὖν εἶδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργῳ ἰοῦσαν,
155 ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
τοιῆδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς εἰς ὧπα ἔοικεν·
ἀλλὰ καὶ ὧς τοίη περ εοῦσ' ἐν νηυσὶ νεέσθω,
160 μῆδ' ἡμῖν τεκέεσσι τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.
Ὡς ἄρ' ἔφην, Πριάμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ·
δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦσα φίλον τέκος ἴζευ ἐμεῖο,
ὄφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιν πηοὺς τε φίλους τε·
οὐ τί μοι αἰτίη ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἰτιοὶ εἰσιν

165 οἷ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν·
ὡς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης
ὅς τις ὄδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠϋς τε μέγας τε.
Ἦτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἕασι,
καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὐ πῶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
170 οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.
Τὸν δ' Ἐλένη μύθοισιν ἀμείβετο διὰ γυναικῶν·
αἰδοῖός τε μοί ἐσσι φίλε ἔκυρὲ δεινός τε·
ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς ὀππότε δεῦρο
υἱεῖ σῶ ἐπόμην θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα
175 παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὀμηλικίην ἐρατεινήν.
Ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.
Τοῦτο δέ τοι ἐρέω ὃ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς·
οὗτός γ' Ἀτρεΐδης εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων,
ἀμφότερον βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής·
180 δαῆρ αὐτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ' ἔην γε.
Ὡς φάτο, τὸν δ' ὁ γέρον ἠγάσσατο φώνησέν τε·
ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδη μοιρηγενὲς ὀλβιόδαιμον,
ἦ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κούροι Ἀχαιῶν.
Ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν,
185 ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπώλους
λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μυγδόνος ἀντιθέοιο,
οἷ ῥα τότε ἔστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο·
καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
ἤματι τῷ ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
190 ἀλλ' οὐδ' οἷ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
Δεύτερον αὐτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραῖός·
εἶπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε φίλον τέκος ὅς τις ὄδ' ἐστί·
μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
εὐρύτερος δ' ὤμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι.
195 Τεύχεα μὲν οἷ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
αὐτὸς δὲ κτίλος ὡς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν·
ἀρνεῖω μιν ἔγωγε εἴσκω πηγεσιμάλλῳ,
ὅς τ' οἴων μέγα πῶϋ διέρχεται ἀργεννάων.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειθ' Ἐλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
200 οὗτος δ' αὖ Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς,
ὃς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κρاناῆς περ' εὐούσης
εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πυκνά.
Τὴν δ' αὐτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
ὦ γύναι ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες·
205 ἦδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἦλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς
σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίης σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείρισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,

ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά.
Ἄλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν
210 στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὦμους,
ἄμφω δ' ἐζομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς·
ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον
ἦτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε,
παῦρα μὲν ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος
215 οὐδ' ἀφαρτοεπής· ἦ καὶ γένει ὕστερος ἦεν.
Ἄλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεὺς
στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,
σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,
ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν ἀἴδρεϊ φωτὶ ἐοικώς·
220 φαίης κε ζάκοτόν τέ τιν' ἔμμεναι ἄφρονά τ' αὐτως.
Ἄλλ' ὅτε δὴ ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος εἶη
καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίησιν,
οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
οὐ τότε γ' ὦδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.
225 Τὸ τρίτον αὐτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραῖός·
τίς τὰρ ὄδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠῦς τε μέγας τε
ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν τε καὶ εὐρέας ὦμους;
τὸν δ' Ἐλένη τανύπεπλος ἀμείβετο διὰ γυναικῶν·
οὔτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος ἕρκος Ἀχαιῶν·
230 Ἴδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὡς
ἔστηκ', ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται.
Πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηϊφίλος Μενέλαος
οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ ὅποτε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
Νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὀρῶ ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς,
235 οὓς κεν εὖ γνοίην καὶ τ' οὔνομα μυθησαίμην·
δοιῶ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν
Κάστορά θ' ἰππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα
αὐτοκασιγνήτῳ, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ.
Ἦ οὐχ ἐσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς,
240 ἢ δεύρω μὲν ἔποντο νέεσσ' ἐνὶ ποντοπόροισι,
νῦν αὐτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν
αἴσχεα δειδιότες καὶ ὄνειδεα πόλλ' ἅ μοί ἐστιν.
Ὡς φάτο, τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἴα
ἐν Λακεδαίμονι αὐθι φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.
245 Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστῳ θεῶν φέρον ὄρκια πιστὰ
ἄρνε δύω καὶ οἶνον εὐφρονα καρπὸν ἀρούρης
ἀσκῶ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·
ὄτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·

250 ὄρσεο Λαομεδοντιάδη, καλέουσιν ἄριστοι
Τρῶων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἔς πεδῖον καταβῆναι ἴν' ὄρκια πιστὰ τάμητε·
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηϊφίλος Μενέλαος
μακρῆς ἐγχείησι μαχήσοντ' ἀμφὶ γυναικί·
255 τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἔποιτο·
οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
ναίοιμεν Τροίην ἐριβόλακα, τοὶ δὲ νέονται
Ἄργος ἔς ἵππόβοτον καὶ Ἀχαιῖδα καλλιγύναικα.
Ὡς φάτο ῥίγησεν δ' ὁ γέρον, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
260 ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὄτραλέως ἐπίθοντο.
Ἄν δ' ἄρ' ἔβη Πριάμος, κατὰ δ' ἠνία τεῖνεν ὀπίσσω·
πὰρ δέ οἱ Αντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον·
τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδῖον δ' ἔχον ὠκέας ἵππους.
Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
265 ἔξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν
ἔς μέσσον Τρῶων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.
Ὅρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ
ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
270 μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χειρᾶς ἔχευαν.
Ἄτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
ἧ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλέον αἰέν ἄωρτο,
ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
κήρυκες Τρῶων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις.
275 Τοῖσιν δ' Ἄτρεΐδης μεγάλ' εὐχέτο χειρᾶς ἀνασχών·
Ζεῦ πάτερ Ἰδηθεν μεδέων κύδιστε μέγιστε,
Ἥελιός θ', ὅς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις,
καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντας
ἀνθρώπους τίνυσθον ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόσση,
280 ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστά·
εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη
αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
ἡμεῖς δ' ἐν νῆεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν·
εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
285 Τρῶας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι,
τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν ἧν τιν' ἔοικεν,
ἧ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
Εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες
τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
290 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποινηῆς
αὐθι μένων, ἧὸς κε τέλος πολέμοιο κιχείω.
Ἥ καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλεῖ χαλκῷ·

καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας
θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός.
295 Οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι δεπάεσσιν
ἔκχεον, ἠδ' εὐχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν.
Ἦδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
Ζεῦ κύδιστε μέγιστε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
ὀππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημήνειαν
300 ὦδε σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὅδε οἶνος
αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμῆϊεν.
Ἦς ἔφαν, οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων.
Τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πριάμος μετὰ μῦθον ἔειπε·
κέκλυτέ μεν Τρῶες καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί·
305 ἦτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
ἄψ, ἐπεὶ οὐ πῶ τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρᾶσθαι
μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
Ζεὺς μὲν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
ὀπποτέρῳ θανάτιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.
310 Ἦ ῥα καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φῶς,
ἂν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἠγία τεῖνεν ὀπίσσω·
πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βῆσετο δίφρον.
Τῶ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο·
Ἐκτῶρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
315 χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα
κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες,
ὀππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον,
ὦδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
320 Ζεῦ πάτερ Ἰδηθεν μεδέων κύδιστε μέγιστε
ὀππότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε,
τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω,
ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.
Ἦς ἄρ' ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἐκτῶρ
325 ἄψ ὀρόων· Πάριος δὲ θεῶς ἐκ κλήρος ὄρουσεν.
Οἱ μὲν ἔπειθ' ἴζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἐκάστῳ
ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο·
αὐτὰρ ὁ γ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλὰ
δῖος Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠὺκόμοιο.
330 Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι δυνεν
οἷο κασιγνήτιο Λυκάονος· ἤρμοσε δ' αὐτῶ.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον

335 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
ᾠς δ' αὐτως Μενέλαος ἀρήϊος ἔντε' ἔδυνεν.
340 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὀμίλου θωρήχθησαν,
ἔς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο
δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
Τρῳᾶς θ' ἵπποδάμους καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
Καὶ ῥ' ἐγγὺς στήτην διαμετρητῶ ἐνὶ χώρῳ
345 σείοντ' ἐγχείας ἀλλήλοισιν κοτέοντε.
Πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ· ὃ δὲ δεύτερον ὄρνυτο χαλκῶ
350 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρί·
Ζεῦ ἄνα δὸς τίσασθαι ὃ με πρότερος κάκ' ἔοργε
δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
ὄφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὃ κεν φιλότητα παράσχη.
355 Ἥ ῥα καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην·
διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
360 ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
πληξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ
τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός.
Ἀτρεΐδης δ' ᾤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
365 Ζεῦ πάτερ οὐ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
ἦ τ' ἐφάμην τίσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
ἠΐχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν.
Ἥ καὶ ἐπαΐξας κόρυθος λάβεν ἵπποδασείης,
370 ἔλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἰμάς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρήν,
ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης.
Καὶ νῦ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος,
εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
375 ἦ οἱ ῥῆξεν ἰμάντα βοὸς Ἴφι κταμένοις·
κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ' ἔσπετο χειρὶ παχείῃ.
Τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρως μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς

ῥίψ' ἐπιδινήσας, κόμισαν δ' ἐρήρηες ἑταῖροι·
αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων
380 ἔγχεϊ χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη
ῥεῖα μάλ' ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
καδ δ' εἶσ' ἐν θαλάμῳ εὐώδει κηώνεντι.
Αὐτὴ δ' αὖ Ἑλένην καλέουσ' ἴε· τὴν δὲ κίχανε
πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρῳαὶ ἄλις ἦσαν·
385 χειρὶ δὲ νεκταρέου ἔανου ἔτιναξε λαβοῦσα,
γρηῖ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενεῖ προσέειπεν
εἰροκόμῳ, ἧ οἱ Λακεδαίμονι ναιετοῶση
ἦσκειν εἴρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε·
τῇ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·
390 δεῦρ' ἴθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἶκον δὲ νέεσθαι.
Κεῖνος ὃ γ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι
κάλλεϊ τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης
ἄνδρι μαχεσσάμενον τόν γ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορὸν δὲ
ἔρχεσθ', ἧε χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.
395 Ὡς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρινε·
καί ῥ' ὥς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρῆν
στήθεά θ' ἰμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίειαι ἠπεροπεύειν;
400 ἦ πῆ με προτέρῳ πολίων εὐ ναιομενάων
ἄξεις, ἦ Φρυγίης ἦ Μηονίης ἐρατεινῆς,
εἴ τίς τοι καὶ κεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων·
οὐνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
νικήσας ἐθέλει στυγερῆν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
405 τοῦνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης;
ἦσο παρ' αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ' ἀπόεικε κελεύθου,
μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεσσι ὑποστρέψειας Ὀλυμπον,
ἀλλ' αἰεὶ περὶ κείνον οἷζυε καὶ ἐ φύλασσε,
εἰς ὃ κέ σ' ἦ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὃ γε δούλην.
410 Κεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἶμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἶη·
κείνου πορσανέουσα λέχος· Τρῳαὶ δέ μ' ὀπίσσω
παῖσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.
Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·
μή μ' ἔρεθε σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω,
415 τῶς δέ σ' ἀπεχθήρῳ ὥς νῦν ἐκπαγλ' ἐφίλησα,
μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρὰ
Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.
Ὡς ἔφατ', ἔδεισεν δ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,
βῆ δὲ κατασχομένη ἔανῶ ἀργῆτι φαεινῷ

420 σιγῇ, πάσας δὲ Τρῶας λάθεν· ἤρχε δὲ δαίμων.
Αἶ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἴκοντο,
ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θεῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
ἦ δ' εἰς ὑπόροφον θάλαμον κίε διὰ γυναικῶν.
Τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομειδῆς Ἀφροδίτη
425 ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα·
ἔνθα κάθιζ' Ἑλένη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
ὅσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ·
ἤλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὠφελος αὐτόθ' ὀλέσθαι
ἀνδρὶ δαμείς κρατερῶ, ὅς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.
430 Ἡ μὲν δὴ πρὶν γ' εὐχε' ἀρηϊφίλου Μενελάου
σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔγχρῃ φέρτερος εἶναι
ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηϊφίλον Μενέλαον
ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλὰ σ' ἔγωγε
παύεσθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῶ Μενελάῳ
435 ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι
ἀφραδέως, μὴ πως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμήης.
Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·
μή με γύναι χαλεποῖσιν ὀνειδέσι θυμὸν ἔνιπτε·
νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ,
440 κεῖνον δ' αὐτίς ἐγὼ· πάρα γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν.
Ἄλλ' ἄγε δὴ φιλότῃ τραπέιομεν εὐνηθέντε·
οὐ γὰρ πῶ ποτέ μ' ὦδέ γ' ἔρωσ φρένας ἀμφεκάλυψεν,
οὐδ' ὅτε σε πρῶτον Λακεδαιμόνος ἐξ ἐρατεινῆς
ἔπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι,
445 νήσω δ' ἐν Κραναῇ ἐμίγην φιλότῃ καὶ εὐνῇ,
ὡς σεο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἴμερος αἶρεϊ.
Ἡ ῥα, καὶ ἄρχε λέχος δὲ κιών· ἅμα δ' εἶπετ' ἀκοίτις.
Τῷ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν,
Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἔοικῶς
450 εἶ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα.
Ἄλλ' οὐ τις δύνατο Τρῶων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότε ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
οὐ μὲν γὰρ φιλότῃ γ' ἐκεύθανον εἶ τις ἴδοιτο·
ἴσον γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
455 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι
νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἀρηϊφίλου Μενελάου,
ὕμεις δ' Ἀργεῖν Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἦν τιν' ἔοικεν,
460 ἦ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
Ὡς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

Ιλιάδος Δ'

-Δ- Οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωντο
χρυσέω ἐν δαπέδῳ, μετὰ δὲ σφισι πότνια Ἥβη
νέκταρ εἰνοχόει· τοὶ δὲ χρυσέοις δεπάεσσι
δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες·
5 αὐτίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεθιζέμεν Ἥρην
κερτομίοις ἐπέεσσι παραβλήδην ἀγορεύων·
δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων
Ἥρη τ' Ἀργεῖη καὶ Ἀλαλκομενηῖς Ἀθήνη.
Ἄλλ' ἦτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
10 τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομειδῆς Ἀφροδίτη
αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει·
καὶ νῦν ἐξεσάωσεν οἰόμενον θανέεσθαι.
Ἄλλ' ἦτοι νίκη μὲν ἀρηϊφίλου Μενελάου·
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
15 ἢ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνήν
ὄρσομεν, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
Εἰ δ' αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
ἦτοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
αὖτις δ' Ἀργεῖην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.
20 Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
πλησίαι αἶ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
Ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπε
σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δὲ μιν ἄγριος ἦρει·
Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στήθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
25 αἰνότατε Κρονίδη ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες·
πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πόνον ἢ δ' ἀτέλεστον,
ἰδρῶ θ' ὄν ἰδρῶσα μόγῳ, καμέτην δέ μοι ἵπποι
λαὸν ἀγειρούση, Πριάμῳ κακὰ τοῖό τε παισίν.
Ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοὶ πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
30 Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
δαιμονίη τί νύ σε Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες
τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὅ τ' ἀσπερχές μενεαίνεις
Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐὺκτίμενον πτολίεθρον;
εἰ δὲ σύ γ' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ
35 ὦμόν βεβρώθοις Πριάμον Πριάμοιό τε παῖδας
ἄλλους τε Τρώας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.
Ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω

σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
40 ὅπποτε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι
τὴν ἐθέλω ὅθι τοι φίλοι ἀνέρες ἐγγεγάασι,
μὴ τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' ἐᾶσαι·
καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῶ·
αἶ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῶ ἀστερόεντι
45 ναιετάουσι πόλῆες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
τάων μοι περὶ κῆρι τιέσκετο Ἴλιος ἰρή
καὶ Πριάμος καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο.
Οὐ γὰρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης
λοιβῆς τε κνίσῃς τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
50 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
ἦτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλῆες
Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγνια Μυκῆνη·
τὰς διαπέρσαι ὅτ' ἂν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·
τάων οὐ τοι ἐγὼ πρόσθ' ἴσταμαι οὐδὲ μεγαίρω.
55 Εἰ περ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι,
οὐκ ἀνύω φθονέουσ' ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐσσι.
Ἀλλὰ χρῆ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον·
καὶ γὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, γένος δέ μοι ἔνθεν ὅθεν σοί,
καί με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
60 ἀμφότερον γενεῆ τε καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις
κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
Ἄλλ' ἦτοι μὲν ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισι,
σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔψονται θεοὶ ἄλλοι
ἀθάνατοι· σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίη ἐπιτεῖλαι
65 ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν,
πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.
Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
70 αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.
Ὡς εἰπὼν ὄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην,
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοιο καρήνων αἶψασα.
75 Οἶον δ' ἀστέρα ἦκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω
ἦ ναύτησι τέρας ἠὲ στρατῶ εὐρέϊ λαῶν
λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἴενται·
τῶ ἐῦκυϊ ἦϊξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,
κὰδ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας

80 Τρῳάς θ' ἵπποδάμους καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
ᾧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
ἦ ῥ' αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
ἔσσεται, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησι
Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
85 Ὡς ἄρα τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρῳῶν τε.
Ἦ δ' ἀνδρὶ ἱκέλη Τρῳῶν κατεδύσεθ' ὄμιλον
Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ κρατερῷ αἰχμητῇ,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένη εἴ που ἐφεύροι.
Εὖρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
90 ἔσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰὶ στίχες ἀσπιστάων
λαῶν, οἳ οἳ ἔποντο ἀπ' Αἰσῆποιο ῥοάων·
ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον.
Τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν,
95 πᾶσι δέ κε Τρῳέεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο,
ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ.
Τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
αἷ κεν ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρέος υἱόν
σῶ βέλει δημηθέντα πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
100 Ἀλλ' ἄγ' οἷστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο,
εὐχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ
ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην
οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστῃ Ζελεΐης.
Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφροني πεῖθεν·
105 αὐτίκ' ἐσύλα τόξον εὐξοον ἰξάλου αἰγὸς
ἀγρίου, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας
πέτρης ἐκβαίνοντα δεδεγμένος ἐν προδοκῆσι
βεβλήκει πρὸς στήθος· ὃ δ' ὕπτιος ἔμπεσε πέτρῃ.
Τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαϊδεκάδωρα πεφύκει·
110 καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἦραρε τέκτων,
πᾶν δ' εὖ λειήνας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.
Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος ποτὶ γαίῃ
ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι
μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήϊοι υἱες Ἀχαιῶν
115 πρὶν βλησθαι Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρέος υἱόν.
Αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἔλετ' ἰὸν
ἀβλήτα πτερόεντα μελαινέων ἔρμ' ὀδυνάων·
αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμη πικρὸν οἶστόν,
εὐχετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ
120 ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην
οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστῃ Ζελεΐης.
Ἐλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβῶν καὶ νεῦρα βόεια·

νευρήν μὲν μαζῶ πέλασεν, τόξω δὲ σίδηρον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερές μέγα τόξον ἔτεινε,
125 λίγξε βίος, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' οἷστός
ὄξυβελῆς καθ' ὄμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων.
Οὐδὲ σέθεν Μενέλαε θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελεΐη,
ἦ τοι πρόσθε στᾶσα βέλος ἐχεπευκὲς ἄμυνεν.
130 Ἡ δὲ τόσον μὲν ἕεργεν ἀπὸ χροὸς ὡς ὅτε μήτηρ
παιδὸς ἐέργη μυῖαν ὅθ' ἠδέϊ λέξεται ὕπνω,
αὐτὴ δ' αὐτ' ἴθυνεν ὅθι ζωστήρος ὀχῆες
χρῦσειοι σύνεχον καὶ διπλόος ἦντετο θώρηξ.
Ἐν δ' ἔπεσε ζωστήρι ἀρηρότι πικρὸς οἷστός·
135 διὰ μὲν ἄρ' ζωστήρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο
μίτρης θ', ἦν ἐφόρει ἔρυμα χροὸς ἔρκος ἀκόντων,
ἦ οἱ πλεῖστον ἔρυτο· διὰ πρὸ δὲ εἷσατο καὶ τῆς.
Ἀκρότατον δ' ἄρ' οἷστός ἐπέγραψε χρῶα φωτός·
140 αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἶμα κελαινεφές ἐξ ὠτειλῆς.
Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μίηνη
Μηονὶς ἠὲ Κάειρα παρηΐον ἔμμεναι ἵππων·
κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο
ἵππηες φορέειν· βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
145 ἀμφοτέρων κόσμος θ' ἵππῳ ἐλατῆρί τε κῦδος·
τοιοῖοι τοὶ Μενέλαε μιάνθην αἵματι μηροῖ
εὐφυέες κνήμαί τε ἰδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθε.
Τρίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ὡς εἶδεν μέλαν αἶμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς·
150 ῥίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηΐφιλος Μενέλαος.
Ὡς δὲ ἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας
ἄψορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη.
Τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων
χειρὸς ἔχων Μενέλαον, ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι·
155 φίλε κασίγνητε θάνατόν νύ τοι ὄρκι' ἔταμνον
οἶον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι,
ὡς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.
Οὐ μὲν πως ἄλιον πέλει ὄρκιον αἱμά τε ἀρνῶν
σπονδαὶ τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαὶ ἧς ἐπέπιθμεν.
160 Εἶ περ γὰρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν,
ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ, σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν
σὺν σφῆσι κεφαλήσι γυναιξὶ τε καὶ τεκέεσσιν.
Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ἔσσεται ἡμαρ ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλη Ἴλιος ἰρή

165 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο,
Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ὑψίζυγος αἰθέρι ναίων
αὐτὸς ἐπισσεΐσιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσι
τῆσδ' ἀπάτης κοτέων· τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα·
ἀλλὰ μοι αἶνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται ὦ Μενέλαε
170 αἶ κε θάνης καὶ πότμον ἀναπλήσης βιότοιο.
Καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἰκοίμην·
αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης·
καδ' δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν
Ἀργεῖην Ἑλένην· σέο δ' ὄστέα πύσει ἄρουρα
175 κειμένου ἐν Τροίῃ ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ.
Καὶ κέ τις ὦδ' ἐρέει Τρώων ὑπερηνορεόντων
τύμβῳ ἐπιθρόσκων Μενελάου κυδαλίμοιο·
αἶθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει Ἀγαμέμνων,
ὡς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν,
180 καὶ δὴ ἔβη οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
σὺν κεινῆσιν νηυσὶ λιπῶν ἀγαθὸν Μενέλαον.
Ὡς ποτέ τις ἐρέει τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν.
Τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
θάρσει, μηδέ τί πω δειδίσσειο λαὸν Ἀχαιῶν·
185 οὐκ ἐν καιρίῳ ὄξυ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν
εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος ἠδ' ὑπένερθε
ζῶμά τε καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
αἶ γὰρ δὴ οὕτως εἶη φίλος ὦ Μενέλαε·
190 ἔλκος δ' ἠτήρ ἐπιμάσσεται ἠδ' ἐπιθήσει
φάρμαχ' ἃ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.
Ἦ καὶ Ταλθύβιον θεῖον κήρυκα προσηύδα·
Ταλθύβι' ὅττι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον
φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἱὸν ἀμύμονος ἠητήρος,
195 ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρέος υἱόν,
ὄν τις οἴστυσας ἔβαλεν τόξων εὖ εἰδῶς
Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
200 παπταίνων ἥρωα Μαχάονα· τὸν δὲ νόησεν
ἔσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραιὶ στίχες ἀσπιστάων
λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο Τρῳίης ἐξ ἵπποβότοιο.
Ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὄρσ' Ἀσκληπιάδη, καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
205 ὄφρα ἴδῃς Μενέλαον ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
ὄν τις οἴστυσας ἔβαλεν τόξων εὖ εἰδῶς
Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
βᾶν δ' ἰέναι καθ' ὄμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
210 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅθι ξανθὸς Μενέλαος
βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ' ὅσσοι ἄριστοι
κυκλός, ὁ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς,
αὐτίκα δ' ἐκ ζωστήρος ἀρηρότος ἔλκεν οἷστόν·
τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι.
215 Λῦσε δέ οἱ ζωστήρα παναίολον ἠδ' ὑπένερθε
ζῶμά τε καὶ μίτην, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἔλκος ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς οἷστός,
αἴμ' ἐκμυζήσας ἐπ' ἄρ' ἥπια φάρμακα εἰδὼς
πάσσε, τά οἱ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.
220 Ὅφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστῶν·
οἱ δ' αὐτίς κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Ἐνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον
οὐδὲ καταπτώσσοντ' οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
225 ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν.
Ἴππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ·
καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιώωντας
Εὐρυμέδων υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο·
τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρισχέμεν ὀππότε κέν μιν
230 γυῖα λάβη κάματος πολέας διὰ κοιρανέοντα·
αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·
καὶ ῥ' οὐς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπάλων,
τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσι·
Ἀργεῖοι μὴ πῶ τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς·
235 οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατήρ Ζεὺς ἔσσειτ' ἀρωγός,
ἀλλ' οἱ περ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο
τῶν ἦτοι αὐτῶν τέρενα χροῖα γυῖπες ἔδονται,
ἡμεῖς αὐτ' ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
ἄξομεν ἐν νήεσσι, ἐπὴν πτολίεθρον ἔλωμεν.
240 Οὐς τινὰς αὖ μεθιέντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο,
τοὺς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσι·
Ἀργεῖοι ἰόμωροι ἐλεγχέες οὐ νυ σέβεσθε;
τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθηπότες ἠῶτε νεβροί,
αἶ τ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι
245 ἐστᾶσ', οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή·
ὥς ὑμεῖς ἔστητε τεθηπότες οὐδὲ μάχεσθε.
Ἥ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν ἔνθά τε νῆες
εἰρύατ' εὐπρυμνοὶ πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
ὄφρα ἴδητ' αἶ κ' ὑμῖν ὑπέρσχη χεῖρα Κρονίων;

250 ὥς ὃ γε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·
ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι κίων ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἴδομενῆα δαΐφρονα θωρήσοντο·
Ἴδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις συῖ εἵκελος ἀλκὴν,
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὄτρυνε φάλαγγας.
255 Τοὺς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
αὐτίκα δ' Ἴδομενῆα προσηύδα μελιχίοισιν·
Ἴδομενεῦ περι μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυπῶλων
ἡμὲν ἐνὶ πτολέμῳ ἠδ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ
ἠδ' ἐν δαίθ', ὅτε πέρ τε γερούσιον αἶθοπα οἶνον
260 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρι κέρωνται.
Εἷ περ γάρ τ' ἄλλοι γε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
ἔστηχ', ὥς περ ἐμοί, πῖεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
Ἄλλ' ὄρσευ πόλεμον δ' οἶος πάρος εὐχεαὶ εἶναι.
265 Τὸν δ' αὐτ' Ἴδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΰδα·
Ἀτρεΐδῃ μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρήρος ἐταῖρος
ἔσσομαι, ὡς τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·
ἀλλ' ἄλλους ὄτρυνε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ', ἐπεὶ σύν γ' ὄρκι' ἔχευαν
270 Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κήδε' ὀπίσσω
ἔσσετ' ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο.
Ὡς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῶχετο γηθόσυνος κῆρ·
ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι κίων ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
τῷ δὲ κορυσσέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν.
275 Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνήρ
ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς·
τῷ δέ τ' ἀνευθεν ἐόντι μελάντερον ἠϋτε πίσσα
φαίνεται' ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν,
ρίγιησέν τε ἰδὼν, ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα·
280 τοῖαι ἅμ' Αἰάντεσσι διοτρεφέων αἰζηῶν
δήϊον ἐς πόλεμον πυκιναὶ κίνυντο φάλαγγες
κυάνεαι, σάκεσίν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
Καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
285 Αἴαντ' Ἀργείων ἠγήτορε χαλκοχιτώνων,
σφῶϊ μὲν· οὐ γὰρ ἔοικ' ὄτρυνέμεν· οὐ τι κελεύω·
αὐτῷ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἴφι μάχεσθαι.
Αἰ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶνι
τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·
290 τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος
χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.
Ὡς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους·

ἔνθ' ὃ γε Νέστορ' ἔτετμε λιγὺν Πυλίων ἀγορητὴν
οὐς ἐτάρους στέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι
295 ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
Αἴμονά τε κρείοντα Βιάντά τε ποιμένα λαῶν·
ἵππηας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι,
πεζοὺς δ' ἐξόπιθε στήσεν πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
ἕρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασεν,
300 ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζοι.
Ἴππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει
σφοδρὰ ἵππους ἐχέμεν μηδὲ κλονέεσθαι ὀμίλῳ·
μηδὲ τις ἵπποσύνη τε καὶ ἠνορέηφι πεποιθῶς
οἶος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρῶεσσι μάχεσθαι,
305 μηδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε.
Ὅς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἄρμαθ' ἵκηται
ἔγχει ὀρεξάσθω, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερον οὕτω.
Ἵδδε καὶ οἱ πρότεροι πόλεας καὶ τείχε' ἐπόρθεον
τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες.
310 Ὅς δ' ἄγερον ὄτρυνε πάλαι πολέμων εὖ εἰδῶς·
καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὦ γέρον εἴθ' ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
ὡς τοι γούναθ' ἔποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη·
315 ἀλλὰ σε γῆρας τείρει ὁμοῖον· ὡς ὄφελέν τις
ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ·
Ἄτρεΐδη μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐθέλομι καὶ αὐτὸς
ὡς ἔμεν ὡς ὅτε δῖον Ἐρευθαλίωνα κατέκταν.
320 Ἄλλ' οὐ πῶς ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν·
εἰ τότε κοῦρος ἔα νῦν αὐτὴ με γῆρας ὀπάζει.
Ἄλλα καὶ ὡς ἵππεῦσι μετέσσομαι ἠδὲ κελεύσω
βουλήν καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
Αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἳ περ ἔμειο
325 ὀπλότεροι γεγάασι πεποιθήσιν τε βίηφιν.
Ὅς ἔφατ', Ἄτρεΐδης δὲ παρῶχετο γηθόσυνος κῆρ.
Εὖρ' υἱὸν Πεπεῶο Μενεσθῆα πλήξιππον
ἔσταότ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι μήστωρες αὐτῆς·
αὐτὰρ ὁ πλησίον ἐστήκει πολὺμητις Ὀδυσσεύς,
330 παρὰ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ
ἔστασαν· οὐ γὰρ πῶ σφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,
ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
Τρῶων ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἳ δὲ μένοντες
ἔστασαν ὀππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθῶν

335 Τρώων ὀρμήσειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο.
Τοὺς δὲ ἰδὼν νεΐκεσσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὦ υἱὲ Πετεῶο διοτρεφέος βασιλῆος,
καὶ σὺ κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε κερδαλεόφρον
340 τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους;
σφῶϊν μὲν τ' ἐπέοικε μετὰ πρῶτοισιν ἔοντας
ἔστάμεν ἠδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι·
πρῶτω γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,
ὀππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.
345 Ἐνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι ἠδὲ κύπελλα
οἴνου πινέμεναι μελιηδέος ὄφρ' ἐθέλητον·
νῦν δὲ φίλως χ' ὀρόωτε καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
ὑμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλεῖ χαλκῶ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
350 Ἀτρεΐδῃ ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν ὀππὸτ' Ἀχαιοὶ
Τρῶσιν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα;
ὄψαι αἶ κ' ἐθέλησθα καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμήλη
Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
355 Τρώων ἵπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμῶλια βάζεις.
Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
ὡς γνῶ χωμόμοιο· πάλιν δ' ὅ γε λάζετο μῦθον·
διογενὲς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ
οὔτε σε νεικείω περιώσιον οὔτε κελεύω·
360 οἶδα γὰρ ὡς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
ἤπια δῆνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις ἅ τ' ἐγὼ περ.
Ἄλλ' ἴθι ταῦτα δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεθ' εἴ τι κακὸν νῦν
εἴρηται, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμῶνια θεῖεν.
Ὡς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
365 Εὖρε δὲ Τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα
ἔσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσι·
πὰρ δέ οἱ ἐστήκει Σθένελος Καπανῆϊος υἱός.
Καὶ τὸν μὲν νεΐκεσσεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
370 ὦ μοι Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο
τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπεύεις πολέμοιο γεφύρας;
οὐ μὲν Τυδέϊ γ' ὦδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δηῖοισι μάχεσθαι,
ὡς φάσαν οἱ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἔγωγε
375 ἦντησ' οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι.
Ἦτοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκῆνας
ξεῖνος ἅμ' ἀντιθέω Πολυνεΐκει λαὸν ἀγείρων·

οἱ δὲ τότε ἔστρατόωνθ' ἱερά πρὸς τείχεα Θήβης,
καὶ ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτούς ἐπικούρους·
380 οἱ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπήνεον ὡς ἐκέλευον·
ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραΐσια σήματα φαίνων.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ᾤχοντο ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
Ἄσωπόν δ' ἴκοντο βαθύσχοινον λεχεποῖην,
ἐνθ' αὐτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ στεῖλαν Ἀχαιοί.
385 Αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας δὲ κινήσατο Καδμεΐωνας
δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἐτεοκληεΐης.
Ἐνθ' οὐδὲ ξεῖνός περ ἑὼν ἵππηλάτα Τυδεὺς
τάρβει, μῦνος ἑὼν πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν,
ἀλλ' ὅ γ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
390 ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη.
Οἱ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι κέντορες ἵππων
ἄψ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες
κούρους πεντήκοντα· δύο δ' ἠγήτορες ἦσαν,
Μαίων Αἰμονίδης ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,
395 υἱός τ' Αὐτοφόνιοι μενεπτόλεμος Πολυφόντης.
Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκε·
πάντας ἔπεφν', ἓνα δ' οἶον ἴει οἶκον δὲ νέεσθαι·
Μαίων ἄρα προέηκε θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
Τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
400 γείνατο εἷο χέρεια μάχη, ἀγορῆ δέ τ' ἀμείνω.
Ὡς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κρατερός Διομήδης
αἰδесθεῖς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο·
τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·
Ἄτρεΐδῃ μὴ ψεύδε' ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν·
405 ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι·
ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἶλομεν ἑπταπύλοιο
παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τείχος ἄρειον,
πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῆ·
κεῖνοι δὲ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο·
410 τῷ μὲ μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἐνθεο τιμῆ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερός Διομήδης·
τέττα, σιωπῆ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ·
οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
ὀτρύνοντι μάχεσθαι εὐκνήμιδας Ἀχαιούς·
415 τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἄμ' ἔψεται εἴ κεν Ἀχαιοὶ
Τρῶας δηώσωσιν ἔλωσί τε Ἴλιον ἰρήν,
τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δηωθέντων.
Ἄλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.
Ἥ ῥα καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·

420 δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι ἀνακτος
ὄρνυμένον· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν.
Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχεῖ κῦμα θαλάσσης
ὄρνυτ' ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὑποκινήσαντος·
πόντῳ μὲν τε πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
425 χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας
κυρτὸν ἐὸν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἄλός ἄχνην·
ὡς τότε ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
νωλεμέως πόλεμον δέ· κέλευε δὲ οἴσιν ἕκαστος
ἡγεμόνων· οἳ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν, οὐδέ κε φαίης
430 τόσσον λαὸν ἐπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδὴν,
σιγῇ δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσι
τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμένον ἐστιχόωντο.
Τρῶες δ', ὡς τ' οἴες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
μυρία ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκὸν
435 ἀζηχῆς μεμακυῖαι ἀκούουσαι ὄπα ἀρνῶν,
ὡς Τρῶων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει·
οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος οὐδ' ἴα γῆρυς,
ἀλλὰ γλῶσσα μέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
Ὅρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
440 Δειμὸς τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα,
Ἄρεος ἀνδροφόνιο κασιγνήτη ἐτάρη τε,
ἢ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει·
ἢ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοῖον ἔμβαλε μέσσω
445 ἐρχομένη καθ' ὄμιλον ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν.
Οἳ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
450 Ἐνθα δ' ἄμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν
ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἶματι γαῖα.
Ὡς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες
ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
κρουνῶν ἐκ μεγάλων κοίλης ἔντοσθε χαράδρης,
455 τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὐρεσιν ἔκλυε ποιμήν·
ὡς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχὴ τε πόνος τε.
Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρῶων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν
ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον·
τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασειῆς,
460 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω
αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν,
ἤριπε δ' ὡς ὅτε πύργος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.

Τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφίνωρ
Χαλκωδοντιάδης μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων,
465 ἔλκε δ' ὑπ' ἐκ βελέων, λελημένος ὄφρα τάχιστα
τεύχεα συλήσειε· μίνυνθα δέ οἱ γένεθ' ὄρμη.
Νεκρὸν γὰρ ἐρύοντα ἰδὼν μεγάλθυμος Ἀγήνωρ
πλευρά, τά οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
οὔτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.
470 Ὡς τὸν μὲν λίπε θυμός, ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη
ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ λύκοι ὡς
ἀλλήλοις ἐπόρουσαν, ἀνήρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.
Ἐνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας
ἠϊθεον θαλερὸν Σιμοείσιον, ὃν ποτε μήτηρ
475 Ἰδηθεν κατιοῦσα παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος
γείνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἅμ' ἔσπετο μῆλα ἰδέσθαι·
τοῦνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσι
θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μίνυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
480 Πρῶτον γὰρ μιν ἰόντα βάλε στῆθος παρὰ μαζὸν
δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
ἦλθεν· ὃ δ' ἐν κονίησι χαμαὶ πέσεν αἰγίριος ὡς
ἦ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μεγάλοιο πεφύκει
λείη, ἀτὰρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτη πεφύασι·
485 τὴν μὲν θ' ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ αἰθῶνι σιδήρῳ
ἐξέταμ', ὄφρα ἵτυν κάμψη περικαλλεῖ δίφρῳ·
ἦ μὲν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας.
Τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξεν
Αἴας διογενῆς· τοῦ δ' Ἀντιφος αἰολοθώρηξ
490 Πριαμίδης καθ' ὄμιλον ἀκόντισεν ὀξείῃ δουρί.
Τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὃ δὲ Λεῦκον Ὀδυσσεὸς ἐσθλὸν ἑταῖρον
βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἐτέρωσ' ἐρύοντα·
ἦριπε δ' ἀμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη,
495 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθῶπι χαλκῷ,
στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
ἀμφὶ ἔπαπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρώες κεκάδοντο
ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος· ὃ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν,
ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα
500 ὃς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε παρ' ἵππων ὠκείων.
Τὸν ῥ' Ὀδυσσεὺς ἐτάροιο χολωσάμενος βάλε δουρὶ
κόρσην· ἦ δ' ἐτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε,
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

505 Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ·
Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω· νεμέσησε δ' Ἀπόλλων
Περγάμου ἐκκατιδῶν, Τρώεσσι δὲ κέκλετ' αὔσας·
ὄρνυθ' ἵπποδαμοὶ Τρῶες μῆδ' εἵκετε χάρμης
510 Ἀργεῖοις, ἐπεὶ οὐ σφί λίθος χρῶς οὐδὲ σίδηρος
χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεισίχροα βαλλομένοισιν·
οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος παῖς ἠΰκόμοιο
μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.
Ὡς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
515 ὤρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια
ἐρχομένη καθ' ὄμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.
Ἐνθ' Ἀμαρυγκεΐδην Διώρεα μοῖρα πέδησε·
χερμαδίῳ γὰρ βλῆτο παρὰ σφυρὸν ὀκρῖόνεντι
κνήμην δεξιτερῆν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν
520 Πείρωσ Ἰμβρασίδης ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλούθει.
Ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀστέα λᾶας ἀναιδῆς
ἄχρῖς ἀπηλοΐησεν· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίησι
κάππεσεν ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας
θυμὸν ἀποπνεΐων· ὃ δ' ἐπέδραμεν ὃς ῥ' ἔβαλέν περ
525 Πείροος, οὔτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
χύντο χαμαὶ χολάδες, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἀπεσσύμενον βάλε δουρὶ
στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός·
ἀγχίμολον δὲ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄβριμον ἔγχος
530 ἐσπάσατο στέρνοιο, ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὀξύ,
τῷ ὃ γε γαστέρα τύψε μέσην, ἐκ δ' αἶνυτο θυμόν.
Τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἑταῖροι
Θρηϊκῆς ἀκρόκομοι δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
οἳ ἔ μέγαν περ ἐόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυὸν
535 ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
Ὡς τῷ γ' ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην,
ἦτοι ὃ μὲν Θρηκῶν, ὃ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων
ἠγεμόνες· πολλοὶ δὲ περὶ κτείνοντο καὶ ἄλλοι.
Ἐνθά κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθὼν,
540 ὃς τις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξείῃ χαλκῷ
δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δὲ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη
χειρὸς ἐλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν·
πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἤματι κείνῳ
πρηγνέες ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

Ιλιάδος Ε'

-Ε- ἔνθ' αὖ Τυδεΐδῃ Διομήδῃ Παλλὰς Ἀθήνη
δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἴν' ἐκδηλος μετὰ πᾶσιν
Ἀργείοισι γένοιτο ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο:
δαϊέ οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ
5 ἀστέρ' ὀπωρινῶ ἑναλίγκιον, ὅς τε μάλιστα
λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος ὠκεανοῖο:
τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων,
ᾧρσε δέ μιν κατὰ μέσσον ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.

ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνειὸς ἀμύμων

10 ἱρεὺς Ἥφαιστοιο: δὴ δὲ οἱ υἱέες ἦστην
Φηγεὺς Ἰδαῖός τε μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
τῶ οἱ ἀποκρινθέντε ἐναντίω ὀρμηθήτην:
τῶ μὲν ἀφ' ἵπποιον, ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὄρνυτο πεζός.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες
15 Φηγεὺς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος:
Τυδεΐδεω δ' ὑπὲρ ὤμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ
ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν: ὁ δ' ὕστερος ὄρνυτο χαλκῶ
Τυδεΐδης: τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
ἀλλ' ἔβαλε στῆθος μεταμάζιον, ᾧσε δ' ἀφ' ἵππων.
20 Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε λιπῶν περικαλλέα δίφρον,
οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο:
οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
ἀλλ' Ἥφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
ὡς δὴ οἱ μὴ πάγχυ γέρον ἀκαχήμενος εἶη.
25 ἵππους δ' ἐξελάσας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς
δῶκεν ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον υἷε Δάρητος
τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφι,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός: ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
30 χειρὸς ἔλοῦσ' ἐπέεσσι προσηύδα θοῦρον Ἄρηα:
Ἄρες Ἄρες βροτολοιγὲ μαιφόνε τειχεσιπλήτα
οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἐάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
μάρνασθ', ὅπποτέροισι πατήρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ,
νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν;
35 ὡς εἰποῦσα μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα:
τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἠιόθεντι Σκαμάνδρῳ,
Τρῶας δ' ἐκλιναν Δαναοί: ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστος

ἡγεμόνων: πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἀρχὸν Ἀλιζώνων Ὀδίων μέγαν ἔκβαλε δίφρου:
40 πρῶτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεν
ῶμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε,
δούπησεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Ἴδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο Μήνοιο υἱὸν
Βώρου, ὃς ἐκ Τάρωνος ἐριβώλακος εἰληλούθει.

45 τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχει^ο μακρῷ
νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ῶμον:
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλε.

τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες:
υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον αἴμονα θήρης

50 Ἀτρείδης Μενέλαος ἔλ' ἔγχει^ο ὀξυόεντι
ἐσθλὸν θηρητῆρα: δίδαξε γὰρ Ἄρτεμις αὐτὴ
βάλλειν ἄγρια πάντα, τὰ τε τρέφει οὖρεσιν ὕλη:
ἀλλ' οὐ οἱ τότε γε χραῖσμ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
οὐδὲ ἐκηβολία ἦσιν τὸ πρὶν γε κέκαστο:

55 ἀλλὰ μιν Ἀτρείδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μετάφρενον οὐτάσε δουρὶ
ῶμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε,
ἤριπε δὲ πρηνῆς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱὸν

60 Ἀρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα
τεύχειν: ἔξοχα γὰρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη:
ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο νῆας εἰσῆσας
ἀρχεκάκους, αἶ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γένοντο
οἷ τ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὐ τι θεῶν ἐκ θέσφατα ἦδη.

65 τὸν μὲν Μηριόνης ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων
βεβλήκει γλουτὸν κατὰ δεξιόν: ἦ δὲ διαπρὸ
ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἤλυθ' ἀκωκή:
γνύξ δ' ἔριπ' οἰμώξας, θάνατος δὲ μιν ἀμφεκάλυψε.

Πήδαιον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέγης Ἀντήνορος υἱὸν

70 ὃς ῥα νόθος μὲν ἔην, πύκα δ' ἔτρεφε δῖα Θεανῶ
ἴσα φίλοισι τέκεσσι χαριζομένη πόσει^ο ᾧ.
τὸν μὲν Φυλείδης δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθῶν

βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξείῃ δουρί:
ἀντικρὺ δ' ἄν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός:
75 ἦριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσιν.

Εὐρύπυλος δ' Εὐαιμονίδης Ὑψήνορα δῖον
υἷον ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὅς ῥα Σκαμάνδρου
ἀρητῆρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὧς τίετο δήμῳ,
τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,

80 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μεταδρομάδην ἔλασ' ὦμον
φασγάνῳ ἀίῃξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν:
αἱματόεσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέσε: τὸν δὲ κατ' ὅσσε
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

ὧς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερῆν ὑσμίνην:

85 Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίης ποτέροισι μετεΐη
ἠὲ μετὰ Τρῶεσσιν ὀμιλέοι ἢ μετ' Ἀχαιοῖς.
θῦνε γὰρ ἄμ πεδίον ποταμῶ πλήθοντι ἐοικῶς
χειμάρρῳ, ὅς τ' ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας:
τὸν δ' οὐτ' ἄρ τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανόωσιν,

90 οὐτ' ἄρα ἔρκεα ἰσχει ἀλώων ἐριθηλέων
ἐλθόντ' ἔξαπίνης ὄτ' ἐπιβρίση Διὸς ὄμβρος:
πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν:
ὧς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγες
Τρῶων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον πολέες περ ἔόντες.

95 τὸν δ' ὧς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
θύνοντ' ἄμ πεδίον πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,
αἰψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐπιταίνετο καμπύλα τόξα,
καὶ βάλ' ἐπαίῃσσοντα τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὦμον
θώρηκος γύαλον: διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς οἰστός,

100 ἀντικρὺ δὲ διέσχε, παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ.
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός:
ὄρνυσθε Τρῶες μεγάθυμοι κέντορες ἵππων:
βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδέ ἔφημι
δήθ' ἀνσχίσεσθαι κρατερόν βέλος, εἰ ἔτεόν με

105 ὦρσεν ἄναξ Διὸς υἱὸς ἀπορνύμενον Λυκίηθεν.

ὡς ἔφατ' εὐχόμενος: τὸν δ' οὐ βέλος ὠκὺ δάμασεν,
ἀλλ' ἀναχωρήσας πρόσθ' ἵπποιν καὶ ὄχεσφιν
ἔσθη, καὶ Σθένελον προσέφη Καπανήϊον υἷόν:
ὄρσο πέπον Καπανηϊάδη, καταβήσεο δίφρου,

110 ὄφρα μοι ἐξ ὤμοιο ἐρύσσης πικρὸν οἰστόν.

ὡς ἄρ' ἔφη, Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
πὰρ δὲ στάς βέλος ὠκὺ διαμπερὲς ἐξέρουσ' ὤμου:
αἶμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.
δὴ τότε ἔπειτ' ἠρᾶτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης:

115 κλυθί μευ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη,
εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης
δήϊω ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι Ἀθήνη:
δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἐλεῖν καὶ ἐς ὄρμην ἔγχεος ἐλθεῖν
ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ μέ φησι

120 δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἠελίοιο.

ὡς ἔφατ' εὐχόμενος: τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν:
ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα:
θαρσῶν νῦν Διόμηδες ἐπὶ Τρῶεσσι μάχεσθαι:

125 ἐν γὰρ τοι στήθεσσι μένος πατρώϊον ἦκα
ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπαλος ἵππότης Τυδεύς:
ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον ἢ πρὶν ἐπῆεν,
ὄφρ' εὔ γιγνώσκης ἡμὲν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
τῷ νῦν αἶ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται

130 μή τι σὺ γ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
τοῖς ἄλλοις: ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τὴν γ' οὐτάμεν ὀξείῳ χαλκῷ.

ἦ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τυδείδῃ δ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη

135 καὶ πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρῶεσσι μάχεσθαι:
δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἔλεν μένος ὡς τε λέοντα
ὄν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις οἴεσσι
χραύση μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον οὐδὲ δαμάσση:
τοῦ μὲν τε σθένος ὤρσεν, ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,

140 ἀλλὰ κατὰ σταθμούς δύεται, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται:

αἶ μὲν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται,
αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς:
ὡς μεμαῶς Τρώεσσι μίγη κρατερός Διομήδης.

ἔνθ' ἔλεν Ἀστύνοον καὶ Ὑπείρονα ποιμένα λαῶν,

145 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκῆρειο δουρί,
τὸν δ' ἕτερον ξίφειο μέγαλω κληῖοδα παρ' ὤμον
πληῆξ', ἀπὸ δ' αὐχένος ὤμον ἐέργαθεν ἠδ' ἀπὸ νώτου.
τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' Ἄβαντα μετώχετο καὶ Πολύειδον
υἱέας Εὐρυδάμαντος ὄνειροπόλοιο γέροντος:

150 τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὄνειρους,
ἀλλὰ σφεας κρατερός Διομήδης ἐξενάριξε:
βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε Θόωνά τε Φαίνοπος υἱε
ἄμφω τηλυγέτω: ὁ δὲ τείρετο γήραιο λυγρῶ,
υἷον δ' οὐ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.

155 ἔνθ' ὅ γε τοὺς ἐνάριζε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν
ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γόνον καὶ κήδεα λυγρὰ
λεῖπ', ἐπεὶ οὐ ζῶοντε μάχης ἐκνοστήσαντε
δέξατο: χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.

ἔνθ' υἱᾶς Πριάμοιο δύω λάβε Δαρδανίδαο

160 εἶν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε.
ὡς δὲ λέων ἐν βουσὶ θορῶν ἐξ αὐχένα ἄξιη
πόρτιος ἠὲ βοὸς ξύλοχον κάτα βοσκομενάων,
ὡς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς
βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα:

165 ἵππους δ' οἷς ἐτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν.

τὸν δ' ἶδεν Αἰνεΐας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν,
βῆ δ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος εἶ που ἐφεύροι:
εὗρε Λυκάονος υἷον ἀμύμονά τε κρατερόν τε,

170 στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο ἔπος τέ μιν ἀντίον ηῦδα:
Πάνδαρε ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες οἰστοὶ
καὶ κλέος; ᾧ οὐ τίς τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνήρ,
οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὐχεται εἶναι ἀμείνων.
ἀλλ' ἄγε τῶδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος Διὶ χειῖρας ἀνασχῶν

175 ὅς τις ὄδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν:
εἰ μὴ τις θεὸς ἐστι κοτεσσάμενος Τρώεσσι
ἰρῶν μηνίσας: χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἔπι μῆνις.

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός:

180 Αἰνεῖα Τρῶων βουληφόρε χαλκοχιτώνων
Τυδείῃδῃ μιν ἔγωγε δαίφροσι πάντα εἴσκω,
ἀσπίδι γιγνώσκων αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
ἵππους τ' εἰσορόων: σάφα δ' οὐκ οἶδ' εἰ θεὸς ἐστίν.

εἰ δ' ὅ γ' ἀνὴρ ὄν φημι δαίφρων Τυδέος υἱός
185 οὐχ ὅ γ' ἀνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλὰ τις ἄγχι
ἔστηκ' ἀθανάτων νεφέλη εἰλυμένος ὦμος,
ὃς τούτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλη.
ἦδη γὰρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καὶ μιν βάλον ὦμον
δεξιὸν ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυάλοιο:

190 καὶ μιν ἔγωγ' ἐφάμην Αἰδωνῆι προῖάψειν,
ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα: θεὸς νύ τίς ἐστι κοτήεις.

ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα τῶν κ' ἐπιβαίην:
ἀλλὰ που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδεκα δίφροισι
καλοὶ πρωτοπαγεῖς νεοτευχέες: ἀμφὶ δὲ πέπλοι

195 πέπτανται: παρὰ δὲ σφιν ἐκάστω δίζυγες ἵπποι
ἐστᾶσι κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.

ἦ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρον αἰχμητὰ Λυκάων
ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἐν ποιητοῖσιν:

ἵπποισίν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα

200 ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας:

ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην: ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν:

ἵππων φειδόμενος, μὴ μοι δευοίατο φορβῆς

ἀνδρῶν εἰλομένων εἰωθότες ἔδμεναι ἄδην.

ὡς λίπον, αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα

205 τόξοισιν πίσυρος: τὰ δὲ μ' οὐκ ἄρ' ἔμελλον ὀνήσειν.

ἦδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα

Τυδείῃδῃ τε καὶ Ἀτρεΐδῃ, ἐκ δ' ἀμφοτέροισιν

ἀτρεκέες αἶμ' ἔσσευα βαλῶν, ἠγείρα δὲ μάλλον.

τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα

210 ἤματι τῷ ἐλόμην ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν

ἠγεόμην Τρώεσσι φέρων χάριν Ἐκτορι δῖῳ.

εἰ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσι

πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑψερεφές μέγα δῶμα,

αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς

215 εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῶ ἐν πυρὶ θεῖην
χερσὶ διακλάσσας: ἀνεμῶλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.

τὸν δ' αὖτ' Αἰνεΐας Τρώων ἀγὸς ἀντίον ἠΰδα:
μὴ δ' οὕτως ἀγόρευε: πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
πρίν γ' ἐπὶ νῶ τῶδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν

220 ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.
ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδηαι
οἴοι Τρώῃοι ἵπποι ἐπιστάμενοι πεδίῳ
κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι:
τῶ καὶ νῶι πόλιν δὲ σαώσετον, εἴ περ ἂν αὖτε

225 Ζεὺς ἐπὶ Τυδείδῃ Διομήδῃ κῦδος ὀρέξῃ.
ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἠνία σιγαλόεντα
δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι ὄφρα μάχωμαι:
ἦε σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός:

230 Αἰνεΐα σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἠνία καὶ τεῶ ἵππῳ:
μᾶλλον ὑφ' ἠνιόχῳ εἰώθῃσι καμπύλον ἄρμα
οἴσετον, εἴ περ ἂν αὖτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν:
μὴ τῶ μὲν δείσαντε ματήσετον, οὐδ' ἐθέλητον
ἐκφερέμεν πολέμοιο τεὸν φθόγγον ποθέοντε,

235 νῶι δ' ἐπαίξας μεγαθύμου Τυδέος υἱός
αὐτῷ τε κτεΐνη καὶ ἐλάσση μώνυχας ἵππους.
ἀλλὰ σὺ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ' ἄρματα καὶ τεῶ ἵππῳ,
τὸν δὲ δ' ἐγῶν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξείῃ δουρί.

ὣς ἄρα φωνήσαντες ἐς ἄρματα ποικίλα βάντες

240 ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους.
τοὺς δὲ ἶδε Σθένελος Καπανήϊος ἀγλαὸς υἱός,
αἶψα δὲ Τυδείδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα:

Τυδείδῃ Διομήδῃ ἐμῶ κεχαρισμένε θυμῶ,
ἄνδρ' ὀρώω κρατερῶ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι

245 ἴν' ἀπέλεθρον ἔχοντας: ὁ μὲν τόξων εὖ εἰδῶς

Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὖτε Λυκάονος εὐχεται εἶναι:

Αἰνεΐας δ' υἱὸς μὲν ἀμύμονος Ἀγχίσαιο

εὐχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δὲ οἴ ἐστ' Ἀφροδίτη.

ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μηδέ μοι οὕτω

250 θῦνε διὰ προμάχων, μή πως φίλον ἦτορ ὀλέσσης.

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερός Διομήδης:
μή τι φόβον δ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδὲ σὲ πεισέμεν οἶω.
οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι
οὐδὲ καταπτώσσειν: ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν:

255 ὀκνεῖω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶς
ἀντίον εἶμι' αὐτῶν: τρεῖν μ' οὐκ ἔῃ Παλλὰς Ἀθήνη.
τούτῳ δ' οὐ πάλιν αὐτίς ἀποίσειτον ὠκέες ἵπποι
ἄμφω ἀφ' ἡμείων, εἴ γ' οὖν ἕτερός γε φύγησιν.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν:

260 αἶ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ
ἀμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους
αὐτοῦ ἐρυκακέειν ἐξ ἄντυγος ἠνία τείνας,
Αἰνεῖαο δ' ἐπαίῳξαι μεμνημένος ἵππων,
ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιοῦς.

265 τῆς γάρ τοι γενεῆς ἧς Τρωίῳ περ εὐρύοπα Ζεὺς
δῶχ' υἱὸς ποινήν Γανυμήδεος, οὐνεκ' ἄριστοι
ἵππων ὅσοι ἔασιν ὑπ' ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,
τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσης
λάθρη Λαομέδοντος ὑποσχῶν θήλεας ἵππους:

270 τῶν οἱ ἔξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη.
τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ,
τῷ δὲ δὴ Αἰνεῖα δῶκεν μῆστωρε φόβοιο.
εἰ τούτῳ κε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κε κλέος ἐσθλόν.

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,

275 τῷ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους.
τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός:
καρτερόθυμε δαίῳφρον ἀγαυοῦ Τυδέος υἱέ
ἦ μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο πικρὸς οἰστός:
νῦν αὖτ' ἐγχείη πειρήσομαι αἶ κε τύχωμι.

280 ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλῶν προίῳει δολιχόσκιον ἔγχος
καὶ βάλε Τυδεῖῳδαο κατ' ἀσπίδα: τῆς δὲ διὰ πρὸ
αἰχμῆ χαλκεῖη πταμένη θώρηκι πελάσθη:
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός:
βέβληται κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ' οἶω

285 δηρὸν ἔτ' ἀνσχήσεσθαι: ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας.

τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερός Διομήδης:
ἤμβροτες οὐδ' ἔτυχες: ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶϊο γ' οἴω
πρὶν γ' ἀποπαύσεσθαι πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
αἵματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.

290 ὡς φάμενος προέηκε: βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη
ῥῖνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνήν τάμε χαλκὸς ἀτειγής,
αἰχμὴ δ' ἐξελύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα:
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶ

295 αἰόλα παμφανόωντα, παρέτρεσαν δέ οἱ ἵπποι
ὠκύποδες: τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Αἰνεΐας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρὶ τε μακρῶ
δείσας μὴ πῶς οἱ ἐρυσαίατο νεκρὸν Ἀχαιοί.
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ βαΐνε λέων ὡς ἀλκί πεποιθώς,

300 πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἰῶσιν,
τὸν κτάμεναι μεμαῶς ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι
σμερδαλέα ἰάχων: ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Τυδείδης μέγα ἔργον ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροισιν,
οἴοι νῦν βροτοί εἰσ': ὁ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.

305 τῶ βάλεν Αἰνεΐαο κατ' ἰσχίον ἔνθά τε μηρὸς
ἰσχύϊ ἐνστρέφεται, κοτύλην δὲ τέ μιν καλέουσι:
θλάσσε δὲ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε:
ὣσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος: ἀτὰρ ὃ γ' ἦρωσ
ἔστη γνυξ ἐριπῶν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ

310 γαίης: ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψε.

καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνεΐας,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
μήτηρ, ἣ μιν ὑπ' Ἀγχίση τέκε βουκολέοντι:
ἀμφὶ δ' ἐὸν φίλον υἷον ἐχεύατο πῆχεε λευκῶ,

315 πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμα κάλυψεν
ἔρκος ἔμεν βελέων, μὴ τις Δαναῶν ταχυπῶλων
χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλῶν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.

ἦ μὲν ἔὸν φίλον υἷὸν ὑπεξέφευγεν πολέμοιο:
οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιῶν

320 τάων ἅς ἐπέτελλε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
ἀλλ' ὃ γε τοὺς μὲν ἔοὺς ἠρύκακε μώνυχας ἵππους
νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου ἐξ ἄντυγος ἠνία τείνας,
Αἰνεΐαιο δ' ἐπαΐεσσας καλλίτριχας ἵππους
ἐξέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
325 δῶκε δὲ Δηῶπύλῳ ἐτάρω φίλῳ, ὃν περὶ πάσης
τιῆν ὀμηλικῆς ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη,
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν: αὐτὰρ ὃ γ' ἦρωσ
ῶν ἵππων ἐπιβάς ἔλαβ' ἠνία σιγαλόεντα,
αἰψα δὲ Τυδείδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους
330 ἐμμεμαῶς: ὃ δὲ Κύπριν ἐπώχετο νηλείῳ χαλκῷ
γιγνώσκων ὃ τ' ἀναλκίς ἔην θεός, οὐδὲ θεῶων
τάων αἰ τ' ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσιν,
οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίη οὔτε πτολίπορθος Ἐνυώ.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὄμιλον ὀπάζων,
335 ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς
ἄκρην οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὀξείῳ δουρὶ
ἀβληχρῆν: εἶθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν
ἀμβροσίου διὰ πέπλου, ὃν οἱ Χάριτες κάμον αὐταί,
πρυμνὸν ὕπερ θέναρος: ῥέε δ' ἄμβροτον αἶμα θεοῖο
340 ἰχώρ, οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν:
οὐ γὰρ σῆτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἶθοπα οἶνον,
τοῦνεκ' ἀναίμονες εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
ἦ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ ἔο κάββαλεν υἷόν:
καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
345 κυανῆ νεφέλῃ, μὴ τις Δαναῶν ταχυπῶλων
χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο:
τῆ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης:
εἶκε Διὸς θύγατερ πολέμου καὶ δηϊοτῆτος:
ἦ οὐχ ἄλις ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις;

350 εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσειαι, ἦ τέ σ' οἶω
ῥιγῆσειν πόλεμόν γε καὶ εἰ χ' ἐτέρωθι πύθῃαι.

ὣς ἔφαθ', ἦ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσετο, τείρετο δ' αἰνῶς:
τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἐλοῦσα ποδῆνεμος ἔξαγ' ὀμίλου
ἀχθομένην ὀδύνησι, μελαίνετο δὲ χροῶ καλόν.

355 εὔρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θοῦρον Ἄρηα
ἦμενον: ἠέρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἵππῳ:

ἦ δὲ γνῦξ ἐριποῦσα κασιγνήτοιο φίλοιο
πολλὰ λισσομένη χρυσάμπυκας ἤτεεν ἵππους:
φίλε κασίγνητε κόμισαί τέ με δός τέ μοι ἵππους,

360 ὄφρ' ἐς Ὀλυμπον ἴκωμαι ἴν' ἀθανάτων ἔδος ἐστί.
λίην ἄχθομαι ἔλκος ὃ με βροτὸς οὐτάσεν ἀνήρ
Τυδείδης, ὃς νῦν γε καὶ ἄν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.

ὡς φάτο, τῇ δ' ἄρ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους:
ἦ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ,

365 παρ δέ οἱ Ἴρις ἔβαινε καὶ ἠνία λάζετο χερσί,
μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκοντο θεῶν ἔδος αἰπὺν Ὀλυμπον:
ἔνθ' ἵππους ἔστησε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις
λύσασ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ:
370 ἦ δ' ἐν γούνασι πῖπτε Διώνης δι' Ἀφροδίτη
μητρὸς ἐῆς: ἦ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἦν,
χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε:
τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε φίλον τέκος Οὐραγιῶνων
μαψιδίως, ὡς εἶ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῇ;

375 τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φιλομμείδης Ἀφροδίτη:
οὐτά με Τυδέος υἱὸς ὑπέρθυμος Διομήδης,
οὔνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο
Αἰνεΐαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή,

380 ἀλλ' ἤδη Δαναοὶ γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.

τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διώνη, διὰ θεάων:
τέτλαθι τέκνον ἐμόν, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ:
πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἐξ ἀνδρῶν χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.

385 τλῆ μὲν Ἄρης ὅτε μιν Ὄτος κρατερός τ' Ἐφιάλτης
παῖδες Ἀλωῆος, δῆσαν κρατερῶ ἐνὶ δεσμῶ:
χαλκῶ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας:
καὶ νύ κεν ἐνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἄτος πολέμοιο,
εἰ μὴ μητροῦνι περικαλλῆς Ἡερίβοια
390 Ἐρμέα ἐξήγγειλεν: ὃ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα
ἤδη τειρόμενον, χαλεπὸς δέ ἐ δεσμὸς ἐδάμνα.
τλῆ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερός πάϊς Ἀμφιτρώωνος

δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν οἰστώ τριγλώχινι
βεβλήκει: τότε καί μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.
395 τλῆ δ' Αἰῶδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὺν οἰστόν,
εὐτέ μιν ὠπτός ἀνὴρ υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο
ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν:
αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον
κῆρ ἀχέων ὀδύνησι πεπαρμένος: αὐτὰρ οἰστός
400 ὦμῳ ἐνι στιβαρῷ ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν.
τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων
ἠκέσατ': οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γε τέτυκτο.
σχέτλιος ὄβριμοεργὸς ὃς οὐκ ὄθεται αἴσυλα ῥέζων,
ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεοὺς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι.
405 σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη:
νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱὸς
ὅτι μάλ' οὐ δηναῖος ὃς ἀθανάτοισι μάχεται,
οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν
ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δημοτῆτος.
410 τῶ νῦν Τυδείδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστι,
φραζέσθω μὴ τίς οἱ ἀμείνων σεῖο μάχεται,
μὴ δὴν Αἰγιάλεια περίφρων Ἀδρηστήνη
ἐξ ὕπνου γοόωσα φίλους οἰκῆας ἐγείρη
κουρίδιον ποθέουσα πόσιν τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν

415 ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἵπποδάμοιο.

ἦ ῥα καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὁμόγυνυ:
ἄλθετο χεῖρ, ὀδύναι δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι.
αἰ δ' αὐτ' εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
κερτομίους ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.

420 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη:
Ζεῦ πάτερ ἦ ῥα τί μοι κεχολώσεαι ὅτι κεν εἶπω;
ἦ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαιοῶδων ἀνιεῖσα
Τρῶσιν ἅμα σπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλα φίλησε,
τῶν τινα καρρέζουσα Ἀχαιοῶδων εὐπέπλων

425 πρὸς χρυσῇ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν.

ὡς φάτο, μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καί ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῆν Ἀφροδίτην:
οὐ τοι τέκνον ἐμὸν δέδοται πολεμήϊα ἔργα,
ἀλλὰ σύ γ' ἴμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,

430 ταῦτα δ' Ἄρηι^ο θεῶ καὶ Ἀθήνη πάντα μελήσει.

ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Αἰνεΐα δ' ἐπόρουσε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης,
γιγνώσκων ὅ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων:
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄζετο, ἴετο δ' αἰεὶ

435 Αἰνεΐαν κτεῖναι καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
τρὶς δέ οἱ ἐστυφέλιξε φαεινὴν ἀσπίδ' Ἀπόλλων:
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων:

440 φράζεο Τυδεΐ^οδη καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν
ἴσ' ἔθελε φρονέειν, ἐπεὶ οὐ ποτε φῦλον ὁμοῖον
ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.

ὡς φάτο, Τυδεΐ^οδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω
μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

445 Αἰνεΐαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλου θῆκεν Ἀπόλλων
Περγάμω εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γε τέτυκτο.

ἦτοι τὸν Λητώ τε καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κύδαινό τε:
αὐτὰρ ὁ εἶδωλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων

450 αὐτῷ τ' Αἰνεΐα ἵκελον καὶ τεύχεσι τοῖον,

ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδώλω Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ

δήουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας

ἀσπίδας εὐκύκλους λαισῆ^οά τε περὸντα.

δὴ τότε θεοῦρον Ἄρηα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων:

455 Ἄρες Ἄρες βροτολοιγὲ μαιφόνε τειχεσιπλήτα,

οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθῶν

Τυδεΐ^οδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;

Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,

αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος.

460 ὡς εἰπὼν αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμω ἄκρη,

Τρῶας δὲ στίχας οὔλος Ἄρης ὄτρυνε μετελθῶν

εἰδόμενος Ἀκάμαντι θεῶ ἠγήτορι Θρηκῶν:

υἷάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν:

ᾧ υἱεῖς Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος

465 ἔς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς;
ἢ εἰς ὃ κεν ἀμφὶ πύλης εὖ ποιητῆσι μάχωνται;
κεῖται ἀνήρ ὄν ἴσον ἐτίομεν Ἔκτορι δίῳ
Αἰνείας υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο:
ἀλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον.

470 ὡς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
ἔνθ' αὖ Σαρπηδῶν μάλα νείκεσεν Ἔκτορα δῖον:
Ἔκτορ πῆ δὴ τοι μένος οἴχεται ὁ πρὶν ἔχεσκες;
φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν ἠδ' ἐπικούρων
οἶος σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσι.

475 τῶν νῦν οὐ τιν' ἐγὼ ἰδέειν δύναμ' οὐδὲ νοῆσαι,
ἀλλὰ καταπτώσσουσι κύνες ὡς ἀμφὶ λέοντα:
ἡμεῖς δὲ μαχόμεσθ' οἳ πέρ τ' ἐπικούροι ἔνειμεν.
καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπικούρος ἔων μάλα τηλόθεν ἦκω:
τηλοῦ γὰρ Λυκίῃ Ξάνθῳ ἔπι δινήεντι,
480 ἔνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν,
καὶ δὲ κτήματα πολλά, τὰ ἔλδεται ὅς κ' ἐπιδευής.
ἀλλὰ καὶ ὡς Λυκίους ὄτρύνω καὶ μέμον' αὐτὸς
ἀνδρὶ μαχήσασθαι: ἀτὰρ οὐ τί μοι ἐνθάδε τοῖον
οἶόν κ' ἠὲ φέροισιν Ἀχαιοὶ ἢ κεν ἄγοισιν:
485 τύνη δ' ἔστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις
λαοῖσιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι ὄρεσσι.
μή πως ὡς ἀψῖσι λίνου ἀλόντε πανάγρου
ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένησθε:
οἳ δὲ τάχ' ἐκπέρσουσ' εὖ ναιομένην πόλιν ὑμήν.

490 σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἦμαρ
ἀρχοὺς λισσομένῳ τηλεκλειτῶν ἐπικούρων
νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερῆν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπήν.

ὡς φάτο Σαρπηδῶν, δάκε δὲ φρένας Ἔκτορι μῦθος:
αὐτίκα δ' ἔξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,

495 πᾶλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὄχετο πάντη
ὄτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
οἳ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν:
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες οὐδὲ φόβηθεν.
ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱεράς κατ' ἀλώας

500 ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ
κρίνη ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε καὶ ἄχνας,

αἶ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμαί: ὡς τότ' Ἀχαιοὶ
λευκοὶ ὑπερθε γέγοντο κονισάλῳ, ὃν ῥά δι' αὐτῶν
οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων

505 ἄψ ἐπιμισγομένων: ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἠνιοχῆες.
οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον: ἀμφὶ δὲ νύκτα
θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχη Τρῶεσσιν ἀρηγῶν
πάντοσ' ἐποιχόμενος: τοῦ δ' ἐκραιαίνεν ἐφετμὰς
Φοῖβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅς μιν ἀνώγει
510 Τρῶσιν θυμὸν ἐγειῖραι, ἐπεὶ ἴδε Παλλάδ' Ἀθήνην
οἰχομένην: ἦ γὰρ ῥά πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγῶν.
αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πίονος ἐξ ἀδύτοιο
ἤκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ' ἐτάροισι μεθίστατο: τοὶ δὲ χάρησαν,

515 ὡς εἶδον ζῶόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα
καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα: μετάλλησάν γε μὲν οὐ τι.
οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἔγειρεν
Ἄρης τε βροτολοιγὸς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα.

τοὺς δ' Αἴαντε δὺν καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης

520 ὄτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν: οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
οὔτε βίας Τρῶων ὑπεδείδισαν οὔτε ἰωκάς,
ἀλλ' ἔμενον νεφέλησιν ἐοικότες ἅς τε Κρονίων
νηνεμῆς ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν
ἀτρέμας, ὄφρ' εὐδῆσι μένος Βορέας καὶ ἄλλων
525 ζαχρειῶν ἀνέμων, οἳ τε νέφεα σκιάοντα
πνοιῆσιν λιγυρῆσι διασκιδῶσιν ἀέντες:
ὡς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοίτα πολλὰ κελεύων:
ὦ φίλοι ἀνέρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,

530 ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας:
αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σοοὶ ἢ ἐπέφανται:
φευγόντων δ' οὐτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.

ἦ καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς, βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα
Αἰνείῳ ἔταρον μεγαθύμου Διηκόωντα

535 Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι
τίον, ἐπεὶ θεὸς ἔσκε μετὰ πρῶτοισι μάχεσθαι.
τόν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων:

ἦ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἷσατο χαλκός,
νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρης ἔλασσε:

540 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

ἔνθ' αὐτ' Αἰνείας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους
υἷε Διοκλῆος Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε,
τῶν ῥα πατήρ μὲν ἔναιεν εὐκτιμένη ἐνὶ Φηρῇ
ἀφνειὸς βιότοιο, γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο

545 Ἀλφειοῦ, ὅς τ' εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης,
ὅς τέκετ' Ὀρτίλοχον πολέεσσ' ἄνδρεςσιν ἄνακτα:
Ὀρτίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγάθυμον,
ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,
Κρήθων Ὀρσίλοχός τε μάχης εὖ εἰδότε πάσης.

550 τῷ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἄμ' Ἀργείοισιν ἐπέσθην,
τιμὴν Ἀτρείδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
ἀρτυμένω: τῷ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
οἷω τῷ γε λέοντε δύω ὄρεος κορυφῆσιν

555 ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεσιν ὕλης:
τῷ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἴφια μῆλα
σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραίοζετον, ὄφρα καὶ αὐτῷ
ἀνδρῶν ἐν παλάμησι κατέκταθεν ὀξείῳ χαλκῷ:
τοίω τῷ χεῖρεσιν ὑπ' Αἰνείαιο δαμέντε

560 καππεσέτην, ἐλάτησιν ἐοικότες ὑψηλῆσι.

τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηίοφιλος Μενέλαος,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ
σειῶν ἐγχεῖην: τοῦ δ' ὄτρυνεν μένος Ἄρης,
τὰ φρονέων ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαιο δαμείη.

565 τὸν δ' ἶδεν Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱός,
βῆ δὲ διὰ προμάχων: περὶ γὰρ δῖε ποιμένι λαῶν
μή τι πάθοι, μέγα δὲ σφας ἀποσφήλειε πόνοιο.

τῷ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα
ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι:

570 Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ' οὐ μείνε θεός περ ἑὼν πολεμιστῆς
ὡς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
τῷ μὲν ἄρα δειλῷ βαλέτην ἐν χερσὶν ἑταίρων,

575 αὐτῶ δὲ στρεφθέντε μετὰ πρότοισι μαχέσθην.

ἔνθα Πυλαμμένα ἐλέτην ἀτάλαντον Ἄρηι
ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων.
τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρείδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
ἔσταότ' ἔγχει νύξε κατὰ κληῖδα τυχήσας:

580 Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ' ἠνίοχον θεράποντα
ἔσθλὸν Ἀτυμνιάδην: ὃ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους:
χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχῶν μέσον: ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
ἠνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν.
Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαίξας ξίφει ἤλασε κόρσην:
585 αὐτὰρ ὃ γ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου
κύμβαχος ἐν κονίησιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὦμους.
δηθὰ μάλ' ἐστήκει: τύχε γάρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης:
ὄφρ' ἵππῳ πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίησι:
τοὺς ἴμασ' Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλασ' Ἀχαιῶν.

590 τοὺς δ' Ἔκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
κεκλήγων: ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες
καρτεραί: ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι' Ἐνυώ,
ἠ μὲν ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα δημιότητος,
Ἄρης δ' ἐν παλάμησι πελώριον ἔγχος ἐνώμα,

595 φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἔκτορος, ἄλλοτ' ὀπίσθε.

τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης:
ὥς δ' ὅτ' ἀνήρ ἀπάλαμνος ἰὼν πολέος πεδίοιο
στήη ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ ἄλα δὲ προρέοντι
ἀφρῷ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω,

600 ὥς τότε Τυδεΐδης ἀνεχάζετο, εἶπέ τε λαῷ:
ὦ φίλοι οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἔκτορα δῖον
αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν:
τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει:
καὶ νῦν οἱ πάρα κείνος Ἄρης βροτῷ ἀνδρὶ ἐοικώς.

605 ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω
εἵκετε, μηδὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἴφι μάχεσθαι.

ὥς ἄρ' ἔφη, Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
ἔνθ' Ἔκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν εἰδότε χάρμης
εἶν ἐνὶ δίφρῳ ἔοντε, Μενέσθην Ἀγχιάλόν τε.

610 τῶ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας:
στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶ,
καὶ βάλεν Ἀμφιον Σελάγου υἷον, ὅς ῥ' ἐνὶ Παισῶ
ναῖε πολυκτῆμων πολυλήϊος: ἀλλὰ ἐ μοῖρα
ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πριάμόν τε καὶ υἱας.
615 τὸν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,
νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ πάγη δολιχόσκιον ἔγχος,
δούπησεν δὲ πεσών: ὁ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας
τεύχεα συλήσων: Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν
ὀξέα παμφανόωντα: σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.
620 αὐτὰρ ὁ λάξ προσβάς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος
ἐσπάσατ': οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
ῶμοιιν ἀφελέσθαι: ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι.
δεῖσε δ' ὁ γ' ἀμφίβασιν κρατερῆν Τρώων ἀγερώχων,
οἱ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε' ἔχοντες,

625 οἱ ἔ μέγαν περ ἑόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυὸν
ῶσαν ἀπὸ σφείων: ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.

ὥς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερῆν ὑσμίνην:
Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην ἡῶν τε μέγαν τε
ῶρσεν ἐπ' ἀντιθέω Σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.

630 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες
υἱός θ' υἱωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,
τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε:
Σαρπηδὸν Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
πτώσσειν ἐνθάδ' ἑόντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;
635 ψευδόμενοι δὲ σέ φασι Διὸς γόννον αἰγιόχοιο
εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύειαι ἀνδρῶν
οἱ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων:
ἀλλ' οἷόν τινα φασὶ βίην Ἡρακλεΐην
εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμνονα θυμολέοντα:
640 ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος
ἔξ οἴης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν
Ἴλιου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς:
σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμός, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
οὐδέ τί σε Τρῶεσσιν οἴομαι ἄλκαρ ἔσσεσθαι

645 ἐλθόντ' ἐκ Λυκίας, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι,
ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δημηθέντα πύλας Αἰῶδαο περήσειν.

τὸν δ' αὖ Σαρπηδῶν Λυκίων ἀγὸς ἀντίον ἠΰδα:
Τληπόλεμ' ἦτοι κείνος ἀπώλεσεν Ἴλιον ἰρὴν
ἀνέρος ἀφραδίησιν ἀγαυοῦ Λαομέδοντος,

650 ὅς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῶ ἠνίπαπε μύθῳ,
οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθε.
σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῶ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊοδι κλυτοπόλῳ.

655 ὡς φάτο Σαρπηδῶν, ὃ δ' ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος
Τληπόλεμος: καὶ τῶν μὲν ἀμαρτῆ δούρατα μακρὰ
ἐκ χειρῶν ἦῶξαν: ὃ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσον
Σαρπηδῶν, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεινῆ:
τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε.

660 Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχειο μακρῶ
βεβλήκειν, αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα
ὄστῳ ἐγχριμφθεῖσα, πατῆρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.

οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
ἐξέφερον πολέμοιο: βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν

665 ἑλκόμενον: τὸ μὲν οὖρ τις ἐπεφράσατ' οὐδὲ νόησε
μηροῦ ἐξερῦσαι δόρυ μείλινον ὄφρ' ἐπιβαίῃ
σπευδόντων: τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.

Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἐξέφερον πολέμοιο: νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς

670 τλήμονα θυμὸν ἔχων, μαίμησε δὲ οἱ φίλον ἦτορ:
μερμηριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
ἢ προτέρῳ Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
ἦ ὅ γε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.

οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊο μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν
675 ἰφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξείο χαλκῶ:

τῷ ῥά κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
ἔνθ' ὅ γε Κοίρανον εἶλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
Ἄλκανδρόν θ' Ἀλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανίν τε.
καὶ νῦ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεὺς

680 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ:
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῶ
δεῖμα φέρων Δαναοῖσι: χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι

Σαρπηδῶν Διὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπε:
Πριαμίδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἐάσης

685 κείσθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον: ἔπειτά με καὶ λίποι αἰῶν
ἐν πόλει ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε
νοστήσας οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.

ὡς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαίολος Ἴκτωρ,

690 ἀλλὰ παρήϊξεν λελημένος ὄφρα τάχιστα
ᾧσαιτ' Ἀργεῖους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα διὸι ἐταῖροι
εἶσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλείῃ φηγῶ:
ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλινον ᾧσε θύραζε

695 ἴφθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἐταῖρος.
τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς:
αὐτίς δ' ἐμπνύνη, περὶ δὲ πνοιῇ Βορέαιο
ζώγρει ἐπιπνεύουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἄρηι καὶ Ἴκτορι χαλκοκορυστῇ

700 οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν
οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω
χάζονθ', ὡς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἄρηα.

ἔνθα τίνα πρῶτον τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξαν
Ἴκτωρ τε Πριάμοιο πάϊος καὶ χάλκεος Ἄρης;

705 ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην,
Τρηχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον Οἰνόμαόν τε,
Οἰνοπίδην θ' Ἐλενον καὶ Ὀρέσβιον αἰολομίτην,
ὅς ῥ' ἐν Ἰγλῇ ναίεσκε μέγα πλούτοιο μεμηλώς,
λίμνη κεκλιμένος Κηφισίδι: πὰρ δέ οἱ ἄλλοι

710 ναῖον Βοιωτοὶ μάλα πίονα δῆμον ἔχοντες.

τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ Λευκώλενος Ἥρη
Ἀργεῖους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὕσμίνῃ,
αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα:
ὦ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἄτρυτώνη,

715 ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάω
Ἴλιον ἐκπέσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
εἰ οὕτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὐλον Ἄρηα.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ^ο μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

720 ἦ μὲν ἐποιομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
Ἦρη πρέσβα θεὰ θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο:
Ἦβη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θεῶς βάλε καμπύλα κύκλα
χάλκεα ὀκτάκνημα σιδηρέω ἄξονι ἀμφίς.
τῶν ἦτοι χρυσῆ ἴτυς ἄφθιτος, αὐτὰρ ὕπερθε
725 χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ιδέσθαι:
πλήμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περιδρομοὶ ἀμφοτέρωθεν:
δίφρος δὲ χρυσεῖοσι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσιν
ἐντέταται, δοιαὶ δὲ περιδρομοὶ ἄντυγές εἰσι.
τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν: αὐτὰρ ἐπ' ἄκρω

730 δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαδνα
κάλ' ἔβαλε χρύσει': ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἦρη
ἵππους ὠκύποδας, μεμαυῖ' ἔριδος καὶ ἀυ^οτῆς.

αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
πέπλον μὲν κατέχευεν ἐάνον πατρὸς ἐπ' οὐδει

735 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν:
ἦ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν
δεινὴν, ἣν περὶ μὲν πάντη Φόβος ἐστεφάνωται,
740 ἐν δ' Ἔρις, ἐν δ' Ἀλκή, ἐν δὲ κρυόεσσα Ἰωκή,
ἐν δὲ τε Γοργεῖη κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου
δεινὴ τε σμερδνὴ τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον
χρυσείην, ἑκατὸν πολίων προλέεσσ' ἀραρυῖαν:
745 ἐς δ' ὄχρα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος
βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
ἠρώων, οἷσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
Ἦρη δὲ μᾶστιγι θεῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους:
αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ ἄς ἔχον Ὠραι,
750 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλυμπός τε
ἦ μὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἠδ' ἐπιθεῖναι.
τῆ ῥα δι' αὐτῶν κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους:

εὔρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἤμενον ἄλλων
ἀκροτάτη κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
755 ἔνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη
Ζῆν' ὑπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπε:
Ζεῦ πάτερ οὐ νεμεσίζη Ἄρη τάδε καρτερὰ ἔργα
ὄσσάτιόν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
μὰψ ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον ἐμοὶ δ' ἄχος, οἱ δὲ ἔκηλοι

760 τέρονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὅς οὔ τινα οἶδε θέμιστα;
Ζεῦ πάτερ ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεται, αἶ κεν Ἄρηα
λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξαποδίωμαι;

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς:

765 ἄγρει μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην,
ἦ μάλιστ' εἴωθε κακῆς ὀδύνησι πελάζειν.

ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
μάστιξεν δ' ἵππους: τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
μεσσηγῦς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

770 ὅσσον δ' ἠεροειδὲς ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν
ἤμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσω ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
τόσσον ἐπιθρόσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.
ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἴξον ποταμῷ τε ῥέοντε,
ἦχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,

775 ἔνθ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
λύσασ' ἐξ ὀχέων, περὶ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευε:
τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.

αἶ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι
ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμαυῖαι:

780 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅθι πλειῖστοι καὶ ἄριστοι
ἔστασαν ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἵπποδάμοιο
εἰλόμενοι λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν
ἦ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
ἔνθα στᾶσ' ἦυσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη

785 Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι χαλκεοφώνω,
ὅς τόσον αὐδήσασχ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα:
αἰδῶς Ἀργεῖοι κάκ' ἐλέγχεα εἶδος ἀγητοῖ:

ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
οὐδέ ποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων

790 οἶχνεσκον: κείνου γὰρ ἐδεΐδισαν ὄβριμον ἔγχος:
νῦν δὲ ἐκάς πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.

ὥς εἶπουσ' ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
Τυδείδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη:
εὗρε δὲ τὸν γε ἄνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν

795 ἔλκος ἀναψύχοντα τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῶ.
ἰδρῶς γὰρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
ἀσπίδος εὐκύκλου: τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα,
ἂν δ' ἴσχων τελαμῶνα κελαινεφές αἴμ' ἀπομόργνυ.
ἰππέου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἤψατο φώνησέν τε:

800 ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα εἰκότα γείνατο Τυδεύς.
Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής:
καὶ ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἶασκον
οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
ἄγγελος ἐς Θήβας πολέας μετὰ Καδμείωνας:

805 δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκηλον:
αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὄν καρτερόν ὡς τὸ πάρος περ
κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
ῥηιδίως: τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρροθος ἦα.
σοὶ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παρά θ' ἴσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,

810 καὶ σε προφρονέως κέλομαι Τρῶεσσι μάχεσθαι:
ἀλλὰ σευ ἢ κάματος πολυᾶϊξ γυῖα δέδυκεν
ἦ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον: οὐ σύ γ' ἔπειτα
Τυδέος ἔκγονός ἐσσι δαίφρονος Οἰνείδαο.

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερός Διομήδης:

815 γινώσκω σε θεὰ θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο:
τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.
οὔτέ τί με δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνος,
ἀλλ' ἔτι σέων μέμνημαι ἐφετμέων ἅς ἐπέτειλας:

οὐ μ' εἶας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
820 τοῖς ἄλλοις: ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τὴν γ' οὐτάμεν ὀξεί χαλκῷ.
τοῦνεκα νῦν αὐτὸς τ' ἀναχάζομαι ἠδὲ καὶ ἄλλους
Ἄργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας:
γινώσκω γὰρ Ἄρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.

825 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη:

Τυδείδῃ Διομήδῃ ἐμῶ κεχαρισμένῃ θυμῶ
μήτε σύ γ' Ἄρηα τό γε δείδιθι μήτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων, τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάροθος εἰμι:
ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἄρηι πρῶτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους,

830 τύψον δὲ σχεδίην μῆδ' ἄζοο θοῦρον Ἄρηα
τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακόν, ἀλλοπρόσαλλον,
ὃς πρῶην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρῃ στεῦτ' ἀγορεύων
Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν,
νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.

835 ὡς φασμένη Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
χειρὶ πάλιν ἐρύσασ', ὃ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσεν:
ἦ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παραὶ Διομήδεα δῖον
ἐμμεμαυῖα θεά: μέγα δ' ἔβραχε φήγιμος ἄξων
βριθοσύνη: δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν ἄνδρᾶ τ' ἄριστον.

840 λάζετο δὲ μάστιγα καὶ ἠνία Παλλὰς Ἀθήνη:
αὐτίκ' ἐπ' Ἄρηι πρῶτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
ἦτοι ὃ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζεν
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον Ὀχησίου ἀγλαὸν υἱόν:
τὸν μὲν Ἄρης ἐνάριζε μαιφόνος: αὐτὰρ Ἀθήνη

845 δῦν' Αἶδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἄρης.

ὡς δὲ ἶδε βροτολοιγὸς Ἄρης Διομήδεα δῖον,
ἦτοι ὃ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασε
κειῖσθαι ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμόν,
αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἵπποδάμοιο.

850 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
πρόσθεν Ἄρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἠνία θ' ἵππων
ἔγχει χαλκείῳ μεμαῶς ἀπὸ θυμόν ἐλέσθαι:
καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ὥσεν ὑπέκ δίφροιο ἐτώσιον ἀιχθῆναι.

855 δεῦτερος αὐθ' ὠρμάτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
ἔγχει χαλκείῳ: ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
νεῖατον ἐς κενεῶνα ὅθι ζωννύσκετο μίτρη:
τῇ ῥά μιν οὔτα τυχῶν, διὰ δὲ χρῶα καλὸν ἔδαψεν,
ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὐτίς: ὃ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἄρης

860 ὅσσόν τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
ἀνέρες ἐν πολέμῳ ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρης.
τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρῳάς τε
δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἄρης ἄτος πολέμοιο.

οἷη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀήρ

865 καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσσαέος ὀρνυμένοιο,
τοῖος Τυδείῃδι Διομήδει χάλκεος Ἄρης
φαίνεθ' ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
καρπαλίμως δ' ἵκανε θεῶν ἕδος αἰπὺν Ὀλυμπον,
παρ δὲ Διὶ Κρονίῳνι καθέζετο θυμὸν ἀχεύων,
870 δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἶμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς,
καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα:
Ζεῦ πάτερ οὐ νεμεσίζη ὄρῳν τάδε καρτερὰ ἔργα;
αἰεὶ τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν

ἀλλήλων ἰότητι, χάριν ἀνδρεσσι φέροντες.

875 σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην
οὐλομένην, ἣ τ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμηλεν.

ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ
σοὶ τ' ἐπιπεύθονται καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος:

ταύτην δ' οὐτ' ἔπει προτιβάλλεαι οὔτε τι ἔργῳ,

880 ἀλλ' ἀνιεῖς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' ἀίδηλον:

ἦ νῦν Τυδέος υἱὸν ὑπερφίαλον Διομήδεα

μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,

αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος:

885 ἀλλὰ μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἦ τέ κε δηρὸν
αὐτοῦ πῆματ' ἔπασχον ἐν αἰνῆσιν νεκάδεσσιν,
ἦ κε ζῶς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆσι.

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
μή τί μοι ἄλλοπρόσαλλε παρεζόμενος μινύριζε.

890 ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν:

αἰεὶ γὰρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.

μητρός τοι μένος ἔστιν ἀάσχετον οὐκ ἐπιεικτὸν

Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημ' ἐπέεσσι:

τῷ σ' οἴω κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσίησιν.

895 ἀλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα:

ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἔσσι, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ:

εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένευ ᾧδ' αἰδηλος
καὶ κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέρτερος Οὐρανίωνων.

ὡς φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγειν ἰήσασθαι.

900 τῶ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσω
ἠκέσατ': οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.
ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν
ὕγρον ἔόν, μάλα δ' ᾧκα περιτρέφεται κυκώωντι,
ὡς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Ἄρηα.

905 τὸν δ' Ἥβη λουῖσεν, χαρίεντα δὲ εἶματα ἔσσε:
παρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο κύδει γαίωv.

αἰ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοιο νέοντο
Ἥρη τ' Ἀργεΐη καὶ Ἀλαλκομενηὶς Ἀθήνη
παύσασαι βροτολοιγὸν Ἄρη' ἀνδροκτασιάων.

Ἰλιάδος Ζ'

-Ζ- Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἴθυσε μάχη πεδίοιο
ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα
μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.

5 Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἔρκος Ἀχαιῶν
Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,
ἄνδρα βαλὼν ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσσι τέτυκτο
υἱὸν Ἐϋσώρου Ἀκάμαντ' ἦῦν τε μέγαν τε.

Τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης,
10 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω
αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.

Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν εὐκτιμένη ἐν Ἀρίσβῃ
ἀφνειὸς βιότιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισι.

15 Πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὀδῶ ἔπι οἰκία ναίων.
Ἀλλὰ οἱ οὐ τις τῶν γε τότ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον
πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα
αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὃς ῥα τόθ' ἵππων
ἔσκεν ὑφηνίοχος· τῷ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.

20 Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλιον ἐξενάριξε·
βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε νύμφη

νηϊς Ἀβαρβαρέη τέκ' ἀμύμονι Βουκολίῳ.
Βουκολίων δ' ἦν υἱὸς ἀγαυοῦ Λαομέδοντος
πρεσβύτατος γενεῆ, σκότιον δέ ἐ γείνατο μήτηρ·
25 ποιμαίνων δ' ἐπ' ὅεσσι μίγη φιλότητι καὶ εὐνῆ,
ἦ δ' ὑποकुσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε.
Καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
Μηκιστηϊάδης καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
Ἀστυάλων δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·
30 Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν
ἔγχρῃ χαλκείῳ, Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα διῖον.
Ἀντίλοχος δ' Ἀβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
Νεστορίδης, Ἐλατον δὲ ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ναῖε δὲ Σατνιόεντος εὐρρείταιο παρ' ὄχθας
35 Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἔλε Ληϊτός ἦρως
φεύγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν.
Ἄδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος
ζῶν ἐλ' ἵππῳ γάρ οἱ ἀτυζομένῳ πεδίοιο
ὄζῳ ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ ἀγκύλον ἄρμα
40 ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ αὐτῷ μὲν ἐβήτην
πρὸς πόλιν, ἦ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη
πρηνῆς ἐν κονίησιν ἐπὶ στόμα· παρ δὲ οἱ ἔστη
Ἄτρεϊδης Μενέλαος ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.
45 Ἄδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλίσσετο γούνων·
ζώγρει Ἄτρεός υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα
50 εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐπειθε·
καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
δώσειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
ἀντίος ἦλθε θεῶν, καὶ ὁμοκλήσας ἔπος ἠΐδα·
55 ὦ πέπον ὦ Μενέλαε, τί ἦ δὲ σὺ κήδεαι οὕτως
ἀνδρῶν; ἦ σοὶ ἄριστα πεποιήται κατὰ οἶκον
πρὸς Τρώων; τῶν μὴ τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον
χειρὰς θ' ἡμετέρας, μηδ' ὄν τινα γαστέρι μήτηρ
κοῦρον ἐόντα φέροι, μηδ' ὄς φύγοι, ἀλλ' ἅμα πάντες
60 Ἴλίου ἐξαπολοίατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.
Ὡς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας ἦρως
αἴσιμα παρειπών· ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ὤσατο χειρὶ
ἦρῳ Ἄδρηστον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', Ἄτρεϊδης δὲ

65 λάξ ἐν στήθεσι βὰς ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος.
Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοὶ θεράποντες Ἄρης
μή τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθε
μιμνέτω ὡς κε πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται,
70 ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἔκηλοι
νεκροὺς ἄμ πεδίον συλήσετε τεθνηῶτας.
Ἦς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
Ἐνθά κεν αὐτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείησι δαμέντες,
75 εἰ μὴ ἄρ' Αἰνεΐα τε καὶ Ἔκτορι εἶπε παραστάς
Πριαμίδης Ἐλενος οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος·
Αἰνεΐα τε καὶ Ἔκτορ, ἐπεὶ πόνος ὑμμι μάλιστα
Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὔνεκ' ἄριστοι
πᾶσαν ἐπ' ἰθύν ἐστε μάχεσθαί τε φρονέειν τε,
80 στήτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων
πάντη ἐποικόμενοι πρὶν αὐτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
φεύγοντας πεσέειν, δηϊοῖσι δὲ χάρμα γενέσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὐθι μένοντες,
85 καὶ μάλα τειρόμενοί περ' ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει·
Ἔκτορ ἀτὰρ σὺ πόλιν δὲ μετέρχεο, εἶπε δ' ἔπειτα
μητέρι σῆ καὶ ἐμῆ· ἦ δὲ ξυνάγουσα γεραιᾶς
νηὸν Ἀθηναίης γλαυκῶπιδος ἐν πόλει ἄκρη
οἴξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο
90 πέπλον, ὅς οἱ δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠὔκόμοιο,
καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βούς ἐνὶ νηῶ
ἦνις ἠκέστας ἱερευσέμεν, αἶ κ' ἐλεήση
95 ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
ὡς κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἰλίου ἰρῆς
ἄγριον αἰχμητὴν κρατερὸν μήστωρα φόβοιο,
ὄν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημι γενέσθαι.
Οὐδ' Ἀχιλῆά ποθ' ὦδέ γ' ἐδείδιμεν ὄρχαμον ἀνδρῶν,
100 ὄν περ φασι θεᾶς ἐξέμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην
μαίνεται, οὐδέ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.
Ἦς ἔφαθ', Ἔκτωρ δ' οὐ τι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν.
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
πάλλων δ' ὄξεα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὤχετο πάντη
105 ὄτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνιοι,

φάν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
Τρῶσιν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν, ὡς ἐλέλιχθεν.
110 Ἐκτωρ δὲ Τρῶεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀϋσας·
Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι
ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
ὄφρ' ἂν ἐγὼ βεῖω προτὶ Ἴλιον, ἠδὲ γέρουσιν
εἴπω βουλευτῆσι καὶ ἡμετέρης ἀλόχοισι
115 δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἑκατόμβας.
Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινὸν
ἄντυξ ἠ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.
Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο πάϊς καὶ Τυδέος υἱός
120 ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντε,
τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
τίς δὲ σύ ἐσσι φέριστε καταθνητῶν ἀνθρώπων;
οὐ μὲν γὰρ ποτ' ὄπωπα μάχη ἔνι κυδιανείρῃ
125 τὸ πρὶν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων
σῶ θάρσει, ὅ τ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας·
δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῶ μένει ἀντιώσιν.
Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,
οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.
130 Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκόοργος
δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν·
ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
σεῦε κατ' ἠγάθειον Νυσηῖον· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκούργου
135 θεινόμεναι βουπλήγι· Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς
δύσεθ' ἀλὸς κατὰ κύμα, Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὀμοκλή.
Τῶ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζῶντες,
καὶ μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
140 ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν·
οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
Εἰ δέ τις ἐσσι βροτῶν οἱ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
ἄσσον ἴθ' ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἴκηαι.
Τὸν δ' αὖθ' Ἴππολόχοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός·
145 Τυδεΐδῃ μεγάθυμῃ τί ἦ γενεὴν ἐρεεῖνεις;
οἷη περ φύλλων γενεὴ τοίῃ δὲ καὶ ἀνδρῶν.
Φύλλα τὰ μὲν τ' ἀνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δὲ θ' ὕλη
τηλεθῶσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·
ὡς ἀνδρῶν γενεὴ ἠ μὲν φύει ἠ δ' ἀπολήγει.

150 Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι ὄφρ' εὖ εἰδῆς
ἡμετέραν γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῶ Ἀργεος ἵπποβότοιο,
ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὁ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
Σίσυφος Αἰολίδης· ὁ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν,
155 αὐτὰρ Γλαῦκος τίκτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην·
τῶ δὲ θεοὶ κάλλός τε καὶ ἠνορέην ἐρατεινὴν
ᾠπασαν· αὐτὰρ οἱ Προῖτος κακὰ μήσατο θυμῶ,
ὅς ῥ' ἐκ δήμου ἔλασεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
Ἀργείων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσε.
160 Τῶ δὲ γυνὴ Προΐτου ἐπεμήνατο δι' Ἄντεια
κρυπταδίῃ φιλότῃ μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὐ τι
πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
Ἥ δὲ ψευσαμένη Προΐτον βασιλῆα προσηύδα·
τεθναίης ᾧ Προῖτ', ἧ κάκτανε Βελλεροφόντην,
165 ὅς μ' ἔθελεν φιλότῃ μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ.
Ὡς φάτο, τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν οἶον ἄκουσε·
κτεῖναι μὲν ῥ' ἀλέεινε, σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῶ,
πέμπε δέ μιν Λυκίην δέ, πόρην δ' ὅ γε σήματα λυγρὰ
γράψας ἐν πίνακι πτυκτῶ θυμοφθόρα πολλά,
170 δεῖξαι δ' ἠνώγειν ᾧ πενθερῶ ὄφρ' ἀπόλοιτο.
Αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίην δὲ θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
Ἄλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἴξε Ξάνθον τε ῥέοντα,
προφρονέως μιν τίεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης·
ἐννήμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βούς ἰέρευσεν.
175 Ἄλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως
καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ἦτεε σῆμα ιδέσθαι
ὅττι ῥά οἱ γαμβροῖο πάρα Προΐτοιο φέροιτο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
πρῶτον μὲν ῥά Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσε
180 πεφνέμεν· ἦ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος οὐδ' ἀνθρώπων,
πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο,
καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
Δεύτερον αὖ Σολύμοισι μαχέσσατο κυδαλίμοισι·
185 καρτίστην δὴ τὴν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν.
Τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνε Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
Τῶ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·
κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους
εἶσε λόχον· τοὶ δ' οὐ τι πάλιν οἶκον δὲ νέοντο·
190 πάντας γὰρ κατέπεφνε ἀμύμων Βελλεροφόντης.
Ἄλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἦῦν ἐόντα
αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὅ γε θυγατέρα ἦν,

δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληΐδος ἥμισυ πάσης·
καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων
195 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο.
Ἦ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφροσι Βελλεροφόντη
Ἰσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν.
Λαοδαμείη μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεὺς,
ἦ δ' ἔτεκε ἄντιθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.
200 Ἄλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν,
ἦτοι ὁ κάπ πεδίον τὸ Ἀλήϊον οἶος ἀλᾶτο
ὄν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων·
Ἰσανδρον δέ οἱ υἱὸν Ἄρης ἄτος πολέμοιο
μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισι·
205 τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα.
Ἴππόλοχος δέ μ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέσθαι·
πέμπε δέ μ' ἐς Τροίην, καὶ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν
αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἱ μέγ' ἀριστοὶ
210 ἔν τ' Ἐφύρη ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ.
Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.
Ὡς φάτο, γήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
αὐτὰρ ὁ μειλιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν·
215 ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρῴϊός ἐσσι παλαιός·
Οἶνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
ξεῖνισ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐείκοσιν ἡματ' ἐρύξας·
οἱ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά·
Οἶνεὺς μὲν ζωστήρα δίδου φοίνικι φαεινόν,
220 Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον
καὶ μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἑμοῖσι.
Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα
κάλλιφ', ὅτ' ἐν Θήβησιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
Τῶ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἄργεῖ μέσσω
225 εἰμί, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι.
Ἐγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὀμίλου·
πολλοὶ μὲν γὰρ ἑμοὶ Τρωῆες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι
κτείνειν ὄν κε θεός γε πόρῃ καὶ ποσσὶ κιχείω,
πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοὶ ἐναιρέμεν ὄν κε δύνηαι.
230 Τεύχεα δ' ἀλλήλοισι ἐπαμείψομεν, ὄφρα καὶ οἶδε
γνώσιν ὅτι ξεῖνοι πατρῴιοι εὐχόμεθ' εἶναι.
Ὡς ἄρα φωνήσαντε καθ' ἵππων αἶξαντε
χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιστώσαντο·
ἐνθ' αὐτὲ Γλαύκῳ Κρονίδῃς φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,

235 ὄς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβε
χρῦσα χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἔννεαβοίων.
Ἔκτωρ δ' ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανε,
ἀμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θεὸν ἠδὲ θύγατρος
εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε ἕτας τε
240 καὶ πόσιας· ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχεσθαι ἀνώγει
πάσας ἐξείης· πολλῆσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο.
Ἄλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἴκανε
ξεστῆς αἰθούσησι τετυγμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθιοι
245 πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι, ἔνθα δὲ παῖδες
κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισι,
κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἔνδοθεν αὐλῆς
δώδεκ' ἔσαν τέγχοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθιοι
πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι, ἔνθα δὲ γαμβροὶ
250 κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν·
ἐνθά οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἤλυθε μήτηρ
Λαοδίκην ἐσάγουσα θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην·
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τέκνον τίπτε λιπῶν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;
255 ἦ μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι υἱεὺς Ἀχαιῶν
μαρνάμενοι περὶ ἄστυ· σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
ἐλθόντ' ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χειρᾶς ἀνασχεῖν.
Ἄλλὰ μὲν' ὄφρα κέ τοι μελιθεῖα οἶνον ἐνεῖκω,
ὡς σπείσης Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
260 πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὐτὸς ὀνήσῃαι αἶ κε πίησθα.
Ἄνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει,
ὡς τὴν κέκμηκας ἀμύνων σοῖσιν ἔτησι.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα πότνια μήτηρ,
265 μή μ' ἀπογυιώσης μένεος, ἀλκῆς τε λάθωμαι·
χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διὶ λείβειν αἶθοπα οἶνον
ἄζομαι· οὐδέ πη ἔστι κελαϊνεφέϊ Κρονίωνι
αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάασθαι.
Ἄλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελεΐης
270 ἔρχεο σὺν θυέεσσιν ἀολλίσασα γεραϊάς·
πέπλον δ', ὅς τις τοι χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
τὸν θεὸς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο,
καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βούς ἐνὶ νηῷ
275 ἦνις ἠκέστας ἱερευσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ
ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
αἶ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἰλίου ἰρῆς

ἄγριον αἰχμητὴν κρατερόν μῆστωρα φόβοιο.
Ἄλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
280 ἔρχευ, ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι ὄφρα καλέσσω
αἶ κ' ἐθέλησ' εἰπόντος ἀκουέμεν· ὥς κέ οἱ αὖθι
γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
Τρωσὶ τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοῖό τε παισίν.
Εἰ κεῖνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' Ἄϊδος εἴσω
285 φαίην κε φρέν' ἀτέρπου οἰζύος ἐκλελαθέσθαι.
ᾠς ἔφαθ', ἧ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισι
κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστυ γεραιάς.
Αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηώνετα,
ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλα ἔργα γυναικῶν
290 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδῆς
ἤγαγε Σιδονίηθεν ἐπιπλῶς εὐρέα πόντον,
τὴν ὁδὸν ἦν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν·
τῶν ἔν' ἀειραμένη Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνη,
ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
295 ἀστὴρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
Βῆ δ' ἰέναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.
Αἶ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρη,
τῆσι θύρας ᾧῖξε Θεανῶ καλλιπάρης
Κισσηῖς ἄλοχος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο·
300 τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἰέρειαν.
Αἶ δ' ὀλολυγῆ πᾶσαι Ἀθήνη χειρὰς ἀνέσχον·
ἧ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανῶ καλλιπάρης
θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠυκόμοιο,
εὐχομένη δ' ἠρᾶτο Διὸς κούρη μέγαλοιο·
305 πότνι Ἀθηναίη ἐρυσίπτολι διὰ θεάων
ἄξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων,
ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βούς ἐνὶ νηῶ
ἦνις ἠκέστας ἱερεύσομεν, αἶ κ' ἐλεήσης
310 ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα.
ᾠς ἔφατ' εὐχομένη, ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.
ᾠς αἶ μὲν ῥ' εὐχοντο Διὸς κούρη μέγαλοιο,
Ἔκτωρ δὲ πρὸς δώματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
καλά, τὰ ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν οἱ τότε ἄριστοι
315 ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβόλακι τέκτονες ἄνδρες,
οἳ οἱ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν
ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἔκτορος ἐν πόλει ἄκρη.
Ἐνθ' Ἔκτωρ εἰσηλθε Διὶ φίλος, ἐν δ' ἄρα χειρὶ
ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς

320 αἰχμὴ χαλκείῃ, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης.
Τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα
ἀσπίδα καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφύωντα·
Ἀργεῖη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῶησι γυναιξίν
ἦστο καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευε.
325 Τὸν δ' Ἔκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσι·
δαιμόνι' οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῶ,
λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
μαρνάμενοι· σέο δ' εἶνεκ' αὐτὴ τε πτόλεμός τε
ἄστυ τόδ' ἀμφιδέδη· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλω,
330 ὄν τινά που μεθιέντα ἴδοις στυγεροῦ πολέμοιο.
Ἄλλ' ἄνα μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δηϊοιο θέρηται.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
Ἔκτορ ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν,
τοῦνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μευ ἄκουσον·
335 οὐ τοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλω οὐδὲ νεμέσσι
ἦμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχει προτραπέσθαι.
Νῦν δέ με παρειποῦσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν
ὄρμησ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὦδε καὶ αὐτῶ
λώϊον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
340 Ἄλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, Ἀρήϊα τεύχεα δύω·
ἦ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι· κινήσεσθαι δέ σ' οἴω.
Ὡς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μελιχίοισι·
δᾶερ ἔμεϊο κυνὸς κακομηχάνου ὀκρουέσεως,
345 ὥς μ' ὄφελ' ἦματι τῷ ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ
οἴχεσθαι προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα
εἰς ὄρος ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
ἐνθά με κῦμ' ἀπόερσε πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὦδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
350 ἄνδρὸς ἔπειτ' ὤφελλον ἀμείνονος εἶναι ἄκοιτις,
ὃς ἦδη νέμεσίν τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
Τούτῳ δ' οὔτ' ἄρ' νῦν φρένες ἔμπεδοι οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω
ἔσσονται· τῷ καὶ μιν ἐπαυρήσεσθαι οἴω.
Ἄλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε καὶ ἔζεο τῶδ' ἐπὶ δίφρῳ
355 δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν
εἶνεκ' ἔμεϊο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης,
οἴσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὥς καὶ ὀπίσσω
ἀνθρώποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἔσσομένοισι.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
360 μὴ με κάθιζ' Ἑλένη φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις·
ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσεται ὄφρ' ἐπαμύνω
Τρώεσσ', οἳ μέγ' ἔμεϊο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν.

Ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
ὥς κεν ἔμ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἔόντα.
365 Καὶ γὰρ ἐγὼν οἶκον δὲ ἐλεύσομαι ὄφρα ἴδωμαι
οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.
Οὐ γὰρ οἶδ' εἰ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἴσομαι αὖτις,
ἧ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοῖ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.
Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
370 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας,
οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
ἀλλ' ἧ γε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ
πύργῳ ἐφεστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε.
Ἔκτωρ δ' ὥς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν
375 ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰών, μετὰ δὲ δμῶησιν ἔειπεν·
εἰ δ' ἄγε μοι δμῶαὶ νημερτέα μυθήσασθε·
πῆ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
ἠέ πη ἐς γαλόων ἠ εἰνατέρων εὐπέπλων
ἠ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἐνθά περ ἄλλαι
380 Τρῶαί εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰάσκονται;
τὸν δ' αὖτ' ὀτρηνῆ ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἔκτορ ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
οὔτε πη ἐς γαλόων οὔτ' εἰνατέρων εὐπέπλων
οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἐνθά περ ἄλλαι
385 Τρῶαί εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰάσκονται,
ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἴλιου, οὔνεκ' ἄκουσε
τείρεσθαι Τρῶας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
Ἡ μὲν δὴ πρὸς τείχος ἐπειγομένη ἀφικάνει
μαινομένη εἰκυῖα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.
390 Ἡ ῥα γυνὴ ταμίη, ὃ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἔκτωρ
τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖτις εὐκτιμένας κατ' ἀγυῖας.
Εὖτε πύλας ἵκανε διερχόμενος μέγα ἄστυ
Σκαίας, τῆ ἄρ' ἔμελλε διεξιμέναι πεδίον δέ,
ἐνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θέουσα
395 Ἀνδρομάχη θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος
Ἡετίων ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσση
Θήβη Ὑποπλακίη Κιλίκεσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσω·
τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἔκτορι χαλκοκορυστῆ.
Ἡ οἱ ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῆ
400 παιδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα νήπιον αὐτως
Ἔκτορίδην ἀγαπητὸν ἀλίγκιον ἀστέρι καλῶ,
τόν ῥ' Ἔκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Ἀστυάνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἔκτωρ.
Ἦτοι ὃ μὲν μείδησεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῆ·

405 Ἄνδρομάχη δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δάκρυ χέουσα,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
δαιμόνιε φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεις
παῖδά τε νηπίαχον καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἢ τάχα χήρη
σεῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοὶ
410 πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἶη
σεῦ ἀφαιμαρτούση χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
ἔσται θαλπωρὴ ἐπεὶ ἂν σύ γε πότμον ἐπίσπης
ἄλλ' ἄχε'· οὐδέ μοι ἔστι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
Ἦτοι γὰρ πατέρ' ἄμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
415 ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλικῶν εὖ ναιετάουσαν
Θήβην ὑπίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
οὐδέ μιν ἐξενάριξε, σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῶ,
ἄλλ' ἄρα μιν κατέκρη σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
ἠδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
420 νύμφαι ὄρεστιάδες κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
Οἱ δέ μοι ἐπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν
οἱ μὲν πάντες ἰῶ κίον ἤματι Ἄϊδος εἴσω·
πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῆς ὄϊεσσι.
425 Μητέρα δ' ἢ βασίλευεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσση,
τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἤγαγ' ἄμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
ἄψ ὅ γε τὴν ἀπέλυσε λαβῶν ἀπερείσι' ἄποινα,
πατρὸς δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
Ἐκτορ ἀτὰρ σύ μοι ἔσσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
430 ἠδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης·
ἄλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
μὴ παῖδ' ὄρφανικὸν θήης χήρην τε γυναῖκα·
λαὸν δὲ στήσον παρ' ἐρινεόν, ἔνθα μάλιστα
ἀμβατός ἐστι πόλις καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος.
435 Τρεῖς γὰρ τῆ γ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι
ἀμφ' Αἴαντε δύω καὶ ἀγακλυτὸν Ἴδομενῆα
ἠδ' ἀμφ' Ἀτρεΐδης καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
ἢ πού τις σφιν ἔνισπε θεοπροπίων εὖ εἰδώς,
ἢ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
440 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
ἢ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἐλκεσιπέπλους,
αἶ κε κακὸς ὧς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·
οὐδέ με θυμὸς ἀνώγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
445 αἰεὶ καὶ πρότοισι μετὰ Τρῳέεσσι μάχεσθαι
ἀρνύμενος πατρὸς τε μέγα κλέος ἠδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
Εὖ γὰρ ἐγὼ τότε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·

ἔσσεται ἡμαρ ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλη Ἴλιος ἱρή
καὶ Πριάμος καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο.
450 Ἀλλ' οὐ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω,
οὔτ' αὐτῆς Ἐκάβης οὔτε Πριάμοιο ἀνακτος
οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
ἐν κονίησι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
ὅσσον σεῦ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
455 δακρῶδεςσαν ἄγηται ἐλεύθερον ἡμαρ ἀπούρας·
καὶ κεν ἐν Ἄργει ἐοῦσα πρὸς ἄλλης ἰσθὸν ὑφαίνοις,
καὶ κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηϊδος ἢ Ὑπερείης
πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείσεται ἀνάγκη·
καὶ ποτέ τις εἶπῃσιν ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσας·
460 Ἔκτορος ἦδε γυνὴ ὅς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι
Τρώων ἵπποδάμων ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.
Ὡς ποτέ τις ἐρέει σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
χήτεϊ τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἀμύνειν δούλιον ἡμαρ.
Ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει
465 πρὶν γέ τι σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἔλκηθμοῖο τυθέσθαι.
Ὡς εἰπὼν οὐ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἔκτωρ·
ἄψ δ' ὁ παῖς πρὸς κόλπον εὐζώνοιο τιθήνης
ἐκλίνθη ἰάχων πατρὸς φίλου ὄψιν ἀτυχθεὶς
ταρβήσας χαλκὸν τε ἰδὲ λόφον ἵππιοχαίτην,
470 δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας.
Ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ·
αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἔκτωρ,
καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν·
αὐτὰρ ὁ γ' ὄν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσει πῆλὲ τε χερσὶν
475 εἶπε δ' ἐπευξάμενος Δί τ' ἄλλοισὶν τε θεοῖσι·
Ζεῦ ἄλλοι τε θεοὶ δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
παῖδ' ἐμὸν ὡς καὶ ἐγὼ περ ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
ᾧδε βίην τ' ἀγαθόν, καὶ Ἰλίου ἴφι ἀνάσσειν·
καὶ ποτέ τις εἴποι πατρός γ' ὅδε πολλὸν ἀμείνων
480 ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἕναρα βροτόεντα
κτείνας δῆϊον ἄνδρα, χαρεῖν δὲ φρένα μήτηρ.
Ὡς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκε
παῖδ' ἐόν· ἦ δ' ἄρα μιν κηῶδεϊ δέξατο κόλπῳ
δακρῶδες γελάσασα· πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
485 χειρὶ τέ μιν κατέρεξε ἐπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
δαιμονίη μὴ μοί τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ·
οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἴσαν ἀνήρ Ἄϊδι προΐαψει·
μοῖραν δ' οὐ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.

490 Ἄλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε
ἰστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἄνδρεςσι μελήσει
παῖσι, μάλιστα δ' ἐμοί, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν.
Ὡς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἶλετο φαίδιμος Ἔκτωρ
495 ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλη οἶκον δὲ βεβήκει
ἐντροπαλιζομένη, θαλερόν κατὰ δάκρυ χέουσα.
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας
Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο, κινήσατο δ' ἐνδοθι πολλὰς
ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γόον πάσησιν ἐνῶρσεν.
500 Αἱ μὲν ἔτι ζῶον γόον Ἔκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
ἴξεσθαι προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.
Οὐδὲ Πάρις δῆθυνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
ἀλλ' ὁ γ', ἐπεὶ κατέδου κλυτὰ τεύχεα ποικίλα χαλκῶ,
505 σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστρῳ ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθῶς.
Ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνη
δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίοιο κροαίνων
εἰωθῶς λούεσθαι ἐϋρρεῖος ποταμοῖο
κυδιῶν· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
510 ὤμοις αἴσσονται· ὁ δ' ἀγλαῖῃφι πεποιθῶς
ῥίμφα ἐγούνα φέρει μετὰ τ' ἠθεα καὶ νομὸν ἵππων·
ὥς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρης
τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἠλέκτωρ ἐβεβήκει
καρχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον· αἶψα δ' ἔπειτα
515 Ἔκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεὸν εὐτ' ἄρ' ἔμελλε
στρέψεσθ' ἐκ χώρης ὅθι ἦ ὀάριζε γυναικί.
Τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
ἠθεῖ ἦ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω
δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναίσιμον ὥς ἐκέλευες;
520 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
δαιμόνι' οὐκ ἂν τίς τοι ἀνὴρ ὄς ἐναίσιμος εἴη
ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι·
ἀλλὰ ἐκὼν μεθιεῖς τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
ἄχνηται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω
525 πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σεῖο.
Ἄλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεθ', αἶ κέ ποθι Ζεὺς
δώη ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰειγενέτησι
κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν
ἐκ Τροίης ἐλάσαντας εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

Ιλιάδος Η'

-Η- ὡς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἴκτωρ,
τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
ἀμφότεροι μέμασαν πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
ὡς δὲ θεὸς ναύτησιν ἐελδομένοισιν ἔδωκεν
5 οὖρον, ἐπεὶ κε κάμωσιν ἐϋξέστης ἐλάττησι
πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται,
ὡς ἄρα τῷ Τρῶεσσιν ἐελδομένοισι φανήτην.
ἔνθ' ἐλέτην ὁ μὲν υἱὸν Ἀρηϊθόοιο ἄνακτος
Ἄρνη ναιετάοντα Μενέσθιον, ὄν κορυνήτης
10 γείνατ' Ἀρηϊθῆος καὶ Φυλομέδουσα βοῶπις·
Ἴκτωρ δ' Ἡϊονῆα βάλλ' ἔγχρῃ ὀξυόεντι
αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης εὐχάλκου, λύντο δὲ γυῖα.
Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο πάϊς Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν
Ἴφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερῆν ὑσμίνην
15 Δεξιάδην ἵππων ἐπιάλμενον ὠκείων
ὤμων· ὁ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.
τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἴξασα
20 Ἴλιον εἰς ἱερὴν· τῇ δ' ἀντίος ὄρνυτ' Ἀπόλλων
Περγάμου ἐκκατιδῶν, Τρῶεσσι δὲ βούλετο νίκην·
ἀλλήλοισι δὲ τῷ γε συναντέσθην παρὰ φηγῶ.
τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
τίπτε σὺ δ' αὖ μεμαυῖα Διὸς θυγάτερ μεγάλιοι
25 ἦλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν;
ἦ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἔτεραλκέα νίκην
δῶς; ἐπεὶ οὐ τι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα
30 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσοντ' εἰς ὃ κε τέκμωρ
Ἰλίου εὐρῶσιν, ἐπεὶ ὡς φίλον ἔπλετο θυμῷ
ὑμῖν ἀθανάτησι, διαπραθέειν τόδε ἄστυ.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ᾧδ' ἔστω ἐκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
35 ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοῦς.
ἀλλ' ἄγε πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν;
τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·

Ἔκτορος ὄρωμεν κρατερόν μένος ἵπποδάμοιο,
ἦν τινά που Δαναῶν προκαλέσσεται οἰόθεν οἶος
40 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊότητι,
οἱ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
οἶον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἐκτορι δίῳ.
ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
τῶν δ' Ἑλένος Πριάμοιο φίλος παῖς σύνθετο θυμῷ
45 βουλήν, ἥ ῥα θεοῖσιν ἐφήνδανε μητιόωσι·
στῆ δὲ παρ' Ἐκτορ' ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἐκτορ υἱέ Πριάμοιο Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε
ἦ ῥά νύ μοι τι πίθοιο, κασίγνητος δέ τοί εἰμι·
ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
50 αὐτὸς δὲ προκάλεσαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊότητι·
οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
ὡς γὰρ ἐγὼ ὄπ' ἄκουσα θεῶν αἰειγενετῶν.
ὡς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
55 καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
μέσσου δουρὸς ἐλών· οἱ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
καδ δ' Ἀγαμέμνων εἶσεν εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
καδ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
ἐξεσθην ὄρνισιν ἐοικότες αἰγυπιοῖσι
60 φηγῶ ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο
ἀνδράσι τερπόμενοι τῶν δὲ στίχες εἶατο πυκναὶ
ἀσπίσι καὶ κορῦθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
οἷη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἐπι φριξ
ὄρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς,
65 τοῖαι ἄρα στίχες εἶατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε
ἐν πεδίῳ· Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·
κέκλυτέ μεν Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
ὄρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσεν,
70 ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν
εἰς ὃ κεν ἢ ὑμεῖς Τροίην εὐπυργον ἔλητε
ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμείετε ποντοπόροισιν.
ὑμῖν δ' ἐν γὰρ ἕασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν·
τῶν νῦν ὄν τινά θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει
75 δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι Ἐκτορι δίῳ.
ᾧδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω·
εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείνος ἔλη ταναήκει χαλκῷ,
τεύχεα συλήσας φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
σῶμα δὲ οἶκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρὸς με

80 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δῶη δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
τεύχεα σύλησας οἴσω προτὶ Ἴλιον ἱρήν,
καὶ κρεμῶω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας εὐσσέλμους ἀποδώσω,
85 ὄφρα ἔ ταρχύσωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
σῆμά τέ οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ.
καὶ ποτέ τις εἴπησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
νηϊ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
90 ὃν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἔκτωρ.
ὡς ποτέ τις ἐρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται.
ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ·
αἰδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι·
ὄψε δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο καὶ μετέειπε
95 νείκει ὄνειδίζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῷ·
ὦ μοι ἀπειλητῆρες Ἀχαιῖδες οὐκέτ' Ἀχαιοί·
ἦ μὲν δὴ λῶβη τάδε γ' ἔσσεται αἰνόθεν αἰνῶς
εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν Ἔκτορος ἀντίος εἴσιν.
ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε
100 ἡμενοὶ αὐθι ἕκαστοι ἀκήριοι ἀκλεές αὐτῶς·
τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήσομαι· αὐτὰρ ὑπερθε
νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
ὡς ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλά.
ἐνθά κέ τοι Μενέλαε φάνη βιότιοιο τελευτῆ
105 Ἔκτορος ἐν παλάμησιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
αὐτὸς τ' Ἀτρεΐδης εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων
δεξιτερῆς ἔλε χειρὸς ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
ἀφραίνεις Μενέλαε διοτρεφές, οὐδέ τί σε χρὴ
110 ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δὲ σχέο κηδόμενός περ,
μηδ' ἔθειλ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι
Ἔκτορι Πριαμίδῃ, τὸν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
ἔρριγ' ἀντιβολῆσαι, ὃ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
115 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἴζευ ἰὼν μετὰ ἔθνος ἐταίρων,
τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.
εἴ περ ἀδειῆς τ' ἐστὶ καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκόρητος,
φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἶ κε φύγησι
120 δηϊοῦ ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτήτος.
ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἦρως
αἴσιμα παρειπών, ὃ δ' ἐπέειθετο· τοῦ μὲν ἔπειτα
γηθόσουνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο·

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέειπεν·
ὦ πόποι ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει.
125 ἦ κε μέγ' οἰμῶξιε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
ἔσθλος Μυρμιδόνων βουληφόρος ἠδ' ἀγορητής,
ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθεεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε.
τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ' Ἐκτορι πάντα ἀκούσαι,
130 πολλά κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας ἀείραι
θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω.
αἶ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλὸν
ἠβῶμ' ὡς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόῳ Κελάδοντι μάχοντο
ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι
135 Φειᾶς παρ τείχεσσιν Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
τοῖσι δ' Ἐρευθαλίων πρόμος ἴστατο ἰσόθεος φῶς
τεύχε' ἔχων ὤμοισιν Ἀρηϊθόοιο ἀνακτος
δίου Ἀρηϊθόου, τὸν ἐπὶ κλησὶν κορυνήτην
ἄνδρες κίκλησκον καλλίζωνοί τε γυναῖκες
140 οὔνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο δουρὶ τε μακρῶ,
ἀλλὰ σιδηρεῖη κορύνη ῥήγνυσκε φάλαγγας.
τὸν Λυκόοργος ἔπεφνε δόλω, οὐ τι κράτει γε,
στενωπῶ ἐν ὀδῶ ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνη οἱ ὄλεθρον
χραῖσμε σιδηρεῖη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθὰς
145 δουρὶ μέσον περόνησεν, ὃ δ' ὕπτιος οὐδεὶ ἐρείσθη·
τεύχεα δ' ἐξενάριξε, τὰ οἱ πόρε χάλκεος Ἄρης.
καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτα φόρει μετὰ μῶλον Ἄρης·
αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
δῶκε δ' Ἐρευθαλίῳ φίλῳ θεράποντι φορῆναι·
150 τοῦ ὃ γε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντα ἀρίστους.
οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδεΐδισαν, οὐδέ τις ἔτλη·
ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνήκε πολυτλήμων πολεμίζειν
θάρσει ᾧ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἀπάντων·
καὶ μαχόμεν οἱ ἐγώ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
155 τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα·
πολλὸς γὰρ τις ἔκειτο παρήορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
εἶθ' ὡς ἠβῶοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἶη·
τῷ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἐκτωρ.
ὑμέων δ' οἱ περ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν
160 οὐδ' οἱ προφρονέως μέμαθ' Ἐκτορος ἀντίον ἐλθεῖν.
ὡς νεΐκεσσ' ὃ γέρων, οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέστησαν.
ᾧ ῥτο πολὺ πρῶτος μὲν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης ᾧ ῥτο κρατερός Διομήδης,
τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦριν ἐπιεμένοι ἀλκῆν,

165 τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενῆος
Μηριόνης ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντη,
τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
ἂν δὲ Θόας Ἀνδραϊμονίδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
πάντες ἄρ' οἳ γ' ἔθελον πολεμίζειν Ἔκτορι δῖῳ.
170 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ·
κλήρω νῦν πεπάλασθε διαμπερὲς ὅς κε λάχῃσιν·
οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς,
καὶ δ' αὐτὸς ὄν θυμὸν ὀνήσεται αἶ κε φύγησι
175 δῆϊον ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δῆϊοτήτος.
ὡς ἔφαθ', οἳ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο ἕκαστος,
ἐν δ' ἔβαλον κυνέη Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο.
λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
ᾧδε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ ἦ Αἴαντα λαχεῖν, ἦ Τυδέος υἱόν,
180 ἦ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκῆνης.
ὡς ἄρ' ἔφαν, πάλλεν δὲ Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ,
ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης ὄν ἄρ' ἠθέλον αὐτοὶ
Αἴαντος· κῆρυξ δὲ φέρων ἂν ὄμιλον ἀπάντη
δειξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
185 οἳ δ' οὐ γινώσκοντες ἀπηνήναντο ἕκαστος.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἴκανε φέρων ἂν ὄμιλον ἀπάντη
ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέη βάλε φαίδιμος Αἴας,
ἦτοι ὑπέσχεθε χεῖρ', ὃ δ' ἄρ' ἔμβαλεν ἄγχι παραστάς,
γνώ δὲ κλήρου σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ.
190 τὸν μὲν πὰρ πόδ' ἐὼν χαμάδις βάλε φώνησέν τε·
ᾧ φίλοι ἦτοι κλῆρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἔκτορα δῖον.
ἀλλ' ἄγετ' ὄφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήϊα τεύχεα δύω,
τόφρ' ὑμεῖς εὐχεσθε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι
195 σιγῇ ἐφ' ὑμείων ἵνα μὴ Τρωῆς γε πύθωνται,
ἦε καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὐ τίνα δείδιμεν ἔμπης·
οὐ γὰρ τίς με βίη γε ἐκὼν ἀέκοντα δίηται
οὐδέ τι ἰδρεῖη, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νῆϊδά γ' οὕτως
200 ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.
ὡς ἔφαθ', οἳ δ' εὐχοντο Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι·
ᾧδε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ Ἰδηθεν μεδέων κύδιστε μέγιστε
δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὐχος ἀρέσθαι·
εἰ δὲ καὶ Ἔκτορά περ φιλέεις καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
205 ἴσην ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὄπασσον.
ὡς ἄρ' ἔφαν, Αἴας δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῖ ἔσσατο τεύχεα,

σεύατ' ἔπειθ' οἴός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
ὅς τ' εἶσιν πόλεμον δὲ μετ' ἀνέρας οὓς τε Κρονίων
210 θυμοβόρου ἔριδος μένει ξυνέηκε μάχεσθαι.
τοῖος ἄρ' Αἴας ὤρτο πελώριος ἕρκος Ἀχαιῶν
μειδιῶν βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν
ἦϊε μακρὰ βιβάς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μὲν ἐγήθεον εἰσορόωντες,
215 Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
Ἐκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν·
ἀλλ' οὐ πῶς ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι οὐδ' ἀναδῦναι
ἄψ λαῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμη.
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠὔτε πύργον
220 χάλκεον ἑπταβόειον, ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων
σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος Ὑλη ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων,
ὅς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον ἑπταβόειον
ταύρων ζατρεφῆων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἦλασε χαλκόν.
τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας
225 στή ῥα μάλ' Ἐκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα·
Ἐκτορ νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσεαι οἰόθεν οἴος
οἴοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασι
καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥήξήνορα θυμολέοντα.
ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
230 κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν·
ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι οἱ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν
καὶ πολέες· ἀλλ' ἄρχε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαῖολος Ἐκτωρ·
Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε κοίρανε λαῶν
235 μὴ τί μευ ἠὔτε παιδὸς ἀφαιροῦ πειρήτιζε
ἠὲ γυναικός, ἦ οὐκ οἶδεν πολεμῆϊα ἔργα.
αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε·
οἶδ' ἐπὶ δεξιά, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
ἀζαλέην, τό μοι ἔστι ταλαύρινον πολεμίζειν·
240 οἶδα δ' ἐπαῖξαι μόθον ἵππων ὠκείων·
οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηῖω μέλπεσθαι Ἄρηϊ.
ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἔοντα
λάθρη ὀπιπεύσας, ἀλλ' ἀμφιδόν, αἶ κε τύχωμι.
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
245 καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον
ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
ἔξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής,
ἐν τῇ δ' ἑβδομάτῃ ῥίνῳ σχέτο· δεύτερος αὖτε
Αἴας διογενὴς προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,

250 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν.
διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαίδαλου ἠρήρειστο·
ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
255 τῷ δ' ἐκσπασσαμένω δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἄμ' ἄμφω
σὺν ῥ' ἔπεσον λείουσιν εὐοκότες ὠμοφάγοισιν
ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὐτάσε δουρί,
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμή.
260 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἦ δὲ διαπρὸ
ἦλυθεν ἐγχείη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα,
τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε, μέλαν δ' ἀνεκῆκιεν αἶμα,
ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἴεκτωρ,
ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἶλετο χειρὶ παχείη
265 κείμενον ἐν πεδίῳ μέλανα τρηχύν τε μέγαν τε·
τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἐπταβόειον
μέσσον ἐπομφάλιον· περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός.
δεύτερος αὐτ' Αἴας πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας
ἦκ' ἐπιδηήσας, ἐπέρεισε δὲ Ἴν' ἀπέλεθρον,
270 εἴσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ,
βλάψε δὲ οἱ φίλα γούναθ'· ὃ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη
ἀσπίδι ἐγχριμφθεῖς· τὸν δ' αἰψ' ὤρθωσεν Ἀπόλλων.
καὶ νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,
εἰ μὴ κήρυκες Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
275 ἦλθον, ὃ μὲν Τρώων, ὃ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων,
Ταλθύβιός τε καὶ Ἴδαῖος πεπνυμένω ἄμφω·
μέσσω δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον, εἶπέ τε μῦθον
κῆρυξ Ἴδαῖος πεπνυμένα μῆδεα εἰδῶς·
μηκέτι παιῖδε φίλω πολεμίζετε μηδὲ μάχεσθον·
280 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς,
ἄμφω δ' αἰχμητά· τό γε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
νύξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
Ἴδαϊ' Ἴεκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·
285 αὐτὸς γὰρ χάρμη προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους.
ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι ἢ περ ἂν οὗτος.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἴεκτωρ·
Αἴαν ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε
καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι,
290 νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δηϊοτήτος
σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ' εἰς ὃ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνη, δῶη δ' ἐτέροισί γε νίκην.

νύξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι,
ὡς σὺ τ' εὐφρήνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοῦς,
295 σούς τε μάλιστα ἔτας καὶ ἑταίρους, οἳ τοι ἔασιν·
αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄστρῳ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
Τρῶας εὐφρανέω καὶ Τρωάδας ἔλκεσιπέπλους,
αἷ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα.
δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
300 ὄφρα τις ᾧδ' εἴπησιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
ἡμὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
ἡδ' αὖτ' ἐν φιλότῃ διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.
ὡς ἄρα φωνήσας δῶκε Ξίφος ἀργυρόηλον
σὺν κολεῶν τε φέρων καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι·
305 Αἴας δὲ ζωστήρα δίδου φοίνικι φαεινόν.
τῷ δὲ διακρινθέντε ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
ἦϊ, ὁ δ' ἐς Τρώων ὄμαδον κίε· τοὶ δὲ χάρησαν,
ὡς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
310 καὶ ῥ' ἦγον προτὶ ἄστρῳ ἀελπτέοντες σόον εἶναι.
Αἴαντ' αὖθ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον κεχαρηότα νίκη.
οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίησιν ἐν Ἀτρεΐδαο γέροντο,
τοῖσι δὲ βουὴν ἰέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
315 ἄρσενά πενταέτηρον ὑπερμενεῖ Κρονίωνι.
τὸν δέρον ἀμφὶ θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,
μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πειρᾶν τ' ὀβελοῖσιν,
ὄπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
320 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης·
νώτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέραιεν
ἦρως Ἀτρεΐδης εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖς ὁ γέρον πάμπρωτος ὑφαίνειν ἦρχετο μῆτιν
325 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
τῶν νῦν αἶμα κελαινὸν εὐρροσὸν ἀμφὶ Σκάμανδρον
330 ἐσκέδασ' ὀξὺς Ἄρης, ψυχαὶ δ' Αἴδος δὲ κατῆλθον·
τῷ σε χρὴ πόλεμον μὲν ἄμ' ἠοὶ παῦσαι Ἀχαιῶν,
αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς
βουσί καὶ ἡμίονοισιν· ἀτὰρ κατακῆομεν αὐτοὺς
τυτθὸν ἀπὸ πρὸ νεῶν, ὡς κ' ὄστέα παισὶν ἕκαστος

335 οἴκαδ' ἄγη ὅτ' ἂν αὐτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν.
τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες
ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δείμομεν ὦκα
πύργους ὑψηλοὺς εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
340 ὄφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴη·
ἔκτοσθεν δὲ βαθειᾶν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
ἣ χ' ἵππον καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐοῦσα,
μή ποτ' ἐπιβρίση πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.
ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
345 Τρώων αὐτ' ἀγορὴ γένητ' Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρη
δεινὴ τετρηχυῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσι·
τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύει·
κέκλυτέ μεν Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
350 δεῦτ' ἄγετ' Ἀργεῖην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκια πιστὰ
ψευδάμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὐ νύ τι κέρδιον ἡμῖν
ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὦδε.
ἦτοι ὁ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
355 διὸς Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠὲ κόμοιο,
ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀντήνωρ σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
οἴσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
εἰ δ' ἔτεδὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
360 ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί.
αὐτὰρ ἐγὼ Τρῶεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω·
ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω
κτήματα δ' ὅσσ' ἀγόμεν ἐξ Ἀργεος ἡμέτερον δῶ
365 πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.
ἦτοι ὁ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Δαρδανίδης Πριάμος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,
ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
κέκλυτέ μεν Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
370 νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ πτόλιν ὡς τὸ πάρος περ,
καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
ἠῶθεν δ' Ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας
εἰπέμεν Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάω
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·
375 καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἴ κ' ἐθέλωσι
παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰς ὃ κε νεκροὺς
κῆομεν· ὕστερον αὐτε μαχησόμεθ' εἰς ὃ κε δαίμων

ἄμμε διακρίνη, δῶη δ' ἑτέροισί γε νίκην.
ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο·
380 δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν·
ἠῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας·
τοὺς δ' εὖρ' εἰν ἀγορῇ Δαναοὺς θεράποντας Ἄρηος
νηϊ πάρα πρύμνη Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὁ τοῖσι
στάς ἐν μέσσοισιν μετεφώνεεν ἠπύτα κῆρυξ·
385 Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν
ἠνώγει Πριάμῳ τε καὶ ἄλλοι Τρωῶες ἀγανοὶ
εἰπεῖν, αἶ κέ περ ὑμμι φίλον καὶ ἠδὺ γένοιτο,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·
κτῆματα μὲν ὄσ' Ἀλέξανδρος κοίλης ἐνὶ νηυσὶν
390 ἠγάγετο Τροίηνδ'· ὡς πρὶν ὠφελλ' ἀπολέσθαι
πάντ' ἐθέλει δόμεναι καὶ οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·
κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
οὗ φησιν δώσειν· ἢ μὴν Τρωῆς γε κέλονται.
καὶ δὲ τὸδ' ἠνώγεον εἰπεῖν ἔπος αἶ κ' ἐθέλητε
395 παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος εἰς ὃ κε νεκροὺς
κῆρομεν· ὕστερον αὐτε μαχησόμεθ' εἰς ὃ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνη, δῶη δ' ἑτέροισί γε νίκην.
ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
ὄψῃ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
400 μῆτ' ἄρ τις νῦν κτῆματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω
μῆθ' Ἑλένην· γνωτὸν δὲ καὶ ὄς μάλα νῆπιός ἐστιν
ὡς ἤδη Τρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπται.
ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἴες Ἀχαιῶν
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο·
405 καὶ τότε ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Ἰδαῖ' ἦτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις
ὡς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως
ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακαίεμεν οὗ τι μεγάριω·
οὐ γάρ τις φειδῶ νεκῶν κατατεθνηώτων
410 γίγνεται· ἐπεὶ κε θάνωσι πυρὸς μελισσέμεν ὦκα.
ὄρκια δὲ Ζεὺς ἴστω ἐρίγδουπος πόσις Ἴηρης.
ὡς εἰπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν,
ἄψορρον δ' Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἰρήν.
οἱ δ' ἔατ' εἰν ἀγορῇ Τρωῶες καὶ Δαρδανίωνες
415 πάντες ὀμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὀππότε ἄρ' ἔλθοι
Ἰδαῖος· ὁ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπε
στάς ἐν μέσσοισιν· τοὶ δ' ὀπλίζοντο μάλ' ὦκα,
ἀμφότερον νέκυάς τ' ἀγέμεν ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην·
Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν εὐσσέλμων ἀπὸ νηῶν

420 ὁτρύνοντο νέκυς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην.
Ἥελιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας
ἐξ ἀκαλαρρείταιο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο
οὐρανὸν εἰσανιών· οἳ δ' ἦντεον ἀλλήλοισιν.
ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·
425 ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἄπο βρότον αἵματόεντα
δάκρυα θερμὰ χέοντες ἀμαξάων ἐπάειραν.
οὐδ' εἶα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἳ δὲ σιωπῇ
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπινήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν προτὶ Ἴλιον ἰρήν.
430 ὥς δ' αὐτως ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπινήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
ἦμος δ' οὐτ' ἄρ' ἔω ἡώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγρετο λαὸς Ἀχαιῶν,
435 τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἕνα ποίεον ἐξαγαγόντες
ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν
πύργους θ' ὑψηλοὺς, εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
ὄφρα δι' αὐτῶν ἰππηλασίῃ ὁδὸς εἴη·
440 ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῶ τάφρον ὄρουξαν
εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.
ὥς οἳ μὲν πονέοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί·
οἳ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ
θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
445 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
ὅς τις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
οὐχ ὀράας ὅτι δ' αὐτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
450 ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας;
τοῦ δ' ἦτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδναται ἡώς·
τοῦ δ' ἐπιλήσονται τὸ ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
ἦρω Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
455 ὦ πόποι ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οἷον ἔειπες.
ἄλλός κέν τις τοῦτο θεῶν δείσειε νόημα,
ὅς σέο πολλὸν ἀφαιρότερος χειρᾶς τε μένος τε·
σὸν δ' ἦτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδναται ἡώς.
ἄγρει μὰν ὅτ' ἂν αὐτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
460 οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
τεῖχος ἀναρρήξας τὸ μὲν εἰς ἄλα πᾶν καταχεῦαι,
αὐτίς δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,

ὥς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.
ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
465 δύσετο δ' ἠέλιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν,
βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας καὶ δόρπον ἔλοντο.
νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέσταν οἶνον ἄγουσαι
πολλαί, τὰς προέηκεν Ἴησονίδης Εὐνήος,
τόν ῥ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ὑπ' Ἴησони ποιμένι λαῶν.
470 χωρὶς δ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
δῶκεν Ἴησονίδης ἀγέμεν μέθυ χίλια μέτρα.
ἔνθεν οἰνίζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἶθωνι σιδήρῳ,
ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτῆσι βόεσσιν,
475 ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν.
παννύχιοι μὲν ἔπειτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἠδ' ἐπίκουροι
παννύχιος δέ σφιν κακὰ μῆδετο μητίετα Ζεὺς
σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἤρει·
480 οἶνον δ' ἐκ δεπάων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη
πρὶν πιέειν πρὶν λειψαὶ ὑπερμενείῃ Κρονίωνι.
κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

Ἰλιάδος Θ'

-Θ- Ἦὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἴαν,
Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορῆν ποιήσατο τερπικέραυτος
ἀκροτάτη κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμπιοιο·
αὐτὸς δὲ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον·
5 κέκλυτέ με πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι,
ὄφρ' εἶπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
μήτέ τις οὖν θήλεια θεὸς τό γε μήτέ τις ἄρσιν
πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος, ἀλλ' ἅμα πάντες
αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
10 ὄν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω
ἐλθόντ' ἢ Τρῶεσσιν ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσι
πληγείς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὐλυμπον δέ·
ἢ μιν ἐλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἠερόεντα
τῆλε μάλ', ἢ χι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
15 ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός,
τόσσον ἔνερθ' Αἴδεω ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
γνώσεται ἔπειθ' ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.

εἰ δ' ἄγε πειρήσασθε θεοὶ ἵνα εἴδετε πάντες·
σειρήν χρυσεῖην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες

20 πάντες τ' ἐξάπτεσθε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι·
ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίον δὲ
Ζῆν' ὕπατον μήστωρ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,
αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ' αὐτῇ τε θαλάσῃ·

25 σειρήν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο
δησαίμην, τὰ δέ κ' αὐτε μετήρορα πάντα γένοιτο.
τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν περὶ τ' εἶμ' ἀνθρώπων.
ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.

30 ὄψε δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ᾧ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη ὕπατε κρειόντων
εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν·
ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
35 ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ' ὡς σὺ κελεύεις·
βουλήν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ' ἢ τις ὀνήσει,
ὡς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.

τὴν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
θάρσει Τριτογένεια φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
40 πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι.
ὡς εἰπὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππῳ
ὠκυπέτα χρυσέησιν ἐθείρησιν κομόωντε,
χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντο δ' ἰμάσθλην
χρυσεῖην εὐτυκτον, εἰσὶ δ' ἐπεβήσετο δίφρου,
45 μᾶστιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
μεσσηγῦς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

Ἴδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα μητέρα θηρῶν
Γάργαρον, ἔνθά τέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις.
ἔνθ' ἵππους ἔστησε πατῆρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
50 λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευεν.
αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύδει γαίῳν
εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἔλοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
ῥίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσοντο.
55 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὀπλίζοντο
παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὡς ὑσμῖνι μάχεσθαι
χρειοῖ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν.

παῖσαι δ' ὠϊγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
πεζοὶ θ' ἵππηές τε· πολὺς δ' ὄρουμαγδὸς ὀρώρει.
60 οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἴκοντο
σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὄρουμαγδὸς ὀρώρει.
ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν
65 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός.
ἦμος δ' Ἥλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·
70 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο
Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπε δ' αἴσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.
αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἔζέσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν·
75 αὐτὸς δ' ἐξ Ἴδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ
ἦκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες
θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν.
ἔνθ' οὔτ' Ἴδομενεὺς τλῆ μίμνειν οὔτ' Ἀγαμέμνων,
οὔτε δὴ Αἴαντες μενέτην θεράποντες Ἄρηος·
80 Νέστωρ οἶος ἔμιμνε Γερήνιος οὔρος Ἀχαιῶν
οὔ τι ἐκῶν, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο, τὸν βάλεν ἰῶ
δῖος Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠὺκόμοιο
ἄκρην κὰκ κορυφῆν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν.
85 ἀλήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ,
σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε κυλινδόμενος περὶ χαλκῶ.
ὄφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηγορίας ἀπέταμνε
φασγάνῳ αἴσσων, τόφρ' Ἔκτορος ὠκέες ἵπποι
ἦλθον ἀν' ἰωχμὸν θρασὺν ἠνίοχον φορέοντες
90 Ἔκτορα· καὶ νῦν κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσε
εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
σμερδαλέον δ' ἐβόησεν ἐποτρύνων Ὀδυσῆα·
διογενὲς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ
πῆ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν κακὸς ὡς ἐν ὀμίλῳ;
95 μὴ τίς τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξῃ·
ἀλλὰ μὲν ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.
ὡς ἔφατ', οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Τυδεΐδης δ' αὐτὸς περ ἑὼν προμάχοισιν ἐμίχθη,

100 στῆ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληϊάδαο γέροντος,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὦ γέρον ἦ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι μαχηταί,
σὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει,
ἠπεδανὸς δὲ νύ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι.
105 ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδῃαι
οἴοι Τρωῖοι ἵπποι ἐπιστάμενοι πεδίοιο
κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι,
οὓς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην μῆστωρε φόβοιο.
τούτῳ μὲν θεράποντε κομείτων, τώδε δὲ νῶϊ
110 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοις ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἔκτωρ
εἴσεται εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμησιν.
ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ.
Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομείτην
ἴφθιμοι Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνῳρ.
115 τῷ δ' εἰς ἀμφοτέρῳ Διομήδεος ἄρματα βήτην·
Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' ἠνία σιγαλόεντα,
μάστιξεν δ' ἵππους· τάχα δ' Ἔκτορος ἄγχι γένοντο.
τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός·
καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὁ δ' ἠνίοχον θεράποντα
120 υἱὸν ὑπερθύμου Θηβαίου Ἡνιοπῆα
ἵππων ἠνί' ἔχοντα βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δὲ οἱ ἵπποι
ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.
Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἠνιόχοιο·
125 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου
κεῖσθαι, ὁ δ' ἠνίοχον μέθεπε θρασύν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
ἵπῳ δευέσθην σημάντορος· αἶψα γὰρ εὗρεν
Ἴφιτίδην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὃν ῥά τόθ' ἵππων
ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δὲ οἱ ἠνία χερσίν.
130 ἔνθά κε λαιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο,
καὶ νύ κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον ἠὔτε ἄρνες,
εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν ἀφήκ' ἀργῆτα κεραυνόν,
καδὲ δὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδεος ἦκε χαμᾶζε·
135 δεινὴ δὲ φλόξ ὦρτο θεείου καιομένοιο,
τῷ δ' ἵπῳ δέισαντε καταπτῆτην ὑπ' ὄχεσφι·
Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἠνία σιγαλόεντα,
δεῖσε δ' ὅ γ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπε·
Τυδεΐδη ἄγε δ' αὖτε φόβον δ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
140 ἦ οὐ γινώσκεις ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ ἔπετ' ἀλκή;
νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει
σήμερον· ὕστερον αὖτε καὶ ἡμῖν, αἴ κ' ἐθέλησι,

δώσει· ἀνὴρ δέ κεν οὔ τι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο
οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερός ἐστι.
145 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·
Ἔκτωρ γάρ ποτε φήσει ἐνὶ Τρῳέσσ' ἀγορεύων·
Τυδεΐδης ὑπ' ἐμείο φοβούμενος ἵκετο νῆας.
150 ὥς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν.
τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
ὦ μοι Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἶον ἔειπες.
εἴ περ γάρ σ' Ἔκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,
ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες
155 καὶ Τρῶων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστάων,
τάων ἐν κονίησι βάλες θαλεροὺς παρακοίτας.
ὡς ἄρα φωνήσας φύγαδε τράπε μώνυχας ἵππους
αὐτίς ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῳῆς τε καὶ Ἔκτωρ
ἠχῆ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.
160 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
Τυδεΐδη περὶ μὲν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι
ἔδρη τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείοις δεπάεσσι
νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντὶ τέτυξο.
ἔρρε κακὴ γλήνη, ἐπεὶ οὐκ εἴξαντος ἐμείο
165 πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεται, οὐδὲ γυναικας
ἄξεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.
ὡς φάτο, Τυδεΐδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν
ἵππους τε στρέψαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
τρὶς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
170 τρὶς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητιέτα Ζεὺς
σῆμα τιθεὶς Τρῳέεσσι μάχης ἕτεραλκέα νίκην.
Ἔκτωρ δὲ Τρῳέεσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ
ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
175 γινώσκω δ' ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων
νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα·
νήπιοι οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανώωντο
ἀβλήχρ' οὐδενόσωρα· τὰ δ' οὐ μένος ἀμὸν ἐρύξει·
ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτῆν.
180 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσι γένωμαι,
μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηϊοιο γενέσθω,
ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτοὺς
Ἀργεῖους παρὰ νηυσὶν ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ.
ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·

185 Ἐάνθέ τε καὶ σὺ Πόδαργε καὶ Αἴθων Λάμπέ τε δῖε
νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἦν μάλα πολλὴν
Ἄνδρομάχη θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος
ὑμῖν παρ' προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν
οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,
190 ἢ ἐμοί, ὅς πέρ οἱ θαλερὸς πόσις εὐχομαι εἶναι.
ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον ὄφρα λάβωμεν
ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει
παῖσαν χρυσεῖην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτὴν,
αὐτὰρ ἀπ' ὤμοιιν Διομήδεος ἵπποδάμοιο
195 δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἡφαιστος κάμε τεύχων.
εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἐελποίμην κεν Ἀχαιοὺς
αὐτονυχὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκειάων.
ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, νεμέσησε δὲ πότνια Ἥρη,
σεῖσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον,
200 καὶ ῥα Ποσειδάωνα μέγαν θεὸν ἀντίον ἠΐδα·
ὦ πόποι ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οὐδέ νυ σοὶ περ
ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμὸς.
οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγουσι
πολλά τε καὶ χαρίεντα· σὺ δὲ σφισι βούλεο νίκην.
205 εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἀρωγοί,
Τρῶας ἀπάσασθαι καὶ ἐρुकέμεν εὐρύσπα Ζῆν,
αὐτοῦ κ' ἐνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἴδη.
τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων ἐννοσίχθων·
Ἥρη ἀπτοεπές ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
210 οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι
ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
τῶν δ' ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργε
πλήθην ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων
215 εἰλομένων· εἴλει δὲ θεῶν ἀτάλαντος Ἄρηϊ
Ἔκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκε.
καὶ νύ κ' ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ νῆας εἵσας,
εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη
αὐτῷ ποιπνύσαντι θεῶς ὀτρῦναι Ἀχαιούς.
220 βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακῆτεϊ νηϊ μελαίνῃ,
ἢ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε,
ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
225 ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἵσας
εἴρυσαν, ἠνορέη πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν·
ἠῦσεν δὲ διαπρῦσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·

αἰδῶς Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί·
πῆ ἔβαν εὐχωλαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,
230 ἄς ὀπότ' ἐν Λήμνῳ κενεαυχέες ἠγοράασθε,
ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιράων
πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,
Τρώων ἄνθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος
στήσεσθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἐνός ἄξιό εἰμεν
235 Ἐκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέῳ.
Ζεῦ πάτερ, ἧ ῥά τιν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλῆων
τῆδ' ἄτη ἄσασας καί μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας;
οὐ μὲν δὴ ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμὸν
νηϊ πολυκλήϊδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρρων,
240 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημὸν καὶ μηρί' ἔκηα
ἰέμενος Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.
ἀλλὰ Ζεῦ τόδε πέρ μοι ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ·
αὐτοὺς δὴ περ ἕασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,
μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἕα δάμνασθαι Ἀχαιοῦς.
245 ὡς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα,
νεῦσε δὲ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι οὐδ' ἀπολέσθαι.
αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε τελειότατον πετεηνῶν,
νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
παρ δὲ Διὸς βωμῶ περικαλλεῖ κάββαλε νεβρόν,
250 ἐνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί.
οἱ δ' ὡς οὖν εἶδονθ' ὅ τ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἦλυθεν ὄρνις,
μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
ἐνθ' οὐ τις πρότερος Δαναῶν πολλῶν περ ἐόντων
εὔξατο Τυδεΐδαο πάρος σχέμεν ὠκέας ἵππους
255 τάφρου τ' ἐξελάσαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι,
ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν
Φραδμονίδην Ἀγέλαον· ὃ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους·
τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
ᾧμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασεν·
260 ἠριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος,
τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκὴν,
τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενῆος
Μηριόνης ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντη,
265 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαδὸς υἱός·
Τεῦκρος δ' εἵνατος ἦλθε παλίντονα τόξα τιταίνων,
στῆ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.
ἐνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὁ γ' ἦρως
παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ' οἷστέυσας ἐν ὀμίλῳ

270 βεβλήκοι, ὃ μὲν αὖθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσεν,
αὐτὰρ ὃ αὖτις ἰὼν πάϊς ὡς ὑπὸ μητέρα δύσκειν
εἰς Αἴανθ'· ὃ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῶ.
ἔνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων;
Ἵρσίλοχον μὲν πρῶτα καὶ Ἵρμενον ἠδ' Ἵφελέστην
275 Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην
καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον,
πάντας ἐπασσύτερους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
τόξου ἀπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
280 στῆ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Τεῦκρε φίλη κεφαλή, Τελαμώνιε κοίρανε λαῶν
βάλλ' οὕτως, αἶ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι
πατρὶ τε σῶ Τελαμῶνι, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα,
καὶ σε νόθον περ ἑόντα κομίσσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
285 τὸν καὶ τηλόθ' ἑόντα εὐκλείης ἐπίβησον.
σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται·
αἶ κέν μοι δῶη Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη
Ἰλίου ἐξαλαπάξαι εὐκτίμενον πτολίεθρον,
πρῶτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήϊον ἐν χειρὶ θήσω,
290 ἢ τρίποδ' ἢ ἐδύω ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφιν
ἢ ἐγυναῖχ', ἢ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων·
Ἄτρεΐδῃ κύδιστε τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
ὀτρύνεις; οὐ μὲν τοι ὄση δύναμις γε πάρεστι
295 παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἰλίον ὠσάμεθ' αὐτοὺς
ἐκ τοῦ δή τόξοισι δεδεγμένος ἀνδρας ἐναίρω.
ὀκτῶ δή προέηκα τανυγλώχινας οἴστους,
πάντες δ' ἐν χρῆσιν πῆχθεν ἀρηϊθῶων ἀἄζηων·
τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα.
300 ἢ ῥα καὶ ἄλλον οἴστων ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
Ἴκτορος ἀντικρῦ, βαλέειν δέ ἐἴετο θυμός·
καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ', ὃ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα
υἱὸν ἐὼν Πριάμοιο κατὰ στῆθος βάλεν ἄῶ,
τόν ῥ' ἐξ Αἰῶσῆθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ
305 καλῆ Καστιάνειρα δέμας εἰκυῖα θεῆσι.
μήκων δ' ὡς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἢ τ' ἐνὶ κήπῳ
καρπῶ βριθομένη νοτίησί τε εἰαρινῆσιν,
ὡς ἐτέρωσ' ἤμυσε κάρη πλήηκι βαρυνθέν.
Τεῦκρος δ' ἄλλον οἴστων ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
310 Ἴκτορος ἀντικρῦ, βαλέειν δέ ἐἴετο θυμός.
ἀλλ' ὃ γε καὶ τόθ' ἄμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων·
ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον θρασὺν Ἴκτορος ἠνιοχῆα

ἰέμενον πόλεμον δὲ βάλε στήθος παρὰ μαζόν·
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
315 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.
Ἔκτορα δ' αἶνόν ἄχος πύκασε φρένας ἠνιόχοιο·
τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγύς ἐόντα
ἵππων ἠνί' ἐλεῖν· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
320 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος
σμερδαλέα ἄάχων· ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ,
βῆ δ' ἄθυς Τεύκρου, βαλέειν δέ ἐ θυμὸς ἀνώγει.
ἦτοι ὃ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν οἴστον,
θῆκε δ' ἐπὶ νευρῆ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Ἔκτωρ
325 αὐερόντα παρ' ὦμον, ὅθι κληῆς ἀποέργει
αὐχένα τε στήθος τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστι,
τῆ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκρῖόνεντι,
ῥῆξε δέ οἱ νευρήν· νάρκησε δὲ χεῖρ ἐπὶ καρπῷ,
στή δὲ γνύξ ἐριπῶν, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
330 Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτιο πεσόντος,
ἀλλὰ θεῶν περὶβη καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι
Μηκιστεὺς Ἐχίοιο πάϊς καὶ δῖος Ἀλάστωρ
νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
335 ἄψ δ' αὐτίς Τρώεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὤρσεν·
οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὤσαν Ἀχαιοῦς·
Ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε σθένει βλεμεαίνων.
ὥς δ' ὅτε τίς τε κύων συὸς ἀγρίου ἢ ἐ λέοντος
ἄπτηται κατόπισθε ποσὶν ταχέεσσι διώκων
340 ἰσχία τε γλουτούς τε, ἐλισσόμενόν τε δοκεύει,
ὥς Ἔκτωρ ὦπαζε κάρη κομόωντας Ἀχαιοῦς,
αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δὲ φέβοντο.
αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν,
345 οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
Ἔκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους
Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων ἠδὲ βροτολοιοῦ Ἄρης.
350 τοὺς δὲ ἰδοῦσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὦ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος οὐκέτι νῶϊ
ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ' ὑστάτιόν περ·
οἱ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται

355 ἄνδρὸς ἑνὸς ῥίπῃ, ὃ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς
Ἔκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
καὶ λίην οὗτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειε
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
360 ἀλλὰ πατὴρ οὐμός φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῆσι
σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς·
οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὃ οἱ μάλα πολλάκις νῖδον
τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.
ἦτοι ὃ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
365 τῶ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν.
εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἦδε' ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμησιν
εὐτέ μιν εἰς Αἴδαο πυλάρταο προὔπεμψεν
ἐξ Ἐρέβευς ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Αἴδαο,
οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.
370 νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσε βουλάς,
ἦ οἱ γούνατ' ἔκυσσε καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου,
λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
ἔσται μὰν ὅτ' ἂν αὖτε φίλην γλαυκώπιδα εἶπη.
ἀλλὰ σὰ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
375 ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταδῶσα Διὸς δόμον αἰγίοχοιο
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι
ἢ νῶϊ Πριάμοιο πάϊς κορυθαίολος Ἔκτωρ
γηθήσει προφανέντε ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
ἦ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἦδ' οἰωνούς
380 δημῶ καὶ σάρκεσσι, πεσῶν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
ἦ μὲν ἐποικομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
Ἥρη πρέσβα θεὰ θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο·
αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγίοχοιο
385 πέπλον μὲν κατέχευεν ἑάνον πατρὸς ἐπ' οὔδει
ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν,
ἦ δὲ χιτῶν' ἐνδῶσα Διὸς νεφεληγερέταο
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυνόεντα.
ἐς δ' ὄχρα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος
390 βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῶ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
ἠρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὄβριμοπάτρη.
Ἥρη δὲ μάλιστα θεῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ ἄς ἔχον Ὀρραι,
τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλυμπός τε
395 ἦ μὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἦδ' ἐπιθεῖναι.
τῆ ῥά δι' αὐτάων κεντροηκεέας ἔχον ἵππους.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδηθεν ἐπεὶ ἶδε χῶσατ' ἄρ' αἰνῶς,

Ἴριν δ' ὄτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελεύσαν·
βάσκ' ἴθι Ἴρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε μηδ' ἔα ἄντην
400 ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμον δέ.
ᾧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
γυιώσω μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω κατὰ θ' ἄρματα ἄξω·
οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
405 ἔλκε' ἀπαλήθησέσθον, ἅ κεν μάρπησι κεραυνός·
ὄφρα ἰδῆ γλαυκῶπις ὅτ' ἂν ᾧ πατρὶ μάχηται.
Ἦρη δ' οὐ τι τόσον νεμεσίζομαι οὐδὲ χολοῦμαι·
αἰεὶ γὰρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττι κεν εἶπω.
ὡς ἔφατ', ᾧρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελεύουσα,
410 βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
πρῶτησιν δὲ πύλησι πολυπτύχου Οὐλύμπιοιο
ἀντομένη κατέρυκε, Διὸς δέ σφ' ἔννεπε μῦθον·
πῆ μέματον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
οὐκ ἔαα Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργείοισιν.
415 ᾧδε γὰρ ἠπείλησε Κρόνου πάϊς, ἧ τελέει περ,
γυιώσειν μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν κατὰ θ' ἄρματα ἄξειν·
οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
ἔλκε' ἀπαλήθησέσθον, ἅ κεν μάρπησι κεραυνός·
420 ὄφρα ἰδῆς γλαυκῶπι ὅτ' ἂν σῶ πατρὶ μάχηαι.
Ἦρη δ' οὐ τι τόσον νεμεσίζεται οὐδὲ χολοῦται·
αἰεὶ γὰρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττι κεν εἴπη·
ἀλλὰ σύ γ' αἰνοτάτη κύον ἀδεῆς εἰ ἐτεόν γε
τολμήσεις Διὸς ἄντα πελώριον ἔγχος ἀεῖραι.
425 ἧ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἦρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ὦ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἔγωγε
νῶϊ ἔω Διὸς ἄντα βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζειν·
τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,
430 ὅς κε τύχη· κείνος δὲ τὰ ἅ φρονέων ἐνὶ θυμῶ
Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὡς ἐπιεικές.
ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους·
τῆσιν δ' ὄραι μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους,
καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίησι κάπησιν,
435 ἄρματα δ' ἐκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
αὐταὶ δὲ χρυσέοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον
μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιμημένοι ἦτορ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδηθεν εὐτροχον ἄρμα καὶ ἵππους
Οὐλύμπον δὲ δῖωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους.

440 τῶ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
ἄρματα δ' ἄμ βωμοῖσι τίθει κατὰ λίτα πετάσσας·
αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
ἔζετο, τῶ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπος.
αἷ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
445 ἦσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο·
αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·
τίφθ' οὕτω τετίησθον Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
οὐ μὲν θην κάμετόν γε μάχη ἐνὶ κυδιανείῳ
ὀλλῦσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἶνον ἔθεσθε.
450 πάντως, οἶον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι,
οὐκ ἄν με τρέψειαν ὅσοι θεοὶ εἰς ἔν Ὀλύμπῳ.
σφῶϊν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα
πρὶν πόλεμόν τε ἰδεῖν πολέμοιό τε μέρμερα ἔργα.
ᾧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ κεν τετελεσμένον ἦεν·
455 οὐκ ἄν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων πληγέντε κεραυνῶ
ἄψ ἐς Ὀλύμπον ἴκεσθον, ἴν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν.
ὡς ἔφαθ', αἷ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
πλησίαι αἷ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρῶεσσι μεδέσθην.
ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπε
460 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δὲ μιν ἄγριος ἦρει·
Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στήθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
αἰνότατε Κρονίδη ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
465 οἷ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
βουλήν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ' ἢ τις ὀνήσει,
ὡς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
470 ἦοὺς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα
ὄψαι, αἷ κ' ἐθέλησθα, βοῶπις πότνια Ἥρη
ὀλλύντ' Ἀργείων πουλὸν στρατὸν αἰχμητῶν·
οὐ γὰρ πρὶν πόλεμος ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἔκτωρ
πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα,
475 ἦματι τῶ ὅτ' ἄν οἷ μὲν ἐπὶ πρύμνησι μάχωνται
στείνει ἐν αἰνοτάτῳ περὶ Πατρόκλοιο θανόντος·
ὡς γὰρ θέσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
χωομένης, οὐδ' εἴ κε τὰ νεΐατα πείραθ' ἴκηαι
γαίης καὶ πόντοιο, ἴν' Ἰάπετός τε Κρόνος τε
480 ἦμενοι οὐτ' ἀυγῆς Ὑπερίονος Ἥελίοιο
τέρποντ' οὐτ' ἀνέμοισι, βαθὺς δὲ τε Τάρταρος ἀμφίς·
οὐδ' ἦν ἐνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὐ σευ ἔγωγε

σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.
ὡς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.
485 ἐν δ' ἔπεσ' Ὠκεανῶ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο
ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζεΐδωρον ἄρουραν.
Τρῳσὶν μὲν ῥ' ἀέκουσιν ἔδν φάος, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
ἀσπασίη τρίλλιστος ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή.
Τρῳῶν αὐτ' ἀγορῆν ποιήσατο φαίδιμος Ἔκτωρ
490 νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῶ ἐπι δινήεντι,
ἐν καθαρῶ ὄθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος.
ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον
τόν ῥ' Ἔκτωρ ἀγόρευε Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχ'· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
495 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης,
τῶ ὃ γ' ἐρεισάμενος ἔπεα Τρῳέσσι μετηύδα·
κέκλυτέ μεν Τρῳῆες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι
νῦν ἐφάμην νῆας τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
500 ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα
Ἀργεῖους καὶ νῆας ἐπὶ ὄρηγμῖνι θαλάσσης.
ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ καλλιτρίχας ἵππους
λύσαθ' ὑπέξ ὀχέων, παρὰ δὲ σφισι βάλλετ' ἐδωδῆν·
505 ἐκ πόλιος δ' ἄξεσθε βόας καὶ ἴφια μῆλα
καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε
σιτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
ὡς κεν παννύχιοι μέσφ' ἠοῦς ἠριγενείης
καίωμεν πυρὰ πολλά, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκη,
510 μὴ πῶς καὶ διὰ νύκτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
φεύγειν ὀρμήσονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
μὴ μὰν ἀσπουδί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἔκηλοι,
ἀλλ' ὡς τις τούτων γε βέλος καὶ οἴκοθι πέσση
βλήμενος ἢ ἰῶ ἢ ἔγχει ὀξυόεντι
515 νηὸς ἐπιθρώσκων, ἵνα τις στυγέησι καὶ ἄλλος
Τρῳσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν Ἄρηα.
κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστν Διὶ φίλοι ἀγγελλόντων
παῖδας πρωθήβας πολιοκροτάφους τε γέροντας
λέξασθαι περὶ ἄστν θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
520 θηλύτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισιν ἐκάστη
πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δὲ τις ἔμπεδος ἔστω
μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν λαῶν ἀπεόντων.
ᾧ δ' ἔστω Τρῳῆες μεγαλήτορες ὡς ἀγορεύω
μῦθος δ' ὅς μὲν νῦν ὑγιῆς εἰρημένος ἔστω,

525 τὸν δ' ἠοῦς Τρώεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω.
ἔλπομαι εὐχόμενος Δί τ' ἄλλοισὶν τε θεοῖσιν
ἔξελάαν ἐνθὲνδε κύνας κηρεσσιφορήτους,
οὓς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.
ἀλλ' ἦτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς,
530 πρῶϊ δ' ὑπηροῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
εἴσομαι εἴ κέ μ' ὁ Τυδεΐδης κρατερός Διομήδης
παρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν
χαλκῶ δηώσας ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.
535 αὔριον ἦν ἀρετὴν διαείσεται, εἴ κ' ἐμὸν ἔγχος
μείνη ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν οἴῳ
κεῖσεται οὐτηθεῖς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
ἠελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον· εἰ γὰρ ἐγὼν ὡς
εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήρωσ ἦματα πάντα,
540 τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
ὡς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν.
ὡς Ἔκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν.
οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,
δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος·
545 ἐκ πόλιος δ' ἄξοντο βόας καὶ ἴφια μῆλα
καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,
σιτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.
549 κνίσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρων οὐρανὸν εἴσω.
553 οἱ δὲ μέγα φρονέοντες ἐπὶ πτολέμοιο γεφύρας
εἶατο παννύχιοι, πυρὰ δὲ σφισι καίετο πολλά.
555 ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην
φαίνετ' ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμος αἰθήρ·
ἔκ τ' ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρόωνες ἄκροι
καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,
πάντα δὲ εἶδεται ἄστρα, γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν·
560 τόσσα μεσηγὺ νεῶν ἠδὲ Ξάνθοιο ῥοάων
Τρώων καιόντων πυρὰ φαίνετο Ἰλιόθι πρό.
χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, παρὰ δὲ ἐκάστῳ
εἶατο πεντήκοντα σέλα πυρὸς αἰθομένοιο.
ἵπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας
565 ἔσταότες παρ' ὄχεσφιν εὐθρονον Ἠῶ μίμνον.

Ιλιάδος Γ'

-Γ- ὡς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
θεσπεσίη ἔχε φύζα φόβου κρούεντος ἑταίρη,
πένθει δ' ἀτλήτω βεβολήατο πάντες ἄριστοι.

ὡς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα
5 Βορέης καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θρήκηθεν ἄητον
ἔλθόντ' ἔξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινὸν
κορθύεται, πολλὸν δὲ παρῆξ ἄλα φῦκος ἔχευεν·
ὡς ἑδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

Ἄτρεΐδης δ' ἄχει μέγλω βεβολημένος ἦτορ
10 φοῖτα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων
κλήδην εἰς ἀγορῆν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον,
μὴ δὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρώτοισι πονεῖτο.
Ἴζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
ἴστατο δάκρυ χέων ὡς τε κρήνη μελάνυδρος

15 ἢ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερόν χέει ὕδωρ·
ὡς ὁ βαρὺ στενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα·
ὦ φίλοι Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρεῖη
σχέτλιος, ὃς τότε μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν

20 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
ὃς δὴ πολλῶν πολίων κατέλυσε κάρηνα
25 ἠδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.

ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες·
φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.
ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.

30 δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες υἱῆς Ἀχαιῶν·
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ἄτρεΐδη σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
ἢ θέμις ἐστὶν ἄναξ ἀγορῆ· σὺ δὲ μὴ τι χολωθῆς.
ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὄνειδισας ἐν Δαναοῖσι
35 φᾶς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα
ἴσασ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω·

σκήπτρω μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων,
ἀλκὴν δ' οὐ τοι δῶκεν, ὅ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
40 δαιμόνι' οὕτω που μάλα ἔλπει υἷας Ἀχαιῶν
ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας ὡς ἀγορεύεις;
εἰ δέ τοι αὐτῶ θυμὸς ἐπέσσυται ὡς τε νέεσθαι
ἔρχεο· πάρ τοι ὁδός, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης
ἐστᾶσ', αἶ τοι ἔποντο Μυκῆνηθεν μάλα πολλάι.
45 ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
εἰς ὃ κέ περ Τροίην διαπέρομεν. εἰ δέ καὶ αὐτοὶ
φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
νῶϊ δ' ἐγὼ Σθένελός τε μαχησόμεθ' εἰς ὃ κε τέκμων
Ἰλίου εὖρωμεν· σὺν γὰρ θεῶ εἰλήλουθμεν.
50 ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἵππότη Νέστωρ·
Τυδεΐδη περὶ μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι,
καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὀμήλικας ἔπλευ ἄριστος.
55 οὐ τίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσσειται ὅσοι Ἀχαιοί,
οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἴκεο μύθων.
ἦ μὲν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δέ κε καὶ πάϊς εἴης
ὀπλότατος γενεῆφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις
Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
60 ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν, ὃς σεῖο γεραίτερος εὐχομαι εἶναι,
ἐξεῖπω καὶ πάντα διίξομαι· οὐδέ κέ τίς μοι
μῦθον ἀτιμήσει', οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
ἀφρήτωρ ἀθέμιστος ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος
ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.
65 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δέ ἕκαστοι
λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.
κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἄτρεΐδῃ σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
70 δαίνυ δαῖτα γέρουσιν· ἔοικέ τοι, οὐ τοι ἀεικές.
πλεῖαί τοι οἴνου κλισίαί, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
ἡμάτιαι Θρηῆκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσι·
πᾶσά τοί ἐσθ' ὑποδεξίῃ, πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.
πολλῶν δ' ἀγρομένων τῶ πείσειαι ὅς κεν ἀρίστην
75 βουλὴν βουλευσῇ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς
ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δῆϊοι ἐγγύθι νηῶν
καίουσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσειε;
νῦξ δ' ἦδ' ἠὲ διαρραΐσει στρατὸν ἠὲ σαώσει.
ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.

80 ἔκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἔσσεύοντο
ἀμφί τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα ποιμένα λαῶν,
ἠδ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον υἱᾶς Ἄρηος
ἀμφί τε Μηριόνην Ἀφαρῆά τε Δηϊπυρόν τε,
ἠδ' ἀμφί Κρείοντος υἷον Λυκομήδεα δῖον.
85 ἔπτ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἑκάστω
κοῦροι ἅμα στεῖχον δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες·
καδ' δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἴζον ἰόντες·
ἔνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρπα ἕκαστος.
Ἄτρεΐδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν
90 ἔς κλισίην, παρὰ δέ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα.
οἱ δ' ἐπ' ὄνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χειρᾶς ἱάλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
95 ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἄτρεΐδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον
ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι, οὐνεκα πολλῶν
λαῶν ἔσσι ἄναξ καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξε
σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνά σφισι βουλευήσθαι.
100 τώ σε χρή περὶ μὲν φάσθαι ἔπος ἠδ' ἐπακοῦσαι,
κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλω, ὅτ' ἂν τινα θυμὸς ἀνώγη
εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἔξεταί ὅττι κεν ἄρχῃ.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει
105 οἷον ἐγὼ νοέω ἡμὲν πάλαι ἠδ' ἔτι καὶ νῦν
ἐξ ἔτι τοῦ ὅτε διογενὲς Βρισηΐδα κούρην
χωομένου Ἀχιλῆος ἔβης κλισίηθεν ἀπούρας
οὐ τι καθ' ἡμέτερόν γε νόον· μάλα γάρ τοι ἔγωγε
πόλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σῶ μεγαλήτορι θυμῷ
110 εἷξας ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοὶ περ ἔτισαν,
ἠτίμησας, ἐλὼν γὰρ ἔχεις γέρας· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
φραζώμεσθ' ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπίθωμεν
δώροισιν τ' ἀγανοῖσιν ἔπεσσί τε μελιχίοισι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
115 ὦ γέρον οὐ τι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας·
ἀασάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι. ἀντί νυ πολλῶν
λαῶν ἔστιν ἀνὴρ ὃν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
ὥς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην φρεσὶ λευγαλέησι πιθήσας,
120 ἄψ' ἐθέλω ἀρέσαι δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.
ὕμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω
ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,

αἰθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
πηγούς ἀθλοφόρους, οἱ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
125 οὐ κεν ἀλήϊος εἶη ἀνήρ ᾧ τόσσα γένοιτο,
οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
ὅσά μοι ἠνεύκοντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
δώσω δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας
Λεσβίδας, ἃς ὅτε Λέσβον εὐκτιμένην ἔλεν αὐτὸς
130 ἐξελόμην, αἱ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
τὰς μὲν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται ἦν τότε ἀπηύρων
κούρη Βρισῆος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι
μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι,
ἢ θέμις ἀνθρώπων πέλει ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.
135 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὐτε
ἄστῳ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσωσ' ἀλαπάξαι,
νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηυσάσθω
εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί,
Τρωιάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἐλέσθω,
140 αἶ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιϊκὸν οὐθαρ ἀρούρης
γαμβρός κέν μοι ἔοι· τίσω δέ μιν ἴσον Ὀρέστη,
ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
τρεις δέ μοι εἰσι θυγάτρεις ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτω
145 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα,
τάων ἦν κ' ἐθέλησι φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω
πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώσω
πολλὰ μάλ', ὅσ' οὐ πῶ τις ἐῖη ἐπέδωκε θυγατρί·
ἑπτὰ δέ οἱ δώσω εὐ ναιόμενα πτολίεθρα
150 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσσαν
Φηράς τε Ζαθέας ἠδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον
καλὴν τ' Αἰπείαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
πᾶσαι δ' ἐγγυς ἀλός, νέαται Πύλου ἡμαθόεντος·
ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυβοῦται,
155 οἳ κέ ἐ δωτίνησι θεὸν ὥς τιμήσουσι
καὶ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι μεταλήξαντι χόλοιο.
δηθήτω· Αἴδης τοι ἀμείλιχος ἠδ' ἀδάμαστος,
τοῦνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων·
160 καὶ μοι ὑποστήτω ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι
ἠδ' ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εὐχομαι εἶναι.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γεργήνιος ἰππότα Νέστωρ·
Ἄτρεΐδῃ κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον
δῶρα μὲν οὐκέτ' ὄνοστὰ διδοῖς Ἀχιλῆϊ ἄνακτι·

165 ἄλλ' ἄγετε κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἳ κε τάχιστα
ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.
εἰ δ' ἄγε τοὺς ἂν ἐγὼ ἐπιόψομαι οἳ δὲ πιθέσθων.
Φοῖνιξ μὲν πρῶτιστα Διὶ φίλος ἠγησάσθω,
αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
170 κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἄμ' ἐπέσθων.
φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημησαί τε κέλεσθε,
ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἳ κ' ἐλέηση.
ὡς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδότα μῦθον ἔειπεν.
αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
175 κούροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἐπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
ὀρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο.
τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
180 δενδίλλων ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα,
πειρᾶν ὡς πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
τῷ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαιήοχῳ ἐννοσιγαίῳ
ῥηϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
185 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην,
τὸν δ' εὖρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ
καλῇ δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν,
τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων πόλιν Ἡετίωνος ὀλέσσας·
τῇ ὅ γε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
190 Πάτροκλος δὲ οἳ οἶος ἐναντίος ἦστο σιωπῆ,
δέγμενος Αἰακίδαην ὅποτε λήξειεν ἀείδων,
τῷ δὲ βάτην προτέρω, ἠγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς
αὐτῇ σὺν φόρμιγγι λιπῶν ἔδος ἔνθα θάασσεν.
195 ὡς δ' αὐτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἴδε φῶτας, ἀνέστη.
τῷ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
χαίρετον· ἦ φίλοι ἄνδρες ἰκάνετον ἦ τι μάλα χρεώ,
οἳ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐστων.
ὡς ἄρα φωνήσας προτέρω ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς,
200 εἶσεν δ' ἐν κλισμοῖσι τάπησί τε πορφυρέοισιν.
αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
μείζονα δὴ κρητῆρα Μενoitίου υἱὲ καθίστα,
ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἐντυνον ἐκάστω·
οἳ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.
205 ὡς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ.
αὐτὰρ ὅ γε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,
ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' οἶος καὶ πίονος αἰγός,

ἐν δὲ σὺς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ.
τῷ δ' ἔχεν Ἀὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς.
210 καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε καὶ ἀμφ' ὄβελοῖσιν ἔπειρε,
πῦρ δὲ Μενoitιάδης δαΐεν μέγα ἰσόθεος φῶς.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλόξ ἔμαράνθη,
ἀνθρακιὴν στορέσας ὄβελους ἐφύπερθε τάνυσσε,
πάσσε δ' ἄλως θείοιο κραυευτάων ἐπαείρας.
215 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπτησε καὶ εἰν ἔλεοῖσιν ἔχευε,
Πάτροκλος μὲν σῖτον ἑλών ἐπένειμε τραπέζῃ
καλοῖς ἐν κανέοισιν, ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
αὐτὸς δ' ἀντίον ἴζεν Ὀδυσσῆος θείοιο
τοίχου τοῦ ἑτέροιο, θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
220 Πάτροκλον ὄν ἑταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς.
οἱ δ' ἐπ' ὄνειάθ' ἑτοῖμα προκείμενα χειρᾶς ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
νεῦσ' Αἴας Φοίνικι· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας δείδεκτ' Ἀχιλλῆα·
225 χαῖρ' Ἀχιλεῦ· δαιτὸς μὲν εἴσης οὐκ ἐπιδευεῖς
ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο
ἠδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν, πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
δαίνυσθ'· ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπηράτου ἔργα μέμηλεν,
ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα διοτρεφεὺς εἰσορόωντες
230 δείδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ σαωσέμεν ἢ ἀπολέσθαι
νῆας εὐσσέλμους, εἰ μὴ σύ γε δύσειαι ἀλκήν.
ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὐλιν ἔθεντο
Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι
κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ' ἔτι φασὶ
235 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.
Ζεὺς δὲ σφι Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
ἀστράπτει· Ἐκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμεαίνων
μαίνεται ἐκπάγλως πίσυνος Δί, οὐδέ τι τίει
ἀνέρας οὐδὲ θεοὺς· κρατερὴ δὲ ἐλύσσα δέδυκεν.
240 ἀρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι Ἡῶ διαν·
στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα
αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
δηώσειν παρὰ τῆσιν ὀρινομένους ὑπὸ καπνοῦ.
ταῦτ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μὴ οἱ ἀπειλὰς
245 ἐκτελέσωσι θεοί, ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἶη
φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ ἐκάς Ἄργεος ἵπποβότοιο.
ἀλλ' ἄνα εἰ μέμονάς γε καὶ ὀψέ περ υἱᾶς Ἀχαιῶν
τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχος

250 ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὐρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
φράζευ ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἡμᾶρ.
ὦ πέπον ἦ μὲν σοί γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
ἡματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε·
τέκνον ἐμὸν κάρτος μὲν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
255 δώσουσ' αἶ κ' ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν
ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὄφρα σε μᾶλλον
τίωσ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
ὥς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεαι· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
260 παύε', ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων
ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλήξαντι χόλοιο.
εἰ δὲ σὺ μὲν μευ ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω
ὅσά τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων·
ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
265 αἰθώνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
πηγούς ἀθλοφόρους, οἱ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
οὐ κεν ἀλήϊος εἶη ἀνὴρ ὧ τόσσα γένοιτο
οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
ὅσ' Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
270 δώσει δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας
Λεσβίδας, ἃς ὅτε Λέσβον ἐϋκτιμένην ἔλες αὐτὸς
ἐξέλεθ', αἶ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
τάς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται ἦν τότ' ἀπηύρα
κούρη Βρισῆος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὀμεῖται
275 μὴ ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι
ἢ θέμις ἐστὶν ἀναξ ἢ τ' ἀνδρῶν ἢ τε γυναικῶν.
ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δὲ κεν αὐτε
ἄστνυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσω' ἀλαπάξαι,
νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι
280 εἰσελθῶν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί,
Τρωιάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
αἶ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
εἰ δὲ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιϊκὸν οὐθαρ ἀρούρης
γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τίσει δὲ σε ἴσον Ὀρέστη,
285 ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
τρεῖς δὲ οἱ εἰσι θυγατρὲς ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτω
Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα,
τάων ἦν κ' ἐθέλησθα φίλην ἀνάεδνον ἄγεσθαι
πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὃ δ' αὐτ' ἐπὶ μείλια δώσει
290 πολλὰ μάλ', ὅσ' οὐ πῶ τις ἐῖ ἐπέδωκε θυγατρί·
ἑπτὰ δὲ τοι δώσει εὐναιόμενα πτολίεθρα
Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσσαν

Φηράς τε ζαθέας ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον
καλὴν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
295 πᾶσαι δ' ἐγγύς ἀλός, νέεται Πύλου ἡμαθόεντος·
ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυβούται,
οἳ κέ σε δωτίνησι θεὸν ὡς τιμήσουσι
καὶ τοι ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλήξαντι χόλοιο.
300 εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον
αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατόν, οἳ σε θεὸν ὡς
τίσουσ'· ἦ γὰρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο·
νῦν γὰρ χ' Ἔκτορ' ἔλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι
305 λύσσαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὐ τινά φησιν ὁμοῖον
οἷ ἔμειναι Δαναῶν οὐς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ
χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,
310 ἦ περ δὴ φρονέω τε καὶ ὡς τετελεσμένον ἔσται,
ὡς μὴ μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
ἐχθρὸς γὰρ μοι κείνος ὁμῶς Αἴδαο πύλησιν
ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθη ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἵπη.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
315 οὐτ' ἔμεγ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἴω
οὐτ' ἄλλους Δαναοὺς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
μάρνασθαι δηϊοσιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεὶ.
ἴση μοῖρα μένοντι καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·
ἐν δὲ ἱῆ τιμῇ ἡμὲν κακὸς ἠδὲ καὶ ἐσθλός·
320 κάτθαν' ὁμῶς ὅ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὅ τε πολλὰ ἐοργῶς.
οὐδέ τί μοι περὶ κείται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῶ
αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
ὡς δ' ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσι προφέρῃσι
μάστακ' ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἳ πέλει αὐτῇ,
325 ὡς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀϋπνοὺς νύκτας ἴαυον,
ἦματα δ' αἵματόεντα διέπρησσον πολεμίζων
ἀνδράσι μαρνάμενος ὀάρων ἔνεκα σφετεράων.
δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
πεζὸς δ' ἔνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
330 τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
Ἀτρεΐδῃ· ὃ δ' ὀπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῆσι
δεξάμενος διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν.
ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλεῦσι·

335 τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν
εἴλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα· τῇ παριαύων
τερπέσθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσιν
Ἀργεῖους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας
Ἀτρεΐδης; ἢ οὐχ' Ἑλένης ἔνεκ' ἠὲ ἠόκομοιο;
340 ἢ μῶνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων
Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅς τις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων
τὴν αὐτοῦ φιλεῖ καὶ κήδεται, ὡς καὶ ἐγὼ τὴν
ἐκ θυμοῦ φίλεον δουρικτητὴν περ' εὐοῦσαν.
νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο καὶ μ' ἀπάτησε
345 μὴ μεν πειράτω εὖ εἰδότος· οὐδέ με πείσει.
ἀλλ' Ὀδυσσεῦ σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι
φραζέσθω νήεσσι ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ.
ἢ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,
καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῶ
350 εὐρεΐαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν·
ἀλλ' οὐδ' ὡς δύναται σθένος Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο
ἴσχειν· ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον
οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἐκτωρ,
ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανεν·
355 ἐνθά ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγις δέ μεν ἔκφυγεν ὄρμῆν.
νῦν δ' ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἐκτορι δίῳ
αὐριον ἰρὰ Διὶ ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσι
νηήσας εὖ νῆας, ἐπὴν ἄλα δὲ προερούσσω,
ὄψαι, αἶ κ' ἐθέλησθα καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμήλη,
360 ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας
νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἀνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας·
εἰ δέ κεν εὐπλοίην δῶη κλυτὸς ἐννοσίγαιος
ἦματί κε τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην.
ἔστι δέ μοι μάλα πολλά, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων·
365 ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν
ἠδὲ γυναῖκας ἐϋζώνους πολιόν τε σίδηρον
ἄξομαι, ἄσσο' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅς περ' ἔδωκεν,
αὐτὶς ἐφυβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρεΐδης· τῷ πάντ' ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω
370 ἀμφαδόν, ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοὶ
εἴ τινα που Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἐξαπατήσειν
αἰὲν ἀναιδείην ἐπιειμένος· οὐδ' ἂν ἔμοιγε
τετλαίη κύνεός περ' ἐὼν εἰς ὦπα ιδέσθαι·
οὐδέ τί οἱ βουλάς συμφράσσομαι, οὐδέ μὲν ἔργον·
375 ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν· οὐδ' ἂν ἔτ' αὐτὶς
ἐξαπάφοιτ' ἐπέεσσι· ἄλις δέ οἱ· ἀλλὰ ἔκηλος
ἐρρέτω· ἐκ γὰρ εὐφρένας εἴλετο μητίετα Ζεὺς.

ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴση.
οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίη
380 ὅσά τέ οἱ νῦν ἔστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο,
οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,
αἶθ' ἑκατόμυλοὶ εἰσι, διηκόσιοι δ' ἄν' ἑκάστας
ἄνδρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
385 οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε,
οὐδέ κεν ὥς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει Ἀγαμέμνων
πρὶν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λώβην.
κούρη δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
οὐδ' εἰ χρυσεῖη Ἀφροδίτη κάλλος ἐρίζοι,
390 ἔργα δ' Ἀθηναίη γλαυκῶπιδι ἰσοφαρίζοι·
οὐδέ μιν ὥς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,
ὅς τις οἶτ' ἐπέοικε καὶ ὅς βασιλεύτερός ἐστιν.
ἦν γὰρ δὴ με σαῶσι θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἴκωμαι,
Πηλεὺς θὴν μοι ἔπειτα γυναῖκά γε μάσσεται αὐτός.
395 πολλαὶ Ἀχαῖδες εἰσὶν ἄν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε
κοῦραι ἀριστήων, οἳ τε πτολίεθρα ρύονται,
τάων ἦν κ' ἐθέλωμι φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν.
ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγήνωρ
γήμεντα μνηστὴν ἄλοχον εἰκυῖαν ἄκοιτιν
400 κτήμασι τέρπεσθαι τὰ γέρον ἐκτήσατο Πηλεὺς·
οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον οὐδ' ὅσα φασὶν
Ἴλιον ἐκτήσθαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον
τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἱᾶς Ἀχαιῶν,
οὐδ' ὅσα Λαῖνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει
405 Φοῖβου Ἀπόλλωνος Πυθοῖ ἐνι πετρηέσση.
ληῖστοὶ μὲν γὰρ τε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
κτητοὶ δὲ τρίποδές τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα,
ἄνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν οὔτε λειίστη
οὔθ' ἐλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
410 μήτηρ γὰρ τέ μέ φησι θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλος δέ.
εἰ μὲν κ' αὐθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
ᾤλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἀφθιτον ἔσται·
εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἴκωμι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
415 ᾤλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰῶν
ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ὤκα τέλος θανάτοιο κιχείη.
καὶ δ' ἄν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην
οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δήγετε τέκμωρ
Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γὰρ ἔθεν εὐρύοπα Ζεὺς

420 χεῖρα ἔην ὑπερέσχε, τεθαροσῆκασι δὲ λαοί.
ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
ἀγγελίην ἀπόφασθε· τὸ γὰρ γέρας ἔστι γερόντων·
ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
ἢ κέ σφιν νῆας τε σαῶ καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
425 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆς, ἐπεὶ οὐ σφισιν ἦδ' ἔτι ἔτοιμη
ἦν νῦν ἐφράσσαντο ἐμεῦ ἀπομνηνίσαντος·
Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
ὄφρα μοι ἐν νήεσσι φίλην ἔς πατρίδ' ἔπηται
αὐριον ἦν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄξω.
430 ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν·
ὄψ' ἐδὲ δὴ μετέειπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ
δάκρυ' ἀναπρήσας· περὶ γὰρ δῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν·
εἰ μὲν δὴ νόστόν γε μετὰ φρεσὶ φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ
435 βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θοῆσι
πῦρ ἐθέλεις αἰδηλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῶ,
πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο φίλον τέκος αὖθι λιποίμην
οἶος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
ἤματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε
440 νήπιον οὐ πω εἰδόθ' ὁμοῖου πολέμοιο
οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσι.
τοῦνεκά με προσέηκε διδασκόμεναι τάδε πάντα,
μῦθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων.
ὡς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο φίλον τέκος οὐκ ἐθέλοιμι
445 λείπεσθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταίῃ θεὸς αὐτὸς
γῆρας ἀποξύσας θήσειν νέον ἠβῶνonta,
οἶον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναϊκα
φεύγων νεΐκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
ὅς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο,
450 τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἀκοιτιν
μητέρ' ἐμήν· ἦ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων
παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.
τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα· πατήρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' οἴσθεις
πολλὰ κατηρᾶτο, στυγεράς δ' ἐπεκέκλετ' Ἐρινῦς,
455 μὴ ποτε γούνασιν οἴσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱὸν
ἔξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς
Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινή Περσεφόνεια.
ἔ

462 νθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς
πατρὸς χωμόμοιο κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
ἦ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἔοντες

465 αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισι,
πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς
ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἥφαιστοιο,
πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
470 εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἴαυον·
οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐερκέος αὐλῆς,
ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή,
475 καὶ τότε ἔγῳ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας
ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἐρκίον αὐλῆς
ῥεῖα, λαθῶν φύλακὰς τ' ἄνδρας δμῳάς τε γυναῖκας.
φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα μητέρα μῆλων
480 ἐς Πηλῆα ἄναχθ'· ὁ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο,
καί μ' ἐφίλησ' ὡς εἶτε πατήρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
μοῦνον τηλύγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσι,
καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν·
ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης Δολόπεσσιν ἀνάσσω.
485 καὶ σε τοσοῦτον ἔθηκα θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἄμ' ἄλλω
οὔτ' ἐς δαίτ' ἵεναι οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
πρὶν γ' ὅτε δή σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας
ὄψου τ' ἄσαιμι προταμῶν καὶ οἶνον ἐπισχῶν.
490 πολλάκι μοι κατέδευσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα
οἴνου ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.
ὡς ἐπὶ σοὶ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα,
τὰ φρονέων ὃ μοι οὐ τι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ
495 ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης.
ἀλλ' Ἀχιλεῦ δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τί σε χρὴ
νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμὴ τε βίη τε.
καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχολῆς ἀγανῆσι
500 λοιβῇ τε κνίσῃ τε παρατρῶπῳσ' ἀνθρώποι
λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῆῃ καὶ ἀμάρτη.
καὶ γάρ τε λιταί εἰσι Διὸς κοῦραι μέγαλοιο
χωλαί τε ῥυσαί τε παραβλῶπές τ' ὀφθαλμῶ,
αἶ ῥά τε καὶ μετόπισθ' ἄτης ἀλέγουσι κιοῦσαι.
505 ἦ δ' ἄτῃ σθεναρὴ τε καὶ ἀρτίπος, οὔνεκα πάσας
πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἴαν
βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἶ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.

ὄς μὲν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἄσπον ἰούσας,
τὸν δὲ μέγ' ὤνησαν καί τ' ἔκλυον εὐχομένοιο·
510 ὄς δέ κ' ἀνήνηται καί τε στερεῶς ἀποείπη,
λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιοῦσαι
τῶ ἄτην ἅμ' ἔπεσθαι, ἵνα βλαφθεῖς ἀποτίση.
ἀλλ' Ἀχιλεῦ πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρησιν ἔπεσθαι
τιμὴν, ἢ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν.
515 εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι τὰ δ' ὄπισθ' ὀνομάζοι
Ἄτρεΐδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶς χαλεπαῖνοι,
οὐκ ἂν ἔγωγέ σε μῆνιν ἀπορρίψαντα κελοίμην
Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι χατέουσί περ ἔμπης·
νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ τὰ δ' ὄπισθεν ὑπέστη,
520 ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους
κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαιϊκόν, οἳ τε σοὶ αὐτῶ
φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξης
μηδὲ πόδας· πρὶν δ' οὐ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
οὔτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
525 ἠρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι·
δωρητοί τε πέλοντο παρὰρρητοί τ' ἐπέεσσι.
μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι οὐ τι νέον γε
ὡς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισι.
Κουρητῆς τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
530 ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον,
Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς,
Κουρητῆς δὲ διαπραθέειν μεμαῶτες Ἄρηϊ.
καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὤρσε
χωσαμένη ὃ οἳ οὐ τι θαλύσια γουνῶ ἀλωῆς
535 Οἰνεὺς ῥέξ'· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἐκατόμβας,
οἷη δ' οὐκ ἔρρεξε Διὸς κούρη μέγαλοιο.
ἦ λάθετ' ἦ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῶ.
ἦ δὲ χολωσαμένη δῖον γένος ἰοχέαιρα
ὤρσεν ἐπι χλούνην σὺν ἄγριον ἀργιόδοντα,
540 ὄς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ἔθων Οἰνῆος ἀλωήν·
πολλὰ δ' ὅ γε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
αὐτῆσιν ῥίζησι καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μῆλων.
τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος
πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας
545 καὶ κύνας· οὐ μὲν γὰρ κε δάμη παύροισι βροτοῖσι·
τόσσοις ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.
ἦ δ' ἀμφ' αὐτῶ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτὴν
ἀμφὶ σὺς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήεντι,
Κουρήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.

550 ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἄρηι φίλος πολέμιζε,
τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, οὐδὲ δύναντο
τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν πολέες περ ἑόντες·
ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδυ χόλος, ὅς τε καὶ ἄλλων
οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων,
555 ἦτοι ὁ μητρὶ φίλη Ἀλθαίη χωόμενος κῆρ
κεῖτο παρὰ μνηστῆ ἀλόχῳ καλῇ Κλεοπάτρῃ
κούρῃ Μαρπήσσης καλλισφύρου Εὐηνίνης
Ἰδεῶ θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
τῶν τότε· καὶ ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἶλετο τόξον
560 Φοῖβου Ἀπόλλωνος καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης,
τὴν δὲ τότε ἐν μεγάροισι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
Ἀλκυόνῃν καλέεσκον ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆς
μήτηρ Ἀλκυόνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα
κλαῖεν ὁ μιν ἐκάεργος ἀνήρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων·
565 τῇ ὅ γε παρκατέλεκτο χόλον θυμαλγέα πέσσων
ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἦ ῥα θεοῖσι
πόλλ' ἀχέουσ' ἠρᾶτο κασιγνήτοιο φόνοιο,
πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοῖα
κικλήσκουσ' Αἴδην καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν
570 πρόχην καθεζομένην, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλλοι,
παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἠεροφοῖτις Ἐρινὺς
ἔκλυεν ἐξ Ἐρέβησφιν ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὄμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρει
πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
575 Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους,
ἐξελεῖν καὶ ἀμῦναι ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον·
ὀππόθι πιότατον πεδῖον Καλυδῶνος ἐραννῆς,
ἐνθά μιν ἦνωγον τέμενος περικαλλές ἐλέσθαι
πεντηκοντόγυον, τὸ μὲν ἥμισυ οἰνοπέδοιο,
580 ἥμισυ δὲ ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι.
πολλὰ δὲ μιν λιτάνευε γέρον ἱππηλάτα Οἰνεὺς
οὐδοῦ ἐπεμβεβαῶς ὑψηρεφέος θαλάμοιο
σειῶν κολλητὰς σανίδας γουνούμενος υἷον·
πολλὰ δὲ τὸν γε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
585 ἐλλίσσονθ'· ὁ δὲ μάλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι,
οἳ οἳ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων·
ἀλλ' οὐδ' ὥς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐπειθον,
πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκ' ἐβάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων
βαῖνον Κουρήτες καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστν.
590 καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ἐϋζωνος παρὰκοιτις
λίσσετ' ὄδυρομένη, καὶ οἳ κατέλεξεν ἅπαντα
κῆδε', ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει τῶν ἄστν ἀλώη·

ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζώνους τε γυναῖκας.
595 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα,
βῆ δ' ἰέναι, χροῖ δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα.
ὥς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἦμαρ
εἶξας ᾧ θυμῶ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρα τέλεσσαν
πολλά τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἦμυνε καὶ αὐτως.
600 ἀλλὰ σὺ μὴ μοι ταῦτα νόει φρεσί, μὴ δέ σε δαίμων
ἐνταῦθα τρέψειε φίλος· κάκιον δέ κεν εἴη
νηυσὶν καιομένησιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δῶρων
ἔρχεο· ἴσον γάρ σε θεῶ τίσουσιν Ἀχαιοί.
εἰ δέ κ' ἄτερ δῶρων πόλεμον φθισήνορα δύης
605 οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι πόλεμόν περ ἀλαλκῶν,
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Φοῖνιξ ἄττα γεραῖε διστρεφές οὐ τί με ταύτης
χρεῶ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴση,
ἦ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν εἰς ὃ κ' αὐτμῆ
610 ἐν στήθεσσι μένη καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
μὴ μοι σύγγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
Ἄτρεΐδη ἦρωϊ φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χρὴ
τὸν φιλέειν, ἵνα μὴ μοι ἀπέχθῃαι φιλέοντι.
615 καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν ὅς κ' ἐμὲ κήδη·
ἴσον ἐμοὶ βασιλευε καὶ ἦμισυ μείροο τιμῆς.
οὔτοι δ' ἀγγελέουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμων
εὐνῆ ἐνὶ μαλακῇ· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
φρασσόμεθ' ἢ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ' ἢ κε μένωμεν.
620 ἦ καὶ Πατρόκλω ὃ γ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ
Φοῖνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα
ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο· τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπε·
διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ
625 ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκίει μῦθοιο τελευτῆ
τῆδέ γ' ὀδῶ κρανεέσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
χρὴ μῦθον Δαναοῖσι καὶ οὐκ ἀγαθὸν περ ἐόντα
οἷ που νῦν ἔαται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμὸν
630 σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἐταίρων
τῆς ἥ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων
νηλῆς· καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆος
ποινὴν ἦ οὔ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·
καὶ ῥ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτίσας,

635 τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
ποινὴν δεξαμένω· σοὶ δ' ἄληκτόν τε κακόν τε
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἵνεκα κούρης
οἴης· νῦν δέ τοι ἑπτὰ παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας,
ἄλλὰ τε πόλλ' ἐπὶ τῆσι· σὺ δ' ἴλαον ἐνθεο θυμόν,
640 αἶδεσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δέ τοί εἰμεν
πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
κῆδιστοὶ τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι ὅσοι Ἀχαιοί.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε κοίρανε λαῶν
645 πάντα τί μοι κατὰ θυμόν εἴισαο μυθήσασθαι·
ἄλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίη χόλω ὀππότε κείνων
μνήσομαι ὥς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
Ἄτρεΐδης ὡς εἶ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·
650 οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος
πρὶν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος Ἴκτορα δῖον
Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι
κτείνοντ' Ἀργείους, κατὰ τε σμῦξαι πυρὶ νῆας.
ἀμφὶ δέ τοι τῆ ἐμῆ κλισίη καὶ νηϊ μελαίνῃ
655 Ἴκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σχήσεσθαι οἴω.
ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ ἕκαστος ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον
σπέισαντες παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῶῃσι κέλευσε
Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα.
660 αἶ δ' ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λέχος ὡς ἐκέλευσε
κῶεά τε ῥῆγός τε λίνιοί τε λεπτὸν ἄωτον.
ἐνθ' ὃ γέρον κατέλεκτο καὶ ἦῶ διὰν ἔμιμνεν.
αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὔδε μυχῶ κλισίης εὐπήκτου·
τῶ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγε,
665 Φόρβαντος θυγάτηρ Διομήδη καλλιπάρης.
Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο· παρ δ' ἄρα καὶ τῶ
Ἴφικ ἐϋζωνος, τὴν οἱ πόρε δῖος Ἀχιλλεύς
Σκῦρον ἐλὼν αἰπειῖαν Ἐνυῆος πτολίεθρον.
οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίησιν ἐν Ἄτρεΐδαο γένοντο.
670 τοὺς μὲν ἄρα χρυσεοῖσι κυπέλλοις υἴες Ἀχαιῶν
δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν, ἐκ τ' ἐρέοντο·
πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
εἶπ' ἄγε μ' ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ μέγα κῦδος Ἀχαιῶν
ἦ ῥ' ἐθέλει νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ,
675 ἢ ἀπέειπε, χόλος δ' ἔτ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν·
τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἄτρεΐδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον

κεῖνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
πιμπλάνεται μένεος, σὲ δ' ἀναίνεται ἠδὲ σὰ δῶρα.

680 αὐτόν σε φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγεν

ὅπως κεν νῆάς τε σαῶς καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·

αὐτὸς δ' ἠπειλήσεν ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι

νῆας εὐστέλμους ἄλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.

καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι

685 οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆετέ τέκμωρ

Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γὰρ ἔθεν εὐρύοπα Ζεὺς

χεῖρα ἔην ὑπερέσχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί.

ὣς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἶδε τάδ' εἰπέμεν, οἳ μοι ἔποντο,

Αἴας καὶ κήρυκε δὴ πεπνυμένω ἄμφω.

690 Φοῖνιξ δ' αὐθ' ὁ γέρον κατελέξατο, ὡς γὰρ ἀνώγει,

ὄφρα οἱ ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται

αὐρίον, ἣν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄξει.

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ

μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσε.

695 δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες υἱεὺς Ἀχαιῶν·

ὄψ' ἐδὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Ἄτρεΐδῃ κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον

μὴ ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα

μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ' ἀγήνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·

700 νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγνηορήσιν ἐνήκας.

ἀλλ' ἦτοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν ἢ κεν ἴησιν

ἢ κε μένη· τότε δ' αὖτε μαχήσεται ὀππότε κέν μιν

θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγη καὶ θεὸς ὄρησιν.

ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἶπω πειθώμεθα πάντες·

705 νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ

σίτου καὶ οἴνιοι· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·

αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῆ καλὴ ῥοδοδάκτυλος Ἥώς,

καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαὸν τε καὶ ἵππους

ὀτρύνων, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι.

710 ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες

μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.

καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίην δὲ ἕκαστος,

ἔνθα δὲ κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

Ιλιάδος Κ'

-Κ- ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαιῶν
εὖδον παννύχιοι μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνω·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
ὕπνος ἔχε γλυκερὸς πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα.
5 ὥς δ' ὅτ' ἄν ἀστράπτη πόσις Ἕρκος ἠὲ κόμοιο
τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον ἢ ἐχάλαζαν
ἢ νιφετόν, ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
ἢ ποθὶ πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο,
ὥς πυκὶν' ἐν στήθεσσι ἀνεστενάχιζ' Ἀγαμέμνων
10 νειόθεν ἐκ κραδίας, τρομέοντο δὲ οἱ φρένες ἐντός.
ἦτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειε,
θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ τὰ καίετο Ἰλιόθι πρὸ
αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπὴν ὀμαδὸν τ' ἀνθρώπων.
αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆάς τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
15 πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἔλκετο χαίτας
ὑψόθ' ἐόντι Δίῃ, μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.
ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή
Νέστορ' ἐπιπρῶτον Νηληϊὸν ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
εἴ τινα οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτῆναιτο,
20 ἢ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο.
ὀρθωθεὶς δ' ἐνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοινὸν ἐέσσατο δέρμα λέοντος
αἰθῶνος μεγάλοιο ποδηνεκές, εἶλετο δ' ἔγχος.
25 ὥς δ' αὐτως Μενέλαον ἔχε τρόμος· οὐδὲ γὰρ αὐτῶ
ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε· μή τι πάθοιεν
Ἀργεῖοι, τοὶ δὲ ἔθεν εἵνεκα πούλυν ἐφ' ὑγρὴν
ἦλυθον ἐς Τροίην πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
παρδαλέη μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψε
30 ποικίλη, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνην κεφαλῆφιν ἀείρας
θήκατο χαλκείην, δόρυ δ' εἶλετο χειρὶ παχείῃ.
βῆ δ' ἴμεν ἀνστήσων ὄν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων ἦνασσε, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ.
τὸν δ' εὖρ' ἀμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
35 νῆϊ πάρα πρύμνῃ· τῶ δ' ἀσπᾶσιος γένετ' ἐλθῶν.
τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
τίφθ' οὕτως ἠθεῖε κορύσσειαι; ἢ τιν' ἐταίρων
ὄτρυνεῖς Τρῶεσσι ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
δείδω μῆ οὐ τίς τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον

40 ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἶος ἐπελθὼν
νύκτα δι' ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σὲ διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε
κερδαλέης, ἢ τίς κεν ἐρύσσεται ἠδὲ σαώσει
45 Ἀργείους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτρόπετο φρήν.
Ἐκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν·
οὐ γάρ πω ἰδόμην, οὐδ' ἔκλυον αὐδήσαντος
ἄνδρ' ἕνα τοσσάδε μέρμερ' ἐπ' ἡματι μητίσασθαι,
ὅσσοι Ἐκτωρ ἔρρεξε Διὶ φίλος υἱᾶς Ἀχαιῶν
50 αὐτως, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος οὔτε θεοῖο.
ἔργα δ' ἔρεξ' ὅσα φημί μελησέμεν Ἀργείοισι
δηθὰ τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιοὺς.
ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα καὶ Ἴδομενῆα κάλεσσον
ρίμφα θεῶν παρὰ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
55 εἶμι, καὶ ὄτρυνέω ἀνστήμεναι, αἳ κ' ἐθέλησιν
ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος ἠδ' ἐπιτεῖλαι.
κείνῳ γάρ κε μάλιστα πιθοίατο· τοῖο γὰρ υἱὸς
σημαίνει φυλάκεσσι καὶ Ἴδομενῆος ὀπάων
Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετρόπομέν γε μάλιστα.
60 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος·
πῶς γὰρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεται ἠδὲ κελεύεις;
αὐθι μένω μετὰ τοῖσι δεδεγμένος εἰς ὃ κεν ἔλθῃς,
ἦε θέω μετὰ σ' αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτεῖλω;
τὸν δ' αὐτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
65 αὐθι μένειν, μή πως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιν
ἐρχομένῳ· πολλὰ γὰρ ἀνὰ στρατὸν εἰσι κέλευθοι.
φθέγγεο δ' ἢ κεν ἴησθα καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι
πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον
πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ,
70 ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα· ὧδέ που ἄμμι
Ζεὺς ἐπὶ γιγνομένοισιν ἴει κακότητα βαρεῖαν.
ὣς εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν εὖ ἐπιτεῖλας·
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Νέστορα ποιμένα λαῶν·
τὸν δ' εὖρεν παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
75 εὐνῆ ἔνι μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο
ἄσπις καὶ δύο δοῦρε φαεινὴ τε τρυφάλεια.
παρ δὲ ζωστήρ κεῖτο παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραιὸς
ζώννουθ' ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο
λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γῆραϊ λυγρῷ.
80 ὀρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν ἐπαείρας
Ἀτρεΐδην προσέειπε καὶ ἐξερεεῖνετο μύθῳ·
τίς δ' οὔτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεται οἶος

νύκτα δι' ὄρφναίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι,
ἢ τίνας οὐρήων διζήμενος, ἢ τίνας ἑταίρων;
85 φθέγγεο, μηδ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ;
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ὦ Νέστορ Νηληϊάδη μέγα κῦδος Ἀχαιῶν
γνώσεται Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές εἰς ὃ κ' αὐτμή
90 ἐν στήθεσσι μένη καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
πλάζομαι ὦδ' ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
ἰζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κήδε' Ἀχαιῶν.
αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτῃμαι, κραδίῃ δέ μοι ἔξω
95 στήθεων ἐκθρόσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.
ἀλλ' εἴ τι δραίνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέ γ' ὕπνος ἰκάνει,
δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβήομεν, ὄφρα ἴδωμεν
μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδηκότες ἠδὲ καὶ ὕπνω
κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.
100 δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἴαται· οὐδέ τι ἴδμεν
μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοιθήσωσι μάχεσθαι.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἄτρεΐδῃ κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον
οὐ θῆν' ἔκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
105 ἐκτελέει, ὅσα πού νυν ἐέλπεται· ἀλλὰ μιν οἶω
κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.
σοὶ δὲ μάλ' ἔψομ' ἐγώ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους
ἡμὲν Τυδεΐδην δουρὶ κλυτὸν ἠδ' Ὀδυσῆα
110 ἠδ' Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλέος ἄλκιμον υἱόν.
ἀλλ' εἴ τις καὶ τούσδε μετοιχόμενος καλέσειεν
ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἴδομενῆα ἄνακτα·
τῶν γὰρ νῆες ἕασιν ἕκαστάτῳ, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
ἀλλὰ φίλον περ ἐόντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
115 νεικέσω, εἴ πέρ μοι νεμεσήσῃαι, οὐδ' ἐπικεύσω
ὡς εὐδει, σοὶ δ' οἶω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστῆας πονέεσθαι
λισσόμενος· χρεῖώ γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.
τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
120 ὦ γέρον ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάσθαι ἄνωγα·
πολλάκι γὰρ μεθιῖ τε καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι
οὐτ' ὄκνω εἰκῶν οὐτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,
ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὄρμῃν.
νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο καὶ μοι ἐπέστη·

125 τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι οὐς σὺ μεταλλάξ.
ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κίχησόμεθα πρὸ πυλάων
ἐν φυλάκεσσι, ἵνα γὰρ σφιν ἐπέφραδον ἠγερέθεσθαι.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γεργήνιος ἵππότης Νέστωρ·
οὕτως οὐ τίς οἱ νεμεσήσεται οὐδ' ἀπιθήσει
130 Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.
ὡς εἰπὼν ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικέεσσαν
διπλῆν ἐκταδίην, οὐλῆ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
135 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὄξεϊ χαλκῶ,
βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον
ἔξ ὕπνου ἀνέγειρε Γεργήνιος ἵππότης Νέστωρ
φθεγξάμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή,
140 ἐκ δ' ἦλθε κλισίης καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπε·
τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἴοι ἀλᾶσθε
νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅ τι δὴ χρεῖω τόσον ἵκει·
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γεργήνιος ἵππότης Νέστωρ·
διογενὲς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ
145 μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς.
ἀλλ' ἔπε', ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν ὃν τ' ἐπέοικε
βουλάς βουλευεῖν, ἢ φευγέμεν ἢ ἐμάχεσθαι.
ὡς φάθ', ὁ δὲ κλισίην δὲ κίων πολύμητις Ὀδυσσεὺς
ποικίλον ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.
150 βᾶν δ' ἐπὶ Τυδεΐδην Διομήδεα· τὸν δὲ κίχανον
ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
εὗδον, ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δὲ σφιν
ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο, τῆλε δὲ χαλκὸς
λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διός· αὐτὰρ ὅ γ' ἦρωσ
155 εὗδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοὸς ἀγραύλοιο,
αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπησ τετάνυστο φαεινός.
τὸν παρστὰς ἀνέγειρε Γεργήνιος ἵππότης Νέστωρ,
λάξ ποδὶ κινήσας, ὄτρυνέ τε νεΐκεσέ τ' ἄντην·
ἔγρεο Τυδέος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς;
160 οὐκ αἶεις ὡς Τρῶες ἐπὶ θρωσμῶ πεδίοιο
εἶται ἀγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει·
ὡς φάθ', ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσε,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
σχέτλιός ἐσσι γεραιέ· σὺ μὲν πόνου οὐ ποτε λήγεις.
165 οὐ νυ καὶ ἄλλοι ἔασιν νεώτεροι υἱέσ Αἰχαιῶν
οἳ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλῆων
πάντη ἐποικόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι γεραιέ.

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἰππότης Νέστωρ·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα φίλος κατὰ μοῖραν ἔειπες.
170 εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ
καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποικόμενος καλέσειεν·
ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεῖω βεβίηκεν Ἀχαιοὺς.
νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς
ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς ἠὲ βιῶναι.
175 ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα ταχύν καὶ Φυλῆος υἱὸν
ἄνστησον· σὺ γὰρ ἔσσι νεώτερος· εἴ μ' ἔλεαίρεις.
ὥς φάθ', ὃ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἔεσσατο δέρμα λέοντος
αἰθωνος μεγάλοιο ποδηνεκές, εἴλετο δ' ἔγχος.
βῆ δ' ἰέναι, τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἦρως.
180 οἱ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,
οὐδὲ μὲν εὐδοντας φυλάκων ἠγήτορας εὖρον,
ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἶατο πάντες.
ὥς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσωνται ἐν αὐλῇ
θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ' ὕλην
185 ἔρχηται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῶ
ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν, ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·
ὥς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροισιν ὀλώλει
νύκτα φυλασσομένοισι κακῆν· πεδίον δὲ γὰρ αἰεὶ
τετράφαθ', ὅππότε ἐπὶ Τρώων αἴοιεν ἰόντων.
190 τοὺς δ' ὃ γέρων γήθησεν ἰδὼν θάρσυνέ τε μύθῳ
καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
οὕτω νῦν φίλα τέκνα φυλάσσετε· μηδέ τιν' ὕπνος
αἰρείτω, μὴ χάσμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.
ὥς εἰπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
195 Ἀργείων βασιλῆες ὅσοι κεκλήατο βουλήν.
τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
ἦϊσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμητιάσθαι.
τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν ἐδριόωντο
ἐν καθαρῶ, ὅθι δὴ νεκῶν διεφαίνετο χῶρος
200 πιπτόντων· ὅθεν αὖτις ἀπετράπετ' ὄβριμος Ἴκτωρ
ὄλλυς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νύξ ἐκάλυψεν.
ἔνθα καθεζόμενοι ἔπε' ἀλλήλοισι πίφασκον·
τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Γερήνιος ἰππότης Νέστωρ·
ὦ φίλοι οὐκ ἂν δὴ τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἐῷ αὐτοῦ
205 θυμῷ τολμήεντι μετὰ Τρώας μεγαθύμους
ἐλθεῖν, εἴ τινά που δηῖων ἔλοι ἐσχατόωντα,
ἢ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
ἄσσά τε μητιώσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν
αὐθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλιν δὲ

210 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς.
ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἄψ εἰς ἡμέας ἔλθοι
ἀσκηθῆς· μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἶη
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καὶ οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή·
ὅσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι
215 τῶν πάντων οἱ ἕκαστος οἷν δώσουσι μέλαιναν
θῆλυν ὑπόρρηνον· τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον,
αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνησι παρέσται.
ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
220 Νέστορ ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
ἀνδρῶν δυσμενέων δῦναι στρατὸν ἐγγὺς ἐόντων
Τρώων· ἀλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ ἅμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος
μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.
σύν τε δὴ ἔρχομένω καὶ τε πρὸ δ τοῦ ἐνόησεν
225 ὅπως κέρδος ἔη· μῦθος δ' εἶ πέρ τε νοήσῃ
ἀλλὰ τέ οἱ βράσσων τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις.
ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἔθελον Διομήδει πολλοὶ ἔπεσθαι.
ἠθέλετήν Αἴαντε δὴ ἄνω θεράποντες Ἄρηος,
ἠέλε Μηριόνης, μάλα δ' ἠέλε Νέστορος υἱός,
230 ἠέλε δ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος,
ἠέλε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδῦναι ὄμιλον
Τρώων· αἰεὶ γὰρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Τυδεΐδῃ Διόμηδες ἐμῶ κεχαρισμένε θυμῶ
235 τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσειαι ὄν κ' ἐθέλησθα,
φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοί.
μηδὲ σύ γ' αἰδόμενος σῆσι φρεσὶ τὸν μὲν ἀρείω
καλλείπειν, σὺ δὲ χεῖρον ὀπάσσειαι αἰδοῖ εἰκῶν
ἐς γενεὴν ὀρόων, μηδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.
240 ὡς ἔφατ', ἔδεισεν δὲ περὶ ξανθῶ Μενελάω.
τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετε μ' αὐτὸν ἐλέσθαι,
πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θεῖοιο λαθοίμην,
οὐ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
245 ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ἐ Παιλλὰς Ἀθήνη.
τούτου γ' ἐσπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
ἄμφω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ περιόιδε νοῆσαι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Τυδεΐδῃ μῆτ' ἄρ με μάλα αἶνεε μῆτέ τι νεῖκει
250 εἰδόσι γὰρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορευεῖς.
ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νύξ ἀνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς,
ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παροίχωκεν δὲ πλέων νύξ

τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.
ὡς εἰπόνθ' ὄπλοισιν ἔνι δεινοῖσιν ἐδύτην.
255 Τυδεΐδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
φάσγανον ἄμφηκες· τὸ δ' ἔδον παρὰ νηϊ λέλειπτο·
καὶ σάκος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε
ταυρεῖην, ἄφασόν τε καὶ ἄλλοφον, ἣ τε καταῖτυξ
κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.
260 Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ δίδου βιὸν ἠδὲ φαρέτρην
καὶ ξίφος, ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε
ῥίνοῦ ποιητήν· πολέσιν δ' ἔντοσθεν ἰμάσιν
ἐντέτατο στερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
ἀργιόδοντος ὑὸς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα
265 εὖ καὶ ἐπισταμένως· μέσση δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει.
τὴν ῥά ποτ' ἐξ Ἐλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
ἐξέλετ' Αὐτόλυκος πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας,
Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι·
Ἀμφιδάμας δὲ Μόλω δῶκε ξεινήϊον εἶναι,
270 αὐτὰρ ὁ Μηριόνη δῶκεν ὦ παιδὶ φορῆναι·
δὴ τότε Ὀδυσσεύς πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα.
τῷ δ' ἐπεὶ οὖν ὄπλοισιν ἔνι δεινοῖσιν ἐδύτην,
βάν ῥ' ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο
275 Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσι
νύκτα δι' ὀρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.
χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνη·
κλυθὶ μευ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἣ τέ μοι αἰεὶ
ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
280 κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιστά με φίλαι Ἀθήνη,
δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλείας ἀφικέσθαι
ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κε Τρώεσσι μελήσει.
δεύτερος αὖτ' ἠρᾶτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο Διὸς τέκος Ἄτρυτώνη·
285 σπεῖό μοι ὡς ὅτε πατρὶ ἄμ' ἔσπεο Τυδεΐ δίῳ
ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ἦει.
τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιοὺς,
αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισι
κεῖσ'· ἀτὰρ ἄψ ἀπιῶν μάλα μέρμερα μήσατο ἔργα
290 σὺν σοὶ διὰ θεά, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστης.
ὡς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίσταο καὶ με φύλασσε.
σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον
ἀδμήτην, ἣν οὐ πω ὑπὸ ζυγὸν ἠγαγεν ἀνήρ·
τὴν τοι ἐγὼ ῥέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.

295 ὡς ἔφην εὐχόμενοι, τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
οἱ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κούρη μέγαλοιο,
βάν ῥ' ἴμεν ὧς τε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν
ἄμ φόνον, ἄν νέκυας, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.
οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρωῶας ἀγήνορας εἶασεν Ἔκτωρ
300 εὐδειν, ἀλλ' ἄμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους,
ὅσοι ἔσαν Τρώων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
τοὺς ὃ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἀρτύνετο βουλήν·
τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειε
δώρω ἔπι μέγαλω; μισθὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔσται.
305 δώσω γὰρ δίφρον τέ δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους
οἷ κεν ἄριστοι ἔωσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν
ὅς τίς κε τλαίη, οἷ τ' αὐτῶ κῦδος ἄροιτο,
νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι
ἠέ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,
310 ἧ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμέντες
φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσι
νύκτα φυλαστέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.
ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων Εὐμήδεος υἱὸς
315 κήρυκος θεῖοιο πολύχρυσος πολύχαλκος,
ὃς δὴ τοι εἶδος μὲν ἔην κακός, ἀλλὰ ποδώκης·
αὐτὰρ ὃ μῦθος ἔην μετὰ πέντε κασιγνήτησιν.
ὅς ῥα τότε Τρωσὶν τε καὶ Ἔκτορι μῦθον ἔειπεν·
Ἔκτορ ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
320 νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέσθαι.
ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καί μοι ὄμοσον
ἧ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ
δωσέμεν, οἱ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσσομαι οὐδ' ἀπὸ δόξης·
325 τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερὲς ὄφρ' ἄν ἴκωμαι
νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι
βουλὰς βουλεύειν ἧ φευγέμεν ἠὲ μάχεσθαι.
ὡς φάθ', ὃ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε καὶ οἱ ὄμοσεν·
ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτὸς ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης
330 μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνήρ ἐποχήσεται ἄλλος
Τρώων, ἀλλὰ σέ φημι διαμπερὲς ἀγλαΐεῖσθαι.
ὡς φάτο καὶ ῥ' ἐπίορκον ἐπώμοσε, τὸν δ' ὀρόθυνεν·
αὐτίκα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,
ἔσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,
335 κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἔλε δ' ὀξὺν ἄκοντα,
βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
ἐλθῶν ἐκ νηῶν ἄψ' Ἔκτορι μῦθον ἀποΐσειν.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὄμιλον,
βῆ ῥ' ἄν' ὁδὸν μεμαώς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα
340 διογενῆς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν·
οὗτός τις Διομήδης ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
οὐκ οἶδ' ἢ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρησιν,
ἢ τινα συλήσων νεκῶν κατατεθνηῶτων.
ἀλλ' ἐῷμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
345 τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαῖξαντες ἔλοιμεν
καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμε παραφθαίησι πόδεσσι,
αἰεὶ μιν ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατόφι προτιελεῖν
ἔγχει ἐπαῖσσω, μὴ πως προτὶ ἄστυ ἀλύξη.
ὡς ἄρα φωνήσαντε παρῆς ὁδοῦ ἐν νεκύεσσι
350 κλινθήτην· ὃ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίησιν.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην ὅσσόν τ' ἐπὶ οὔρα πέλονται
ἡμιόνων· αἱ γὰρ τε βοῶν προφερέστεραὶ εἰσιν
ἐλκέμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον·
τῶ μὲν ἐπεδραμέτην, ὃ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας.
355 ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἐταίρους
ἐκ Τρώων ἰέναι πάλιν Ἔκτορος ὀτρύναντος.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄπεσαν δουρηνεκὲς ἢ καὶ ἔλασσον,
γνῶ ῥ' ἄνδρας δηϊούς, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
φευγέμεναι· τοὶ δ' αἶψα διώκειν ὀρμήθησαν.
360 ὡς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε εἰδότε θήρης
ἢ κεμάδ' ἢ ἐλαγῶν ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεὶ
χῶρον ἄν' ὑλήενθ', ὃ δὲ τε προθέησι μεμηκώς,
ὡς τὸν Τυδεΐδης ἦδ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ.
365 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσι
φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
Τυδεΐδῃ, ἵνα μὴ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
φθαίῃ ἐπευξάμενος βαλέειν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
δουρὶ δ' ἐπαῖσσω προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
370 ἢ ἐ μὲν' ἢ ἐ σε δουρὶ κινήσομαι, οὐδέ σε φημι
δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἰπὺν ὄλεθρον.
ἢ ῥα καὶ ἔγχος ἀφῆκεν, ἐκῶν δ' ἡμάρτανε φωτός·
δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὦμον εὖξου δουρὸς ἀκωκῆ
ἐν γαίῃ ἐπάγη· ὃ δ' ἄρ' ἔστη τάρβησέν τε
375 βαμβαίνων· ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ὀδόντων·
χλωρὸς ὑπαὶ δείους· τῶ δ' ἀσθμαίνοντε κινήτην,
χειρῶν δ' ἀψάσθην· ὃ δὲ δακρύσας ἔπος ἠΐδα·
ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,

380 τῶν κ' ὑμῖν χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα
εἶ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
385 πῆ δὴ οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἶος
νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
ἢ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων;
ἢ σ' Ἔκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
νῆας ἔπι γλαφυράς; ἢ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνήκε;
390 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα·
πολλῆσιν μ' ἄτησι παρὲκ νόον ἤγαγεν Ἔκτωρ,
ὅς μοι Πηλεΐωνος ἀγαυοῦ μώνυχας ἵππους
δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ,
ἠγῶγει δέ μ' ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
395 ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἕκ τε πυθέσθαι
ἢ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,
ἢ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμέντες
φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσι
νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.
400 τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ἢ ῥά νύ τοι μεγάλων δῶρων ἐπεμαίετο θυμὸς
ἵππων Αἰακίδαο δαίφρονος· οἳ δ' ἀλεγεινοὶ
ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἢ δ' ὀχέεσθαι
ἄλλῳ γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
405 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
ποῦ νῦν δεῦρο κιῶν λίπες Ἔκτορα ποιμένα λαῶν;
ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται ἀρήϊα, ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
πῶς δαὶ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε καὶ εὐναί;
ἄσά τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν
410 αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλιν δὲ
ἀψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων Εὐμήδεος υἱός·
τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
Ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουλευφόροι εἰσὶ,
415 βουλὰς βουλεύει θεῖου παρὰ σήματι Ἴλου
νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἄς εἴρει ἦρωσ
οὐ τις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει.
ὅσοι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάραι, οἷσιν ἀνάγκη
οἳ δ' ἐγρηγόρθασιν φυλασσέμεναί τε κέλονται
420 ἀλλήλοις· ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι
εὐδουσι· Τρῶσιν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν·
οὐ γὰρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἶαται οὐδὲ γυναῖκες.

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
πῶς γὰρ νῦν Τρώεσσι μεμιγμένοι ἵπποδάμοισιν
425 εὐδους ἢ ἀπάνευθε; δίειπέ μοι ὄφρα δαείω.
τὸν δ' ἠμείβεται ἔπειτα Δόλων Εὐμήδεος υἱός·
τοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
πρὸς μὲν ἄλως Κᾶρες καὶ Παίονες ἀγκυλότοξοι
καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες διοί τε Πελασγοί,
430 πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυσοὶ τ' ἀγέρωχοι
καὶ Φρύγες ἵππομαχοὶ καὶ Μήονες ἵπποκορυσταί.
ἀλλὰ τί ἦ ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;
εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὄμιλον
Θρηϊκῆς οἶδ' ἀπάνευθε νεήλυδες ἔσχατοι ἄλλων·
435 ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεὺς πάϊς Ἴϊονῆος.
τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἴδον ἠδὲ μεγίστους·
λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοιοί·
ἄρμα δέ οἱ χρυσῶ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἤσκηται·
τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια θαῦμα ιδέσθαι
440 ἦλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὐ τι καταθνητοῖσιν ἔοικεν
ἀνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
ἦέ με δήσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλεῖ δεσμῶ,
ὄφρα κεν ἔλθητον καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο
445 ἦέ κατ' αἴσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἦε καὶ οὐκί.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
μὴ δή μοι φύξιν γε Δόλων ἐμβάλλεο θυμῶ·
ἔσθλά περ ἀγγείλας, ἐπεὶ ἴκεο χεῖρας ἐς ἀμάς.
εἰ μὲν γὰρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἠὲ μεθῶμεν,
450 ἦ τε καὶ ὕστερον εἴσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἠὲ διοπτεύσων ἠὲ ἐναντίβιον πολεμίζων·
εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
οὐκέτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσειαι Ἀργείοισιν.
ἦ, καὶ ὁ μὲν μιν ἔμελλε γενείου χειρὶ παχεῖη
455 ἀψάμενος λίσσεσθαι, ὁ δ' ἀυχένα μέσσον ἔλασσε
φασγάνῳ αἴξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῆφιν ἔλοντο
καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν·
460 καὶ τὰ γ' Ἀθηναίη Ληϊτιδὶ διὸς Ὀδυσσεύς
ὑψὸς ἀνέσχεθε χειρὶ καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠῦδα·
χαῖρε θεὰ τοῖσδεσσι· σὲ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
πάντων ἀθανάτων ἐπιδωσόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὖτις
πέμψον ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.

465 ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθην ὑψὸς' αἰείρας
θῆκεν ἀνὰ μυρικήν· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκε
συμμάρψας δόνακας μυρικής τ' ἐριθηλέας ὄζους,
μὴ λάθοι αὐτίς ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
τῷ δὲ βάτην προτέρω διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
470 αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἴξον ἰόντες.
οἱ δ' εὖδον καμάτῳ ἀδηκότες, ἔντεα δέ σφιν
καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο εὖ κατὰ κόσμον
τριστοιχί· παρὰ δέ σφιν ἐκάστῳ δίζυγες ἵπποι.
Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὔδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι
475 ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμάσι δέδεντο.
τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάροιθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν·
οὗτός τοι Διόμηδες ἀνήρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι,
οὓς νῶϊν πίφασκε Δόλων ὄν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
ἀλλ' ἄγε δὴ πρόφερε κρατερόν μένος· οὐδέ τί σε χροῖ
480 ἐστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λυ' ἵππους·
ἢ ἐσύ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.
ὡς φάτο, τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη,
κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὄρνυτ' ἀεικῆς
ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἶματι γαῖα.
485 ὡς δὲ λέων μῆλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθὼν
αἴγεσιν ἢ οἷεσσι κακὰ φρονέων ἐνορούση,
ὡς μὲν Θρήϊκας ἄνδρας ἐπώχετο Τυδέος υἱὸς
ὄφρα δυώδεκ' ἔπεφνε· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεὺς
ὄν τινα Τυδεΐδης ἄορι πλήξειε παραστάς
490 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκε,
τὰ φρονέων κατὰ θυμὸν ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
ῥεῖα διέλθοιεν μῆδὲ τρομεοῖατο θυμῷ
νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀήθεσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κινήσατο Τυδέος υἱός,
495 τὸν τρισκαιδέκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα
ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλήφιν ἐπέστη
τὴν νύκτ' Οἰνεΐδαο πάϊς διὰ μῆτιν Ἀθήνης.
τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς λυέ μώνυχας ἵππους,
σὺν δ' ἤειρεν ἱμάσι καὶ ἐξήλαυνεν ὀμίλου
500 τόξῳ ἐπιπλήσων, ἐπεὶ οὐ μᾶστιγα φαεινὴν
ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλέσθαι·
ῥοίζησεν δ' ἄρα πιφαύσκων Διομήδεϊ δίῳ.
αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων ὅ τι κύντατον ἔρδοι,
ἢ ὅ γε δίφρον ἐλών, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
505 ῥυμοῦ ἐξερύοι ἢ ἐκφέροι ὑψὸς' αἰείρας,
ἢ ἔτι τῶν πλεόνων Θρηκῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
εἷος ὁ ταυθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη

ἐγγύθεν ἰσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον·
νόστου δὴ μνήσαι μεγαθύμου Τυδέος υἱέ
510 νῆας ἔπι γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθης,
μὴ πού τις καὶ Τρῶας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλος.
ὡς φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης,
καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσετο· κόψε δ' Ὀδυσσεὺς
τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέτοντο θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
515 οὐδ' ἀλασκοπιὴν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
ὡς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπουσαν·
τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσετο πουλὺν ὄμιλον,
ᾧρσεν δὲ Θρηκῶν βουληφόρον Ἴπποκόωντα
Ῥήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν· ὃ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορούσας
520 ὡς ἶδε χῶρον ἐρῆμον, ὅθ' ἔστασαν ὠκέες ἵπποι,
ἄνδράς τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέησι φονῆσιν,
ᾧμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ᾧρτο κυδοιμὸς
θυνόντων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα
525 ὅσσοι ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅθι σκοπὸν Ἔκτορος ἔκταν,
ἔνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρυξε Διῖ φίλος ὠκέας ἵππους,
Τυδεΐδης δὲ χαμᾶζε θορῶν ἔναρα βροτόεντα
ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσῆϊ τίθει, ἐπεβήσετο δ' ἵππων·
530 μάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
νῆας ἔπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον αἶε φώνησέν τε·
ᾧ φίλοι Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
ψεύσομαι, ἦ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.
535 ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὐατα βάλλει.
αἶ γὰρ δὴ Ὀδυσσεὺς τε καὶ ὁ κρατερός Διομήδης
ᾧδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους·
ἀλλ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα μὴ τι πάθωσιν
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
540 οὐ πῶ πάν εἴρητο ἔπος ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί.
καὶ ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δὲ χαρέντες
δεξιῇ ἠσπάζοντο ἔπεσσί τε μειλιχίοισι·
πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·
εἶπ' ἄγε μ' ᾧ πολῦαῖν' Ὀδυσσεῦ μέγα κῦδος Ἀχαιῶν
545 ὅππως τοῦσδ' ἵππους λάβητον καταδύντες ὄμιλον
Τρώων, ἦ τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας.
αἰνῶς ἀκτίνεσσιν ἐοικότες ἠελίοιο.
αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσσομαι, οὐδέ τί φημι
μιμνᾶζειν παρὰ νηυσὶ γέρον περ ἐὼν πολεμιστής·

550 ἄλλ' οὐ πω τοίους ἵππους ἴδον οὐδὲ νόησα.
ἀλλὰ τιν' ὑμῶν δόμηναι θεὸν ἀντιάσαντα·
ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς
κούρη τ' αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπις Ἀθήνη.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
555 ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ μέγα κῦδος Ἀχαιῶν
ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας ἠέ περ οἶδε
ἵππους δωρήσαιτ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
ἵπποι δ' οἶδε γεραιὲ νεήλυδες οὐς ἐρεεῖνεις
Θρηϊκιοὶ τὸν δέ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
560 ἔκτανε, πὰρ δ' ἐτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους.
τὸν τρισκαίδεκατον σκοπὸν εἴλομεν ἐγγύθι νηῶν,
τόν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
Ἔκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί.
ὡς εἰπὼν τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους
565 καρχαλόων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί.
οἱ δ' ὅτε Τυδεΐδew κλισίην εὐτυκτον ἴκοντο,
ἵππους μὲν κατέδησαν εὐτμήτοισιν ἱμᾶσι
φάτνη ἐφ' ἵππεϊν, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
ἔστασαν ὠκύποδες μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες·
570 νηϊ δ' ἐνὶ πρυμνῇ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος
θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὄφρ' ἰρὸν ἐτοιμασσαίαιτ' Ἀθήνη.
αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσση
ἐσβάντες κνήμας τε ἰδὲ λόφον ἀμφί τε μηρούς.
αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλὸν
575 νίψεν ἀπὸ χρωτὸς καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,
ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες εὐξέστας λούσαντο.
τῶ δὲ λοεσσαμένω καὶ ἀλειψαμένω λίπ' ἐλαίῳ
δείπνω ἐφιζανέτην, ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη
πλείου ἀφυσσόμενοι λείβον μελιηδέα οἶνον.

Ιλιάδος Λ'

-Λ- ἦώς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
ὄρνυθ', ἴν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσι·
Ζεὺς δ' Ἐριδα προΐαλλε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν.
5 στή δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακῆτεϊ νηϊ μελαίνῃ,
ἣ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε,
ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἴσας
εἴρυσαν ἠνορέη πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν
10 ἐνθα στᾶσ' ἦϋσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε
ὄρθι', Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστῳ
καρδίῃ ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἠὲ νέεσθαι
ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
15 Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν
Ἀργείους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκόν.
κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
καλὰς ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
20 τόν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκε ξεινήϊον εἶναι.
πεύθετο γὰρ Κύπρον δὲ μέγα κλέος οὔνεκ' Ἀχαιοὶ
ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
τοῦνεκά οἱ τὸν δῶκε χαριζόμενος βασιλῆϊ.
τοῦ δ' ἦτοι δέκα οἴμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
25 δώδεκα δὲ χρυσοῖο καὶ εἴκοσι κασσιτέροιο·
κυάνεοι δὲ δράκοντες ὄρωρέχατο προτὶ δειρῆν
τρεις ἐκάτερθ' ἴρισιν εἰκότες, ἄς τε Κρονίων
ἐν νέφεϊ στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἦλοι
30 χρῦσειοι πάμφαινον, ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν
ἀργύρεον χρυσεόισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
ἂν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοῦριν
καλὴν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν εἴκοσι κασσιτέροιο
35 λευκοί, ἐν δὲ μέσοισιν ἔην μέλανος κυάνοιο.
τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἔστεφάνωτο
δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δειμὸς τε Φόβος τε.
τῆς δ' ἔξ ἀργύρεος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δὲ οἱ ἦσαν

40 τρεῖς ἀμφιστρεφῆες ἑνὸς ἀνχένος ἐκπεφυῖαι.
κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῶ
ὄξεα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἶσω
45 λάμπ'· ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκῆνης.
ἠνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑῶ ἐπέτελλεν ἕκαστος
ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ,
αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
50 ῥώνοντ' ἄσβεστος δὲ βοή γένετ' ἠῶθι πρό.
φθάν δὲ μέγ' ἱππῶν ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,
ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον· ἐν δὲ κυδοιμὸν
ᾤρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑπόθεν ἦκεν ἑέρσας
αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὐνεκ' ἔμελλε
55 πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἄϊδι προΐαψειν.
Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῶ πεδίοιο
Ἔκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα
Αἰνεΐαν θ', ὃς Τρωσὶ θεὸς ὡς τίετο δήμῳ,
τρεις τ' Ἀνηνορίδας Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα διὸν
60 ἠϊθέον τ' Ἀκάμαντ' ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.
Ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' εἶσθη,
οἶος δ' ἐκ νεφῶν ἀναφαίνεται οὐλιος ἀστήρ
παμφαίνων, τοτὲ δ' αὖτις ἔδν νέφεα σκιάοντα,
ὡς Ἔκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
65 ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῶ
λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
οἱ δ' ὡς τ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
ὄγμον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν
πυρῶν ἢ κριθῶν· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει
70 ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
δήουν, οὐδ' ἕτεροι μῶνοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
ἶσας δ' ὑσμίνη κεφαλὰς ἔχεν, οἱ δὲ λύκοι ὡς
θῦνον· Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
οἷη γὰρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοιισιν,
75 οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἔκηλοι
σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθήατο, ἦχι ἑκάστῳ
δῶματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.
πάντες δ' ἠτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα
οὐνεκ' ἄρα Τρῶεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
80 τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθεῖς
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδει γαίων
εἰσορόων Τρῶων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν

χαλκοῦ τε στεροπὴν, ὀλλύντάς τ' ὀλλυμένους τε.
ὄφρα μὲν ἤως ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
85 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπτετο, πῖπτε δὲ λαός·
ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνήρ ὀπλίσσατο δεῖπνον
οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χειῖρας
τάμνων δένδρεα μακρά, ἄδος τέ μιν ἴκετο θυμόν,
σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἴμερος αἰρεῖ,
90 τῆμος σφῆ ἀρετῆ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας
κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ στίχας· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρουσ', ἔλε δ' ἄνδρα Βιάνορα ποιμένα λαῶν
αὐτόν, ἔπειτα δ' ἑταῖρον Οἰλῆα πλήξιππον.
ἦτοι ὅ γ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔστη·
95 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξεί δουρὶ
νύξ', οὐδὲ στεφάνη δόρου οἱ σχέθε χαλκοβάρεια,
ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἤλθε καὶ ὀστέου, ἐγκέφαλος δὲ
ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὐθι ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
100 στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περιίδυσε χιτῶνας·
αὐτὰρ ὁ βῆ Ἴσόν τε καὶ Ἄντιφον ἐξεναρίξων
υἷε δὺω Πριάμοιο νόθον καὶ γνήσιον ἄμφω
εἶν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντας· ὁ μὲν νόθος ἠνιόχευεν,
Ἄντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεύς
105 Ἰδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισι,
ποιμαίνοντ' ἐπ' ὄεσσι λαβῶν, καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.
δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στήθος βάλε δουρὶ,
Ἄντιφον αὖ παρὰ οὐς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
110 σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐσύλα τεύχεα καλὰ
γινώσκων· καὶ γὰρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῆσιν
εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἰδης ἄγαγεν πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς.
ὥς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
ῥηϊδίως συνέαξε λαβῶν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν
115 ἐλθὼν εἰς εὐνήν, ἀπαλὸν τέ σφ' ἦτορ ἀπηύρα·
ἦ δ' εἴ πέρ τε τύχησι μάλα σχεδόν, οὐ δύναταί σφι
χραιομεῖν· αὐτὴν γὰρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει
καρπαλίμως δ' ἦϊξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
σπεύδουσ' ἰδρώουσα κραταιοῦ θηρὸς ὑφ' ὄρμη·
120 ὥς ἄρα τοῖς οὐ τις δύνατο χραιομηῆσαι ὄλεθρον
Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.
αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον μενεχάρμην
υἷεας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα
χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος ἀγλαὰ δῶρα

125 οὐκ εἶασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῶ Μενελάω,
τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων
εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἔοντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
ἐκ γάρ σφεας χειρῶν φύγον ἠνία σιγαλόεντα,
τῶ δὲ κυκηθήτην· ὃ δ' ἐναντίον ὤρτο λέων ὧς
130 Ἀτρεΐδης· τῶ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γουναζέσθην·
ζώγρει Ἀτρεός υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεῖται
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατήρ ἀπερείσι' ἄποινα,
135 εἰ νῶϊ ζωοὺς πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
ὧς τῶ γε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
μειλιχίους ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσαν·
εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐστόν,
ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν
140 ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ
αὖθι κατακτεῖναι μηδ' ἐξέμεν ἄψ ἔς Ἀχαιοὺς,
νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λώβην.
ἦ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὧσε χαμᾶζε
δουρὶ βαλὼν πρὸς στήθος· ὃ δ' ὕπτιος οὐδεὶ ἐρείσθη.
145 Ἴππόλοχος δ' ἀπόρουσε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξε
χεῖρας ἀπὸ ξίφει τμήξας ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας,
ὄλμον δ' ὧς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὀμίλου.
τοὺς μὲν ἔασ'· ὃ δ' ὄθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
τῇ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.
150 πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκη,
ἵππεῖς δ' ἵππηας· ὑπὸ δέ σφισιν ὤρτο κονίη
ἐκ πεδίου, τὴν ὤρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων
χαλκῶ δηϊόωντες· ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
αἰὲν ἀποκτείνων ἔπετ' Ἀργείοισι κελεύων.
155 ὧς δ' ὅτε πῦρ αἴδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέση ὕλη,
πάντη τ' εἰλυφῶν ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὄρμη·
ὧς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα
Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
160 κεῖν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας
ἠνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας· οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
κεῖατο, γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.
Ἔκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς ἐκ τε κονίης
ἐκ τ' ἀνδροκτασίης ἐκ θ' αἵματος ἐκ τε κυδοιμοῦ·
165 Ἀτρεΐδης δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων.
οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο
μέσσον κάπ πεδίον παρ' ἐρινεὸν ἔσσεύοντο

ίέμενοι πόλιος· ὁ δὲ κεκλήγων ἔπετ' αἰεὶ
Ἄτρεΐδης, λύθρω δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
170 ἄλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκοντο,
ἔνθ' ἄρα δὴ ἴσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμον.
οἱ δ' ἔτι κάμ μέσσον πεδῖον φοβέοντο βόες ὡς,
ἄς τε λέων ἐφόβησε μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῶ
πάσας· τῆ δέ τ' ἠὲ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
175 τῆς δ' ἔξ ἀυχέν' ἔαξε λαβῶν κρατεροῖσιν ὁδοῦσι
πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει·
ὡς τοὺς Ἀτρεΐδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων
αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δ' ἐφέβοντο.
πολλοὶ δὲ πρηγεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων
180 Ἀτρεΐδεω ὑπὸ χερσὶ· περὶ πρὸ γὰρ ἔγχει θῦεν.
ἄλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
ἵξεσθαι, τότε δὴ ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἰδης ἐν κορυφῆσι καθέζετο πιδιέσσης
οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἀστεροπὴν μετὰ χερσίν.
185 Ἴριν δ' ὄτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσιν·
βάσκ' ἴθι Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἐκτορι μῦθον ἐνίσπες·
ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρᾳ Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
θύνοντ' ἐν προμάχοισιν ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
190 μάρνασθαι δηῖοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἢ βλήμενος ἰῶ
εἰς ἵππους ἄλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίξω
κτείνειν εἰς ὃ κε νῆας εὐσσέλμους ἀφίκηται
δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθη.
195 ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἰρήν.
εὖρ' υἷὸν Πριάμοιο δαΐφρονος Ἐκτορα δῖον
ἔσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
200 Ἐκτορ υἱὲ Πριάμοιο Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε
Ζεὺς με πατὴρ προέηκε τεῖν τάδε μυθήσασθαι.
ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρᾳ Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνωχθί
205 μάρνασθαι δηῖοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἢ βλήμενος ἰῶ
εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει
κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας εὐσσέλμους ἀφίκηται
δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθη.

210 ἦ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
Ἔκτωρ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὦχετο πάντη
ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνὴν.
οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν,
215 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας.
ἀρτύνθη δὲ μάχη, στὰν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρουσ', ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων.
ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
ὅς τις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίον ἦλθεν
220 ἦ αὐτῶν Τρώων ἠὲ κλειτῶν ἐπικούρων.
Ἴφιδάμας Ἀνηνοριδῆς ἠϋς τε μέγας τε
ὄς τράφη ἐν Θρήκῃ ἐριβόλακι μητέρι μήλων·
Κισσῆς τὸν γ' ἔθρεψε δόμοις ἐνι τυτθὸν ἐόντα
μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεανῶ καλλιπάρηον·
225 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον,
αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὅ γε θυγατέρα ἦν·
γῆμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν
σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἷ οἱ ἔποντο.
τάς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας εἵσας,
230 αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐς Ἴλιον εἰληλούθει·
ὅς ῥα τότε Ἄτρεΐδew Ἀγαμέμνονος ἀντίον ἦλθεν.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἄτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος,
Ἴφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην θώρηκος ἔνερθε
235 νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρεῖν χεῖρὶ πιθήσας·
οὐδ' ἔτορε ζωστήρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
ἀργύρω ἀντομένη μόλιβος ὡς ἐτράπετ' αἰχμή.
καὶ τό γε χεῖρὶ λαβῶν εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἔλκ' ἐπὶ οἷ μεμαῶς ὡς τε λῖς, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
240 σπάσσατο· τὸν δ' ἄορι πληξ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
ὡς ὁ μὲν αὔθι πεσῶν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον
οἰκτρὸς ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
κουριδῆς, ἧς οὐ τι χάριν ἶδε, πολλὰ δ' ἔδωκε·
πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη
245 αἶγας ὁμοῦ καὶ οἷς, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο.
δὴ τότε γ' Ἄτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξε,
βῆ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Κόων ἀριδείκετος ἀνδρῶν
πρεσβυγενῆς Ἀνηνοριδῆς, κρατερόν ῥά ἐ πένθος
250 ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε κασιγνήτιο πεσόντος.
στή δ' εὐράξ σὺν δουρὶ λαθῶν Ἀγαμέμνονα δῖον,
νύξε δὲ μιν κατὰ χεῖρα μέσην ἀγκῶνος ἔνερθε,

ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῆ.
ρίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
255 ἄλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,
ἄλλ' ἐπόρουσε Κόωνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.
ἦτοι ὁ Ἴφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον
ἔλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὖτει πάντας ἀρίστους·
τὸν δ' ἔλκοντ' ἀν' ὄμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
260 οὕτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα·
τοιοῦ δ' ἐπ' Ἴφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
ἔνθ' Ἀντήνορος υἱὲς ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῆϊ
πότμον ἀναπλήσαντες ἔδυν δόμον Ἄϊδος εἴσω.
αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
265 ἔγχεϊ τ' ἄορί τε μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν,
ὄφρα οἱ αἴμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς.
αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα,
ὄξεϊαι δ' ὀδύνας δύνον μένος Ἀτρεΐδαο.
ὡς δ' ὅτ' ἀν' ὠδίνουσας ἔχη βέλος ὀξὺ γυναιῖκα
270 δριμύ, τό τε προΐεϊσι μογοστόκοι Εἰλείθυιαι
Ἥρης θυγατέρες πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι,
ὡς ὄξεϊ' ὀδύνας δύνον μένος Ἀτρεΐδαο.
ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλε
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· ἦχθετο γὰρ κῆρ.
275 ἦϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς·
ὦ φίλοι Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισι
φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
εἶασε Τρῶεσσι πανημέριον πολεμίζειν.
280 ὡς ἔφαθ', ἠνιόχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
νῆας ἔπι γλαφυράς· τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην·
ἄφρεον δὲ στήθεα, ῥαίνοντο δὲ νέρθε κονίη
τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.
Ἐκτῶρ δ' ὡς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κιόντα
285 Τρῶσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας·
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ
ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
οἷχετ' ἀνὴρ ὄριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκε
Ζεὺς Κρονίδης· ἄλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
290 ἰφθίμων Δαναῶν, ἴν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρησθε.
ὡς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
ὡς δ' ὅτε πού τις θηρητῆρ κύνας ἀργιόδοντας
σεύη ἐπ' ἀγροτέρῳ συτῆ καπριῶ ἠὲ λέοντι,
ὡς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦε Τρῶας μεγαθύμους

295 Ἐκτωρ Πριαμίδης βροτολοιγῶ ἴσος Ἄρηϊ.
αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνη ὑπεραεὶ ἴσος ἀέλλη,
ἢ τε καταλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.
ἐνθα τίνα πρώτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
300 Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν;
Ἀσαῖον μὲν πρώτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ὀπίτην
καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλιον ἠδ' Ἀγέλαον
Αἴσυμνόν τ' Ὀρόν τε καὶ Ἰππόνοον μενεχάρμην.
τοὺς ἄρ' ὃ γ' ἠγεμόνας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
305 πληθύν, ὡς ὅποτε νέφεα Ζέφυρος στυφελίξῃ
ἀργεστᾶο Νότοιο βαθείῃ λαίλαπι τύπτων·
πολλὸν δὲ τροφὶ κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη
σκίδνεται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·
ὡς ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἐκτορι δάμνατο λαῶν.
310 ἐνθά κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο,
καὶ νύ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Τυδεΐδῃ Διομήδῃ κέκλετ' Ὀδυσσεύς·
Τυδεΐδῃ τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
ἀλλ' ἄγε δεῦρο πέπον, παρ' ἔμ' ἴσταο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
315 ἔσσεται εἴ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἐκτωρ.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερός Διομήδης·
ἦτοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
ἡμέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
Τρωσὶν δὴ βόλεται δοῦναι κράτος ἠέ περ ἡμῖν.
320 ἦ καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε
δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἀντίθεον θεράποντα Μολίονα τοῖο ἄνακτος.
τοὺς μὲν ἔπειτ' εἶασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυσαν·
τῷ δ' ἀν' ὄμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὡς ὅτε κάπρω
325 ἐν κυσὶ θηρευτῆσι μέγα φρονέοντε πέσητον·
ὡς ὄλεκον Τρῶας πάλιν ὀρμένω· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἐκτορα δῖον.
ἐνθ' ἐλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε δήμου ἀρίστω
υἱε δὺν Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
330 ἦδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὖς παιῖδας ἔασκε
στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δέ οἱ οὐ τι
πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
τοὺς μὲν Τυδεΐδης δουρικλειτὸς Διομήδης
θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδῶν κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα·
335 Ἰππόδαμον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ Ὑπείροχον ἐξενάριξεν.
ἐνθά σφιν κατὰ ἴσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων
ἐξ Ἴδης καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.

ἦτοι Τυδέος υἱὸς Ἀγαστροφον οὐτάσε δουρὶ
Παιονίδην ἦρωα κατ' ἰσχίον· οὐδέ οἱ ἵπποι
340 ἐγγύς ἔσαν προφυγεῖν, ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν, αὐτὰρ ὁ πεζὸς
θῦνε διὰ προμάχων, εἷος φίλον ὤλεσε θυμόν.
Ἐκτωρ δ' ὄξυ νόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
κεκλήγων· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες.
345 τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
αἶψα δ' Ὀδυσσηῖα προσεφώνεεν ἐγγύς ἐόντα·
νῶϊν δὴ τότε πῆμα κυλίνδεται ὄβριμος Ἐκτωρ·
ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος
350 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε τιτυσκόμενος κεφαλῆφιν,
ἄκρην κὰκ κόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκῶφι χαλκός,
οὐδ' ἴκετο χροά καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
τρίπτυχος αὐλῶπις, τὴν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἐκτωρ δ' ὠκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὀμίλῳ,
355 στῆ δὲ γυνὴ ἐριπῶν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψεν.
ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ὦχετ' ἐρωήν
τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης
τόφρ' Ἐκτωρ ἔμπνυτο, καὶ ἄψ' ἐς δίφρον ὀρούσας
360 ἐξέλασ' ἐς πληθύν, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
δουρὶ δ' ἐπαῖσσων προσέφη κρατερός Διομήδης·
ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
ἦλθε κακόν· νῦν αὐτὲ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
ᾧ μέλλεις εὐχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
365 ἦ θῆν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
εἴ πού τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάροθος ἔστι.
νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὄν κε κιχείω.
καὶ Παιονίδην δουρὶ κλυτὸν ἐξενάριζεν.
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠὺκόμοιο
370 Τυδεΐδῃ ἐπι τόξα τιταίνεται ποιμένι λαῶν,
στήλη κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
ἦτοι ὁ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμοιο
αἶνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον ἀσπίδα τ' ὤμων
375 καὶ κόρυθα βριαρῆν· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνελκε
καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἐκφυγε χειρός,
ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερὲς ἰὸς
ἐν γαίῃ κατέπηκτο· ὁ δὲ μάλα ἠδὺν γελάσας
ἐκ λόχου ἀμπήδησε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα·

380 βέβληται οὐδ' ἄλιον βέλος ἔκφυγεν· ὡς ὄφελόν τοι
νεύατον ἐς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι.
οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
οἳ τέ σε πεφρίκασιν λέονθ' ὡς μηκάδες αἶγες.
τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερός Διομήδης·
385 τοξότα λωβητῆρ κέρα ἀγλαὰ παρθενοπίπα
εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσιν πειρηθείης,
οὐκ ἂν τοι χραίσμησι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί·
νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὐχεαὶ αὐτως.
οὐκ ἀλέγω, ὡς εἶ με γυνὴ βάλοι ἢ παῖς ἄφρων·
390 κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῖο.
ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἶ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη,
ὄξυ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησι.
τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδρυφοὶ εἰσι παρειαί,
παῖδες δ' ὄρφανικοί· ὁ δὲ θ' αἶματι γαῖαν ἐρεύθων
395 πύθεται, οἰωνοὶ δὲ περὶ πλέες ἢ γυναικες.
ὡς φάτο, τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἔστη πρόσθ'· ὁ δ' ὀπισθε καθεζόμενος βέλος ὠκὺ
ἐκ ποδὸς ἔκκ', ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινή.
ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλε
400 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
οἰώθη δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτὸς, οὐδέ τις αὐτῷ
Ἀργείων παρέμεινε, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὦ μοι ἐγὼ τί πάθω; μέγα μὲν κακὸν αἶ κε φέβωμαι
405 πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ ῥίγιον αἶ κεν ἀλώω
μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
οἶδα γὰρ ὅτι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο,
ὅς δέ κ' ἀριστεύησι μάχῃ ἐνὶ τὸν δὲ μάλα χρεῶ
410 ἐστάμεναι κρατερῶς, ἦ τ' ἔβλητ' ἦ τ' ἔβαλ' ἄλλον.
εἶος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων,
ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοὶ
415 σεύωνται, ὁ δὲ τ' εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῆσι γένουσιν,
ἀμφὶ δέ τ' αἰσσοῦνται, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
γίγνεται, οἳ δὲ μένουσιν ἄφαρ δεινὸν περ ἔοντα,
ὡς ῥα τότε ἀμφ' Ὀδυσῆα Διὶ φίλον ἐσσεύοντο
420 Τρῶες· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηϊοπίτην
οὕτασεν ὦμον ὑπερθεὺν ἐπάλμενος ὄξεϊ δουρί,
αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἐννομον ἐξενάριξε.

Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων αἶξαντα
δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
425 νύξεν· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.
τοὺς μὲν ἕασ', ὁ δ' ἄρ' Ἴππασίδην Χάροπ' οὐτάσε δουρὶ
αὐτοκασίγνητον εὐηφενέος Σώκοιο.
τῶ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν ἰσόθεος φῶς,
στῆ δὲ μάλ' ἐγγύς ἰὼν καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν
430 ὦ Ὀδυσσεῦ πολύαινε δόλων ἄτ' ἠδὲ πόνοιο
σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεται Ἴππασίδησι
τοιῶδ' ἄνδρε κατακτείνας καὶ τεύχε' ἀπούρας,
ἢ κεν ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης.
ὡς εἰπὼν οὐτήσε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἶσθη.
435 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
καὶ διὰ θῶρηκος πολυδαϊδάλου ἠρήρειστο,
πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροὰ ἔργαθεν, οὐδ' ἔτ' ἕασε
Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
γνῶ δ' Ὀδυσσεὺς ὁ οἶ οὐ τι τέλος κατακαίριον ἦλθεν,
440 ἄψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ἄ δεῖλ' ἢ μάλα δὴ σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
ἦτοι μὲν ῥ' ἐμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
ἦματι τῶδ' ἔσσεσθαι, ἐμῶ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
445 εὔχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Αἴδι κλυτοπόλῳ.
ἦ καὶ ὁ μὲν φύγαδ' αὐτίς ὑποστρέψας ἐβεβήκει,
τῶ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεν
ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε,
δούπησεν δὲ πεσὼν· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς·
450 ὦ Σῶχ' Ἴππᾶσου υἱέ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο
φθῆ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
ἄ δεῖλ' οὐ μὲν σοὶ γε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
ὅσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἰωνοὶ
ὠμησταὶ ἐρύουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες.
455 αὐτὰρ ἐμ', εἴ κε θάνω, κτεριοῦσί γε δῖοι Ἀχαιοί.
ὡς εἰπὼν Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
ἔξω τε χροὸς ἔλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
αἶμα δέ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
Τρώες δὲ μεγάθυμοι ὅπως ἴδον αἶμ' Ὀδυσῆος
460 κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῶ πάντες ἔβησαν.
αὐτὰρ ὁ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὔε δ' ἑταίρους.
τρὶς μὲν ἔπειτ' ἠῦσεν ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός,
τρὶς δ' αἶεν ἰάχοντος ἄρηι φίλος Μενέλαος.
αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν ἐγγύς ἐόντα·

465 Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε κοίρανε λαῶν
ἀμφὶ μὲν Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵκετ' αὐτῆ
τῷ ἱκέλη ὡς εἴ ἐ βίωατο μῦνον ἔοντα
Τρῶες ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
ἀλλ' ἴομεν καθ' ὄμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
470 δεῖδω μὴ τι πάθησιν ἐνὶ Τρῶεσσι μονωθεῖς
ἔσθλος ἔων, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.
ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
εὖρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ φίλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν
Τρῶες ἔπονθ' ὡς εἴ τε δαφουνοὶ θῶες ὄρεσφιν
475 ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὅν τ' ἔβαλ' ἀνήρ
ἰῶ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἤλυξε πόδεσσι
φεύγων, ὄφρ' αἶμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρη·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε δαμάσσεται ὠκύς οἰστός,
ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὖρεσι δαρδάπτουσιν
480 ἐν νέμεϊ σκιερῶ· ἐπὶ τε λῖν ἤγαγε δαίμων
σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει·
ὡς ῥά τὸτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
Τρῶες ἔπον πολλοὶ τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὁ γ' ἦρως
αἴσσωσιν ὧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.
485 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠῦτε πύργον,
στῆ δὲ παρέξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
ἦτοι τὸν Μενέλαος ἀρήϊος ἔξαγ' ὄμιλου
χειρὸς ἔχων, εἶος θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους.
Αἴας δὲ Τρῶεσσιν ἐπάλμενος εἶλε Δόρυκλον
490 Πριαμίδην νόθον υἱόν, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὔτα,
οὔτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἠδὲ Πυλάρτην.
ὡς δ' ὀπότε πλήθων ποταμὸς πεδίον δὲ κάτεισι
χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρω,
πολλὰς δὲ δρυὺς ἀζαλέας, πολλὰς δὲ τε πεύκας
495 ἐσφέρεται, πολλὸν δὲ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἄλα βάλλει,
ὡς ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,
δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας· οὐδέ πω ἔκτωρ
πεύθετ', ἐπεὶ ῥά μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρατο πάσης
ὄχθας πὰρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῇ ῥά μάλιστα
500 ἀνδρῶν πίπτε κάρηνα, βοῆ δ' ἄσβεστος ὀρώρει
Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀρήϊον Ἴδομενῆα.
ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὀμίλει μέρμερα ῥέζων
ἔγχεϊ θ' ἵπποσύνη τε, νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας·
οὐδ' ἂν πω χάζοντο κελεύθου δῖοι Ἀχαιοὶ
505 εἰ μὴ Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠὲ κόμοιο
παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα ποιμένα λαῶν,
ἰῶ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὤμον.

τῶ ῥα περιδείσαν μένεα πνείοντες Ἀχαιοὶ
μή πῶς μιν πολέμοιο μετακλινθέντος ἔλοιεν.
510 αὐτίκα δ' Ἴδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον·
ὦ Νέστορ Νηληϊάδη μέγα κῦδος Ἀχαιῶν
ἄγρει σῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, παρ δὲ Μαχάων
βαινέτω, ἔς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
ἠητρὸς γὰρ ἀνήρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων
515 ἰοὺς τ' ἐκτάμνειν ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα πάσσειν.
ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ.
αὐτίκα δ' ὦν ὀχέων ἐπεβήσετο, παρ δὲ Μαχάων
βαῖν' Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἠητήρος·
μάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
520 νῆας ἔπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν
Ἔκτορι παρβεβαῶς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἔκτορ νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὀμιλέομεν Δαναοῖσιν
ἐσχατιῇ πολέμοιο δυσηχέος· οἳ δὲ δὴ ἄλλοι
525 Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμῖξ ἵπποι τε καὶ αὐτοί.
Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνω·
εὐρὸν γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἔνθα μάλιστα
ἱππῆες πεζοὶ τε κακὴν ἔριδα προβαλόντες
530 ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοῆ δ' ἄσβεστος ὄρωρεν.
ὡς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ πληγῆς αἴοντες
ρίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς
στεΐβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
535 νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἰ περὶ δίφρον,
ἄς ἄρ' ἀφ' ἱππέων ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον
αἶ τ' ἀπ' ἐπισώτρων. ὁ δὲ ἴετο δῦναι ὄμιλον
ἀνδρόμεον ῥῆξαι τε μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
ἦκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός.
540 αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
ἔγχρῃ τ' ἄορί τε μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν,
Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.
544 Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὤρσε·
545 στῆ δὲ ταφῶν, ὄπιθεν δὲ σάκος βάλεν ἑπταβόειον,
τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὀμίλου θηρὶ εἰοικῶς
ἐντροπαλιζόμενος ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
ὡς δ' αἶθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροῖῳται,
550 οἳ τέ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαο ἑλέσθαι
πάννυχτοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων

ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίον αἴσσοισι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
καίόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
555 ἠῶθεν δ' ἀπὸ νόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῶ·
ὡς Αἴας τότε ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
ἦϊε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
ὡς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβιήσατο παῖδας
νωθής, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἐάγη,
560 κείρει τ' εἰσελθῶν βαθὺ λήϊον· οἱ δέ τε παῖδες
τύπτουσι ῥοπάλοισι· βίη δέ τε νηπίη αὐτῶν·
σπουδῆ τ' ἐξήλασαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
ὡς τότε ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱὸν
Τρῶες ὑπέρθυμοι πολυηγερέες τ' ἐπίκουροι
565 νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἰὲν ἔποντο.
Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς
αὐτίς ὑποστρεφθεῖς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
Τρώων ἵπποδάμων· ὅτε δὲ τρωπάσκετο φεύγειν.
πάντας δὲ προέεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὀδεύειν,
570 αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγὺ
ἰστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
ἄλλα μὲν ἐν σάκει μεγάλῳ πάγεν ὄρμενα πρόσσω,
πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
ἐν γαίῃ ἴσταντο λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι.
575 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς
Εὐρύπυλος πυκννοῖσι βιαζόμενον βελέεσσι,
στή ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶ,
καὶ βάλε Φαυσιάδην Ἀπισάονα ποιμένα λαῶν
ἦ παρ' ὑπὸ πρᾶπιδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
580 Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς
τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
ἔλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καὶ μιν βάλε μηρὸν οἴστῳ
δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρὸν.
585 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
ἦ ὕσεν δὲ διαπρῦσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·
ὦ φίλοι Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
στήτ' ἐλελιχθέντες καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ
Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται, οὐδέ ἔφημι
590 φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος· ἀλλὰ μάλ' ἄντην
ἴστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱόν.
ὡς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
πλησίοι ἔστησαν σάκε' ὤμοισι κλίναντες
δούρατ' ἀνασχόμενοι· τῶν δ' ἀντίος ἦλυθεν Αἴας.

595 στῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἑταίρων.
ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηληϊάϊ ἵπποι
ἰδρῶσαι, ἦγον δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν.
τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
600 ἐστήκει γὰρ ἐπὶ πρυμνῇ μεγακῆτεϊ νῆϊ
εἰσορόων πόνον αἰπὺν ἰῶκά τε δακρυόεσσαν.
αἶψα δ' ἑταῖρον ἔδον Πατροκλῆα προσέειπε
φθηγξάμενος παρὰ νηός· ὁ δὲ κλισίηθεν ἀκούσας
ἔκμολεν ἴσος Ἄρηϊ, κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.
605 τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
τίπτέ με κικλήσκεις Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεῶ ἐμεῖο;
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
δῖε Μενoitιάδη τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ
νῦν οἷω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς
610 λισσομένους· χρεῖῳ γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.
ἀλλ' ἴθι νῦν Πάτροκλε Διῖ φίλε Νέστορ' ἔρειο
ὄν τινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο·
ἦτοι μὲν τά γ' ὄπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικε
τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄμματα φωτός·
615 ἵπποι γὰρ με παρήϊξαν πρόσσω μεμαυῖαι.
ὡς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπέθειθ' ἑταίρω,
βῆ δὲ θέειν παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληϊάδεω ἀφίκοντο,
αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,
620 ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος
ἐξ ὀχέων· τοὶ δ' ἰδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων
στάντε ποτὶ πνοιὴν παρὰ θῖν' ἄλός· αὐτὰρ ἔπειτα
ἐς κλισίην ἐλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.
τοῖσι δὲ τεῦχε κυκείῳ εὐπλόκαμος Ἐκαμήδη,
625 τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς,
θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἣν οἱ Ἀχαιοὶ
ἔξελον οὐνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἀπάντων.
ἦ σφῶϊν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
καλὴν κυανόπεζαν εὐξοον, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
630 χάλκειον κάνεον, ἐπὶ δὲ κρόμμον ποτῷ ὄψον,
ἠδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτὴν,
παρὰ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραῖός,
χρυσείοις ἦλοισι πεπαρμένον· οὐατα δ' αὐτοῦ
τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
635 χρύσειαι νεμέθοντο, δῦω δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν.
ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπεζῆς
πλεῖον ἔδον, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.

ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ εἰκυῖα θεῆσιν
οἶνω Πραμνεῖω, ἐπὶ δ' αἴγειον κνή τυρόν
640 κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνε,
πινέμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὤπλισσε κυκείῳ.
τῷ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν
μύθοισιν τέροντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες,
Πάτροκλος δὲ θύρησιν ἐφίστατο ἰσόθεος φῶς.
645 τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραῖος ἀπὸ θρόνου ὤρτο φαεινοῦ,
ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγε.
Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀναίνετο εἰπέ τε μῦθον·
οὐχ ἔδος ἐστὶ γεραῖε διοτρεφές, οὐδέ με πείσεις.
αἰδοῖος νεμεσητὸς ὃ με προέηκε πυθέσθαι
650 ὃν τινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
γιγνώσκω, ὁρῶ δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν.
νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν ἄγγελος εἶμ' Ἀχιλῆϊ.
εὖ δὲ σὺ οἶσθα γεραῖε διοτρεφές, οἶος ἐκεῖνος
δεινὸς ἀνὴρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόωτο.
655 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἰππότης Νέστωρ·
τίπτε τὰρ ᾧδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται υἱᾶς Ἀχαιῶν,
ὅσοι δὴ βέλεσιν βεβλήαται; οὐδέ τι οἶδε
πένθεος, ὅσον ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἱ γὰρ ἄριστοι
ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
660 βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης,
οὔτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων·
βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρόν οἶστῶ·
τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἠγαγον ἐκ πολέμοιο
ἰῶ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
665 ἐσθλὸς ἐὼν Δαναῶν οὐ κήδεται οὐδ' ἐλεαίρει.
ἦ μένει εἰς ὃ κε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης
Ἀργείων ἀέκητι πυρὸς δηϊοιο θέρωνται,
αὐτοὶ τε κτεινόμεθ' ἐπισχερῶ; οὐ γὰρ ἐμὴ ἴς
ἔσθ' οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.
670 εἶθ' ὡς ἠβώοιμι βίη δέ μοι ἔμπεδος εἶη
ὡς ὀπὸτ' Ἥλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἴτυμονῆα
ἐσθλὸν Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἥλιδι ναιετάασκε,
ῥύσι' ἐλαυνόμενος· ὃ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσσιν
675 ἔβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι,
κὰδ δ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περὶτρεσαν ἀγροῖῳται.
ληϊδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἠλιθα πολλὴν
πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πῶεα οἰῶν,
τόσσα συῶν συβόσια, τὸσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,

680 ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα
πάσας θηλείας, πολλῆσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
καὶ τὰ μὲν ἠλασάμεσθα Πύλον Νηληϊὸν εἴσω
ἐννύχιοι προτὶ ἄστυ· γεγήθει δὲ φρένα Νηλεὺς,
οὔνεκά μοι τύχε πολλά νέφ πόλεμον δὲ κίοντι.
685 κήρυκες δ' ἐλίγαινον ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι
τοὺς ἴμεν οἴσι χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δίη·
οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἠγήτορες ἄνδρες
δαίτρευον· πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὄφειλον,
ὡς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν·
690 ἐλθὼν γὰρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακληεῖη
τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὅσσοι ἄριστοι·
δώδεκα γὰρ Νηληῖος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν·
τῶν οἶος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες
695 ἡμέας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωντο.
ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶῦ μέγ' οἴων
εἶλετο κρινάμενος τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δίη
τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν
700 ἐλθόντες μετ' ἄεθλα· περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον
θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Αὐγείας
κάσχεθε, τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων.
τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων
ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκε
705 δαιτρεύειν, μή τις οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφί τε ἄστυ
ἔρδομεν ἰρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἡματι πάντες
ἦλθον ὁμῶς αὐτοῖ τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι
πανσυδίη· μετὰ δέ σφι Μολιόνε θωρήσσοντο
710 παιδ' ἔτ' ἐόντ', οὗ πω μάλα εἰδότε θούριδος ἀλκῆς.
ἔστι δέ τις Θρυόεσσα πόλις αἰπεῖα κολώνη
τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλου ἡμαθόεντος·
τὴν ἀμφεστρατόωντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.
ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
715 ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι
ἐννυχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν
ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν. οὐδέ με Νηλεὺς
εἶα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππους·
οὐ γὰρ πῶ τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμῆϊα ἔργα.
720 ἀλλὰ καὶ ὥς ἵππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισι
καὶ πεζός περ ἐών, ἐπεὶ ὥς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήϊος εἰς ἄλα βάλλων

ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν Ἡῶ διαν
ἵππηες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεον ἔθνεα πεζῶν.
725 ἔνθεν πανσυδὴ συν τεύχεσι θωρηχθέντες
ἔνδιοι ἰκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.
ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλά,
ταῦρον δ' Ἀλφειῶ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
αὐτὰρ Ἀθηναίη γλαυκώπιδι βουὴν ἀγελαίην,
730 δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος
ἀμφὶ ῥοᾶς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
ἀμφέσταν δὴ ἄστυ διαρραῖσαι μεμαῶτες·
ἀλλὰ σφι προπάροικε φάνη μέγα ἔργον Ἄρης·
735 εὖτε γὰρ ἠέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης,
συμφερόμεσθα μάχη Διὶ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνη.
ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
Μούλιον αἰχμητὴν· γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείαιο,
740 πρεσβυτάτην δὲ θύγατρ' εἶχε Ξανθὴν Ἀγαμήδην,
ἣ τόσα φάρμακα ἤδη ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθῶν.
τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκῆρεϊ δουρὶ,
ἤριπτε δ' ἐν κονίησιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας
στῆν ῥα μετὰ προμάχοισιν· ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
745 ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα
ἠγεμόν' ἱππῆων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόρουσα κελαινῆ λαίλαπι ἴσος,
πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
φῶτες ὁδᾶξ ἔλον οὐδας ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
750 καὶ νύ κεν Ἀκτορίωνε Μολίονε παιδ' ἀλάπαξα,
εἰ μή σφωε πατὴρ εὐρὸν κρείων ἐνοσίχθων
ἐκ πολέμου ἐσάωσε καλύψας ἠέρι πολλῆ.
ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξε·
τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο
755 κτείνοντές τ' αὐτοὺς ἀνά τ' ἔντεα καλά λέγοντες,
ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυτύρου βήσαμεν ἵππους
πέτρης τ' Ὀλενίης, καὶ Ἀλησίου ἔνθα κολώνη
κέκληται· ὅθεν αὖτις ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
ἔνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
760 ἄψ ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους,
πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ Νέστορί τ' ἀνδρῶν.
ὥς ἔον, εἴ ποτ' ἔον γε, μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
οἷος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἦ τέ μιν οἶω
πολλὰ μετακλαύσεσθαι ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.

765 ὦ πέπον ἦ μὲν σοί γε Μενόϊτιος ὦδ' ἐπέτελλεν
ἦματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε,
νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἐόντες ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν ὡς ἐπέτελλε.
Πηλῆος δ' ἰκόμεσθα δόμους εὖ ναιετάοντας
770 λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιῖδα πουλυβότειραν.
ἔνθα δ' ἔπειθ' ἦρωα Μενόϊτιον εὕρομεν ἔνδον
ἦδὲ σέ, πάρ δ' Ἀχιλῆα· γέρον δ' ἵππηλάτα Πηλεὺς
πίονα μηρία καῖε βοὸς Διὶ τερπικεραύνῳ
αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον
775 σπένδων αἶθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσι.
σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἔπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα
στήμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
ἔς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγε,
ξείνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἅ τε ξείνοις θέμις ἐστίν.
780 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
ἦρχον ἐγὼ μύθοιο κελεύων ὑμῖν ἅμ' ἔπεισθαι·
σφῶ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τῷ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ γέρον ἐπέτελλ' Ἀχιλῆϊ
αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
785 σοὶ δ' αὖθ' ὦδ' ἐπέτελλε Μενόϊτιος Ἄκτορος υἱός·
τέκνον ἐμὸν γενεῆ μὲν ὑπέριτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,
πρεσβύτερος δὲ σὺ ἐσσι· βίη δ' ὅ γε πολλὸν ἀμείνων.
ἄλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος ἠδ' ὑποθέσθαι
καὶ οἱ σημαίνειν· ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν περ.
790 ὡς ἐπέτελλ' ὁ γέρον, σὺ δὲ λήθεται· ἄλλ' ἔτι καὶ νῦν
ταῦτ' εἰποῖς Ἀχιλῆϊ δαΐφροني αἶ κε πίθηται.
τίς δ' οἶδ' εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναις
παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
εἰ δέ τινα φρεσὶν ἦσι θεοπροπίην ἀλεείνει
795 καὶ τινά οἱ πάρ Ζηγνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
ἀλλὰ σέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω
Μυρμιδόνων, αἶ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι·
καὶ τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμον δὲ φέρεσθαι,
αἶ κέ σε τῷ εἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
800 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἱὲς Ἀχαιῶν
τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
ῥεῖα δέ κ' ἀκμηῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
ᾤσαισθε προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρινε,
805 βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλῆα.
ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσῆος θεῖοιο
ἶξε θεῶν Πάτροκλος, ἵνά σφ' ἀγορή τε θέμις τε

ἦην, τῇ δὴ καὶ σφι θεῶν ἐτετεύχατο βωμοί,
ἔνθά οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησε
810 διογενῆς Εὐαιμονίδης κατὰ μηρὸν οἴστῳ
σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρῶς
ῶμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλέοιο
αἷμα μέλαν κελάρυζε· νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
τὸν δὲ ἰδὼν ᾠκτειρε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
815 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἄ δειλοὶ Δαναῶν ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
ὥς ἄρ' ἐμέλλετε τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
ἄσσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῶ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ διοτρεφὲς Εὐρύπυλ' ἦρως,
820 ἢ ῥ' ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἔκτορ' Ἀχαιοί,
ἢ ἦδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες;
τὸν δ' αὐτ' Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντίον ἠΰδα·
οὐκέτι διογενὲς Πατρόκλεες ἄλκαρ Ἀχαιῶν
ἔσσειται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέονται.
825 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
χερσὶν ὑπὸ Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰέν.
ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σώσον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
μηροῦ δ' ἔκταμ' οἴστόν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
830 νίζ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δ' ἦπια φάρμακα πάσσε
ἐσθλά, τά σε προτί φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
ὄν Χείρων ἐδίδαξε δικαιοτάτος Κενταύρων.
ἠητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων
τὸν μὲν ἐνὶ κλισίησιν οἴομαι ἔλκος ἔχοντα
835 χρηϊζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἠητήρος
κεῖσθαι· ὃ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὀξὺν Ἄρηα.
τὸν δ' αὐτε προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
πῶς τὰρ ἔοι τάδε ἔργα; τί ῥέξομεν Εὐρύπυλ' ἦρως;
ἔρχομαι ὄφρ' Ἀχιλλῆϊ δαΐφροσι μῦθον ἐνίσπω
840 ὄν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος οὔρος Ἀχαιῶν·
ἀλλ' οὐδ' ὥς περ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο.
ἦ, καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβῶν ἄγε ποιμένα λαῶν
ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας.
ἔνθά μιν ἐκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρη
845 ὀξὺ βέλος περιπευκές, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
νίζ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν
χερσὶ διατρίψας ὀδυνήφατον, ἢ οἱ ἀπάσας
ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα.

Ιλιάδος Μ'

-Μ- ὡς ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δὲ μάχοντο
Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὀμιλαδόν· οὐδ' ἄρ' ἔμελλε
τάφρος ἔτι σχήσειν Δαναῶν καὶ τεῖχος ὑπερθεῖν
5 εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἤλασαν· οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας·
ὄφρα σφιν νῆάς τε θοὰς καὶ ληϊδα πολλήν
ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
ἀθανάτων· τὸ καὶ οὐ τι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
10 ὄφρα μὲν Ἐκτωρ ζωὸς ἔην καὶ μῆνι Ἀχιλλεύς
καὶ Πριάμοιο ἄνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλεν,
τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνατον ὅσσοι ἄριστοι,
πολλοὶ δ' Ἀργείων οἱ μὲν δάμεν, οἱ δὲ λίποντο,
15 πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
τεῖχος ἀμαλδῦναι ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες.
ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἄλα δὲ προρέουσι,
20 Ῥῆσός θ' Ἐπτάπορος τε Κάρησός τε Ῥοδῖος τε
Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος δῖός τε Σκάμανδρος
καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλεια
κάππεσον ἐν κονίῃσι καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·
τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
25 ἐννήμαρ δ' ἐς τεῖχος ἴει ῥόον· ὕε δ' ἄρα Ζεὺς
συνεχές, ὄφρα κε θᾶσσον ἀλίπλοα τείχεα θεῖη.
αὐτὸς δ' ἐννοσίγαιος ἔχων χεῖρεςσι τρίαιναν
ἠγεῖτ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμείλια κύμασι πέμπε
φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί,
30 λεία δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἐλλήσποντον,
αὐτίς δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψε
τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμοὺς δ' ἔτρεψε νέεσθαι
καρ ῥόον, ἧ περ πρόσθεν ἴεν καλλίροον ὕδωρ.
ὡς ἄρ' ἔμελλον ὀπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
35 θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τε δεδήει
τεῖχος εὐδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
βαλλόμεν'· Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μάστιγι δαμέντες

νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐελμένοι ἰσχανόωντο
Ἔκτορα δειδιότες, κρατερόν μῆστῶρα φόβοιο·
40 αὐτὰρ ὃ γ' ὡς τὸ πρόσθεν ἐμάρνατο ἴσος ἀέλλη·
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἔν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῆσι
κάπριος ἠὲ λέων στρέφεται σθένει βλεμεαίνων·
οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
ἀντίον ἴστανται καὶ ἀκοντίζουσι θαμειᾶς
45 αἰχμᾶς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὐ ποτε κυδάλιμον κῆρ
ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἀγνηγορὴ δέ μιν ἔκτα·
ταρφέα τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
ὄππη τ' ἰθύση τῆ εἴκουσι στίχες ἀνδρῶν·
ὡς Ἔκτωρ ἂν ὄμιλον ἰὼν ἐλλίσσεθ' ἑταίρους
50 τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν· οὐδέ οἱ ἵπποι
τόλμων ὠκύποδες, μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρω
χείλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
εὐρεῖ, οὐτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδὸν οὔτε περῆσαι
ῥηϊδίη· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν
55 ἔστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὑπερθεν δὲ σκολόπεσσι
ὀξέσιν ἠρήρει, τοὺς ἴστασαν υἴες Ἀχαιῶν
πυκνοὺς καὶ μεγάλους δηῖων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
ἔνθ' οὐ κεν ῥέα ἵππος εὐτροχὸν ἄρμα τιταίνων
ἔσβαίη, πεζοὶ δὲ μενοίνεον εἰ τελέουσι.
60 δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἔκτορα εἶπε παραστάς·
Ἔκτορ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἠδ' ἐπικούρων
ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους·
ἦ δὲ μάλ' ἀργαλέη περάαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
ὀξέες ἐστᾶσιν, ποτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν,
65 ἔνθ' οὐ πως ἔστιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι
ἵπευσι· στεῖνος γὰρ, ὅθι τρώσεσθαι οἴω.
εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάζει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ ἴετ' ἀρήγειν,
ἦ τ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
70 νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς·
εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλίωξις δὲ γένηται
ἐκ νηῶν καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῆ,
οὐκέτ' ἔπειτ' οἴω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
ἄψορρον προτὶ ἄστυ ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
75 ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἶπω πειθώμεθα πάντες·
ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
Ἔκτορι πάντες ἐπώμεθ' ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
οὐ μενέουσ' εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.

80 ὡς φάτο Πουλυδάμας, ἄδε δ' Ἔκτορι μῦθος ἀπήμων,
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἠγερέθοντο,
ἀλλ' ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἴδον Ἔκτορα δῖον.
ἠνίοχῳ μὲν ἔπειτα ἐῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος
85 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ·
οἱ δὲ διαστάντες σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
πένταχα κοσμηθέντες ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἔποντο.
οἱ μὲν ἅμ' Ἔκτορ' ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
90 τεῖχος ρηξάμενοι κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι.
καὶ σφιν Κεβριόνης τρίτος εἶπετο· παρ δ' ἄρ' ὄχεσφιν
ἄλλον Κεβριόναο χερείονα κάλλιπεν Ἔκτωρ.
τῶν δ' ἐτέρων Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγήνωρ,
τῶν δὲ τρίτων Ἐλενος καὶ Δηϊφοβος θεοειδῆς
95 υἷε δὺν Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ἄσιος ἦρως
Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
αἰθωνες μεγάλοι ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν ἐὺς πάϊς Ἀγχίσαιο
Αἰνεΐας, ἅμα τῷ γε δὺν Ἀντήνορος υἷε
100 Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
Σαρπηδῶν δ' ἠγήσατ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,
πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκον καὶ ἀρήϊον Ἀστεροπαῖον·
οἱ γάρ οἱ εἶσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι
τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν· ὃ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
105 οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῆσι βόεσσι
βάν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λεληθμένοι, οὐδ' ἔτ' ἔφαντο
σχῆσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.
ἐνθ' ἄλλοι Τρῶες τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι
βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
110 ἀλλ' οὐχ Ὑρτακίδης ἔθελ' Ἄσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν
αὖθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἠνίοχον θεράποντα,
ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῆσι
νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας
ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν
115 ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψεν
ἔγχρῃ Ἰδομενῆος ἀγαυοῦ Δευκαλίδας.
εἶσατο γάρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῇ περ Ἀχαιοὶ
ἐκ πεδίου νίσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι
120 τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλησιν
εὖρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὄχημα,
ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν' ἑταίρων

ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.
τῆ ῥ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
125 ὀξέα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκ ἔτ' Ἀχαιοὺς
σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι
νήπιοι, ἐν δὲ πύλῃσι δὺ' ἀνέρας εὖρον ἀρίστους
υἷας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητῶν,
τὸν μὲν Πειριθόου υἷα κρατερὸν Πολυποίτην,
130 τὸν δὲ Λεοντῆα βροτολοιγῶ ἴσον Ἄρηϊ.
τῶ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλάων
ἕστασαν ὡς ὅτε τε δρῦες οὖρεσιν ὑψικάρηνοι,
αἷ τ' ἀνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἤματα πάντα
ρίζησιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι·
135 ὡς ἄρα τῶ χεῖρεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφι
μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον οὐδὲ φέβοντο.
οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος εὐδμητον βόας αὔας
ὑψὸς' ἀνασχόμενοι ἔκιον μέγλω ἀλαλητῶ
Ἄσιον ἀμφὶ ἀνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
140 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα Θόωνά τε Οἰνόμαόν τε.
οἱ δ' ἦτοι εἶος μὲν εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
ὄρνυον ἔνδον ἐόντες ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
145 ἐκ δὲ τῶ αἴξαντε πυλάων πρόσθε μαχέσθην
ἀγροτέροισι σύεσσι ἐοικότε, τῶ τ' ἐν ὄρεσσι
ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν δέχεται κολοσυρτὸν ἰόντα,
δοχμῶ τ' αἴσσοντε περὶ σφίσις ἄγνυτον ὕλην
πρυμνήν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
150 γίγνεται εἰς ὃ κέ τις τε βαλῶν ἐκ θυμὸν ἔληται·
ὡς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαεινὸς
ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο
λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἠδὲ βίηφιν.
οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν εὐδμήτων ἀπὸ πύργων
155 βάλλον ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων
νηῶν τ' ὠκυπόρων· νιφάδες δ' ὡς πῖπτον ἔραζε,
ἄς τ' ἀνεμος ζαῆς νέφεα σκιάοντα δονήσας
ταρφειᾶς κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
ὡς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον ἡμὲν Ἀχαιῶν
160 ἠδὲ καὶ ἐκ Τρῶων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὔον αὔτευν
βαλλομένων μυλάκεσσι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
δὴ ῥα τότε ὤμωξεν καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῶ
Ἄσιος Ὑρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ἠΰδα·
Ζεῦ πάτερ ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδῆς ἐτέτυξο

165 πάγχυ μάλ'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωας Ἀχαιοὺς
σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους.
οἱ δ', ὡς τε σφῆκες μέσον αἰόλοι ἢ μέλισσαι
οἰκία ποιήσονται ὁδῶ ἔπι παιπαλοέσση,
οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
170 ἄνδρας θηρητῆρας ἀμύνονται περὶ τέκνων,
ὡς οἱ γ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων καὶ δὴ ἔοντε
χάσσασθαι πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν ἢ ἄλῶναι.
ὡς ἔφατ', οὐδὲ Διὸς πεῖθε φρένα ταῦτ' ἀγορεύων·
Ἔκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
175 ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο πύλησιν·
ἀργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὡς πάντ' ἀγορευῆσαι
πάντη γὰρ περὶ τείχος ὀρώρει θεσπιδαῆς πῦρ
λαΐνον· Ἀργεῖοι δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκη
νηῶν ἡμύνοντο· θεοὶ δ' ἀκαχήατο θυμὸν
180 πάντες ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάροθοι ἦσαν.
σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηϊότητα.
ἔνθ' αὖ Πειριθόου υἱὸς κρατερός Πολυποίτης
δουρὶ βάλεν Δάμασον κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·
οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διὰ πρὸ
185 αἰχμῆ χαλκείη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα·
αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὀρμενον ἐξενάριξεν.
υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος
Ἴππόμαχον βάλε δουρὶ κατὰ ζωστήρα τυχήσας.
190 αὐτίς δ' ἐκ κολεοῖο ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον ἐπαΐξας δι' ὀμίλου
πληξ' αὐτοσχεδίην· ὁ δ' ἄρ' ὑπτίος οὐδεὶ ἐρείσθη·
αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
195 ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα,
τόφρ' οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἔκτορι κοῦροι ἔποντο,
οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
τείχος τε ῥήξιν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας,
οἱ ῥ' ἔτι μερμήριζον ἐφεσταότες παρὰ τάφρῳ.
200 ὄρνις γὰρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν
αιετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων
φοινήεντα δρᾶκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον
ζῶν ἔτ' ἀσπαίροντα, καὶ οὐ πῶ λήθετο χάρμης,
κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στήθος παρὰ δειρήν
205 ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ἦκε χαμᾶζε
ἀλγήσας ὀδύνησι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάββαλ' ὀμίλῳ,
αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῆς ἀνέμοιο.

Τρῶες δ' ἐρρίγησαν ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν
κείμενον ἐν μέσσοισι Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
210 δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἔκτορα εἶπε παραστάς·
Ἔκτορ ἀεὶ μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορησιν
ἐσθλὰ φραζομένω, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικε
δῆμον ἐόντα παρὲξ ἀγορευέμεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ
οὔτέ ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν·
215 νῦν αὐτ' ἐξερέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν.
ᾧδε γὰρ ἐκτελέεσθαι οἴομαι, εἰ ἐτεὸν γε
Τρῶσιν ὄδ' ὄρνις ἦλθε περησέμεναι μεμαῶσιν
αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων
220 φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον
ζῶν· ἄφαρ δ' ἀφέηκε πάρος φίλα οἰκί' ἰκέσθαι,
οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἐοῖσιν.
ὥς ἡμεῖς, εἴ πέρ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
ῥηξόμεθα σθένει μεγάλῳ, εἴξωσι δ' Ἀχαιοί,
225 οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα·
πολλοὺς γὰρ Τρῶων καταλείψομεν, οὓς κεν Ἀχαιοὶ
χαλκῷ δηώσωσιν ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
ᾧδε χ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
εἰδείη τεράων καὶ οἱ πειθοῖατο λαοί.
230 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
οἴσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί,
235 ὃς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθέσθαι
βουλέων, ἃς τέ μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσε·
τύνη δ' οἰωνοῖσι τανυπτερυγέσσι κελεύεις
πεῖθεσθαι, τῶν οὐ τι μετατρέπομ' οὐδ' ἀλεγίζω
εἴτ' ἐπὶ δεξί' ἴωσι πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,
240 εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
ἡμεῖς δὲ μέγαλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
τίπτε σὺ δειδοικας πόλεμον καὶ δηϊότητα;
245 εἴ περ γάρ τ' ἄλλοι γε περὶ κτεινόμεθα πάντες
νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολέσθαι·
οὐ γὰρ τοι κραδίη μενεδήϊος οὐδὲ μαχῆμων.
εἰ δὲ σὺ δηϊότητος ἀφέξαι, ἢ εἴ τιν' ἄλλον
παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,

250 αὐτίκ' ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.
ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
ἠχῆ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέρανος
ᾤρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,
ἣ ῥ' ἰθύς νηῶν κονίην φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
255 θέλγε νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἔκτορι κῦδος ὄπαζε.
τοῦ περ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφι
ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρήτιζον.
κρόσσας μὲν πύργων ἔρουον, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις,
στήλας τε προβλήτας ἐμόχλεον, ἄς ἄρ' Ἀχαιοὶ
260 πρῶτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων.
τὰς οἱ γ' αὐέρουον, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
ῥήξειν· οὐδέ νύ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου,
ἀλλ' οἱ γε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις
βάλλον ἀπ' αὐτάων δηϊοὺς ὑπὸ τεῖχος ἰόντας.
265 ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων
πάντοσε φοιτήτην μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν.
ἄλλον μελιχίοις, ἄλλον στερεοῖς ἐπέεσσι
νεῖκεον, ὃν τινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν·
ὦ φίλοι Ἀργείων ὅς τ' ἔξοχος ὅς τε μεσήεις
270 ὅς τε χερεῖοτερος, ἐπεὶ οὐ πω πάντες ὁμοῖοι
ἄνδρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασι
καὶ δ' αὐτοὶ τόδε που γινώσκετε. μὴ τις ὀπίσσω
τετράφθω ποτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούσας,
ἀλλὰ πρόσω ἴεσθε καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
275 αἶ κε Ζεὺς δώησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς
νεῖκος ἀπωσαμένους δηϊοὺς προτὶ ἄστυ δίεσθαι.
ὡς τῷ γε προβοῶντε μάχην ὀτρυνὸν Ἀχαιῶν.
τῶν δ', ὡς τε νιφάδες χιόνος πίπτωσι θαμειαὶ
ἤματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρετο μητίετα Ζεὺς
280 νιφέμεν ἀνθρώποισι πιφασκόμενος τὰ ἅ κῆλα·
κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψη
ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρόνας ἄκρους
καὶ πεδία λωτοῦντα καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,
καὶ τ' ἐφ' ἀλὸς πολιῆς κέχυται λιμέσιν τε καὶ ἀκταῖς,
285 κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται· ἀλλὰ τε πάντα
εἴλυται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίση Διὸς ὄμβρος·
ὡς τῶν ἀμφοτέρωσε λίθοι πωτῶντο θαμειαί,
αἶ μὲν ἄρ' ἐς Τρῶας, αἶ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοὺς,
βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὑπερ πάντων δοῦπος ὀρώρει.
290 οὐδ' ἂν πω τότε γε Τρῶες καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ
τείχεος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὄχημα,
εἰ μὴ ἄρ' υἷὸν ἐὸν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς

ᾠρσεν ἐπ' Ἀργείοισι λέονθ' ὡς βουσὶν ἔλιξιν.
αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εἴσῃην
295 καλὴν χαλκείην ἐξήλατον, ἦν ἄρα χαλκεὺς
ἤλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμειᾶς
χρυσείης ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον.
τὴν ἄρ' ὅ γε πρόσθε σχόμενος δύο δοῦρε τινάσσων
βῆ ῥ' ἴμεν ὡς τε λέων ὄρεσίτροφος, ὅς τ' ἐπιδευῆς
300 δηρὸν ἔη κρειῶν, κέλεται δέ ἐ θυμὸς ἀγήνωρ
μῆλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
εἴ περ γὰρ χ' εὗρησι παρ' αὐτόφι βώτορας ἄνδρας
σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
οὐ ῥά τ' ἀπείρητος μέμονε σταθμοῖο δῖεσθαι,
305 ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἦ ἤρπαξε μετάλμενος, ἠὲ καὶ αὐτὸς
ἔβλητ' ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι·
ὡς ῥά τὸτ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκε
τεῖχος ἐπαῖξαι διὰ τε ῥήξασθαι ἐπάλλεις.
αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη παῖδ' Ἴππολόχοιο·
310 Γλαῦκε τί ἦ δὴ νῶϊ τετιμήμεσθα μάλιστα
ἔδρη τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείοις δεπάεσσιν
ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ θεοὺς ὡς εἰσορόωσι,
καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο;
315 τῶ νῦν χρῆ Λυκίοισι μέτα πρώτοισιν ἐόντας
ἐστάμεν ἠδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι,
ὄφρα τις ᾧδ' εἴπη Λυκίων πύκα θωρηκτάων·
οὐ μὰν ἀκλεέες Λυκίην κάτα κοιρανέουσιν
ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πῖονα μῆλα
320 οἶνόν τ' ἔξαιτον μελιηδέα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἰς
ἐσθλή, ἐπεὶ Λυκίοισι μέτα πρώτοισι μάχονται.
ᾧ πέπον εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε
αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε
ἔσσεσθ', οὐτέ κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην
325 οὐτέ κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν·
νῦν δ' ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφεστᾶσιν θανάτοιο
μυρίαί, ἅς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι,
ἴομεν ἠὲ τῷ εὐχὸς ὀρέξομεν ἠὲ τις ἡμῖν.
ὡς ἔφατ', οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ' οὐδ' ἀπίθησε·
330 τῶ δ' ἰθὺς βήτην Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε.
τοὺς δὲ ἰδὼν ῥίγησ' υἱὸς Πεπεῶο Μενεσθεύς·
τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες.
πάπτηγεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν εἴ τιν' ἰδοίτο
ἡγεμόνων, ὅς τις οἱ ἀρῆν ἐτάροισιν ἀμύναι

335 ἔς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω πολέμου ἀκορήτω
ἔσταότας, Τεῦκρόν τε νέον κλισίηθεν ἰόντα
ἐγγύθεν· ἀλλ' οὐ πῶς οἱ ἔην βῶσαντι γεγωνεῖν·
τόσσοι γὰρ κτύπος ἦεν, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκε,
βαλλομένων σακέων τε καὶ ἵπποκόμων τρυφαλειῶν
340 καὶ πυλέων· πᾶσαι γὰρ ἐπώχατο, τοὶ δὲ κατ' αὐτάς
ἰστάμενοι πειρῶντο βίη ῥήξαντες ἐσελθεῖν.
αἶψα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐει κήρυκα Θωῶτην·
ἔρχεο διε Θωῶτα, θέων Αἴαντα κάλεσσον,
ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὁ γὰρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
345 εἶη, ἐπεὶ τάχα τῆδε τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος.
ὦδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἱ τὸ πάρος περ
ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
εἰ δέ σφιν καὶ κείθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
ἀλλὰ περ οἶος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
350 καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμα σπέσθω τόξων ἐῦ εἰδώς.
ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
βῆ δὲ θέειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κίων, εἶθαρ δὲ προσηύδα·
Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων
355 ἠνώγει Πεπεῶο διοτρεφέος φίλος υἱὸς
κεῖσ' ἴμεν, ὄφρα πόνιοιο μίνυθα περ ἀντιάσητον
ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὁ γὰρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
εἶη, ἐπεὶ τάχα κείθι τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος·
ὦδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἱ τὸ πάρος περ
360 ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
ἀλλὰ περ οἶος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμα σπέσθω τόξων ἐῦ εἰδώς.
ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
365 αὐτίκ' Ὀϊλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἴαν σφῶϊ μὲν αὖθι, σὺ καὶ κρατερός Λυκομήδης,
ἔσταότες Δαναοὺς ὀτρύνετον ἴφι μάχεσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι καὶ ἀντιῶ πολέμοιο·
αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὴν εὔ τοις ἐπαμύνω.
370 ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,
καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος·
τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.
εὔτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἴκοντο
τείχεος ἐντὸς ἰόντες, ἐπειγομένοισι δ' ἴκοντο,
375 οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον ἐρεμνῆ λαίλαπι ἴσοι
ἴφθιμοι Λυκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὦρτο δ' αὐτή.

Αΐας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα
Σαρπήδοντος ἑταῖρον Ἐπικλῆα μεγάθυμον
380 μαρμάρῳ ὀκρίοντι βαλὼν, ὃ ῥα τείχεος ἐντὸς
κεῖτο μέγας παρ' ἑπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδέ κέ μιν ῥέα
χείρεσσ' ἀμφοτέρης ἔχοι ἀνήρ οὐδὲ μάλ' ἠβῶν,
οἴοι νῦν βροτοί εἰς· ὃ δ' ἄρ' ὑπόθεν ἔμβαλ' ἀείρας,
θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὄστε' ἄραξε
385 πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι εἰοικῶς
κάππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὄστεά θυμός.
Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον κρατερόν παιδ' Ἴππολόχοιο
ἰῶ ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
ἦ ῥ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα, παῦσε δὲ χάρμης.
390 ἄψ δ' ἀπὸ τείχεος ἄλτο λαθῶν, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν
βλήμενον ἀθρήσειε καὶ εὐχετόωτ' ἐπέεσσι.
Σαρπήδοντι δ' ἄχος γένετο Γλαύκου ἀπιόντος
αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν· ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρμης,
ἀλλ' ὃ γε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχῆσας
395 νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὃ δ' ἐσπόμενος πέσε δουρὶ
πρηνῆς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ,
Σαρπηδῶν δ' ἄρ' ἑπαλξιν ἑλών χερσὶ στιβαρῆσιν
ἔλχ', ἦ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερές, αὐτὰρ ὑπερθε
τείχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.
400 τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ' ὃ μὲν ἰῶ
βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσσι φαεινὸν
ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνε
παιδὸς ἐοῦ, μὴ νηυσὶν ἔπι πρύμνησι δαμείη·
Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, οὐδὲ διὰ πρὸ
405 ἤλυθεν ἐγχείη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα.
χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος· οὐδ' ὃ γε πάμπαν
χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλεπετο κῦδος ἀρέσθαι.
κέκλετο δ' ἀντιθέοισιν ἐλιξάμενος Λυκίοισιν·
ᾧ Λύκιοι τί τ' ἄρ' ᾧδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς;
410 ἀργαλέον δέ μοί ἐστι καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι
μούνῳ ῥηξάμενῳ θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τι ἔργον ἄμεινον.
ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν
μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.
415 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
τείχεος ἐντοσθεν, μέγα δέ σφισι φαίνετο ἔργον·
οὔτε γὰρ ἰφθιμοὶ Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
τείχος ῥηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον,
οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο

420 τείχεος ἄψ ὤσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν.
ἀλλ' ὥς τ' ἀμφ' οὐροισι δὺ' ἀνέρε δηριάασθον
μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες ἐπιξύνω ἐν ἀρούρη,
ὡ τ' ὀλίγω ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσης,
ὡς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλξιες· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
425 δῆουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήϊά τε πτερόεντα.
πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χρῶα νηλεῖ χαλκῶ,
ἡμὲν ὅτεφ στρεφθέντι μετάφρενα γυμνωθείη
μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
430 πάντη δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξιες αἵματι φωτῶν
ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
ἀλλ' οὐδ' ὥς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν,
ἀλλ' ἔχον ὥς τε τάλαντα γυνὴ χερνήτις ἀληθῆς,
ἢ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει
435 ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρηται·
ὡς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε,
πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἔκτορι δῶκε
Πριαμίδη, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.
ἡὔσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνῶς·
440 ὄρνυσθ' ἱππόδαμοι Τρῶες, ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος
Ἀργείων καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαῆς πῦρ.
ὡς φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' οὐάσι πάντες ἄκουον,
ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες· οἱ μὲν ἔπειτα
κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
445 Ἔκτωρ δ' ἀρπάξας λᾶαν φέρειν, ὅς ῥα πυλάων
ἐστήκει πρόσθε πρυμνὸς παχύς, αὐτὰρ ὑπερθεν
ὄξυς ἔην· τὸν δ' οὐ κε δὺ' ἀνέρε δήμου ἀρίστῳ
ῥηϊδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὐδὲος ὀχλίσειαν,
οἴοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
450 τὸν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω.
ὡς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἴος
χειρὶ λαβῶν ἑτέρῃ, ὀλίγον τέ μιν ἄχθος ἐπείγει,
ὡς Ἔκτωρ ἰθὺς σανίδων φέρε λᾶαν ἀείρας,
αἶ ῥα πύλας εἴρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας
455 δικλίδας ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἔντοσθεν ὀχῆες
εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληῖς ἐπαρήρει.
στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἐρεισάμενος βάλε μέσσας
εὖ διαβάς, ἵνα μὴ οἱ ἀφαυρότερον βέλος εἴη,
ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσε δὲ λίθος εἴσω
460 βριθοσύνη, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον, οὐδ' ἄρ' ὀχῆες
ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς· ὃ δ' ἄρ' ἔσθορε φαίδιμος Ἔκτωρ

νυκτι θοῆ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῶ
σμερδαλέω, τὸν ἔεστο περὶ χροῖ, δοιὰ δὲ χερσὶ
465 δούρ' ἔχεν· οὐ κέν τις μιν ἐρύκακεν ἀντιβολήσας
νόσφι θεῶν ὅτ' ἐσᾶλτο πύλας· πυρὶ δ' ὅσσε δεδήει.
κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἐλιξάμενος καθ' ὄμιλον
τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὄτρύνοντι πίθοντο.
αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς
470 ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας· Δαναοὶ δὲ φόβηθεν
νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὄμαδος δ' ἀλίσστος ἐτύχθη.

Ιλιάδος Ν'

-Ν- Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρωᾶς τε καὶ Ἑκτορα νηυσὶ πέλασσε,
τοὺς μὲν ἕα παρὰ τῆσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἰζὺν
νωλεμέως, αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε φαιινῶ
νόσφιν ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἴαν
5 Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων καὶ ἀγαυῶν ἱππημολγῶν
γλακτοφάγων Ἀβίων τε δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
ἔς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὅσσε φαιινῶ·
οὐ γὰρ ὅ γ' ἀθανάτων τινα ἔλπετο ὄν κατὰ θυμὸν
ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηξέμεν ἢ Δαναοῖσιν.
10 οὐδ' ἀλασκοπιῆν εἶχε κρείων ἑνοσίχθων·
καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἦστο πτόλεμόν τε μάχην τε
ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης
Θρηϊκίης· ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
15 ἔνθ' ἄρ' ὅ γ' ἐξ ἀλὸς ἔζετ' ἰών, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσετο παιπαλόεντος
κραιπνὰ ποσὶ προβιβᾶς· τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη
ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
20 τρεῖς μὲν ὀρέξατ' ἰών, τὸ δὲ τέτρατον ἴκετο τέκμωρ
Αἰγᾶς, ἔνθα δὲ οἱ κλυτὰ δῶματα βένθεσι λίμνης
χρῦσεα μαρμαίροντα τετεύχεται ἄφθιτα αἰεὶ.
ἔνθ' ἐλθὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππῳ
ὠκυπέτα χρυσήησιν ἐθειρήσιν κομόωντε,
25 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντο δ' ἰμάσθλην
χρυσεῖην εὐτυκτον, ἐοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου,
βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κῆτε' ὑπ' αὐτοῦ

πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
γηθοσύνη δὲ θάλασσα δίστατο· τοὶ δὲ πέτοντο
30 ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων·
τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας εὖσκαρθμοὶ φέρον ἵπποι.
ἔστι δὲ τι σπέος εὐρὸν βαθείης βένθεσι λίμνης
μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης·
ἐνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
35 λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ
ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας
ἀρρήκτους ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν
νοστήσαντα ἄνακτα· ὁ δ' ἐς στρατὸν ὥχετ' Ἀχαιῶν.
Τρώες δὲ φλογὶ ἴσοι ἀολλέες ἠὲ θυέλλη
40 Ἔκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἔποντο
ἄβρομοὶ αὐῖαχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
αἰρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἐννοσίγαιος
Ἀργεῖους ὄτρυνε βαθείης ἐξ ἀλὸς ἐλθῶν
45 εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
Αἴαντε πρῶτω προσέφη μεμαῶτε καὶ αὐτῶ·
Αἴαντε σφῶ μὲν τε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν
ἀλκῆς μνησαμένω, μὴ δὲ κρουροῖο φόβοιο.
ἄλλη μὲν γὰρ ἔγωγ' οὐ δεΐδια χεῖρας ἀάπτους
50 Τρώων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὀμίλῳ·
ἔξουσιν γὰρ πάντας εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·
τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια μὴ τι πάθωμεν,
ἦ ῥ' ὄ γ' ὀ λυσσώδης φλογὶ εἵκελος ἠγεμονεύει
Ἔκτωρ, ὃς Διὸς εὐχεται ἔρισθενέος παῖς εἶναι.
55 σφῶϊν δ' ὦδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν
αὐτῶ θ' ἐστάμεναι κρατερῶς καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
τῶ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσαιτ' ἀπὸ νηῶν
ὠκυπόρων, εἰ καὶ μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.
ἦ καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
60 ἀμφοτέρω κεκόπων πλησεν μένεος κρατεροῖο,
γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθευ.
αὐτὸς δ' ὥς τ' ἴρηξ ὠκύπτερος ὦρτο πέτεσθαι,
ὃς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθεῖς
ὀρμήσῃ πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο,
65 ὥς ἀπὸ τῶν ἦϊξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
τοῖν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
αἰψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·
Αἴαν ἐπεὶ τις νῶϊ θεῶν οἳ Ὀλυμπον ἔχουσι
μάντεϊ εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι,

70 οὐδ' ὅ γε Κάλχας ἐστὶ θεοπρόπος οἰωνιστής·
ἶχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημῶν
ῥεῖ' ἔγνω ἀπιόντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοὶ περ
καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῶ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
75 μαιμῶσι δ' ἔνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὑπερθε.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἄαπτοι
μαιμῶσιν, καὶ μοι μένος ὄρορε, νέρθε δὲ ποσσὶν
ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινῶ δὲ καὶ οἶος
80 Ἐκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.
ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον
χάρμη γηθόσυννοι, τὴν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῶ·
τόφρα δὲ τοὺς ὀπιθεν γαιήοχος ὤρσεν Ἀχαιοὺς,
οἱ παρὰ νηυσὶ θοῆσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ.
85 τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέω καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο,
καὶ σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο δερκομένοισι
Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὀμίλῳ.
τοὺς οἱ γ' εἰσορόωντες ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβον·
οὐ γὰρ ἔφην φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ· ἀλλ' ἐνοσίχθων
90 ῥεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ὄτρυνε φάλαγγας.
Τεῦκρον ἐπι πρῶτον καὶ Ληϊτόν ἦλθε κελεύων
Πηνέλεών θ' ἥρωα Θόαντά τε Δηϊπυρόν τε
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον μήστωρας αὐτῆς·
τοὺς ὅ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
95 αἰδῶς Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι· ὑμῖν ἔγωγε
μαρναμένοισι πέποιθα σαωσέμεναι νέας ἀμάς·
εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
νῦν δὴ εἶδεται ἡμᾶρ ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
ὦ πόποι ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι
100 δεινόν, ὃ οὐ ποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον,
Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας, οἱ τὸ πάρος περ
φυζακινῆς ἐλάφοισιν εἰοίκεσαν, αἶ τε καθ' ὕλην
θῶων παρδαλίων τε λύκων τ' ἦϊα πέλονται
αὐτῶς ἠλάσκουσαι ἀνάλκιδες, οὐδ' ἐπι χάρμη·
105 ὥς Τρῶες τὸ πρὶν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν
μίμνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἠβαιόν·
νῦν δὲ ἐκάς πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται
ἠγεμόνος κακότητι μεθημοσύνησὶ τε λαῶν,
οἱ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσι
110 νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς.
ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἰτίος ἐστὶν
ἦρως Ἀτρεΐδης εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων

οὐνεκ' ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλεΐωνα,
ἡμέας γ' οὐ πως ἔστι μεθιέμεναι πολέμοιο.
115 ἄλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν.
ὕμεις δ' οὐκ ἔτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς
πάντες ἄριστοι ἔοντες ἀνὰ στρατόν. οὐδ' ἂν ἔγωγε
ἀνδρὶ μαχεσσαίμην ὅς τις πολέμοιο μεθείη
λυγρὸς ἐών· ὑμῖν δὲ νεμεσῶμαι περὶ κῆρι.
120 ὦ πέπονες τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μειζον
τῆδε μεθημοσύνη· ἄλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
Ἔκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολεμίζει
καρτερός, ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὄχηα.
125 ὥς ῥα κελευτιῶν γαιήοχος ὤρσεν Ἀχαιοῦς.
ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἴσταντο φάλαγγες
καρτεραί, ἃς οὐτ' ἂν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθῶν
οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος· οἱ γὰρ ἄριστοι
κρινθέντες Τρῶάς τε καὶ Ἔκτορα δῖον ἔμιμνον,
130 φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκει προθελύμνω·
ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
ψαῦον δ' ἰππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
νευόντων, ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
135 σειόμεν'· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι.
Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἔκτωρ
ἀντικρὺ μεμαῶς, ὀλοοίτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης,
ὄν τε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρροος ὥση
ῥήξας ἀσπέτω ὄμβρω ἀναιδέος ἔχματα πέτρης·
140 ὕψι δ' ἀναθρόσκων πέτεται, κτυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ
ὔλη· ὃ δ' ἀσφαλῆως θέει ἔμπεδον, εἶος ἵκηται
ἰσόπεδον, τότε δ' οὐ τι κυλίνδεται ἐσσύμενός περ·
ὡς Ἔκτωρ εἶος μὲν ἀπείλει μέχρι θαλάσσης
ῥέα διελεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
145 κτείνων· ἄλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγξι
στῆ ῥα μάλ' ἐγχριμφθεῖς· οἱ δ' ἀντίοι υἱες Ἀχαιῶν
νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν
ᾧσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
ἦῦσεν δὲ διαπρῦσιον Τρῶεσσι γεγωνῶς·
150 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ
παρμένετ'· οὐ τοι δηρὸν ἐμὲ σχήσουσιν Ἀχαιοὶ
καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
ἀλλ' οἷω χάσσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἔτεόν με
ᾧρσε θεῶν ᾧριστος, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.

155 ὡς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Δηϊφοβὸς δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθην
κοῦφα ποσὶ προβιβὰς καὶ ὑπασπίδια προποδίζων.
Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῶ
160 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθην
ταυρεῖν· τῆς δ' οὐ τι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
ἐν καυλῶ ἐάγη δολιχὸν δόρυ· Δηϊφοβὸς δὲ
ἀσπίδα ταυρεῖν σχέθ' ἀπὸ ἔο, δεῖσε δὲ θυμῶ
ἔγχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὅ γ' ἦρωσ
165 ἄψ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χώσατο δ' αἰνῶς
ἀμφότερον, νίκης τε καὶ ἔγχεος ὁ ξυνέαξε.
βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
οἰσόμενος δόρυ μακρόν, ὃ οἱ κλισίῃφι λέλειπτο.
οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοῆ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
170 Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα
Ἴμβριον αἰχμητὴν πολυῖππου Μέντορος υἱόν·
ναῖε δὲ Πήδαιον πρὶν ἐλθεῖν υἱας Ἀχαιῶν,
κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε, Μηδεσικάστην·
αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
175 ἄψ ἐς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι,
ναῖε δὲ παρ Πριάμω· ὁ δὲ μιν τίεν ἴσα τέκεσσι.
τόν ῥ' υἱὸς Τελαμώνος ὑπ' οὐατος ἔγχει μακρῶ
νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' αὐτ' ἔπεσεν μελίῃ ὡς
ἦ τ' ὄρεος κορυφῇ ἕκαθεν περιφαινομένοιο
180 χαλκῶ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσση·
ὡς πέσεν, ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ.
Τεῦκρος δ' ὀρμήθῃ μεμαῶς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
Ἐκτωρ δ' ὀρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶ.
ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
185 τυτθόν· ὁ δ' Ἀμφίμαχον Κτεάτου υἱ' Ἀκτορίωνος
νισόμενον πόλεμον δὲ κατὰ στήθος βάλε δουρί·
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶ.
Ἐκτωρ δ' ὀρμήθῃ κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγάλῃτορος Ἀμφιμάχοιο·
190 Αἴας δ' ὀρμηθέντος ὀρέξατο δουρὶ φαεινῶ
Ἐκτορος· ἀλλ' οὐ πη χροὸς εἶσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῶ
σμερδαλέω κεκάλυφθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὔτα,
ὡσε δὲ μιν σθένει μεγάλω· ὁ δὲ χάσσατ' ὀπίσσω
νεκρῶν ἀμφοτέρων, τοὺς δ' ἐξείρυσσαν Ἀχαιοί.
195 Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχίος διὸς τε Μενεσθεὺς
ἀρχοὶ Ἀθηναίων κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν·
Ἴμβριον αὐτ' Αἴαντε μεμαότε θούριδος ἀλκῆς

ὥς τε δὺ' αἶγα λέοντε κυνῶν ὑπο καρχαροδόντων
ἀρπάξαντε φέρητον ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνὰ
200 ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῆσιν ἔχοντε,
ὥς ῥα τὸν ὑψοῦ ἔχοντε δὺω Αἴαντε κορυστὰ
τεύχεα συλήτην· κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
κόψεν Ὀϊλιάδης κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο,
ἦκε δέ μιν σφαιρηδὸν ἐλιξάμενος δι' ὀμίλου·
205 Ἐκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίησι.
καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη
υἷωνοιο πεσόντος ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι,
βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
ὄτρυνέων Δαναούς, Τρώεσσι δὲ κήδεα τεῦχεν.
210 Ἴδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν
ἐρχόμενος παρ' ἑταίρου, ὃ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
ἦλθε κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξείῃ χαλκῶ.
τὸν μὲν ἑταῖροι ἔνεικαν, ὃ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας
ἦϊεν ἐς κλισίην· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
215 ἀντιάαν· τὸν δὲ προσέφη κρείων ἐνοσίχθων
εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἱὶ Θόαντι
ὃς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δήμῳ·
Ἴδομενεῦ Κρητῶν βουληφόρε ποῦ τοι ἀπειλαὶ
220 οἷχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον υἱὲς Ἀχαιῶν;
τὸν δ' αὐτ' Ἴδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΰδα·
ὦ Θόαν οὗ τις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος, ὅσσον ἔγωγε
γινώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν.
οὔτε τινα δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνω
225 εἰκὼν ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλὰ που οὔτω
μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενείῃ Κρονίῳνι
νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοῦς.
ἀλλὰ Θόαν, καὶ γὰρ τὸ πάρος μενεδήϊος ἦσθα,
ὄτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον ὅθι μεθιέντα ἴδηαι·
230 τῶ νῦν μήτ' ἀπόληγε κέλευέ τε φωτὶ ἐκάστῳ.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἴδομενεῦ μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,
ὅς τις ἐπ' ἡματι τῶδε ἐκὼν μεθίησι μάχεσθαι.
235 ἀλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρὴ
σπεύδειν, αἶ κ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δὺ' ἐόντε.
συμφορτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν,
νῶϊ δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι.
ὥς εἰπὼν ὃ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν·

240 Ἴδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὐτυκτον ἴκανε
δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροῖ, γέντο δὲ δοῦρε,
βῆ δ' ἴμεν ἀστεροπῆ ἑναλίγκιος, ἦν τε Κρονίων
χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου
δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δὲ οἱ αὐγαί·
245 ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος.
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ θεράπων εὖς ἀντεβόλησεν
ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρου χάλκεον ἦει
οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένος Ἴδομενῆος·
Μηριόνη Μόλου υἱὲ πόδας ταχὺ φίλταθ' ἑταίρων
250 τίπτ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηϊοτήτα;
ἦέ τι βέβληαι, βέλεος δὲ σε τείρει ἀκωκῆ,
ἦέ τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἦλυθες; οὐδέ τοι αὐτὸς
ἦσθαι ἐνὶ κλισίησι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.
τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἠῦδα·
255 Ἴδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
ἔρχομαι εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίησι λέλειπται
οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν ὁ πρὶν ἔχεσκον
ἀσπίδα Δηϊφόβοιο βαλὼν ὑπερηγορέοντος.
τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠῦδα·
260 δούρατα δ' αἶ κ' ἐθέλησθα καὶ ἔν καὶ εἴκοσι δήεις
ἔσταότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα
Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι· οὐ γὰρ οἴω
ἀνδρῶν δυσμενέων ἐκάς ἰστάμενος πολεμίζειν.
τῷ μοι δούρατά τ' ἔστι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
265 καὶ κόρυθες καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.
τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἠῦδα·
καὶ τοι ἐμοὶ παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι.
οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
270 ἀλλὰ μετὰ πρῶτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
ἴσταμαι, ὅπποτε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
ἄλλόν πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν οἴω.
τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠῦδα·
275 οἶδ' ἀρετὴν οἴός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;
εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
ἐς λόχον, ἔνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν,
ἔνθ' ὃ τε δειλὸς ἀνήρ ὅς τ' ἄλκιμος ἐξεφάνθη·
τοῦ μὲν γὰρ τε κακοῦ τρέπεται χρώς ἄλλυδις ἄλλη,
280 οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἦσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός,
ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἴζει,
ἐν δὲ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρονοισι πατάσσει

κῆρας δῖομένω, πάταγος δέ τε γίγνεται ὀδόντων·
τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὔτ' ἄρ' τρέπεται χρῶς οὔτε τι λίην
285 ταρβεῖ, ἐπειδὴν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν,
ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαΐ λυγρῇ·
οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χειρας ὄνοιτο.
εἷ περ γὰρ κε βλεῖο πονεύμενος ἢ τυπείης
οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὀπισθε πέσοι βέλος οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
290 ἀλλὰ κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειε
πρόσσω ἰεμένοιο μετὰ προμάχων ὀαριστύν.
ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα νηπύτιοι ὥς
ἑσταότες, μὴ πού τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·
ἀλλὰ σὺ γε κλισίην δὲ κιῶν ἔλευ ὄβριμον ἔγχος.
295 ὥς φάτο, Μηριόνης δὲ θεῶν ἀτάλαντος Ἄρηϊ
καρπαλίμως κλισίηθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος,
βῆ δὲ μετ' Ἴδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλῶς.
οἶος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πόλεμον δὲ μέτεισι,
τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερός καὶ ἀταρβῆς
300 ἔσπετο, ὅς τ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν·
τῷ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρους μετὰ θωρήσσεσθον,
ἢ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τῷ γε
ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
τοῖοι Μηριόνης τε καὶ Ἴδομενεὺς ἀγοὶ ἀνδρῶν
305 ἦϊσαν ἐς πόλεμον κεκορυθμένοι αἶθοπι χαλκῷ.
τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
Δευκαλίδη πῆ τὰρ μέμονας καταδῦναι ὄμιλον;
ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσοις,
ἢ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὐ ποθὶ ἔλπομαι οὕτω
310 δεύεσθαι πολέμοιο κάρη κομόωντας Ἀχαιοῦς.
τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠῦδα·
νησι μὲν ἐν μέσσησιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
Αἰαντές τε δῦω Τεῦκρός θ', ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν
τοξοσύνη, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·
315 οἷ μιν ἄδην ἐλόωσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο
Ἐκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.
αἰπὺ οἷ ἐσσεῖται μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι
κείνων νικήσαντι μένος καὶ χειρας ἀάπτους
νήας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτὸς γε Κρονίων
320 ἐμβάλοισι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῆσιν.
ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
ὃς θνητὸς τ' εἶη καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτὴν
χαλκῷ τε ῥηκτὸς μέγαλοισί τε χερμαδίοισιν.
οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι χωρήσειεν

325 ἔν γ' αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ' οὐ πως ἔστιν ἐρίζειν.
νῶϊν δ' ᾧδ' ἐπ' ἀριστέρ' ἔχε στρατοῦ, ὄφρα τάχιστα
εἶδομεν ἢ ἐ τῷ εὖχος ὀρέξομεν, ἢ ἐ τις ἡμῖν.
ὡς φάτο, Μηριόνης δὲ θεῶν ἀτάλαντος Ἄρηϊ
ἦρχ' ἴμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατὸν ἢ μιν ἀνώγει,
330 οἱ δ' ὡς Ἴδομενῆα ἴδον φλογὶ εἵκελον ἀλκὴν
αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
κεκλόμενοι καθ' ὄμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν·
τῶν δ' ὁμὸν ἴστατο νεῖκος ἐπὶ πρυμνῆσι νέεσσιν.
ὡς δ' ὄθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἄελλαι
335 ἡματι τῷ ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους,
οἱ τ' ἄμυδις κόνις μεγάλην ἰστασὶν ὁμίχλην,
ὡς ἄρα τῶν ὁμός' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
ἀλλήλους καθ' ὄμιλον ἐναιρέμεν ὅξέϊ χαλκῷ.
ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχεΐησι
340 μακρῆς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὅσσε δ' ἄμερδεν
αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἀπο λαμπομενάων
θωρήκων τε νεοσμῆκτων σακέων τε φαεινῶν
ἐρχομένων ἄμυδις· μάλα κεν θρασυκάρδιος εἶη
ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.
345 τῶ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δύω Κρόνου υἱε κραταιῶ
ἀνδράσιν ἠρώεσσιν ἐτεύχετον ἄλγεα λυγρὰ.
Ζεὺς μὲν ῥα Τρώεσσι καὶ Ἑκτορι βούλετο νίκην
κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ τι πάμπαν
ἤθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαιϊκὸν Ἰλιόθι πρό,
350 ἀλλὰ θέτιν κύδαινε καὶ υἱέα καρτερόθυμον.
Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθῶν
λάθρη ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἀλός· ἤχθετο γάρ ῥα
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
ἢ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἠδ' ἴα πάτρῃ,
355 ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα ἦδη.
τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινε,
λάθρη δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατὸν ἀνδρὶ ἐοικώς.
τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοῖου πτολέμοιο
πεῖραρ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν
360 ἄρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
ἔνθα μεσαιπόλιός περ ἐὼν Δαναοῖσι κελεύσας
Ἴδομενεὺς Τρώεσσι μετάλμενος ἐν φόβον ᾤρσε.
πέφνε γὰρ Ὀθρουονῆα Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα,
ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει,
365 ἦτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην
Κασσάνδρην ἀνάεδνον, ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπώσμεν υἱᾶς Ἀχαιῶν.

τῶ δ' ὁ γέρων Πριάμος ὑπό τ' ἔσχετο καὶ κατένευσε
δωσέμεναι· ὁ δὲ μάρναθ' ὑποσχεσίησι πιθήσας.
370 Ἴδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῶ,
καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχῶν· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέση δ' ἐν γαστέρι πῆξε.
δούπησεν δὲ πεσῶν· ὁ δ' ἐπεύξατο φώνησέν τε·
Ἵθρουονεῦ περὶ δὴ σε βροτῶν αἰνίζομ' ἀπάντων
375 εἰ ἐτεδὸν δὴ πάντα τελευτήσεις ὅσ' ὑπέστης
Δαρδανίδη Πριάμω· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἦν.
καὶ κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν,
δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην
Ἄργεος ἐξαγαγόντες ὀπιέμεν, εἴ κε σὺν ἄμμιν
380 Ἰλίου ἐκπέρσης εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.
ἀλλ' ἔπε', ὄφρ' ἐπὶ νησὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν
ἀμφὶ γάμω, ἐπεὶ οὐ τοι ἐδνωταὶ κακοὶ εἶμεν.
ὡς εἰπὼν ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὕσμίνην
ἦρως Ἴδομενεὺς· τῶ δ' Ἄσιος ἦλθ' ἐπαμύντωρ
385 πεζὸς πρόσθ' ἵππων· τῶ δὲ πνεῖοντε κατ' ὤμων
αἰὲν ἔχ' ἠνίοχος θεράπων· ὁ δὲ ἴετο θυμῶ
Ἴδομενῆα βαλεῖν· ὁ δὲ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν.
ἦριπε δ' ὡς ὅτε τις δρυὺς ἦριπεν ἢ ἀχερωῖς
390 ἢ ἐπίτυς βλωθρῆ, τὴν τ' οὐρεσι τέκτονες ἄνδρες
ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νηῖον εἶναι·
ὡς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κείτο τανυσθεὶς
βεβρυχῶς κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.
ἐκ δὲ οἱ ἠνίοχος πλήγη φρένας ἅς πάρος εἶχεν,
395 οὐδ' ὅ γ' ἐτόλμησεν δηῖων ὑπὸ χειρᾶς ἀλύξας
ἄψ ἵππους στρέψαι, τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
δουρὶ μέσον περόνησε τυχῶν· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
χάλκεος ὃν φορέεσκε, μέση δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
αὐτὰρ ὁ ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου,
400 ἵππους δ' Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
Δηΐφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἴδομενῆος
Ἀσίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶ.
ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
405 Ἴδομενεὺς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσ' εἴση,
τὴν ἄρ' ὅ γε ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῶ
δινωτὴν φορέεσκε, δύω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν·
τῇ ὕπο πᾶς ἐάλη, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
καρφαλέον δὲ οἱ ἀσπίς ἐπιθρέξαντος ἄϋσεν

410 ἔγχεος· οὐδ' ἄλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν,
ἀλλ' ἔβαλ' Ἰππασίδην Ὑψήνορα ποιμένα λαῶν
ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε.
Δηϊφοβὸς δ' ἔκπαγλον ἐπέυξατο μακρὸν αὔσας·
οὐ μὰν αὐτ' ἄτιτος κεῖτ' Ἄσιος, ἀλλὰ ἔφημι
415 εἰς Αἰδὸς περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο
γηθήσειν κατὰ θυμόν, ἐπεὶ ῥά οἱ ὤπασα πομπόν.
ὡς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο,
Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
ἀλλ' οὐδ' ἀχνύμενός περ ἐοῦ ἀμέλησεν ἑταίρου,
420 ἀλλὰ θεῶν περιβῆ καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δὴ εὐρήρες ἑταῖροι
Μηκιστεὺς Ἐχίοιο πάϊς καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
Ἴδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα, ἴετο δ' αἰεὶ
425 ἠέ τινα Τρώων ἐρεβεννῆ νυκτὶ καλύψαι
ἢ αὐτὸς δουπήσαι ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
ἔνθ' Αἰσυήταο διοτρεφέος φίλον υἱὸν
ἦρω' Ἀλκάθοον, γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσαιο,
πρεσβυτάτην δ' ὤπυιε θυγατρῶν Ἴπποδάμειαν
430 τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὀμηλικίην ἐκέκαστο
κάλλει καὶ ἔργοισιν ἰδὲ φρεσί· τοῦνεκα καὶ μιν
γῆμεν ἀνὴρ ὄριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ·
τὸν τόθ' ὑπ' Ἴδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσε
435 θέλξας ὅσσε φαεινά, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα·
οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ' οὔτ' ἀλέασθαι,
ἀλλ' ὡς τε στήλην ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον
ἀτρέμας ἑσταότα στήθος μέσον οὔτασε δουρὶ
ἦρως Ἴδομενεὺς, ῥῆξεν δὲ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
440 χάλκεον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἦρκει ὄλεθρον·
δὴ τότε γ' αὖτον αὔσεν ἐρειακόμενος περὶ δουρί.
δούπησεν δὲ πεσών, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,
ἢ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα καὶ οὐρίαχον πελέμιζεν
ἔγχεος· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης·
445 Ἴδομενεὺς δ' ἔκπαγλον ἐπέυξατο μακρὸν αὔσας
Δηϊφοβ' ἢ ἄρα δὴ τι εἴσκομεν ἄξιον εἶναι
τρεις ἑνὸς ἀντὶ πεφάσθαι; ἐπεὶ σύ περ εὐχεαι οὔτω.
δαιμόνι' ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίον ἴστας' ἐμεῖο,
ὄφρα ἴδη οἶος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἰκάνω,
450 ὅς πρῶτον Μίνωα τέκε Κρήτη ἐπίουρον·
Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα,
Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε πολέσσ' ἀνδρεσσιν ἄνακτα

Κρήτη ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν
σοί τε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.
455 ὡς φάτο, Δηϊφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριξεν
ἢ τινά που Τρώων ἑταρίσσαιτο μεγαθύμων
ἄψ ἀναχωρήσας, ἧ πειρήσαιο καὶ οἶος.
ὦδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι
βῆναι ἐπ' Αἰνεΐαν· τὸν δ' ὕστατον εὗρεν ὀμίλου
460 ἔσταότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ
οὔνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν οὐ τι τίεσκεν.
ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἰνεΐα Τρώων βουληφόρε νῦν σε μάλα χρῆ
γαμβρῶ ἀμυνέμεναι, εἴ πέρ τί σε κῆδος ἰκάνει.
465 ἀλλ' ἔπευ Ἀλκαθῶ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος γε
γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε δόμοις ἐνι τυτθὸν ἐόντα·
τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐξενάριξεν.
ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρινε,
βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλῶς.
470 ἀλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε τηλύγετον ὦς,
ἀλλ' ἔμεν' ὡς ὅτε τις σῦς οὖρεσιν ἀλκὶ πεποιθῶς,
ὅς τε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὑπερθεν·
ὀφθαλμῷ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας
475 θήγει, ἀλέξασθαι μεμαῶς κύνας ἠδὲ καὶ ἀνδρας·
ὡς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς, οὐδ' ὑπεχώρει,
Αἰνεΐαν ἐπιόντα βοηθῶν· αὖε δ' ἑταίρους
Ἀσκάλαφόν τ' ἔσορῶν Ἀφαρῆά τε Δηϊπυρόν τε
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον μήστωρας αὐτῆς·
480 τοὺς ὅ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
δεῦτε φίλοι, καὶ μ' οἶῳ ἀμύνετε· δεΐδια δ' αἰνῶς
Αἰνεΐαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν,
ὅς μάλα καρτερός ἐστι μάχη ἐνὶ φῶτας ἐναίρειν·
καὶ δ' ἔχει ἠβῆς ἄνθος, ὅ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
485 εἰ γὰρ ὀμηλική γε γενοίμεθα τῷδ' ἐπὶ θυμῷ
αἰψά κεν ἠὲ φέροιτο μέγα κράτος, ἠὲ φερούμεν.
ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες
πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.
Αἰνεΐας δ' ἐτέρωθεν ἐκέλετο οἷς ἑτάροισι
490 Δηϊφοβόν τε Πάριν τ' ἔσορῶν καὶ Ἀγήνορα δῖον,
οἳ οἱ ἄμ' ἠγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
λαοὶ ἔπονθ', ὡς εἴ τε μετὰ κτίλον ἔσπετο μῆλα
πιόμεν' ἐκ βοτάνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
ὡς Αἰνεΐα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγήθει

495 ὡς ἶδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἐοῖ αὐτῶ.
οἱ δ' ἀμφ' Ἀλκαθῶ αὐτοσχεδὸν ὀρμήθησαν
μακροῖσι ξυστοῖσι περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
σμερδαλέον κονάβιζε τιτυσκομένων καθ' ὄμιλον
ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες ἀρήϊοι ἕξοχον ἄλλων
500 Αἰνείας τε καὶ Ἴδομενεὺς ἀτάλαντοι Ἄρηϊ
ἴεντ' ἀλλήλων ταμέειν χροῶ νηλεῖ χαλκῶ.
Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἴδομενῆος·
ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
αἰχμὴ δ' Αἰνείαιο κραδαιομένη κατὰ γαίης
505 ᾤχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.
Ἴδομενεὺς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην,
ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
ἦφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.
Ἴδομενεὺς δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος
510 ἐσπάσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
ᾧμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὀρμηθέντι,
οὔτ' ἄρ' ἐπαῖξαι μεθ' ἐὸν βέλος οὔτ' ἀλέασθαι.
τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ,
515 τρέσσαι δ' οὐκ ἔτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο.
τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶ
Δηϊφοβος· δὴ γὰρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεῖ.
ἀλλ' ὅ γε καὶ τόθ' ἄμαρτεν, ὁ δ' Ἀσκάλαφον βάλε δουρὶ
υἷον Ἐνυαλίιο· δι' ᾧμου δ' ὄβριμον ἔγχος
520 ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.
οὐδ' ἄρα πῶ τι πέπυστο βριήπτου ὄβριμος Ἄρης
υἷος ἐοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἄκρω Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν
ἦστο Διὸς βουλήσιν ἐελμένος, ἐνθά περ ἄλλοι
525 ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο.
οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὀρμήθησαν·
Δηϊφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πῆληκα φαεινὴν
ἦρπασε, Μηριόνης δὲ θεῶ ἀτάλαντος Ἄρηϊ
δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
530 αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα.
Μηριόνης δ' ἐξ αὐτῆς ἐπάλμενος αἰγυπιὸς ὦς
ἐξέρυσσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος,
ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο. τὸν δὲ Πολίτης
αὐτοκασίγνητος περὶ μέσσω χεῖρε τιτήνας
535 ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὄφρ' ἴκεθ' ἵππους
ᾠκέας, οἳ οἳ ὀπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
ἔστασαν ἠνιόχον τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·

οἱ τόν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα
τειρόμενον· κατὰ δ' αἷμα νεουτάτου ἔρρεε χειρός.
540 οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
ἔνθ' Αἰνέας Αφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας
λαιμὸν τύψ' ἐπὶ οἷ τετραμμένον ὀξείῃ δουρί·
ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπίς ἐάφθη
καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
545 Ἀντίλοχος δὲ Θῶνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας
οὔτασ' ἐπαΐξας, ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
ἢ τ' ἀνὰ νῶτα θεούσα διαμπερὲς αὐχέν' ἰκάνει
τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίησι
κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας.
550 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων
παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
οὔταζον σάκος εὐρὺ παναίολον, οὐδὲ δύναντο
εἶσω ἐπιγράψαι τέρενα χροῶα νηλεῖ χαλκῶ
Ἀντιλόχου· πέρι γὰρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
555 Νέστορος υἱὸν ἔρυτο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσιν.
οὐ μὲν γὰρ ποτ' ἄνευ δηῖων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς
στρωφᾶτ'· οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
σειόμενον ἐλέλικτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἦσιν
ἢ τευ ἀκοντίσσαι, ἢ ἐ σχεδὸν ὀρμηθῆναι.
560 ἀλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὄμιλον
Ἀσιάδην, ὃ οἱ οὔτα μέσον σάκος ὀξεί χαλκῶ
ἐγγύθεν ὀρμηθεῖς· ἀμενήνωσεν δέ οἱ αἰχμὴν
κυανοχαῖτα Ποσειδάων βιότοιο μεγήρας.
καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν' ὥς τε σκῶλος πυρρίκαυστος
565 ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ κείτ' ἐπὶ γαίης·
ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων·
Μηριόνης δ' ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ
αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιστα
γίγνεται Ἄρης ἀλεγεινὸς οἴζυροῖσι βροτοῖσιν.
570 ἐνθά οἱ ἔγχος ἔπηξεν· ὃ δ' ἐσπόμενος περὶ δουρὶ
ἦσπαιρ' ὥς ὅτε βουῖς τὸν τ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίη δήσαντες ἄγουσιν·
ὥς ὃ τυπεῖς ἦσπαιρε μίνυνθά περ, οὐ τι μάλα δὴν,
ὄφρα οἱ ἐκ χροῶς ἔγχος ἀνεσπάσασατ' ἐγγύθεν ἐλθῶν
575 ἦρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
Δηῖπυρον δ' Ἑλένος ξίφει σχεδὸν ἤλασε κόρσην
Θρηϊκίῳ μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν.
ἦ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ πέσε, καὶ τις Ἀχαιῶν
μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσε·

580 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν.
Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἶλε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἑλένω ἥρωϊ ἄνακτι
ὄξυ δόρου κραδάων· ὃ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκε.
τῷ δ' ἄρ' ὀμαρτήδην ὃ μὲν ἔγχεϊ ὄξυόεντι
585 ἴετ' ἀκοντίσσαι, ὃ δ' ἀπὸ νευρῆφιν οἴστῳ.
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στήθος βάλεν ἰῶ
θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸς οἴστός.
ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἀλωὴν
θρῶσκωσιν κύαμοι μελανόχροες ἢ ἐρέβινθοι
590 πνοιῆ ὑπο λιγυρῆ καὶ λικμητῆρος ἐρωῆ,
ὡς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἐκάς ἔπτατο πικρὸς οἴστός.
Ἀτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
τὴν βάλεν ἢ ῥ' ἔχε τόξον εὐξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
595 ἀντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος.
ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλειίνων
χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μείλινον ἔγχος.
καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μέγαθυμος Ἀγήνωρ,
αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν εὐστρεφεῖ οἶος ἀώτῳ
600 σφενδόνη, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν.
Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
ἦϊε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλος δὲ
σοὶ Μενέλαε δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες
605 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος,
Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
οὔτασεν, οὐδὲ διὰ πρὸς δυνήσατο χάλκον ἐλάσσαι·
ἔσχεθε γὰρ σάκος εὐρύ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
ἔγχος· ὃ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρη καὶ ἐέλπετο νίκην.
610 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
ἄλτ' ἐπὶ Πείσανδρῳ· ὃ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἶλετο καλήν
ἀξίνην εὐχάλκον ἐλαῖνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ
μακρῷ ἐϋξέστῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
ἦτοι ὃ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἵπποδασείης
615 ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν, ὃ δὲ προσιόντα μέτωπον
ρίνδος ὑπερ πυματῆς· λάκε δ' ὄστέα, τῷ δὲ οἱ ὄσσε
παρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν,
ιδνώθη δὲ πεσών· ὃ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βαίνων
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠῦδα·
620 λείψετε θην οὔτω γε νέας Δαναῶν ταχυπῶλων
Τρῶες ὑπερφίαλοι δεινῆς ἀκόρητοι αὐτῆς,
ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἴσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς

ἦν ἐμὲ λωβήσασθε κακαὶ κύνες, οὐδέ τι θυμῶ
Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδείσατε μῆνιν
625 ξεινίου, ὅς τέ ποτ' ὕμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπήν·
οἷ μιν κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
μὰψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῆ·
νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισι
πῦρ ὀλοὸν βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιοῦς.
630 ἀλλὰ ποθὶ σχήσεσθε καὶ ἐσσύμενοί περ Ἄρηος.
Ζεῦ πάτερ ἦ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται·
οἶον δὴ ἀνδρεσσι χαρίζεται ὕβριστῆσι
Τρωσίν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
635 φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοῖου πτολέμοιο.
πάντων μὲν κόρος ἐστὶ καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος
μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι
ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.
640 ὣς εἰπὼν τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα
συλήσας ἐτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων,
αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξ αὐτῆς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
ἐνθά οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος
Ἄρπαλίω, ὃ ῥα πατρὶ φίλῳ ἔπετο πτολεμίων
645 ἐς τροίην, οὐδ' αὐτῆς ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν·
ὅς ῥα τότε Ἄτρεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
ἐγγύθεν, οὐδὲ διὰ πρὸς δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι
ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων
πάντοσε παπταίνων μὴ τις χροῖα χαλκῶ ἐπαύρη.
650 Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἴει χαλκήρε' οἰστόν,
καὶ ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κάτα δεξιόν· αὐτὰρ οἰστός
ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.
ἐζόμενος δὲ κατ' αὐθι φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων
θυμὸν ἀποπνείων, ὥς τε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ
655 κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἰσὴν
ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων,
ποινὴ δ' οὐ τις παιδὸς ἐγίγνετο τεθνηῶτος.
660 τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
ξεῖνος γάρ οἱ ἦν πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσι·
τοῦ ὃ γε χωόμενος προῖει χαλκήρε' οἰστόν.
ἦν δέ τις Εὐχύνωρ Πολυῖδου μάντιος υἱὸς
ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε Κορινθόθι οἰκία ναίων,

665 ὅς ῥ' εὖ εἰδῶς κῆρ' ὀλοὴν ἐπὶ νηὸς ἔβαινε·
πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρον ἀγαθὸς Πολύϊδος
νούσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι
τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν
670 νοῦσόν τε στυγερὴν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ.
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο. καὶ οὐατος· ὦκα δὲ θυμὸς
ᾤχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
ὥς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἐκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο Διὶ φίλος, οὐδέ τι ἦδη
675 ὅττι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόωντο
λαοὶ ὑπ' Ἀργείων. τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
ἔπλετο· τοῖος γὰρ γαῖήοχος ἐννοσίγαιος
ᾔτρυν' Ἀργείους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν·
ἀλλ' ἔχεν ἦ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσᾶλτο
680 ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς στίχας ἀσπιστάων,
ἐνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου
θῖν' ἔφ' ἀλὸς πολίης εἰδυμένα· αὐτὰρ ὑπερθε
τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἐνθα μάλιστα
ζαχρηεῖς γίγνοντο μάχῃ αὐτοῖ τε καὶ ἵπποι.
685 ἐνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἐλκεχίτωνες
Λοκροὶ καὶ Φθῖοι καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοὶ
σπουδῇ ἐπαῖσσοντα νεῶν ἔχον, οὐδὲ δύναντο
ᾧσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἵκελον Ἐκτορα δῖον
οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
690 ἦρχ' υἱὸς Πετewο Μενεσθεύς, οἱ δ' ἅμ' ἔποντο
Φεΐδας τε Στιχίος τε Βίας τ' εὖς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
Φυλεΐδης τε Μέγης Ἀμφίων τε Δρακίος τε,
πρὸ Φθίων δὲ Μέδων τε μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης.
ἦτοι δὲ μὲν νόθος υἱὸς Οἰλῆος θείοιο
695 ἔσκε Μέδων Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
ἐν Φυλάκῃ γαίης ἄπο πατρίδος ἄνδρα κατακτὰς
γνωτὸν μητρουῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Οἰλεύς·
αὐτὰρ ὁ Ἰφίκλοιο πάϊς τοῦ Φυλακίδαο.
οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες
700 ναῦφιν ἀμυνόμενοι μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο·
Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν Οἰλῆος ταχὺς υἱὸς
ἴστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου οὐδ' ἠβαιόν,
ἀλλ' ὥς τ' ἐν νειῷ βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον
ἴσον θυμὸν ἔχοντε τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρά σφι
705 πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἰδρώς·
τῷ μὲν τε ζυγὸν οἶον ἐϋξοον ἀμφὶς ἐέργει
ἰεμένω κατὰ ὄλκα· τέμει δὲ τε τέλος ἀρούρης·

ὥς τὼ παρβεβαῶτε μάλ' ἔστασαν ἀλλήλουιν.
ἀλλ' ἦτοι Τελαμωνιάδη πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ
710 λαοὶ ἔπονθ' ἔταροι, οἳ οἳ σάκος ἐξεδέχοντο
ὀππότε μιν κάματός τε καὶ ἰδρῶς γούναθ' ἴκοιτο.
οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδη μεγαλήτορι Λοκροὶ ἔποντο·
οὐ γὰρ σφι σταδίη ὑσμίνη μίμνε φίλον κῆρ·
οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἵπποδασείας,
715 οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους καὶ μείλινα δοῦρα,
ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἐϋστρεφεῖ οἶος ἀώτῳ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο πεποιθότες, οἷσιν ἔπειτα
ταρφέα βάλλοντες Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας·
δή ῥα τόθ' οἱ μὲν πρόσθε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι
720 μάρναντο Τρωσίν τε καὶ Ἔκτορι χαλκοκορυστῆ,
οἱ δ' ὀπιθεν βάλλοντες ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρμης
Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ οἷστοί.
ἐνθά κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
725 εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἔκτορα εἶπε παραστάς·
Ἔκτορ ἀμήχανός ἐσσι παραρρητοῖσι πιθέσθαι.
οὔνεκά τοι περὶ δῶκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα
τοῦνεκα καὶ βουλή ἐθέλεις περιιδμεναι ἄλλων·
ἀλλ' οὐ πῶς ἅμα πάντα δυνήσεται αὐτὸς ἐλέσθαι.
730 ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα,
ἄλλῳ δ' ὀρηστύν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν,
ἄλλῳ δ' ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον εὐρύοπα Ζεὺς
ἐσθλόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,
καὶ τε πολέας ἐσάωσε, μάλιστα δὲ καὐτὸς ἀνέγνω.
735 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
πάντη γὰρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδηε·
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν
οἱ μὲν ἀφεςτᾶσιν σὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται
παυρότεροι πλεόνεσσι κεδασθέντες κατὰ νῆας.
740 ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους·
ἐνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλήν
ἢ κεν ἐνὶ νῆεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν
αἶκ' ἐθέλησι θεὸς δόμεναι κράτος, ἢ κεν ἔπειτα
πὰρ νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονες. ἢ γὰρ ἔγωγε
745 δεῖδω μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ
χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο
μίμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης σχήσεσθαι οἴω.
ὥς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἔκτορι μῦθος ἀπήμων,
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε

750 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Πουλυδάμα σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους,
αὐτὰρ ἐγὼ κείῳ εἶμι καὶ ἀντιῶ πολέμοιο·
αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω.
ἦ ῥα, καὶ ὀρμήθη ὄρεϊ νιφόεντι ἔοικώς
755 κεκλήγων, διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἠδ' ἐπικούρων.
οἱ δ' ἐς Πανθοῖδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἔκτορος ἔκλυον αὐδὴν.
αὐτὰρ ὁ Δηϊφοβὸν τε βίην θ' Ἐλένοιο ἄνακτος
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα καὶ Ἄσιον Ὑρτάκου υἱὸν
760 φοῖτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
τοὺς δ' εὖρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας οὐδ' ἀνολέθρους·
ἀλλ' οἱ μὲν δὴ νηυσὶν ἐπι πρυμνήσιν Ἀχαιῶν
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες,
οἱ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
765 τὸν δὲ τάχ' εὖρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυοέσεως
δῖον Ἀλέξανδρον Ἐλένης πόσιν ἠὺκόμοιο
θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι,
ἀγχού δ' ἰστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσι·
Δύσπαρι εἶδος ἄριστε γυναιμανὲς ἠπεροπευτὰ
770 ποῦ τοι Δηϊφοβός τε βίη θ' Ἐλένοιο ἄνακτος
Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας ἠδ' Ἄσιος Ὑρτάκου υἱός;
ποῦ δέ τοι Ὀθρουονεύς; νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
Ἴλιος αἰπεινή· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
775 Ἔκτορ ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάασθαι,
ἄλλοτε δὴ ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάγκιδα γείνατο μήτηρ·
ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἠγείρας ἐταίρων,
ἐκ τοῦ δ' ἐνθάδ' ἐόντες ὀμιλέομεν Δαναοῖσι
780 νωλεμέως· ἔταροι δὲ κατέκταθεν οὖς σὺ μεταλλάξ.
οἶω Δηϊφοβός τε βίη θ' Ἐλένοιο ἄνακτος
οἴχεσθον, μακροῖσι τετυμμένω ἐγχείησιν
ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
νῦν δ' ἄρχ' ὄππη σε κραδίη θυμὸς τε κελεύει·
785 ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἐψόμεθ', οὐδέ τί φημι
ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμις γε πάρεστι.
παρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν.
ὥς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἦρωσ·
βᾶν δ' ἴμεν ἔνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν
790 ἀμφὶ τε Κεβριόνην καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα
Φάλκην Ὀρθαῖόν τε καὶ ἀντίθεον Πολυφήτην
Πάλμύν τ' Ἀσκάνιον τε Μόρυν θ' υἱ' Ἴπποτίωνος,

οἳ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
ἦοι τῆ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὤρσε μάχεσθαι.
795 οἳ δ' ἴσαν ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλη,
ἦ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἴσι πέδον δέ,
θεσπεσίῳ δ' ὀμάδῳ ἀλὶ μίσηται, ἐν δέ τε πολλὰ
κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
κυρτὰ φαληριόωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
800 ὡς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι,
χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἔποντο.
Ἐκτωρ δ' ἠγεῖτο βροτολοιοῦ ἴσος Ἄρηι
Πριαμίδης· πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' ἔισην
ῥινοῖσιν πυκινὴν, πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
805 ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πῆληξ.
πάντῃ δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
εἴ πῶς οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβῶντι·
ἀλλ' οὐ σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο μακρὰ βιβιάσθων·
810 δαιμόνιε σχεδὸν ἐλθέ· τί ἦ δειδίσεαι αὐτῶς
Ἀργείους; οὐ τοί τι μάχης ἀδαήμονές εἰμεν,
ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.
ἦ θῆν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
νῆας· ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
815 ἦ κε πολὺ φθαίῃ εὖ ναιομένη πόλις ὑμῆ
χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.
σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι ὀππότε φεύγων
ἀρήση Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
θάσσονας ἰρήκων ἔμμεναι καλλιτρίχας ἵππους,
820 οἳ σε πόλιν δ' οἴσουσι κονίοντες πεδίοιο.
ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις
αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν
θάρσυνος οἰωνῶ· ὃ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἐκτωρ·
Αἴαν ἀμαρτοεπὲς βουγάϊε ποῖον ἔειπες·
825 εἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς πάϊς αἰγιόχοιο
εἶην ἤματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
ὡς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισι
πᾶσι μάλ', ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσειαι, αἶ κε ταλάσσης
830 μείναι ἐμὸν δόρυ μακρόν, ὃ τοι χρῶα λειριόεντα
δάψει· ἀτὰρ Τρῶων κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
δημῶ καὶ σάρκεσσι πεσῶν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
ἠχῆ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὀπισθεν.

835 Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδὲ λάθοντο
ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους.
ἦχῆ δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς ἀυγὰς.

Ἰλιάδος Ε'

-Ε- Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης,
ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
φράζεο διὲ Μαχᾶον ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοή θαλερῶν αἰζηῶν.
5 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἶθοπα οἶνον
εἰς ὃ κε θερμὰ λοετρὰ ἐϋπλόκαμος Ἴκαμήδη
θερμῆνῃ καὶ λούσῃ ἄπο βρότον αἱματόεντα·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περιωπὴν.
ὥς εἰπὼν σάκος εἶλε τετυγμένον υἱὸς ἑοῖο
10 κείμενον ἐν κλισίῃ Θρασυμήδεος ἵπποδάμοιο
χαλκῶ παμφαῖνον· ὃ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἑοῖο.
εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξεῖ χαλκῶ,
στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἴσιδεν ἔργον ἀεικὲς
τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθε
15 Τρώας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν.
ὥς δ' ὅτε πορφύρη πέλαγος μέγα κύματι κωφῶ
ὀσσομένον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
αὐτως, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδετέρωσε,
πρὶν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὔρον,
20 ὥς ὃ γέρων ὄρμαινε δαϊζόμενος κατὰ θυμὸν
διχθάδι, ἢ μεθ' ὄμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπώλων,
ἦε μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν.
ὦδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι
βῆναι ἐπ' Ἀτρεΐδην. οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον
25 μαρνάμενοι· λάκε δὲ σφι περὶ χροῖ χαλκὸς ἀτειρῆς
νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Νέστορι δὲ ζύμβληντο διοτρεφῆες βασιλῆες
παρ νηῶν ἀνιόντες ὅσοι βεβλήατο χαλκῶ
Τυδεΐδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
30 πολλὸν γὰρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες
θῖν' ἔφ' ἀλὸς πολιῆς· τὰς γὰρ πρῶτας πεδίον δὲ
εἴρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνησιν ἔδειμαν.
οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἐὼν ἐδυνήσατο πάσας
αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν, στείνοντο δὲ λαοί·
35 τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλήσαν ἀπάσης
ἠϊόνος στόμα μακρόν, ὅσον συνεέργαθον ἄκραι.

τώ ῥ' οἷ γ' ὀψείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο
ἔγχει ἐρειδόμενοι κίον ἀθρόοι· ἄχνητο δέ σφι
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι. ὁ δὲ ξύμβλητο γεραῖος
40 Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι Αἰακῶν.
τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
ὦ Νέστορ Νηληϊάδη μέγα κῦδος Αἰακῶν
τίπτε λιπῶν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
δεῖδω μὴ δὴ μοι τελέση ἔπος ὄβριμος Ἴκτωρ,
45 ὥς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων
μὴ πρὶν παρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι
πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.
κεῖνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
ὦ πόποι ἦ ῥα καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Αἰακῶι
50 ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον ὥς περ Ἀχιλλεὺς
οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῆσι νέεσσι.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·
ἦ δὴ ταῦτά γ' ἑτοῖμα τετεύχεται, οὐδέ κεν ἄλλως
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτῆναιτο.
55 τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν
ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·
οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῆσι μάχην ἀλίσστον ἔχουσι
νωλεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης μάλα περ σκοπιάζων
ὀπποτέρωθεν Αἰακῶι ὀρινόμενοι κλονέονται,
60 ὥς ἐπιμῖξ κτείνονται, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκει.
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα
εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω
δύμεναι· οὐ γὰρ πως βεβλημένον ἐστὶ μάχεσθαι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
65 Νέστορ ἐπεὶ δὴ νηυσὶν ἐπὶ πρυμνῆσι μάχονται,
τεῖχος δ' οὐκ ἔχραισμε τετυγμένον, οὐδέ τι τάφρος,
ἦ ἔπι πολλὰ πάθον Δαναοί, ἔλποντο δὲ θυμῷ
ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·
οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι
70 νωνύμνουσ' ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Αἰακῶν.
ἦδεα μὲν γὰρ ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν,
οἶδα δὲ νῦν ὅτε τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσι
κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.
ἀλλ' ἄγεθ' ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω πειθώμεθα πάντες.
75 νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης
ἔλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἄλα διᾶν,
ὑψὶ δ' ἐπ' εὐνάων ὀρμίσσομεν, εἰς ὃ κεν ἔλθῃ
νύξ ἀβρότη, ἣν καὶ τῆ ἀπόσχονται πολέμοιο
Τρώες· ἔπειτα δὲ κεν ἐρυσάιμεθα νῆας ἀπάσας.

80 οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακόν, οὐδ' ἀνά νύκτα.
βέλτερον ὅς φεύγων προφύγη κακὸν ἢ ἐάλωη.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀτρεΐδῃ ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων·
οὐλόμεν' αἴθ' ὤφελλες ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλου
85 σημαίνειν, μὴ δ' ἄμμιν ἀνασσέμεν, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
ἀργαλέους πολέμους, ὄφρα φθιόμεσθα ἕκαστος.
οὔτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
καλλείψειν, ἧς εἶνεκ' οἰζύομεν κακὰ πολλά;
90 σίγα, μὴ τίς τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ
μῦθον, ὃν οὐ κεν ἀνὴρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο
ὅς τις ἐπίσταιτο ἧσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν
σκηπτουῆχος τ' εἴη, καὶ οἱ πειθοίατο λαοὶ
τοσσοῖδ' ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις·
95 νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες·
ὅς κέλεαι πολέμοιο συνεσταότος καὶ αὐτῆς
νῆας εὐσσέλμους ἄλαδ' ἐλκέμεν, ὄφρ' ἔτι μάλλον
Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται ἐπικρατέουσὶ περ ἔμπης,
ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπη. οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
100 σχήσουσιν πόλεμον νηῶν ἄλα δ' ἐλκομενάων,
ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμης.
ἔνθά κε σὴ βουλή δηλήσεται ὄρχαμε λαῶν.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ὦ Ὀδυσσεῦ μάλα πῶς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῆ
105 ἀργαλέῃ· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα
νῆας εὐσσέλμους ἄλα δ' ἐλκέμεν υἱᾶς Ἀχαιῶν.
νῦν δ' εἴη ὅς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι
ἢ νέος ἢ παλαιός· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
110 ἐγγὺς ἀνὴρ· οὐ δηθὰ ματεύσομεν· αἶ κ' ἐθέλητε
πεῖθεσθαι, καὶ μὴ τι κότῳ ἀγάσησθε ἕκαστος
οὔνεκα δὴ γενεῆφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·
πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι
Τυδέος, ὃν Θήβησι χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει.
115 πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
οἴκεον δ' ἐν Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
Ἄγριος ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἰππότα Οἰνεὺς
πατρὸς ἐμοῖο πατῆρ' ἀρετῆ δ' ἦν ἕξοχος αὐτῶν.
ἀλλ' ὃ μὲν αὐτόθι μείνει, πατῆρ δ' ἐμὸς Ἀργεῖ νάσθη
120 πλαγχθεῖς· ὥς γὰρ που Ζεὺς ἠθέλεε καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ἀδρήστοιο δ' ἔγημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
ἀφνειὸν βιώτοιο, ἄλις δὲ οἱ ἦσαν ἄρουραι

πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς,
πολλὰ δέ οἱ πρόβατ' ἔσκε· κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
125 ἐγχείη· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκούμεν, εἰ ἑτεόν περ.
τῷ οὐκ ἂν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες
μῦθον ἀτιμήσαιτε πεφασμένον ὄν κ' εὖ εἶπω.
δεῦτ' ἴομεν πόλεμον δὲ καὶ οὐτάμενοί περ ἀνάγκη.
ἔνθα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηϊοτήτος
130 ἐκ βελέων, μὴ πού τις ἐφ' ἔλκεϊ ἔλκος ἄρηται·
ἄλλους δ' ὀτρύνοντες ἐνήσομεν, οἳ τὸ πάρος περ
θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφεστᾶσ' οὐδὲ μάχονται.
ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο·
βᾶν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρά σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
135 οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε παλαιῷ φωτὶ εὐοικῶς,
δεξιτερὴν δ' ἔλε χεῖρ' Ἀγαμέμνωνος Ἄτρεΐδαο,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἄτρεΐδη νῦν δὴ που Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
140 γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν
δερκομένω, ἐπεὶ οὐ οἳ ἐνὶ φρένες οὐδ' ἠβαιαί.
ἀλλ' ὁ μὲν ὡς ἀπόλοιτο, θεὸς δὲ ἐσιφλώσειε·
σοὶ δ' οὐ πῶ μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν,
ἀλλ' ἔτι που Τρώων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
145 εὐρὺν κονίσουσιν πεδίον, σὺ δ' ἐπόψεαι αὐτὸς
φεύγοντας προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
ὡς εἰπὼν μέγ' ἄϋσεν ἐπεσσύμενος πεδίοιο.
ὅσόν τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
ἄνδρες ἐν πολέμῳ ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος,
150 τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὄπα κρείων ἐνοσίχθων
ἦκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστω
καρδίη, ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ἥρη δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι
στάσ' ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ῥίου· αὐτίκα δ' ἔγνω
155 τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
αὐτοκασίγνητον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἴδης
ἦμενον εἰσεῖδε, στυγερὸς δὲ οἳ ἔπλετο θυμῷ.
μερμηρίξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
160 ὅππως ἐξ ἀπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο·
ἦδε δὲ οἳ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή
ἐλθεῖν εἰς Ἴδην εὖ ἐντύνασαν ἔ αὐτήν,
εἴ πως ἰμείραιο παραδραθέειν φιλότῃτι
ἦ χροῖῃ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρόν τε

165 χεύη ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμησι.
βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον, τόν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἕφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε
κληῖδι κρυπτῇ, τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνῶγεν·
ἔνθ' ἢ γ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαεινάς.
170 ἀμβροσίη μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἱμερόεντος
λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ
ἀμβροσίῳ ἐδανῶ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν·
τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς κατὰ χαλκοβατὲς δῶ
ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἴκετ' ἀϋτμή.
175 τῶ ῥ' ἢ γε χροῶ καλὸν ἀλειψαμένη ἰδὲ χαίτας
πεξαμένη χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαεινοὺς
καλοὺς ἀμβροσίους ἐκ κράατος ἀθανάτοιο.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἕανὸν ἔσαθ', ὄν οἱ Ἀθήνη
ἔξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
180 χρυσεῖης δ' ἐνετῆσι κατὰ στῆθος περονᾶτο.
ζώσατο δὲ ζώνη ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖη,
ἐν δ' ἄρα ἔρματα ἦκεν εὐτρήτοισι λοβοῖσι
τρίγληνα μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
κρηδέμνω δ' ἐφύπερθε καλύψατο διὰ θεῶν
185 καλῶ νηγατέω· λευκὸν δ' ἦν ἠέλιος ὥς·
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῖ θήκατο κόσμον
βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν πρὸς μῦθον ἔειπε·
190 ῥά νύ μοί τι πίθοιο φίλον τέκος ὅττι κεν εἴπω,
ἦέ κεν ἀρνήσαιο κοτεσσαμένη τό γε θυμῶ,
οὔνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρῶεσσιν ἀρήγεις;
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἕρη πρέσβα θεὰ θυγάτερ μεγάλοιο Κρόνοιο
195 αὐδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἕρη·
δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἴμερον, ᾧ τε σὺ πάντας
δαμνᾶ ἀθανάτους ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους.
200 εἶμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
Ἵκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν,
οἳ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον
δεξάμενοι Ῥείας, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης·
205 τοὺς εἶμ' ὀψομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω·
ἦδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῶ.

εἰ κείνῳ ἐπέεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ
εἰς εὐνήν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότῃτι,
210 αἰεὶ κέ σφι φίλῃ τε καὶ αἰδοίῃ καλεοίμην.
τὴν δ' αὐτε προσέειπε φιλομειδῆς Ἀφροδίτη·
οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·
Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις.
ἦ καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα
215 ποικίλον, ἐνθα δέ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο·
ἐνθ' ἔνι μὲν φιλότῃς, ἐν δ' ἴμερος, ἐν δ' ὄαριστὺς
πάρφασις, ἦ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων.
τόν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσὶν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τῇ νῦν τοῦτον ἱμάντα τεῶ ἐγκάτθεο κόλπῳ
220 ποικίλον, ᾧ ἔνι πάντα τετεύχεται· οὐδέ σέ φημι
ἄπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ τι φρεσὶ σῆσι μενοινᾶς.
ὡς φάτο, μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
μειδήσασα δ' ἔπειτα ἐῶ ἐγκάτθετο κόλπῳ.
ἦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
225 Ἥρη δ' αἴξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα καὶ Ἥμαθίην ἐρατεινὴν
σεύατ' ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόεντα
ἀκροτάτας κορυφάς· οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖν·
ἐξ Αθώω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσετο κυμαίνοντα,
230 Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε πόλιν θείοιο Θόαντος.
ἐνθ' Ὑπνω ξύμβλητο κασιγνήτῳ Θανάτοιο,
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ὑπνε ἀναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες, ἦδ' ἔτι καὶ νῦν
235 πείθει· ἐγὼ δέ κέ τοι ἰδέω χάριν ἤματα πάντα.
κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσσε φαεινῶ
αὐτίκ' ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότῃτι.
δῶρα δέ τοι δώσω καλὸν θρόνον ἀφθιτον αἰεὶ
χρύσειον· Ἥφαιστος δέ κ' ἐμὸς πάϊς ἀμφιγυήεις
240 τεύξει' ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρηῖνυν ποσὶν ἦσει,
τῶ κεν ἐπισχοίης λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος Ὑπνος·
Ἥρη πρέσβα θεὰ θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο
ἄλλον μὲν κεν ἔγωγε θεῶν αἰειγενετῶν
245 ῥεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα
Ὠκεανοῦ, ὅς περ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἔγωγε Κρονίονος ἄσσον ἰκοίμην
οὐδὲ κατευνήσαιμι, ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.
ἦδη γάρ με καὶ ἄλλο τεῖ ἐπίνυσεν ἐφετμῇ

250 ἤματι τῷ ὅτε κεῖνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς
ἔπλεεν Ἰλιόθεν Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
ἦτοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόσον αἰγιόχοιο
νήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μῆσαο θυμῷ
ὄρσασ' ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας,
255 καὶ μιν ἔπειτα Κόων δ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας
νόσφι φίλων πάντων. ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινε
ρίπτάζων κατὰ δῶμα θεοῦς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
ζήτει καὶ κέ μ' αἴστον ἀπ' αἰθέρος ἔμβαλε πόντῳ,
εἰ μὴ Νῦξ δμητεια θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν·
260 τὴν ἰκόμην φεύγων, ὁ δ' ἐπαύσατο χωόμενός περ.
ἄζετο γὰρ μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι.
νῦν αὖ τοῦτό μ' ἀνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.
τὸν δ' αὐτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
Ἔπνε τί ἦ δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μενοινᾶς;
265 ἦφῆς ὡς Τρώεσσιν ἀρηξέμεν εὐρύοπα Ζῆν
ὡς Ἡρακλῆος περιχώσατο παῖδος ἐοῖο;
ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων
δώσω ὀπιέμεναι καὶ σὴν κεκληῆσθαι ἄκοιτιν.
270 ὡς φάτο, χήρατο δ' Ἔπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
ἄγρει νῦν μοι ὄμοσον ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ,
χειρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πουλυβότειραν,
τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλα μαρμαρέην, ἵνα νῶϊν ἅπαντες
μάρτυροι ᾧσ' οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
275 ἦ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων
Πασιθέην, ἧς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἤματα πάντα.
ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ὄμνυε δ' ὡς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
τοὺς ὑποταρατίους οἱ Τιτῆνες καλέονται.
280 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμοσέν τε τελευτήσέν τε τὸν ὄρκον,
τῷ βήτην Λήμνου τε καὶ Ἴμβρου ἄστυ λιπόντε
ἠέρα ἐσσαμένῳ ῥίμφα πρήσσετε κέλευθον.
Ἴδην δ' ἰκέσθην πολυπίδακα μητέρα θηρῶν
Λεκτόν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἄλα· τῷ δ' ἐπὶ χέρσου
285 βήτην, ἀκροτάτῃ δὲ ποδῶν ὑπο σείετο ὕλη.
ἔνθ' Ἔπνος μὲν ἔμεινε πάρος Διὸς ὅσσε ιδέσθαι
εἰς ἐλάτην ἀναβάς περιμήκετον, ἦ τότε ἔν Ἴδη
μακροτάτῃ πεφυυῖα δι' ἠέρος αἰθέρ' ἵκανεν·
ἔνθ' ἦστ' ὄζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν
290 ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἦν τ' ἐν ὄρεσσι
χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.
Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσετο Γάργαρον ἄκρον

Ἰδης ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.
ὡς δ' ἴδεν, ὡς μιν ἔρωσ πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
295 οἶον ὅτε πρῶτόν περ ἔμισγέσθην φιλότητι
εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας.
στῆ δ' αὐτῆς προπάροιθεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ἥρη πῆ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἰκάνεις;
ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα τῶν κ' ἐπιβαίης.
300 τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
Ἔκτανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν,
οἷ με σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον·
τοὺς εἴμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω·
305 ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῶ.
ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπίδακος Ἰδης
ἔστᾱσ', οἷ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερῆν τε καὶ ὑγρῆν.
νῦν δὲ σεῦ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἰκάνω,
310 μὴ πῶς μοι μετέπειτα χολώσεται, αἶ κε σιωπῆ
οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόου Ἔκτανος.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
Ἥρη κείσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὀρμηθῆναι,
νῶϊ δ' ἄγ' ἐν φιλότητι τραπέομεν εὐνηθέντε.
315 οὐ γὰρ πῶ ποτέ μ' ὦδε θεᾶς ἔρος οὐδὲ γυναικὸς
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν,
οὐδ' ὀπότε ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,
ἠ τέκε Πειρίθοον θεόφιν μῆστωρ' ἀτάλαντον·
οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης,
320 ἠ τέκε Περσηῖα πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν·
οὐδ' ὅτε Φοῖνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
ἠ τέκε μοι Μίνων τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
ἠ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
325 ἠ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε χάσμα βροτοῖσιν·
οὐδ' ὅτε Δήμητρος καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης,
οὐδ' ὀπότε Λητοῦς ἔρικυδέος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς,
ὡς σέο νῦν ἔραμαι καί με γλυκὺς ἴμερος αἰρεῖ.
τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
330 αἰνότατε Κρονίδη ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
εἰ νῦν ἐν φιλότητι λιλαίει εὐνηθῆναι
Ἰδης ἐν κορυφῆσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα·
πῶς κ' εἴ τις νῶϊ θεῶν αἰεγενετῶν
εὐδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθῶν

335 πεφράδοι; οὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην
ἐξ εὐνῆς ἀνσταῖσα, νεμεσσητὸν δέ κεν εἶη.
ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐθέλεις καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῶ,
ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
340 ἔνθ' ἴομεν κείοντες, ἐπεὶ νύ τοι εὐαδεν εὐνή.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
Ἥρη μήτε θεῶν τό γε δείδιθι μήτε τιν' ἀνδρῶν
ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω
χρύσειον· οὐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἥλιός περ,
345 οὐ τε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράασθαι.
ἦ ῥα καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἦν παράκοιτιν·
τοῖσι δ' ὑπὸ χθῶν δία φύεν νεοθηλέα ποιήν,
λωτόν θ' ἐρσήεντα ἰδὲ κρόκον ἠδ' ὑάκινθον
πυκνὸν καὶ μαλακόν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς ἔεργε.
350 τῶ ἔνι λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλην ἔσσαντο
καλὴν χρυσεῖην· στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι.
ὡς ὁ μὲν ἀτρέμας εὔδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρω,
ὑπνῶ καὶ φιλότῃτι δαμείς, ἔχε δ' ἀγκὰς ἀκοιτιν·
βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ὑπνος
355 ἀγγελίην ἐρέων γαιηόχῳ ἐννοσιγαίῳ·
ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
πρόφρων νῦν Δαναοῖσι Ποσειδάον ἐπάμυνε,
καὶ σφιν κῦδος ὄπαζε μίνυνθά περ, ὄφρ' ἔτι εὔδει
Ζεὺς, ἐπεὶ αὐτῶ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψα·
360 Ἥρη δ' ἐν φιλότῃτι παρήπαφεν εὐνηθῆναι.
ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ᾤχετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων,
τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνήκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορῶν ἐκέλευσεν·
Ἀργεῖοι καὶ δ' αὐτὲ μεθίεμεν Ἐκτορι νίκην
365 Πριαμίδη, ἵνα νῆας ἔλη καὶ κῦδος ἄρηται;
ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ καὶ εὐχεται οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
νηυσὶν ἐπιγλαφυρῆσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
κείνου δ' οὐ τι λῆν ποθὴ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.
370 ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἶπω πειθώμεθα πάντες·
ἀσπίδες ὄσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῶ ἠδὲ μέγισται
ἔσσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίθησιν κορύθεσσι
κρύψαντες, χερσὶν τε τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἐλόντες
ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἠγήσομαι, οὐδ' ἔτι φημί
375 Ἐκτορα Πριαμίδην μενέειν μάλα περ μεμαῶτα.
ὃς δέ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὦμῳ,
χείροني φωτὶ δότω, ὃ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.

ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο·
τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον οὐτάμενοί περ
380 Τυδεΐδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων
οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντα ἀρήϊα τεύχε' ἄμειβον·
ἔσθλα μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρεια δὲ χεῖροσι δόσκεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκὸν
βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων
385 δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχεΐῃ
εἵκελον ἀστεροπῆ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
ἐν δαΐ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.
Τρῶας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκόσμηι φαίδιμος Ἴκτωρ.
δὴ ῥα τότε αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν
390 κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ,
ἦτοι ὁ μὲν Τρῶεσσιν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
Ἀργείων· οἳ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοᾶα ποτὶ χέρσον
395 ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῆ Βορέῳ ἀλεγεινῆ·
οὔτε πυρὸς τόσσός γε ποτὶ βρόμος αἰθομένοιο
οὔρεος ἐν βήσσης, ὅτε τ' ὤρετο καιέμεν ὕλην·
οὔτ' ἄνεμος τόσσόν γε περὶ δρυσὶν ὑψικόμοισι
ἠπύει, ὅς τε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων,
400 ὄσση ἄρα Τρῶων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνῆ
δεινὸν αὐσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἴκτωρ
ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθὺ οἳ, οὐδ' ἀφάμαρτε,
τῆ ῥα δῦω τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
405 ἦτοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασγάνου ἀργυροήλου·
τῷ οἳ ῥυσάσθην τέρενα χροᾶ. χῶσατο δ' Ἴκτωρ,
ὅττι ῥα οἳ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,
ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
410 χερμαδίῳ, τὰ ῥα πολλὰ θοάων ἔχματα νηῶν
πὰρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο, τῶν ἐν αἰείρας
στήθος βεβλήκει ὑπὲρ ἄντυγος ἀγχόθι δειρῆς,
στρόμβον δ' ὡς ἔσσευε βαλῶν, περὶ δ' ἔδραμε πάντη.
ὡς δ' ὄθ' ὑπὸ πlying πατρὸς Διὸς ἐξερίπη δρυῖς
415 πρόρριζος, δεινὴ δὲ θεοῦ γίγνεται ὀδμή
ἐξ αὐτῆς, τὸν δ' οὐ περ ἔχει θράσος ὅς κεν ἴδηται
ἐγγὺς ἑών, χαλεπὸς δὲ Διὸς μέγαλοιο κεραυνός,
ὡς ἔπεσ' Ἴκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίησι·
χειρὸς δ' ἐκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπίς ἐάφθη

420 και κόρυς, ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ.
οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον νῆες Ἀχαιῶν
ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμειᾶς
αἰχμᾶς· ἀλλ' οὐ τις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
οὐτάσαι οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περιβήσαν ἄριστοι
425 Πουλυδάμας τε καὶ Αἰνεΐας καὶ δῖος Ἀγήνωρ
Σαρπηδῶν τ' ἀρχὸς Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων.
τῶν δ' ἄλλων οὐ τις εὖ ἀκήδεσεν, ἀλλὰ πάροιθεν
ἀσπίδας εὐκύκλους σχέθον αὐτοῦ. τὸν δ' ἄρ' ἑταῖροι
χερσὶν ἀείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ' ἴκεθ' ἵππους
430 ὠκέας, οἱ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
ἔστασαν ἠνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
οἱ τὸν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα.
ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἶξον εὐρρεΐος ποταμοῖο
Ἐάνθου δινηέντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
435 ἔνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονί, καὶ δὲ οἱ ὕδωρ
χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνθη καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
ἐζόμενος δ' ἐπὶ γούνα κελαινεφές αἴμ' ἀπέμεσσαν·
αὐτίς δ' ἐξοπίσω πλήτο χθονί, τῷ δὲ οἱ ὄσσε
νύξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
440 Ἀργεῖοι δ' ὡς οὖν ἴδον Ἔκτορα νόσφι κιόντα
μᾶλλον ἐπὶ Τρῳέεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
ἔνθα πολὺ πρῶτιστος Οἰλῆος ταχύς Αἴας
Σάτνιον οὐτάσε δουρὶ μετάλμενος ὀξύοντι
Ἥνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε νηῖς ἀμύμων
445 Ἥνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος.
τὸν μὲν Οἰλιάδης δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθῶν
οὐτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ
Τρῳῆες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὕσμίνην.
τῶ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγχέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
450 Πανθοΐδης, βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον
υἱὸν Ἀρηϊλύκοιο, δι' ὦμου δ' ὄβριμον ἔγχος
ἔσχεν, ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.
Πουλυδάμας δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν αὔσας·
οὐ μὰν αὐτ' οἷω μεγαθύμου Πανθοΐδαο
455 χειρὸς ἄπο στιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα,
ἀλλὰ τις Ἀργείων κόμισε χροῖ, καί μιν οἷω
αὐτῶ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄϊδος εἴσω.
ὡς ἔφατ', Ἀργεῖοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφροني θυμὸν ὄρινε
460 τῶ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα.
καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶ.
Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν

λικριφίς ἀΐξας, κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς
Ἀρχέλοχος· τῷ γάρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὄλεθρον.
465 τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνοχομῶ,
νεΐατον ἀστράγαλον, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
τοῦ δὲ πολὺ προτέρη κεφαλῆ στόμα τε ῥίνες τε
οὔδεϊ πλήντ' ἢ περ κνήμαι καὶ γοῦνα πεσόντος.
Αἴας δ' αὐτ' ἐγέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι·
470 φράζεο Πουλυδάμα καὶ μοι νημερτὲς ἐνίσπες
ἦ ῥ' οὐχ οὔτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι
ἄξιος; οὐ μὲν μοι κακὸς εἶδεται οὐδὲ κακῶν ἔξ,
ἀλλὰ κασιγνητος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο
ἦ πάϊς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐώκει.
475 ἦ ῥ' εὖ γινώσκων, Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν.
ἐνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιώτιον οὔτασε δουρὶ
ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαῶς· ὁ δ' ὕφελκε ποδοῖν.
τῷ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπέυξατο μακρὸν αὔσας·
Ἀργεῖοι ἰόμωροι ἀπειλάων ἀκόρητοι
480 οὐ θην οἰοισὶν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ οἰζὺς
ἡμῖν, ἀλλὰ ποθ' ὧδε κατακτενέεσθε καὶ ὕμμες.
φράζεσθ' ὡς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὔδει
ἔγχει ἐμῶ, ἵνα μὴ τι κασιγνήτοιο γε ποιινὴ
δηρὸν ἄτιτος ἔη· τῷ καὶ κέ τις εὔχεται ἀνὴρ
485 γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα λιπέσθαι.
ὡς ἔφατ', Ἀργεῖοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
Πηνέλεω δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμόν ὄρινεν·
ὀρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὁ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωήν
Πηνελέω ἀνακτος· ὁ δ' οὔτασεν Ἴλιονῆα
490 υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τὸν ῥα μάλιστα
Ἑρμείας Τρῶων ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὄπασσε·
τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μοῦνον τέκεν Ἴλιονῆα.
τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὔτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
ἐκ δ' ὥσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διὰ πρό
495 καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν, ὁ δ' ἔζετο χεῖρε πετάσσας
ἀμφω· Πηνελέως δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξυ
αὐχένα μέσσον ἔλασεν, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε
αὐτῇ σὺν πῆληκι κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος
ἦεν ἐν ὀφθαλμῶ· ὁ δὲ φῆ κώδειαν ἀνασχῶν
500 πέφραδέ τε Τρῶεσσι καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΰδα·
εἰπέμεναί μοι Τρῶες ἀγαυοῦ Ἴλιονῆος
πατρὶ φίλω καὶ μητρὶ γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
οὐδὲ γὰρ ἦ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγηνορίδαο
ἀνδρὶ φίλω ἐλθόντι γανύσσεται, ὅπποτε κεν δῆ

505 ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν.
ὡς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
ὅς τις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγρι' Ἀχαιῶν
510 ἦρατ', ἐπεὶ ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς ἐννοσίγαιος.
Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ὑρτιον οὔτα
Γυρτιάδην Μυσῶν ἠγήτορα καρτεροθύμων·
Φάλικην δ' Ἀντίλοχος καὶ Μέρμερον ἐξενάριξε·
Μηριόνης δὲ Μόρυν τε καὶ Ἴπποτίωνα κατέκτα,
515 Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην·
Ἄτρεΐδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα ποιμένα λαῶν
οὔτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσε
δηώσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὐταμένην ὠτειλήν
ἔσσυτ' ἐπειγομένη, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
520 πλείστους δ' Αἴας εἶλεν Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός·
οὐ γάρ οἱ τις ὁμοῖος ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν
ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὄρση.

Ἰλιάδος Ο'

-Ο- αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
οἱ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες
χλωροὶ ὑπαὶ δείους πεφοβημένοι· ἔγρευτο δὲ Ζεὺς
5 Ἰδης ἐν κορυφῆσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης,
στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς
τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθεν
Ἀργείους, μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα·
Ἔκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
10 εἶαθ', ὃ δ' ἀργαλέω ἔχετ' ἄσθματι κῆρ ἀπινύσσω
αἴμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὐ μιν ἀφαιρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ἦ μάλα δὴ κακότεχνος ἀμήχανε σὸς δόλος Ἥρη
15 Ἔκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς.
οὐ μὰν οἶδ' εἰ αὐτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς
πρώτη ἐπαύρηαι καὶ σε πληγῆσιν ἰμάσσω.
ἦ οὐ μέμνη ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖν
ἄκμονας ἦκα δῦω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἦλα

20 χρύσειον ἄρρηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλησιν
ἐκρέμω· ἠλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὄν δὲ λάβοιμι
ρίπτασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ ὄφρ' ἂν ἴκηται
γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' οὐδ' ὥς θυμὸν ἀνίει
25 ἄζηχῆς ὀδύνη Ἡρακλῆος θείοιο,
τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας
πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον κακὰ μητιώσω,
καὶ μιν ἔπειτα Κόων δ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας.
τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμην καὶ ἀνήγαγον αὖτις
30 Ἄργος ἐς ἰππόβοτον καὶ πολλά περ ἀθλήσαντα.
τῶν σ' αὖτις μνήσω ἴν' ἀπολλήξης ἀπατάων,
ὄφρα ἴδη ἦν τοι χραίσμη φιλότης τε καὶ εὐνή,
ἦν ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἄπο καί μ' ἀπάτησας.
ὥς φάτο, ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
35 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθε
καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
ὄρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι,
σὴ θ' ἰερὴ κεφαλὴ καὶ νωῖτερον λέχος αὐτῶν
40 κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ ποτε μάψ ὁμόσαιμι·
μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
πημαίνει Τρωάς τε καὶ Ἑκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει,
ἀλλὰ πού αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιοὺς.
45 αὐτὰρ τοι καὶ κείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην
τῇ ἴμεν ἢ κεν δὴ σὺ κελαινεφὲς ἡγεμονεύης.
ὥς φάτο, μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
εἰ μὲν δὴ σύ γ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
50 ἴσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζοις,
τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλη,
αἶψα μεταστρέψει νόον μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.
ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐτέόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
55 Ἴριν τ' ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον,
ὄφρ' ἢ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἔλθῃ, καὶ εἴπησι Ποσειδάωνι ἄνακτι
παυσάμενον πολέμοιο τὰ ἅ πρὸς δῶμαθ' ἰκέσθαι,
Ἑκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων,
60 αὖτις δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθη δ' ὀδυνάων
αἶ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
αὖτις ἀποστρέψῃσιν ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρσας,

φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι
Πηλεΐδew Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἀνστήσει ὄν ἐταῖρον
65 Πάτροκλον· τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχεϊ φαίδιμος Ἴκτωρ
Ἰλίου προπάροιθε πολέας ὀλέσαντ' αἰζηοὺς
τοὺς ἄλλους, μετὰ δ' υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα διον.
τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἴκτορα διὸς Ἀχιλλεύς.
ἐκ τοῦ δ' ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν
70 αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερές εἰς ὅ κ' Ἀχαιοὶ
Ἰλιον αἰπὺ ἔλοιεν Ἀθηναίης διὰ βουλάς.
τὸ πρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ παύω χόλον οὔτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσω
πρὶν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ,
75 ὡς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῶ δ' ἐπένευσα κάρητι,
ἤματι τῷ ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἤψατο γούνων,
λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
80 ὡς δ' ὅτ' ἄν αἴζη νόος ἀνέρος, ὅς τ' ἐπὶ πολλὴν
γαῖαν ἐληλουθῶς φρεσὶ πευκαλίμησι νοήσῃ
ἐνθ' εἶην ἢ ἐνθα, μενοιθήσῃ τε πολλά,
ὡς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη·
ἵκετο δ' αἰπὺν Ὀλυμπον, ὀμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν
85 ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες
πάντες ἀνήϊξαν καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
ἦ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρήῳ
δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίῃ ἦλθε θεούσα,
καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
90 Ἥρη τίπτε βέβηκας; ἀτυζομένη δὲ ἔοικας·
ἦ μάλα δή σ' ἐφόβησε Κρόνου πάϊς, ὅς τοι ἀκοίτης.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
μή με θεὰ Θέμι ταῦτα διείρεο· οἶσθα καὶ αὐτὴ
οἶος κείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηγής.
95 ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐνὶ δαιτὸς εἴσης·
ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεται ἀθανάτοισιν
οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκειται· οὐδέ τί φημι
πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν
οὔτε θεοῖς, εἰ πέρ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὐφρων.
100 ἦ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη,
ὄχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἦ δ' ἐγέλασσε
χείλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέησιν
ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσηθεῖσα μετηύδα·
νήπιοι οἱ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες·

105 ἢ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν ἄσσον ἰόντες
ἢ ἔπει ἢ ἐ βίη· ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει
οὐδ' ὄθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
κάρτεϊ τε σθένει τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.
τῷ ἔχεθ' ὅτι κεν ὑμμι κακὸν πέμπησιν ἐκάστω.
110 ἤδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἄρηϊ γε πῆμα τετύχθαι·
υἱὸς γὰρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἐνὶ φίλτατος ἀνδρῶν
Ἀσκάλαφος, τὸν φησὶν ὄν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρης.
ὡς ἔφατ', αὐτὰρ Ἄρης θαλερῶ πεπλήγετο μηρῶ
χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἠΰδα·
115 μὴ νῦν μοι νεμεσήσεται Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
τίσασθαι φόνον υἱὸς ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
εἴ πέρ μοι καὶ μοῖρα Διὸς πληγέντι κεραυνῶ
κεῖσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίησιν.
ὡς φάτο, καὶ ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε
120 ζευγνύμεν, αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα.
ἐνθά κ' ἔτι μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
παρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι περιδείσασα θεοῖσιν
ᾤωτο διέκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον ἐνθα θάασσε,
125 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἴλετο καὶ σάκος ὤμων,
ἔγχος δ' ἔστησε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἐλοῦσα
χάλκεον· ἢ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα·
μαινόμενε φρένας ἠλὲ διέφθορας· ἢ νύ τοι αὐτως
οὔατ' ἀκουέμεν ἐστί, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.
130 οὐκ αἴεις ἅ τέ φησι θεὰ λευκώλενος Ἥρη
ἢ δὴ νῦν παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν;
ἢ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ
ἄψ ἴμεν Οὐλύμπον δὲ καὶ ἀχνύμενός περ ἀνάγκη,
αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
135 αὐτίκα γὰρ Τρωῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς
λείψει, ὁ δ' ἡμέας εἴσι κυδοιμήσων ἐς Ὀλύμπον,
μάρψει δ' ἐξείης ὅς τ' αἴτιος ὅς τε καὶ οὐκί.
τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἱὸς ἐῆος·
ἤδη γὰρ τις τοῦ γε βίην καὶ χειρᾶς ἀμείνων
140 ἢ πέφατ', ἢ καὶ ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον δὲ
πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεήν τε τόκον τε.
ὡς εἰποῦσ' ἴδρυσε θρόνῳ ἐνὶ θοῦρον Ἄρηα.
Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσσατο δώματος ἐκτός·
Ἴρίν θ', ἢ τε θεοῖσι μετάγγελος ἀθανάτοισι,
145 καὶ σφεας φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ζεὺς σφῶ εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅτι τάχιστα·
αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε, Διὸς τ' εἰς ὦπα ἴδησθε,

ἔρδειν ὅττι κε κεῖνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.
ἦ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσα πάλιν κίε πότνια Ἥρη,
150 ἔζετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τῷ δ' ἀΐξαντε πετέεσθην.
Ἴδην δ' ἵκανον πολυπίδακα μητέρα θηρῶν,
εὖρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνά Γαργάρῳ ἄκρῳ
ἦμενον· ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐστεφάνωτο.
τῷ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο
155 στήτην· οὐδέ σφωῖν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ,
ὅττι οἱ ὦκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέεσθην.
Ἴριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
βάσκ' ἴθι Ἴρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἀνακτι
πάντα τὰδ' ἀγγεῖλαι, μὴ δὲ ψευδάγγελος εἶναι.
160 παυσάμενόν μιν ἀνωχθὶ μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλα διαν.
εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
φραζέσθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
μὴ μ' οὐδὲ κρατερός περ ἐὼν ἐπιόντα ταλάσση
165 μεῖναι, ἐπεὶ εὐ φημὶ βίη πολὺν φέρτερος εἶναι
καὶ γενεῇ πρότερος· τοῦ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἰρήν.
170 ὡς δ' ὅτ' ἂν ἐκ νεφέων πτήται νιφὰς ἠὲ χάλαζα
ψυχρὴ ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο,
ὡς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο ὠκέα Ἴρις,
ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη κλυτὸν ἐννοσίγαιον·
ἀγγελίην τινά τοι γαίηοχε κυανοχαῖτα
175 ἦλθον δεῦρο φέρουσα παρὰ Διὸς αἰγιόχοιο.
παυσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλα διαν.
εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσεις,
ἠπεῖλει καὶ κεῖνος ἐναντίβιον πολεμίξων
180 ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἀνωγε
χειρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίη πολὺν φέρτερος εἶναι
καὶ γενεῇ πρότερος· σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
ἴσόν οἱ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς ἐννοσίγαιος·
185 ὦ πόποι ἦ ῥ' ἀγαθός περ ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπεν
εἴ μ' ὁμότιμον ἐόντα βίη ἀέκοντα καθέξει.
τρεις γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοὶ οὐς τέκετο Ῥέα
Ζεὺς καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' Αἴδης ἐνέροισιν ἀνάσσω.
τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·

190 ἦτοι ἐγὼν ἔλαχον πολιὴν ἄλα ναιέμεν αἰεὶ
παλλομένων, Ἄϊδος δ' ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα,
Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλησι
γαῖα δ' ἔτι ξυνή πάντων καὶ μακρὸς Ὀλυμπος.
τῷ ῥα καὶ οὐ τι Διὸς βέομαι φρεσίν, ἀλλὰ ἔκηλος
195 καὶ κρατερός περ ἐὼν μενέτω τριτάτη ἐνὶ μοίρῃ.
χερσὶ δὲ μὴ τί με πάγχυ κακὸν ὡς δειδισσέσθω·
θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ υἰάσι βέλτερον εἶη
ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν οὐς τέκεν αὐτός,
οἷ ἔθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκη.
200 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδήνεμος ὠκέα Ἴρις·
οὕτω γὰρ δὴ τοι γαιήοχε κυανοχαῖτα
τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε,
ἦ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μὲν τε φρένες ἐσθλῶν.
οἷσθ' ὡς πρεσβυτέροισιν Ἐρινύες αἰὲν ἔπονται.
205 τὴν δ' αὐτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἴρι θεὰ μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἰδῆ.
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει
ὀππότε ἂν ἰσόμορον καὶ ὀμῆ πεπρωμένον αἴση
210 νεικεῖν ἐθέλησι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν κε νεμεσσηθεὶς ὑποείξω
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τό γε θυμῷ·
αἶ κεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης
Ἥρης Ἑρμείω τε καὶ Ἡφαίστοιο ἄνακτος
215 Ἰλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐθελήσει
ἐκπέρσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν,
ἴστω τοῦθ' ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται.
ὡς εἰπὼν λίπε λαὸν Ἀχαιϊκὸν ἐννοσίγαιος,
δῶνε δὲ πόντον ἰών, πόθεσαν δ' ἦρωες Ἀχαιοί.
220 καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
ἔρχεο νῦν φίλε Φοῖβε μεθ' Ἐκτορα χαλκοκορυστήν·
ἦδη μὲν γάρ τοι γαιήοχος ἐννοσίγαιος
οἴχεται εἰς ἄλα διὰν ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
225 οἷ περ ἐνέρτεροί εἰσι θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες.
ἀλλὰ τόδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἢ δέ οἱ αὐτῷ
ἔπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε
χεῖρας ἐμάς, ἐπεὶ οὐ κεν ἀνιδρωτί γ' ἐτελέσθη.
ἀλλὰ σύ γ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
230 τῇ μάλ' ἐπισσειῶν φοβέειν ἦρωας Ἀχαιούς·
σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω ἑκατηβόλε φαίδιμος Ἐκτωρ·
τόφρα γὰρ οὖν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ

φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκωνται.
κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
235 ὡς κε καὶ αὐτίς Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο.
ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἰρηκι εἰοικῶς
ὠκέϊ φασσοφόνῳ, ὅς τ' ὠκιστος πετεηνῶν.
εὖρ' υἷὸν Πριάμοιο δαΐφρονος Ἔκτορα δῖον
240 ἤμενον, οὐδ' ἔτι κεῖτο, νέον δ' ἐσαγείρετο θυμόν,
ἀμφὶ ἔ γιννώσκων ἐτάρους· ἀτὰρ ἄσθμα καὶ ἰδρῶς
παύετ', ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
Ἔκτορ υἷέ Πριάμοιο, τί ἦ δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
245 ἦσ' ὀλιγηπελέων; ἦ πού τί σε κῆδος ἰκάνει;
τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
τίς δὲ σὺ ἐσσι φέριστε θεῶν ὅς μ' εἴρειαι ἄντην;
οὐκ αἴεις ὃ με νηυσὶν ἔπι πρυμνῆσιν Ἀχαιῶν
οὓς ἐτάρους ὀλέκοντα βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
250 χερμαδίῳ πρὸς στῆθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς;
καὶ δὴ ἔγωγ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Αἴδαο
ἦματι τῶδ' ἴξεσθαι, ἐπεὶ φίλον ἄϊον ἦτορ.
τὸν δ' αὐτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
θάρσει νῦν· τοῖόν τοι ἀοσητήρα Κρονίων
255 ἐξ Ἰδης προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὅς σε πάρος περ
ρύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἱππεῦσιν ἐπὶ τρυφῶν πολέεσσι
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·
260 αὐτὰρ ἐγὼ προπάροικε κίων ἵπποισι κέλευθον
πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.
ὡς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνη
δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίῳ κροαίνων
265 εἰωθῶς λούεσθαι ἐϋρρεῖος ποταμοῖο
κυδιῶν· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
ᾧμοις αἴσسونται· ὃ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθῶς
ρίμφα ἔ γούνα φέρει μετὰ τ' ἦθεα καὶ νομὸν ἵππων·
ὡς Ἔκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα
270 ὀτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδὴν.
οἱ δ' ὡς τ' ἦ ἔλαφον κεραδὸν ἢ ἄγριον αἶγα
ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιώται·
τὸν μὲν τ' ἠλίβατος πέτρῃ καὶ δάσκιος ὕλη
εἰρύσατ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν·

275 τῶν δέ θ' ὑπὸ ἰαχῆς ἐφάνη λῖς ἠϋγένειος
εἰς ὁδόν, αἶψα δὲ πάντα ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
ὡς Δαναοὶ εἶος μὲν ὀμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο
νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἔκτορ' ἐποικόμενον στίχας ἀνδρῶν
280 τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός.
τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι
ἔσθλος δ' ἐν σταδίῃ· ἀγορῆ δέ ἐ παῦροι Ἀχαιῶν
νίκων, ὅππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
285 ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
ὦ πόποι ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι,
οἶον δ' αὐτ' ἐξαῦτις ἀνέστη κῆρας ἀλύξας
Ἔκτωρ· ἦ θὴν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἐκάστου
χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο.
290 ἀλλὰ τις αὐτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσεν
Ἔκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
ὡς καὶ νῦν ἔσσεσθαι οἴομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἴσταται ὧδε μενοινῶν.
ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω πειθώμεθα πάντες.
295 πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι
αὐτοὶ δ', ὅσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῶ εὐχόμεθ' εἶναι,
στήομεν, εἴ κεν πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες
δούρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἶω καὶ μεμαῶτα
θυμῷ δεῖσεσθαι Δαναῶν καταδῦναι ὄμιλον.
300 ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο·
οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα
Τεῦκρον Μηριόνην τε Μέγην τ' ἀτάλαντον Ἄρηϊ
ὑσμίνην ἤρτυνον ἀριστῆας καλέσαντες
Ἔκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
305 ἦ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.
Τρώες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἔκτωρ
μακρὰ βιβάς· πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων
εἰμένος ὤμοιιν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θοῦριν
δεινὴν ἀμφιδάσειαν ἀριπρεπέ', ἦν ἄρα χαλκεὺς
310 Ἥφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν·
τὴν ἄρ' ὁ γ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων ἠγήσατο λαῶν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, ὠρτο δ' αὐτῆ
ὄξει' ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ νευρῆφι δ' οἶστοι
θρῶσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
315 ἀλλὰ μὲν ἐν χροῖ πῆγνυτ' ἀρηιθίων αἰζηῶν,
πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺ πάρος χροῖα λευκὸν ἐπαυρεῖν
ἐν γαίῃ ἴσαντο λιλαϊόμενα χροὸς ἄσαι.

ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πῖπτε δὲ λαός.
320 αὐτὰρ ἐπεὶ κατ' ἐνώπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπῶλων
σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄϋσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
ἐν στήθεσσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
οἱ δ' ὥς τ' ἠὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶϋ μέγ' οἰῶν
θῆρε δῦω κλονέωσι μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῶ
325 ἐλθόντ' ἐξαπίνης σημάντορος οὐ παρεόντος,
ὡς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
ἦκε φόβον, Τρῶσιν δὲ καὶ Ἔκτορι κῦδος ὄπαζεν.
ἔνθα δ' ἀνήρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης.
Ἔκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνε,
330 τὸν μὲν Βοιωτῶν ἠγήτορα χαλκοχιτώνων,
τὸν δὲ Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον·
Αἰνεΐας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριξεν.
ἦτοι δ' ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
ἔσκε Μέδων Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
335 ἐν Φυλάκῃ γαίης ἄπο πατρίδος ἄνδρα κατακτὰς
γνωτὸν μητροιῆς Ἐριώπιδος, ἦν ἔχ' Ὀϊλεύς·
Ἴασος αὐτ' ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
υἱὸς δὲ Σφήλοιο καλέσκετο Βουκολίδαο.
Μηκιστῆ δ' ἔλε Πουλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης
340 πρῶτη ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίον δ' ἔλε δῖος Ἀγήνωρ.
Δηϊόχον δὲ Πάρις βάλε νεΐατον ὦμον ὀπισθε
φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε.
ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
τάφρω καὶ σκολόπεσσι ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῆ
345 ἔνθα καὶ ἔνθα φέβοντο, δύοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ.
Ἔκτωρ δὲ Τρῶεσσι ἐκέκλετο μακρὸν ἀϋσας
νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, εἴαν δ' ἔναρα βροτόεντα·
ὄν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω,
αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι, οὐδέ νυ τόν γε
350 γνωτοῖ τε γνωταῖ τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα,
ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.
ὡς εἰπὼν μᾶστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους
κεκλόμενος Τρῶεσσι κατὰ στίχας· οἱ δὲ σὺν αὐτῶ
πάντες ὁμοκλήσαντες ἔχον ἐρυσάρματα ἵππους
355 ἠχῆ θεσπεσίῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
ῥεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων
ἔς μέσσον κατέβαλλε, γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
μακρὴν ἠδ' εὐρεΐαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωῆ
γίγνεται, ὁππότε ἄνῆρ σθένεος πειρώμενος ἦσι.

360 τῆ ῥ' οἳ γε προχέοντο φαλαγγηδόν, πρὸ δ' Ἀπόλλων
αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τείχος Ἀχαιῶν
ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις ψάμαθον πάϊς ἄγχι θαλάσσης,
ὅς τ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέησιν
ἄψ αὐτίς συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων.
365 ὡς ῥά σὺ ἦῖε Φοῖβε πολὺν κάματον καὶ οἴζυν
σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.
ὡς οἳ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
370 Νέστωρ αὐτε μάλιστα Γερήνιος οὔρος Ἀχαιῶν
εὐχετο χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
Ζεῦ πάτερ εἴ ποτέ τίς τοι ἐν Ἀργεῖ περ πολυπύρῳ
ἦ βοὸς ἢ οἶδς κατὰ πίονα μηρία καίων
εὐχετο νοστήσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας,
375 τῶν μνήσαι καὶ ἄμυνον Ὀλύμπιε νηλεές ἦμαρ,
μηδ' οὕτω Τρῶεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοῦς.
ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
ἀράων αἴων Νηληϊάδαο γέροντος.
Τρῶες δ' ὡς ἐπύθοντο Διὸς κτύπον αἰγιοχόιο,
380 μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
οἳ δ' ὡς τε μέγα κύμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὀππότε' ἐπείγῃ
ἴς ἀνέμου· ἦ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει·
ὡς Τρῶες μεγάλη ἰαχῆ κατὰ τείχος ἔβαινον,
385 ἵππους δ' εἰσελάσαντες ἐπὶ πρύμνησι μάχοντο
ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν, οἳ μὲν ἀφ' ἵππων,
οἳ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες
μακροῖσι ξυστοῖσι, τά ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
ναύμαχα κολλήεντα, κατὰ στόμα εἰμένα χαλκῶ.
390 Πάτροκλος δ' εἶος μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε
τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
τόφρ' ὅ γ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρύπυλοιο
ἦστό τε καὶ τὸν ἔτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἔλκει λυγρῶ
φάρμακ' ἀκέσματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.
395 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τείχος ἐπεσσυμένους ἐνόησε
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
ᾧ μωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ᾧ πεπλήγετο μηρῶ
χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἠΐδα·
Εὐρύπυλ' οὐκ ἔτι τοι δύναμαι χατέοντί περ' ἔμπης
400 ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν·
ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω, αὐτὰρ ἔγωγε
σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἴν' ὀτρύνω πολεμίζειν.

τίς δ' οἶδ' εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
405 τὸν μὲν ἄρ' ὡς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐδύναντο
παυροτέρους περ ἔοντας ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν·
οὐδέ ποτε Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
ῥηξάμενοι κλισίῃσι μιγήμεναι ἠδὲ νέεσσιν.
410 ἀλλ' ὡς τε στάθμη δόρυ νήϊον ἐξιθύνει
τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
εὖ εἰδῆ σοφίης ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης,
ὡς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε·
ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν,
415 Ἐκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντος ἐείσατο κυδαλίμοιο.
τῷ δὲ μιῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδὲ δύναντο
οὔθ' ὁ τὸν ἐξελάσαι καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆα
οὔθ' ὁ τὸν ἄψ ὤσασθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων.
ἔνθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας
420 πῦρ ἐς νῆα φέροντα κατὰ στήθος βάλε δουρί.
δούπησεν δὲ πεσών, δαλὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Ἐκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
ἐν κονίῃσι πεσόντα νεὸς προπάροιθε μελαίνης,
Τρῳσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
425 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ
μὴ δὴ πω χάζεσθε μάχης ἐν στείνει τῷδε,
ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο σώσατε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ
τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
ὡς εἰπὼν Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
430 τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα Μάστορος υἱὸν
Αἴαντος θεράποντα Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
ναϊ', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισι,
τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὔατος ὀξείῃ χαλκῷ
ἔσταότ' ἄγχ' Αἴαντος· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
435 νηὸς ἄπο πρυμνῆς χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.
Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
Τεῦκρε πέπον δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος
Μαστορίδης, ὃν νῶϊ Κυθηρόθεν ἔνδον ἔοντα
ἴσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισι·
440 τὸν δ' Ἐκτωρ μέγαθυμος ἀπέκτανε. ποῦ νύ τοι ἰοὶ
ὠκύμοροι καὶ τόξον ὅ τοι πόρε Φοῖβος Απόλλων;
ὡς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε, θεῶν δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην
ἰοδόκον· μάλα δ' ὠκα βέλεα Τρῳέεσσιν ἐφίει.

445 καὶ ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον Πεισήνορος ἀγλαὸν υἷον
Πουλυδάμαντος ἑταῖρον ἀγαυοῦ Πανθοῖδοιο
ἠνία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους·
τῇ γὰρ ἔχ' ἦ ῥα πολὺ πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες
Ἔκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῶ
450 ἦλθε κακόν, τό οἱ οὐ τις ἐρύκακεν ἰεμένων περ.
αὐχένι γὰρ οἱ ὀπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός·
ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
κεῖν' ὄχεα κροτέοντες. ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίος ἦλυθεν ἵππων.
455 τοὺς μὲν ὅ γ' Ἄστυνόω Προτιάονος νιεί δῶκε,
πολλὰ δ' ἐπότρυνε σχεδὸν ἴσχειν εἰσορόωντα
ἵππους· αὐτὸς δ' αὐτίς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
Τεῦκρος δ' ἄλλον οἷστον ἐφ' Ἔκτορι χαλκοκορυστῇ
αἶνυτο, καὶ κεν ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
460 εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν.
ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασσε
Ἔκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα,
ὅς οἱ εὖστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξω
ῥῆξ' ἐπὶ τῶ ἐρύοντι παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλη
465 ἰὸς χαλκοβαρῆς, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
ὦ πόποι ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει
δαίμων ἡμετέρης, ὃ τέ μοι βίον ἔκβαλε χειρός,
νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἦν ἐνέδησα
470 πρῶϊον, ὄφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας οἷστούς.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
ὦ πέπον ἀλλὰ βίον μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς Δαναοῖσι μεγήρας·
αὐτὰρ χερσὶν ἑλῶν δολιχὸν δόρυ καὶ σάκος ὦμω
475 μάρναό τε Τρώεσσι καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
μὴ μὰν ἀσπουδί γε δαμασσάμενοί περ ἔλοιεν
νῆας εὖσσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάριος.
ὡς φάθ', ὁ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν,
αὐτὰρ ὅ γ' ἀμφ' ὦμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμον,
480 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμω κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὄξεϊ χαλκῶ,
βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα θεῶν Αἴαντι παρέστη.
Ἔκτωρ δ' ὡς εἶδεν Τεῦκρου βλαφθέντα βέλεμα,
485 Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας·
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται
ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς

νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
ἀνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.
490 ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίγνεται ἀλκή,
ἡμὲν ὀτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ,
ἡδ' ὅτινας μινύθη τε καὶ οὐκ ἐθέλησιν ἀμύνειν,
ὡς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει.
ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὅς δέ κεν ὑμέων
495 βλήμενος ἢ τυπεὶς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη
τεθνάτω· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένω περὶ πάτρης
τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σὴ καὶ παῖδες ὀπίσσω,
καὶ οἶκος καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
500 ὦς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
Αἴας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν·
αἰδῶς Ἀργείοι· νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι
ἢ σαωθῆναι καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.
ἢ ἔλπεσθ' ἦν νῆας ἔλη κορυθαίολος Ἴεκτωρ
505 ἐμβαδὸν ἕζεσθαι ἦν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος;
ἢ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα
Ἴεκτορος, ὅς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;
οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
ἡμῖν δ' οὐ τις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων
510 ἢ αὐτοσχεδίῃ μῖξαι χειρᾶς τε μένος τε.
βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι ἓνα χρόνον ἢ βιῶναι
ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι
ᾧδ' αὐτῶς παρὰ νηυσὶν ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.
ὦς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
515 ἔνθ' Ἴεκτωρ μὲν ἔλε Σχεδίον Περιμήδεος υἱὸν
ἀρχὸν Φωκῶν, Αἴας δ' ἔλε Λαοδάμαντα
ἡγεμόνα πρυλέων Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
Πουλυδάμας δ' Ὄτον Κυλλήνιον ἐξενάριξε
Φυλεΐδεω ἔταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν.
520 τῷ δὲ Μέγης ἐπόρουσεν ἰδῶν· ὁ δ' ὑπαιθα λιάσθη
Πουλυδάμας· καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ Ἀπόλλων
εἶα Πάνθου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·
αὐτὰρ ὁ γε Κροίσμου στήθος μέσον οὔτασε δουρί.
δούπησεν δὲ πεσῶν· ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
525 τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ αἰχμῆς εὖ εἰδῶς
Λαμπετίδης, ὃν Λάμπος ἐγείνατο φέρτατον υἱὸν
Λαομεδοντιάδης εὖ εἰδῶτα θούριδος ἀλκῆς,
ὅς τότε Φυλεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
ἐγγύθεν ὀρμηθεὶς· πυκινὸς δὲ οἱ ἤρκεσε θώρηξ,

530 τόν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τόν ποτε Φυλεὺς
ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐφήτης
ἐς πόλεμον φορέειν δηῖων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·
ὅς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἤρκεσ' ὄλεθρον.
535 τοῦ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἵπποδασειῆς
κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχει ὀξυόεντι,
ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
κάππεσεν ἐν κονίησι νέον φοίνικι φαεινός.
εἷος ὁ τῶ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἔλπετο νίκην,
540 τόφρα δὲ οἱ Μενέλαος ἀρήϊος ἦλθεν ἀμύντωρ,
στῆ δ' εὐράξ σὺν δουρὶ λαθῶν, βάλε δ' ὦμον ὄπισθεν·
αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμῶσα
πρόσσω ἰεμένη· ὁ δ' ἄρα πρηνῆς ἐλιάσθη.
τῶ μὲν ἐεισάσθη χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὦμων
545 συλήσειν· Ἐκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευσε
πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἴκεταονίδην ἐνένιπεν
ἴφθιμον Μελάνιππον. ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βουῖς
βόσκ' ἐν Περκώτῃ δηῖων ἀπὸ νόσφιν ἐόντων·
αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυθον ἀμφιέλισσαι,
550 ἀψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι,
ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ, ὁ δὲ μιν τίεν ἴσα τέκεσσι·
τόν ῥ' Ἐκτωρ ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
οὕτω δὴ Μελάνιππε μεθήσομεν; οὐδέ νυ σοὶ περ
ἐντρέπεται φίλον ἦτορ ἀνεψιοῦ κταμένοιο;
555 οὐχ ὀράας οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπουσιν;
ἀλλ' ἔπευ· οὐ γὰρ ἔτ' ἔστιν ἀποσταδὸν Ἀργείοισι
μάρνασθαι, πρὶν γ' ἠὲ κατακτάμεν ἠὲ κατ' ἄκρης
Ἴλιον αἰπεινὴν ἐλέειν κτάσθαι τε πολίτας.
ὥς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς·
560 Ἀργείους δ' ὄτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
ὦ φίλοι ἀνέρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ,
ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σοοὶ ἠὲ πέφανται
φευγόντων δ' οὐτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὐτέ τις ἀλκή.
565 ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον,
ἐν θυμῷ δ' ἐβάλλοντο ἔπος, φράξαντο δὲ νῆας
ἔρκεϊ χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρώας ἔγειρεν.
Ἀντίλοχον δ' ὄτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Ἀντίλοχ' οὐ τις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
570 οὐτε ποσὶν θάσσων οὐτ' ἄλκιμος ὡς σὺ μάχεσθαι·
εἴ τινά που Τρώων ἐξάλμενος ἀνδρὰ βάλοισθα.
ὥς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτίς ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθυνεν·

ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
ἀμφὶ ἔ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
575 ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὃ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἤκεν,
ἀλλ' Ἴκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον
νισόμενον πόλεμον δὲ βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
δούπησεν δὲ πεσῶν, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε κύων ὥς, ὅς τ' ἐπὶ νεβρῷ
580 βλημένῳ αἴϊξη, τὸν τ' ἐξ εὐνήφι θορόντα
θηρητῆρ ἐτύχησε βαλῶν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
ὥς ἐπὶ σοὶ Μελάνιππε θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
τεύχεα συλήσων· ἀλλ' οὐ λάθην Ἔκτορα δῖον,
ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνὰ δηϊοτήτα.
585 Ἀντίλοχος δ' οὐ μείνε θεός περ ἑὼν πολεμιστής,
ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἔτρεσε θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἐοικώς,
ὅς τε κύνα κτείνας ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσι
φεύγει πρὶν περ ὄμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν·
ὥς τρέσε Νεστορίδης, ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἔκτωρ
590 ἠχῆ θεσπεσίη βέλεα στονόεντα χέοντο·
στῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἑταίρων.
Τρῶες δὲ λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισι
νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς,
ὃ σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
595 Ἀργείων καὶ κῦδος ἀπαίνυτο, τοὺς δ' ὀρόθυενεν.
Ἔκτορι γὰρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
Πριαμίδη, ἵνα νηυσὶ κορωνίσιν θεσπιδαῆς πῦρ
ἐμβάλοι ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξάϊσιον ἀρήν
πᾶσαν ἐπικρήνει· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς
600 νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ιδέσθαι.
ἐκ γὰρ δὴ τοῦ μέλλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξειν.
τὰ φρονέων νήεσσιν ἔπι γλαφυρησιν ἔγειρεν
Ἔκτορα Πριαμίδην μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
605 μαίνεται δ' ὡς ὅτ' Ἄρης ἐγχέσπαλος ἢ ὀλοὸν πῦρ
οὔρεσι μαίνεται βαθέης ἐν τάρφεσιν ὕλης·
ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγνετο, τῷ δὲ οἱ ὅσσε
λαμπέσθην βλοσυρησιν ὑπ' ὀφρύσιν, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο
610 Ἔκτορος· αὐτὸς γὰρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ
Ζεὺς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μῶνον ἔοντα
τίμα καὶ κύδαινε. μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
ἔσσεσθ'· ἤδη γὰρ οἱ ἐπόρυνε μόρσιμον ἦμαρ
Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδαο βίηφιν.

615 καὶ ῥ' ἔθελεν ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων,
ἦ δὴ πλεῖστον ὄμιλον ὄρα καὶ τεύχε' ἄριστα·
ἄλλ' οὐδ' ὥς δύνατο ῥῆξαι μάλα περ μενεαίνων·
ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἤϋτε πέτρη
ἠλίβατος μεγάλη πολιῆς ἀλὸς ἐγγύς ἐοῦσα,
620 ἦ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
κύματά τε τροφόεντα, τὰ τε προσερεύγεται αὐτήν·
ὡς Δαναοὶ Τρωῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὀμίλῳ,
ἐν δ' ἔπεσ' ὥς ὅτε κῦμα θεῆ ἐν νηϊ πέσησι
625 λάβρον ὑπαὶ νεφέων ἀνεμοτρεφές· ἦ δέ τε πᾶσα
ἄχνη ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτη
ἰστίῳ ἐμβρέμεται, τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται·
ὡς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
630 αὐτὰρ ὁ γ' ὥς τε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθὼν,
αἶ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μεγάλοιο νέμονται
μυρία, ἐν δέ τε τῆσι νομεὺς οὐ πω σάφα εἰδῶς
θηρὶ μαχέσσασθαι ἔλικος βοὸς ἀμφὶ φονῆσιν·
ἦτοι ὁ μὲν πρῶτησι καὶ ὑστατίησι βόεσσιν
635 αἰὲν ὀμοστιχάει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσησιν ὀρούσας
βοῦν ἔδει, αἶ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὡς τότε Ἀχαιοὶ
θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἑκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
πάντες, ὁ δ' οἷον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφήτην,
Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυσθέης ἀνακτος
640 ἀγγελίης οἴχνεσκε βίη Ἡρακληείη.
τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
παντοίας ἀρετάς, ἠμὲν πόδας ἠδὲ μάχεσθαι,
καὶ νόον ἐν πρῶτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
ὅς ῥά τόθ' Ἑκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξε.
645 στρεφθεῖς γὰρ μετόπισθεν ἐν ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο,
τὴν αὐτὸς φορέεσκε ποδηνεκὲ' ἔρκος ἀκόντων·
τῆ ὁ γ' ἐνὶ βλαφθεῖς πέσεν ὑπτίος, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος.
Ἑκτωρ δ' ὄξυν ὀήσε, θεῶν δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
650 στήθεϊ δ' ἐν δόρῳ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγύς ἐταίρων
κτεῖν'· οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο καὶ ἀχνύμενοί περ ἐταίρου
χραιομεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλα δείδισαν Ἑκτορα δῖον.
εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι
νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
655 Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη
τῶν πρῶτέων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίησιν ἔμειναν
ἄθροοι, οὐδὲ κέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδῶς

καὶ δέος· ἀζηχῆς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισι.
Νέστωρ αὐτε μάλιστα Γερήνιος οὔρος Ἀχαιῶν
660 λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γουνούμενος ἄνδρα ἕκαστον·
ὦ φίλοι ἀνέρες ἔστε καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
ἄλλων ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
παίδων ἢ δ' ἀλόχων καὶ κτήσιος ἢ δὲ τοκῆων,
ἡμὲν ὅτεω ζώουσι καὶ ᾧ κατατεθνήκασι·
665 τῶν ὑπερ ἔνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων
ἑστάμεναι κρατερῶς, μὴ δὲ τρωπᾶσθε φόβον δέ.
ὥς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὤσεν Ἀθήνη
θεσπέσιον· μάλα δέ σφι φόως γένηετ' ἀμφοτέρωθεν
670 ἡμὲν πρὸς νηῶν καὶ ὁμοῖου πολέμοιο.
Ἔκτορα δὲ φράσσαντο βοῆν ἀγαθὸν καὶ ἑταίρους,
ἡμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν οὐδὲ μάχοντο,
ἢ δ' ὅσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῆσιν.
οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ἦνδανε θυμῷ
675 ἑστάμεν ἔνθά περ ἄλλοι ἀφέστασαν υἱες Ἀχαιῶν·
ἀλλ' ὅ γε νηῶν ἴκρι' ἐπώχετο μακρὰ βιβάσθων,
νώμα δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσι
κολλητὸν βλήτροισι δυωκαικεικοσίπηχυν.
ὥς δ' ὅτ' ἀνήρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδώς,
680 ὅς τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναίρεται ἵππους,
σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστν δίηται
λαοφόρον καθ' ὁδόν· πολέες τέ ἐθήσαντο
ἀνέρες ἢ δὲ γυναῖκες· ὁ δ' ἔμπεδον ἀσφαλές αἰεὶ
θρόσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἳ δὲ πέτονται·
685 ὥς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἴκρια νηῶν
φοῖτα μακρὰ βιβάς, φωνὴ δὲ οἳ αἰθέρ' ἴκανεν,
αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευε
νηυσὶ τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. οὐδὲ μὲν Ἔκτωρ
μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῳ πύκα θωρηκτάων·
690 ἀλλ' ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἰθῶν
ἔθνος ἐφορμᾶται ποταμὸν πᾶρα βοσκομενάων
χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
ὥς Ἔκτωρ ἴθυσσε νεὸς κυανοπρόρροιο
ἀντίος αἴξας· τὸν δὲ Ζεὺς ὤσεν ὀπισθε
695 χειρὶ μάλᾳ μεγάλῃ, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ.
αὐτίς δὲ δοριμεῖα μάχῃ παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·
φαίης κ' ἀκμηῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ, ὥς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὄδ' ἦν νόος· ἦτοι Ἀχαιοὶ

700 οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι,
Τρωσὶν δ' ἔλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐκάστου
νήας ἐνιπρήσειν κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.
οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
Ἐκτωρ δὲ πρυμνῆς νεὸς ἤψατο ποντοπόροιο
705 καλῆς ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν
ἔς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν.
τοῦ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε
δήουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοί γε
τόξων αἰκᾶς ἀμφὶς μένον οὐδ' ἔτ' ἀκόντων,
710 ἀλλ' οἳ γ' ἐγγύθεν ἰστάμενοι ἓνα θυμὸν ἔχοντες
ὄξεισι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνησι μάχοντο
καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα κωπήεντα
ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
715 ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
Ἐκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν οὐχὶ μεθίει
ἄφλαστον μετὰ χειρὶν ἔχων, Τρωσὶν δὲ κέλευεν·
οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' αὐτήν·
νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκε
720 νήας ἐλεῖν, αἱ δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι
ἡμῖν πῆματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων,
οἳ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῆσι νέεσσι
αὐτόν τ' ἰσχανάασκον ἐρητύοντό τε λαόν·
ἀλλ' εἰ δὴ ῥα τότε βλάπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
725 ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν.
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·
ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, οἴομενος θανέεσθαι
θρηνην ἐφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς εἵσης.
730 ἔνθ' ἄρ' ὅ γ' ἐστήκει δεδοκημένος, ἔγχεϊ δ' αἰεὶ
Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅς τις φέροι ἀκάματον πῦρ·
αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευε·
ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοὶ θεράποντες Ἄρης
ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
735 ἤε τινὰς φαμεν εἶναι ἀοσητηῆρας ὀπίσσω,
ἦέ τι τεῖχος ἄρειον, ὅ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
οὐ μὲν τι σχεδὸν ἐστὶ πόλις πύργοις ἀραρυῖα,
ἦ κ' ἀπαμυναίμεσθ' ἑτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·
ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτῶν
740 πόντῳ κεκλιμένοι ἐκάς ἡμεθα πατρίδος αἴης·
τῷ ἐν χειρὶ φόως, οὐ μειλιχίη πολέμοιο.
καὶ μαιμῶν ἔφεπ' ἔγχεϊ ὄξυόεντι.

ὅς τις δὲ Τρώων κοίλης ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο
σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἔκτορος ὀτρύναντος,
745 τὸν δ' Αἴας οὐτασκε δεδεγμένος ἔγχεϊ μακρῶ·
δώδεκα δὲ προπάραιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὔτα.

Ἰλιάδος Π'

-Π- ὡς οἱ μὲν περὶ νηὸς ἐϋσσέλμοιο μάχοντο·
Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆϊ παρίστατο ποιμένι λαῶν
δάκρυα θερμὰ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
ἢ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερόν χέει ὕδωρ.
5 τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτιρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τίπτε δεδάκρυσαι Πατρόκλεες, ἢ ὕτε κούρη
νηπίη, ἢ θ' ἅμα μητρὶ θεοῦσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει
εἰανοῦ ἀπτομένη, καί τ' ἐσσυμένην κατερούκει,
10 δακρούεσσα δέ μιν ποτιδέσκεται, ὄφρ' ἀνέληται·
τῆ ἵκελος Πάτροκλε τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.
ἢέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἢ ἐμοὶ αὐτῶ,
ἢέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξέκλυες οἶος;
ζῶειν μὰν ἔτι φασὶ Μενόιτιον Ἄκτορος υἱόν,
15 ζῶει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι;
τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηῶτων.
ἢε σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκονται
νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ὑπερβασίης ἔνεκα σφῆς;
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.
20 τὸν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφησ Πατρόκλεες ἵππεῦ·
ὦ Ἀχιλεῦ Πηλῆος υἱὲ μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν
μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
25 βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερός Διομήδης,
οὐτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων,
βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἴστῳ.
τοὺς μὲν τ' ἱητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπέρονται
ἔλκε' ἀκειόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ Ἀχιλλεῦ.
30 μὴ ἐμέ γ' οὖν οὐτός γε λάβοι χόλος, ὄν σὺ φυλάσσεις
αἰναρέτη· τί σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ
αἶ κε μὴ Ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης;

νηλεές, οὐκ ἄρα σοί γε πατήρ ἦν ἱππότα Πηλεός,
οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα
35 πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
εἰ δέ τινα φρεσὶ σῆσι θεοπροπίην ἀλεείνεις
καί τινα τοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον
Μυρμιδόνων, ἦν πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.
40 δὸς δέ μοι ὦμοιιν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,
αἶ κ' ἐμέ σοι ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀρηϊοὶ υἴες Ἀχαιῶν
τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
ῥεῖα δέ κ' ἀκμηῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
45 ὦσαιμεν προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
ὡς φάτο λισσόμενος μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
οἷ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
ὦ μοι διογενὲς Πατρόκλεες οἶον ἔειπες·
50 οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι ἦν τινα οἶδα,
οὔτέ τί μοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
ὀππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλησιν ἀμέρσαι
καὶ γέρας ἄψ ἀφελέσθαι, ὃ τε κράτει προβεβήκη·
55 αἰνὸν ἄχος τό μοί ἐστιν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ.
κούρην ἦν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἴες Ἀχαιῶν,
δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα πόλιν εὐτείχεα πέρσας,
τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἄτρεΐδης ὡς εἶ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
60 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν· οὐδ' ἄρα πως ἦν
ἀσπερχὲς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἦτοι ἔφην γε
οὐ πρὶν μηνιθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὀπότε ἂν δὴ
νῆας ἐμὰς ἀφίκηται αὐτῇ τε πτόλεμός τε.
τύνη δ' ὦμοιιν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
65 ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι,
εἰ δὴ κυάνεον Τρῶων νέφος ἀμφιβέβηκε
νηυσὶν ἐπικρατέως, οἳ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
κεκλίεται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες
Ἀργεῖοι, Τρῶων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκε
70 θάρσυνος· οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον
ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλους
πλήσειαν νεκύων, εἰ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
ἦπια εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
οὐ γὰρ Τυδεΐδew Διομήδεος ἐν παλάμησι

75 μαίνεται ἐγχεΐη Δαναῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι·
οὐδέ πω Ἄτρεΐδεω ὁπὸς ἔκλυον ἀυδήσαντος
ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο
Τρωσὶ κελεύοντος περιάγνυται, οἱ δ' ἀλαλητῶ
πᾶν πεδίον κατέχουσι μάχη νικῶντες Ἀχαιοὺς.
80 ἀλλὰ καὶ ὣς Πάτροκλε νεῶν ἄπο λοιγὸν ἀμύνων
ἔμπες' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἔλονται.
πεῖθεο δ' ὡς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θεῖω,
ὡς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρηαι
85 πρὸς πάντων Δαναῶν, ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κούρην
ἄψ ἀπονάσσωσιν, ποτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.
ἐκ νηῶν ἐλάσας ἰέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
δώη κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἴηρης,
μὴ σὺ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
90 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις·
μὴ δ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηϊότητι
Τρῶας ἐναιρόμενος προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν,
μὴ τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετῶν
ἐμβήη· μάλα τοὺς γε φιλεῖ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
95 ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νήεσσι
θήης, τοὺς δ' ἔτ' ἔαν πεδίον κάτα δηριάσθαι.
αἶ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλῶν
μήτέ τις οὖν Τρώων θάνατον φύγοι ὅσοι ἔασι,
μήτέ τις Ἀργείων, νῶϊν δ' ἐκδῦμεν ὄλεθρον,
100 ὄφρ' οἴοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν.
ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Αἴας δ' οὐκ ἔτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·
δάμνα μιν Ζηνός τε νόος καὶ Τρῶες ἀγαυοὶ
βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴν
105 πῆληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε, βάλλετο δ' αἰεὶ
κάπ φάλαρ' εὐποίηθ'· ὁ δ' ἀριστερόν ὦμον ἔκαμνεν
ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐδὲ δύναντο
ἀμφ' αὐτῷ πελεμίξαι ἐρείδοντες βελέεσσι.
αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι, καὶ δὲ οἱ ἰδρῶς
110 πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πη εἶχεν
ἀμπνεῦσαι· πάντη δὲ κακὸν κακῶ ἐστήρικτο.
ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅππως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ἐκτωρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραστάς
115 πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὀπισθεν,
ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
πῆλ' αὐτῶς ἐν χειρὶ κόλον δόρυ, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ

αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.
γυνῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα ῥίγησέν τε
120 ἔργα θεῶν, ὃ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρε
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
χάζετο δ' ἐκ βελέων. τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
νηϊθοῆ· τῆς δ' αἶψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ.
ὥς τὴν μὲν πρυμνὴν πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
125 μῆρῶ πληξάμενος Πατροκλῆα προσέειπεν·
ὄρσοε διογενὲς Πατρόκλεες ἵπποκέλευθε·
λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηϊοιοῖω ἰωήν·
μὴ δὴ νῆας ἔλωσι καὶ οὐκέτι φυκτὰ πέλωνται·
δύσοε τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.
130 ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῶ.
κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι δυνε
ποικίλον ἀστερόεντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
135 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε, τὰ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
140 ἔγχος δ' οὐχ ἔλετ' οἷον ἀμύμονος Αἰακίδαο
βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεὺς
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσι.
145 ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνῦμεν ἄνωγε,
τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τίε μάλιστα,
πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχῃ ἐνὶ μεῖναι ὀμοκλήν.
τῶ δὲ καὶ Αὐτομέδων ὑπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους
Ἐάνθον καὶ Βαλίον, τῷ ἅμα πνοιῆσι πετέσθην,
150 τοὺς ἔτεκε Ζεφύρω ἀνέμῳ Ἄρπυια Ποδάργη
βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο.
ἐν δὲ παρηορήσιν ἀμύμονα Πήδασον ἴει,
τόν ῥα ποτ' Ἡετίωνος ἑλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς,
ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἔπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισι.
155 Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεὺς
πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἳ δὲ λύκοι ὡς
ὠμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
οἳ τ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὖρεσι δηώσαντες
δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήϊον αἵματι φοινόν·

160 καί τ' ἀγεληδὸν ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
λάψοντες γλώσσησιν ἀραιῆσιν μέλαν ὕδωρ
ἄκρον ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δέ τε θυμὸς
στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δέ τε γαστήρ·
τοῖοι Μυρμιδόνων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
165 ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο
ῥώνοντ'· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήϊος ἴστατ' Ἀχιλλεύς,
ὄτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαί, ἦσιν Ἀχιλλεύς
ἔς Τροίην ἡγεῖτο Διὶ φίλος· ἐν δὲ ἐκάστη
170 πενήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι·
πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο τοῖς ἐπεποιθεί
σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἦνασσε.
τῆς μὲν ἰῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ
υἱὸς Σπερχειοῖο διπετέος ποταμοῖο·
175 ὃν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ καλὴ Πολυδώρη
Σπερχειῶ ἀκάμαντι γυνὴ θεῶ εὐνηθεῖσα,
αὐτὰρ ἐπὶ κλησὶν Βώρω Περιήρεος υἱί,
ὃς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυιε πορῶν ἀπερείσια ἔδνα.
τῆς δ' ἑτέρης Εὐδωρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
180 παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῶ καλὴ Πολυμήλη
Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς ἀργεῖφόντης
ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μελπομένησιν
ἐν χορῶ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς.
αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῶ ἀναβάς παρελέξατο λάθρη
185 Ἑρμείας ἀκάκητα, πόρεν δὲ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν
Εὐδωρον πέρι μὲν θείειν ταχὺν ἠδὲ μαχητήν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε μογοστόκος Εἰλείθυια
ἔξάγαγε πρὸ φόως δὲ καὶ ἡελίου ἴδεν αὐγὰς,
τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερόν μένος Ἀκτορίδαο
190 ἠγάγετο πρὸς δώματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα,
τὸν δ' ὁ γέρον Φύλας εὖ ἔτρεφεν ἠδ' ἀτίταλλεν
ἀμφαγαπαζόμενος ὡς εἴθ' ἔδον υἱὸν ἐόντα.
τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι
195 ἔγχρῃ μάρνασθαι μετὰ Πηλεΐωνος ἑταῖρον.
τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρον ἵππηλάτα Φοῖνιξ,
πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντας ἅμ' ἡγεμόνεσσι Ἀχιλλεύς
στήσεν εὖ κρίνας, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
200 Μυρμιδόνες μὴ τίς μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,
ἄς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἀπειλεῖτε Τρῶεσσι
πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν, καὶ μ' ἠτιάσθε ἕκαστος·

σχέτλιε Πηλέος υἱὲ χόλω ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ,
νηλεές, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους·
205 οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν
αὐτίς, ἐπεὶ ῥά τοι ὤδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάζετε· νῦν δὲ πέφανται
φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἕης τὸ πρὶν γ' ἐράασθε.
ἐνθά τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.
210 ὡς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρη πυκνιοῖσι λίθοισι
δώματος ὑψηλοῖο βίας ἀνέμων ἀλεείνων,
ὡς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
215 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
ψαῦον δ' ἰππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
νευόντων, ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισι.
πάντων δὲ προπάροιθε δὺ' ἀνέρε θωρήσοντο
Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων ἓνα θυμὸν ἔχοντες
220 πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
βῆ ῥ' ἴμεν ἐς κλισίην, χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέωγε
καλῆς δαιδαλέης, τὴν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
θήκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι ἐὺ πλήσασα χιτώνων
χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων οὐλῶν τε ταπήτων.
225 ἐνθά δὲ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος
οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἶθοπα οἶνον,
οὔτε τεφρὸν σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρί.
τό ῥα τότε ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἑκάθηρε θεεῖω
πρῶτον, ἔπειτα δ' ἐνὶ ψ' ὕδατος καλῆσι ῥοῆσι,
230 νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἶθοπα οἶνον.
εὐχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον
οὐρανὸν εἰσανιδῶν· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέραυνον·
Ζεῦ ἄνα Δωδωναίε Πελασγικὴ τηλόθι ναίων
Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου, ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
235 σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι,
ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν,
ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ·
αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
240 ἀλλ' ἔταρον πέμπω πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι
μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες εὐρύοπα Ζεῦ,
θάρσυνον δὲ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ὄφρα καὶ Ἔκτωρ
εἴσεται ἢ ῥα καὶ οἶος ἐπίσθηται πολεμίζειν
ἡμέτερος θεράπων, ἢ οἱ τότε χεῖρες ἄαπτοι

245 μαίνονθ', ὅππότε ἔγώ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
ἀσκηθῆς μοι ἔπειτα θοᾶς ἐπὶ νῆας ἴκοιτο
τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἐτάροισιν.
ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς.
250 τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε·
νηῶν μὲν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
δῶκε, σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἐξαπονέεσθαι.
ἦτοι ὁ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
ἄψ κλισίην εἰσηλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῶ,
255 στῆ δὲ πάροιθ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἠέλεε θυμῷ
εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν.
οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
ἔστιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.
αὐτίκα δὲ σφήκεσσι ἐοικότες ἐξεχέοντο
260 εἰνοδίοις, οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες
αἰεὶ κερτομέοντες ὀδῶ ἐπι οἰκί' ἔχοντας
νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσι.
τοὺς δ' εἶ περ παρά τίς τε κιῶν ἄνθρωπος ὀδίτης
κινήση ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
265 πρόσσω πᾶς πέτεται καὶ ἀμύνει οἴσι τέκεσσι.
τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες
ἐκ νηῶν ἔχέοντο· βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
Μυρμιδόνες ἔταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
270 ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
ὡς ἂν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὃς μέγ' ἄριστος
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχεμάχοι θεράποντες,
γνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων
ἦν ἄτην, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.
275 ὡς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου,
ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσι ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
σμερδαλέον κονάβησαν αὔσαντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
Τρώες δ' ὡς εἶδοντο Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
280 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες
ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα
μηνιθμὸν μὲν ἀπορρῖψαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι·
πάπτηγεν δὲ ἕκαστος ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
285 ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο,
νηϊ πάρα πρυμνῆ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
καὶ βάλε Πυραίχμην, ὃς Παίονας ἵπποκορυστὰς

ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὸν ῥέοντος·
τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίησι
290 κάππεσεν οἰμῶξας, ἔταροι δέ μιν ἀμφεφόβηθεν
Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἤκεν ἅπασιν
ἠγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
ἠμιδαῆς δ' ἄρα νηῦς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δὲ φόβηθεν
295 Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο
νηῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὄμαδος δ' ἀλίσστος ἐτύχθη.
ὥς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
κινήση πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεὺς,
ἔκ τ' ἔφανε πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρόωνες ἄκροι
300 καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,
ὥς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπώσάμενοι δῆϊον πῦρ
τυτθὸν ἀνέπνευσαν, πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή·
οὐ γὰρ πῶ τι Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
305 ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσταντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκη.
ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης
ἠγεμόνων. πρῶτος δὲ Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηϊλύκου βάλε μηρὸν
ἔγχεϊ ὀξυόεντι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
310 ῥῆξεν δ' ὀστέον ἔγχος, ὃ δὲ πρηνῆς ἐπὶ γαίῃ
κάππεσ'· ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήϊος οὔτα Θόαντα
στέρον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα.
Φυλεΐδης δ' Ἄμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας
ἔφθη ὄρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος
315 μυῶν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγχεος αἰχμῆ
νεῦρα διεσχίσθη· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε.
Νεστορίδαι δ' ὁ μὲν οὔτασ' Ἀτύμνιον ὀξεῖ δουρὶ
Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
ἤριπε δὲ προπάροιθε. Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
320 Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε κασιγνήτιο χολωθεὶς
στάς πρόσθεν νέκυος· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
ἔφθη ὄρεξάμενος πρὶν οὐτάσαι, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
ὦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκῆ
δρῦψ' ἀπὸ μυῶνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρῖς ἄραξε·
325 δούπησεν δὲ πεσῶν, κατὰ δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν.
ὥς τῶ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
βήτην εἰς Ἐρεβος Σαρπηδόνας ἐσθλοὶ ἑταῖροι
υἱὲς ἀκοντισταὶ Ἄμισωδάρου, ὃς ῥα Χίμαιραν
θρέψεν ἀμαιμακέτην πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.

330 Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀϊλιάδης ἐπορούσας
ζῶν ἔλε βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλὰ οἱ αὖθι
λῦσε μένος πλήξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι.
πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταίη.
335 Πηνέλεως δὲ Λύκων τε συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ
ἤμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω·
τῶ δ' αὖτις ξιφέεσσι συνέδραμον. ἔνθα Λύκων μὲν
ἵπποκόμου κόρουθος φάλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν
φάσγανον ἐρραίσθη· ὃ δ' ὑπ' οὔατος αὐχένα θεῖνε
340 Πηνέλεως, πᾶν δ' εἴσω ἔδου ξίφος, ἔσχεθε δ' οἶον
δέρμα, παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα κιχεῖς ποσὶ καρπαλίμοισι
νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον·
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.
345 Ἴδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλεῖ χαλκῶ
νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρου χάλκεον ἐξεπέρησε
νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλιοι, κέασσε δ' ἄρ' ὄστέα λευκά·
ἐκ δ' ἐτίναχθεν ὀδόντες, ἐνέπλησθεν δὲ οἱ ἄμφω
αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥίνας
350 πρῆσε χανῶν· θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
οὔτοι ἄρ' ἠγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα ἕκαστος.
ὥς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισι
σίνται ὑπ' ἐκ μῆλων αἰρεύμενοι, αἶ τ' ἐν ὄρεσσι
ποιμένος ἀφραδίησι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες
355 αἶψα διαρπάζουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχούσας·
ὥς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Αἴας δ' ὃ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἔκτορι χαλκοκορυστῇ
ἴετ' ἀκοντίσσαι· ὃ δὲ ἰδρεῖη πολέμοιο
360 ἀσπίδι ταυρεῖη κεκαλυμμένος εὐρέας ὦμους
σκέπτει· οἷστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.
ἦ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκη·
ἀλλὰ καὶ ὥς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρίηρας ἐταίρους.
ὥς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω
365 αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνη,
ὥς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν. Ἔκτορα δ' ἵπποι
ἔκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι, λείπε δὲ λαὸν
Τρωϊκόν, οὐς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε.
370 πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματες ὠκέες ἵπποι
ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῶ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων,
Πάτροκλος δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων

Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἳ δὲ ἰαχῆ τε φόβῳ τε
πάσας πλησαν ὁδοῦς, ἐπεὶ ἄρ τμάγεν· ὕψι δ' ἀέλλη
375 σκίδναθ' ὑπὸ νεφέων, τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι
ἄψορρον προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Πάτροκλος δ' ἦ πλεῖστον ὀρινόμενον ἶδε λαόν,
τῆ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἔπιπτον
πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνακυμβαλίαζον.
380 ἀντικρῦ δ' ἄρα τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι
ἄμβροτοι, οὓς Πηληϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
πρόσσω ἰέμενοι, ἐπὶ δ' Ἔκτορι κέκλετο θυμός·
ἴετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθῶν
385 ἤματ' ὀπωρινῶ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ
Ζεὺς, ὅτε δὴ ῥ' ἀνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπήνη,
οἳ βίη εἰν ἀγορῆ σκολιάς κρίνωσι θέμιστας,
ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες·
τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
390 πολλὰς δὲ κλιτῦς τότ' ἀποτμήγουσι χαράδραι,
ἐς δ' ἄλα πορφυρέην μεγάλη στενάχουσι ῥέουσαι
ἐξ ὀρέων ἐπικάρ, μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
ὡς ἵπποι Τρωαὶ μεγάλη στενάχοντο θεούσαι.
Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρῶτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
395 ἄψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετές, οὐδὲ πόληος
εἶα ἰέμενους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺ
νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
κτεῖνε μεταῖσσων, πολέων δ' ἀπετίλυτο ποινήν.
ἔνθ' ἦτοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῶ
400 στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα·
δούπησεν δὲ πεσῶν· ὁ δὲ Θέστορα Ἴηνοπος υἱὸν
δεύτερον ὀρμηθεῖς· ὁ μὲν εὐξέστω ἐνὶ δίφρῳ
ἦστο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
ἠνία ἠΐχθησαν· ὁ δ' ἔγχεϊ νύξε παραστάς
405 γναθμὸν δεξιτερόν, διὰ δ' αὐτοῦ πεῖρεν ὀδόντων,
ἔλκε δὲ δουρὸς ἐλὼν ὑπὲρ ἄντυγος, ὡς ὅτε τις φῶς
πέτρῃ ἐπιπροβλήτι καθήμενος ἱερὸν ἰχθύν
ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἠνοπι χαλκῶ·
ὡς ἔλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαεινῶ,
410 καὶ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δὲ μιν λίπε θυμός.
αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύλαον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
μέσσην κακ κεφαλὴν· ἠ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεάσθη
ἐν κόρυθι βριαρῆ· ὁ δ' ἄρα πρηνῆς ἐπὶ γαίῃ
κάππεσεν, ἀμφὶ δὲ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.

415 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα καὶ Ἀμφοτερόν καὶ Ἐπάλτην
Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην Ἐχίον τε Πύριν τε
Ἴφέα τ' Εὐιππόν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον
πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Σαρπηδῶν δ' ὡς οὖν ἴδ' ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους
420 χέρσ' ὑπο Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμέντας,
κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν·
αἰδῶς ᾧ Λύκιοι· πόσε φεύγετε; νῦν θοοὶ ἔστε.
ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὄφρα δαείω
ὅς τις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
425 Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐπεὶ ἴδεν ἔκθορε δίφρου.
οἱ δ' ὡς τ' αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι
πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται,
430 ὡς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
τοὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω,
Ἥρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·
ᾧ μοι ἐγὼν, ὃ τέ μοι Σαρπηδόνα φίλτατον ἀνδρῶν
μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι.
435 διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε φρεσὶν ὀρμαίνοντι,
ἦ μιν ζῶν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυόεσσης
θείῳ ἀναρπάξας Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ,
ἦ ἦδη ὑπὸ χερσὶ Μενoitιάδαο δαμάσσω.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
440 αἰνότατε Κρονίδη ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
ἄνδρα θνητὸν ἐόντα πάλαι πεπρωμένον αἴση
ἄψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
445 αἶ κε ζῶν πέμψης Σαρπηδόνα ὄν δὲ δόμον δέ,
φράζεο μή τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλησι καὶ ἄλλος
πέμπειν ὄν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·
πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστῳ μέγα Πριάμοιο μάχονται
υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις.
450 ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστί, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ,
ἦτοι μὲν μιν ἕασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
χέρσ' ὑπο Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι·
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόν γε λίπη ψυχὴ τε καὶ αἰῶν,
πέμπειν μιν θανάτον τε φέρειν καὶ νήδυμον ὕπνον
455 εἰς ὃ κε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἴκωνται,
ἐνθά ἐταρχύσουσι κασίγνητοὶ τε ἔται τε
τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
αἵματοέσσης δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε
460 παῖδα φίλον τιμῶν, τόν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε
φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβόλακι τηλόθι πάτρης.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
ἔνθ' ἦτοι Πάτροκλος ἀγκαλειτὸν Θρασύμηλον,
ὅς ῥ' ἦϋς θεράπων Σαρπηδόνοσ ἦεν ἀνακτοσ,
465 τὸν βάλε νεΐαιραν κατὰ γαστέρα, λῦσε δὲ γυῖα.
Σαρπηδῶν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῶ
δεύτερον ὀρμηθεῖσ, ὃ δὲ Πήδασον οὔτασεν ἵππον
ἔγχεϊ δεξιὸν ὦμον· ὃ δ' ἔβραχε θυμὸν αἴσθων,
καδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίησι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμόσ.
470 τῶ δὲ διαστήτην, κρίκε δὲ ζυγόν, ἠνία δὲ σφι
σύγχυτ', ἐπεὶ δὴ κεῖτο παρήροσ ἐν κονίησι.
τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρικλυτὸσ εὔρετο τέκμωρ·
σπασσάμενοσ τανύηκεσ ἄορ παχέοσ παρὰ μηροῦ
αἰΐξασ ἀπέκοψε παρήρορον οὐδ' ἐμάτησε·
475 τῶ δ' ἰθυθῆτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν·
τῶ δ' αὔτισ συνίτην ἔριδοσ πέρι θυμοβόροιο.
ἔνθ' αὔ Σαρπηδῶν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῶ,
Πατρόκλοσ δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερόν ἤλυθ' ἀκωκῆ
ἔγχεοσ, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕστεροσ ὄρνυτο χαλκῶ
480 Πάτροκλοσ· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλοσ ἔκφυγε χειρόσ,
ἀλλ' ἔβαλ' ἐνθ' ἄρα τε φρένεσ ἔρχαται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ.
ἤριπε δ' ὡσ ὅτε τισ δρυῖσ ἤριπεν ἠ ἀχερωῖσ
ἠὲ πίτυσ βλωθρή, τήν τ' οὔρεσι τέκτονεσ ἄνδρεσ
ἔξεταμον πελέκεσσι νεήκεσι νῆϊον εἶναι·
485 ὡσ ὃ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεῖσ
βεβρυχῶσ κόνιοσ δεδραγμένοσ αἵματοέσσης.
ἠῦτε ταῦροσ ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθῶν
αἰθῶνα μεγάθυμον ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσι,
ὦλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῆσι λέοντοσ,
490 ὡσ ὑπὸ Πατρόκλω Λυκίων ἀγὸσ ἀσπιστάων
κτεινόμενοσ μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖροσ·
Γλαῦκε πέπον πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι νῦν σε μάλα χρῆ
αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν·
νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμοσ κακόσ, εἰ θεόσ ἐσσι.
495 πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἠγήτορασ ἄνδρασ
πάντη ἐποικόμενοσ Σαρπηδόνοσ ἀμφιμάχεσθαι·
αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτόσ ἐμεῦ πέρι μάρναο χαλκῶ.
σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδοσ
ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερέσ, εἴ κέ μ' Ἀχαιοὶ

500 τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν
ὀφθαλμοὺς ῥίνας θ'· ὁ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βαίνων
ἐκ χροὸς ἔλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἔποντο·
505 τοῖο δ' ἅμα ψυχὴν τε καὶ ἔγχεος ἐξέρυσ' αἰχμὴν.
Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππους φυσιόωντας
ἰεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.
Γλαύκῳ δ' αἰνὸν ἄχος γένετο φθογγῆς αἴοντι·
ὠρίνθη δέ οἱ ἦτορ ὅ τ' οὐ δύνατο προσαμῦναι.
510 χειρὶ δ' ἐλῶν ἐπίεζε βραχίονα· τείρε γὰρ αὐτὸν
ἔλκος, ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῶ
τείχεος ὑψηλοῖο, ἀρῆν ἑτάροισιν ἀμύνων.
εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
κλυθὶ ἄναξ ὅς που Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ
515 εἷς ἢ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούειν
ἀνέρι κηδομένῳ, ὡς νῦν ἐμὲ κῆδος ἰκάνει.
ἔλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι χεῖρ
ὀξεῖης ὀδύνησιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἶμα
τερσῆναι δύναται, βαρύθει δέ μοι ὦμος ὑπ' αὐτοῦ·
520 ἔγχεος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι
ἐλθῶν δυσμενέεσσιν. ἀνήρ δ' ὠριστος ὄλωλε
Σαρπηδῶν Διὸς υἱός· ὃ δ' οὐ σὺ παιδὸς ἀμύνει.
ἀλλὰ σὺ πέρ μοι ἄναξ τόδε καρτερόν ἔλκος ἄκεσσαι,
κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὄφρ' ἑτάροισι
525 κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνῳ πολεμίζειν,
αὐτός τ' ἀμφὶ νέκτι κατατεθνηῶτι μάχωμαι.
ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλέοιο
αἶμα μέλαν τέρσηνε, μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
530 Γλαῦκος δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ γήθησέν τε
ὅττι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
πρῶτα μὲν ὄτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἀνδρας
πάντη ἐποικόμενος Σαρπηδόνοσ ἀμφιμάχεσθαι·
αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε μακρὰ βιβάσθων
535 Πουλυδάμαντ' ἐπι Πανθοῖδην καὶ Ἀγήνορα δῖον,
βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε καὶ Ἔκτορα χαλκοκορυστήν,
ἀγχού δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἔκτορ νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἰς ἐπικούρων,
οἱ σέθεν εἵνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
540 θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.
κεῖται Σαρπηδῶν Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
ὃς Λυκίην εἶρυτο δίκησί τε καὶ σθένει ᾧ·

τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλω δάμασ' ἔγχεϊ χάλκεος Ἄρης.
ἀλλὰ φίλοι πάροστητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῶ,
545 μὴ ἀπὸ τεύχε' ἔλονται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν
Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι ὅσοι ὄλοντο,
τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θεῶσιν ἐπέφνομεν ἐγχείησιν.
ὡς ἔφατο, Τρῶας δὲ κατὰ κρηθὲν λάβε πένθος
ἄσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν, ἐπεὶ σφισιν ἔρμα πόληος
550 ἔσκε καὶ ἀλλοδαπὸς περ ἑὼν· πολέες γὰρ ἄμ' αὐτῶ
λαοὶ ἔποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι·
βᾶν δ' ἰθὺς Δαναῶν λελημένοι ἤρχε δ' ἄρά σφιν
Ἔκτωρ χωόμενος Σαρπηδόνοσ. αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
ᾤωρε Μενoitιάδεω Πατροκλήος λάσιον κῆρ·
555 Αἴαντε πρῶτῳ προσέφη μεμαῶτε καὶ αὐτῶ·
Αἴαντε νῦν σφῶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
οἰοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν ἢ καὶ ἀρείουσ.
κεῖται ἀνὴρ ὃς πρῶτος ἐσήλατο τείχος Ἀχαιῶν
Σαρπηδῶν· ἀλλ' εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἐλόντες,
560 τεύχεά τ' ὤμοιν ἀφελοίμεθα, καὶ τιν' ἐταίρων
αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασαίμεθα νηλείϊ χαλκῶ.
ὡς ἔφαθ', οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
οἳ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί,
565 σύμβαλον ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχεσθαι
δεινὸν αὔσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοὴν τάνυσε κρατερῇ ὑσμίνῃ,
ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.
ᾧσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς·
570 βλήτο γὰρ οὐ τι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν
υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμου δῖος Ἐπειγεύς,
ὃς ῥ' ἐν Βουδείῳ εὖ ναιομένῳ ἦνασσε
τὸ πρὶν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίξας
ἐς Πηλῆν' ἰκέτευσε καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
575 οἳ δ' ἄμ' Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι πέμπον ἔπεσθαι
Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρῶεσσι μάχοιτο.
τόν ῥα τόθ' ἀπτόμενον νέκυος βάλε φαίδιμος Ἔκτωρ
χερμαδίῳ κεφαλῆν· ἢ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεάσθη
ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὃ δ' ἄρα πρηγνῆς ἐπὶ νεκρῶ
580 κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Πατρόκλω δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένου ἐτάριοιο,
ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων ἰρηκι εἰοικῶς
ὠκέϊ, ὃς τ' ἐφόβησε κολοιοὺς τε ψῆράς τε·
ὡς ἰθὺς Λυκίων Πατροκλεες ἵπποκέλευθε

585 ἔσσο καὶ Τρώων, κεχόλωσο δὲ κῆρ ἑτάροιο.
καὶ ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον Ἰθαιμένεος φίλον υἱὸν
αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῦο τένοντας.
χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ.
ὄσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,
590 ἦν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφῆη πειρώμενος ἢ ἐν ἀέθλω
ἦ καὶ ἐν πολέμῳ δηῖων ὑπο θυμοραϊστέων,
τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὤσαντο δ' Ἀχαιοί.
Γλαῦκος δὲ πρῶτος Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων
ἐτράπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον
595 Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων
ὄλβῳ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι.
τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος στήθος μέσον οὔτασε δουρὶ
στρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων·
δούπησεν δὲ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιοὺς,
600 ὡς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνὴρ· μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο,
στὰν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
ἔνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν
Λαόγονον θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱεὺς
605 Ἰδαίου ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὡς τίετο δήμῳ.
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔτατος· ὦκα δὲ θυμὸς
ᾤχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
Αἰνεΐας δ' ἐπὶ Μηριόνη δόρου χάλκεον ἤκεν·
ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβῶντος.
610 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρου μακρὸν
οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
ἔγχος· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
αἰχμὴ δ' Αἰνεΐαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
615 ᾤχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.
Αἰνεΐας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο φώνησέν τε·
Μηριόνη τάχα κέν σε καὶ ὄρχηστήν περ ἐόντα
ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν περ.
τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ἠὔδα·
620 Αἰνεΐα χαλεπὸν σε καὶ ἰφθιμὸν περ ἐόντα
πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὅς κέ σευ ἄντα
ἔλθη ἀμυνόμενος· θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.
εἰ καὶ ἐγὼ σε βάλοιμι τυχῶν μέσον ὀξείῃ χαλκῷ,
αἰψά κε καὶ κρατερός περ ἐὼν καὶ χερσὶ πεποιωθῶς
625 εὔχος ἐμοὶ δοίης, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπόλῳ.
ὡς φάτο, τὸν δ' ἐνένιπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
Μηριόνη τί σὺ ταῦτα καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις;

ὦ πέπον οὐ τοι Τρῶες ὄνειδείοις ἐπέεσσι
νεκροῦ χωρήσουσι· πάρος τινὰ γαῖα καθέξει.
630 ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλήῃ·
τὼ οὐ τι χρὴ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
τῶν δ' ὥς τε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὀρώρει
οὔρεος ἐν βήσσης, ἕκαθεν δέ τε γίγνεται ἀκομή,
635 ὡς τῶν ὄρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε βοῶν τ' εὐποητάων,
νυσσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα διὸν
ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κονίησιν
640 ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερές ἐς πόδας ἄκρους.
οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλειον, ὡς ὅτε μυῖαι
σταθμῶ ἐνὶ βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας
ᾠρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
ὡς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλειον, οὐδέ ποτε Ζεὺς
645 τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὅσση φαεινῶ,
ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὄρα καὶ φράζετο θυμῶ,
πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου μερμηρίζων,
ἢ ἤδη καὶ κεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι φαίδιμος Ἔκτωρ
650 χαλκῶ δηῶση, ἀπὸ τ' ὤμων τεύχε' ἔληται,
ἢ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
ὦδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι
ὄφρ' ἦϋς θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
ἕξαυτίς Τρῶας τε καὶ Ἔκτορα χαλκοκορυστήν
655 ὥσαιτο προτὶ ἄστρῳ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
Ἔκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνήκεν·
ἐς δίφρον δ' ἀναβάς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλους
Τρῶας φευγέμεναι· γινῶ γὰρ Διὸς ἰρὰ τάλαντα.
ἔνθ' οὐδ' ἴφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλὰ φόβηθεν
660 πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλαμμένον ἦτορ
κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
κάππεσον, εὖτ' ἔριδα κρατερῆν ἐτάνυσσε Κρονίων.
οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοις Σαρπηδόνοσ' ἔντε' ἔλοντο
χάλκεα μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
665 δῶκε φέρειν ἐτάροισι Μενoitίου ἄλκιμος υἱός.
καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
εἰ δ' ἄγε νῦν φίλε Φοῖβε, κελαινεφές αἶμα κάθηρον
ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καὶ μιν ἔπειτα
πολλὸν ἀπὸ πρὸ φέρων λούσον ποταμοῖο ῥοῆσι

670 χριῶν τ' ἀμβροσίη, περι δ' ἄμβροτα εἶματα ἔσσαν·
πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι
ὑπνω καὶ θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὦκα
θήσουσ' ἐν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ,
ἔνθα ἔταρχύσουσι κασίγνητοί τε ἔται τε
675 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἔστι θανόντων.
ὥς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων.
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων ἐς φύλοπιν αἰνὴν,
αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα διὸν αἰείρας
πολλὸν ἀπὸ πρὸ φέρων λουῖσεν ποταμοῖο ῥοῆσι
680 χριῶν τ' ἀμβροσίη, περι δ' ἄμβροτα εἶματα ἔσσε·
πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
ὑπνω καὶ θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὦκα
κάτθεσαν ἐν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ.
Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Ἀυτομέδοντι κελεύσας
685 Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη
νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν
ἦ τ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσων νόος ἠέ περ ἀνδρῶν·
ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
690 ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνησι μάχεσθαι·
ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἀνῆκεν.
ἔνθα τίνα πρῶτον τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας
Πατρόκλει, ὅτε δὴ σε θεοὶ θάνατον δὲ κάλεσαν;
Ἄδρηστον μὲν πρῶτα καὶ Ἀυτόνοον καὶ Ἐχεκλον
695 καὶ Πέριμον Μεγάδην καὶ Ἐπίστορα καὶ Μελάνιππον,
αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐλασον καὶ Μούλιον ἠδὲ Πυλάρτην·
τοὺς ἔλεν· οἳ δ' ἄλλοι φύγαδε μνώοντο ἕκαστος.
ἔνθα κεν ὑπίπυλον Τροίην ἔλον υἴες Ἀχαιῶν
Πατρόκλου ὑπὸ χερσὶ, περι γὰρ ἔγχρῃ θῦεν,
700 εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐϋδμήτου ἐπὶ πύργου
ἔστη τῷ ὀλοᾷ φρονέων, Τρῶεσσι δ' ἀρήγων.
τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων
χεῖρεσσ' ἀθανάτησι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσω.
705 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
χάζεο διογενὲς Πατρόκλεες· οὐ νύ τοι αἴσα
σῶ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρῶων ἀγερώχων,
οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅς περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
710 ὥς φάτο, Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω
μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
Ἐκτωρ δ' ἐν Σκαίῃσι πύλης ἔχε μώνυχας ἵππους·

δίξε γὰρ ἠὲ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὐτίς ἐλάσσας,
ἦ λαοὺς ἐς τεῖχος ὀμοκλήσειεν ἀλῆναι.
715 ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Απόλλων
ἀνέρι εἰσάμενος αἰζηῶ τε κρατερῶ τε
Ἀσίῳ, ὃς μήτρως ἦν Ἑκτορος ἵπποδάμοιο
αὐτοκασίγνητος Ἑκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
ὃς Φρυγίῃ ναίεσκε ῥοῆς ἔπι Σαγγαρίοιο·
720 τῶ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Απόλλων·
Ἑκτορ τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χροῖ.
αἴθ' ὅσον ἦσσω εἰμί, τόσον σέο φέρτερος εἶην·
τῶ κε τάχα στυγερῶς πολέμου ἀπερωήσειας.
ἀλλ' ἄγε Πατρόκλω ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους,
725 αἷ κέν πῶς μιν ἔλης, δῶή δέ τοι εὖχος Απόλλων.
ὡς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτίς ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν,
Κεβριόνη δ' ἐκέλευσε δαΐφροني φαίδιμος Ἑκτωρ
ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν. αὐτὰρ Απόλλων
δύσεθ' ὄμιλον ἰών, ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν
730 ἦκε κακόν, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὄπαζεν.
Ἑκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἕα οὐδ' ἐνάριζεν·
αὐτὰρ ὁ Πατρόκλω ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους.
Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε
σκαίῃ ἔγχος ἔχων· ἐτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον
735 μάρμαρον ὀκριόνετα τόν οἱ περὶ χεῖρ ἐκάλυψεν,
ἦκε δ' ἐρεισάμενος, οὐδὲ δὴν χάζετο φωτός,
οὐδ' ἀλίωσε βέλος, βάλε δ' Ἑκτορος ἠνιοχῆα
Κεβριόνην νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο
ἵππων ἠνί' ἔχοντα μετώπιον ὄξει λαῖ.
740 ἀμφοτέρως δ' ὀφρῦς σύνελεν λίθος, οὐδέ οἱ ἔσχεν
ὀστέον, ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν
αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι εἰοικῶς
κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου, λίπε δ' ὀστέα θυμός.
τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφησ Πατρόκλεες ἵππεῦ·
745 ὦ πόποι ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνήρ, ὡς ῥεῖα κυβιστᾶ.
εἰ δὴ που καὶ πόντω ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνήρ ὅδε τήθεα διφῶν
νηὸς ἀποθρόσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἶη,
ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβιστᾶ.
750 ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν.
ὡς εἰπὼν ἐπὶ Κεβριόνη ἥρωϊ βεβήκει
οἶμα λέοντος ἔχων, ὃς τε σταθμοὺς κεραΐζων
ἔβλητο πρὸς στήθος, ἐή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
ὡς ἐπὶ Κεβριόνη Πατρόκλεες ἄλσο μεμαῶς.

755 Ἐκτωρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε.
τὼ περὶ Κεβριόναο λέονθ' ὡς δηρινθήτην,
ὣ τ' ὄρεος κορυφῆσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο
ἄμφω πεινάοντε μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
ὡς περὶ Κεβριόναο δὺω μῆστωρες αὐτῆς
760 Πάτροκλός τε Μενoitιάδης καὶ φαίδιμος Ἐκτωρ
ἴεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλεί χαλκῶ.
Ἐκτωρ μὲν κεφαλῆφιν ἐπεὶ λάβεν οὐχὶ μεθίει·
Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες καὶ Δαναοὶ συναγον κρατερὴν ὕσμίνην.
765 ὡς δ' Εὐρύος τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλουιν
οὐρεος ἐν βήσσης βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην
φηγόν τε μελίην τε τανύφλοιόν τε κράνειαν,
αἶ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους
ἠχῆ θεσπεσίη, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων,
770 ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
δήουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὄξεα δοῦρα πεπήγει
ιοὶ τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες,
πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξαν
775 μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυνάων.
ὄφρα μὲν Ἥλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πῖπτε δὲ λαός·
ἦμος δ' Ἥλιος μετενίσετο βουλυτὸν δέ,
780 καὶ τότε δὴ ῥ' ὑπὲρ αἴσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν.
ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἦρωα ἔρυσσαν
Τρῶων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο,
Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσε.
τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηϊ
785 σμερδαλέα ἰάχων, τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
ἐνθ' ἄρα τοι Πάτροκλε φάνη βιότοιο τελευτή·
ἦντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὕσμίνῃ
δεινός· ὁ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν,
790 ἠέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησε·
στῆ δ' ὄπιθεν, πληξεν δὲ μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμω
χειρὶ καταπρηνεῖ, στρεφεδίνηθεν δὲ οἱ ὄσσε.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
ἠ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων
795 αὐλῶπις τρυφάλεια, μίανθησαν δὲ ἔθειραι
αἵματι καὶ κονίησι· πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν
ἰππόκομον πῆληκα μιαίνεσθαι κονίησιν,

ἀλλ' ἄνδρὸς θείοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον
ρύετ' Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἴκτορι δῶκεν
800 ἧ κεφαλῇ φορέειν, σχεδόθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρος.
πᾶν δέ οἱ ἐν χεῖρεσσιν ἄγη δολιχόσκιον ἔγχος
βριθὺ μέγα στιβαρὸν κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
ἀσπίς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα.
λῦσε δέ οἱ θώρηκα ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
805 τὸν δ' ἄτη φρένας εἶλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα,
στῆ δὲ ταφῶν· ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὀξεῖ δουρὶ
ὤμων μεσσηγὺς σχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνὴρ
Πανθοῖδης Εὐφορβος, ὃς ἠλικίην ἐκέκαστο
ἔγχει θ' ἵπποσύνη τε πόδεσσί τε καρπαλίμοισι·
810 καὶ γὰρ δὴ τότε φῶτας ἐείκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων
πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι διδασκόμενος πολέμοιο·
ὅς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος Πατρόκλεες ἵππεῦ
οὐδὲ δάμασσ'· ὃ μὲν αὖτις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὀμίλῳ,
ἐκ χροὸς ἀρπάξας δόρυ μείλινον, οὐδ' ὑπέμεινε
815 Πάτροκλον γυμνὸν περ ἐόντ' ἐν δηϊοτῆτι.
Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεῖς
ἄψ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
Ἴκτωρ δ' ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον
ἄψ ἀναχαζόμενον βεβλημένον ὀξεῖ χαλκῶ,
820 ἀγχίμολόν ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας, οὔτα δὲ δουρὶ
νεῖατον ἐς κενεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
δούπησεν δὲ πεσῶν, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν·
ὡς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λέων ἐβίησατο χάρμη,
ὡ τ' ὄρεος κορυφῆσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον
825 πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πῖεμεν ἄμφω·
πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·
ὡς πολέας πεφνόντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
Ἴκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχει θυμὸν ἀπηύρα,
καὶ οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
830 Πάτροκλ' ἧ που ἔφησθα πόλιν κεραιζέμεν ἀμήν,
Τρωιάδας δὲ γυναῖκας ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἀπούρας
ἄξιον ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
νήπιε· τᾶων δὲ πρόσθ' Ἴκτορος ὠκέες ἵπποι
ποσσὶν ὀρωρέχεται πολεμίζειν· ἔγχει δ' αὐτὸς
835 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὃ σφιν ἀμύνω
ἡμᾶρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
ἄ δεῖλ', οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἐὼν χραίσμησεν Ἀχιλλεύς,
ὅς πού τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι·
μή μοι πρὶν ἰέναι Πατρόκλεες ἵπποκέλευθε

840 νῆας ἔπι γλαφυρὰς πρὶν Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο
αἵματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι.
ὡς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθε.
τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφησ Πατρόκλεες ἵππεῦ·
ἤδη νῦν Ἑκτορ μεγάλ' εὖχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκε
845 νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Απόλλων, οἳ με δάμασσαν
ῥηιδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
τοιοῦτοι δ' εἶ πέρ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν,
πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
ἀλλὰ με μοῖρ' ὀλοή καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἱός,
850 ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
οὐ θην οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἤδη
ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή
χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.
855 ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε·
ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων παταμένη Ἄϊδος δὲ βεβήκει
ὄν πότμον γοόωσα λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἑκτωρ·
Πατρόκλεις τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
860 τίς δ' οἶδ' εἴ κ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος πάϊς ἠϋκόμοιο
φθῆῃ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;
ὡς ἄρα φωνήσας δόρου χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
εἴρυσε λάξ προσβάς, τὸν δ' ὕπτιον ὥσ' ἀπὸ δουρός.
αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει
865 ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο·
ἴετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι
ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.

Ιλιάδος Ρ'

-Ρ- οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρείος υἷον ἀρηϊφίλον Μενέλαον
Πάτροκλος Τρώεσσι δαμείς ἐν δηϊοτήτι.
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῶ,
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ βαῖν' ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ
5 πρωτοτόκος κινυρῆ οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο·
ὥς περὶ Πατρόκλω βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος.
πρόσθε δὲ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν,
τὸν κτάμεναι μεμαῶς ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι.
οὐδ' ἄρα Πάνθου υἱὸς εὐμμελῆς ἀμέλησε
10 Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
ἔστη, καὶ προσέειπεν ἀρηϊφίλον Μενέλαον·
Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφὲς ὄρχαμε λαῶν
χάζεο, λείπε δὲ νεκρόν, ἕα δ' ἔναρα βροτόεντα·
οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
15 Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
τῶ με ἕα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσιν ἀρέσθαι,
μή σε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἔλωμαι.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ζεῦ πάτερ οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάασθαι.
20 οὐτ' οὖν παρδάλιος τόσσον μένος οὔτε λέοντος
οὔτε συὸς κάπρου ὀλοόφρονος, οὔτε μέγιστος
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένει βλεμεαίνει,
ὅσσον Πάνθου υἱὸς εὐμμελῆς φρονέουσιν.
οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ὑπερήνορος ἵπποδάμοιο
25 ἧς ἤβης ἀπόνθηθ', ὅτε μ' ὤνατο καί μ' ὑπέμεινε
καί μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
ἔμμεναι· οὐδέ ἔφημι πόδεσσί γε οἴσι κίοντα
εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην κεδνούς τε τοκῆας.
ὥς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος εἴ κέ μευ ἄντα
30 στήης· ἀλλὰ σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμείω
πρὶν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
ὥς φάτο, τὸν δ' οὐ πείθεν· ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
νῦν μὲν δὴ Μενέλαε διοτρεφὲς ἦ μάλα τείσεις
35 γνωτὸν ἐμὸν τὸν ἔπεφνες, ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις,
χήρωσας δὲ γυναῖκα μυχῶ θαλάμοιο νέοιο,
ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόου καὶ πένθος ἔθηκας.
ἦ κέ σφιν δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην
εἴ κεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τεῆν καὶ τεύχε' ἐνεΐκας

40 Πάνθω ἐν χεῖρεσσι βάλω καὶ Φρόντιδι δίη.
ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται
οὐδ' ἔτ' ἀδήριτος ἦτ' ἀλκῆς ἢτε φόβοιο.
ὡς εἰπὼν οὕτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσθη·
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμῆ
45 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ· ὁ δὲ δεύτερος ὄρνυτο χαλκῶ
Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρί·
ἄψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρεῖη χειρὶ πιθήσας·
ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκῆ,
50 δούπησεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶ.
αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι
πλοχμοί θ', οἱ χρυσῶ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
οἶον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνήρ ἐριθελὲς ἐλαίης
χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἄλις ἀναβέβροχεν ὕδωρ,
55 καλὸν τηλεθάον· τὸ δέ τε πνοιαὶ δονέουσι
παντοίων ἀνέμων, καί τε βρῦει ἀνθεῖ λευκῶ·
ἐλθῶν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ
βόθρου τ' ἐξέστρεψε καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ·
τοῖον Πάνθου υἱὸν εὐμμελίην Εὐφορβον
60 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπεὶ κτάνε τεύχε' ἐσύλα.
ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων ὄρεσίτροφος ἀλκὶ πεποιθὼς
βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἀρπάσῃ ἢ τις ἀρίστη·
τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβῶν κρατεροῖσιν ὁδοῦσι
πρῶτον, ἔπειτα δὲ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει
65 δηῶν· ἀμφὶ δὲ τὸν γε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες
πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν οὐδ' ἐθέλουσιν
ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἰρεῖ·
ὡς τῶν οὐ τιτι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἐτόλμα
ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.
70 ἐνθά κε ρεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοῖδοιο
Ἀτρεΐδης, εἰ μὴ οἱ ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ὅς ῥά οἱ Ἔκτορ' ἐπῶρσε θεῶν ἀτάλαντον Ἄρηϊ
ἀνέρι εἰσάμενος Κικόνων ἡγήτορι Μέντη·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
75 Ἔκτορ νῦν σὺ μὲν ὦδε θέεις ἀκίχητα διώκων
ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἢδ' ὀχέεσθαι
ἄλλῳ γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
τόφρα δέ τοι Μενέλαος ἀρήϊος Ἀτρέος υἱὸς
80 Πατρόκλῳ περιβὰς Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνε
Πανθοῖδην Εὐφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
ὡς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτίς ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν,

Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφὶ μελαίνας·
πάπτηγεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στίχας, αὐτίκα δ' ἔγνω
85 τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
κεείμενον· ἔρρει δ' αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῶ
ὀξέα κεκλήγων φλογὶ εἵκελος Ἥφαιστοιο
ἀσβέστω· οὐδ' υἱὸν λάθην Ἀτρείος ὀξὺ βοήσας·
90 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν·
ὦ μοι ἐγὼν εἰ μὲν κε λίπω κάτα τεύχεα καλὰ
Πάτροκλόν θ', ὅς κείται ἐμῆς ἔνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
μή τις μοι Δαναῶν νεμεσήσεται ὅς κεν ἴδῃται.
εἰ δέ κεν Ἔκτορι μῶνος ἐὼν καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
95 αἰδεσθεῖς, μή πῶς με περιστήωσ' ἕνα πολλοί·
Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντα ἄγει κορυθαίολος Ἔκτωρ.
ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
ὀππότε' ἀνὴρ ἐθέλη πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι
ὄν κε θεὸς τιμᾶ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη.
100 τῶ μ' οὐ τις Δαναῶν νεμεσήσεται ὅς κεν ἴδῃται
Ἔκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
εἰ δέ που Αἴαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
ἄμφω κ' αὐτίς ἰόντες ἐπιμνησαίμεθα χάρμης
καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσάιμεθα νεκρὸν
105 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρτατον εἶη.
εἶος ὁ ταῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἔκτωρ.
αὐτὰρ ὁ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λείπε δὲ νεκρὸν
ἐντροπαλιζόμενος ὥς τε λῖς ἠϋγένειος,
110 ὄν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται
ἔγχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
παχνοῦται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
ὥς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.
στῆ δὲ μεταστρεφθεὶς ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων
115 παπταίνων Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱόν.
τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
θεσπέσιον γὰρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
βῆ δὲ θέειν, εἶθαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ἠϋδα.
120 Αἴαν δεῦρο πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος
σπεύσομεν, αἶ κε νέκυν περ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ.
ὥς ἔφατ', Αἴαντι δὲ δαΐφροني θυμόν ὄρινε·
βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.

125 Ἐκτωρ μὲν Πάτροκλον ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα,
ἔλχ' ἴν' ἀπ' ὤμοιιν κεφαλὴν τάμοι ὀξείῃ χαλκῶ,
τὸν δὲ νέκυν Τρωῆσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίη.
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠὔτε πύργον·
Ἐκτωρ δ' ἄψ ἐς ὄμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἑταῖρων,
130 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὅ γε τεύχεα καλὰ
Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῶ.
Αἴας δ' ἀμφὶ Μενoitιάδη σάκος εὐρὺ καλύψας
ἐστήκει ὡς τίς τε λέων περὶ οἴσι τέκεσσιν,
ᾧ ῥά τε νήπι' ἄγοντι συναντήσωνται ἐν ὕλῃ
135 ἄνδρες ἐπακτῆρες· ὁ δὲ τε σθένει βλεμεαίνει,
πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται ὅσσε καλύπτων·
ὡς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει.
Ἄτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἀρηϊφίλος Μενέλαος
ἐστήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσι ἀέξων.
140 Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο πάϊς Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν
Ἐκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῶ ἠνίπαπε μύθῳ·
Ἐκτορ εἶδος ἄριστε μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο.
ἦ σ' αὐτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει φύξην ἐόντα.
φράζεο νῦν ὅπως κε πόλιν καὶ ἄστυ σαώσης
145 οἶος σὺν λαοῖς τοῖ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν·
οὐ γὰρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
εἴσι περὶ πτόλιος, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
μάρνασθαι δηϊοῖσιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμές αἰεὶ.
πῶς κε σὺ χεῖρονα φῶτα σαώσεας μεθ' ὄμιλον
150 σχέτλι', ἐπεὶ Σαρπηδὸν' ἅμα ξεῖνον καὶ ἑταῖρον
κάλλιπες Ἀργεῖοισιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο πτόλει τε καὶ αὐτῶ
ζωὸς ἔων· νῦν δ' οὐ οἱ ἀλαλκέμεναι κύνας ἔτλης.
τῶ νῦν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπέισεται ἀνδρῶν
155 οἴκαδ' ἴμεν, Τροίη δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος.
εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσῆς ἐνεῖη
ἄτρομον, οἷόν τ' ἀνδρας ἐσέρχεται οἱ περὶ πάτρης
ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
αἰψά κε Πάτροκλον ἐρυσσάμεθα Ἴλιον εἴσω.
160 εἰ δ' οὔτος προτὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
ἔλθοι τεθνηὼς καὶ μιν ἐρυσσάμεθα χάρμης,
αἰψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνοσ ἔντεα καλὰ
λύσειαν, καὶ κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἴσω·
τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μὲγ' ἄριστος
165 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες.
ἀλλὰ σὺ γ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας
στήμεναι ἄντα κατ' ὅσσε ἰδὼν δηῖων ἐν αὐτῇ,

οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι, ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστι.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
170 Γλαῦκε τί ἦ δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπες;
ὦ πόποι ἦ τ' ἐφάμην σὲ περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
τῶν ὅσσοι Λυκίην ἐριβόλακα ναιετάουσι·
νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας οἶον ἔειπες,
ὅς τέ με φῆς Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομῆναι.
175 οὐ τοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην οὐδὲ κτύπον ἵππων·
ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσων νόος αἰγιόχοιο,
ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
ἀλλ' ἄγε δεῦρο πέπον, παρ' ἔμ' ἴστασο καὶ ἴδε ἔργον,
180 ἢ ἐ πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὡς ἀγορεύεις,
ἦ τίνα καὶ Δαναῶν ἀλκῆς μάλα περ μεμαῶτα
σχῆσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
ὡς εἰπὼν Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
185 ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
ὄφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύω
καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξα κατακτάς.
ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ
δηϊοῦ ἐκ πολέμοιο· θεῶν δ' ἐκίχανεν ἑταίρους
190 ὦκα μάλ' οὐ πω τῆλε ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπῶν,
οἱ προτὶ ἄστυ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.
στάς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρούου ἔντε' ἄμειβεν·
ἦτοι ὁ μὲν τὰ ἅ δῶκε φέρειν προτὶ Ἴλιον ἰρήν
Τρῶσι φιλοπτολέμοισιν, ὁ δ' ἄμβροτα τεύχεα δῦνε
195 Πηλεΐδew Ἀχιλῆος ἅ οἱ θεοὶ Οὐρανίωνες
πατρὶ φίλω ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ᾧ παιδὶ ὄπασσε
γηράς· ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.
τὸν δ' ὡς οὖν ἀπάνευθεν ἴδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
τεύχεσι Πηλεΐδαο κορυσσόμενον θείοιο,
200 κινήσας ῥα κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν·
ἅ δειλ' οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν
ὅς δή τοι σχεδὸν εἶσι· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
ἀνδρὸς ἀριστῆος, τόν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι·
τοῦ δὴ ἑταῖρον ἔπεφνες ἐνηέα τε κρατερόν τε,
205 τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων
εἶλεν· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω,
τῶν ποιήν ὅ τοι οὐ τι μάχης ἐκνοστήσαντι
δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.
ἦ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρῦσι νεῦσε Κρονίων.

210 Ἐκτορι δ' ἤρμοσε τεύχε' ἐπὶ χροῖ, δῦ δέ μιν Ἄρης
δεινὸς ἐννάλιος, πλησθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
ἀλκῆς καὶ σθένεος· μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δὲ σφισι πᾶσι
τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλεΐωνος.
215 ὄτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποικόμενος ἐπέεσσι
Μέσθλην τε Γλαῦκόν τε Μέδοντά τε Θερσίλοχόν τε
Ἄστεροπαῖόν τε Δεισήνορά θ' Ἴππόθοόν τε
Φόρκυν τε Χρομίον τε καὶ Ἐννομον οἰωνιστήν·
τοὺς ὅ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
220 κέκλυτε μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικούρων·
οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος οὐδὲ χατίζων
ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ἕκαστον,
ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν.
225 τὰ φρονέων δώροισι κατατρύχω καὶ ἐδώδῃ
λαοὺς, ὑμέτερον δὲ ἕκάστου θυμὸν ἀέξω.
τῶ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος ἢ ἀπολέσθω
ἢ σαωθήτω· ἢ γὰρ πολέμου ὀαριστὺς.
ὄς δέ κε Πάτροκλον καὶ τεθνηῶτά περ ἔμπης
230 Τρῶας ἐς ἵπποδάμους ἐρύση, εἵξη δὲ οἱ Αἴας,
ἥμισυ τῶ ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἥμισυ δ' αὐτὸς
ἔξω ἐγὼ· τὸ δὲ οἱ κλέος ἔσσεται ὅσσον ἐμοί περ.
ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρῖσαντες ἔβησαν
δούρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δὲ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
235 νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο
νήπιοι· ἢ τε πολέσσι ἐπ' αὐτῶ θυμὸν ἀπηύρα.
καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον·
ὦ πέπον ὦ Μενέλαε διοτρεφὲς οὐκέτι νῶϊ
ἔλπομαι αὐτῶ περ νοστησέμεν ἐκ πολέμοιο.
240 οὐ τι τόσον νέκυος περιδείδια Πατρόκλοιο,
ὄς κε τάχα Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνούς,
ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ περιδείδια μή τι πάθησι,
καὶ σῆ, ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει
Ἐκτωρ, ἡμῖν δ' αὐτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
245 ἀλλ' ἄγ' ἀριστῆας Δαναῶν κάλει, ἦν τις ἀκούση.
ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
ἠΰσεν δὲ διαπρῦσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς·
ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
οἳ τε παρ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάω
250 δῆμια πίνουσιν καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος
λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
ἀργαλέον δὲ μοί ἐστι διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον

ἡγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδθεν·
ἀλλὰ τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ
255 Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.
ὡς ἔφατ', ὄξυ δ' ἄκουσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνὰ δηϊοτήτα,
τὸν δὲ μετ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενῆος
Μηριόνης ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντη.
260 τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ἦσι φρεσὶν οὐνόματ' εἶποι,
ὅσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἤγειραν Ἀχαιῶν;
Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἔκτωρ.
ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῆσι διπετέος ποταμοῖο
βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
265 ἠΐονες βοόωσιν ἐρευγομένης ἀλὸς ἔξω,
τόσση ἄρα Τρῶες ἰαχῆ ἴσαν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἔστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ ἓνα θυμὸν ἔχοντες
φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν· ἀμφὶ δ' ἄρά σφι
λαμπρῆσιν κορύθεσσι Κρονίων ἠέρα πολλήν
270 χεῦ', ἐπεὶ οὐδὲ Μενoitιάδην ἔχθαιρε πάρος γε,
ὄφρα ζωὸς ἐὼν θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
μίσησεν δ' ἄρα μιν δηϊῶν κυσὶ κύρμα γενέσθαι
Τρωῆσιν· τῷ καὶ οἱ ἀμυνέμεν ὤρσεν ἑταίρους.
ὥσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοῦς·
275 νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν
Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔγχεσιν ἰέμενοὶ περ,
ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοὶ
μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γὰρ σφεας ὦκ' ἐλέλιξεν
Αἴας, ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
280 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων συῖ εἵκελος ἀλκὴν
καπρίῳ, ὃς τ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηοὺς
ῥηϊδίως ἐκέδασσεν, ἐλιξάμενος διὰ βήσσας·
ὡς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγαυοῦ φαίδιμος Αἴας
285 ῥεῖα μετεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας
οἱ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
ἄστν πότι σφέτερον ἐρύειν καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
ἦτοι τὸν Λήθοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱὸς
Ἴππόθοος ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
290 δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας
Ἔκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
ἦλθε κακόν, τό οἱ οὐ τις ἐρύκακεν ἰμένων περ.
τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος ἐπαῖξας δι' ὀμίλου
πληξ' αὐτοσχεδίην κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·

295 ἤρικε δ' ἵπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῆ
πληγεῖσ' ἔγχεῖ τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχεῖῃ,
ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς
αἵματόεις· τοῦ δ' αὖθι λύθη μένος, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἦκε χαμαῖζε
300 κεῖσθαι· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσε προηνῆς ἐπὶ νεκρῶ
τῆλ' ἀπὸ Λαρίσης ἐριβόλακος, οὐδὲ τοκεῦσι
θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰῶν
ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
Ἐκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶ·
305 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
τυτθόν· ὁ δὲ Σχεδίον μεγαθύμου Ἰφίτου υἱὸν
Φωκῆων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῶ Πανοπῆϊ
οἰκία ναιετάασκε πολέσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσων,
τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσην· διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
310 αἰχμῆ χαλκείῃ παρὰ νεῖατον ὦμον ἀνέσχε·
δούπησεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶ.
Αἴας δ' αὖ Φόρκυα δαΐφρονα Φαίνοπος υἱὸν
Ἴπποθόῳ περιβάντα μέσην κατὰ γαστέρα τύψε·
ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
315 ἠφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσῶν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.
χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἐκτωρ·
Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς
Φόρκυν θ' Ἴπποθόον τε, λύοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὦμων.
ἔνθά κεν αὖτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
320 Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείησι δαμέντες,
Ἀργεῖοι δὲ κε κῦδος ἔλον καὶ ὑπὲρ Διὸς αἴσαν
κάρτεϊ καὶ σθένεϊ σφετέρῳ· ἀλλ' αὐτὸς Απόλλων
Αἰνεΐαν ὄτρυνε δέμας Περίφαντι εὐοικῶς
κήρυκι Ἠπυτίδῃ, ὃς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
325 κηρύσσων γήρασκε φίλα φρεσὶ μῆδεα εἰδῶς·
τῶ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Απόλλων·
Αἰνεΐα πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσσαισθε
Ἴλιον αἰπεινήν; ὡς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλους
κάρτεϊ τε σθένεϊ τε πεποιθότας ἠνορέῃ τε
330 πλήθει τε σφετέρῳ καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας·
ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται ἢ Δαναοῖσι
νίκην· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον οὐδὲ μάχεσθε.
ὡς ἔφατ', Αἰνεΐας δ' ἑκατηβόλον Απόλλωνα
ἔγνω ἐς ἄντα ἰδὼν, μέγα δ' Ἐκτορα εἶπε βοήσας·
335 Ἐκτόρ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἠδ' ἐπικούρων
αἰδῶς μὲν νῦν ἦδε γ' ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσαναβῆναι ἀναλκείησι δαμέντας.

ἀλλ' ἔτι γάρ τις φησι θεῶν ἐμοὶ ἄγχι παραστάς
Ζῆν' ὕπατον μήστωρα μάχης ἐπιτάροθον εἶναι
340 τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μηδ' οἳ γε ἔκηλοι
Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεθνηῶτα.
ὣς φάτο, καὶ ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη·
οἳ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
ἐνθ' αὐτ' Αἰνείας Λειώκριτον οὐτάσε δουρὶ
345 υἱὸν Ἀρίσβαντος Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἑταῖρον.
τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηϊφίλος Λυκομήδης,
στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν Ἴππασίδην Ἀπισάονα ποιμένα λαῶν
ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
350 ὃς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβόλακος εἰληλούθει,
καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρήϊος Ἀστεροπαῖος,
ἴθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·
ἀλλ' οὐ πῶς ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντη
355 ἑσταότες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο.
Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπώχετο πολλὰ κελεύων·
οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει
οὔτε τινα προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,
ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
360 ὣς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος, αἵματι δὲ χθῶν
δεύετο πορφυρέῳ, τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον
νεκροὶ ὁμοῦ Τρῶων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων
καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἳ γὰρ ἀναιμωτὶ γε μάχοντο,
παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνυθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ
365 ἀλλήλοισι ἀν' ὄμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν.
ὣς οἳ μὲν μάραντο δέμας πυρός, οὐδέ κε φαίης
οὔτε ποτ' ἠέλιον σῶν ἔμμεναι οὔτε σελήνην·
ἠέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἐπὶ θ' ὅσον ἀριστοὶ
ἔστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ κατατεθνηῶτι.
370 οἳ δ' ἄλλοι Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
εὐκῆλοι πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι, πέπτατο δ' αὐγῇ
ἠελίου ὀξεῖα, νέφος δ' οὐ φαίνετο πάσης
γαίης οὐδ' ὀρέων· μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο
ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα
375 πολλὸν ἀφεσταότες. τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγε' ἔπασχον
ἠέρι καὶ πολέμῳ, τείροντο δὲ νηλεῖ χαλκῷ
ὅσοι ἀριστοὶ ἔσαν· δύο δ' οὐ πῶ φῶτε πεπύσθην
ἀνέρε κυδαλίμῳ Θρασυμήδῃ Ἀντίλοχός τε
Πατρόκλοιῳ θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο

380 ζῶν ἐνὶ πρώτῳ ὀμάδῳ Τρῶεσσι μάχεσθαι.
τῷ δ' ἐπισσομένῳ θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρων
νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὥς ἐπετέλλετο Νέστωρ
ὄτρύνων πόλεμον δὲ μελαινάων ἀπὸ νηῶν.
τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει
385 ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἰδρῶ νωλεμῆς αἰεὶ
γούνατά τε κνημαὶ τε πόδες θ' ὑπένερθεν ἑκάστου
χειρῆς τ' ὀφθαλμοὶ τε παλάσσετο μαρναμένοιιν
ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
ὥς δ' ὅτ' ἀνήρ ταύροιο βοὸς μέγαλοιο βοεῖην
390 λαοῖσιν δῶη τανύειν μεθύουσαν ἀλοιφῆ·
δεξάμενοι δ' ἄρα τοί γε διαστάντες τανύουσι
κυκλός', ἄφαρ δὲ τε ἰκμάς ἔβη, δύνει δέ τ' ἀλοιφή
πολλῶν ἐλκόντων, τάνυται δὲ τε πᾶσα διὰ πρό·
ὥς οἱ γ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ
395 εἵλκεον ἀμφότεροι· μάλα δὲ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
Τρῶσιν μὲν ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
νῆας ἔπι γλαφυράς· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὀρώρει
ἄγριος· οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσόος οὐδέ κ' Ἀθήνη
τόν γε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἴκοι·
400 τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
ἦματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον· οὐδ' ἄρα πῶ τι
ἦδε Πατρόκλον τεθνηότα διὸς Ἀχιλλεύς·
πολλὸν γὰρ ῥ' ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θοάων
τείχει ὑπὸ Τρῶων· τό μιν οὐ ποτε ἔλπετο θυμῷ
405 τεθνάμεν, ἀλλὰ ζῶν ἐνιχριμφθέντα πύλῃσιν
ἄψ ἀπονοστήσειν, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν
ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἔθεν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ·
πολλάκι γὰρ τό γε μητρὸς ἐπεύθετο νόσφιν ἀκούων,
ἢ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μέγαλοιο νόημα.
410 δὴ τότε γ' οὐ οἱ ἔειπε κακὸν τόσον ὅσσον ἐτύχθη
μήτηρ, ὅττι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος.
οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες
νωλεμῆς ἐγχρίμπτοντο καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
ᾧδε δὲ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
415 ᾧ φίλοι οὐ μὰν ἡμῖν εὐκλεῆς ἀπονέεσθαι
νῆας ἔπι γλαφυράς, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
πᾶσι χάνοι· τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἶη
εἰ τοῦτον Τρῶεσσι μεθήσομεν ἵπποδάμοισιν
ἄστνυ πότι σφέτερον ἐρύσαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
420 ὥς δὲ τις αὖ Τρῶων μεγαθύμων ἀυδήσασκεν·
ᾧ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
πάντας ὁμῶς, μὴ πῶ τις ἐρωεῖτω πολέμοιο.

ὡς ἄρα τις εἶπεσκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἑκάστου.
ὡς οἱ μὲν μάρναντο, σιδήρειος δ' ὄρουμαγδός
425 χάλκεον οὐρανὸν ἴκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτιο·
ἵπποι δ' Αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες
κλαῖον, ἐπεὶ δὴ πρῶτα πυθέσθην ἠνιόχοιο
ἐν κονίησι πεσόντος ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο.
ἦ μὰν Αὐτομέδων Διώρεος ἄλκιμος υἱὸς
430 πολλὰ μὲν ἄρ μᾶστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείνων,
πολλὰ δὲ μελιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρειῆ·
τῷ δ' οὐτ' ἄψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
ἠθέλετην ἰέναι οὐτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιοῦς,
ἀλλ' ὡς τε στηλῆ μένει ἔμπεδον, ἦ τ' ἐπὶ τύμβῳ
435 ἀνέρος ἐστήκη τεθνηὸς ἠὲ γυναικός,
ὡς μένον ἀσφαλέως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες
οὔδεις ἐνισκίμψαντε καρῆατα· δάκρυα δὲ σφι
θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν
ἠνιόχοιο πόθῳ· θαλερῆ δ' ἐμιαίνετο χαίτη
440 ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν.
μυρομένῳ δ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν·
ἄ δειλῷ, τί σφῶϊ δόμεν Πηληϊ ἄνακτι
θνητῷ, ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε;
445 ἦ ἴνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχητον;
οὐ μὲν γὰρ τί πού ἐστιν οἴζυρῶτερον ἀνδρὸς
πάντων, ὅσά τε γαῖαν ἐπι πνεῖει τε καὶ ἔρπει.
ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν
Ἑκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
450 ἦ οὐχ ἄλις ὡς καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὐτῶς;
σφῶϊν δ' ἐν γούνεσσι βαλῶ μένος ἠδ' ἐνὶ θυμῷ,
ὄφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσετον ἐκ πολέμοιο
νῆας ἐπι γλαφυράς· ἔτι γὰρ σφισι κῦδος ὀρέξω
κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας ἐϋστέλμους ἀφίκωνται
455 δῦη τ' ἥελιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθη·
ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἠϋ.
τῷ δ' ἀπὸ χαιτάων κονίην οὔδας δὲ βαλόντε
ῥίμφα φέρον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοῦς.
τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων μάχετ' ἀχνύμενός περ ἑταίρου
460 ἵπποις αἴσσω ὡς τ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας·
ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπ' ἐκ Τρώων ὄρουμαγδοῦ,
ῥεῖα δ' ἐπαῖξασκε πολὺν καθ' ὄμιλον ὀπάζων.
ἀλλ' οὐχ ἦρει φῶτας ὅτε σεύαιτο διώκειν·
οὐ γὰρ πῶς ἦν οἶον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ

465 ἔγχει ἐφορμᾶσθαι καὶ ἐπίσχειν ὠκέας ἵππους.
ὄψὲ δὲ δὴ μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν
Ἀλκιμέδων υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο·
στῆ δ' ὄπιθεν δίφροιο καὶ Αὐτομέδοντα προσηύδα·
Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλήν
470 ἐν στήθεσσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλάς;
οἶον πρὸς Τρῶας μάχαι πρῶτῳ ἐν ὀμίλῳ
μοῦνος· ἀτὰρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο, τεύχεα δ' Ἔκτωρ
αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.
τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη Διώρεος υἱός·
475 Ἀλκίμεδον τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὅμοιος
ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμησίν τε μένος τε,
εἰ μὴ Πάτροκλος θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος
ζῶος ἔων; νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἠνία σιγαλόεντα
480 δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.
ὥς ἔφατ', Ἀλκιμέδων δὲ βοηθὸν ἄρμ' ἐπορούσας
καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἠνία λάζετο χερσίν,
Αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε· νόησε δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ,
αὐτίκα δ' Αἰνεΐαν προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
485 Αἰνεΐα Τρῶων βουληφόρε χαλκοχιτώνων
ἵππῳ τῷδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο
ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἠνιόχοισι κακοῖσι·
τῷ κεν ἐελποίμην αἰρησέμεν, εἰ σὺ γε θυμῷ
σῶ ἑθέλεις, ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶϊ
490 τλαΐεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι Ἄρηϊ.
ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν εὖς πάϊς Ἀγχίσαιο.
τῷ δ' ἰθὺς βήτην βοέης εἰλυμένῳ ὤμους
αὐῆσι στερεῆσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
τοῖσι δ' ἅμα Χρομῖος τε καὶ Ἄρητος θεοειδῆς
495 ἦϊσαν ἀμφότεροι· μάλα δὲ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
αὐτῷ τε κτενέειν ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους
νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωτί γε νέεσθαι
αὐτίς ἀπ' Αὐτομέδοντος. ὃ δ' εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
ἀλκῆς καὶ σθένεος πλητο φρένας ἀμφὶ μελαίνας·
500 αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηύδα πιστὸν ἑταῖρον·
Ἀλκίμεδον μὴ δὴ μοι ἀπόπροθεν ἰσχέμεν ἵππους,
ἀλλὰ μάλ' ἐμπνεΐοντε μεταφρένω· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἔκτορα Πριαμίδην μένεος σχήσεσθαι οἴω,
πρὶν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππῳ
505 νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσαι τε στίχας ἀνδρῶν
Ἀργείων, ἧ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρῶτοισιν ἀλοΐη.
ὥς εἰπὼν Αἴαντε καλέσσατο καὶ Μενέλαον·

Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε καὶ Μενέλαε
ἦτοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ' οἷ περ ἄριστοι
510 ἄμφ' αὐτῷ βεβήμεν καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν,
νῶϊν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ·
τῆδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κάτα δακρυόεντα
Ἔκτωρ Αἰνείας θ', οἱ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
515 ἦσω γὰρ καὶ ἐγώ, τὰ δὲ κεν Διὶ πάντα μελήσει.
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Ἀρήτιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην·
ἦ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἶσατο χαλκός,
νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασεν.
520 ὥς δ' ὅτ' ἂν ὄξυν ἔχων πέλεκυν αἰζήϊος ἀνήρ
κόψας ἐξόπιθεν κερῶν βοὸς ἀγραύλοιο
ἵνα τάμη διὰ πᾶσαν, ὃ δὲ προθορῶν ἐρίπησιν,
ὥς ἄρ' ὃ γε προθορῶν πέσεν ὕπτιος· ἐν δὲ οἱ ἔγχος
νηδυίοισι μάλ' ὄξυ κραδαινόμενον λύε γυῖα.
525 Ἔκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
ἔγχος· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
530 καὶ νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὀρμηθήτην
εἰ μὴ σφῶ' Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
οἱ ῥ' ἦλθον καθ' ὄμιλον ἐταίρου κικλήσκοντος·
τοὺς ὑποταβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὐτίς
Ἔκτωρ Αἰνείας τ' ἠδὲ Χρομῖος θεοειδής,
535 Ἄρητον δὲ κατ' αὐθι λίπον δεδαϊγμένον ἦτορ
κεείμενον· Αὐτομέδων δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηϊ
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα·
ἦ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενoitιάδαο θανόντος
κῆρ ἄχεος μεθέηκα χερσίωνά περ καταπέφνων.
540 ὥς εἰπὼν ἐς δίφρον ἑλὼν ἕναρα βροτόεντα
θηκ', ἂν δ' αὐτὸς ἔβαινε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν
αἱματόεις ὡς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδῶς.
ἄψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὕσμίνη
ἀργαλήη πολὺδακρυς, ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη
545 οὐρανόθεν καταβᾶσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς
ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.
ἦ ὅτε πορφυρέην ἱρὴν θνητοῖσι τανύσση
Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο
ἦ καὶ χεიმῶνος δυσθαλπέος, ὅς ῥά τε ἔργων

550 ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κήδει,
ὡς ἢ πορφυρέη νεφέλη πυκάσασα ἔαυτὴν
δύσειτ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον.
πρῶτον δ' Ἀτρείος υἱὸν ἐποτρύνουσα προσηύδα
ἴφθιμον Μενέλαον· ὁ γὰρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν·
555 εἰσαμένη Φοῖνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
σοὶ μὲν δὴ Μενέλαε κατηφείη καὶ ὄνειδος
ἔσσεται εἰ κ' Ἀχιλῆος ἀγαυοῦ πιστὸν ἑταῖρον
τείχει ὑπὸ Τρώων ταχέες κύνες ἐλκήσουσιν.
ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
560 τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Φοῖνιξ ἄττα γεραῖε παλαιγενές, εἰ γὰρ Ἀθήνη
δοίη κάρτος ἐμοί, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
τῷ κεν ἔγωγ' ἐθέλοισι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
Πατρόκλῳ μάλα γὰρ με θανὼν ἐσεμάσσατο θυμόν.
565 ἀλλ' Ἔκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει
χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
ὡς φάτο, γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ὅττι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων.
ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γούνεσσιν ἔθηκε,
570 καὶ οἱ μυίης θάρσος ἐνὶ στήθεσσι ἐνήκεν,
ἢ τε καὶ ἐργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο
ἰσχανάα δακέειν, λαρόν τε οἱ αἶμ' ἀνθρώπου·
τοίου μιν θάρσευς πλησε φρένας ἀμφὶ μελαίνας,
βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
575 ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς υἱὸς Ἡετίωνος
ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε· μάλιστα δὲ μιν τίεν Ἔκτωρ
δήμου, ἐπεὶ οἱ ἑταῖρος ἦν φίλος εἰλαπιναστής·
τόν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος
αἰῖξαντα φόβον δέ, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
580 δούπησεν δὲ πεσῶν· ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος
νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἑταίρων.
Ἔκτορα δ' ἐγγύθεν ἰστάμενος ὄτρυνεν Ἀπόλλων
Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς οἱ ἀπάντων
ξείνων φίλτατος ἔσκεν Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·
585 τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
Ἔκτορ τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
οἶον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὅς τὸ πάρος γε
μαλθακὸς αἰχμητής· νῦν δ' οἴχεται οἶος ἀείρας
νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων, σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἑταῖρον
590 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι Ποδῆν υἱὸν Ἡετίωνος.
ὡς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.

καὶ τότε ἄρα Κρονίδης ἔλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν
μαρμαρέην, Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν,
595 ἀστράφας δὲ μάλα μεγάλ' ἔκτυπε, τὴν δὲ τίναξε,
νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιοὺς.
πρῶτος Πηνέλεως Βοιώτιος ἦρχε φόβοιο.
βλήτο γὰρ ὦμον δουρὶ πρόσω τετραμμένος αἰεὶ
ἄκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δὲ οἱ ὀστέον ἄχρισ
600 αἰχμὴ Πουλυδάμαντος· ὁ γὰρ ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἐλθῶν.
Λήϊτον αὖθ' Ἔκτωρ σχεδὸν οὐτάσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῶ
υἷον Ἀλεκτρονός μεγαθύμου, παῦσε δὲ χάρμης·
τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἔλπετο θυμῶ
ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσιν.
605 Ἔκτορα δ' Ἴδομενεὺς μετὰ Λήϊτον ὀρμηθέντα
βεβλήκει θώρηκα κατὰ στήθος παρὰ μαζόν·
ἐν καυλῶ δ' ἐάγη δολιχὸν δόρυ, τοὶ δὲ βόησαν
Τρῶες· ὁ δ' Ἴδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαο
δίφρω ἐφεσταότος· τοῦ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρτεν·
610 αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὀπάονά θ' ἠνίοχόν τε
Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου ἐυκτιμένης ἔπετ' αὐτῶ·
πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας
ἦλυθε, καὶ κε Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας ἦλασεν ἵππους·
615 καὶ τῶ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ,
αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο·
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
ὦσε δόρυ πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην.
ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠνία χεῦεν ἔραζε.
620 καὶ τὰ γε Μηριόνης ἔλαβεν χεῖρεσσι φίλησι
κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἴδομενῆα προσηύδα·
μάστιε νῦν εἰός κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
γιγνώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς ὅ τ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.
ὡς ἔφατ', Ἴδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
625 νῆας ἐπι γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῶ.
οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδου ἔτεραλκέα νίκην.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
ὦ πόποι ἦδη μὲν κε καὶ ὅς μάλα νήπιός ἐστι
630 γνοίη ὅτι Τρώεσσι πατήρ Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει.
τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἄπτεται ὅς τις ἀφήη
ἢ κακὸς ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·
ἡμῖν δ' αὐτῶς πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.
ἄλλ' ἄγετ' αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,

635 ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
χάρμα φίλοις ἐτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες,
οἷ που δεῦρ' ὀρόωντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἔτι φασὶν
Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο μένος καὶ χειρὰς ἀάπτους
σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.
640 εἶη δ' ὅς τις ἐταῖρος ἀπαγγεῖλειε τάχιστα
Πηλεΐδῃ, ἐπεὶ οὐ μιν οἶομαι οὐδὲ πεπύσθαι
λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὤλεθ' ἐταῖρος.
ἀλλ' οὐ πῆ δύναμαι ιδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν
ἠέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.
645 Ζεῦ πάτερ ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος υἱᾶς Ἀχαιῶν,
ποίησον δ' αἶθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ιδέσθαι
ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεὶ νύ τοι εὐαδεν οὕτως.
ὡς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα·
αὐτίκα δ' ἠέρα μὲν σκέδασεν καὶ ἀπῶσεν ὀμίχλην,
650 ἠέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη·
καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον·
σκέπτεο νῦν Μενέλαε διοτρεφὲς αἶ κεν ἴδηαι
ζῶν ἔτ' Ἀντίλοχον μεγαθύμου Νέστορος υἱόν,
ὄτρυνον δ' Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι θαῖσσον ἰόντα
655 εἰπεῖν ὅτι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἐταῖρος.
ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
βῆ δ' ἰέναι ὡς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ' κε κάμησι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,
οἷ τέ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρος ἐλέσθαι
660 πάννουχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίον αἴσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
καιόμεναί τε δεταί, τὰς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῶ·
665 ὡς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος
ἦϊε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δῖε μὴ μιν Ἀχαιοὶ
ἀργαλέου πρὸ φόβοιο ἔλωρ δηϊοῖσι λίποιεν.
πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσσ' ἐπέτελλεν·
Αἴαντ' Ἀργείων ἠγήτορε Μηριόνη τε
670 νῦν τις ἐνηεῖς Πατροκλῆος δειλοῖο
μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι
ζῶς ἐὼν· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
πάντοσε παπταίνων ὡς τ' αἰετός, ὃν ῥά τέ φασιν
675 ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν,
ὄν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδας ταχύς οὐκ ἔλαθε πτώξ
θάμνω ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος, ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ

ἔσσυτο, καί τέ μιν ὤκα λαβῶν ἐξείλετο θυμόν.
ὡς τότε σοὶ Μενέλαε διοτρεφές ὅσσε φαεινῶ
680 πάντοσε δινείσθην πολέων κατὰ ἔθνος ἐταίρων,
εἶ που Νέστορος υἱὸν ἔτι ζῶοντα ἴδοιτο.
τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι,
ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
685 Ἀντίλοχ' εἰ δ' ἄγε δεῦρο διοτρεφές ὄφρα πύθηναι
λυγρῆς ἀγγελίης, ἢ μὴ ὠφελλε γενέσθαι.
ἦδη μὲν σὲ καὶ αὐτὸν οἶομαι εἰσορόωντα
γιγνώσκειν ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
νίκη δὲ Τρώων πέφαται δ' ὄριστος Ἀχαιῶν
690 Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται.
ἀλλὰ σὺ γ' αἰψ' Ἀχιλῆϊ θεῶν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
εἰπεῖν, αἶ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ.
ὡς ἔφατ', Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε μῦθον ἀκούσας·
695 δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε, τῷ δὲ οἱ ὅσσε
δακρυόφι πλησθεν, θαλερῆ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή.
ἀλλ' οὐδ' ὡς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησε,
βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἐταίρω
Λαοδόκῳ, ὅς οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους.
700 τὸν μὲν δάκρυ χέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.
οὐδ' ἄρα σοὶ Μενέλαε διοτρεφές ἤθελε θυμὸς
τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
705 ἀλλ' ὅ γε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν,
αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἠρωῖ βεβήκει,
στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι θεῶν, εἶθαρ δὲ προσηύδα·
κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θεῶσιν
ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἴω
710 νῦν ἰέναι μάλα περ κεχολωμένον Ἔκτορι δῖω·
οὐ γὰρ πῶς ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο.
ἡμεῖς δ' αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν.
715 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες ἀγακλεές ὦ Μενέλαε·
ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὤκα
νεκρὸν ἀείραντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὀπισθε
νῶϊ μαχησόμεθα Τρωσὶν τε καὶ Ἔκτορι δῖω

720 ἴσον θυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἱ τὸ πάρος περ
μῖνονομεν ὄξυν Ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.
ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
ὑψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὀπισθε
Τρωϊκός, ὡς εἶδοντο νέκυν αἵροντας Ἀχαιοὺς.
725 ἴθυσαν δὲ κύνεσσιν ἐοικότες, οἱ τ' ἐπὶ κάπρω
βλημένω αἴξωσι πρὸ κούρων θηρητήρων·
ἕως μὲν γάρ τε θεοῦσι διαρραῖσαι μεμαῶτες,
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίξεται ἀλκὴ πεποιθώς,
ἄψ τ' ἀνεχώρησαν διὰ τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
730 ὡς Τρῶες εἶος μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο
νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοὺς
σταίησαν, τῶν δὲ τράπετο χρώς, οὐδέ τις ἔτλη
πρόσσω αἴξας περὶ νεκροῦ δηριάασθαι.
735 ὡς οἱ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο
νῆας ἔπι γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
ἄγριος ἦϋτε πῦρ, τό τ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν
ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἴκοι
ἐν σέλαϊ μεγάλω· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἰς ἀνέμοιο.
740 ὡς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητῶν
ἀζηχῆς ὀρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν·
οἱ δ' ὡς θ' ἡμίονοι κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες
ἔλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν
ἢ δοκὸν ἢ ἐ δόρυ μέγα νήϊον· ἐν δὲ τε θυμὸς
745 τεῖρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἰδρῶ σπευδόντεσσιν·
ὡς οἱ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον. αὐτὰρ ὀπισθεν
Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὡς τε πρῶν ἰσχάνει ὕδωρ
ύληεις πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκῶς,
ὅς τε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
750 ἴσχει, ἄφαρ δὲ τε πᾶσι ῥόον πεδίον δὲ τίθησι
πλάζων· οὐδέ τί μιν σθένει ῥηγνῦσι ῥέοντες·
ὡς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
Τρῶων· οἱ δ' ἄμ' ἔποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα
Αἰνεΐας τ' Ἀγχισιάδης καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ.
755 τῶν δ' ὡς τε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἢ ἐ κολοιῶν
οὔλον κεκλήγοντες, ὅτε προῖδωσιν ἰόντα
κίρκον, ὃ τε σμικρῆσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν,
ὡς ἄρ' ὑπ' Αἰνεΐα τε καὶ Ἔκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
οὔλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης.
760 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' ἀμφί τε τάφρον
φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή.

Ιλιάδος Σ'

-Σ- ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο,
Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε.
τὸν δ' εὖρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων
τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
5 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν·
ὦ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὐτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
νηυσὶν ἔπι κλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
μὴ δὴ μοι τελέσῃσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῶ,
ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε καὶ μοι ἔειπε
10 Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον ἔτι ζώντος ἐμῆιο
χερσὶν ὑπὸ Τρώων λείψειν φάος ἡελίοιο.
ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
σχέτλιος· ἦ τ' ἐκέλευον ἀπώσαμενον δῆϊον πῦρ
ἄψ ἐπὶ νῆας ἴμεν, μηδ' Ἐκτορι ἴφι μάχεσθαι.
15 εἶος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυοῦ Νέστορος υἱὸς
δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν·
ὦ μοι Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος ἦ μάλα λυγρῆς
πεύσεαι ἀγγελίης, ἢ μὴ ὠφέλλε γενέσθαι.
20 κεῖται Πάτροκλος, νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται
γυμνοῦ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἐκτωρ.
ὡς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐλῶν κόνιν αἰθαλόεσσαν
χεύατο κακ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἤσχυνε πρόσωπον·
25 νεκταρέω δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη.
αὐτὸς δ' ἐν κονίησι μέγας μεγαλωστί τανυσθεὶς
κεῖτο, φίλησι δὲ χερσὶ κόμην ἤσχυνε δαΐζων.
δμῶαί δ' ἄς Ἀχιλεὺς ληϊσσατο Πάτροκλός τε
θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε
30 ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι
στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης.
Ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυα λείβων
χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·
δεΐδιδε γὰρ μὴ λαϊμὸν ἀπαμήσειε σιδήρῳ.
35 σμερδαλέον δ' ὦμῶξεν· ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ
ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἄλως παρὰ πατρὶ γέροντι,
κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο
πᾶσαι ὅσαι κατὰ βένθος ἄλως Νηρηΐδες ἦσαν.
ἐνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε Θάλειά τε Κυμοδόκη τε

40 Νησαίη Σπειώ τε Θόη θ' Ἀλή τε βοῶπις
Κυμοθόη τε καὶ Ἄκταιη καὶ Λιμνώρεια
καὶ Μελίτη καὶ Ἴαιρα καὶ Ἀμφιθόη καὶ Ἀγαυή
Δωτώ τε Πρωτώ τε Φέρουσά τε Δυναμένη τε
Δεξαμένη τε καὶ Ἀμφινόμη καὶ Καλλιάνειρα
45 Δωρίς καὶ Πανόπη καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια
Νημερτής τε καὶ Ἀψευδῆς καὶ Καλλιάνασσα·
ἔνθα δ' ἔην Κλυμένη Ἴάνειρά τε καὶ Ἴάνασσα
Μαῖρα καὶ Ὠρείθυια εὐπλόκαμός τ' Ἀμάθεια
ἄλλαι θ' αἰ κατὰ βένθος ἀλὸς Νηρηΐδες ἦσαν.
50 τῶν δὲ καὶ ἀργύφειον πλητο σπέος· αἰ δ' ἅμα πᾶσαι
στήθεα πεπλήγοντο, Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·
κλύτε κασίγνηται Νηρηΐδες, ὄφρ' εὖ πᾶσαι
εἶδετ' ἀκούουσαι ὅσ' ἐμῶ ἔνι κήδεα θυμῶ.
ὦ μοι ἐγὼ δειλή, ὦ μοι δυσαριστοτόκεια,
55 ἢ τ' ἐπεὶ ἄρ τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
ἔξοχον ἠρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὡς γουνῶ ἀλωῆς
νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω
Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
60 οἴκαδε νοστήσαντα δόμον Πηληϊὸν εἶσω.
ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρα φάος ἠελίοιο
ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
ἀλλ' εἴμ', ὄφρα ἴδωμι φίλον τέκος, ἡδ' ἐπακούσω
ὅττι μιν ἴκετο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.
65 ὡς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἰ δὲ σὺν αὐτῇ
δακρυόεσσα ἴσαν, περὶ δὲ σφισι κῦμα θαλάσσης
ρήγνυτο· ται δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἴκοντο
ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερώ, ἔνθα θαμειαὶ
Μυρμιδόνων εἶρυντο νέες ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα.
70 τῶ δὲ βαρὺ στενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ,
ὄξυ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἐοῖο,
καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τέκνον τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος;
ἔξαύδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται
75 ἐκ Διός, ὡς ἄρα δὴ πρὶν γ' εὐχέο χειρᾶς ἀνασχῶν
πάντας ἐπὶ πρύμνησιν ἀλήμεναι υἱᾶς Ἀχαιῶν
σεῦ ἐπιδευομένους, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.
τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
μήτερ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσεν·
80 ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος ἐπεὶ φίλος ὦλεθ' ἑταῖρος
Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῶν ἑταίρων
ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ; τὸν ἀπώλεσα, τεύχεα δ' Ἐκτωρ

δηώσας ἀπέδυσσε πελώρια θαῦμα ιδέσθαι
καλά· τὰ μὲν Πηληϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
85 ἥματι τῷ ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνή.
αἴθ' ὄφελες σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης ἀλίησι
ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
νῦν δ' ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη
παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξεαι αὖτις
90 οἴκαδε νοστήσαντ', ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε
ζῶειν οὐδ' ἀνδρεσσι μετέμμεναι, αἶ κε μὴ Ἔκτωρ
πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσση,
Πατρόκλοιο δ' ἔλωρα Μενoitιάδεω ἀποτίση.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
95 ὠκύμορος δὴ μοι τέκος ἔσσεαι, οἳ' ἀγορεύεις·
αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἐκτορα πότμος ἐτοῖμος.
τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρω
κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
100 ἔφθιτ', ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.
νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
οὐδέ τι Πατρόκλω γενόμην φάος οὐδ' ἐτάροισι
τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἐκτορι δίω,
ἀλλ' ἦμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
105 τοῖος ἐὼν οἷος οὐ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἐν πολέμῳ· ἀγορῆ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο
καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι,
ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
110 ἀνδρῶν ἐν στήθεσσι ἀέξεται ἠὔτε καπνός·
ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ,
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη·
νῦν δ' εἴμ' ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω
115 Ἐκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι ὅππότε κεν δὴ
Ζεὺς ἐθέλη τελέσαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
ὅς περ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι·
ἀλλὰ ἐ μοῖρα δάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης.
120 ὡς καὶ ἐγών, εἰ δὴ μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται,
κεῖσομ' ἐπεὶ κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην,
καὶ τινα Τρωϊάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων
ἀμφοτέρησιν χερσὶ παρειάων ἀπαλάων
δάκρυ' ὁμορξαμένην ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην,

125 γνοιεν δ' ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι
μὴ δέ μ' ἔρυκε μάχης φιλέουσα περ' οὐδέ με πείσεις.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
ναὶ δὴ ταῦτά γε τέκνον ἐτήτυμον οὐ κακὸν ἐστι
τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον.
130 ἀλλὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται
χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἔκτωρ
αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ ἔφημι
δηρὸν ἐπαγλαϊεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῶ.
ἀλλὰ σὺ μὲν μὴ πω καταδύσειο μῶλον Ἄρηος
135 πρὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃαι·
ἠῶθεν γὰρ νεῦμαι ἄμ' ἠελίῳ ἀνιόντι
τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαιστοῖο ἀνακτος.
ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ' υἱὸς ἐοῖο,
καὶ στρεφθεῖσ' ἀλίησι κασιγνήτησι μετηύδα·
140 ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον
ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρός,
καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον
εἶμι παρ' Ἡφαιστον κλυτοτέχνην, αἴ κ' ἐθέλησιν
υἱεὶ ἐμῶ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανώοντα.
145 ὡς ἔφαθ', αἰ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν·
ἦ δ' αὖτ' Οὐλυμπον δὲ θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
ἦεν ὄφρα φίλῳ παιδί κλυτὰ τεύχε' ἐνεΐκαι.
τὴν μὲν ἄρ' Οὐλυμπον δὲ πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
θεσπεσίῳ ἀλαλητῶ ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο
150 φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο.
οὐδέ κε Πάτροκλόν περ' εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν θεράποντ' Ἀχιλλῆος·
αὐτίς γὰρ δὴ τὸν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι
Ἔκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς φλογὶ εἵκελος ἀλκὴν.
155 τρὶς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἔκτωρ
ἐλκέμεναι μεμαώς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὀμόκλα·
τρὶς δὲ δῦ' Αἴαντες θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκὴν
νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν· ὃ δ' ἔμπεδον ἀλκὴν πεποιθώς
ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε
160 στάσκε μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν.
ὡς δ' ἀπὸ σώματος οὐ τι λέοντ' αἶθωνα δύνανται
ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δίεσθαι,
ὡς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δῦω Αἴαντε κορυστὰ
Ἔκτορα Πριάμιδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι.
165 καὶ νῦν κεν εἴρουσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος,
εἰ μὴ Πηλεΐωνι ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις
ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι

κρύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη.
ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
170 ὄρσοε Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν
Πατρόκλω ἐπάμυνον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνὴ
ἔστηκε πρὸ νεῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν
οἱ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνηῶτος,
οἱ δὲ ἐρύσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
175 Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ
ἐλκέμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δὲ ἔθυμὸς ἄνωγε
πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
ἀλλ' ἄνα μηδ' ἔτι κείσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἰκέσθω
Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·
180 σοὶ λώβη, αἶ κέν τι νέκυς ἠσχυμμένος ἔλθη.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἴρι θεὰ τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκε;
τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὦκέα Ἴρις·
Ἥρη με προέηκε Διὸς κυδρὴ παρακοίτις·
185 οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος οὐδέ τις ἄλλος
ἀθανάτων, οἱ Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
πῶς τὰρ ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκεῖνοι·
μήτηρ δ' οὗ με φίλη πρὶν γ' εἶα θωρήσσεσθαι
190 πρὶν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι·
στεῦτο γὰρ Ἥφαιστοιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
ἄλλου δ' οὗ τευ οἶδα τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.
ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὅ γ' ἔλπομ' ἐνὶ πρῶτοισιν ὀμιλεῖ
195 ἔγχει δῆϊόνων περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὦκέα Ἴρις·
εὔ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
ἀλλ' αὐτῶς ἐπὶ τάφρον ἰὼν Τρῶεσσι φάνηθι,
αἶ κέ σ' ὑποδείσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
200 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἱὲς Ἀχαιῶν
τειρόμενοι· ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὦκέα Ἴρις,
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὤρτο Διὶ φίλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
ὤμοις ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
205 ἀμφὶ δὲ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε διὰ θεάων
χρῦσεον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαΐε φλόγα παμφανόωσαν.
ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται
τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δῆϊοι ἀμφιμάχωνται,
οἳ τε πανημέριοι στυγερῶ κρίνονται Ἄρηϊ

210 ἄστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγὴ
γίγνεται αἴσσοισα περικτιόνεσσιν ιδέσθαι,
αἶ κέν πως σὺν νηυσὶν ἄρεω ἀλκτῆρες ἴκωνται·
ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἴκανε·
215 στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς
μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμήν.
ἔνθα στάς ἦϋσ', ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
φθέγγεσθ'· ἀτὰρ Τρῶεσσιν ἐν ἄσπετον ὤρσε κυδοιμόν.
ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
220 ἄστου περιπλομένων δηϊῶν ὑπο θυμοραϊστέων,
ὡς τότε ἀριζήλη φωνὴ γένητ' Αἰακίδαο.
οἱ δ' ὡς οὖν αἴον ὅπα χάλκεον Αἰακίδαο,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
ἄψ ὄχεα τρόπεον· ὄσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῶ.
225 ἠνίοχοι δ' ἐκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ
δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος
δαιόμενον· τὸ δὲ δαΐε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε δῖος Ἀχιλλεύς,
τρὶς δὲ κυκλήθησαν Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι.
230 ἔνθα δὲ καὶ τότε ὄλοντο δωδέκα φῶτες ἄριστοι
ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύσαντες
κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι
μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδώκης εἶπετ' Ἀχιλλεύς
235 δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσιν πιστὸν ἑταῖρον
κεείμενον ἐν φέρτρῳ δεδαϊγμένον ὀξείῃ χαλκῶ,
τόν ῥ' ἦτοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
ἐς πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.
Ἥελιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
240 πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοᾶς ἀέκοντα νέεσθαι
ἠέλιος μὲν ἔδου, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοῖου πολέμοιο.
Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
χωρήσαντες ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
245 ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο πάρος δόρποιο μέδεσθαι.
ὀρθῶν δ' ἐσταότων ἀγορὴ γένητ', οὐδέ τις ἔτλη
ἔξεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὐνεκ' Ἀχιλλεύς
ἔξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
250 Πανθοΐδης· ὁ γὰρ οἶος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
Ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἠὲ δ' ἐν νυκτὶ γέγοντο,
ἀλλ' ὁ μὲν ἄρ μῦθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνικά·

ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
ἀμφὶ μάλα φράζεσθε φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
255 ἄστυδε νῦν ἰέναι, μὴ μίμνειν ἤω διᾶν
ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσὶν· ἐκάς δ' ἀπὸ τείχεός εἰμεν.
ὄφρα μὲν οὗτος ἀνήρ Ἀγαμέμνονι μήνιε δίῳ
τόφρα δὲ ῥηῖτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί·
χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε θεῆς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων
260 ἐλπόμενος νῆας αἰρησέμεν ἀμφιελίσσας.
νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα ποδώκεα Πηλεΐωνα·
οἷος κείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθελήσει
μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
ἐν μέσῳ ἀμφοτέρω μένος Ἄρηος δατέονται,
265 ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται ἠδὲ γυναικῶν.
ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ, πίθεσθέ μοι· ὦδε γὰρ ἔσται·
νῦν μὲν νῦξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλεΐωνα
ἀμβροσίῃ· εἰ δ' ἄμμε κινήσεται ἐνθάδ' ἐόντας
αὐριον ὄρμηθεις σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
270 γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἰρήν
ὅς κε φύγη, πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
Τρῶων· αἱ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὐρατος ὦδε γένοιτο.
εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθώμεθα κηδόμενοί περ,
νύκτα μὲν εἶν ἀγορῆ σθένος ἔξομεν, ἄστυ δὲ πύργοι
275 ὑψηλαὶ τε πύλαι σανίδες τ' ἐπὶ τῆς ἀραρυῖαι
μακρᾶι εὐξεστοὶ ἐζευγμένοι εἰρύσσονται·
πρωῖ δ' ὑπηροῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
στησόμεθ' ἄμ πύργους· τῷ δ' ἄλγιον, αἱ κ' ἐθέλησιν
ἐλθὼν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι.
280 ἄψ πάλιν εἶσ' ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππους
παντοίου δρόμου ἄση ὑπὸ πτόλιν ἠλασκάζων·
εἴσω δ' οὐ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἐάσει,
οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
285 Πουλυδάμα σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
ὅς κέλεαι κατὰ ἄστυ ἀλήμεναι αὐτίς ἰόντας.
ἦ οὐ πω κεκόρησθε ἐελμένοι ἐνδοθὶ πύργων;
πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον πολύχαλκον·
290 νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά,
πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
κτῆματα περνάμεν' ἴκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς.
νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω
κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσὶ, θαλάσση τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,

295 νήπιε μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ·
οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθόμεθα πάντες.
νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
300 Τρώων δ' ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει,
συλλέξας λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι·
τῶν τινὰ βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν ἢ περ Ἀχαιοῦς.
πρωῖ δ' ὑπηροῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
305 εἰ δ' ἔτεόν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς,
ἄλγιον αἶ κ' ἐθέλησι τῷ ἔσσεται· οὐ μιν ἔγωγε
φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
στήσομαι, ἢ κε φέρησι μέγα κράτος, ἢ κε φεροίμην.
ξυνὸς Ἐνυάλιος, καί τε κτανέοντα κατέκτα.
310 ὡς Ἐκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν
νήπιοι· ἐκ γὰρ σφεων φρένας εἶλετο Παλλὰς Ἀθήνη.
Ἐκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν κακὰ μητιόωντι,
Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὐ τις ὅς ἐσθλήν φράζετο βουλήν.
δόρπον ἔπειθ' εἶλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
315 παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες.
τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινού ἐξήρχε γόοιο
χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσι ἐταίρου
πυκνὰ μάλα στενάχων ὡς τε λῖς ἠϋγένειος,
ῶ ρά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφηβόλος ἀρπάσῃ ἀνήρ
320 ὕλης ἐκ πυκινῆς· ὁ δέ τ' ἄχνυται ὕστερος ἐλθῶν,
πολλὰ δέ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἴχνι' ἐρευνῶν
εἷ ποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δριμύς χόλος αἰρεῖ·
ὡς ὁ βαρὺ στενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·
ὦ πόποι ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἐκβαλον ἡματι κείνῳ
325 θαρσύνων ἦρωα Μενόιτιον ἐν μεγάροισι·
φήν δέ οἱ εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν
Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληΐδος αἴσαν.
ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἀνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·
ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
330 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα
δέξεται ἐν μεγάροισι γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς
οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει.
νῦν δ' ἐπεὶ οὖν Πάτροκλε σεῦ ὕστερος εἴμ' ὑπὸ γαῖαν,
οὐ σε πρὶν κτεριῶ πρὶν γ' Ἐκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
335 τεύχεα καὶ κεφαλὴν μεγαθύμου σοῖο φονῆος·
δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα σέθεν κταμένοιο χολωθεῖς.

τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσεται αὐτως,
ἀμφὶ δὲ σὲ Τρῶαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
340 κλαύσονταὶ νύκτας τε καὶ ἡμέματα δάκρυ χέουσαι,
τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βίηφί τε δουρί τε μακρῶ
πιείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.
ὡς εἰπὼν ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεὺς
ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
345 Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἵματόεντα.
οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἴστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες.
γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσειεν ὕδωρ ἐνὶ ἡγοπι χαλκῶ,
350 καὶ τότε δὴ λουῖσάν τε καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ,
ἐν δ' ὠτειλὰς πλησαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·
ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν
ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, καθύπερθε δὲ φάρει λευκῶ.
παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχύν ἀμφ' Ἀχιλῆα
355 Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες·
Ζεὺς δ' Ἦσῃν προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·
ἔπρηξας καὶ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἦσῃ
ἀνστήσασ' Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· ἦ ῥά νυ σεῖο
ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί.
360 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἦσῃ·
αἰνότατε Κρονίδη ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
καὶ μὲν δὴ πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσει,
ὅς περ θνητὸς τ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μῆδεα οἶδε·
πῶς δὴ ἔγωγ', ἦ φημι θεάων ἔμμεν ἀρίστη,
365 ἀμφότερον γενεῆ τε καὶ οὐνεκα σὴ παρὰκοιτις
κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
οὐκ ὄφελον Τρῳέεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάψαι;
ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Ἥφαιστου δ' ἴκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
370 ἄφθιτον ἀστερόεντα μεταπρεπέ' ἀθανάτοισι
χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο κυλλοποδίων.
τὸν δ' εὖρ' ἰδρώοντα ἐλισσόμενον περὶ φύσας
σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ ἐεῖκοσι πάντας ἔτευχεν
ἐστάμεναι περὶ τοῖχον εὖσταθέος μεγάρου,
375 χρύσεια δὲ σφ' ὑπὸ κύκλα ἐκάστω πυθμένι θῆκεν,
ὄφρα οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαίατ' ἀγῶνα
ἦδ' αὐτίς πρὸς δῶμα νεοίατο θαῦμα ιδέσθαι.
οἱ δ' ἦτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὐατα δ' οὐ πω
δαιδάλεα προσέκειτο· τὰ ῥ' ἦρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς.

380 ὄφρ' ὅ γε ταῦτ' ἐπονείτο ἰδυίησι πραπίδεσσι,
τόφρ' αὖ οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
τὴν δὲ ἶδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
καλή, τὴν ὥπιε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
385 τίπτε Θέτι τανύπεπλε ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ
αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔ τι θαμίζεις.
ἀλλ' ἔπειο προτέρω, ἵνα τοι παρ ξείνια θείω.
ὡς ἄρα φωνήσασα πρόσω ἄγε διὰ θεάων.
τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
390 καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρηῆνυς ποσὶν ἦεν·
κέκλετο δ' Ἕφαιστον κλυτοτέχνην εἶπέ τε μῦθον·
Ἕφαιστε πρόμολ' ὦδε· Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
ἦ ῥά νύ μοι δεινὴ τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
395 ἦ μ' ἐσάωσ' ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα
μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἦ μ' ἐθέλησε
κρύψαι χωλὸν ἐόντα· τὸτ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῶ,
εἰ μὴ μ' Εὐρυνόμη τε Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
Εὐρυνόμη θυγάτηρ ἀψορροῦ Ὠκεανοῖο.
400 τῆσι παρ' εἰνάετες χάλκευον δαίδαλα πολλά,
πόρπας τε γναμπτάς θ' ἔλικας κάλυκας τε καὶ ὄρμους
ἐν σπηῖ γλαφυρῶ· περὶ δὲ ῥόος Ὠκεανοῖο
ἀφρῶ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
ἦδεεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
405 ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ἴσαν, αἶ μ' ἐσάωσαν.
ἦ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῷ με μάλα χρεῶ
πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζῳάγρια τίνειν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήϊα καλά,
ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι ὄπλά τε πάντα.
410 καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἶητον ἀνέστη
χωλεύων· ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥῶοντο ἀραιαί.
φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρός, ὄπλά τε πάντα
λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονείτο·
σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἄμφω χειρ' ἀπομόργνυ
415 αὐχένα τε στιβαρὸν καὶ στήθεα λαχνήεντα,
δῦ δὲ χιτῶν', ἔλε δὲ σκῆπτρον παχύ, βῆ δὲ θύραζε
χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥῶοντο ἀνακτι
χρῦσειαι ζωῆσι νεήνισιν εἰοικυῖαι.
τῆς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, ἐν δὲ καὶ αὐδῆ
420 καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο ἔργα ἴσασιν.
αἶ μὲν ὑπαιθα ἀνακτος ἐποίπνυον· αὐτὰρ ὁ ἔρρων
πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἴζε φαινοῦ,

ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τίπτε Θέτι τανύπεπλε ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ
425 αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔ τι θαμίξεις.
αὐδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
εἰ δύνamai τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
Ἕφαιστ', ἧ ἄρα δὴ τις, ὅσαι θεαὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,
430 τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ
ὅσσοι ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἀλιάων ἀνδρὶ δάμασεν
Αἰακίδῃ Πηληϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνήν
πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα. ὁ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῶ
435 κείται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος, ἄλλα δέ μοι νῦν,
υἴὸν ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε
ἔξοχον ἠρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὡς γουνῶ ἀλωῆς
νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
440 Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς
οἴκαδε νοστήσαντα δόμον Πηληϊῶν εἴσω.
ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρα φάος ἠελίοιο
ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύνamai χραισμῆσαι ἰοῦσα.
κούρην ἦν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
445 τὴν ἄψ' ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων.
ἦτοι ὁ τῆς ἀχέων φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Τρῶες ἐπὶ πρύμνησιν ἐείλεον, οὐδὲ θύραζε
εἶων ἐξιέναι· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
450 ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠναίνετο λοιγὸν ἀμῦναι,
αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἅ τεύχεα ἔσσε,
πέμπε δέ μιν πόλεμον δέ, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσε.
πᾶν δ' ἤμαρ μάρναντο περὶ Σκαιῆσι πύλῃσι
καὶ νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων
455 πολλὰ κακὰ ῥέξαντα Μενoitίου ἄλκιμον υἴὸν
ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἔκτορι κῦδος ἔδωκε.
τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἰκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλησθα
υἱεῖ ἐμῶ ὠκυμῶρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τροφάλειαν
καὶ καλὰς κνημίδας ἐπισφυρίοις ἀραρυίας
460 καὶ θώρηχ'· ὁ γὰρ ἦν οἱ ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος
Τρωσὶ δαμείς· ὁ δὲ κείται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.
τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
θάρσει· μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
αἶ γὰρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὦδε δυναίμην

465 νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἰκάνοι,
ὡς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὐτε
ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσεται, ὅς κεν ἴδηται.
ὡς εἰπὼν τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας·
τάς δ' ἔς πῦρ ἔτρεψε κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι.
470 φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων
παντοίην εὐπρηστον αὐτμὴν ἐξανιεῖσαι,
ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὐτε,
ὅπως Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο.
χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε
475 καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, γέντο δὲ χειρὶ
ῥαιστῆρα κρατερῆν, ἐτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην.
ποίει δὲ πρῶτιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαεινὴν
480 τρίπλακα μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα.
πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίησι πρᾶπίδεσσιν.
ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν,
ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα σελήνην τε πλήθουσας,
485 ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται,
Πληϊάδας θ' Ὑάδας τε τό τε σθένοσ Ὠρίωνος
Ἄρκτόν θ', ἦν καὶ Ἄμαξαν ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν,
ἢ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεύει,
οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.
490 ἐν δὲ δῦω ποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων
καλάς. ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπίνας τε,
νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαΐδων ὑπο λαμπομενάων
ἠγίνεον ἀνὰ ἄστῳ, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
495 αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον· αἰ δὲ γυναῖκες
ἰστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἐκάστη.
λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἐνθα δὲ νεῖκος
ὠρώρει, δύο δ' ἄνδρες ἐνεΐκεον εἵνεκα ποινῆς
ἀνδρὸς ἀποφθιμένου· ὃ μὲν εὐχετο πάντ' ἀποδοῦναι
500 δῆμῳ πιφάυσκων, ὃ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἐλέσθαι·
ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἴστορι πεῖραρ ἐλέσθαι.
λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυον ἀμφὶς ἀρωγοί·
κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
εἶατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις ἰερῶ ἐνὶ κύκλῳ,
505 σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἠεροφώνων·
τοῖσιν ἔπειτ' ἦισσον, ἀμοιβηδὶς δὲ δικάζον.
κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δῦω χρυσοῖο τάλαντα,

τῶ δόμεν ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἶποι.
τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δὺν στρατοὶ ἦατο λαῶν
510 τεύχεσι λαμπόμενοι· δίχα δέ σφισιν ἦνδανε βουλή,
ἢ διαπραθέειν ἢ ἀνδιχα πάντα δάσασθαι
κτῆσιν ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔεργεν·
οἱ δ' οὐ πω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.
τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
515 ῥύατ' ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἄνδρες οὐς ἔχε γῆρας·
οἱ δ' ἴσαν ἦρχε δ' ἄρά σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
ἄμφω χρυσεῖω, χρύσεια δὲ εἶματα ἔσθην,
καλῶ καὶ μεγάλῳ σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεῶ περ
ἀμφὶς ἀριζήλω λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν.
520 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅθι σφίσι εἶκε λοχῆσαι
ἐν ποταμῶ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,
ἔνθ' ἄρα τοῖ γ' ἴζοντ' εἰλυμένοι αἶθοπι χαλκῶ.
τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δὺν σκοποὶ εἶατο λαῶν
δέγμενοι ὀππότε μῆλα ἰδοῖατο καὶ ἔλικας βουῖς.
525 οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δὺν δ' ἄμ' ἔποντο νομῆες
τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὐ τι προνόησαν.
οἱ μὲν τὰ προιδόντες ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα
τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πάεα καλὰ
ἀργεννέων οἴων, κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτηῆρας.
530 οἱ δ' ὥς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσίην
εἰράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον, αἶψα δ' ἴκοντο.
στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.
535 ἐν δ' Ἔρις ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὀμίλεον, ἐν δ' ὀλοῆ Κήρ,
ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεοῦτατον, ἄλλον ἄουτον,
ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν·
εἶμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὦμοισι δαφοινεὸν αἶματι φωτῶν.
ὀμίλευν δ' ὥς τε ζωοὶ βροτοὶ ἦδ' ἐμάχοντο,
540 νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρουον κατατεθνηῶτας.
ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακὴν πίειραν ἄρουραν
εὐρεῖαν τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
ζεύγεα διενέοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
οἱ δ' ὀπότε στρέψαντες ἰκοῖατο τέλος ἀρούρης,
545 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου
δόσκεν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους,
ἰέμενοι νειοῖο βαθείης τέλος ἰκέσθαι.
ἦ δὲ μελαίνετ' ὀπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ἐώκει,
χρυσεῖη περ ἐοῦσα· τὸ δὲ περὶ θαῦμα τέτυκτο.

550 ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βασιλήϊον· ἔνθα δ' ἔριθοι
ἤμων ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε,
ἄλλα δ' ἀμαλλοδετήρες ἐν ἔλλεδανοῖσι δέοντο.
τρεις δ' ἄρ' ἀμαλλοδετήρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὀπισθε
555 παῖδες δραγμαεύοντες ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες
ἀσπερχές παρέχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
σκῆπτρον ἔχων ἐστήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.
κῆρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυϊ δαῖτα πένοντο,
βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες
560 δεῖπνον ἐρίθοισιν λεύκ' ἄλφιστα πολλὰ πάλυνον.
ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῆσι μέγα βρίθουσαν ἀλωὴν
καλὴν χρυσεῖην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν,
ἐστήκει δὲ κάμαξι διαμπερές ἀργυρέησιν.
ἀμφὶ δὲ κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασσε
565 κασσιτέρου· μία δ' οἷη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν,
τῇ νίσοντο φορῆες ὅτε τρυγῶεν ἀλωήν.
παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡῖθεοι ἀταλὰ φρονέοντες
πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν.
τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγείη
570 ἱμερόεν κιθάριζε, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε
λεπταλή φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ἀμαρτῇ
μολπῇ τ' ἰυγμῶ τε ποσὶ σκαίροντες ἔποντο.
ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων·
αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχατο κασσιτέρου τε,
575 μυκηθμῶ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομὸν δὲ
πὰρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ῥοδανὸν δονακῆα.
χρῦσειοι δὲ νομῆες ἄμ' ἐστιχῶντο βόεσσι
τέσσαρες, ἐννέα δὲ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.
σμερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτῃσι βόεσσι
580 ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὃ δὲ μακρὰ μεμυκῶς
ἔλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἠδ' αἰζηοί.
τῷ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μέγαλοιο βοεῖην
ἔγκατα καὶ μέλαν αἶμα λαφύσσετον· οἱ δὲ νομῆες
αὐτῶς ἐνδῖεσαν ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.
585 οἱ δ' ἦτοι δακέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων,
ἰστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον ἔκ τ' ἀλέοντο.
ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυῆεις
ἐν καλῇ βήσση μέγαν οἰῶν ἀργεννάων,
σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς.
590 ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυῆεις,
τῷ ἴκελον οἶόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῶ εὐρείη
Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.

ἔνθα μὲν ἦϊθεοὶ καὶ παρθένοι ἀλφεισίβοιαι
ὄρχευντ' ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χειρὰς ἔχοντες.
595 τῶν δ' αἶ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας
εἶατ' εὐννήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ·
καὶ ῥ' αἶ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσι
600 ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμησιν
ἐζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἶ κε θέησιν·
ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισι.
πολλὸς δ' ἰμερόεντα χορὸν περιίσταθ' ὄμιλος
τερπόμενοι·
605 δοιῶ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον κατὰ μέσσοις.
ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο
ἄντυγα παρ' πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
610 τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς ἀγῆς,
τεῦξε δὲ οἱ κόρυθα βριαρὴν κροτάφοις ἀραρυῖαν
καλὴν δαιδαλέην, ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἦκε,
τεῦξε δὲ οἱ κνημίδας ἑανοῦ κασσιτέροιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὄπλα κάμε κλυτὸς ἀμφιγυήεις,
615 μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν αἰείρας.
ἦ δ' ἴρηξ ὡς ἄλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόεντος
τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστοιο φέρουσα.

Ιλιάδος Τ'

-Τ- Ἡὼς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὀκεανοῖο ῥοάων
ὄρνυθ', ἴν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
ἦ δ' ἔς νῆας ἵκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
εὗρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὄν φίλον υἷον
5 κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
μύρονθ'· ἦ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο διὰ θεάων,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τέκνον ἐμόν τοῦτον μὲν ἔασομεν ἀχνύμενοί περ
κεῖσθαι, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
10 τῦνη δ' Ἡφαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο
καλὰ μάλ', οἷ' οὐ πῶ τις ἀνὴρ ὅμοιοσι φόρησεν.
ὥς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκε
πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη

15 ἄντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ὥς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος, ἐν δέ οἱ ὅσσε
δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὥς εἰ σέλας ἐξεφάανθεν·
τέρπετο δ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦσι τετάρπετο δαίδαλα λεύσσω

20 αὐτίκα μητέρα ἦν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
μητὲρ ἐμὴ τὰ μὲν ὄπλα θεὸς πόρην οἷ' ἐπιεικὲς
ἔργ' ἔμην ἀθανάτων, μὴ δὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι.
νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
δεῖδω μὴ μοι τόφρα Μενoitίου ἄλκιμον υἷον
25 μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλάς
εὐλάς ἐγγείνωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρόν,
ἐκ δ' αἰὼν πέφαται, κατὰ δὲ χρόα πάντα σαπήη.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
τέκνον μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
30 τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα
μυῖας, αἷ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν·
ἦν περ γὰρ κεῖταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν,
αἰεὶ τῷ γ' ἔσται χρός ἔμπεδος, ἦ καὶ ἀρείων.
ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἦρωας Ἀχαιοὺς
35 μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
αἰψα μάλ' ἔς πόλεμον θωρήσσεο, δύσειο δ' ἀλκήν.

ὥς ἄρα φωνήσασα μένος πολυθαρσὲς ἐνήκε,
Πατρόκλῳ δ' αὐτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρόν
στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χρῶς ἔμπεδος εἴη.
40 αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης δῖος Ἀχιλλεὺς
σμερδαλέα ἰάχων, ὦρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.
καὶ ῥ' οἱ περ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον
οἷ τε κυβερνήται καὶ ἔχον οἰήϊα νηῶν
καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν σίτοιο δοτῆρες,
45 καὶ μὴν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
ἔξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
τῷ δὲ δῦω σκάζοντε βάτην Ἄρεος θεράποντε
Τυδεΐδης τε μενεπτόλεμος καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
ἔγχει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρὰ·
50 κὰδ δὲ μετὰ πρῶτῃ ἀγορῇ ἴζοντο κιόντες.
αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἔλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
οὔτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκῆρεϊ δουρί.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἀλλίσθησαν Ἀχαιοί,
55 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς·
Ἄτρεΐδῃ ἦ ἄρ τι τὸδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
ἔπλετο σοὶ καὶ ἐμοί, ὅ τε νῶϊ περ ἀχνυμένω κῆρ
θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν εἵνεκα κούρης;
τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις ἰῶ
60 ἤματι τῷ ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Λυρνησὸν ὀλέσσας·
τῷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὀδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὔδας
δυσμενέων ὑπὸ χερσὶν ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.
Ἐκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι οἴω.
65 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ·
νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τί με χρῆ
ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
ὄτρυνον πόλεμον δὲ κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς,
70 ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίον ἐλθῶν
αἷ κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαύειν· ἀλλὰ τιν' οἴω
ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγησι
δηΐου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.
ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
75 μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλεΐωνος.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·
ᾧ φίλοι ἥρωες Δαναοὶ θεράποντες Ἄρης
ἔσταότος μὲν καλὸν ἀκούειν, οὐδὲ ἔοικεν

80 ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ ἐπισταμένῳ περ ἔοντι.
ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῶ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι
ἢ εἶποι· βλάβεται δὲ λιγύς περ ἑὼν ἀγορητής.
Πηλεΐδη μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
σύνθεσθ' Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος.
85 πολλάκι δὴ μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον
καὶ τέ με νεικείεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἰτίος εἶμι,
ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ ἠεροφοῖτις Ἐρινύς,
οἳ τέ μοι εἶν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην,
ἦματι τῷ ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
90 ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾶ.
πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντα ἀᾶται,
οὐλομένη· τῇ μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει
πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἦ γε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει
βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησε.
95 καὶ γὰρ δὴ νῦ ποτε Ζεὺς ἄσατο, τὸν περ ἄριστον
ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
Ἥρη θῆλυς ἐοῦσα δολοφροσύνης ἀπάτησεν,
ἦματι τῷ ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακληεῖην
Ἀλκμήνην τέξεσθαι ἐϋστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
100 ἦτοι ὃ γ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσι·
κέκλυτέ μευ πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναί,
ὄφρ' εἶπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγει.
σήμερον ἄνδρα φόως δὲ μογοστόκος Εἰλείθυια
ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει,
105 τῶν ἀνδρῶν γενεῆς οἳ θ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσί.
τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
ψευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μῦθῳ ἐπιθήσεις.
εἰ δ' ἄγε νῦν μοι ὄμοσον Ὀλύμπιε καρτερὸν ὄρκον,
ἦ μὲν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξειν
110 ὃς κεν ἐπ' ἦματι τῷδε πέση μετὰ ποσσὶ γυναικὸς
τῶν ἀνδρῶν οἳ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γενέθλης.
ὣς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὐ τι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
ἀλλ' ὄμοσεν μέγαν ὄρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
Ἥρη δ' αἶξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμπιοι,
115 καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἄργος Ἀχαικόν, ἐνθ' ἄρα ἤδη
ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο.
ἦ δ' ἐκύει φίλον υἱόν, ὃ δ' ἔβδομος ἐστήκει μείς·
ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φόως δὲ καὶ ἠλιτόμηνον ἔοντα,
Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' Εἰλειθυίας.
120 αὐτὴ δ' ἀγγελέουσα Δία Κρονίωνα προσηύδα·
Ζεῦ πάτερ ἀργικέραυνε ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
ἦδη ἀνήρ γέγον' ἐσθλὸς ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει

Εὐρουσθεὺς Σθενέλοιο πάϊς Περσηϊάδαο
σὸν γένος· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀνασέμεν Ἀργείοισιν.
125 ὡς φάτο, τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν·
αὐτίκα δ' εἶλ' Ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο
χῳόμενος φρεσὶν ἦσι, καὶ ὤμοσε καρτερόν ὄρκον
μή ποτ' ἐς Οὐλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
αὐτίς ἐλεύσεσθαι Ἄτην, ἢ πάντα ἀᾶται.
130 ὡς εἰπὼν ἔρριψεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
χειρὶ περιστρέψας· τάχα δ' ἴκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
τὴν αἰεὶ στενάχεσχ' ὄθ' ἐὸν φίλον υἱὸν ὀρῶτο
ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα ὑπ' Εὐρουσθῆος ἀέθλων.
ὡς καὶ ἐγὼν, ὅτε δ' αὐτε μέγας κορυθαίολος Ἴκτωρ
135 Ἀργείους ὀλέκεσκεν ἐπὶ πρυμνῆσι νέεσσιν,
οὐ δυνάμην λελαθέσθ' Ἄτης ἢ πρῶτον ἀάσθην.
ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην καὶ μεν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
ἄψ' ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα·
ἀλλ' ὄρσεν πόλεμον δὲ καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
140 δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχέμεν ὅσά τοι ἐλθῶν
χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον ἐπειγόμενός περ Ἄρηος,
δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες
οἴσουσ', ὄφρα ἴδηαι ὅ τοι μενοεικέα δώσω.
145 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἄτρεΐδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον
δῶρα μὲν αἶ κ' ἐθέλησθα παρασχέμεν, ὡς ἐπιεικὲς,
ἢ τ' ἐχέμεν παρὰ σοί· νῦν δὲ μνησώμεθα χάρμης
αἰψα μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας
150 οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον·
ὡς κέ τις αὐτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρῶτοισιν ἴδηται
ἔγχεϊ χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
ὣδὲ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
155 μὴ δ' οὕτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοεΐκελ' Ἀχιλλεῦ
νήστιας ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον υἱᾶς Ἀχαιῶν
Τρωσὶ μαχησομένους, ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
φύλοπις, εὐτ' ἂν πρῶτον ὀμιλήσωσι φάλαγγες
ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύση μένος ἀμφοτέροισιν.
160 ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς
σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἔστι καὶ ἀλκή.
οὐ γὰρ ἀνήρ προπᾶν ἤμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἄκμητος σίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι·
εἴ περ γὰρ θυμῷ γε μενοινάα πολεμίζειν,

165 ἀλλά τε λάθρη γυῖα βαρύνεται, ἡδὲ κιχάνει
δίψά τε καὶ λιμός, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι.
ὄς δέ κ' ἀνήρ οἴνοιο κορροσάμενος καὶ ἐδωδῆς
ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζη,
θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, οὐδέ τι γυῖα
170 πρὶν κάμνει πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο.
ἀλλ' ἄγε λαὸν μὲν σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
ὄπλεσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
οἰσέτω ἔς μέσσην ἀγορῆν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῆσιν ἰανθῆς.
175 ὀμνυέτω δέ τοι ὄρκον ἐν Ἀργείοισιν ἀναστάς
μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἡδὲ μιγῆναι·
ἢ θέμις ἐστὶν ἄναξ ἢ τ' ἀνδρῶν ἢ τε γυναικῶν·
καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσίν ἴλαος ἔστω.
αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω
180 πιεῖρη, ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχησθα.
Ἄτρεΐδῃ σὺ δ' ἔπειτα δικαιοτέρος καὶ ἐπ' ἄλλω
ἔσσεαι. οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆα
ἄνδρ' ἀπαρέσασθαι ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη.
τὸν δ' αὐτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
185 χαίρω σεῦ Λαερτιάδῃ τὸν μῦθον ἀκούσας·
ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα δίκαιο καὶ κατέλεξας.
ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμόσαι, κέλεται δέ με θυμός,
οὐδ' ἐπιορκήσω πρὸς δαίμονος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
μιμνέτω αὐτόθι τειὸς ἐπειγόμενός περ Ἄρηος·
190 μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρα κε δῶρα
ἐκ κλισίῃς ἔλθῃσι καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.
σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἡδὲ κελεύω·
κρινάμενος κούρητας ἀριστῆας Παναχαιῶν
δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν, ὅσσ' Ἀχιλῆϊ
195 χθιζὸν ὑπέστημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναικάς.
Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
κάπρον ἐτοιμασάτω ταμέειν Δί τ' Ἥελίω τε.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἄτρεΐδῃ κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον
200 ἄλλοτέ περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι,
ὅπποτε τις μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται
καὶ μένος οὐ τόσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσι.
νῦν δ' οἱ μὲν κέαται δεδαϊγμένοι, οὓς ἐδάμασσαν
Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν,
205 ὑμεῖς δ' ἐς βρωτῶν ὀτρύνετον· ἢ τ' ἂν ἐγωγε
νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν υἱᾶς Ἀχαιῶν
νήστιας ἀκμήνους, ἅμα δ' ἠελίω καταδύντι

τεύξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τεισαίμεθα λώβην.
πρὶν δ' οὐ πως ἂν ἔμοιγε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰεῖν
210 οὐ πόσις οὐδὲ βρῶσις ἐταίρου τεθνηῶτος
ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαϊγμένος ὄξεϊ χαλκῶ
κεῖται ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
μύρονται τό μοι οὐ τι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,
ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἷμα καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν.
215 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ Ἀχιλεῦ Πηλῆος υἱὲ μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
ἔγχει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί γε προβαλοίμην
πολλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα.
220 τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἑμοῖσιν.
αἰψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
ἧς τε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν,
ἄμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνησι τάλαντα
Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
225 γαστέρι δ' οὐ πως ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιοῦς·
λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἦματα πάντα
πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν ὅς κε θάνησι
νηλέα θυμὸν ἔχοντας ἐπ' ἦματι δακρῦσαντας·
230 ὅσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίπωνται
μεμνησθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμῆς αἰεὶ
ἔσσάμενοι χροῖ χαλκὸν ἀτειρέα. μηδέ τις ἄλλην
λαῶν ὄτρυντὸν ποτιδέγμενος ἰσχαναάσθω·
235 ἦδε γὰρ ὄτρυντὸς κακὸν ἔσσεται ὅς κε λίπηται
νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὀρμηθέντες
Τρῶσιν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
ἦ καὶ Νέστορος υἱᾶς ὀπάσσατο κυδαλίμοιο
Φυλεΐδην τε Μέγητα Θόαντά τε Μηριόνην τε
240 καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα καὶ Μελάνιππον·
βᾶν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
αὐτίκ' ἐπειθ' ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον·
ἑπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὓς οἱ ὑπέστη,
αἰθῶνας δὲ λέβητας ἐεῖκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
245 ἐκ δ' ἄγον αἰψα γυναικᾶς ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας
ἑπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην Βρισηΐδα καλλιπάρηον.
χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα
ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν.
καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἀγορῇ θέσαν, ἂν δ' Ἀγαμέμνων

250 ἴστατο· Ταλθύβιος δὲ θεῶν ἐναλίγκιος αὐδὴν
κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν.
Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
ἧ οἱ παρὰ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος Διὶ χεῖρας ἀνασχῶν
255 εὐχέτο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἶατο σιγῇ
Ἀργεῖοι κατὰ μοῖραν ἀκούοντες βασιλῆος.
εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος
Γῆ τε καὶ Ἥλιος καὶ Ἐρινύες, αἶθ' ὑπὸ γαῖαν
260 ἀνθρώπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόσση,
μὴ μὲν ἐγὼ κούρη Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπένεικα,
οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος οὔτε τευ ἄλλου.
ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῆσιν.
εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
265 πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν ὅτις σφ' ἀλίτηται ὁμόσσας.
ἧ καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλεῖ χαλκῶ.
τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἀλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
ῥῖψ' ἐπιδινήσας βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἀνστὰς Ἀργεῖοισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·
270 Ζεῦ πάτερ ἦ μεγάλας ἄτας ἀνδρεσσι διδοῖσθα·
οὐκ ἂν δὴ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσιν
Ἀτρεΐδης ὦρινε διαμπερές, οὐδέ κε κούρη
ἦγεν ἐμεῦ ἀέκοντος ἀμήχανος· ἀλλὰ ποθὶ Ζεὺς
ἦθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.
275 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα.
ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος,
δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
βᾶν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο.
280 καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας,
ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί.
Βρισηῖς δ' ἄρ' ἔπειτ' ἰκέλη χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ
ὡς ἴδε Πάτροκλον δεδαϊγμένον ὀξεί χαλκῶ,
ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσε
285 στήθεά τ' ἠδ' ἀπαλὴν δειρὴν ἰδὲ καλὰ πρόσωπα.
εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ εἰκυῖα θεῆσσι
Πάτροκλέ μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῶ
ζῶν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίῃθεν ἰούσα,
νῦν δέ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι ὄρχαμε λαῶν
290 ἄψ ἀνιοῦσ'· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεὶ.
ἄνδρα μὲν ᾧ ἔδοσαν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
εἶδον προὐτόλιος δεδαϊγμένον ὀξεί χαλκῶ,

τρειῖς τε κασιγνήτους, τούς μοι μία γείνατο μήτηρ,
κηδείους, οἳ πάντες ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον.
295 οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκύς Ἀχιλλεύς
ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
κλαίειν, ἀλλὰ μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
ἔς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι.
300 τῶ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηότα μείλιχον αἰεὶ.
ὡς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες
Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἐκάστη.
αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο
λισσόμενοι δειπνήσαι· ὁ δ' ἠρνεῖτο στεναχίζων·
305 λίσσομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλων ἐπιπείθεθ' ἑταίρων,
μὴ με πρὶν σίτοιο κελεύετε μηδὲ ποτῆτος
ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεὶ μ' ἄχος αἰνὸν ἰκάνει·
δύντα δ' ἔς ἥλιον μενέω καὶ τλήσομαι ἔμπης.
ὡς εἰπὼν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας,
310 δοιῶ δ' Ἀτρεΐδα μενέτην καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
Νέστωρ Ἰδομενεὺς τε γέρων θ' ἵππηλάτα Φοῖνιξ
τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
τέρπετο, πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἱματόεντος.
μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενείκατο φώνησέν τε·
315 ἦ ῥά νύ μοί ποτε καὶ σὺ δυσάμμορε φίλταθ' ἑταίρων
αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας
αἶψα καὶ ὀτραλέως, ὅποτε σπερχοῖατ' Ἀχαιοὶ
Τρῶσιν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν Ἄρηα.
νῦν δὲ σὺ μὲν κείσαι δεδαῖγμένος, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
320 ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος ἔνδον ἐόντων
σῆ ποθῆ· οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
ὅς που νῦν Φθίῃφι τέρεν κατὰ δάκρυν εἴβει
χίτεϊ τοιοῦδ' υἱός· ὁ δ' ἄλλοδαπῶ ἐνὶ δήμῳ
325 εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης Τρῶσιν πολεμίζω·
ἦ ἔ τὸν ὅς Σκύρῳ μοι ἐνὶ τρέφεται φίλος υἱός,
εἴ που ἔτι ζῶει γε Νεοπτόλεμος θεοειδής.
πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἐώλπει
οἶον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἀργεος ἵπποβότοιο
330 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίην δὲ νέεσθαι,
ὡς ἂν μοι τὸν παῖδα θεῆ ἐνὶ νηϊ μελαίνῃ
Σκυρόθεν ἔξαγάγοις καὶ οἱ δείξιας ἕκαστα
κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε καὶ ὑπερφεῖς μέγα δῶμα.
ἦδη γὰρ Πηλῆά γ' οἶομαι ἦ κατὰ πάμπαν

335 τεθνάμεν, ἢ που τυτθὸν ἔτι ζώντ' ἀκάχησθαι
γήραϊ τε στυγερῶ καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενον αἰεὶ
λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθηται.
ὡς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον·
340 μυρομένους δ' ἄρα τοὺς γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
αἰψὰ δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τέκνον ἐμόν, δὴ πάμπαν ἀποίχεται ἀνδρὸς ἔηρος.
ἦ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
κεῖνος ὃ γε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραϊράων
345 ἦσται ὀδυρόμενος ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
οἴχονται μετὰ δεῖπνον, ὃ δ' ἄκμηνος καὶ ἄπαστος.
ἀλλ' ἴθι οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
στάξον ἐνὶ στήθεσσι, ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἴκηται.
ὡς εἰπὼν ὄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
350 ἦ δ' ἄρπη εἵκυῖα τανυπτέρυγι λιγυφώνῳ
οὐρανοῦ ἐκκατεπᾶλτο δι' αἰθέρος. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
αὐτίκα θωρήσοντο κατὰ στρατόν· ἦ δ' Ἀχιλλῆϊ
νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
στάξ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀτερπῆς γούναθ' ἴκοιτο·
355 αὐτὴ δὲ πρὸς πατρός ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ
ῶχετο, τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται
ψυχραὶ ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο,
ὡς τότε ταρφειαὶ κόρυθες λαμπρὸν γανώωσαι
360 νηῶν ἐκφορέοντο καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
θώρηκές τε κραταιγύαλοι καὶ μείλινα δοῦρα.
αἶγλη δ' οὐρανὸν ἴκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθῶν
χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὄρνυτο ποσσὶν
ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς.
365 τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε, τῷ δὲ οἱ ὄσσε
λαμπέσθην ὡς εἶτε πυρὸς σέλας, ἐν δὲ οἱ ἦτορ
δῦν' ἄχος ἄτλητον· ὃ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων
δύσετο δῶρα θεοῦ, τὰ οἱ Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
370 καλὰς ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι δύνεν.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
εἶλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ' ἠϋτε μήνης.
375 ὡς δ' ὅτ' ἂν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτησι φανήη
καιομένοιο πυρός, τό τε καίεται ὑψόθ' ὄρεσφι
σταθμῶ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι

πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανε
380 καλοῦ δαιδαλέου· περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρας
κρατὶ θέτο βριαρῆν· ἥ δ' ἀστήρ ὡς ἀπέλαμπεν
ἵππουρις τρυφάλεια, περισσεύοντο δ' ἔθειραι
χρύσειαι, ἃς Ἦφαιστος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
πειρήθη δ' ἔο αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεύς,
385 εἰ οἱ ἐφαρμόσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα·
τῷ δ' εὖτε πτερὰ γίγνεται, ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.
ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρῷον ἐσπάσατ' ἔγχος
βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς·
390 Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν·
ἵππους δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ἀμφιέποντες
ζεύγνυον· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν, ἐν δὲ χαλινούς
γαμφηλῆς ἔβαλον, κατὰ δ' ἠνία τεῖναν ὀπίσσω
395 κολλητὸν ποτὶ δίφρον. ὁ δὲ μάλιστα φαεινὴν
χειρὶ λαβῶν ἀραρυῖαν ἐφ' ἵπποιον ἀνόρουσεν
Αὐτομέδων· ὀπιθεν δὲ κορυσάμενος βῆ Ἀχιλλεύς
τεύχεσι παμφαίνων ὡς τ' ἠλέκτωρ Ὑπερίων,
σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο·
400 Ἐάνθέ τε καὶ Βαλίε τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης
ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἠνιοχῆα
ἄψ Δαναῶν ἐς ὄμιλον ἐπεὶ χ' ἔωμεν πολέμοιο,
μηδ' ὡς Πάτροκλον λίπετ' αὐτόθι τεθνηῶτα.
τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφι προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
405 Ἐάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρῆατι· πᾶσα δὲ χαίτη
ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὐδας ἵκανεν·
αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
καὶ λῆην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
ἀλλὰ τοι ἐγγύθεν ἤμαρ ὀλέθριον· οὐδέ τοι ἡμεῖς
410 αἴτιοι, ἀλλὰ θεὸς τε μέγας καὶ Μοῖρα κραταιή.
οὐδὲ γὰρ ἡμετέρη βραδυτῆτί τε νωχελίη τε
Τρῶες ἀπ' ὤμοιιν Πατρόκλου τεύχε' ἔλοντο·
ἀλλὰ θεῶν ὄριστος, ὃν ἠῦκομος τέκε Λητώ,
ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἔκτορι κῦδος ἔδωκε.
415 νῶϊ δὲ καὶ κεν ἅμα πνοιῆ Ζεφύροιο θέοιμεν,
ἦν περ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
μόρσιμόν ἐστι θεῶν τε καὶ ἀνέρι ἴφι δαμῆναι.
ὡς ἄρα φωνήσαντος Ἐρινύες ἔσχεθον αὐδῆν.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·

420 Ἐάνθε τί μοι θάνατον μαντεύει; οὐδέ τί σε χρή.
εὖ νυ τὸ οἶδα καὶ αὐτὸς ὃ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι
νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
οὐ λήξω πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.
ἦ ῥα, καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

Ιλιάδος Υ'

-Υ- ὥς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσινι θωρήσσοντο
ἀμφὶ σὲ Πηλέος υἱὲ μάχης ἀκόρητον Ἀχαιοί,
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῶ πεδίοιο·
Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορῆν δὲ καλέσσαι
5 κρατὸς ἀπ' Οὐλύμποιο πολυπτύχου· ἦ δ' ἄρα πάντη
φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
οὔτε τις οὔν ποταμῶν ἀπέην νόσφ' Ὠκεανοῖο,
οὔτ' ἄρα νυμφάων αἴ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται
καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πῖσεα ποιήεντα.
10 ἔλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο
ξεστῆς αἰθούσῃσιν ἐνίζανον, ἃς Διὶ πατρὶ
Ἕφαιστος ποιήσεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.
ὥς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ'· οὐδ' ἔνοσίχθων
νηκούστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἀλὸς ἦλθε μετ' αὐτούς,
15 ἴξε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν·
τίπτ' αὐτ' ἀργικέραυνε θεοὺς ἀγορῆν δὲ κάλεσσας;
ἦ τι περὶ Τρῶων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηε.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
20 ἔγνωσ ἔννοσίγαιε ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν
ῶν ἔνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι ὀλλύμενοί περ.
ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμποιο
ἦμενος, ἔνθ' ὀρώων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
ἔρχεσθ' ὄφρ' ἂν ἴκησθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
25 ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ' ὅπη νόος ἐστὶν ἐκάστου.
εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρῶεσσι μαχεῖται
οὐδὲ μίνυνθ' ἔξουσι ποδώκεα Πηλεΐωνα.
καὶ δέ τί μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὀρῶντες·
νῦν δ' ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἐταίρου χάεται αἰνῶς
30 δεῖδω μὴ καὶ τεῖχος ὑπέρομορον ἐξαλαπάξῃ.
ὥς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίσστον ἔγειρε.
βᾶν δ' ἴμεναι πόλεμον δὲ θεοὶ δίχα θυμὸν ἔχοντες·
Ἕρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
ἠδὲ Ποσειδάων γαιήοχος ἠδ' ἔριούνης
35 Ἑρμείας, ὃς ἐπὶ φρεσὶ πευκαλίμησι κέκασται·
Ἕφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε σθένει βλεμεαίνων
χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥῶοντο ἀρραιαί.

ἐς δὲ Τρῶας Ἄρης κορυθαίολος, αὐτὰρ ἄμ' αὐτῷ
Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἠδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
40 Λητώ τε Ξάνθος τε φιλομειδῆς τ' Ἀφροδίτη.
εἶος μὲν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
τεῖος Ἀχαιοὶ μὲν μέγα κύδανον, οὔνεκ' Ἀχιλλεὺς
ἔξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον
45 δειδιότας, ὅθ' ὄρῳντο ποδώκεα Πηλεΐωνα
τεύχεσι λαμπόμενον βροτολοιγῷ ἴσον Ἄρηϊ.
αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὄμιλον Ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν,
ᾧρτο δ' Ἔρις κρατερὴ λαοσσόος, αὔε δ' Ἀθήνη
σταῖσ' ὅτε μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός,
50 ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν αὔτει.
αὔε δ' Ἄρης ἐτέρωθεν ἐρεμνῆ λαίλαπι ἴσος
ὄξυ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων,
ἄλλοτε παρ Σιμόεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνη.
ὡς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες
55 σύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγγυντο βαρεῖαν·
δεινὸν δὲ βρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
ὑψόθεν· αὐτὰρ νέρθε Ποσειδάων ἐτίναξε
γαῖαν ἀπειρεσίην ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
πάντες δ' ἔσσειοντο πόδες πολυπίδακος Ἴδης
60 καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
ἔδειςεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Αἰδωνεύς,
δείσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο καὶ ἴαχε, μὴ οἱ ὑπερθε
γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανεῖη
65 σμερδαλέ' εὐρώεντα, τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ·
τόσσοι ἄρα κτύπος ᾧρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
ἦτοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
ἴστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος ἔχων ἰὰ πτερόεντα,
ἄντα δ' Ἐνυαλίῳ θεᾷ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
70 Ἥρη δ' ἀντέστη χρυσηλάκατος κελαδεινὴ
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα κασιγνήτη ἑκάτοιο·
Λητοῖ δ' ἀντέστη σῶκος ἐριούνιος Ἑρμῆς,
ἄντα δ' ἄρ' Ἥφαιστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
ὄν Ξάνθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.
75 ὡς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἔκτορος ἄντα μάλιστα λιλαίετο δῦναι ὄμιλον
Πριαμίδεω· τοῦ γὰρ ῥα μάλιστ' ἔθυμὸς ἀνώγει
αἵματος ἄσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
Αἰνεΐαν δ' ἰθὺς λαοσσόος ᾧρσεν Ἀπόλλων

80 ἀντία Πηλεΐωνος, ἐνῆκε δέ οἱ μένος ἦϋ·
υἱεῖ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἶσατο φωνήν·
τῷ μιν εἰσιάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Αἰνεΐα Τρώων βουληφόρε ποῦ τοι ἀπειλαὶ
ἀς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπίσχεο οἰνοποτάζων
85 Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος ἐναντίβιον πολεμίξειν;
τὸν δ' αὐτ' Αἰνεΐας ἀπαμειβόμενος προσέειπε·
Πριαμίδη τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις
ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;
οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλῆος
90 στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν
ἐξ Ἴδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρησι,
πέρσε δὲ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
εἰρῦσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γούνα.
ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
95 ἦ οἱ πρόσθεν ἰούσα τίθει φάος ἠδ' ἐκέλευεν
ἔγχεϊ χαλκείῳ Λέλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.
τὼ οὐκ ἔστ' Ἀχιλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
αἰεὶ γὰρ πάρα εἷς γε θεῶν ὅς λαιγὸν ἀμύνει.
καὶ δ' ἄλλως τοῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει
100 πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθέμεν. εἰ δὲ θεὸς περ
ἴσον τείνειεν πολέμου τέλος, οὐ κε μάλα ῥέα
νικήσει, οὐδ' εἰ παγχάλκεος εὐχεται εἶναι.
τὸν δ' αὐτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
ἦρως ἀλλ' ἄγε καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτησιν
105 εὐχεο· καὶ δὲ σέ φασι Διὸς κούρης Ἀφροδίτης
ἐκγεγάμεν, κείνος δὲ χερείονος ἐκ θεοῦ ἐστίν·
ἦ μὲν γὰρ Διὸς ἐσθ', ἦ δ' ἐξ ἀλίοιο γέροντος.
ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδὲ σε πάμπαν
λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ.
110 ὣς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαιο πάϊς λευκώλενον Ἴηρην
ἀντία Πηλεΐωνος ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
ἦ δ' ἄμυδις στήσασα θεοὺς μετὰ μῦθον ἔειπε·
115 φράζεσθον δὴ σφῶϊ Ποσειδάον καὶ Ἀθήνη
ἐν φρεσὶν ὑμετέρησιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
Αἰνεΐας ὄδ' ἔβη κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ
ἀντία Πηλεΐωνος, ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.
ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσω
120 αὐτόθεν, ἦ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλῆϊ
παρσταίη, δοίη δὲ κράτος μέγα, μηδὲ τι θυμῷ
δευέσθω, ἵνα εἰδῆ ὅ μιν φιλέουσιν ἄριστοι

ἀθανάτων, οἳ δ' αὖτ' ἀνεμώλιοι οἳ τὸ πάρος περ
Τρῶσιν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δηϊοτήτα.
125 πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιώοντες
τῆσδε μάχης, ἵνα μὴ τι μετὰ Τρῶεσσι πάθῃσι
σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται ἄσσά οἱ αἴσα
γιγνομένῳ ἐπένησε λίνῳ ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκ πεύσεται ὀμφῆς
130 δεῖσεν ἔπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ
ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἥρη μὴ χαλέπαινε παρ' ἐκ νόον· οὐδέ τί σε χρὴ.
οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι θεοὺς ἔριδι ξυνελάσσαι
135 ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰμεν·
ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κιόντες
ἐκ πάτου ἐς σκοπιήν, πόλεμος δ' ἄνδρεςσι μελήσει.
εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἢ Ἀχιλῆ' ἴσχωσι καὶ οὐκ εἰῶσι μάχεσθαι,
140 αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόθι νεῖκος ὀρεῖται
φυλόπιδος· μάλα δ' ὦκα διακρινθέντας οἷῳ
ἄψ' ἴμεν Οὐλύμπον δὲ θεῶν μεθ' ὀμήγουριν ἄλλων
ἡμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀναγκαίηφι δαμέντας.
ὥς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο κυανοχαίτης
145 τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο
ὑψηλόν, τό ρά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγῶν ἀλέαιτο,
ὀππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἠϊόνος πεδῖον δέ.
ἐνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔξετο καὶ θεοὶ ἄλλοι,
150 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὤμοισιν ἔσαντο·
οἳ δ' ἐτέρωσε καθίζον ἐπ' ὄφρῦσι Καλλικολώνης
ἀμφὶ σὲ ἦε Φοῖβε καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.
ὥς οἳ μὲν ῥ' ἐκάτερθε καθήατο μητιόωντες
βουλᾶς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
155 ὄκνεον ἀμφοτέρω, Ζεὺς δ' ἡμενος ὕψι κέλευε.
τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδῖον καὶ λάμπετο χαλκῶ
ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσι
ὀρνυμένων ἄμυδις. δύο δ' ἄνδρες ἔξοχ' ἄριστοι
ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι
160 Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει
νευστάζων κόρυθι βριαρῆ· ἀτὰρ ἀσπίδα θοῦριν
πρόσθεν ἔχε στέρνοιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
Πηλεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο λέων ὥς

165 σίντης, ὄν τε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμάασιν
ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίζων
ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηϊθῶν αἰζηῶν
δουρὶ βάλη ἑάλῃ τε χανῶν, περὶ τ' ἀφρὸς ὀδόντας
γίγνεται, ἐν δέ τέ οἱ κραδίη στένει ἄλκιμον ἦτορ,
170 οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν
μαστίεται, ἐξ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι,
γλαυκιῶν δ' ἰθὺς φέρεται μένει, ἦν τινα πέφνη
ἀνδρῶν, ἢ αὐτὸς φθίεται πρῶτῳ ἐν ὀμίλῳ
ὥς Ἀχιλῆ' ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
175 ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνεΐαο.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Αἰνεΐα τί σὺ τόσσον ὀμίλου πολλὸν ἐπελθῶν
ἔστης; ἢ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει
180 ἐλπόμενον Τρῶεσσιν ἀνάξειν ἵπποδάμοισι
τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴ κεν ἔμ' ἐξεναρίζης,
οὐ τοι τοῦνεκά γε Πριάμος γέρας ἐν χερσὶ θήσει·
εἰσὶν γάρ οἱ παῖδες, ὁ δ' ἐμπεδος οὐδ' ἀεσίφρων.
ἢ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων
185 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμῃαι
αἶ κεν ἐμὲ κτείνης; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξειν.
ἦδη μὲν σέ γέ φημι καὶ ἄλλοτε δουρὶ φοβῆσαι.
ἢ οὐ μέμνη ὅτε πέρ σε βοῶν ἄπο μοῦνον ἐόντα
σεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσι
190 καρπαλίμως; τότε δ' οὐ τι μετατροπαλίζεο φεύγων.
ἔνθεν δ' ἐς Λυρνησοδὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
πέρσα μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρί,
ληϊάδας δὲ γυναικας ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας
ἦγον· ἀτὰρ σὲ Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
195 ἀλλ' οὐ νῦν ἐρύεσθαι ὀϊομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
βάλλεαι· ἀλλὰ σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
ἐς πληθὺν ἰέναι, μῆδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο,
πρὶν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νῆπιος ἔγνω.
τὸν δ' αὖτ' Αἰνεΐας ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
200 Πηλεΐδη μὴ δὴ ἐπέεσσί με νηπύτιον ὡς
ἔλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
ἦμὲν κερτομίας ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.
ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεήν, ἴδμεν δὲ τοκῆας
πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
205 ὄψει δ' οὐτ' ἄρ' πω σὺ ἐμοὺς ἴδες οὐτ' ἄρ' ἐγὼ σοὺς.
φασὶ σὲ μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος καλλιπλοκάμου ἁλοσύδνης·

αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίισαο
εὐχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοί ἐστ' Ἀφροδίτη·
210 τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύσονται
σήμερον· οὐ γάρ φημ' ἐπέεσσί γε νηπυτίοισιν
ᾧδε διακρινθέντε μάχης ἐξαπονέεσθαι.
εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' ἐῦ εἰδῆς
ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασι·
215 Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς,
κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὐ πω Ἴλιος ἰρή
ἐν πεδίῳ πεπόλιστο πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾤκεον πολυπίδακος Ἴδης.
Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
220 ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
τοῦ τρισχίλια ἵπποι ἔλος κάτα βουκολέοντο
θήλειαι, πῶλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσι.
τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων,
ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτη·
225 αἰ δ' ὑποκυσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πῶλους.
αἰ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν,
ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θεὸν οὐδὲ κατέκλων·
ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἀλὸς πολιοῖο θέεσκον.
230 Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσιν ἄνακτα·
Τρῶος δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο
Ἴλος τ' Ἀσσάρακός τε καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεῦειν
235 κάλλεος εἴνεκα οἷο ἴν' ἀθανάτοισι μετεΐη.
Ἴλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα·
Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο Πριάμόν τε
Λάμπόν τε Κλυτίον θ' Ἴκετάονά τ' ὄζον Ἀρης·
Ἀσσάρακος δὲ Κάπυν, ὃ δ' ἄρ' Ἀγχίισην τέκε παῖδα·
240 αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίισης, Πριάμος δ' ἔτεχ' Ἐκτορα δῖον.
ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.
Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε
ὅππως κεν ἐθέλησιν· ὃ γὰρ κάρτιστος ἀπάντων.
ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὧς
245 ἔσταότ' ἐν μέσση ὑσμίνῃ δηϊοτήτος.
ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὄνειδεα μυθήσασθαι
πολλὰ μάλ', οὐδ' ἂν νηῦς ἐκατόζυγος ἄχθος ἄροιτο.
στρεπτή δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἔνι μῦθοι
παντοῖοι, ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.

250 ὄπποϊόν κ' εἶπησθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις.
ἀλλὰ τί ἦ ἔριδας καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη
νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον ὥς τε γυναῖκας,
αἶ τε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
νεικεῦσ' ἀλλήλησι μέσην ἐς ἄγυιαν ἰοῦσαι
255 πόλλ' ἔτεά τε καὶ οὐκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει.
ἀλκῆς δ' οὐ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα
πρὶν χαλκῶ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.
ἦ ῥα καὶ ἐν δεινῶ σάκει ἤλασεν ὄβριμον ἔγχος
260 σμερδαλέω· μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δουρὸς ἀκωκῆ.
Πηλεΐδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ἔο χειρὶ παχείη
ἔσχετο ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
ῥέα διελεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαιο
νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
265 ὥς οὐ ῥῆϊδι' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα
ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι οὐδ' ὑποεῖκειν.
οὐδὲ τότ' Αἰνείαιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
ἀλλὰ δῶ μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἶ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
270 ἦσαν, ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε κυλλοποδίων,
τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' ἔνδοθι κασσιτέροιο,
τὴν δὲ μίαν χρυσοῦν, τῇ ῥ' ἔσχετο μείλινον ἔγχος.
δεύτερος αὐτ' Ἀχιλεὺς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Αἰνείαιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔϊσην
275 ἄντυγ' ὑπο πρῶτην, ἣ λεπτότατος θέε χαλκός,
λεπτοτάτη δ' ἐπέην ῥίνος βοός· ἦ δὲ διὰ πρὸ
Πηλιάς ἦϊξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς.
Αἰνείας δ' ἐάλη καὶ ἀπὸ ἔθεν ἀσπίδ' ἀνέσχε
δείσας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
280 ἔστη ἰεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους
ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὃ δ' ἀλευάμενος δόρου μακρὸν
ἔστη, κὰδ δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσι,
ταρβήσας ὃ οἱ ἄγχι πάγη βέλος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἐμμεμαῶς ἐπόρουσεν ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξυ
285 σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
οἴοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὃ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
ἐνθά κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
ἣ κόρουθ' ἠὲ σάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
290 τὸν δὲ κε Πηλεΐδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα,
εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν·

ὦ πόποι ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαο,
ὅς τάχα Πηλεΐωνι δαμείς Ἄϊδος δὲ κάτεισι
295 πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο
νήπιος, οὐδέ τί οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.
ἀλλὰ τί ἦ νῦν οὗτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει
μὰ ψ ἔνεκ' ἄλλοτριῶν ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
δῶρα θεοῖσι δίδωσι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
300 ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ὑπέκ θανάτου ἀγάγωμεν,
μὴ πως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἶ κεν Ἀχιλλεύς
τόνδε κατακτείνει· μόριμον δέ οἱ ἔστ' ἀλέασθαι,
ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων
305 οἱ ἔθεν ἐξεγένοντο γυναικῶν τε θνητῶν.
ἤδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἔχθηρε Κρονίων·
νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει
καὶ παίδων παῖδες, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
310 ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῆσι νόησον
Αἰνείαν ἢ κέν μιν ἐρύσσειαι ἢ κεν ἐάσης
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμήμεναι, ἐσθλὸν ἔοντα.
ἦτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολέας ὠμόσσαμεν ὄρκους
πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
315 μὴ ποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἡμᾶρ,
μηδ' ὀπότ' ἂν Τροίη μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται
καιομένη, καίωσι δ' ἀρήϊοι υἱεὶς Ἀχαιῶν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
βῆ ῥ' ἵμεν ἂν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
320 ἴξε δ' ὄθ' Αἰνείας ἠδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς.
αὐτίκα τῶ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελίην εὐχαλκον
ἀσπίδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνείαο·
καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἔθηκεν,
325 Αἰνείαν δ' ἔσσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς' αἰείρας.
πολλὰς δὲ στίχας ἠρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
Αἰνείας ὑπερᾶλτο θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας,
ἴξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυαἰκὸς πολέμοιο,
ἔνθά τε Καύκωνες πόλεμον μέτα θωρήσσοντο.
330 τῶ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἰνεία, τίς σ' ὦδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι,
ὅς σεῦ ἅμα κρείσσων καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;

335 ἄλλ' ἀναχωρῆσαι ὅτε κεν συμβλήσεται αὐτῶ,
μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσαφίκηαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη,
θαρσῆσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρῶτοισι μάχεσθαι·
οὐ μὲν γὰρ τίς σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρίξει.
340 ὣς εἰπὼν λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἀχλὺν
θεσπεσίην· ὃ δ' ἔπειτα μέγ' ἔξιδεν ὀφθαλμοῖσιν,
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν·
ὦ πόποι ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·
345 ἔγχος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονός, οὐδέ τι φῶτα
λεύσσω, τῶ ἐφέηκα κατακτάμεναι μενεαίνων.
ἦ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἦεν· ἀτὰρ μιν ἔφην μάψ αὐτῶς εὐχετάσθαι.
ἐρρέτω· οὐ οἶ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
350 ἔσσεται, ὅς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο.
ἄλλ' ἄγε δὴ Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας
τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθῶν.
ἦ, καὶ ἐπὶ στίχας ἄλτο, κέλευε δὲ φωτὶ ἐκάστω·
μηκέτι νῦν Τρώων ἐκάς ἔστατε δῖοι Ἀχαιοί,
355 ἄλλ' ἄγ' ἀνῆρ ἄντ' ἀνδρὸς ἴτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι.
ἀργαλέον δέ μοι ἔστι καὶ ἰφθίμῳ περ ἑόντι
τοσοῦσδ' ἀνθρώπους ἐφέπειν καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
οὐδέ κ' Ἄρης, ὅς περ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
τοσσησδ' ὑσμίνης ἐφέποι στόμα καὶ πονέοιτο·
360 ἄλλ' ὅσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε ποσίν τε
καὶ σθένει, οὐ μ' ἔτι φημὶ μεθησέμεν οὐδ' ἠβαιόν,
ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἶμι διαμπερές, οὐδέ τιν' οἴω
Τρώων χαιρήσειν, ὅς τις σχεδὸν ἔγχος ἔλθη.
ὣς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ
365 κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἴμεναι ἄντ' Ἀχιλῆος·
Τρῶες ὑπέρθυμοι μὴ δεΐδιτε Πηλεΐωνα.
καὶ κεν ἐγὼ ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην,
ἔγχεϊ δ' ἀργαλέον, ἐπεὶ ἦ πολὺν φέρτεροί εἰσιν.
οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,
370 ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺ κολούει.
τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι καὶ εἰ πυρὶ χειῖρας ἔοικεν,
εἰ πυρὶ χειῖρας ἔοικε, μένος δ' αἶθωνι σιδήρῳ.
ὣς φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' ἀντίοι ἔγχε' ἄειραν
Τρῶες τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὦρτο δ' αὐτή.
375 καὶ τότε ἄρ' Ἔκτορα εἶπε παραστάς Φοῖβος Απόλλων·
Ἔκτορ μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆϊ προμάχιζε,
ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,

μή πώς σ' ἤε βάλη ἤε σχεδὸν ἄορι τύψη.
ὡς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτις ἐδύσετο οὐλαμὸν ἀνδρῶν
380 ταρβήσας, ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ὅπα φωνήσαντος.
ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρώεσσι θόρε φρεσὶν εἰμένος ἀλκὴν
σμερδαλέα ἰάχων, πρῶτον δ' ἔλεν Ἴφιτίωνα
ἔσθλὸν Ὀτρυντεΐδην πολέων ἡγήτορα λαῶν,
ὄν νύμφη τέκε νηῖς Ὀτρυντηῖ πτολιπόρθω
385 Τμῶλω ὑπο νιφόεντι ὕδης ἐν πίονι δήμῳ
τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεὺς
μέσσην κακ κεφαλὴν· ἦ δ' ἀνδριχα πᾶσα κεάσθη,
δούπησεν δὲ πεσῶν, ὃ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεὺς·
κεῖσαι Ὀτρυντεΐδη πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
390 ἐνθάδε τοι θάνατος, γενεὴ δέ τοι ἔστ' ἐπὶ λίμνη
Γυγαίη, ὅθι τοι τέμενος πατρῴϊόν ἐστιν
Ἕλλω ἐπ' ἰχθυόεντι καὶ Ἐρμῳ δινήεντι.
ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις दाτέοντο
395 πρώτη ἐν ὑσμίνῃ· ὃ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα
ἔσθλὸν ἀλεξητῆρα μάχης Ἀντήνορος υἷον
νύξε κατὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρήου.
οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
αἰχμὴ ἰεμένη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
400 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα.
Ἴπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων αἵξαντα
πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μετάφρενον οὐτάσε δουρί.
αὐτὰρ ὃ θυμὸν αἴσθε καὶ ἤρυγεν, ὡς ὅτε ταῦρος
ἤρυγεν ἐλκόμενος Ἐλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα
405 κούρων ἐλκόντων· γάνυται δὲ τε τοῖς ἐνοσίχθων·
ὡς ἄρα τὸν γ' ἐρυγόντα λίπ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ·
αὐτὰρ ὃ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
Πριαμίδην. τὸν δ' οὐ τι πατὴρ εἶασκε μάχεσθαι,
οὐνεκά οἱ μετὰ παισὶ νεώτατος ἔσκε γόνιοι,
410 καὶ οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα
δὴ τότε νηπιέησι ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων
θῦνε διὰ προμάχων, εἶος φίλον ὤλεσε θυμόν.
τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
νῶτα παραῖσσοντος, ὅθι ζωστήρης ὄχηες
415 χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλόος ἦντετο θώρηξ·
ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμῆ,
γνῦξ δ' ἔριπ' οἰμώξας, νεφέλη δὲ μιν ἀμφεκάλυψε
κυανέη, προτὶ οἱ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθεῖς.
Ἐκτωρ δ' ὡς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον

420 ἔντερα χερσὶν ἔχοντα λιαζόμενον ποτὶ γαίῃ
κάρ ῥά οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
δηρὸν ἑκάς στρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλῆϊ
ὄξυ δόρου κραδάων φλογὶ εἵκελος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ὡς εἶδ', ὡς ἀνεπᾶλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα·
425 ἐγγὺς ἀνήρ ὃς ἐμόν γε μάλιστ' ἐσεμάσατο θυμόν,
ὅς μοι ἑταῖρον ἔπεφνε τετιμένον· οὐδ' ἂν ἔτι δὴν
ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.
ἦ, καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἔκτορα δῖον·
ἄσσον ἴθ' ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἴκηαι.
430 τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
Πηλεΐδη μὴ δὴ ἐπέεσσὶ με νηπύτιον ὡς
ἔλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
ἡμὲν κερτομίας ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.
οἶδα δ' ὅτι σὺ μὲν ἐσθλός, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων.
435 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
αἶ κέ σε χειρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμόν ἔλωμαι
δουρὶ βαλὼν, ἐπεὶ ἦ καὶ ἐμόν βέλος ὄξυ πάροιθεν.
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δόρου, καὶ τό γ' Ἀθήνη
πνοιῆ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο
440 ἦκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἄψ ἴκεθ' Ἔκτορα δῖον,
αὐτοῦ δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἐμμεμαῶς ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
ῥεῖα μάλ' ὡς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῆ.
445 τρεῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
ἔγχεϊ χαλκείῳ, τρεῖς δ' ἠέρα τύψε βαθειᾶν.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέεσσυτο δαίμονι ἴσος,
δεινὰ δ' ὀμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
450 ἦλθε κακόν· νῦν αὐτὲ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ᾧ μέλλεις εὐχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
ἦ θὴν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
εἴ πού τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστι.
νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὄν κε κιχείω.
455 ὡς εἰπὼν Δρύοπ' οὔτα κατ' ἀνχένα μέσσον ἄκοντι·
ἦριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν· ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασε,
Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην ἠῦν τε μέγαν τε
κάγ γόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε. τὸν μὲν ἔπειτα
οὐτάζων ξίφει μεγάλῳ ἐξαίνυτο θυμόν·
460 αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον υἱε Βίαντος
ἄμφω ἐφορμηθεὶς ἐξ ἵππων ὤσε χαμᾶζε,
τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.

Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην, ὃ μὲν ἀντίος ἤλυθε γούνων,
εἶ πῶς εὐ πεφίδοιτο λαβῶν καὶ ζῶν ἀφείη
465 μῆδ' κατακτείνειεν ὀμηλικὴν ἐλεήσας,
νήπιος, οὐδὲ τὸ ἤδη ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν οὐδ' ἀγανόφρων,
ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαῶς· ὃ μὲν ἤπτετο χεῖρεσι γούνων
ἰέμενος λίσσεσθ', ὃ δὲ φασγάνῳ οὔτα καθ' ἦπαρ·
470 ἐκ δὲ οἱ ἦπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ
κόλπον ἐνέπλησεν· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε
θυμοῦ δευόμενον· ὃ δὲ Μούλιον οὔτα παραστάς
δουρὶ κατ' οὔς· εἶθαρ δὲ δι' οὔατος ἤλθ' ἐτέροιο
αἰχμῇ χαλκείῃ· ὃ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἐχεκλον
475 μέσσην κὰκ κεφαλὴν ξίφει ἤλασε κωπήεντι,
πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες
ἀγκῶνος, τῇ τὸν γε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
480 αἰχμῇ χαλκείῃ· ὃ δὲ μιν μένε χεῖρα βαρυνθεὶς
πρόσθ' ὀρόων θάνατον· ὃ δὲ φασγάνῳ ἀχένα θείνας
τῆλ' αὐτῇ πῆληκι κάρη βάλε· μυελὸς αὐτε
σφονδυλίων ἔκπαλθ', ὃ δ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο τανυσθεὶς.
αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' ἰέναι μετ' ἀμύμονα Πείρεω υἱὸν
485 Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρηκῆς ἐριβῶλακος εἰληλούθει·
τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγη δ' ἐν νηδυί χαλκός,
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων· ὃ δ' Ἀρηϊθοῦν θεράποντα
ἄψ ἵππους στρέψαντα μετάφρενον ὀξεῖ δουρὶ
νύξ', ἀπὸ δ' ἄρματος ὤσε· κυκλήθησαν δὲ οἱ ἵπποι.
490 ὥς δ' ἀναμαιμάει βαθέ' ἄγκεα θεσπιδαῆς πῦρ
οὔρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,
πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει,
ὥς ὃ γε πάντη θῦνε σὺν ἔγχεϊ δαίμονι ἴσος
κτεινομένους ἐφέπων· ῥέε δ' αἷματι γαῖα μέλαινα.
495 ὥς δ' ὅτε τις ζεύξη βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους
τριβέμεναι κρῖ λευκὸν εὐκτιμένην ἐν ἀλωῇ,
ῥίμφά τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων,
ὥς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
στεῖβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἷματι δ' ἄξων
500 νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἰ περὶ δίφρον,
ἄς ἄρ' ἀφ' ἵππειων ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον
αἶ τ' ἀπ' ἐπισώτρων· ὃ δὲ ἴετο κῦδος ἀρέσθαι
Πηλεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

Ιλιάδος Φ'

-Φ- ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον ἐϋρρεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
ἔνθα διατμήξας τοὺς μὲν πεδίον δὲ δίωκε
πρὸς πόλιν, ἣ περ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο
5 ἤματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνεται φαίδιμος Ἔκτωρ·
τῇ ῥ' οἳ γε προχέοντο πεφυζότες, ἠέρα δ' Ἥρη
πίτνα πρόσθε βαθεῖαν ἐρυκέμεν· ἡμίσεες δὲ
ἔς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύροον ἀργυροδίην,
ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
10 ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἴαχον· οἳ δ' ἀλαλητῶ
ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα ἐλισσόμενοι περὶ δίνας.
ὡς δ' ὄθ' ὑπὸ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται
φευγέμεναι ποταμὸν δέ· τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδωρ·
15 ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος
πλήτο ῥόος κελάδων ἐπιμιξέειππων τε καὶ ἀνδρῶν.
αὐτὰρ ὁ διογενῆς δόρου μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθη
κεκλιμένον μυρικήσιν, ὃ δ' ἔσθορε δαίμονι ἴσος
φάσγανον οἶον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα,
20 τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὄρνυτ' ἀεικῆς
ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἶματι ὕδωρ.
ὡς δ' ὑπὸ δελφίνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι
φεύγοντες πιμπλάσι μυχὸς λιμένος εὐόρμου
δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει ὃν κε λάβησιν·
25 ὡς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα
πτώσσον ὑπὸ κρημνούς. ὃ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
ζωὸς ἐκ ποταμοῖο δώδεκα λέξατο κούρους
ποινήν Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντος·
τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας ἠὔτε νεβρούς,
30 δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐϋτμήτοισιν ἱμάσι,
τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσι,
δῶκε δ' ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε δαιζέμεναι μενεαίνων.
ἔνθ' οὐκ Πριάμοιο συνήντετο Δαρδανίδαο
35 ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι Λυκάονι, τὸν ῥά ποτ' αὐτὸς
ἦγε λαβῶν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς οὐκ ἐθέλοντα
ἐννύχιος προμολών· ὃ δ' ἐρινεὸν ὀξεῖ χαλκῶ

τάμνε νέους ὄρηκας, ἴν' ἄρματος ἄντυγες εἶεν·
τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς.
40 καὶ τότε μὲν μιν Λῆμνον εὐκτιμένην ἐπέρασσε
νηυσὶν ἄγων, ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκε
κεῖθεν δὲ ξεινὸς μιν ἐλύσατο πολλὰ δ' ἔδωκεν
Ἴμβριος Ἡετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
ἔνθεν ὑπεκπροφυγῶν πατρῷϊον ἵκετο δῶμα.
45 ἔνδεκα δ' ἡματα θυμὸν ἐτέρπετο οἴσι φίλοισιν
ἐλθῶν ἐκ Λήμνοιο· δυωδεκάτη δέ μιν αὖτις
χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλε
πέμψειν εἰς Αἴδαο καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
50 γυμνὸν ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος,
ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τείρε γὰρ ἰδρῶς
φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν·
ὦ πόποι ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·
55 ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες οὐς περ ἔπεφνον
αὖτις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος,
οἶον δὴ καὶ ὄδ' ἦλθε φυγῶν ὑπο νηλεὲς ἡμαρ
Λῆμνον ἐς ἠγαθήην πεπερημένος· οὐδέ μιν ἔσχε
πόντος ἀλὸς πολιῆς, ὃ πολέας ἀέκοντας ἐρύκει.
60 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο
γεύσεται, ὄφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ δαείω
ἦ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἦ μιν ἐρύξει
γῆ φυσίζοος, ἦ τε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.
ὦς ὄρμαινε μένων· ὃ δὲ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπῶς
65 γούνων ἄψασθαι μεμαῶς, περὶ δ' ἠθέλε θυμῷ
ἐκφυγῆεν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν.
ἦτοι ὃ μὲν δόρου μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεύς
οὐτάμεναι μεμαῶς, ὃ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων
κύψας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
70 ἔσθη ἰεμένη χροὸς ἄμεναι ἀνδρομέοιο.
αὐτὰρ ὃ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἐλῶν ἐλλίσσετο γούνων,
τῇ δ' ἐτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον οὐδὲ μεθίει·
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
γουννοῦμαι σ' Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο καὶ μ' ἐλέησον·
75 ἀντί τοί εἰμ' ἰκέταο διοτρεφὲς αἰδοίοιο·
πὰρ γὰρ σοὶ πρῶτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν
ἡματι τῷ ὅτε μ' εἶλες εὐκτιμένην ἐν ἀλωῇ,
καὶ μ' ἐπέρασσας ἀνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε
Λῆμνον ἐς ἠγαθήην, ἑκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον.

80 νῦν δὲ λύμην τρις τόσσα πορών· ἤως δέ μοί ἐστιν
ἦδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα
πολλὰ παθῶν· νῦν αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν ἔθηκε
μοῖρ' ὀλοή· μέλλω που ἀπεχθέσθαι Διὶ πατρί,
ὅς με σοὶ αὖτις δῶκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ
85 γείνατο Λαοθόη θυγάτηρ Ἄλταο γέροντος
Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει
Πήδασον αἰπήεσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόεντι.
τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πριάμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
τῆς δὲ δύω γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις,
90 ἦτοι τὸν πρότοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας
ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξείῃ δουρί·
νῦν δὲ δὴ ἐνθάδ' ἐμοὶ κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ οἴω
σὰς χειρὰς φεῦξεσθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
95 μὴ με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογαστριος Ἐκτορός εἰμι,
ὅς τοι ἐταῖρον ἔπεφνεν ἐνηέα τε κρατερόν τε.
ὡς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμος υἱὸς
λισσόμενος ἐπέεσσιν, ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσε·
νήπιε μὴ μοι ἀποινα πιφαύσκειο μηδ' ἀγόρευε·
100 πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν αἰσιμον ἦμαρ
τόφρὰ τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωοὺς ἔλον ἠδ' ἐπέρασσα·
νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὅς τις θάνατον φύγη ὄν κε θεός γε
Ἰλίου προπάροιθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλησι
105 καὶ πάντων Τρώων, περὶ δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων.
ἀλλὰ φίλος θάνε καὶ σὺ· τί ἢ ὀλοφύρεαι οὕτως;
κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὃ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
οὐχ ὀράας οἶος καὶ ἐγὼ καλός τε μέγας τε;
πατρός δ' εἴμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ·
110 ἀλλ' ἔπι τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταίη·
ἔσσεται ἢ ἠὼς ἢ δεῖλη ἢ μέσον ἦμαρ
ὅπποτε τις καὶ ἐμεῖο Ἄρη ἐκ θυμὸν ἔληται
ἢ ὃ γε δουρὶ βαλῶν ἢ ἀπὸ νευρῆφιν οἴστῳ.
ὡς φάτο, τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
115 ἔγχος μὲν ῥ' ἀφῆκεν, ὃ δ' ἔζετο χεῖρε πετάσσας
ἀμφοτέρας· Ἀχιλεὺς δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
τύψε κατὰ κληῖδα παρ' ἀνχένα, πᾶν δέ οἱ εἴσω
δῦ ξίφος ἀμφηκες· ὃ δ' ἄρα πρηνῆς ἐπὶ γαίῃ
κεῖτο ταθείς, ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
120 τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμὸν δὲ λαβῶν ποδὸς ἦκε φέρεσθαι,
καὶ οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
ἐνταυθοῖ νῦν κείσο μετ' ἰχθύσιν, οἷ σ' ὠτειλήν

αἴμ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ἀλλὰ Σκάμανδρος
125 οἷσει δινήεις εἴσω ἀλὸς εὐρέα κόλπον·
θρῶσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φριχ' ὑπαῖξει
ἰχθύς, ὅς κε φάγησι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.
φθείρεσθ' εἰς ὃ κεν ἄστυ κιχείομεν Ἰλίου ἰρῆς
ὑμεῖς μὲν φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὄπιθεν κεραῖζων.
130 οὐδ' ὑμῖν ποταμός περ ἔϋρροος ἀργυροδίνης
ἀρκέσει, ᾧ δὴ δηθὰ πολέας ἱερεύετε ταύρους,
ζωὺς δ' ἐν δίνησι καθίετε μώνυχας ἵππους.
ἀλλὰ καὶ ὧς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰς ὃ κε πάντες
τίσετε Πατρόκλοιο φόνον καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
135 οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἐπέφνετε νόσφιν ἐμεῖο.
ὧς ἄρ' ἔφη, ποταμός δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
ὄρμηεν δ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως παύσειε πόνοιο
δῖον Ἀχιλλῆα, Τρῶεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
τόφρα δὲ Πηλέος υἱὸς ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος
140 Ἀστεροπαίῳ ἐπᾶλτο κατακτάμεναι μενεαίνων
υἱεῖ Πηλεγόνος· τὸν δ' Ἀξιὸς εὐρυρέεθρος
γείνατο καὶ Περίβοια Ἀκεσσαμενοῖο θυγατρῶν
πρεσβυτάτη· τῇ γὰρ ῥα μίγη ποταμός βαθυδίνης.
τῷ ῥ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν, ὃ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
145 ἔστη ἔχων δύο δοῦρε· μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε
Ἐάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαϊκταμένων αἰζηῶν,
τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊζε κατὰ ῥόον οὐδ' ἐλέαιρεν.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
150 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν ὃ μὲν ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν;
δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιώωσι.
τὸν δ' αὖ Πηλεγόνος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
Πηλεΐδη μεγάθυμε τί ἦ γενεὴν ἐρεεῖνεις;
εἴμ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλου τηλόθ' ἐούσης
155 Παίονας ἀνδρας ἄγων δολιχεγχεάς· ἦδε δέ μοι νῦν
ἦώς ἐνδεκάτη ὅτε Ἴλιον εἰλήλουθα.
αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιοῦ εὐρὸν ῥέοντος
Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἴησιν,
ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχεϊ· τὸν δ' ἐμέ φασι
160 γείνασθαι νῦν αὖτε μαχώμεθα φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.
ὧς φάτ' ἀπειλήσας, ὃ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεύς
Πηλιάδα μελίην· ὃ δ' ἄμαρτῇ δούρασιν ἀμφίς
ἦρως Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περικδέξιος ἦεν.
καί ῥ' ἐτέρω μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ διὰ πρό

165 ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε δῶρα θεοῖο·
τῷ δ' ἑτέρω μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
δεξιτερῆς, σύτο δ' αἶμα κελαινεφές· ἦ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
γαίῃ ἐνεστήρικτο λιλαιομένη χρυσοῦς ἄσαι.
δεύτερος αὐτ' Ἀχιλεὺς μελίην ἰθυπτίωνα
170 Ἀστεροπαίω ἐφῆκε κατακτάμεναι μενεαίνων.
καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
μεσσοπαγές δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχος.
Πηλεΐδης δ' ἄορ ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
ἄλτ' ἐπί οἱ μεμαώς· ὃ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλῆος
175 οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχεΐῃ.
τρὶς μὲν μιν πελέμιξεν ἐρύσασθαι μενεαίνων,
τρὶς δὲ μεθῆκε βίης· τὸ δὲ τέτρατον ἤθελε θυμῷ
ἄξαι ἐπιγνάμψας δόρου μείλινον Αἰακίδαο,
ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα.
180 γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν, ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν
ἀσθμαίνοντ'· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσιν ὀρούσας
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠῦδα·
κεῖσ' οὕτως· χαλεπὸν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος
185 παισὶν ἐριζέμεναι ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι.
φῆσθα σὺ μὲν ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρὸν ῥέοντος,
αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὐχομαι εἶναι.
τίκτέ μ' ἀνήρ πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσι
Πηλεὺς Αἰακίδης· ὃ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν.
190 τῷ κρείσσω μὲν Ζεὺς ποταμῶν ἀλιμυρηέντων,
κρείσσω αὐτε Διὸς γενεὴ ποταμοῖο τέτυκται.
καὶ γὰρ σοὶ ποταμὸς γε πάρα μέγας, εἰ δύναται τι
χραιομεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι,
τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελῷος ἰσοφαρίζει,
195 οὐδὲ βαθυρρεῖται μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
ἐξ οὗ περ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα
καὶ πᾶσαι κρῆναι καὶ φρεῖατα μακρὰ νάουσιν·
ἀλλὰ καὶ ὅς δειδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνὸν
δεινὴν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγήσῃ.
200 ἦ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος,
τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λείπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δίαίνε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
τὸν μὲν ἄρ' ἐγγέλυές τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο
δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες·
205 αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Παίονας ἵπποκορυστάς,
οἳ ῥ' ἔτι παρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,
ὡς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ

χέρσ' ὑπο Πηλεΐδαο καὶ ἄορι ἴφι δαμέντα.
ἔνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε Μύδωνά τε Ἀστύπυλόν τε
210 Μνήσόν τε Θρασίον τε καὶ Αἴνιον ἠδ' Ὀφελέστην·
καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκύς Ἀχιλλεύς,
εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης
ἀνέρι εἰσάμενος, βαθέης δ' ἐκ φθέγξατο δίνης·
ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἴσυλα ῥέζεις
215 ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί.
εἴ τοι Τρωῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
ἔξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτα μέρμερα ῥέζε·
πλήθει γὰρ δὴ μοι νεκῶν ἐρατεινὰ ῥέεθρα,
οὐδέ τί πη δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἄλα δῖαν
220 στεινόμενος νεκύεσσι, σὺ δὲ κτείνεις αἰδήλως.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἕασον· ἄγη μ' ἔχει ὄρχαμε λαῶν.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
ἔσται ταῦτα Σκάμανδρε διοτρεφές, ὡς σὺ κελεύεις.
Τρωῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,
225 πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστνυ καὶ Ἐκτορι πειρηθῆναι
ἀντιβίην, ἢ κέν με δαμάσσεται, ἢ κεν ἐγὼ τόν.
ὡς εἰπὼν Τρώεσσιν ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος·
καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης·
ὦ πόποι ἀργυρότοξε Διὸς τέκος οὐ σύ γε βουλάς
230 εἰρύσαιο Κρονίωνος, ὅ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε
Τρωσὶ παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰς ὃ κεν ἔλθη
δείελος ὀψὲ δῦων, σκιάση δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.
ἢ καὶ Ἀχιλλεύς μὲν δουρικλυτὸς ἐνθορε μέσσω
κρημνοῦ ἀπαΐξας· ὃ δ' ἐπέσσυτο οἴδματι θύων,
235 πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος, ὥσε δὲ νεκροὺς
πολλούς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς
τοὺς ἐκβαλλε θύραζε μεμυκῶς ἠῦτε ταῦρος
χέρσον δέ· ζωὸς δὲ σάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
κρύπτων ἐν δίνησι βαθείησιν μεγάλησι.
240 δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἴστατο κῦμα,
ᾧθει δ' ἐν σάκει πίπτων ῥόος· οὐδὲ πόδεσσιν
εἶχε στηρίξασθαι· ὃ δὲ πτελέην ἔλε χερσὶν
εὐφυέα μεγάλην· ἢ δ' ἐκ ῥιζῶν ἐριποῦσα
κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
245 ὄζοισιν πυκινοῖσι, γεφύρωσεν δὲ μιν αὐτὸν
εἴσω πᾶσ' ἐριποῦσ'· ὃ δ' ἄρ' ἐκ δίνης ἀνορούσας
ἤϊξεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι
δείσας· οὐδέ τ' ἔληγε θεὸς μέγας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτῶ
ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο

250 δῖον Ἀχιλλῆα, Τρῶεσσι δὲ λoιγὸν ἀλάλκοι.
Πηλεΐδης δ' ἀπόρουσεν ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή,
αἰετοῦ οἶματ' ἔχων μέλανος τοῦ θηρητῆρος,
ὅς θ' ἅμα κάρτιστός τε καὶ ὤκιστος πετεηνῶν·
τῷ εἰκῶς ἦϊξεν, ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκός
255 σμερδαλέον κονάβιζεν· ὕπαιθα δὲ τοῖο λιασθεῖς
φευγ', ὃ δ' ὀπισθε ῥέων ἔπετο μέγλω ὀρυμαγδῷ.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
ἄμ φυτὰ καὶ κήπους ὕδατι ῥόον ἠγεμονεύη
χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων·
260 τοῦ μὲν τε προρέοντος ὑπὸ ψηφίδες ἅπασαι
ὀχλεῦνται· τὸ δέ τ' ὦκα κατειβόμενον κελαρῦζει
χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
ὡς αἰεὶ Ἀχιλλῆα κιχήσατο κῦμα ῥόοιο
καὶ λαιψηρὸν ἔοντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
265 ὅσάκι δ' ὀρμήσειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
στήναι ἐναντίβιον καὶ γινώμεναι εἴ μιν ἅπαντες
ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διπετέος ποταμοῖο
πλάζ' ὦμος καθύπερθεν· ὃ δ' ὑπόσε ποσσὶν ἐπήδα
270 θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα
λάβρος ὕπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖν.
Πηλεΐδης δ' ὦμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ ὡς οὐ τίς με θεῶν ἐλεινὸν ὑπέστη
ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι· ἔπειτα δὲ καὶ τι πάθοιμι.
275 ἄλλος δ' οὐ τίς μοι τόσον αἴτιος Οὐρανίωνων,
ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἔθελγεν·
ἥ μ' ἔφατο Τρῶων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτῶν
λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
ὡς μ' ὄφελ' Ἐκτωρ κτεῖναι ὅς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος·
280 τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δὲ κεν ἐξενάριξε·
νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι
ἐρχθέντ' ἐν μέγλω ποταμῷ ὡς παῖδα συφορβόν,
ὄν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρση χειμῶνι περῶντα.
ὡς φάτο, τῷ δὲ μάλ' ὦκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
285 στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἀνδρεσσιν εἵκτην,
χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντ' ἐπέεσσι.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Πηλεΐδη μήτ' ἄρ τι λῆην τρέε μήτέ τι τάρβει·
τοίῳ γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιταρρόθω εἰμὲν
290 Ζηνὸς ἐπαινήσαντος ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
ὡς οὐ τοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἰσιμόν ἐστιν,
ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἶσαι αὐτός·

αὐτὰρ τοὶ πυκινῶς ὑποθησόμεθ' αἶ κε πίθηαι
μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοῖου πολέμοιο
295 πρὶν κατὰ Ἰλιόφι κλυτὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι
Τρωϊκόν, ὅς κε φύγησι· σὺ δ' Ἔκτορι θυμὸν ἀπούρας
ἄψ' ἐπὶ νῆας ἴμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι.
τῷ μὲν ἄρ' ὡς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην·
αὐτὰρ ὁ βῆ, μέγα γὰρ ῥα θεῶν ὄτρυνεν ἐφετμή,
300 ἐς πεδίον· τὸ δὲ πᾶν πληθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο,
πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαὶ κταμένων αἰζηῶν
πλῶον καὶ νέκυες· τοῦ δ' ὑψόσε γούνατ' ἐπήδα
πρὸς ῥόον αἰσσοῦτος ἄν' ἰθύν, οὐδέ μιν ἴσχεν
εὐρὺ ῥέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη.
305 οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὄν μένος, ἀλλ' ἔτι μάλλον
χάετο Πηλεΐωνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο
ὑψόσ' ἀειρόμενος, Σιμόεντι δὲ κέκλετ' αὔσας·
φίλε κασίγνητε σθένος ἀνέρος ἀμφοτέροι περ
σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ἄστνυ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
310 ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσιν.
ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπίπληθι ῥέεθρα
ὕδατος ἐκ πηγέων, πάντα δ' ὀρόθυνον ἐναύλους,
ἴσθη δὲ μέγα κῦμα, πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα
315 ὅς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὅ γε ἴσα θεοῖσι.
φημὶ γὰρ οὔτε βίην χραισμησέμεν οὔτε τι εἶδος
οὔτε τὰ τεύχεα καλά, τὰ που μάλα νειόθι λίμνης
κεῖσεθ' ὑπ' ἰλύος κεκαλυμμένα· κὰδ δέ μιν αὐτὸν
εἰλύσω ψαμάθοισιν ἄλις χέραδος περιχεύας
320 μυρίον, οὐδέ οἱ ὅστέ' ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ
ἀλλέξαι· τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύξεται, οὐδέ τί μιν χρεῶ
ἔσται τυμβοχόης, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.
καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆϊ κυκώμενος ὑψόσε θύων
325 μορμύρων ἀφρῶ τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσι.
πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διπετέος ποταμοῖο
ἴστατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ἤρεε Πηλεΐωνα·
Ἦρη δὲ μέγ' αὔσε περιδείσασ' Ἀχιλῆϊ
μὴ μιν ἀποέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
330 αὐτίκα δ' Ἦφαιστον προσεφώνεεν ὄν φίλον υἱόν·
ὄρσειο κυλλοπόδιον ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γὰρ
Ἐάνθον δινήεντα μάχη ἤϊσκομεν εἶναι·
ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφάυσκεο δὲ φλόγα πολλήν.
αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργεστᾶο Νότοιο

335 εἶσομαι ἐξ ἀλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν,
ἢ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κῆαι
φλέγμα κακὸν φορέουσα· σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
δένδρεα καί, ἐν δ' αὐτὸν ἴει πυρὶ μὴ δέ σε πάμπαν
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ·
340 μὴ δὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος, ἀλλ' ὀπότε ἂν δὴ
φθέγξομ' ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκάματον πῦρ.
ὡς ἔφαθ', Ἥφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαῆς πῦρ.
πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καίε δὲ νεκροὺς
πολλούς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλις ἔσαν, οὐς κτάν' Ἀχιλλεύς·
345 πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ.
ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ' ἀλωὴν
αἰψ' ἀγξηράνη· χαίρει δέ μιν ὅς τις ἐθείρη·
ὡς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, κὰδ δ' ἄρα νεκροὺς
κῆεν· ὁ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανώωσαν.
350 καίοντο πτελέαι τε καὶ ἰτέαι ἠδὲ μυρῖκαι,
καίετο δὲ λωτός τε ἰδὲ θρύον ἠδὲ κύπειρον,
τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἄλις ποταμοῖο πεφύκει·
τείροντ' ἐγγέλυές τε καὶ ἰχθύες οἳ κατὰ δίνας,
οἳ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα
355 πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἥφαιστοιο.
καίετο δ' ἰς ποταμοῖο ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ἥφαιστ', οὐ τις σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν,
οὐδ' ἂν ἐγὼ σοί γ' ὦδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην.
λῆγ' ἔριδος, Τρώας δὲ καὶ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεύς
360 ἄστεος ἐξελάσειε· τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς;
φῆ πυρὶ καιόμενος, ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῶ
κνίσσην μελδόμενος ἀπαλοτρεφέος σιάλοιο
πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται,
365 ὡς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ' ὕδωρ·
οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο· τεῖρε δ' αὐτμῆ
Ἥφαιστοιο βίηφι πολύφρονος. αὐτὰρ ὁ γ' Ἥρην
πολλὰ λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἥρη τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
370 ἐξ ἄλλων; οὐ μὲν τοι ἐγὼ τόσον αἰτίος εἰμι
ὅσσον οἳ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί.
ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι εἰ σὺ κελεύεις,
παυέσθω δὲ καὶ οὗτος· ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὀμοῦμαι,
μὴ ποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἡμᾶρ,
375 μὴ δ' ὀπότε ἂν Τροίη μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται
καιομένη, καίωσι δ' ἀρήϊοι υἱῆς Ἀχαιῶν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,

αὐτίκ' ἄρ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὄν φίλον υἷόν·
Ἥφαιστε σχέο τέκνον ἀγακλεές· οὐ γὰρ ἔοικεν
380 ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἔνεκα στυφελίζειν.
ὡς ἔφαθ', Ἥφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδαῆς πῦρ,
ἄψορρον δ' ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.
αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἳ μὲν ἔπειτα
παυσάσθην, Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χωμένη περ·
385 ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἕρις πέσε βεβριθυῖα
ἀργαλέη, δίχα δὲ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·
σὺν δ' ἔπεσον μέγλω πατάγῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθῶν,
ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός. αἶε δὲ Ζεὺς
ἦμενος Οὐλύμπῳ· ἐγέλασσε δὲ οἳ φίλον ἦτορ
390 γηθοσύνη, ὅθ' ὄρατο θεοὺς ἕριδι ξυνιόντας.
ἔνθ' οἳ γ' οὐκέτι δηρὸν ἀφέστασαν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίη ἐπόρουσε
χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὄνειδειον φάτο μῦθον·
τίπτ' αὐτ' ὧ κυνάμυια θεοὺς ἕριδι ξυνελαύνεις
395 θάρσος ἄητον ἔχουσα, μέγας δὲ σε θυμὸς ἀνῆκεν;
ἦ οὐ μέμνη ὅτε Τυδεΐδην Διομήδε' ἀνῆκας
οὐτάμεναι, αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἐλοῦσα
ἰθύς ἐμεῦ ὤσας, διὰ δὲ χροῶα καλὸν ἔδαψας;
τῷ σ' αὖ νῦν ὄϊω ἀποτισέμεν ὅσσα ἔοργας.
400 ὡς εἰπὼν οὔτησε κατ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν
σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός·
τῇ μιν Ἄρης οὔτησε μαιφόνος ἔγχεϊ μακρῷ.
ἦ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἶλετο χειρὶ παχείῃ
κεείμενον ἐν πεδίῳ μέλανα τρηχύν τε μέγαν τε,
405 τὸν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὔρον ἀρούρης·
τῷ βάλε θυῶρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
ἐπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσῶν, ἐκόνισε δὲ χαίτας,
τεύχεά τ' ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
καὶ οἳ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
410 νηπύτι' οὐδέ νύ πῶ περ ἐπεφράσω ὅσσον ἀρείων
εὐχομ' ἐγὼν ἔμεναι, ὅτι μοι μένος ἰσοφαρίζεις.
οὔτω κεν τῆς μητρὸς ἐρινύας ἐξαποτίνοις,
ἦ τοι χωμένη κακὰ μῆδεται οὔνεκ' Ἀχαιοὺς
κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.
415 ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπεν ὅσσε φαεινῷ·
τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἐλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγις δ' ἐσαγείρετο θυμόν.
τὴν δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

420 ὦ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἄτρυτώνη
καὶ δ' αὖθ' ἡ κυνάμυια ἄγει βροτολοιογὸν Ἄρηα
δηΐου ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.
ὦς φάτ', Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῶ,
καὶ ῥ' ἐπιεισαμένη πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
425 ἤλασε· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
τῶ μὲν ἄρ' ἄμφω κείντο ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
ἦ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
τοιοῦτοι νῦν πάντες ὅσοι Τρῶεσσιν ἀρωγοὶ
εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοῖατο θωρηκτῆσιν,
430 ὧδέ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὡς Ἀφροδίτη
ἦλθεν Ἄρη ἐπίκουρος ἐμῶ μένει ἀντιώωσα·
τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο
Ἰλίου ἐκπέρσαντες εὐκτίμενον πτολίεθρον.
ὦς φάτο, μεΐδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
435 αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων ἑνοσίχθων·
Φοῖβε τί ἦ δὴ νῶϊ διέσταμεν; οὐδὲ ἔοικεν
ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἴσχιον αἶ κ' ἀμαχητὶ
ἴομεν Οὐλύμπον δὲ Διὸς ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ.
ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῆφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἔμοιγε
440 καλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα.
νηπύτι' ὡς ἄνοον κραδίην ἔχες· οὐδέ νυ τῶν περ
μέμνηται ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἀμφὶ
μοῦνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι
παρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἑνιαυτὸν
445 μισθῶ ἐπι ῥητῶ· ὃ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν.
ἦτοι ἐγὼ Τρῶεσσι πόλιν πέρι τεῖχος ἔδειμα
εὐρύ τε καὶ μάλα καλόν, ἴν' ἄρρηκτος πόλις εἴη·
Φοῖβε σὺ δ' εἰλίποδας ἔλικας βοῦς βουκολέεσκες
Ἰδης ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὑληέσσης.
450 ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθέες ὦραι
ἐξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
Λαομέδων ἐκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπε.
σὺν μὲν ὃ γ' ἠπέλιψε πόδας καὶ χειρας ὑπερθε
δήσειν, καὶ περᾶν νήσων ἔπι τηλεδαπάων·
455 στεῦτο δ' ὃ γ' ἀμφοτέρων ἀπολεψέμεν οὐατα χαλκῶ.
νῶϊ δὲ ἄψορροι κίομεν κεκοτηότι θυμῶ
μισθοῦ χῳόμενοι, τὸν ὑποστὰς οὐκ ἐτέλεσσε.
τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν, οὐδὲ μεθ' ἡμέων
πειρᾶ ὡς κε Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
460 πρόχην κακῶς σὺν παισὶ καὶ αἰδοίης ἀλόχοισι
τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
ἐννοσίγαι' οὐκ ἄν με σαόφρονα μυθήσαιο

ἔμμεναι, εἰ δὴ σοί γε βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζω
δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἐοικότες ἄλλοτε μὲν τε
465 ζαφλεγέες τελέθουσιν ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,
ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι. ἀλλὰ τάχιστα
πανώμεσθα μάχης· οἳ δ' αὐτοὶ δηριαάσθων.
ὥς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἶδετο γὰρ ῥα
πατροκασιγνήτιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσι.
470 τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε πότνια θηρῶν
Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὄνειδειον φάτο μῦθον·
φεύγεις δὴ ἐκάεργε, Ποσειδάωνι δὲ νίκην
πᾶσαν ἐπέτρεψας, μέλεον δέ οἱ εὖχος ἔδωκας·
νηπύτιε τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὐτως;
475 μὴ σευ νῦν ἔτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω
εὐχομένου, ὡς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
ἄντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.
ὥς φάτο, τὴν δ' οὐ τι προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων,
ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίῃ παράκοιτις
480 νείκεσεν ἰοχέαιραν ὄνειδείοις ἐπέεσσι·
πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας κύον ἀδεὲς ἀντί' ἐμεῖο
στήσῃσθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι
τοξοφόρῳ περ' εὐούση, ἐπεὶ σὲ λέοντα γυναιξὶ
Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν ἦν κ' ἐθέλησθα.
485 ἦτοι βέλτερόν ἐστι κατ' οὖρα θῆρας ἐναίρειν
ἀγροτέρας τ' ἐλάφους ἢ κρείσσοσιν Ἴφι μάχεσθαι.
εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι, ὄφρ' ἐὺ εἰδῆς
ὅσσον φερτέρη εἶμ', ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.
ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῶ χειρῶν ἔμαρπτε
490 σκαιῆ, δεξιτερῆ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἶνυτο τόξα,
αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' οὐατα μειδιώσα
ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἔκπιπτον οἴστοι.
δακρυνέουσα δ' ὑπαιθα θεὰ φύγεν ὡς τε πέλεια,
ἦ ῥά θ' ὑπ' ἴρηκος κοίλην εἰσέπτατο πέτρην
495 χηραμόν· οὐδ' ἄρα τῆ γε ἀλώμεναι αἰσιμον ἦεν·
ὡς ἠ δακρυνέουσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.
Λητῶ δὲ προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
Λητοῖ ἐγὼ δέ τοι οὐ τι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
500 ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
εὐχέσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῆφι βίηφιν.
ὡς ἄρ' ἔφη, Λητῶ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα
πεπτεῶτ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κονίης.
ἦ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν κίε θυγατέρος ἦς·

505 ἦ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἴκανε Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
δακρυνέουσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἑάνος τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἷ
εἶλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνείρετο ἠδὺ γελάσσας·
τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε φίλον τέκος Οὐρανιῶνων
510 μαψιδίως, ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῆ;
τὸν δ' αὖτε προσέειπεν εὐστέφανος κελαδεινῆ·
σὴ μ' ἄλοχος στυφέλιξε πάτερ λευκώλενος Ἴηρη,
ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.
ὡς οἷ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
515 αὐτὰρ Απόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν·
μέμβλετο γάρ οἱ τεῖχος εὐδμήτοιο πόλης
μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἥματι κείνῳ.
οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἑόντες,
οἱ μὲν χῳόμενοι, οἱ δὲ μέγα κυδιόωντες·
520 κὰδ δ' ἴζον παρὰ πατρὶ κελαινεφεῖ· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Τρῶας ὁμῶς αὐτοὺς τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.
ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἴκηται
ἄστεος αἰθομένοιο, θεῶν δὲ ἐ μῆνις ἀνῆκε,
πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἐφῆκεν,
525 ὡς Ἀχιλλεὺς Τρῶεσσι πόνον καὶ κήδε' ἔθηκεν.
ἐστήκει δ' ὁ γέρον Πρίαμος θεῖου ἐπὶ πύργου,
ἔς δ' ἐνόησ' Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκή
γίγνεθ'· ὁ δ' οἰμῶξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμαῖζε
530 ὀτρύνων παρὰ τεῖχος ἀγακλειτοὺς πυλαωρούς·
πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ' εἰς ὃ κε λαοὶ
ἔλθωσι προτὶ ἄστρῳ πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
ἐγγὺς ὄδε κλονέων· νῦν οἴω λοιγὸν ἔσεσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,
535 αὐτίς ἐπανθέμεναι σανίδας πυκινῶς ἀραρυίας·
δεῖδια γὰρ μὴ οὖλος ἀνὴρ ἐς τεῖχος ἄληται.
ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἀνεσάν τε πύλας καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·
αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεῦξαν φάος· αὐτὰρ Απόλλων
ἀντίος ἐξέθορε Τρῶων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.
540 οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
δίψη καρχαλέοι κεκοιμημένοι ἐκ πεδίοιο
φευγόν· ὁ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχεϊ, λύσσα δὲ οἱ κῆρ
αἰὲν ἔχε κρατερῆ, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.
ἔνθά κεν ὑπίπυλον Τροίην ἔλον υἱὲς Ἀχαιῶν,
545 εἰ μὴ Απόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα διὸν ἀνῆκε
φῶτ' Ἀντήνορος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
ἐν μὲν οἱ κραδίη θάρσος βάλε, παρ δὲ οἱ αὐτὸς

ἔστη, ὅπως θανάτοιο βαρείας χειῖρας ἀλάλκοι
φηγῶ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῆ.
550 αὐτὰρ ὁ γ' ὡς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον
ἔστη, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν·
ὦ μοι ἐγών· εἰ μὲν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλλῆος
φεύγω, τῆ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι κλονέονται,
555 αἰρήσει με καὶ ὦς, καὶ ἀνάλκιδα δειροτομήσει.
εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω
Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆϊ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλη
φεύγω πρὸς πεδῖον Ἰλίου, ὄφρ' ἂν ἴκωμαι
Ἰδης τε κνημοὺς κατὰ τε ῥωπήϊα δύω
560 ἐσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο
ιδρῶ ἀποψυχθεὶς προτὶ Ἴλιον ἀπονεοίμην·
ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
μή μ' ἀπαειρόμενον πόλιος πεδῖον δὲ νοήσῃ
καὶ με μεταΐξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσι.
565 οὐκ ἐτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι·
λίην γὰρ κρατερός περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.
εἰ δέ κέ οἱ προπάροιθε πόλεος κατεναντίον ἔλθω·
καὶ γὰρ θην τούτῳ τρωτὸς χρώς ὀξεῖ χαλκῶ,
ἐν δὲ ἴα ψυχῆ, θνητὸν δὲ ἔφασ' ἀνθρωποι
570 ἔμμεναι· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
ὦς εἰπὼν Ἀχιλλῆα ἀλεις μένεν, ἐν δέ οἱ ἦτορ
ἄλκιμον ὀρμᾶτο πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
ἦ ὕτε πάρδαλις εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
ἀνδρὸς θρηνητῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῶ
575 ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεὶ κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ·
εἴ περ γὰρ φθάμενός μιν ἦ οὐτάσῃ ἠὲ βάλῃσιν,
ἀλλὰ τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
ἀλκῆς, πρὶν γ' ἠὲ ξυμβλήμεναι ἠὲ δαμῆναι·
ὦς Ἀντήνορος υἱὸς ἀγαυοῦ διὸς Ἀγήνωρ
580 οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρησάσθαι Ἀχιλλῆος.
ἀλλ' ὁ γ' ἄρ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εἵσῃν,
ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' αὔτει·
ἦ δὴ που μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ
ἦματι τῶδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων
585 νηπύτι· ἦ τ' ἔτι πολλὰ τετεύξεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῆ.
ἐν γὰρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἀνέρες εἰμέν,
οἱ καὶ πρόσθε φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἱῶν
Ἴλιον εἰρυνόμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις
ὦδ' ἔκπαγλος ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.

590 ἦ ῥα, καὶ ὄξυν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκε,
καὶ ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος οὐδ' ἀφάμαρτεν.
ἀμφὶ δέ οἱ κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσε
βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε, θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.
595 Πηλεΐδης δ' ὀρμήσατ' Ἀγήνορος ἀντιθέοιο
δεύτερος· οὐδ' ἔτ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
ἀλλὰ μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
ἠσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκπεμπε νέεσθαι.
αὐτὰρ ὁ Πηλεΐωνα δόλω ἀποέργαθε λαοῦ·
600 αὐτῷ γὰρ ἐκάεργος Ἀγήνορι πάντα εἰκῶς
ἔστη πρόσθε ποδῶν, ὃ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν·
εἷος ὃ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο
τρέψας παρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον
τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλω δ' ἄρ' ἔθελγεν Ἀπόλλων
605 ὡς αἰεὶ ἔλποιο κιχήσεσθαι ποσὶν οἷσι·
τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὀμίλῳ
ἀσπάσιοι προτὶ ἄστυ, πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων.
οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτὸς
μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γινώμεναι ὅς τε πεφεύγοι
610 ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἐσσυμένως ἐσέχυντο
ἐς πόλιν, ὃν τινα τῶν γε πόδες καὶ γοῦνα σαώσαι.

Ἰλιάδος Χ'

-Χ- ὡς οἱ μὲν κατὰ ἄστυ πεφυζότες ἤϋτε νεβροὶ
ἰδρῶ ἀπεψύχοντο πῖον τ' ἀκέοντό τε δίψαν
κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
τείχεος ἄσσον ἴσαν σάκε' ὤμοισι κλίναντες.
5 Ἐκτορα δ' αὐτοῦ μεῖναι ὀλοῖη μοῖρα πέδησεν
Ἰλίου προπάροιθε πυλάων τε Σκαιάων.
αὐτὰρ Πηλεΐωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
τίπτέ με Πηλέος υἱὲ ποσὶν ταχέεσσι διώκεις
αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
10 ἔγνωσ ὡς θεὸς εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχές μενεαίνεις.
ἦ νύ τοι οὐ τι μέλει Τρῶων πόνος, οὐς ἐφόβησας,
οἱ δὴ τοι εἰς ἄστυ ἄλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης.
οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὐ τοι μόρσιμός εἰμι.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·

15 ἔβλαψάς μ' ἐκάεργε θεῶν ὀλοώτατε πάντων
ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
γαῖαν ὀδᾶξ εἶλον πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.
νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δὲ σάωσας
ῥηϊδίως, ἐπεὶ οὐ τι τίσιν γ' ἔδεισας ὀπίσσω.
20 σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμὶς γε παρείη.
ὥς εἰπὼν προτὶ ἄστρῳ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
σευάμενος ὥς θ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
ὅς ῥά τε ῥεῖα θέησι τιταινόμενος πεδίοιο·
ὥς Ἀχιλεὺς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.
25 τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἴδεν ὀφθαλμοῖσι
παμφαίνονθ' ὥς τ' ἀστέρ' ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἴσιν, ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ
φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ,
ὄν τε κύν' Ὠρίωνος ἐπὶ κλησὶν καλέουσι.
30 λαμπρότατος μὲν ὁ γ' ἐστί, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·
ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος.
ᾤμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὅ γε κόψατο χερσὶν
ὕψος' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμῶξας ἐγεγώνει
35 λισσόμενος φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπάροιθε πυλάων
ἐστήκει ἄμοτον μεμαῶς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι·
τὸν δ' ὁ γέρων ἐλεεινὰ προσηύδα χεῖρας ὀρεγνύς·
Ἔκτορ μὴ μοι μίμνε φίλον τέκος ἀνέρα τοῦτον
οἶος ἀνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπης
40 Πηλεΐωνι δαμείς, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐστι
σχέτλιος· αἶθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο
ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἐκύνες καὶ γῦπες ἔδοιεν
κεείμενον· ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πρᾶπίδων ἄχος ἔλθοι·
ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὔνιν ἔθηκε
45 κτείνων καὶ περνὰς νήσων ἔπι τηλεδαπάων.
καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε Λυκάονα καὶ Πολύδωρον
οὐ δύναμαι ιδέειν Τρώων εἰς ἄστρῳ ἀλέντων,
τούς μοι Λαοθόη τέκετο κρείουσα γυναικῶν.
ἀλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῶ, ἦ τ' ἂν ἔπειτα
50 χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ', ἔστι γὰρ ἔνδον·
πολλὰ γὰρ ὤπασε παιδὶ γέρων ὀνομάκλυτος Ἄλτης.
εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισιν,
ἄλγος ἐμῶ θυμῶ καὶ μητέρι τοῖ τεκόμεσθα·
λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυθαδιώτερον ἄλγος
55 ἔσσεται, ἦν μὴ καὶ σὺ θάνης Ἀχιλῆϊ δαμασθεῖς.
ἀλλ' εἰσέρχαιο τείχος ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσης
Τρῶας καὶ Τρώας, μὴ δὲ μέγα κῦδος ὀρέξης

Πηλεΐδη, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς.
πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέησον
60 δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῶ
αἴση ἐν ἀργαλέῃ φθίσει κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα
υἷας τ' ὀλλυμένους ἐλκηθείσας τε θύγατρας,
καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δηϊότητι,
65 λκομένας τε νυοὺς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.
αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρώτησι θύρησιν
ὠμησται ἐρύουσιν, ἐπεὶ κέ τις ὀξείῃ χαλκῶ
τύψας ἢ βαλὼν ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἔληται,
οὐς τρέφον ἐν μεγάροισι τραπεζῆας θυραωρούς,
70 οἷ κ' ἐμὸν αἶμα πιόντες ἀλύσσοντες περὶ θυμῶ
κεῖσονται ἐν προθύροισι. νέω δέ τε πάντ' ἐπέουκεν
ἄρηι κταμένω δεδαϊγμένω ὀξείῃ χαλκῶ
κεῖσθαι πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ ὅτι φανήη·
ἀλλ' ὅτε δὴ πολίον τε κάρη πολίον τε γένειον
75 αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος,
τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
ἦ ῥ' ὁ γέρων, πολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἔλκετο χερσὶ
τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' Ἔκτορι θυμὸν ἔπειθε.
μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυ χέουσα
80 κόλπον ἀνιεμένη, ἐτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε·
καὶ μιν δάκρυ χέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἔκτορ τέκνον ἐμὸν τάδε τ' αἶδεο καί μ' ἐλέησον
αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον·
τῶν μνησαί φίλε τέκνον ἄμυνε δὲ δήϊον ἄνδρα
85 τείχεος ἐντὸς ἑών, μὴ δὲ πρόμος ἴστασο τούτῳ
σχέτλιος· εἴ περ γάρ σε κατακτάνη, οὔ σ' ἔτ' ἔγωγε
κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτή,
οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἀνευθε δέ σε μέγα νῶϊν
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.
90 ὡς τῶ γε κλαίοντε προσαιδήτην φίλον υἱὸν
πολλὰ λισσομένω· οὐδ' Ἔκτορι θυμὸν ἔπειθον,
ἀλλ' ὅ γε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἄσσον ἰόντα.
ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὀρέστερος ἄνδρα μένησι
βεβρωκῶς κακὰ φάρμακ', ἔδου δέ τε μιν χόλος αἰνός,
95 σμερδαλέον δὲ δέδορκεν ἐλισσόμενος περὶ χειρῆ·
ὡς Ἔκτωρ ἄσβεστον ἔχων μένος οὐχ ὑπεχώρει
πύργῳ ἔπι προὔχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὦ μοι ἐγών, εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,

100 Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχεῖν ἀναθήσει,
ὅς μ' ἐκέλευε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἠγήσασθαι
νύχθ' ὑπο τήνδ' ὀλοήν ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν.
νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῆσιν,
105 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
μὴ ποτέ τις εἴπησι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο·
Ἐκτωρ ἦφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.
ὡς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺ κέρδιον εἶη
ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
110 κεν αὐτῶ ὀλέσθαι εὐκλειῶς πρὸ πόλης.
εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν
καὶ κόρυθα βριαρῆν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας
αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω
καὶ οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ,
115 πάντα μάλ' ὅσά τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
ἠγάγετο Τροίηνδ', ἦ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχή,
δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι ὅσα τε πτόλις ἦδε κέκευθε·
Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὄρκον ἔλωμαι
120 μὴ τι κατακρύψειν, ἀλλ' ἀνδιχα πάντα δάσασθαι
κτῆσιν ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει·
ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
μὴ μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰών, ὃ δὲ μ' οὐκ ἐλεήσει
οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δὲ με γυμνὸν ἐόντα
125 αὐτῶς ὥς τε γυναῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω.
οὐ μὲν πῶς νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης
τῶ ὀαριζέμεναι, ἃ τε παρθένος ἠἴθεός τε
παρθένος ἠἴθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοιν.
βέλτερον αὐτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν ὅττι τάχιστα·
130 εἶδομεν ὅπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὐχος ὀρέξῃ.
ὡς ὄρμαινε μένων, ὃ δὲ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεύς
ἴσος Ἐνυαλίῳ κορυθαῖικι πτολεμιστῇ
σειῶν Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον
δεινήν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἵκελος αὐγῇ
ἦ
135 πυρὸς αἰθομένου ἢ ἡελίου ἀνιόντος.
Ἐκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
αὐθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς·
Πηλεΐδης δ' ἐπόρουσε ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
ἦ ὅτε κίρκος ὄρεσφιν ἐλαφρότατος πετεηνῶν
140 ῥηϊδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν,
ἦ δὲ θ' ὑπαιθα φοβεῖται, ὃ δ' ἐγγύθεν ὄξυ λεληκώς

ταρφέ' ἐπαῖσσει, ἔλέειν τέ ἐ θυμὸς ἀνώγει·
ὡς ἄρ' ὃ γ' ἐμμεμαῶς ἰθὺς πέτετο, τρέσε δ' Ἔκτωρ
τεῖχος ὑπο Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.
145 οἱ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
τείχεος αἰὲν ὑπ' ἐκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο,
κρουνῶ δ' ἴκανον καλλιρρόω· ἔνθα δὲ πηγαὶ
δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος.
ἦ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῶ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
150 γίγνεται ἐξ αὐτῆς ὡς εἰ πυρὸς αἰθομένοιο·
ἦ δ' ἑτέρη θέρει προρέει εἰκυῖα χαλάζη,
ἦ χιόνι ψυχρῇ ἦ ἐξ ὕδατος κρυστάλλω.
ἔνθα δ' ἐπ' αὐτῶν πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασι
καλοὶ λαῖνεοι, ὅθι εἶματα σιγαλόεντα
155 πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλαί τε θύγατρες
τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης πρὶν ἔλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν.
τῇ ῥα παραδραμέτην φεύγων ὃ δ' ὄπισθε διώκων·
πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δῖωκε δὲ μιν μέγ' ἀμείνων
καρπαλίμως, ἐπεὶ οὐχ ἰερώϊον οὐδὲ βοείην
160 ἀρνύσθη, ἅ τε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν,
ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεὸν Ἔκτορος ἵπποδάμοιο.
ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον
ἦ τρίπος ἠὲ γυνὴ ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος·
165 ὡς τῶ τρις Πριάμοιο πόλιν πέρι δινηθήτην
καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δ' ἐς πάντες ὀρῶντο·
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
ὦ πόποι ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
170 Ἔκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρὶ ἔκην
Ἰδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὐτε
ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὐτὲ ἐ δῖος Ἀχιλλεὺς
ἄστνυ πέρι Πριάμοιο ποσσὶν ταχέεσσι διώκει.
ἀλλ' ἄγετε φράζεσθε θεοὶ καὶ μητιάσθε
175 ἠέ μιν ἐκ θανάτοιο σαώσομεν, ἦέ μιν ἦδη
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν ἐσθλὸν ἐόντα.
τὸν δ' αὐτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὦ πάτερ ἀργικέραυνε κελαινεφὲς οἶον ἔειπες·
ἄνδρα θνητὸν ἐόντα πάλαι πεπρωμένον αἴση
180 ἄψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι·
ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοὶ πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
θάρσει Τριτογένεια φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῶ
πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δὲ τοὶ ἦπιος εἶναι·

185 ἔρξον ὅπῃ δὴ τοι νόος ἔπλετο, μὴ δ' ἔτ' ἐρώει.
ὡς εἰπὼν ὄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων ἀΐξασα.
Ἔκτορα δ' ἀσπερχῆς κλονέων ἔφεπ' ὠκύς Ἀχιλλεύς.
ὡς δ' ὅτε νεβρόν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται
190 ὄρσας ἐξ εὐνῆς διὰ τ' ἄγκεα καὶ διὰ βήσσας·
τὸν δ' εἶ πέρ τε λάθησι καταπτήξας ὑπὸ θάμνω,
ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον ὄφρα κεν εὖρη·
ὡς Ἔκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλεΐωνα.
ὄσσάκι δ' ὀρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
195 ἀντίον ἀΐξασθαι εὐδμήτους ὑπὸ πύργους,
εἶ πως οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι,
τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀποστρέψασκε παραφθὰς
πρὸς πεδίον· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεὶ.
ὡς δ' ἐν ὄνειρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·
200 οὐτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν οὐθ' ὁ διώκειν·
ὡς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσίν, οὐδ' ὄς ἀλύξαι.
πῶς δὲ κεν Ἔκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτιο,
εἰ μὴ οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἦντετ' Ἀπόλλων
ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαίψηρά τε γούνα;
205 λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρῆατι δῖος Ἀχιλλεύς,
οὐδ' ἔα ἰέμεναι ἐπὶ Ἔκτορι πικρὰ βέλεμνα,
μὴ τις κῦδος ἄροιτο βαλῶν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατῆρ ἐτίταινε τάλαντα,
210 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτιο,
τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἔκτορος ἵπποδάμοιο,
ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπε δ' Ἔκτορος αἰσιμον ἦμαρ,
ᾧχετο δ' εἰς Αἶδαο, λίπεν δὲ ἐ Φοῖβος Ἀπόλλων.
Πηλεΐωνα δ' ἵκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
215 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
νῦν δὴ νῶι ἔολπα Διὶ φίλε φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ
οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας
Ἔκτορα δηῶσαντε μάχης ἅατόν περ ἐόντα.
οὐ οἱ νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
220 οὐδ' εἶ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἐκάεργος Ἀπόλλων
προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στήθι καὶ ἄμπνυε, τόνδε δ' ἐγὼ τοι
οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
ὡς φάτ' Ἀθηναίη, ὁ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῶ,
225 στή δ' ἄρ' ἐπὶ μελῆς χαλκογλώχινος ἐρεισθείς.
ἦ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήσατο δ' Ἔκτορα δῖον
Δηϊφόβῳ ἔικυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·

ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἦθεϊ ἢ μάλα δὴ σε βιάζεται ὠκύς Ἀχιλλεύς
230 ἄστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων·
ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἴκτωρ·
Δηϊφობ' ἦ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
γνωτῶν οὐς Ἐκάβῃ ἠδὲ Πριάμος τέκε παῖδας·
235 νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι,
ὃς ἔτλης ἐμεῦ εἶνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσι,
τείχεος ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ἦθεϊ ἢ μὲν πολλὰ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
240 λίσσονθ' ἐξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
αὐθι μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·
ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθει λυγρῶ.
νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μὴ δέ τι δούρων
ἔστω φειδωλή, ἵνα εἶδομεν εἴ κεν Ἀχιλλεύς
245 νῶϊ κατακτείνας ἕναρα βροτόεντα φέρηται
νῆας ἔπι γλαφυράς, ἧ κεν σῶ δουρὶ δαμήη.
ὥς φαμένη καὶ κερδοσύνη ἠγήσατ' Ἀθήνη·
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἴκτωρ·
250 οὐ σ' ἔτι Πηλέος υἱὲ φοβήσομαι, ὡς τὸ πάρος περ
τρὶς περὶ ἄστυ μέγα Πριάμου δῖον, οὐδέ ποτ' ἔτλην
μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὐτὲ με θυμὸς ἀνήκε
στήμεναι ἀντία σεῖο· ἔλοιμί κεν ἢ κεν ἀλοίην.
ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
255 μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἀρμονιάων·
οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἔκπαγλον ἀεικιῶ, αἶ κεν ἐμοὶ Ζεὺς
δώῃ καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε' Ἀχιλλεῦ
νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὡς δὲ σὺ ῥέζειν.
260 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
Ἴκτορ μὴ μοι ἄλαστε συνημοσύνας ἀγόρευε·
ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστά,
οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν,
265 ὡς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὐδέ τι νῶϊν
ὄρκια ἔσσονται, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
αἵματος ἄσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκειο· νῦν σε μάλα χρὴ
αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.

270 οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη
ἔγχει ἐμῶ δαμάα· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
κῆδε' ἐμῶν ἐτάρων οὐς ἔκτανες ἔγχεϊ θύων.
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἔκτωρ·
275 ἔζετο γὰρ προΐδων, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
ἄψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδου, λάθε δ' Ἔκτορα ποιμένα λαῶν.
Ἔκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
ἦμβροτες, οὐδ' ἄρα πῶ τι θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ
280 ἐκ Διὸς ἠείδης τὸν ἐμὸν μόρον, ἦ τοι ἔφης γε·
ἀλλὰ τις ἀρτιεπῆς καὶ ἐπικλοπος ἔπλεο μύθων,
ὄφρα σ' ὑποδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξις,
ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον
285 εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι
χάλκεον· ὡς δὴ μιν σῶ ἐν χροῖ πᾶν κομίσαιο.
καὶ κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρῶεσσι γένοιτο
σεῖο καταφθιμένοι· σὺ γὰρ σφισι πῆμα μέγιστον.
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
290 καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος οὐδ' ἀφάμαρτε·
τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ· χῶσατο δ' Ἔκτωρ
ὅττι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,
στῆ δὲ κατηφήσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος.
Δηΐφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα μακρὸν αὔσας·
295 ἦτεέ μιν δόρυ μακρόν· ὃ δ' οὐ τί οἱ ἐγγύθεν ἦεν.
Ἔκτωρ δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·
ὦ πόποι ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θάνατον δὲ κάλεσσαν·
Δηΐφοβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἦρωα παρεῖναι·
ἀλλ' ὃ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
300 νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακός, οὐδ' ἔτ' ἀνευθεν,
οὐδ' ἀλέη· ἦ γὰρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν
Ζηνί τε καὶ Διὸς υἱὶ ἐκηβόλω, οἷ μὲ πάρος γε
πρόφρονες εἰρύατο· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει.
μὴ μὰν ἀσπουδί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
305 ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
ὡς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὀξύ,
τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε,
οἴμησεν δὲ ἀλείς ὡς τ' αἰετὸς ὑψιπετῆεις,
ὅς τ' εἴσιν πεδῖον δὲ διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν
310 ἀρπάξων ἢ ἄρ' ἀμαλήν ἢ πτῶκα λαγῶν·
ὡς Ἔκτωρ οἴμησε τινάσσω φάσγανον ὀξύ.
ὀρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν

ἀγρίου, πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψε
καλὸν δαιδάλεον, κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ
315 τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσεύοντο ἔθειραι
χρῦσαι, ἅς Ἥφαιστος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
οἶος δ' ἀστήρ εἴσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ
ἔσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῶ ἴσταται ἀστήρ,
ὥς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἦν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
320 πάλλεν δεξιτερῇ φρονέων κακὸν Ἔκτορι δίῳ
εἰσορόων χρῶα καλόν, ὅπη εἴξιε μάλιστα.
τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρῶα χάλκεα τεύχεα
καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·
φαίνετο δ' ἡ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι
325 λαυκανίνην, ἵνα τε ψυχῆς ὠκιστος ὀλεθρος·
τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτ' ἔλασ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεὺς,
ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκῆ·
οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
ὄφρα τί μιν προτιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
330 ἤριπε δ' ἐν κονίης· ὃ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεὺς·
Ἔκτορ ἀτάρ που ἔφης Πατροκλῆ' ἐξεναρίζων
σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζεο νόσφιν ἐόντα
νήπιε· τοῖο δ' ἀνευθεν ἀοσητήρ μέγ' ἀμείνων
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμην,
335 ὃς τοι γούνατ' ἔλυσα· σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ
ἐλκήσουσ' αἰκῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.
τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σῶν τε τοκῆων
μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν,
340 ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἄλις χρυσόν τε δέδεξο
δῶρα τά τοι δώσουσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
σῶμα δὲ οἰκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
Τρῶες καὶ Τρῶων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς·
345 μή με κύον γούνων γουνάζεο μὴ δὲ τοκῆων·
αἶ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνήη
ὤμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷα ἔοργας,
ὥς οὐκ ἔσθ' ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι,
οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
350 στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα,
οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτόν χρυσῶ ἐρύσασθαι ἀνώγοι
Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὥς σέ γε πότνια μήτηρ
ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται ὄν τέκεν αὐτή,
ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσσονται.

355 τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
ἦ σ' εὖ γιγνώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
πείσειν· ἦ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
φράζεο νῦν, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι
ἤματι τῷ ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
360 ἐσθλὸν ἐόντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῆσι πύλησιν.
ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε,
ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων παταμένη Ἄϊδος δὲ βεβήκει
ὄν πότμον γοώωσα λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα διὸς Ἀχιλλεύς·
365 τέθναθι κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι ὅππότε κεν δῆ
Ζεὺς ἐθέλη τελέσαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος,
καὶ τό γ' ἀνευθεν ἔθηχ', ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ περιδραμον υἷες Ἀχαιῶν,
370 οἱ καὶ θηήσαντο φυῆν καὶ εἶδος ἀγητὸν
Ἔκτορος· οὐδ' ἄρα οἱ τις ἀνουτητί γε παρέστη.
ὦδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι
Ἔκτωρ ἦ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω.
375 ὡς ἄρα τις εἶπεσκε καὶ οὐτήσασκε παραστάς.
τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς,
στάς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
ὦ φίλοι Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
ἐπεὶ δὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
380 ὃς κακὰ πόλλ' ἔρρεξεν ὅσ' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι,
εἰ δ' ἄγετ' ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
ὄφρα κ' ἔτι γνῶμεν Τρώων νόον ὃν τιν' ἔχουσιν,
ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος,
ἦε μένειν μεμάσσι καὶ Ἔκτορος οὐκέτ' ἐόντος.
385 ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
κεῖται πὰρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυτος ἄθαπτος
Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
ζωοῖσιν μετέω καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη·
εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Αἴδαο
390 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου.
νῦν δ' ἄγ' ἀείδοντες παιήονα κοῦροι Ἀχαιῶν
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
ἠράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἔκτορα διόν,
ὦ Τρῶες κατὰ ἄστρ' ὡς εὐχετόωντο.
395 ἦ ῥα, καὶ Ἔκτορα διόν ἀεικέα μήδετο ἔργα.
ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,

ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·
ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' αἰείρας
400 μάστιξέν ῥ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.
τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσαλος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
κυάνεαι πίτναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίησι
κεῖτο πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσι
δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἐῆ ἐν πατρίδι γαίῃ.
405 ὡς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δὲ νυ μήτηρ
τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
τηλόσε, κώκυσεν δὲ μάλα μέγα παιδ' ἐσιδοῦσα·
ᾧμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
κωκυτῶ τ' εἶχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστν.
410 τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον ὡς εἰ ἅπασα
Ἴλιος ὄφρουέσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.
λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόγις ἔχον ἀσχαλόωντα
ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.
πάντας δ' ἐλλιτάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
415 ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον·
σχέσθε φίλοι, καὶ μ' οἶον ἔασατε κηδόμενοί περ
ἐξελθόντα πόληος ἰκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον ὀβριμοεργόν,
ἦν πως ἡλικίην αἰδέσσεται ἠδ' ἐλεήση
420 γῆρας· καὶ δὲ νυ τῷ γε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται
Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσθαι
Τρωσὶ μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκε.
τόσσους γὰρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·
τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ
425 ὡς ἑνός, οὐ μ' ἄχος ὀξὺ κατοίσεται Ἄϊδος εἴσω,
Ἔκτορος· ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῆσι
τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένω τε
μήτηρ θ', ἢ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἠδ' ἐγὼ αὐτός.
ὡς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται·
430 Τρωῆσιν δ' Ἐκάβη ἀδινού ἐξῆρχε γόοιο·
τέκνον ἐγὼ δειλή· τί νυ βείομαι αἰνὰ παθοῦσα
σεῦ ἀποτεθνηῶτος; ὃ μοι νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ
εὐχολὴ κατὰ ἄστν πελέσκεο, πᾶσί τ' ὄνειαρ
Τρωσὶ τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πτόλιν, οἷ σε θεὸν ὡς
435 δειδέχασθ'· ἡ γὰρ καὶ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα
ζῶος ἑών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
ὡς ἔφατο κλαίουσ', ἄλοχος δ' οὐ πῶ τι πέπυστο
Ἔκτορος· οὐ γὰρ οἷ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
ἠγγεῖλ' ὅττι ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων,

440 ἀλλ' ἢ γ' ἴστων ὕφαινε μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο
δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε.
κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοις κατὰ δῶμα
ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
Ἔκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκ νοστήσαντι
445 νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν ὃ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν
χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου·
τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·
ἦ δ' αὖτις δμῶησιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα·
450 δεῦτε δὴ μοι ἔπεσθον, ἴδωμ' ὅτιν' ἔργα τέτυκται.
αἰδοίης ἐκυρῆς ὀπὸς ἔκλυον, ἐν δ' ἐμοὶ αὐτῇ
στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γοῦνα
πήγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσι.
αἶ γὰρ ἀπ' οὐατος εἶη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
455 δεῖδω μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἔκτορα δῖος Ἀχιλλεὺς
μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος πεδῖον δὲ δίηται,
καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγνηορῆς ἀλεγεινῆς
ἢ μιν ἔχεσκ', ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐνὶ πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν,
ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὄν μένος οὐδενὶ εἰκῶν.
460 ὡς φαμένη μεγάροιο διέσσυτο μαινάδι ἴση
παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ
αὐτὰρ ἐπεὶ πύργόν τε καὶ ἀνδρῶν ἴξεν ὄμιλον
ἔστη παπτήνας' ἐπὶ τείχεϊ, τὸν δὲ νόησεν
ἐλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δὲ μιν ἵπποι
465 ἔλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν,
ἦριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε.
τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς βάλε δέσματα σιγαλόεντα,
ἄμπυκα κεκρῦφαλόν τε ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην
470 κρηδεμνόν θ', ὃ ρά οἱ δῶκε χρυσῆ Ἀφροδίτη
ἦματι τῷ ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἔκτωρ
ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα.
ἀμφὶ δὲ μιν γαλόω τε καὶ εἰνατέρες ἄλις ἔσταν,
αἶ ἔ μετὰ σφίσις εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
475 ἦ δ' ἐπεὶ οὖν ἔμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέροθη
ἀμβλήδην γοῶσα μετὰ Τρωῆσιν ἔειπεν·
Ἔκτορ ἐγὼ δύστηνος· ἠὲ ἄρα γεινόμεθ' αἴσις
ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν ὑπὸ Πλάκῳ ὑλήεσση
480 ἐν δόμῳ Ἡετίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν
δύσμορος αἰνόμορον· ὡς μὴ ὠφέλλε τεκέσθαι.
νῦν δὲ σὺ μὲν Αἴδαο δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης

ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῶ ἐνὶ πένθει λείπεις
χῆρην ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,
485 ὄν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ
ἔσσειαι Ἴκτορ ὄνειραρ ἐπεὶ θάνες, οὔτε σοὶ οὔτος.
ἦν περ γὰρ πόλεμόν γε φύγη πολύδακρον Ἀχαιῶν,
αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω
ἔσσουντ'· ἄλλοι γὰρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας.
490 ἦμαρ δ' ὄρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησι·
πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί,
δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρὸς ἑταίρους,
ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχε·
495 χεῖλεα μὲν τ' ἐδίην', ὑπερῶν δ' οὐκ ἐδίηνε.
τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλῆς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξε
χερσὶν πεπλήγων καὶ ὄνειδείοισιν ἐνίσσων·
ἔρρ' οὕτως· οὐ σὸς γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν.
δακρῦοίς δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χῆρην
500 Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐοῦ ἐπὶ γούνασι πατρὸς
μυελὸν οἶον ἔδεσκε καὶ οἰῶν πίονα δημόν·
αὐτὰρ ὄθ' ὕπνος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
εὔδεσκ' ἐν λέκτροισιν ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης
εὐνή ἔνι μαλακῇ θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
505 νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθησι φίλου ἀπὸ πατρὸς ἀμαρτῶν
Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν·
οἶος γὰρ σφιν ἔρυσσος πύλας καὶ τείχεα μακρὰ.
νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι νόσφι τοκῆων
αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσονται
510 γυμνόν· ἀτὰρ τοι εἶματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται
λεπτά τε καὶ χαρίεντα τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
ἀλλ' ἦτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέω
οὐδὲν σοὶ γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσειαι αὐτοῖς,
ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.
515 ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.

Ιλιάδος Ψ'

-Ψ- ὡς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἐπεὶ δὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο,
οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος,
Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς,
5 ἄλλ' ὅ γε οἷς ἐτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·
Μυρμιδόνες ταχύπωλοι ἐμοὶ ἐρήρηες ἐταῖροι
μὴ δὴ πω ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσσον ἰόντες
Πάτροκλον κλαίωμεν· ὁ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
10 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο,
ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.
ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ὤμωξαν ἀολλέες, ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς.
οἱ δὲ τρις περὶ νεκρὸν εὐτριχας ἤλασαν ἵππους
μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι Θέτις γόου ἴμερον ὤρσε.
15 δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθειον μῆστωρα φόβοιο.
τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο
χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσι ἐταίρου·
χαῖρέ μοι ὦ Πάτροκλε καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισι·
ἦ
20 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην
Ἔκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὦμὰ δάσασθαι,
δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα σέθεν κταμένοιο χολωθεῖς.
ἦ ῥα καὶ Ἔκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα
25 πρηνέα παρ' λεχέεσσι Μενoitιάδαο τανύσσας
ἐν κονίης· οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
χάλκεα μαρμαίροντα, λυόν δ' ὑψηχέας ἵππους,
καδ δ' ἴζον παρὰ νηϊ ποδώκεος Αἰακίδαο
μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ.
30 πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρω
σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' οἷες καὶ μηκάδες αἴγες·
πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἥφαιστοιο·
πάντη δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἶμα.
35 αὐτὰρ τόν γε ἄνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα
εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν
σπουδῇ παρπεπιθόντες ἐταίρου χωόμενον κῆρ.

οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνωνος ἴξον ἰόντες,
αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσαν
40 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπίθοιεν
Πηλεΐδην λούσασθαι ἄπο βρότον αἱματόεντα.
αὐτὰρ ὁ γ' ἤρνεϊτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὄμοσεν·
οὐ μὰ Ζῆν', ὅς τις τε θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ καρήατος ἄσσον ἰκέσθαι
45 πρὶν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ σῆμά τε χεῦναι
κείρασθαι τε κόμην, ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι δεύτερον ὦδε
ἴξεν ἄχος κραδίην ὄφρα ζωοῖσι μετείω.
ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·
ἠῶθεν δ' ὄτρυνον ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον
50 ὕλην τ' ἀξέμεναι παρά τε σχεῖν ὅσσ' ἐπιεικὲς
νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
ὄφρ' ἦτοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγη ἀκάματον πῦρ
θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.
ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
55 ἐσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδέυετο δαιτὸς εἴσης.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίην δὲ ἕκαστος,
Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
60 κεῖτο βαρὺ στενάχων πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν
ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον·
εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε λύων μελεδήματα θυμοῦ
νήδυμος ἀμφιχυθείς· μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα
Ἔκτορ' ἐπαῖσσων προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
65 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Πατροκλῆος δειλοῖο
πάντ' αὐτῷ μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ' εἰκυῖα
καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῖ εἴματα ἔστο·
στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
εὔδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ Ἀχιλλεῦ.
70 οὐ μὲν μευ ζῶοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος·
θάπτε με ὅττι τάχιστα πύλας Αἴδαο περήσω.
τῆλέ με εἴργουσι ψυχαὶ εἶδωλα καμόντων,
οὐδέ μέ πω μίσησθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἐῶσιν,
ἀλλ' αὐτῶς ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλὲς Αἴδος δῶ.
75 καὶ μοι δὸς τὴν χειρ'· ὀλοφύρομαι, οὐ γὰρ ἔτ' αὐτίς
νίσομαι ἐξ Αἴδαο, ἐπήν με πυρὸς λελάχητε.
οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἐταίρων
βουλάς ἐζόμενοι βουλεύσομεν, ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ
ἀμφέχανε στυγερῇ, ἣ περὶ λάχε γιγνόμενόν περ·

80 καὶ δὲ σοὶ αὐτῶ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
τείχει ὑπο Τρώων εὐηφενέων ἀπολέσθαι.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι αἶ κε πίθηαι·
μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστέ' Ἀχιλλεῦ,
ἀλλ' ὁμοῦ ὡς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
85 εὖτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενοίτιος ἐξ Ὀπότεος
ἤγαγεν ὑμέτερόνδ' ἀνδροκτασίης ὑπο λυγρῆς,
ἤματι τῶ ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος
νήπιος οὐκ ἐθέλων ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθεῖς·
ἐνθά με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἰππότηα Πηλεὺς
90 ἔτραφέ τ' ἐνδυκέως καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν·
ὡς δὲ καὶ ὅστέα νῶϊν ὁμῆ σορὸς ἀμφικαλύπτοι
χρῦσεος ἀμφιφορεύς, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
τίπτέ μοι ἠθείη κεφαλὴ δεῦρ' εἰλήλουθας
95 καὶ μοι ταῦτα ἕκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείσομαι ὡς σὺ κελεύεις.
ἀλλὰ μοι ἄσπον στήθι· μίνυθὰ περ ἀμφιβαλόντε
ἀλλήλους ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο.
ὡς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλησιν
100 οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς ἦϋτε καπνὸς
ᾧχετο τετριγυῖα· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς
χερσὶ τε συμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
ὦ πόποι ἦ ῥά τίς ἐστι καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισι
ψυχὴ καὶ εἶδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἔνι πάμπαν·
105 παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο
ψυχὴ ἐφεστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε,
καὶ μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν, ἔϊκτο δὲ θέσκελον αὐτῶ.
ὡς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἕμερον ὤρσε γόοιο·
μυρομένοιισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως
110 ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
οὐρῆάς τ' ὄτρυνε καὶ ἀνέρας ἀξέμεν ὕλην
πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνήρ ἐσθλὸς ὀρώρει
Μηριόνης θεράπων ἀγαπήνορος Ἴδομενῆος.
οἱ δ' ἴσαν ὑλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες
115 σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν.
πολλὰ δ' ἄναντα κάταντα πάραντά τε δόχημά τ' ἦλθον·
ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης,
αὐτίκ' ἄρα δρυὺς ὑψικόμους ταναήκεϊ χαλκῶ
τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι
120 πῖπτον· τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ
ἔκδεον ἡμιόνων· ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο
ἐλδόμεναι πεδίοιο διὰ ῥωπήϊα πυκνά.

πάντες δ' ὑλοτόμοι φιτροὺς φέρον· ὡς γὰρ ἀνώγει
Μηριόνης θεράπων ἀγαπήνορος Ἴδομενῆος.
125 κὰδ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερῶ, ἔνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς
φράσσατο Πατρόκλω μέγα ἠρίον ἠδὲ οἱ αὐτῶ.
αὐτὰρ ἐπεὶ πάντη παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην
ἦατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλέες. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσε
130 χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον
ἵππους· οἱ δ' ὄρνυντο καὶ ἐν τεύχεσσι εἶδνον,
ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἠνίοχοί τε,
πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν
μυρίοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
135 θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυσαν, ἃς ἐπέβαλλον
κειρόμενοι· ὄπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεὺς
ἀχνύμενος· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Ἄϊδος δέ.
οἱ δ' ὅτε χῶρον ἴκανον ὄθι σφισι πέφραδ' Ἀχιλλεὺς
κάτθεσαν, αἶψα δὲ οἱ μενοεικέα νήεον ὕλην.
140 ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς·
στάς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
τὴν ῥα Σπερχειῶ ποταμῶ τρέφε τηλεθόωσαν·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
Σπερχεῖ ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεὺς
145 κείσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
σοί τε κόμην κερέειν ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην,
πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
ἐς πηγάς, ὄθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
ὡς ἠρᾶθ' ὁ γέρων, σὺ δὲ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
150 νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Πατρόκλω ἦρωϊ κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.
ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ κόμην ἑτάροιο φίλοιο
θῆκεν, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἴμερον ὤρσε γόοιο.
καὶ νύ κ' ὄδυρομένοισιν ἔδου φάος ἠελίοιο
155 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αἶψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς·
Ἄτρεΐδη, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
πεῖσονται μύθοισι, γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι,
νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
ὄπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφὶ πονησόμεθ' οἷσι μάλιστα
160 κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἱ τ' ἀγοὶ ἄμμι μενόντων.
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας εἵσας,
κηδεμόνες δὲ παρ' αὖθι μένον καὶ νήεον ὕλην,
ποίησαν δὲ πυρῆν ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα,

165 ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτη νεκρὸν θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ.
πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βούς
πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
δημὸν ἔλῶν ἐκάλυψε νέκυν μεγάθυμος Ἀχιλλεύς
ἔς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νῆει.
170 ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας
πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
ἔσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ μέγала στεναχίζων.
ἐννέα τῶ γε ἄνακτι τραπεζῆς κύνες ἦσαν,
καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας,
175 δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἰέας ἐσθλοὺς
χαλκῶ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα·
ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον ὄφρα νέμοιτο.
ᾧμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμησεν ἐταῖρον·
χαῖρέ μοι ᾧ Πάτροκλε καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισι·
180 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην,
δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἰέας ἐσθλοὺς
τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἐκτορα δ' οὐ τι
δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.
ὡς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο,
185 ἀλλὰ κύνας μὲν ἀλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἤματα καὶ νύκτας, ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ
ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφοι ἐλκυστάζων.
τῶ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
οὐρανόθεν πεδίον δέ, κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα
190 ὅσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἠελίοιο
σκήλει· ἀμφὶ περὶ χροά ἵνεσιν ἠδὲ μέλεσσιν.
οὐδὲ πυρῇ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνηῶτος·
ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
στάς ἀπάνευθε πυρῆς δοιοῖς ἤρᾳτ' ἀνέμοισι
195 Βορέη καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπίσχετο ἱερὰ καλά·
πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ λιτάνευεν
ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοῖατο νεκροί,
ὔλη τε σεύαιτο καήμεναι. ᾧκα δὲ Ἴρις
ἀράων αἴουσα μετάγγελος ἦλθ' ἀνέμοισιν.
200 οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσσαέος ἀθρόοι ἔνδον
εἰλαπίνην δαίνυντο· θεούσα δὲ Ἴρις ἐπέστη
βηλῶ ἐπι λιθέῳ· τοὶ δ' ὡς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
πάντες ἀνήϊξαν, κάλεόν τέ μιν εἰς ἕ ἕκαστος·
ἦ δ' αὐθ' ἔξεσθαι μὲν ἀνήνατο, εἶπε δὲ μῦθον·
205 οὐχ ἔδος· εἴμι γὰρ αὐτίς ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥέεθρα
Αἰθιοπῶν ἐς γαίαν, ὅθι ῥέζουσ' ἐκατόμβας
ἀθανάτοις, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἰρῶν.

ἀλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεινὸν
ἐλθεῖν ἀρᾶται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλά,
210 ὄφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι, ἧ ἔνι κεῖται
Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.
ἦ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπεβήσετο, τοὶ δ' ὀρέοντο
ἠχῆ θεσπεσίῃ νέφεα κλονέοντε πάροιθεν.
αἶψα δὲ πόντον ἴκανον ἀήμεναι, ὥρτο δὲ κῦμα
215 πνοιῆ ὑπο λιγυρῆ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἰκέσθην,
ἐν δὲ πυρῇ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαῆς πῦρ.
παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον
φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννυχος ὠκύς Ἀχιλλεὺς
χρυσέου ἐκ κρητῆρος ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον
220 οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν
ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλήος δειλοῖο.
ὡς δὲ πατὴρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται ὅστέα καίων
νυμφίου, ὅς τε θανῶν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας,
ὡς Ἀχιλεὺς ἐτάροιο ὀδύρετο ὅστέα καίων,
225 ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊὴν ἀδινὰ στεναχίζων.
ἦμος δ' ἑωσφόρος εἴσι φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
ὄν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἄλα κίδναται ἠώς,
τῆμος πυρκαϊὴ ἐμαραίνεται, παύσατο δὲ φλόξ.
οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν οἶκον δὲ νέεσθαι
230 Θρηϊκίον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστενεν οἴδματι θύων.
Πηλεΐδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεῖς
κλίνθη κεκμηώς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν·
οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο·
τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν,
235 ἔζετο δ' ὀρθωθεὶς καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσατ' αἶθοπι οἴνω
πᾶσαν, ὀπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
ὅστέα Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο λέγωμεν
240 εὖ διαγιγνώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται
ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῆ, τοὶ δ' ἄλλοι ἀνευθεν
ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμῖξ ἵπποι τε καὶ ἄνδρες.
καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσῆ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῶ
θείομεν, εἰς ὃ κεν αὐτὸς ἐγὼν Ἄϊδι κεύθωμαι.
245 τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,
ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
εὐρύν θ' ὑψηλὸν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο
δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι λίπησθε.
ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλεΐωνι.

250 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσαν αἴθοπι οἴνω
ὅσσον ἐπὶ φλόξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
κλαίοντες δ' ἑτάροιο ἐνηέος ὅστέα λευκὰ
ἄλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην καὶ δίπλακα δημόν,
ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν·
255 τορνῶσαντο δὲ σῆμα θεμειλιά τε προβάλοντο
ἀμφὶ πυρῆν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν,
χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε καὶ ἴζανεν εὐρὺν ἀγῶνα,
νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα λέβητάς τε τρίποδάς τε
260 ἵππους θ' ἡμίονους τε βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα,
ἠδὲ γυναῖκας ἐϋζώνους πολιόν τε σίδηρον.
ἵππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
θῆκε γυναῖκα ἄγεσθαι ἀμύμονα ἔργα ἰδυῖαν
καὶ τρίποδ' ὠτώεντα δυωκαικεκοσίμετρον
265 τῷ πρῶτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
ἔξετε' ἀδμήτην βρέφος ἡμίονον κυέουσαν·
αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα
καλὸν τέσσαρα μέτρα κεχανδότα λευκὸν ἔτ' αὐτως·
τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δὺν χρυσοῖο τάλαντα,
270 πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε.
στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ἄτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἵππηας τάδ' ἄεθλα δεδεγμένα κείτ' ἐν ἀγῶνι.
εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοὶ
275 ἢ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίην δὲ φεροίμην.
ἴστε γὰρ ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·
ἀθάνατοί τε γὰρ εἰσι, Ποσειδάων δὲ πόρ' αὐτοὺς
πατρὶ ἐμῷ Πηληϊ, ὃ δ' αὐτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.
ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω καὶ μώνυχες ἵπποι·
280 τοίου γὰρ κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἠνιόχοιο
ἠπίου, ὃς σφωῖν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον
χαιτῶν κατέχευε λοέσσας ὕδατι λευκῷ.
τὸν τῷ γ' ἔσταότες πενθείετον, οὐδεὶ δὲ σφι
χαῖται ἐρηρέδαται, τῷ δ' ἔστατον ἀχνυμένῳ κῆρ.
285 ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατόν, ὅς τις Ἀχαιῶν
ἵπποισὶν τε πέποιθε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.
ὣς φάτο Πηλεΐδης, ταχέες δ' ἵππηες ἄγεσθην.
ᾧ ῥτο πολὺ πρῶτος μὲν ἀναξ ἀνδρῶν Εὐμηλος
Ἄδμήτου φίλος υἱός, ὃς ἵπποσύνη ἐκέκαστο·
290 τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης ᾧ ῥτο κρατερός Διομήδης,
ἵππους δὲ Τρωοὺς ὕπαγε ζυγόν, οὓς ποτ' ἀπηύρα
Αἰνεΐαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων.

τῶ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος
διογενής, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους
295 Αἴθην τὴν Ἀγαμεμνονέην τὸν ἑόν τε Πόδαργον·
τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος
δῶρ', ἵνα μὴ οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γὰρ οἱ ἔδωκε
Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὅ γ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·
300 τὴν ὅ γ' ὑπὸ ζυγὸν ἤγε μέγα δρόμου ἰσχανόωσαν.
Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος ἐϋτριχας ὀπλίσαθ' ἵππους,
Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς ὑπερθύμοιο ἄνακτος
τοῦ Νηληϊάδαο· Πυλοιογενέες δὲ οἱ ἵπποι
ὠκύποδες φέρον ἄρμα· πατήρ δέ οἱ ἄγχι παραστάς
305 μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῶ·
Ἀντίλοχ' ἦτοι μὲν σε νέον περ ἑόντ' ἐφίλησαν
Ζεὺς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἵπποσύνας ἐδίδαξαν
παντοίας· τῶ καὶ σε διδασκέμεν οὐ τι μάλα χρεώ·
οἴσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἔλισσέμεν· ἀλλὰ τοι ἵπποι
310 βάρδιστοι θεΐειν· τῶ τ' οἴω λοίγι' ἔσεσθαι.
τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
ἀλλ' ἄγε δὴ σὺ φίλος μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῶ
παντοίην, ἵνα μὴ σε παρεκπροφύγησιν ἄεθλα.
315 μῆτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων ἠὲ βίηφι·
μῆτι δ' αὐτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισι·
μῆτι δ' ἠνίοχος περιγίγνεται ἠνιόχοιο.
ἀλλ' ὅς μὲν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἴσι πεποιθῶς
320 ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἔλισσεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἵπποι δὲ πλανώνονται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
ὅς δέ κε κέρδεα εἰδῆ ἐλαύνων ἤσσονας ἵππους,
αἰεὶ τέρμ' ὀρόων στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ἐ λήθει
ὅπως τὸ πρῶτον τανύση βοέοισιν ἰμᾶσιν,
325 ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως καὶ τὸν προὔχοντα δοκεύει.
σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει.
ἔστηκε ξύλον αὖτον ὅσον τ' ὄργυι' ὑπὲρ αἴης
ἢ δρυὸς ἢ πεύκης· τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ,
λαῖε δὲ τοῦ ἐκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκῶ
330 ἐν ξυνοχῆσιν ὁδοῦ, λειὸς δ' ἵππόδρομος ἀμφίς
ἢ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνηῶτος,
ἢ τό γε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
τῶ σὺ μάλ' ἐγχρίμψας ἐλάαν σχεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους,

335 αὐτὸς δὲ κλινθῆναι εὐπλέκτω ἐνὶ δίφρῳ
ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
κένσαι ὀμοκλήσας, εἷξαι τέ οἱ ἠνία χερσίν.
ἐν νύσση δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχιμφθήτω,
ὡς ἂν τοι πλήμνη γε δοάσεται ἄκρον ἰκέσθαι
340 κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν,
μή πως ἵππους τε τρώσης κατὰ θ' ἄρματα ἄξης·
χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείη δὲ σοὶ αὐτῷ
ἔσσεται· ἀλλὰ φίλος φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι.
εἰ γάρ κ' ἐν νύσση γε παρεξελάσησθα διώκων,
345 οὐκ ἔσθ' ὅς κέ σ' ἔλησι μετάλμενος οὐδὲ παρέλθη,
οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρίονα δῖον ἐλαύνοι
Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὅς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
ἦ τοὺς Λαομέδοντος, οἱ ἐνθάδε γ' ἔτραφεν ἔσθλοί.
ὡς εἰπὼν Νέστωρ Νηληϊῶς ἄψ ἐνὶ χώρῃ
350 ἔζετ', ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἐκάστου πείρατ' ἔειπε.
Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος εὐτριχας ὀπλίσαθ' ἵππους.
ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο·
πάλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλήρος θόρε Νεστορίδαο
Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δ' ἔλαχε κρείων Εὐμηλος·
355 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος,
τῷ δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν· ὕστατος αὖτε
Τυδεΐδης ὅχ' ἀριστος ἐὼν λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.
στὰν δὲ μεταστοιχί, σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς
τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἶσεν
360 ἀντίθεον Φοίνικα ὀπάονα πατρὸς ἐοῖο,
ὡς μεμνέωτο δρόμους καὶ ἀληθείην ἀποεῖποι.
οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποιν μάστιγας ἄειραν,
πέπληγόν θ' ἰμᾶσιν, ὀμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν
ἔσσυμένως· οἱ δ' ὦκα διέπρησσον πεδίῳ
365 νόσφι νεῶν ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη
ἴστατ' ἀειρομένη ὥς τε νέφος ἠὲ θύελλα,
χαῖται δ' ἐρρώοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο.
ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πίννατο πουλυβοτείρῃ,
ἄλλοτε δ' ἀΐξασκε μετήρορα· τοὶ δ' ἐλατῆρες
370 ἔστασαν ἐν δίφροισι, πάτασσε δὲ θυμὸς ἐκάστου
νίκης ἰεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἕκαστος
ἵπποις, οἱ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίῳ.
ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
ἄψ ἐφ' ἀλὸς πολίης, τότε δὴ ἀρετὴ γε ἐκάστου
375 φαίνεται, ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθη δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
αἱ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι.
τάς δὲ μετ' ἐξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι

Τρωῖοι, οὐδέ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβησομένοισιν εἵκτην,
380 πνοιῆ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε τ' ὦμω
θέρμετ' ἐπ' αὐτῶ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην.
καὶ νύ κεν ἢ παρέλασσ' ἢ ἀμφήριστον ἔθηκεν,
εἰ μὴ Τυδέος υἱὶ κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ὅς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινὴν.
385 τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο,
οὔνεκα τὰς μὲν ὄρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,
οἱ δέ οἱ ἐβλάφθησαν ἄνευ κέντροιο θέοντες.
οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ' Ἀπόλλων
Τυδεΐδην, μάλα δ' ὦκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν,
390 δῶκε δέ οἱ μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνήκεν·
ἦ δέ μετ' Ἀδμήτου υἰὸν κοτέουσ' ἐβεβήκει,
ἵππειον δέ οἱ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἰ δέ οἱ ἵπποι
ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
395 ἀγκῶνάς τε περιδρῦφθη στόμα τε ῥῖνάς τε,
θρυλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τῷ δέ οἱ ὄσσε
δακρυόφι πλησθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
Τυδεΐδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνη
400 ἵπποις ἦκε μένος καὶ ἐπ' αὐτῶ κῦδος ἔθηκε.
τῶ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἐοῖο·
ἔμβητον καὶ σφῶϊ τιταίνετον ὅτι τάχιστα.
ἦτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὔ τι κελεύω
405 Τυδεΐδew ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνη
νῦν ὠρεξε τάχος καὶ ἐπ' αὐτῶ κῦδος ἔθηκεν·
ἵππους δ' Ἀτρεΐδαο κιχάνετε, μὴ δὲ λίπησθον,
καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγχεῖν καταχεύη
Αἶθη θῆλυς ἐοῦσα· τί ἢ λείπεσθε φέριστοι·
410 ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·
οὐ σφῶϊν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
ἔσσεται, αὐτίκα δ' ὕμμε κατακτενεῖ ὀξείῃ χαλκῶ,
αἶ κ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χειρὸν ἄεθλον.
ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον ὅτι τάχιστα·
415 ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι ἠδὲ νοήσω
στεινωπῶ ἐν ὁδῶ παραδύμεναι, οὐδέ με λήσει.
ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν
μᾶλλον ἐπιδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα
στεῖνος ὁδοῦ κοίλης ἴδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης.

420 ῥωχμὸς ἔην γαίης, ἧ χειμέριον ἄλὲν ὕδωρ
ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·
τῆ ῥ' εἶχεν Μενέλαος ἀματροχιάς ἀλεείνων.
Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.
425 Ἀτρεΐδης δ' ἔδεισε καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνει·
Ἀντίλοχ' ἀφραδέως ἰππάζεαι, ἀλλ' ἀνεχ' ἵππους·
στενωπὸς γὰρ ὁδός, τάχα δ' εὐρυτέρη παρελάσσαι·
μή πως ἀμφοτέρους δηλήσεται ἄρματι κύρσας.
ὥς ἔφατ', Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνε
430 κέντρῳ ἐπισπέρχων ὡς οὐκ αἴοντι εἰοικώς.
ὄσσα δὲ δίσκου οὖρα κατωμαδίιο πέλονται,
ὄν τ' αἰζηρὸς ἀφήκεν ἀνὴρ πειρώμενος ἥβης,
τόσσον ἐπιδραμέτην· αἰ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
Ἀτρεΐδεω· αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν
435 μή πως συγκύρσειαν ὁδῶ ἔνι μώνυχες ἵπποι,
δίφρους τ' ἀνστρέψειαν εὐπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
ἐν κονίησι πέσοιεν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.
τὸν καὶ νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ἀντίλοχ' οὐ τις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
440 ἔρρ', ἐπεὶ οὐ σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνῦσθαι Ἀχαιοί.
ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὥς ἄτερ ὄρκου οἴση ἄεθλον.
ὥς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·
μή μοι ἐρύκεσθον μή δ' ἔστατον ἀχνυμένῳ κῆρ.
φθήσονται τούτοισι πόδες καὶ γοῦνα καμόντα
445 ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.
ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ ἀνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν
μᾶλλον ἐπιδραμέτην, τάχα δὲ σφισιν ἄγχι γέροντο.
Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
ἵππους· τοὶ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίιο.
450 πρῶτος δ' Ἴδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἐφράσαθ' ἵππους·
ἦστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ·
τοῖο δ' ἀνευθεν ἐόντος ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
ἔγνω, φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προὔχοντα,
ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
455 λευκὸν σῆμα τέτυκτο περὶτροχον ἠϋτε μήνη.
στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργεῖοισιν ἔειπεν·
ὦ φίλοι Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
οἶος ἐγὼν ἵππους ἀυγάζομαι ἦε καὶ ὑμεῖς;
ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
460 ἄλλος δ' ἠνίοχος ἰνδάλλεται· αἰ δέ που αὐτοῦ
ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἰ κεῖσέ γε φέρτεραι ἦσαν·
ἦτοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας,

νῦν δ' οὐ πη δύναμαι ἰδέειν· πάντη δέ μοι ὄσσε
Τρωϊκὸν ἄμ πεδίον παπταίνετον εἰσορόωντι·
465 ἦε τὸν ἠνίοχον φύγον ἠγία, οὐδὲ δυνάσθη
εὖ σχεθέειν περὶ τέρμα καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἐλίξας·
ἐνθά μιν ἐκπεσέειν οἴω σὺν θ' ἄρματα ἄξαι,
αἷ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.
ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὑμμες ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἔγωγε
470 εὖ διαγιγνώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνήρ
Αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει
Τυδέος ἵπποδάμου υἱὸς κρατερός Διομήδης.
τὸν δ' αἰσχροῶς ἐνένιπεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
Ἴδομενεῦ τί πάρος λαβρεύεαι; αἷ δέ τ' ἀνευθεν
475 ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο διένται.
οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσοῦτον,
οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκδέρκεται ὄσσε·
ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι· οὐδέ τί σε χρὴ
λαβραγόρην ἔμμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.
480 ἵπποι δ' αὐταὶ ἔασι παροίτεραι, αἷ τὸ πάρος περ,
Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὐληρα βέβηκε.
τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠῦδα·
Αἴαν νεῖκος ἄριστε κακοφραδὲς ἀλλά τε πάντα
δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
485 δεῦρό νυν ἦ τρίποδος περιδώμεθον ἠὲ λέβητος,
ἴστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
ὀππότεραι πρόσθ' ἵπποι, ἵνα γνῶης ἀποτίνων.
ὡς ἔφατ', ὄρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
χωόμενος χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσι·
490 καὶ νύ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένετ' ἀμφοτέροισιν,
εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ φάτο μῦθον·
μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσιν
Αἴαν Ἴδομενεῦ τε κακοῖς, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε.
καὶ δ' ἄλλω νεμεσᾶτον ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
495 ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράασθε
ἵππους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ἕκαστος
ἵππους Ἀργείων, οἱ δεύτεροι οἱ τε πάροιθεν.
ὡς φάτο, Τυδεΐδης δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθε διώκων,
500 μάστι δ' αἰὲν ἔλαυνε κατωμαδόν· οἱ δὲ οἱ ἵπποι
ὑψὸς' ἀειρέσθην ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον.
αἰεὶ δ' ἠνίοχον κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
ἄρματα δὲ χρυσῶ πεπυκασμένα κασσιτέρω τε
ἵπποις ὠκυπόδεσιν ἐπέτρεχον· οὐδέ τι πολλή

505 γίγνεται ἐπισσώτρων ἀρματροχιή κατόπισθεν
ἐν λεπτῇ κονίῃ· τῷ δὲ σπεύδοντε πετέσθην.
στῆ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκήκειεν ἰδρῶς
ἵππων ἔκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμαῖζε.
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
510 κλίνει δ' ἄρα μᾶστιγα ποτὶ ζυγόν· οὐδὲ μάτησεν
ἴφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον,
δῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναῖκα
καὶ τρίποδ' ὠτώεντα φέρειν· ὁ δ' ἔλυσεν ὑφ' ἵππους.
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηληϊῖος ἤλασεν ἵππους
515 κέρδεσιν, οὐ τι τάχει γε, παραφθάμενος Μενέλαον·
ἀλλὰ καὶ ὡς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους.
ὅσσον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥα ἄνακτα
ἔλκησιν πεδίοιο τιταινόμενος σὺν ὄχεσφι·
τοῦ μὲν τε ψαύουσιν ἐπισσώτρου τρίχες ἄκραι
520 οὐραῖαι· ὁ δὲ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλή
χώρη μεσσηγὺς πολέος πεδίοιο θεόντος·
τόσσον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
λείπεται· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκουρα λέλειπτο,
ἀλλὰ μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἠῦ
525 ἵππου τῆς Ἀγαμεμνονέης καλλίτριχος Αἴθης·
εἰ δὲ κ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισι,
τῷ κέν μιν παρέλασσε· οὐδ' ἀμφήριστον ἔθηκεν.
αὐτὰρ Μηριόνης θεράπων εὔς Ἰδομενῆος
λείπεται ἄγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν·
530 βάρδιστοι μὲν γὰρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι,
ἠκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνέμεν ἄρμ' ἐν ἀγῶνι.
υἱὸς δ' Ἀδμήτοιο πανύστατος ἤλυθεν ἄλλων
ἔλκων ἄρματα καλὰ ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους.
τὸν δὲ ἰδὼν ὤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
535 στὰς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
λοῖσθος ἀνὴρ ὄριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους·
ἀλλ' ἄγε δὴ οἱ δῶμεν ἀέθλιον ὡς ἐπιεικὲς
δεύτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.
ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ὡς ἐκέλευε.
540 καὶ νῦν κέ οἱ πόρην ἵππον, ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοί,
εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱός
Πηλεΐδην Ἀχιλῆα δίκη ἡμείψατ' ἀναστάς·
ὦ Ἀχιλεῦ μάλα τοι κεχολώσομαι αἶ κε τελέσεως
τοῦτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον
545 τὰ φρονέων ὅτι οἱ βλάβεν ἄρματα καὶ ταχέ' ἵππων
αὐτὸς τ' ἐσθλὸς ἐών· ἀλλ' ὄφελεν ἀθανάτοισιν
εὐχέσθαι· τό κεν οὐ τι πανύστατος ἦλθε διώκων.

εἰ δέ μιν οἰκτίρεις καί τοι φίλος ἔπλετο θυμῷ
ἔστί τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκὸς
550 καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμῳαὶ καὶ μώνυχες ἵπποι·
τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μείζον ἄεθλον
ἦε καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθήτω
ἀνδρῶν ὅς κ' ἐθέλησιν ἐμοὶ χεῖρεσσι μάχεσθαι.
555 ὡς φάτο, μείδησεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δὴ με κελεύεις οἴκοθεν ἄλλο
Εὐμήλῳ ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσω.
560 δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων
χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαεινοῦ κασσιτέροιο
ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιός ἐσται.
ἦ ῥα, καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρω
οἰσέμεναι κλισίηθεν· ὁ δ' ὤχετο καὶ οἱ ἔνεικεν,
565 Εὐμήλῳ δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δὲ δέξατο χαίρων.
τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο θυμὸν ἀχεύων
Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κῆρυξ
χειρὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαί τε κέλευσεν
Ἀργείους· ὁ δ' ἔπειτα μετηύδα ἰσόθεος φῶς·
570 Ἀντίλοχε πρόσθεν πεπνυμένε ποῖον ἔρεξας.
ἦσχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάβας δέ μοι ἵππους
τοὺς σοὺς πρόσθε βαλὼν, οἱ τοι πολὺ χεῖρονες ἦσαν.
ἀλλ' ἄγετ' Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσατε, μὴ δ' ἐπ' ἀρωγῇ,
575 μὴ ποτέ τις εἴπησιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βηισάμενος Μενέλαος
οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χεῖρονες ἦσαν
ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε βίῃ τε.
εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καί μ' οὐ τινά φημι
580 ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται.
Ἀντίλοχ' εἰ δ' ἄγε δεῦρο διοτρεφές, ἦ θέμις ἐστί,
στάς ἵππων προπάροίθε καὶ ἄρματος, αὐτὰρ ἰμάσθλην
χερσὶν ἔχε ῥαδινὴν, ἣ περ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες,
ἵππων ἀψάμενος γαιήροχον ἐννοσίγαιον
585 ὄμνυθι μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλω ἄρμα πεδῆσαι.
τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῦδα·
ἄνσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἔγωγε νεώτερός εἰμι
σεῖο ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.
οἴσθ' οἶαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσι·

590 κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτή δέ τε μήτις.
τώ τοι ἐπιπλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς
δώσω, τὴν ἀρόμην. εἰ καὶ νύ κεν οἴκοθεν ἄλλο
μεῖζον ἐπαιτήσεως, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι
βουλοίμην ἢ σοί γε διοτρεφὲς ἤματα πάντα
595 ἐκ θυμοῦ πεσέειν καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός.
ἦ ῥα καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
ἐν χεῖρεςσι τίθει Μενελάου· τοῖο δὲ θυμὸς
ιάνθη ὡς εἴ τε περὶ σταχύεσσιν ἐέρση
ληΐου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
600 ὡς ἄρα σοὶ Μενέλαε μετὰ φρεσὶ θυμὸς ιάνθη.
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀντίλοχε νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς
χωόμενος, ἐπεὶ οὐ τι παρήορος οὐδ' ἀεσίφρων
ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
605 δεῦτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν.
οὐ γὰρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν.
ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πολλὰ πάθεις καὶ πολλὰ μόγησας
σός τε πατήρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς εἶνεκ' ἐμείο·
τώ τοι λισσομένω ἐπιπείσομαι, ἠδὲ καὶ ἵππον
610 δώσω ἐμήν περ ἐοῦσαν, ἵνα γνῶωσι καὶ οἶδε
ὡς ἐμὸς οὐ ποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
ἦ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἐταίρω
ἵππον ἄγειν· ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα.
Μηριόνης δ' ἀνάειρε δῶω χρυσοῖο τάλαντα
615 τέτρατος, ὡς ἔλασεν. πέμπτον δ' ὑπελείπεται ἄεθλον,
ἀμφίθετος φιάλη· τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεὺς
Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ ἔειπε παραστάς·
τῆ νῦν, καὶ σοὶ τοῦτο γέρον κειμήλιον ἔστω
Πατρόκλοιο τάφου μνήμ' ἔμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
620 ὄψη ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον
αὐτῶς· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεται, οὐδὲ παλαίσεις,
οὐδ' ἔτ' ἀκοντιστὺν ἐσδύσειαι, οὐδὲ πόδεσσι
θεύσειαι· ἦδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.
ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων,
625 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα τέκος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα φίλος πόδες, οὐδέ τι χεῖρες
ὤμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαῖσσονται ἐλαφραί.
εἴθ' ὡς ἠβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη
630 ὡς ὅποτε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ
Βουπρασίω, παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα·
ἐνθ' οὐ τίς μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ', οὐτ' ἄρ' Ἐπειῶν

οὐτ' αὐτῶν Πυλίων οὐτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
πύξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα Ἴηνοπος υἱόν,
635 Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη·
Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον ἐσθλὸν ἐόντα,
δουρὶ δ' ὑπειρέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.
οἰοισὶν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε
πλήθει πρόσθε βαλόντες ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
640 οὐνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόθι λείπεται ἄεθλα.
οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἠνιόχευεν,
ἔμπεδον ἠνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν.
ὥς ποτ' ἔον· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιώωντων
ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῶ
645 πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἠρώεσσιν.
ἀλλ' ἴθι καὶ σὸν ἐταῖρον ἀέθλοισι κτερεῖζε.
τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
ὥς μευ ἀεὶ μέμνησαι ἐνηέος, οὐδέ σε λήθω,
τιμῆς ἧς τέ μ' ἔοικε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.
650 σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.
ὥς φάτο, Πηλεΐδης δὲ πολὺν καθ' ὄμιλον Ἀχαιῶν
ᾤχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.
αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα·
ἠμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδησ' ἐν ἀγῶνι
655 ἐξέτε' ἀδμήτην, ἧ τ' ἀλγίστη δαμάσασθαι·
τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.
στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὧ περ ἀρίστῳ,
660 πύξ μάλ' ἀνασχομένῳ πεπληγέμεν· ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων
δώη καμμοίνην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί,
ἠμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίην δὲ νεέσθω·
αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον.
ὥς ἔφατ', ὄρνυτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἠϋς τε μέγας τε
665 εἰδὼς πυγμαχίης υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός,
ἄψατο δ' ἠμίονου ταλαεργοῦ φώνησέν τε·
ἄσσον ἴτω ὅς τις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον·
ἠμίονον δ' οὐ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν
πυγμῆ νικήσαντ', ἐπεὶ εὐχομαι εἶναι ἄριστος.
670 οὐχ ἄλις ὅττι μάχης ἐπιδεύομαι· οὐδ' ἄρα πως ἦν
ἐν πάντεσσι· ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.
ᾧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
ἀντικρὺ χροῶ τε ῥήξω σύν τ' ὅστέ' ἀράξω.
κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὖθι μενόντων,

675 οἳ κέ μιν ἐξοίσουσιν ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.
ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος ἀνίστατο ἰσόθεος φῶς
Μηκιστῆρος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος,
ὅς ποτε Θήβας δ' ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο
680 ἐς τάφον· ἔνθα δὲ πάντας ἐνίκᾳ Καδμείωνας.
τὸν μὲν Τυδεΐδης δουρὶ κλυτὸς ἀμφεπονεῖτο
θαρσύνων ἔπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην.
ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
δῶκεν ἱμάντας ἐϋτμήτους βοὸς ἀγραύλοιο.
685 τῷ δὲ ζωσαμένῳ βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,
ἄντα δ' ἀνασχομένῳ χερσὶ στιβαρῆσιν ἄμ' ἄμφω
σύν ῥ' ἔπεσον, σὺν δέ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν.
δεινὸς δὲ χρομάδος γενύων γένετ', ἔρρεε δ' ἰδρῶς
πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὄρνυτο δῖος Ἐπειός,
690 κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
ἔστήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.
ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικτὸς Βορέῳ ἀναπάλλεται ἰχθὺς
θίν' ἐν φυκιόεντι, μέλαν δέ ἐ κῦμα κάλυψεν,
ὡς πληγεῖς ἀνέπαλτ'· αὐτὰρ μεγάρθυμος Ἐπειὸς
695 χερσὶ λαβῶν ὠρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι,
οἳ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσι
αἷμα παχὺ πτύοντα κάρη βάλλονθ' ἐτέρωσε·
καὶ δ' ἀλλοφρονέοντα μετὰ σφίσι εἶσαν ἄγοντες,
αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.
700 Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα
δεικνύμενος Δαναοῖσι παλαιμοσύνης ἀλεγεινῆς,
τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τῖον Ἀχαιοί·
ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκε,
705 πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα, τῖον δέ ἐ τεσσαράβοιον.
στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
ὄρνυσθ' οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθον.
ὡς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀνίστατο κέρδεα εἰδώς.
710 ζωσαμένῳ δ' ἄρα τῷ γε βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,
ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβήτην χερσὶ στιβαρῆσιν
ὡς ὅτ' ἀμείβοντες, τούς τε κλυτὸς ἤραρε τέκτων
δώματος ὑψηλοῖο βίας ἀνέμων ἀλεείνων.
τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
715 ἐλκόμενα στερεῶς· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρῶς,
πυκναὶ δὲ σμῶδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους
αἷματι φοινικόεσσαι ἀνέδραμον· οἳ δὲ μάλ' αἰεὶ

νίκης ίέσθην τρίποδος πέρι ποιητοῖο
οὔτ' Ὀδυσσεὺς δύνατο σφῆλαι οὔδει τε πελάσσαι,
720 οὔτ' Αἴας δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχεν ἰς Ὀδυσῆος.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνιάζον εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ
ἦ μ' ἀνάειρ', ἦ ἐγὼ σέ· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει.
725 ὡς εἰπὼν ἀνάειρε· δόλου δ' οὐ λήθεται Ὀδυσσεύς·
κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχῶν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα,
καδ δ' ἔβαλ' ἔξοπίσω· ἐπὶ δὲ στήθεσσιν Ὀδυσσεὺς
κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε.
δεύτερος αὐτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
730 κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, οὐδ' ἔτ' ἄειρεν,
ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
πλησίοι ἀλλήλοισι, μίανθησαν δὲ κονίη.
καὶ νύ κε τὸ τρίτον αὐτίς ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον,
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ κατέρυκε·
735 μηκέτ' ἐρείδεσθον, μὴ δὲ τρίβεσθε κακοῖσι·
νίκη δ' ἀμφοτέροισιν· ἀέθλια δ' ἴσ' ἀνελόντες
ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.
ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
καὶ ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην δύσαντο χιτῶνας.
740 Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα τίθει ταχυτήτος ἄεθλα
ἀργύρεον κρητῆρα τετυγμένον· ἔξ δ' ἄρα μέτρα
χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἴαν
πολλόν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,
Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,
745 στήσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν·
υἱὸς δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκε
Πατρόκλῳ ἠρωῖ Ἰησονίδης Εὐνηος.
καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἄεθλον οὐ ἐτάροιο,
ὅς τις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο·
750 δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῶ,
ἠμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λαισθήϊ' ἔθηκε.
στῆ δ' ὄρθος καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
ὄρνυσθ' οἱ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
ὡς ἔφατ', ὄρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
755 ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱὸς
Ἀντίλοχος· ὁ γὰρ αὐτε νέους ποσὶ πάντας ἐνίκα.
στὰν δὲ μεταστοιχί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς.
τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
ἔκφερ' Ὀϊλιάδης· ἐπὶ δ' ὄρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς

760 ἄγχι μάλ', ὡς ὅτε τίς τε γυναικὸς εὐζώνοιο
στήθεός ἐστι κανών, ὃν τ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσση
πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
στήθεος· ὡς Ὀδυσσεὺς θέεν ἐγγύθεν, αὐτὰρ ὀπισθεν
ἴχνια τύπτε πόδεσσι πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
765 καὶ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χέ' αὐτμένα δίος Ὀδυσσεὺς
αἰεὶ ῥίμφα θεῶν· ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
νίκης ἰεμένω, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.
ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
εὐχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ὃν κατὰ θυμόν·
770 κλυθὶ θεά, ἀγαθή μοι ἐπίρροθος ἔλθε ποδοῖν.
ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαῖξασθαι ἄεθλον,
ἔνθ' Αἴας μὲν ὀλισθε θεῶν, βλάβην γὰρ Ἀθήνη,
775 τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων,
οὐς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
ἐν δ' ὄνθου βοέου πλητο στόμα τε ῥῖνάς τε·
κρητῆρ' αὐτ' ἀνάειρε πολύτλας δίος Ὀδυσσεὺς,
ὡς ἦλθε φθάμενος· ὃ δὲ βουὴν ἔλε φαίδιμος Αἴας.
780 στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο
ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·
ὦ πόποι ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἦ τὸ πάρος περ
μήτηρ ὡς Ὀδυσσῆϊ παρίσταται ἠδ' ἐπαρήγει.
ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὺν γέλασαν.
785 Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λιοισθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον
μειδιῶν, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
εἰδόσιν ὕμμ' ἐρέω πᾶσιν φίλοι, ὡς ἔτι καὶ νῦν
ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιότερους ἀνθρώπους.
Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ' ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν,
790 οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς προτέρων τ' ἀνθρώπων·
ὠμογέροντα δὲ μὴν φασ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
ποσσὶν ἐριδήσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.
ὡς φάτο, κύδηεν δὲ ποδώκεα Πηλεΐωνα.
τὸν δ' Ἀχιλλεύς μῦθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
795 Ἀντίλοχ' οὐ μὲν τοι μέλεος εἰρήσεται αἴνος,
ἀλλὰ τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.
ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων.
αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
θήκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν
800 τεύχεα Σαρπηδόντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα.
στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
ἄνδρε δὴ δύο περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὧ περ ἀρίστῳ,

τεύχεα ἔσσαμένω ταμεσίχροα χαλκὸν ἑλόντε
ἀλλήλων προπάροιθεν ὀμίλου πειρηθῆναι.
805 ὀππότερός κε φθῆσιν ὄρεζάμενος χροά καλόν,
ψαύση δ' ἐνδίνων διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα,
τῷ μὲν ἐγὼ δῶσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον
καλὸν Θρηϊκιον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων·
τεύχεα δ' ἀμφοτέρω ξυνήϊα ταῦτα φερέσθων·
810 καὶ σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσιν.
ὡς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
ἂν δ' ἄρα Τυδεΐδης ὦρτο, κρατερός Διομήδης.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὀμίλου θωρήχθησαν,
ἐς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι
815 δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιοὺς.
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τρὶς μὲν ἐπήϊξαν, τρὶς δὲ σχεδὸν ὀρμήθησαν.
ἐνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν
νύξ', οὐδὲ χροὸν ἴκανεν· ἔρυτο γὰρ ἐνδοθι θώρηξ·
820 Τυδεΐδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μέγαλοιο
αἰὲν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῆ.
καὶ τότε δὴ ῥ' Αἴαντι περιδείσαντες Ἀχαιοὶ
πανουσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἴσ' ἀνελέσθαι.
αὐτὰρ Τυδεΐδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἦρωσ
825 σὺν κολεῶν τε φέρων καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι.
αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον
ὄν πρὶν μὲν ῥίπτασκε μέγα σθένος Ἡετίωνος·
ἀλλ' ἦτοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
τὸν δ' ἄγρετ' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσι.
830 στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
ὄρνυσθ' οἱ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
εἴ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονες ἀγροί,
ἔξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς
χρεώμενος· οὐ μὲν γὰρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
835 ποιμὴν οὐδ' ἀροτῆρ εἶσ' ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει.
ὡς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
ἂν δὲ Λεοντήος κρατερόν μένος ἀντιθέοιο,
ἂν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης καὶ δῖος Ἐπειός.
ἔξειγες δ' ἴσταντο, σόλον δ' ἔλε δῖος Ἐπειός,
840 ἦκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί.
δεύτερος αὐτ' ἀφέηκε Λεοντεύς ὄζος Ἄρης·
τὸ τρίτον αὐτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
χειρὸς ἀπο στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντων.
ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἴλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,

845 ὅσόν τις τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνὴρ,
ἦ δέ θ' ἔλισσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀγελαίας,
τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δὲ βόησαν.
ἀνστάντες δ' ἔταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.
850 αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι τίθει ἰόντα σίδηρον,
καδ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα,
ἰστὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρώροιο
τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδός, ἣς ἄρ' ἀνώγει
855 τοξεύειν· ὃς μὲν κε βάλῃ τρήρωνα πέλειαν,
πάντας ἀειράμενος πελέκεας οἶκον δὲ φερέσθω
ὃς δέ κε μηρίνθοιο τύχῃ ὄρνιθος ἀμαρτῶν,
ἦσων γὰρ δὴ κείνος, ὃ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.
ὡς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἄνακτος,
860 ἂν δ' ἄρα Μηριόνης θεράπων ἐὺς Ἴδομενῆος.
κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες,
Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν· αὐτίκα δ' ἰὸν
ἦκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπέιλησεν ἄνακτι
ἄρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
865 ὄρνιθος μὲν ἄμαρτε· μέγηρε γὰρ οἱ τό γ' Ἀπόλλων·
αὐτὰρ ὁ μήρινθον βάλε παρ πόδα, τῇ δέδεται ὄρνις·
ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς οἰστός.
ἦ μὲν ἔπειτ' ἦϊξε πρὸς οὐρανόν, ἦ δὲ παρείθη
μήρινθος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.
870 σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσσε χειρὸς
τόξον· ἀτὰρ δὴ οἰστὸν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν.
αὐτίκα δ' ἠπέιλησεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
ἄρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
ὔψι δ' ὑπὸ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν·
875 τῇ ῥ' ὅ γε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην,
ἀντικρὺ δὲ διηλθε βέλος· τὸ μὲν ἄψ ἐπὶ γαίῃ
πρόσθεν Μηριόναο πάγῃ ποδός· αὐτὰρ ἦ ὄρνις
ἰστῶ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρώροιο
αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίασθεν.
880 ὠκύς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε.
ἂν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἄειρε,
Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
885 καδ δὲ λέβητ' ἄπυρον βοὸς ἄξιον ἀνθεμόεντα
θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καὶ ῥ' ἦμονες ἄνδρες ἀνέστην·
ἂν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,

ἄν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἴδομενῆος.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
890 Ἀτρεΐδῃ· ἴδμεν γὰρ ὅσον προβέβηκας ἀπάντων
ἦδ' ὅσον δυνάμει τε καὶ ἡμασιν ἔπλευ ἄριστος·
ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
ἔρχευ, ἀτὰρ δόρου Μηριόνη ἦρωϊ πόρωμεν,
εἰ σὺ γε σῶ θυμῷ ἐθέλοισ· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
895 ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
δῶκε δὲ Μηριόνη δόρου χάλκεον· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
Ταλθυβίῳ κήρυκι δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.

Ἰλιάδος Ω'

-Ω- λῦτο δ' ἀγών, λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
ἐσκίδναντ' ἰέναι. τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
ὑπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
κλαῖε φίλου ἐτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὑπνος
5 ἦρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα
Πατρόκλου ποθέων ἀνδροτῆτά τε καὶ μένος ἦϋ,
ἦδ' ὅποσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ καὶ πάθεν ἄλγεα
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
τῶν μιμνησκόμενος θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν,
10 ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε
ὑπτιος, ἄλλοτε δὲ προηνής· τοτὲ δ' ὀρθὸς ἀναστὰς
δινεύεσκ' ἀλύων παρὰ θῖν' ἀλός· οὐδέ μιν ἠὼς
φαινομένη λήθεσκεν ὑπεῖρ ἄλα τ' ἠϊόνας τε.
ἀλλ' ὃ γ' ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
15 Ἔκτορα δ' ἔλκεσθαι δησάσκετο δίφρου ὀπισθεν,
τρὶς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενoitιάδαο θανόντος
αὐτίς ἐνὶ κλισίῃ παυέσκετο, τὸν δὲ τ' ἔασκεν
ἐν κόνι ἐκτανύσας προπροηνέα· τοῖο δ' Ἀπόλλων
πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροῖ φῶτ' ἐλεαίρων
20 καὶ τεθνηότα περ· περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτε
χρυσείῃ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφοι ἐλκυστάζων.
ὡς ὁ μὲν Ἔκτορα δῖον ἀεΐκιζεν μενεαίνων·
τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον εὖσκοπον ἀργεῖφόντην.
25 ἔνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνδανεν, οὐδέ ποθ' Ἥρη
οὐδὲ Ποσειδάων' οὐδὲ γλαυκῶπιδι κούρη,

ἀλλ' ἔχον ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἰρή
καὶ Πριάμος καὶ λαὸς Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης,
ὃς νείκεσσε θεὰς ὅτε οἱ μέσσαυλον ἴκοντο,
30 τὴν δ' ἦνῃσ' ἢ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠώς,
καὶ τότε ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
σχέτλιοί ἐστε θεοί, δηλήμονες· οὐ νύ ποθ' ὑμῖν
Ἔκτωρ μηρί' ἔκρη βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
35 τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε νέκυν περ ἑόντα σαῶσαι
ἦ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν καὶ μητέρι καὶ τέκεϊ ᾧ
καὶ πατέρι Πριάμῳ λαοῖσί τε, τοί κέ μιν ὦκα
ἐν πυρὶ κήαιεν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσαιεν.
ἀλλ' ὀλοῶ Ἀχιλῆϊ θεοὶ βούλεσθ' ἐπαρήγειν,
ᾧ
40 οὐτ' ἄρ' φρένες εἰσὶν ἐναίσιοι οὔτε νόημα
γναμπτόν ἐνὶ στήθεσσι, λέων δ' ὥς ἄγρια οἶδεν,
ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ' μεγάλη τε βίη καὶ ἀγήνορι θυμῷ
εἶξας εἶσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν ἵνα δαῖτα λάβησιν·
ὥς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδῶς
45 γίγνεται, ἦ τ' ἄνδρας μέγα σίνεταί ἠδ' ὀνίνησι.
μέλλει μὲν πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι
ἢ ἐκασίγνητον ὀμογάστριον ἢ ἐκαὶ υἰόν·
ἀλλ' ἦτοι κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκε·
τλητόν γὰρ Μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
50 αὐτὰρ ὁ γ' Ἔκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
ἵππων ἐξάπτων περὶ σῆμ' ἐτάροιο φίλοιο
ἔλκει· οὐ μὴν οἱ τό γε κάλλιον οὐδέ τ' ἄμεινον.
μὴ ἀγαθῷ περ ἑόντι νεμεσσηθέωμέν οἱ ἡμεῖς·
κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.
55 τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη·
εἴη κεν καὶ τοῦτο τεδὸν ἔπος ἀργυρότοξε
εἰ δὴ ὀμῆν Ἀχιλῆϊ καὶ Ἔκτορι θήσετε τιμῆν.
Ἔκτωρ μὲν θνητός τε γυναικῆ τε θήσατο μαζόν·
αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεᾶς γόνος, ἦν ἐγὼ αὐτῇ
60 θρέψά τε καὶ ἀτίτηλα καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν
Πηλεΐ, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισι.
πάντες δ' ἀντιάσθε θεοὶ γάμου· ἐν δὲ σὺ τοῖσι
δαίνυ' ἔχων φόρμιγγα κακῶν ἔταρ', αἰὲν ἄπιστε.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
65 Ἥρη μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν·
οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μί' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ Ἔκτωρ
φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν οἱ ἐν Ἰλίῳ εἰσίν·

ὥς γὰρ ἔμοιγ', ἐπεὶ οὐ τι φίλων ἡμάρτανε δῶρων.
οὐ γὰρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης
70 λοιβῆς τε κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
ἀλλ' ἦτοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν, οὐδέ πη ἔστι,
λάθρη Ἀχιλλῆος θρασὺν Ἑκτορα· ἦ γὰρ οἱ αἰεὶ
μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ.
ἀλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἄσπον ἐμεῖο,
75 ὄφρα τί οἱ εἶπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεὺς
δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ ἀπὸ θ' Ἑκτορα λύσῃ.
ὥς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης
ἔνθορε μείλανι πόντῳ· ἐπεστονάχησε δὲ λίμνη.
80 δὲ μολυβδαίνῃ ἰκέλη ἐς βυσσὸν ὄρουσεν,
ἦ τε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα
ἔρχεται ὠμηστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα.
εὖρε δ' ἐνὶ σπητῇ γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι
εἶαθ' ὀμηγερέες ἄλλαι θεαί· ἦ δ' ἐνὶ μέσσης
85 κλαῖε μόρον οὐ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλε
φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι τηλόθι πάτρης.
ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
ὄρσο Θετί· καλέει Ζεὺς ἀφθιτα μῆδεα εἰδώς.
τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
90 τίπτέ με κείνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ
μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.
εἴμι μὲν, οὐδ' ἄλιον ἔπος ἔσσεται ὅττι κεν εἴπη.
ὥς ἄρα φωνήσασα κάλυμμ' ἔλε διὰ θεάων
κυάνεον, τοῦ δ' οὐ τι μελάντερον ἔπλετο ἔσθος.
95 βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις
ἤγεϊτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης.
ἀκτὴν δ' ἐξαναβᾶσαι ἐς οὐρανὸν αἰχθήτην,
εὖρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
εἶαθ' ὀμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔοντες.
100 ἦ δ' ἄρα παρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη.
Ἦρη δὲ χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χειρὶ θῆκε
καί ῥ' εὐφροην' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὠρεξε πιούσα.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
ἦλυθες Οὐλυμπον δὲ θεὰ Θέτι κηδομένη περ,
105 πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτός·
ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα.
ἐννήμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
Ἑκτορος ἀμφὶ νέκυι καὶ Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ·
κλέψαι δ' ὀτρύνουσιν εὐσκοπον ἀργεῖφόντην·

110 αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆϊ προτιάπτω
αἰδῶ καὶ φιλότητα τεῆν μετόπισθε φυλάσσω.
αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθῃ καὶ υἱεῖ σῶ ἐπίτειλον·
σκύζεσθαί οἱ εἶπε θεούς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν
115 Ἔκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσεν,
αἶ κέν πως ἐμέ τε δείσῃ ἀπό θ' Ἔκτορα λύσῃ.
αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴριον ἐφήσω
λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
120 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα,
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἴξασα,
ἴξεν δ' ἐς κλισίην οὐ υἱέος· ἔνθ' ἄρα τὸν γε
εὖρ' ἀδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
ἔσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντο ἄριστον·
125 τοῖσι δ' οἷς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἰέρευστο.
ἦ δὲ μάλ' ἄγχι αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τέκνον ἐμὸν τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
σὴν ἔδδει κραδίην μεμνημένος οὔτε τι σίτου
130 οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότῃτι
μίσγεσθ'· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη
ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι·
σκύζεσθαί σοι φησι θεούς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
135 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν
Ἔκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσας.
ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
τῆδ' εἴη ὅς ἄποινα φέροι καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
140 εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.
ὣς οἱ γ' ἐν νηῶν ἀγύρῃ μήτηρ τε καὶ υἱὸς
πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.
Ἴριον δ' ὄτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἰρήν·
βάσκ' ἴθι Ἴρι ταχεῖα λιποῦσ' ἔδος Οὐλύμποιο
145 ἄγγελον Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴλιον εἶσω
λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνῃ
οἶον, μὴ δέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
κῆρῦξ τίς οἱ ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
150 ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν εὐτροχον, ἠδὲ καὶ αὐτίς
νεκρὸν ἄγοι πρὸς ἄστῃ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
μὴ δέ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ μὴ δέ τι τάροβος·

τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὀπάσσομεν ἀργεῖφόντην,
ὃς ἄξει εἰὸς κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσση.
155 αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει
οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων,
ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.
ὥς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελεύουσα.
160 ἴξεν δ' ἐς Πριάμοιο, κίχεν δ' ἐνοπὴν τε γόον τε.
παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἐνδοθεν αὐλῆς
δάκρυσιν εἶματ' ἔφυρον, ὃ δ' ἐν μέσσοισι γεραιὸς
ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ πολλὴ
κόπρος ἔην κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος
165 τὴν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἔησι.
θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ' ἰδὲ νυοὶ ὠδύροντο
τῶν μιμνησκόμεναι οἱ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
στῆ δὲ παρὰ Πριάμον Διὸς ἀγγελος, ἠδὲ προσηύδα
170 τυτθὸν φθεγξαμένη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα·
θάρσει Δαρδανίδη Πρίαμε φρεσὶ, μὴ δέ τι τάρβει·
οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἰκάνω
ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἀγγελὸς εἰμι,
ὃς σευ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδετα ἠδ' ἐλεαίρει.
175 λύσασθαί σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἐκτορα δῖον,
δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνη
οἶον, μὴ δέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
κῆρύξ τις τοι ἔποιτο γεραίτερος, ὃς κ' ἰθύνοι
ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν εὐτροχον, ἠδὲ καὶ αὐτίς
180 νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστν, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
μὴ δέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδέ τι τάρβος·
τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἔψεται ἀργεῖφόντης,
ὃς σ' ἄξει εἰὸς κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσση.
αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
185 οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει
οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων,
ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.
ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
αὐτὰρ ὃ γ' υἱας ἅμαξαν εὐτροχον ἡμιονεῖην
190 ὀπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς.
αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηῶεντα
κέδρινον ὑπόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει·
ἐς δ' ἄλοχον Ἐκάβην ἐκαλέσσατο φώνησέν τε·
δαιμονίη Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἀγγελος ἦλθε

195 λύσασθαι φίλον υἷον ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνη.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε τί τοι φρεσὶν εἶδεται εἶναι;
αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἄνωγε
κεῖσ' ἰέναι ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
200 ὣς φάτο, κώκυσεν δὲ γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
ὦ μοι πῆ δὴ τοι φρένες οἶχονθ', ἧς τὸ πάρος περ
ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους ἠδ' οἷσιν ἀνάσσεις;
πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἷος
ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
205 υἰέας ἐξενάριξε· σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
εἰ γάρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν
ὠμηστής καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὃ γε οὐ σ' ἐλεήσει,
οὐδέ τί σ' αἰδέσεται. νῦν δὲ κλαίωμεν ἀνευθεν
ἦμενοι ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὡς ποθὶ Μοῖρα κραταιή
210 γιγνομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτή,
ἀργίποδας κύνας ἄσαι ἔων ἀπάνευθε τοκῆων
ἀνδρὶ πάρα κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
ἐσθέμεναι προσφῦσα· τότ' ἄντιτα ἔργα γένοιτο
παιδὸς ἐμοῦ, ἐπεὶ οὐ ἐκακιζόμενόν γε κατέκτα,
215 ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωιάδων βαθυκόλπων
ἔσταότ' οὔτε φόβου μεμνημένον οὔτ' ἀλεωρῆς.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοειδής·
μὴ μ' ἐθέλοντ' ἰέναι κατερύκανε, μὴ δέ μοι αὐτὴ
ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλευ· οὐδέ με πείσεις.
220 εἰ μὲν γὰρ τίς μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν,
ἢ οἱ μάντιές εἰσι θυοσκόοι ἢ ἱερῆες,
ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
νῦν δ', αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ καὶ ἐσέδρακον ἄντην,
εἶμι καὶ οὐχ ἄλιον ἔπος ἔσσεται. εἰ δέ μοι αἴσα
225 τεθνάμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
βούλομαι· αὐτίκα γὰρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεὺς
ἀγκὰς ἐλόντ' ἐμὸν υἷον, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἶην.
ἦ καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέωγεν·
ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
230 δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
τόσσα δὲ φάρεα λευκά, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα,
ἐκ δὲ δὺ' αἶθωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
ἐκ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἱ Θρηῆκες πόρον ἄνδρες
235 ἐξεσίην ἐλθόντι μέγα κτέρας· οὐδέ νυ τοῦ περ
φείσατ' ἐνὶ μεγάροισι ὁ γέρον, περὶ δ' ἠθέλε θυμῷ
λύσασθαι φίλον υἷον. ὁ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας

αἰθούσης ἀπέεργεν ἔπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·
ἔρρετε λωβητῆρες ἐλεγχές· οὐ νυ καὶ ὑμῖν
240 οἴκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντες;
ἦ ὀνόσασθ' ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε
παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὑμμες·
ῥηῖτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε
κείνου τεθνηῶτος ἐναιρέμεν. αὐτὰρ ἔγωγε
245 πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κεραιζομένην τε
ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν βαίην δόμον Ἄϊδος εἴσω.
ἦ καὶ σκηπανίῳ δῖεπ' ἀνέρας· οἳ δ' ἴσαν ἔξω
σπερχομένοιο γέροντος· ὃ δ' υἷασιν οἴσιν ὀμόκλα
νεικεῖων Ἐλενόν τε Πάριν τ' Ἀγάθωνά τε δῖον
250 Πάμμονά τ' Ἀντίφονόν τε βοῆν ἀγαθόν τε Πολίτην
Δηΐφοβόν τε καὶ Ἴππόθοον καὶ δῖον Ἀγαυόν·
ἐννέα τοῖς ὃ γεραῖος ὀμοκλήσας ἐκέλευε·
σπεύσατέ μοι κακὰ τέκνα κατηφόνες· αἴθ' ἅμα πάντες
Ἐκτορος ὠφέλετ' ἀντι θοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.
255 ὦ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τινά φημι λελεῖφθαι,
Μήστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωῖλον ἵππιοχάρμη
Ἐκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἔωκει
ἀνδρός γε θνητοῦ πάϊς ἔμμεναι ἀλλὰ θεοῖο.
260 τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται
ψεῦσταί τ' ὄρχησταί τε χοροῖτυπίησιν ἄριστοι
ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.
οὐκ ἂν δὴ μοι ἅμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,
ταῦτά τε πάντ' ἐπιθειῖτε, ἵνα πρήσωμεν ὄδοιο;
265 ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδείσαντες ὀμοκλήν
ἐκ μὲν ἅμαξαν ἄειραν εὐτροχον ἡμιονεῖην
καλὴν πρωτοπαγέα, πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς,
καδ δ' ἀπὸ πασσαλόφι ζυγὸν ἤρεον ἡμιόνειον
πύξινον ὀμφαλόεν εὖ οἰήκεσσιν ἀρηρός·
270 ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῶ ἐννεάπηχυ.
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν εὐξέστω ἐπὶ ῥυμῶ
πέζῃ ἔπι πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρῖκον ἔστορι βάλλον,
τρὶς δ' ἐκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλόν, αὐτὰρ ἔπειτα
ἔξιῆς κατέδησαν, ὑπὸ γλωχίνα δ' ἔκαμψαν.
275 ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες εὐξέστης ἐπ' ἀπήνης
νήεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα,
ζευξάν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας ἐντεσιεργούς,
τούς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
ἵππους δὲ Πριάμῳ ὑπαγον ζυγόν, οὗς ὃ γεραῖος

280 αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν εὐξέστη ἐπὶ φάτνη.
τῷ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι
κῆρυξ καὶ Πριάμος πυκινὰ φρεσὶ μῆδε' ἔχοντες·
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθ' Ἐκάβη τετιηότι θυμῷ
οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφι
285 χρυσέω ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην·
στῆ δ' ἵππων προπάροισεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τῆ σπεῖσον Διὶ πατρί, καὶ εὖχεο οἴκαδ' ἰκέσθαι
ἄψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν, ἐπεὶ ἄρ σέ γε θυμὸς
ὀτρύνει ἐπὶ νῆας ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης.
290 ἀλλ' εὖχεο σύ γ' ἔπειτα κελαινεφείῃ Κρονίωνι
Ἰδαίῳ, ὅς τε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὀράται,
αἴτει δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅς τέ οἱ αὐτῷ
φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὐκράτος ἐστὶ μέγιστον,
δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
295 τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας Ἰης Δαναῶν ταχυπῶλων.
εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἐὼν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεὺς,
οὐκ ἂν ἔγωγέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
νῆας ἐπ' Ἀργείων ἰέναι μάλα περ μεμαῶτα.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πριάμος θεοειδής·
300 ὦ γύναι οὐ μὲν τοι τόδ' ἐφιεμένη ἀπιθήσω.
ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χειρᾶς ἀνασχέμεν αἴ κ' ἐλεήση.
ἦ ῥα καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὄτρυν' ὁ γεραιὸς
χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρατον· ἦ δὲ παρέστη
χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα.
305 νηψάμενος δὲ κύπελλον ἐδέξατο ἧς ἀλόχοιο·
εὖχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον
οὐρανὸν εἰσανιδῶν, καὶ φωνήσας ἔπος ἠὔδα·
Ζεῦ πάτερ Ἰδηθεν μεδέων κύδιστε μέγιστε
δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθεῖν ἠδ' ἐλεεινόν,
310 πέμψον δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅς τε σοὶ αὐτῷ
φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὐκράτος ἐστὶ μέγιστον,
δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας Ἰῶ Δαναῶν ταχυπῶλων.
ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς
315 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε τελειότατον πετεηνῶν
μόρφνον θηρητῆρ' ὃν καὶ περκνὸν καλέουσιν.
ὄσση δ' ὑψορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
ἀνέρος ἀφνειοῖο εὐκληῖσ' ἀραρυῖα,
τόσσ' ἄρα τοῦ ἐκάτερθεν ἔσαν περὰ· εἶσατο δὲ σφι
320 δεξιὸς αἴξας διὰ ἄστεος· οἱ δὲ ἰδόντες
γῆθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
σπερχόμενος δ' ὁ γεραιὸς ἐοῦ ἐπεβήσετο δίφρου,

ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἔλκον τετράκυκλον ἀπήνην,
325 τὰς Ἰδαίος ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὄπισθεν
ἵπποι, τοὺς δ' γέρων ἐφέπων μάστιγι κέλευε
καρπαλίμως κατὰ ἄστν· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο
πόλλ' ὀλοφυρόμενοι ὡς εἰ θάνατον δὲ κίοντα.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
330 οἱ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο
παῖδες καὶ γαμβροί, τῷ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν
ἔς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα,
αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν υἱὸν φίλον ἀντίον ἠῦδα·
Ἑρμεία, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν
335 ἀνδρὶ ἔταιρίσσαι, καί τ' ἔκλυες ᾧ κ' ἐθέλησθα,
βάσκ' ἴθι καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ὡς ἄγαγ', ὡς μήτ' ἄρ τις ἴδη μήτ' ἄρ τε νοήση
τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλεΐωνα δ' ἰκέσθαι.
ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος ἀργεῖφόντης.
340 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
ἀμβρόσια χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὑγρὴν
ἠδ' ἐπ' ἀπίρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·
εἶλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
ᾧ ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
345 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀργεῖφόντης.
αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανε,
βῆ δ' ἰέναι κούρω αἰσυμνητῆρι ἔοικώς
πρῶτον ὑπηγήτη, τοῦ περ χαριεστάτη ἦβη.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρῆξ Ἴλοιο ἔλασαν,
350 στήσαν ἄρ' ἡμίονους τε καὶ ἵππους ὄφρα πίοιεν
ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν.
τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κῆρυξ
Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο φώνησέν τε·
φράζεο Δαρδανίδη· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται.
355 ἀνδρ' ὀρόω, τάχα δ' ἄμμε διαρραίσεσθαι οἴω.
ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων, ἧ μιν ἔπειτα
γούνων ἀψάμενοι λιτανεύσομεν αἶ κ' ἐλεήση.
ὡς φάτο, σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δεΐδιε δ' αἰνῶς,
ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
360 στῆ δὲ ταφῶν· αὐτὸς δ' ἐριούνιος ἐγγύθεν ἐλθὼν
χεῖρα γέροντος ἔλῶν ἐξείρετο καὶ προσέειπε·
πῆ πάτερ ᾧδ' ἵππους τε καὶ ἡμίονους ἰθύνεις
νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι·
οὐδὲ σύ γ' ἔδεισας μένεα πνείοντας Ἀχαιοὺς,

365 οἷ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγυς ἔασι;
τῶν εἴ τις σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
τοσσάδ' ὄνειάτ' ἄγοντα, τίς ἂν δὴ τοι νόος εἴη;
οὔτ' αὐτὸς νέος ἐσσί, γέρων δέ τοι οὔτος ὀπηδεῖ,
ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη.
370 ἄλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ῥέξω κακά, καὶ δέ κεν ἄλλον
σεῦ ἀπαλεξήσασιμι· φίλω δέ σε πατρὶ εἴσκω.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
οὔτω πη τάδε γ' ἐστὶ φίλον τέκος ὡς ἀγορεύεις.
ἄλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
375 ὅς μοι τοιόνδ' ἦκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι
αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητός,
πέπνυσαί τε νόω, μακάρων δ' ἔξεσσι τοκήων.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες.
380 ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ἤε πη ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη,
ἧ ἤδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἰρήν
δειδιότες· τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὠριστος ὄλωλε
385 σὸς πάϊς· οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπιδεύετ' Ἀχαιῶν.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
τίς δέ σὺ ἐσσι φέριστε τέων δ' ἔξεσσι τοκήων;
ὡς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἔνισπες.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
390 πειρᾶ ἐμεῖο γεραιῆ καὶ εἴρεαι Ἔκτορα δῖον.
τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχη ἐνὶ κυδιανείρῃ
ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εὔτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
Ἀργεῖους κτείνεσκε δαΐζων ὀξείῃ χαλκῷ·
ἡμεῖς δ' ἐσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
395 εἶα μάρνασθαι κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι.
τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἠγάγε νηὺς εὐεργής·
Μυρμιδόνων δ' ἔξειμι, πατὴρ δέ μοι ἐστὶ Πολύκτωρ.
ἀφνειὸς μὲν ὅ γ' ἐστὶ, γέρων δέ δὴ ὡς σὺ περ ὦδε,
ἔξ δέ οἱ υἱες ἔασιν, ἐγὼ δέ οἱ ἔβδομός εἰμι·
400 τῶν μέτα παλλόμενος κλήρω λάχον ἐνθάδ' ἔπεσθαι.
νῦν δ' ἦλθον πεδίον δ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
θήσονται περὶ ἄστρῳ μάχην ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
ἀσχαλόωσι γὰρ οἶδε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
ἴσχειν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν.
405 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
εἶς, ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον,

ἢ ἔτι παρ νήεσσιν ἐμὸς πάϊς, ἦέ μιν ἤδη
ἦσι κυσὶν μελεῖσσι ταμῶν προύθηκεν Ἀχιλλεύς.
410 τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
ᾧ γέρον οὐ πω τόν γε κύνες φάγον οὐδ' οἰωνοί,
ἀλλ' ἔτι κείνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηϊ
αὐτῶς ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δέ οἱ ἦώς
κειμένῳ, οὐδέ τί οἱ χρῶς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαί
415 ἔσθουσ', αἶ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν.
ἦ μὲν μιν περὶ σῆμα ἐοῦ ἑτάροιο φίλοιο
ἔλκει ἀκηδέστως ἦώς ὅτε διὰ φανήη,
οὐδέ μιν αἰσχύνει· θηοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθὼν
οἶον ἐερσῆεις κεῖται, περὶ δ' αἶμα νένιπται,
420 οὐδέ ποθι μιάρός· σὺν δ' ἔλκεα πάντα μέμυκεν
ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλασαν.
ὥς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἱὸς ἔῃος
καὶ νέκυός περ ἐόντος, ἐπεὶ σφι φίλος περὶ κῆρι.
ὥς φάτο, γήθησεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
425 τέκος, ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι
ἀθανάτοις, ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐμὸς πάϊς, εἴ ποτ' ἔην γε,
λήθεται ἐνὶ μεγάροισι θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι·
τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴση.
ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλεισον,
430 αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με σὺν γε θεοῖσιν,
ὄφρα κεν ἐς κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκωμαι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
πειρᾶ ἐμεῖο γεραιῆ νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις,
ὅς με κέλη σέο δῶρα παρῆξ Ἀχιλλῆα δέχεσθαι.
435 τὸν μὲν ἐγὼ δεῖδοικα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι
συλεύειν, μή μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυτὸν Ἄργος ἰκοίμην,
ἐνδυκέως ἐν νηϊ θοῇ ἢ πεζὸς ὀμαρτέων·
οὐκ ἂν τίς τοι πομπὸν ὀνοσσάμενος μαχέσαιτο.
440 καὶ ἀναΐξας ἐριούνιος ἄρμα καὶ ἵππους
καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἠνία λάζετο χερσίν,
ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἦϋ.
ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἴκοντο,
οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο,
445 τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος ἀργεῖφόντης
παῶσιν, ἄφαρ δ' ὥϊξε πύλας καὶ ἀπῶσεν ὄχηας,
ἐς δ' ἄγαγε Πριάμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης.
ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκοντο
ύψηλὴν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι

450 δούρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν
λαχνηέντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλήν ποίησαν ἄνακτι
σταυροῖσιν πυκνιοῖσι· θύρην δ' ἔχε μοῦνος ἐπιβλής
εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσεσκον Ἀχαιοί,
455 τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων
τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιρρήσεσκε καὶ οἶος·
δή ῥα τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ᾤξε γέροντι,
ἔς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλεΐωνι,
ἔξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθόνα φώνησέν τε·
460 ὦ γέρον ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα
Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατήρ ἅμα πομπὸν ὄπασσεν.
ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἴσομαι, οὐδ' Ἀχιλῆος
ὀφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη
ἀθάνατον θεὸν ὦδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην·
465 τύνη δ' εἰσελθὼν λαβὲ γούνατα Πηλεΐωνος,
καί μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠὔκόμοιο
λίσσεο καὶ τέκεος, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνης.
ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον
Ἑρμείας· Πρίαμος δ' ἔξ ἵππων ἄλτο χαμαῖζε,
470 Ἴδαϊον δὲ κατ' αὐθι λίπεν· ὁ δὲ μίμνεν ἐρύκων
ἵππους ἡμιόνους τε· γέρον δ' ἰθὺς κίεν οἴκου,
τῇ ῥ' Ἀχιλεὺς ἴζεσκε Διὶ φίλος· ἐν δέ μιν αὐτὸν
εὖρ', ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθήατο· τῷ δὲ δύ' οἴω
ἦρως Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ὄζος Ἄρηος
475 ποίπνυον παρεόντε· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς
ἔσθων καὶ πίνων· ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.
τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα στὰς
χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα καὶ κύσε χεῖρας
δεινὰς ἀνδροφόνους, αἷ οἱ πολέας κτάνον υἱας.
480 ὡς δ' ὅτ' ἄν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ, ὅς τ' ἐνὶ πάτρῃ
φῶτα κατακτεῖνας ἄλλων ἐξίκετο δῆμον
ἄνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας,
ὡς Ἀχιλεὺς θάμβησεν ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο.
485 τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπε·
μνησαι πατρὸς σοῖο θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
τηλίκου ὡς περ ἐγών, ὀλοῶ ἐπὶ γήραος οὐδῶ·
καὶ μὲν που κείνον περιναιέται ἀμφὶς ἐόντες
τείρουσ', οὐδέ τις ἐστὶν ἀρῆν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι.
490 ἀλλ' ἦτοι κείνός γε σέθεν ζῶοντος ἀκούων
χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ἐπὶ τ' ἔλπεται ἤματα πάντα
ὄψεσθαι φίλον υἱὸν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντα·

αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τινά φημι λελεῖφθαι.
495 πεντήκοντά μοι ἦσαν ὅτ' ἤλυθον υἷες Ἀχαιῶν
ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,
τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
τῶν μὲν πολλῶν θοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
ὃς δέ μοι οἶος ἔην, εἴρυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτούς,
500 τὸν σὺ πρόην κτεῖνας ἀμυνόμενον περὶ πάτρης
Ἔκτορα· τοῦ νῦν εἶνεχ' ἰκάνω νῆας Ἀχαιῶν
λυσόμενος παρὰ σείῳ, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
ἀλλ' αἰδεῖο θεοὺς Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον
μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
505 ἔτλην δ' οἷ' οὐ πῶ τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
ἄνδρὸς παιδοφόνιοιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.
ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατρός ὑφ' ἴμερον ὤρσε γόοιο·
ἀψάμενος δ' ἄρα χειρὸς ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
τῷ δὲ μνησαμένω ὃ μὲν Ἔκτορος ἀνδροφόνιοιο
510 κλαῖ' ἀδινὰ προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἐλυσθείς,
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἐὸν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὖτε
Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρει.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεύς,
καὶ οἱ ἀπὸ πρᾶπιδων ἦλθ' ἴμερος ἦδ' ἀπὸ γυίων,
515 αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη
οἰκτίρων πολιόν τε κάρη πολιόν τε γένειον,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἄ δειλ', ἦ δὴ πολλὰ κάκ' ἀνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.
πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος
520 ἄνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
υἷεας ἐξενάριξα; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔζευ ἐπὶ θρόνου, ἄλγεα δ' ἔμπης
ἐν θυμῷ κατακεῖσθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ·
οὐ γὰρ τις προῆξις πέλεται κρουροῖο γόοιο·
525 ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι
ζῶειν ἀχνυμένοις· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσί.
δοιοὶ γὰρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει
δώρων οἷα δίδωσι κακῶν, ἕτερος δὲ ἐάων·
ᾧ μὲν κ' ἀμμίξας δῶη Ζεὺς τερπικέραunos,
530 ἄλλοτε μὲν τε κακῷ ὃ γε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ·
ᾧ δὲ κε τῶν λυγρῶν δῶη, λωβητὸν ἔθηκε,
καὶ ἐ κακῇ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα διὰν ἐλαύνει,
φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος οὔτε βροτοῖσιν.
ὡς μὲν καὶ Πηληϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα

535 ἐκ γενετῆς· πάντα γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο
ὄλβῳ τε πλούτῳ τε, ἀνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσι,
καὶ οἱ θνητῶ ἔόντι θεὰν ποίησαν ἄκοιτιν.
ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακόν, ὅτι οἱ οὐ τι
παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρειόντων,
540 ἀλλ' ἓνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδὲ νυ τόν γε
γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
ἦμαι ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων ἠδὲ σὰ τέκνα.
καὶ σέ γέρον τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι·
ὅσσον Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἔδος ἐντὸς ἔεργει
545 καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων,
τῶν σε γέρον πλούτῳ τε καὶ υἰάσι φασὶ κεκάσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίωνες
αἰεὶ τοι περὶ ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
ἄνσχεο, μὴ δ' ἀλίαστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν·
550 οὐ γὰρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἱὸς ἔῃος,
οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθησθα.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
μή πω μ' ἔς θρόνον ἴζε διοτρεφὲς ὄφρα κεν Ἐκτωρ
κεῖται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής, ἀλλὰ τάχιστα
555 λῦσον ἴν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα
πολλά, τά τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις
σὴν ἔς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας
αὐτόν τε ζῶειν καὶ ὄρᾶν φάος ἡελίοιο.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
560 μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς
Ἐκτορά τοι λῦσαι, Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθε
μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.
καὶ δέ σε γινώσκω Πρίαμε φρεσίν, οὐδέ με λήθεις,
ὅτι θεῶν τίς σ' ἤγε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
565 οὐ γὰρ κε τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἠβῶν,
ἔς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλάκους λάθοι, οὐδέ κ' ὀχῆα
ῥεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.
τῶ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμόν ὀρίνης,
μή σε γέρον οὐδ' αὐτόν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔασω
570 καὶ ἰκέτην περ ἔόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς.
ὡς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπέιθετο μύθῳ.
Πηλεΐδης δ' οἴκοιο λέων ὡς ἄλτο θύραζε
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύω θεράποντες ἔποντο
ἦρως Αὐτομέδων ἠδ' Ἄλκιμος, οὓς ῥα μάλιστα
575 τί' Ἀχιλλεύς ἐτάρων μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα,
οἱ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύσον ἵππους ἡμιόνους τε,
ἔς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος,

κάδ δ' ἐπὶ δίφρου εἶσαν· ἐϋξέστου δ' ἀπ' ἀπήνης
ἦρεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
580 κάδ δ' ἔλιπον δύο φάρε' ἐϋννητόν τε χιτῶνα,
ὄφρα νέκυν πυκάσας δοίη οἶκον δὲ φέρεσθαι.
δμῶας δ' ἐκκαλέσας λουῖσαι κέλετ' ἀμφὶ τ' ἀλεῖψαι
νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ Πρίαμος ἴδοι υἷόν,
μὴ δ' ἄχνη μὲν κραδίη χόλον οὐκ ἐρύσαιτο
585 παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρινθείη φίλον ἦτορ,
καὶ ἐ κατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμάς.
τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῶαί λουῖσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δὲ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
αὐτὸς τὸν γ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας,
590 σὺν δ' ἔταροι ἦειραν ἐϋξέστην ἐπ' ἀπήνην.
ᾧ μωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμησεν ἑταῖρον·
μή μοι Πάτροκλε σκυδμαινέμεν, αἶ κε πύθηαι
εἰν Ἄϊδός περ ἔων ὅτι Ἐκτορα δῖον ἔλυσα
πατρὶ φίλῳ, ἐπεὶ οὐ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα.
595 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι ὅσσ' ἐπέοικεν.
ἦ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἦϊε δῖος Ἀχιλλεύς,
ἔζετο δ' ἐν κλισίῳ πολυδαιδάλῳ ἔνθεν ἀνέστη
τοίχου τοῦ ἑτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον·
υἱὸς μὲν δὴ τοι λέλυται γέρον ὡς ἐκέλευες,
600 κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ'· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν
ὄψεαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου.
καὶ γάρ τ' ἠὔκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
τῆ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο
ἕξ μὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἠβῶοντες.
605 τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο
χωόμενος Νιόβη, τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
οὐνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρήφ·
φῆ δοῖω τεκέειν, ἠ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς·
τῷ δ' ἄρα καὶ δοῖω περ ἐόντ' ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν.
610 οἱ μὲν ἄρ' ἐννημαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν
κατθάψαι, λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
τοὺς δ' ἄρα τῆ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίῳνες.
ἠ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δάκρυ χέουσα.
νῦν δὲ που ἐν πέτρῃσιν ἐν οὖρεσιν οἰοπόλοισιν
615 ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνάς
νυμφάων, αἶ τ' ἀμφ' Ἀχελῷον ἐρρώσαντο,
ἔνθα λίθος περ ἐοῦσα θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα διε γεραῖε
σίτου· ἐπειτὰ κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοισθα

620 Ἴλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται.
ἦ καὶ ἀναΐξας οἶν ἄργυφον ὠκύς Ἀχιλλεύς
σφάξ'· ἔταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πειρᾶν τ' ὀβελοῖσιν,
ὄπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
625 Αὐτομέδων δ' ἄρα σῆτον ἑλών ἐπένειμε τραπέζῃ
καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
οἱ δ' ἐπ' ὄνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χειρᾶς ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
ἦτοι Δαρδανίδης Πριάμος θαύμαζ' Ἀχιλῆα
630 ὅσσοις ἔην οἴος τε· θεοῖσι γὰρ ἅντα ἑώκει
αὐτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πριάμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς
εἰσορόων ὄψιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρόωντες,
τὸν πρότερος προσέειπε γέρον Πριάμος θεοειδής·
635 λέξον νῦν με τάχιστα διοτρεφές, ὄφρα καὶ ἤδη
ὑπνω ὑπο γλυκερῶ ταρπώμεθα κοιμηθέντες·
οὐ γάρ πω μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν
ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάϊς ὤλεσε θυμόν,
ἀλλ' αἰεὶ στενάχῳ καὶ κήδεα μυρία πέσσω
640 αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.
νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην καὶ αἶθοπα οἶνον
λαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὐ τι πεπάσμην.
ἦ ῥ', Ἀχιλλεύς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῆσι κέλευσε
δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ
645 πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὐλας καθύπερθεν ἔσασθαι.
αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,
αἶψα δ' ἄρα στόρεσαν δοιῶ λέχε' ἐγκονέουσαι.
τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
650 ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο γέρον φίλε, μὴ τις Ἀχαιῶν
ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουλευφόρος, οἳ τέ μοι αἰεὶ
βουλὰς βουλευούσι παρήμενοι, ἦ θέμις ἐστί·
τῶν εἴ τις σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
655 καὶ κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ποσσημαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἔκτορα δῖον,
ὄφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πριάμος θεοειδής·
660 εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἔκτορι δῖω,
ᾧδέ κέ μοι ῥέζων Ἀχιλεῦ κεχαρισμένα θείης.
οἴσθα γὰρ ὡς κατὰ ἄστρῳ ἐέλεμεθα, τηλόθι δ' ὕλη

ἀξέμεν ἐξ ὄρεος, μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.
ἐννήμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάοιμεν,
665 τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν δαινυτό τε λαός,
ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν,
τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίζομεν εἴ περ ἀνάγκη.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
ἔσται τοι καὶ ταῦτα γέρον Πρίαμ' ὡς σὺ κελεύεις·
670 σχήσω γὰρ πόλεμον τόσσον χρόνον ὅσσον ἄνωγας.
ὡς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
ἔλλαβε δεξιτερῆν, μὴ πως δείσει' ἐνὶ θυμῷ.
οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
κῆρυξ καὶ Πρίαμος πυκινὰ φρεσὶ μῆδε' ἔχοντες,
675 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὐδε μυχῷ κλισίης ἐϋπήκτου·
τῷ δὲ Βρισηῖς παρελέξατο καλλιπάροχος.
ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἀνέρες ἵπποκορυσταὶ
εὐδον παννύχιοι μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνω·
ἀλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν
680 ὀρμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
νηῶν ἐκπέμψειε λαθῶν ἱερούς πυλαωρούς.
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ὦ γέρον οὐ νύ τι σοί γε μέλει κακόν, οἶον ἔθ' εὐδεις
ἀνδράσιν ἐν δηῖοισιν, ἐπεὶ σ' εἶασεν Ἀχιλλεύς.
685 καὶ νῦν μὲν φίλον υἷὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας·
σεῖο δέ κε ζωοῦ καὶ τρεῖς τόσα δοῖεν ἄποινα
παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἳ κ' Ἀγαμέμνων
γνώη σ' Ἀτρεΐδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.
ὡς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρων, κήρυκα δ' ἀνίστη.
690 τοῖσιν δ' Ἑρμείας ζευξ' ἵππους ἡμίονους τε,
ρίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατόν, οὐδέ τις ἔγνω.
ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον εὐρρεῖος ποταμοῖο
Ἐάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,
695 Ἥως δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἴαν,
οἱ δ' εἰς ἄστυ ἔλων οἰμωγῇ τε στοναχῇ τε
ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον. οὐδέ τις ἄλλος
ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν,
ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρῃ ἰκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ
700 Πέργαμον εἰσαναβάσα φίλον πατέρ' εἰσενόησεν
ἔσταότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἄστυβοώτην·
τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμίονων ἶδε κείμενον ἐν λεχέεσσι·
κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστυ·
ὄψεσθε Τρῶες καὶ Τρωάδες Ἔκτορ' ἰόντες,

705 εἴ ποτε καὶ ζῶντι μάχης ἐκνοστήσαντι
χαίρετ', ἐπεὶ μέγα χάσμα πόλει τ' ἦν παντί τε δήμῳ.
ὡς ἔφατ', οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλει λίπετ' ἀνήρ
οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀσχετον ἴκετο πένθος·
ἀγχοῦ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.
710 πρῶται τὸν γ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ
τιλλέσθην ἐπ' ἄμαξαν εὐτροχον αἶξασαι
ἀπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὄμιλος.
καὶ νύ κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἔκτορα δάκρυ χέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
715 εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μετηύδα·
εἶξατέ μοι οὐρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
ἄσεσθε κλαυθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγωμι δόμον δέ.
ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ διέστησαν καὶ εἶξαν ἀπήνη.
οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δῶματα, τὸν μὲν ἔπειτα
720 τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἶσαν ἀοιδούς
θρήνων ἐξάρχους, οἱ τε στονόεσσαν ἀοιδὴν
οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
τῆσιν δ' Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἦρχε γόοιο
Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
725 ἄνερ ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο, κὰδ δέ με χήρην
λείπεις ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς
ὄν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἶω
ἦβην ἶξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρης
πέρσεται· ἢ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅς τέ μιν αὐτὴν
730 ῥύσκει, ἔχες δ' ἀλόχους κεδνάς καὶ νήπια τέκνα,
αἱ δὴ τοι τάχα νηυσὶν ὀχήσονται γλαφυρῆσι,
καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῆσι· σὺ δ' αὖ τέκος ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
ἔψαι, ἐνθά κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο
ἀθλεύων πρὸ ἄνακτος ἀμειλίχου, ἢ τις Ἀχαιῶν
735 ῥίψει χειρὸς ἐλὼν ἀπὸ πύργου λυγρὸν ὄλεθρον
χωόμενος, ᾧ δὴ πού ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἔκτωρ
ἢ πατέρ' ἠὲ καὶ υἱόν, ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
Ἔκτορος ἐν παλάμησιν ὀδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὔδας.
οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατήρ τεὸς ἐν δαΐ λυγρῇ·
740 τὼ καὶ μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄστρῳ,
ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας
Ἔκτορ· ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείψεται ἄλγεα λυγρὰ.
οὐ γὰρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χειρᾶς ὄρεξας,
οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, οὐ τέ κεν αἰεὶ
745 μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἡμέματα δάκρυ χέουσα.
ὡς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
τῆσιν δ' αὐθ' Ἐκάβη ἀδινού ἐξῆρχε γόοιο·

Ἔκτορ ἐμῶ θυμῶ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
ἧ μὲν μοι ζωὸς περ ἐὼν φίλος ἦσθα θεοῖσιν·
750 οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴση.
ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμοὺς πόδας ὠκύς Ἀχιλλεὺς
πέρνασχ' ὄν τιν' ἔλεσκε πέρην ἀλὸς ἀτρυγέτοιο,
ἐς Σάμον ἕς τ' Ἴμβρον καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν·
σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναήκει χαλκῶ,
755 πολλὰ ῥυστάζεσκεν ἐοῦ περὶ σῆμ' ἐτάροιο
Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες· ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὦς.
νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισι
κεῖσαι, τῶ ἵκελος ὄν τ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
οἷς ἀγανοῖσι βέλεσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε.
760 ὡς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἀλίαστον ὄρινε.
τῆσι δ' ἔπειθ' Ἑλένη τριτάτη ἐξῆρχε γόοιο·
Ἔκτορ ἐμῶ θυμῶ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,
ἧ μὲν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
ὅς μ' ἀγαγε Τροίηνδ' ὡς πρὶν ὠφελλον ὀλέσθαι.
765 ἤδη γὰρ νῦν μοι τόδε εἰκοστὸν ἔτος ἐστὶν
ἐξ οὗ κείθεν ἔβην καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
ἀλλ' οὐ πω σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος οὐδ' ἀσύφηλον·
ἀλλ' εἴ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι
δαέρων ἢ γαλόων ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
770 ἢ ἔκυρή, ἔκυρὸς δὲ πατὴρ ὡς ἦπιος αἰεὶ,
ἀλλὰ σὺ τὸν ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες
σῆ τ' ἀγανοφροσύνη καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσι.
τῶ σέ θ' ἄμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον ἀχνυμένη κῆρ·
οὐ γὰρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
775 ἦπιος οὐδὲ φίλος, πάντες δέ με πεφρίκασιν.
ὡς ἔφατο κλαίουσα, ἐπὶ δ' ἔστενε δῆμος ἀπείρων.
λαοῖσιν δ' ὁ γέρων Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
ἄξετε νῦν Τρῶες ξύλα ἄστυ δέ, μὴ δέ τι θυμῶ
δείσητ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἧ γὰρ Ἀχιλλεὺς
780 πέμπων μ' ὦδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν
μὴ πρὶν πημανέειν πρὶν δωδεκάτη μόλη ἠώς.
ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ὑπ' ἀμάξησιν βόας ἡμιόνους τε
ζεύγνυσαν, αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέθοντο.
ἐννήμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·
785 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη φαεσίμβροτος ἠώς,
καὶ τότε ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἔκτορα δάκρυ χέοντες,
ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτη νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτοῦ Ἔκτορος ἔγρετο λαός.

790 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσαν αἴθοπι οἴνω
πᾶσαν, ὅπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
ὄστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοὶ θ' ἔταροί τε
μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατεΐβετο δάκρυ παρειῶν.
795 καὶ τὰ γε χρυσεῖην ἐς λάρνακα θῆκαν ἐλόντες
πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν.
αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλην κάπετον θέσαν, αὐτὰρ ὕπερθε
πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μέγασιν·
ῥίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ ἦατο πάντη,
800 μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.
χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
εὖ συναγειρόμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
δώμασιν ἐν Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.
ὥς οἱ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἔκτορος ἵπποδάμοιο.